

Chuyện linh tinh – Tác giả Funfun

Tao có thời làm ở 1 Cty tư nhân nhỏ nhỏ. Quy mô tầm 20 người. Công ty nửa nạc nửa mỡ, chồng làm giám đốc, vợ thì dẻo biết giữ chức gì thấy suốt ngày cũng lên văn phòng ngồi. Có hôm còn cho cả đứa con tầm 2-3 tuổi lên. Tao thuộc dạng nhân tài do người quen giới thiệu, giám đốc mời đón về làm đảng hoàng. Văn phòng chỉ có tao, 3 đứa nữ kế toán kiêm hành chính nhân sự và mụ vợ giám đốc. Tay giám đốc trả lương cho tao bằng 3 đứa kia cộng lại. Giờ giấc của tao dẻo bị đứa nào quản. Có lẽ vì thế nên mụ vợ thấy khó chịu với tao, 1 vài tuần đầu thì nó giữ thái độ lạnh lùng chỉ chào hỏi thông thường, sau đó thì nó còn quay ra truy hỏi những hôm tao đến muộn kiểu sao em đến muộn thế ? Đi muộn phải báo chứ. Được cái 3 đứa kế toán biết tao là giám đốc mời về nên bọn nó thái độ vẫn vui vẻ, cộng với toàn thanh niên trạc tuổi nhau nên cũng dễ hòa đồng. Còn tao với vị thế là vào để giúp công ty chứ dẻo phải vào để làm thuê nên cũng chỉ trả lời cho xong là tắc đường, ngủ quên... Tất nhiên nếu cứ lông bông thế mà dẻo có tác dụng gì thì chả phải con vợ mà tay giám đốc cũng ngán. Thời gian này tao chủ yếu là sửa mấy cái bản vẽ lằng nhằng, lên biện pháp thi công cho đội dưới công trường triển khai, công việc đơn giản nên cũng dẻo chứng tỏ gì được cái vai trò. Tao vào cty được khoảng hơn tháng thì có dự án, đại khái là có 1 thằng tổng thầu nó đang cần thầu phụ. Bọn tổng thầu là đơn vị Hàn Quốc. Trước kia thì Sếp tao cũng có làm vài ba gói lật vật dưới 1 tỷ với bên này rồi. Tao với ông giám đốc (cứ gọi là Sếp cho ngắn) cũng lên gặp tổng thầu. Vcl, qua buổi giới thiệu thì nôm na rằng thằng tổng thầu trúng 1 gói nhà xưởng + hạ tầng xung quanh. Nó chia ra làm 5 gói nhỏ bao gồm phần nhà xưởng chính; phần hạ tầng giao thông cảnh quan, phần các nhà phụ trợ, và phần điện - nước... Gói nhà xưởng chính thì dẻo ăn được vì to và liên quan đến kết cấu thép, hầm bể phức tạp. Gói điện nước thì dẻo có chuyên môn. Khi thằng người Hàn bên tổng thầu hỏi bên tao là mày có khả năng làm gói nào. Sếp tao lúc ấy dẻo biết trả lời thế nào vì cty hẳn chỉ quen làm phụ của phụ, gọi là B mấy phẩy ấy, mà toàn công trình dăm bảy trăm triệu. Mấy gói này khá to và có vẻ quá sức của hẳn, thế là quay sang tao hỏi:

- Theo chú mình có thể làm gói nào ?

Tao trả lời:

- Gói nào cũng làm được.

Giám đốc cười trừ.

Tao quay sang nói chuyện với thằng Hàn xềng đúng thế luôn. Đại khái là bên các ông chưa có khối lượng cụ thể, chưa có thuyết minh dự án nên hiện tại bên tôi ko thể trả lời được. Ông cho chúng tôi tài liệu để chúng tôi về bóc tách rồi trả lời được ko? Bọn tổng thầu EPC nên nhận gói gọn với chủ đầu tư, giờ đến khi nó chia ra các gói nhỏ thì dẻo có khối lượng chi tiết. Nó bắt bọn thầu phụ tự phải bóc tách ra và báo giá làm thầu. (Thiếu chuyên nghiệp vl phải ko). Thằng người Hàn nghe vậy gật gù, thực ra là nó mừng vl vì tự nhiên có thằng làm khối lượng chi tiết và báo giá cho, ít nhất có cái để tham khảo. Tao điều tra sơ bộ biết biết bọn tổng thầu này năng lực kém, chủ yếu nhận việc nhờ mối quan hệ rồi băm nhỏ ra cho thầu phụ làm, nó đứng trên quát tháo và cắt % Thế là tao với Sếp ôm ít bản vẽ dự toán của thằng tổng thầu về ngâm cứu. Đúng ra là 1 mình tao ngâm cứu thì đúng hơn, tổng thầu

yêu cầu 1 tuần sau các thầu phụ phải báo giá. Nếu bóc khối lượng chi tiết thì 1 mình tao làm đéo kịp được, mà phải vừa vẽ triển khai cụ thể mới bóc được. Tao báo Sếp là để 1 mình tao làm thì 1 tháng cũng đéo xong, tao đề xuất báo giá ước lượng theo m2. Sau 3 hôm làm giải trình nọ kia thì ra 1 cái báo giá 8,2 tỷ cho phần các nhà phụ trợ. Hai anh em rủ nhau lên nộp báo giá. Gặp thằng hôm trước, đưa báo giá, nó bóc ra xem rồi hỏi sao bọn mày làm thế này, tao yêu cầu làm chi tiết cơ mà. Tao giải thích luôn là ko thể kịp được và giá của tao là dựa trên cơ sở rồi. Nó bảo thôi bọn mày đi về đi. Về thì về, tao để ý thấy thằng Sếp nhìn tao bằng ánh mắt khác rồi. Hôm sau lên cty con vợ nó chắc cũng biết chuyện, tao chào còn đéo trả lời lại. Đm, ko thích thì tao nghỉ, việc đéo gì phải mặt nặng mày nhẹ thế. Đến trưa đang định ra gặp Sếp báo xin nghỉ thì Sếp ra gặp trước rủ đi uống rượu. Kêu dạo này căng thẳng quá, đi uống rượu cho thư thái đi. Đi thì đi, đéo biết là lão có ý gì, hay là ra uống rượu nó đuôi khéo mình cũng nên. Tao với Sếp với 3 đứa kế toán ra làm 1 mâm, thế đéo nào tuyệt nhiên Sếp ko nhắc gì đến công việc... 2. Sau hôm đấy tao lên công ty đọc báo cho hết ngày, như kiểu mình bị thất bại ấy, cảm giác đéo được sĩ diện cho lắm nữa. Sếp thì đưa vợ lên văn phòng, bắn bi thuốc lào rồi đi mẹ đâu đéo biết. Nói qua 1 chút về Vợ Sếp. Vợ Sếp chắc tầm 8x đời đầu, có 1 thằng cu tầm 3 tuổi thì thoảng đưa thằng cu lên văn phòng ngồi, 2 mẹ con léo nhéo đéo ra thể thống công sở gì hết. Nhan sắc đánh giá là trung bình khá tuy nhiên có vẻ là nhà có điều kiện nên trắng trẻo, thơm tho, quần áo váy vóc đẹp. Mấy đứa kế toán thì bảo Vợ Sếp dễ tính mà, công việc chủ yếu là cầm quỹ cho chồng, các chi tiêu, trả tiền cho nhân công... nọ kia thì Vợ Sếp giải quyết. Ngoài ra thì hầu như ko can thiệp gì về nghiệp vụ.

Thế đéo nào vì vài đồng lương trả cho tao cao hơn mức thông thường hay sao mà cứ thái độ lạnh nhạt với tao. Tao thì đéo phải tự khen đâu nhưng nếu tao thích thì tao tán cả 3 con kế toán kia 1 lúc bọn nó cũng vui, văn phòng có mỗi tao con trai. Thi thoảng ra bật dây áo ngực với võ mông mấy đứa kế toán là bình thường, ban đầu bọn nó cũng ngượng ngùng nhưng mãi thì thành quen. Lúc nào Vợ Sếp ko ở đấy chạy ra véo mông em này, giựt áo em kia vui phết. Mấy lần tao thử nhắn tin rủ đi chơi thì đứa đéo nào cũng ừ. Chuyện về 3 đứa kế toán này còn nhiều thứ linh tinh, có thời gian sẽ kể tiếp. Quay lại mục Vợ Sếp. Mấy hôm đấy lên mặt cứ dày như cái thớt, tao kệ mẹ. Rồi cũng đến hôm bước ngoặt, thằng Hàn tổng thầu gọi Sếp tao bảo lên gặp, 2 anh em lên thì thằng Hàn lòn bảo là bọn mày giảm giá đi. Sếp lại quay sang nhìn tao. Tao trả lời giảm thế nào. Nó bảo hiện tại chưa có bên nào nộp báo giá (đúng theo ý nghĩ của tao chắc là đéo làm kịp) nên bọn mày cần giảm giá để tao báo cáo cấp trên gấp vì chủ đầu tư yêu cầu thi công gấp. Tao đéo cần hỏi ý kiến Sếp mà trả lời luôn. Bọn tao có thể giảm 200 triệu. Giảm nữa thì sẽ rất khó cho biện pháp thi công các các chi phí phụ trợ khác. Thằng Hàn bảo ngồi chờ đấy, nó vào nói chuyện với Sếp nó. 1 lúc nữa ra nó bảo là bọn mày giảm thêm 200 triệu nữa thì ok. Tao trả lời là ko được, tao có kinh nghiệm làm với bọn hàn chúng mày nhiều rồi, bọn mày rất hay thay đổi phải đập đi đập lại mà ko tính phát sinh. Nó cười ha hả rồi bảo ok. Chém gió thêm vài câu thì thằng Hàn bảo bọn mày về chuẩn bị làm hợp đồng đi, dự án này cần làm gấp, bọn mày cần làm gấp công trình tạm trước. (Sau này tao vô tình biết được đơn giá bọn tổng thầu nhận với chủ đầu tư qua 1 thằng người việt của tổng thầu thì giá phần phụ trợ nó nhận được là gần 12 tỷ, giao

lại cho bọn tao có 8 tỷ thì nó ăn đến ~30% mới vl. Nhưng kệ mẹ vì giá tao báo cũng là món lời quá lớn cho thằng Sếp rồi) Địt mẹ thằng Sếp tao đéo hiểu câu chuyện gì vì tao nói chuyện bằng tiếng Anh. Đi ra xe nó hỏi tình hình thế nào, tao bảo ok rồi anh, giảm giá 200 triệu, về làm hợp đồng. Lão Sếp đơ mẹ luôn. Chuyện vui của tao ở cty bắt đầu từ đây...

Đúng là đàn bà. Hôm sau lên công ty thấy không khí trang trọng vl, cả vợ chồng nhà Sếp, mấy đứa kế toán mặt tươi như hoa. Tao vừa lên cái thấy mẹ Vợ Sếp chào hỏi nay lên sớm thế em. Đéo biết hỏi thật hay hỏi đùa vì đúng là lên sớm hơn các hôm khác nhưng vẫn là muộn so với giờ quy định. Đành cười trừ lại bảo tắc đường ạ. Thấy mẹ cười tươi lắm chứ đéo dày mặt như mọi lần, tao có chút gì đó nói thật là chưa quen với cái thái độ này nên đéo nói gì nữa vào chỗ ngồi. Sếp sai mấy đứa kế toán pha chè rồi gọi ới tao qua làm chén chè đã. Sáng ra đã chè chè củ cặc, nhưng thôi đã gọi thì ra, làm chén chè điều thuốc cho tỉnh táo vậy.

Cũng nói qua về Sếp tao tí cho bọn mày nắm được dễ hiểu chuyện hơn, hấn sn 79, đi lên từ tổ đội, cty thành lập cũng được 7-8 năm rồi, chuyên làm B vài phẩy. Cũng đi vừa học vừa mua cái bằng đh tại chức. Chí hướng có vẻ lớn nhưng đéo biết xoay sở thế nào thành ra cứ lặt vặt mấy hạng mục nhỏ nhỏ. Doanh thu 1 năm cỡ trên dưới 10 tỷ. Đéo biết lời lãi bao nhiêu nhưng thấy cũng mua nhà, xe đủ cả. Vợ chỉ ăn với làm đẹp, chăm con. Tính cách ông này theo kiểu việc đéo gì cũng làm, lãi ít cũng làm, năng nhặt chặt bị. Tao thấy thế cũng rất đáng nể rồi, đi lên từ 1 người công nhân đéo mấy ai được như vậy.

Tao rót mỗi thằng chén chè, quay sang hỏi Vợ Sếp chị có uống không, làm chén cho ấm bụng. Mẹ chỉ cười, đêm hôm nay mới đúng là nhìn cận cảnh và trực diện, thấy mẹ cũng xinh ra phết, da trắng, mi dài. Nhìn thẳng mặt mẹ làm mình đứng hình mất mẹ nửa giây. Phải quay sang Sếp luôn:

- Anh định triển khai thế nào vì bên kia yêu cầu gấp đây
- Anh làm với bọn này nhiều lần rồi, lần nào nó chẳng bảo gấp. Thôi hôm nay cứ check choác hợp đồng xong lên ký, ký xong tối cty mình đi ăn mừng đã. Lâu lắm mới có cái hợp đồng lớn, đợt vừa rồi mọi người cũng áp lực.

Mình nghĩ trong đầu, vãi cả lâu lắm, tôi xem hồ sơ năng lực của cty có bao giờ thấy công trình nào quá 1 tỷ đâu. Hơn nữa làm đéo gì mà mừng sớm thế, công trình càng to càng nhiều thứ phải lo, sắp xếp vật tư máy móc nhân công thế nào, liệu thanh toán có dóc ko... Nhưng thôi kệ mẹ, tao là nhân viên ăn lương, Sếp bảo đi ăn thì cứ đi thôi, bận tâm nhiều làm đéo gì. Cả ngày hôm đấy 2 thằng làm mấy ấm chè, chém gió tào lao chán chê đủ thứ trên đời. Hợp đồng thì mấy đứa kế toán làm theo form hết rồi, ký xong thì nó lên nộp rồi lại cầm bản ký về thôi. nói chuyện nhiều mới thấy lão Sếp này cũng am hiểu nhiều thứ lắm nhằng phết, từ Thủy Hử đến Anh hùng xạ điêu, truyện đéo nào cũng biết, lão kể là cả 2 vợ chồng đều thích mấy truyện đó nên có thời gian thì đọc, hoặc lúc đi ngủ thì nghe. Cũng nhả ra phết. Tối hôm đấy đi ăn, tao vẫn nhớ ăn ở cái quán gì khu Trung Hòa, quán chuyên hàn quốc. nói chung ăn uống đéo ra gì, rượu mang vào thì nó tính tiền nên đéo mang, học đòi bọn hàn xềng gọi rượu sơ chu pha với bia ken uống, rượu nhạt uống mãi cũng say. Ăn uống xong đi hát, mẹ Vợ Sếp rủ tao hát song ca chim trắng mờ côi, Sếp thì có lẽ vui

quá cứ lằng xằng vác cốc beer mời từng người. Bọn tao hát, Vợ Sếp khoác tay tao, nghĩ đơn giản thôi nhé bọn mày, kiểu chị em thôi, mụ hơn tao 3-4 tuổi tao cũng ko hỏi chính xác. Nhưng khi phê vào rồi có vẻ người ta bạo dạn và dễ thông cảm chia sẻ hơn, tao cũng ngại bởi gì mà ko khoác eo bà, rồi rờ rờ xuống mông, đéo thấy phản ứng gì. Chỉ thấy cứ ông ổng ời lý chàng ời em thương mà em đợi. Hát xong lại về chỗ uống beer tiếp. qua khoác vai khoác em mấy em kể toán. hôm đấy Sếp gọi cả đội công trường về nên đông, hơn chục người, nhảy nhót tung bừng. Cũng là vui. Vui quá tao say, chỉ nhớ mang máng là lên xe Sếp lão chở về nhà lão ngủ. Gay cần là vì đây...

Đêm tỉnh dậy, khát nước vl. Cái giống say rượu nằm mơ ngủ cũng mơ là đang được uống nước lạnh. Ngồi dậy dụi mắt đéo biết mình đang ở đâu, hình như là ở nhà Sếp vì nhớ mang máng Sếp đưa về. Nhìn đồng hồ gần 3h sáng. đm vợ chồng thằng này cho mình nằm ở ghế sofa. ở dưới nền nhà thấy có cái chậu nhưng sạch lăm, chắc mình chưa nôn. Đang nằm phòng khách, tao đoán cứ đi vào trong là bếp, quả đúng là bếp thật, mà bếp thì ắt hẳn có tủ lạnh. Mở tủ lạnh ra thấy có mấy lon cocacola, đã vl, ực luôn. Đỡ khát rồi lại ra ghế nằm mới để ý nhà, nhà Sếp chắc cỡ 40m², bề ngang 4m, sâu chừng 10m, tầng 1 chỉ có phòng khách và bếp, 1 nhà vệ sinh. Lúc ấy cũng đéo rõ là nhà mấy tầng, sau này mới biết là 4 tầng. Mô típ cơ bản của nhà hà nội, đất hẹp, xây cao. Đồ đạc nội thất thấy theo phong cách giản dị, gọn gàng. Nằm được 1 lúc thấy còn cào ruột, đm bị say lại rồi. Y như rằng quay ra nôn thốc tháo, may mà có cái chậu vẫn đây. 1 lúc sau bơ phờ bồng nghe tiếng bước chân đi từ trên tầng xuống, hóa ra là Vợ Sếp. Chắc là nghe tiếng tao gọi huệ nhiều quá nên dậy. Mụ vào tủ lạnh lấy chai nước lọc ra, vỗ vỗ vào lưng tao bảo uống đi. Tao cầm tu hết nửa chai, vừa uống xong được 30s lại nôn tiếp, gụ gập. Bà Vợ Sếp luống cuống, lúc này mới ra bật điện phòng. Đèn sáng, tao nằm ngửa trên ghế, nhìn bà này mặc cái váy ngủ 2 dây màu nâu nhạt, lúc này chỉ thấy đùi thon, trắng, có khe ngực. Nhưng cơ bản là đéo có hứng thú gì vì nôn say mệt quá.

Tao nói nhỏ:

- Xin lỗi phiền anh chị quá, chị gọi giúp em taxi em về ạ.

Mụ ấy bảo:

- Ko sao, anh nhà chị cũng say ngoắc cần câu nằm trên kia kìa, hôm qua mấy anh em chú uống hăng quá. Chú cứ nằm nghỉ đi, sáng chị nấu ăn xong thì về.

Mụ này chắc đéo ngủ được nữa hoặc là nằm cạnh chồng say đéo ngủ nổi nên tao thấy ko lên tầng mà chui vào bếp làm đéo gì ấy. Tao mệt nên nằm ngủ tiếp. Tỉnh dậy lần 2, ngó đồng hồ là 4h30 thấy đèn ở bếp vẫn sáng, tao lại mò vào lấy nước, lần này tao tỉnh táo hơn rồi. Chắc lúc này nôn hết ra nên đỡ mệt. Vào thấy bà Vợ Sếp đang lúi húi làm hành tỏi đéo gì ấy, tao hỏi:

- Ô chị chưa ngủ ạ?

- Ừ chị ko ngủ được, chị nấu nồi cháo sáng mấy anh em ăn

Tao trả lời:

- Thôi em về giờ ạ, chắc hôm nay em xin nghỉ.

- Gớm chú nghỉ có bao giờ xin đâu mà hôm nay lại xin Mụ vừa nói vừa cười, rạng rỡ vl.

- Khu này chị thấy hay có taxi hãng nào ạ? –

Em cứ nghỉ đi, sáng chị gọi cho.

Tao bảo:

- Chị mở cửa giúp em, em ra ngoài hút thuốc cho tỉnh táo ạ.

Bà ấy mở cửa, tao ra ngoài. Ngõ nhà Sếp cũng khá rộng, ô tô đi thoải mái, đeo biết lảo để xe ở đâu, chắc nhà chật đeo có chỗ để phải đi gửi rồi. Gần 5h sáng, trời nua thu nên vẫn tối om. Túc tắc thấy đôi người đi đường rồi. Đứng hút xong thuốc, hít thở không khí trong lành thấy tỉnh táo hẳn thằng người ra, thằng lớn thằng bé đều tỉnh. Tao đi vào, gặp đúng cảnh bà Vợ Sếp đang cúi nhặt mấy cái vỏ tỏi, vỏ hành rơi ra nền nhà. Nhìn thấy cái gì thì chắc bọn mày cũng biết rồi, tao ko mô tả vì chuyện này tao kể là linh tinh về 1 phần cuộc sống chứ ko phải thiên về tình dục. Tao đứng dừng hình, bà ý ngẩng mặt lên thấy tao, rồi bà ấy cúi mặt xuống nhìn ngực mình, chắc cũng nhận ra có gì đó không ổn nên đứng vội dậy nói.

- Chị nấu xong rồi, để tí cho nó nhừ, em cứ ra phòng khách chờ tí, để chị lên gọi anh dậy.

- Ui xào, anh say rượu chị cứ để anh ngủ thêm đi, gọi giờ chắc gì đã dậy. Tao ra phòng khách, vớ cái điều khiển tivi đặt trên bàn bật bừa lên xem. Vài phút sau thấy bà ấy đi ra, đã thay quần áo rồi, bỏ bộ đồ ngủ mà mặc bộ ở nhà, kiểu bộ áo phông bó bó 1 chút, quần ngắn dài đến gối. Bộ này chỉ hở mỗi rốn chứ chả hở cái gì nữa. Tao cũng đeo để ý. Bà ấy ngồi ghế, rót nước bảo tao uống, bảo chờ tí tầm 6h cháo như thì gọi chồng dậy rồi ăn. Tao ậm ừ cho qua chuyện hỏi băng quơ:

- Chị hình như không thích em thì phải?

- Sao cậu hỏi thế?

- Thì em thấy trên công ty chị lạnh nhạt với em quá Bà ấy mỉm cười nhẹ bảo:

- Tính chị thế, chưa quen thì chị ít nói chuyện chứ ko có gì đâu.

Nghĩ bụng thế bố đeo ký được hợp đồng thì chắc đeo bao giờ mày quen bố đâu nhỉ. Đeo nói gì nữa, xem tivi. Thế bởi nào kênh HBO đang chiếu phim gì của Mỹ. Đến cảnh thằng sát thủ đeo gì ấy đang bị cảnh sát truy nã, trốn về thăm người yêu, hôn hít, cởi đồ... Tao vô tình quay sang nhìn bà ấy, thấy bà ấy cũng đang nhìn tao, mặt ửng đỏ. Nói chung là rạo rực phết, nhưng tao vẫn còn lý trí phải nói lảng:

- Phim bọn Mỹ hay có cảnh gợi tình thế này nhỉ, phim Hàn Quốc thì hầu như cảnh hôn cũng chả có.

Bà ấy ậm ừ. Đeo hiểu đang nghĩ gì. Đm 1 lúc sau lại có cảnh như vậy, tao giả vờ đứng dậy đi ra cửa hút thuốc. Hút tầm nửa thuốc thì thấy ngán nên vứt, tao đi vào lại ngồi ghế nhưng cũng đeo để ý mà ngồi cạnh bà ấy luôn, thật là đeo để ý gì đâu nhé vì ngồi chỗ này thì nhìn thẳng vào tivi nên dễ xem hơn. Lại im lặng ngồi xem, lúc sau thế đeo nào thấy nặng nặng vai, té ra mụ này ngủ gật dựa vào mình. Tao nín thở, tim đập thình thịch nửa muốn lay bà ấy dậy nửa không muốn. Chả may

chồng nó dậy nhìn thấy thì vỡ mồm, nhưng lúc ấy lại đéo muốn đẩy ra. Đấu tranh dần vật 1 hồi thì lý trí cũng thắng con chim, lay lay bà ấy dậy bảo chị ơi chị lên nhà nằm nghỉ đi cho đỡ mệt ạ. Bà ấy mở mắt bảo ko sao, chị ko mệt. 4 mặt nhìn nhau, chỉ 1 chút nữa là tiến đến nụ hôn. Nhưng không, tao vừa hút thuốc xong, sáng dậy đã đánh răng đéo gì đâu mà hôn. Nhưng ko hôn ko có nghĩa là đẩy ra, nhẹ nhàng tao ôm bà ấy, bà ấy cũng ôm lại, gục vào vai tao. Ngực bà ấy tì vào. Lúc này thì đúng là đéo chịu nổi, tay tao bắt đầu thám hiểm mông, rồi luồn dần lên ngực. Không thấy sự phản kháng. Vừa xoa xoa bóp bóp được mấy cái thì nghe tiếng keng keng của mấy bà lao công thu rác. Nhìn đồng hồ đã gần 6h rồi... Tiếng keng thu rác đánh thức lý trí. Tao giật mình đứng dậy bảo mỗi câu em về đây ạ, rồi đi thẳng. Lững thững đi bộ ngoài đường tự gõ vào đầu mấy phát, xem chút nữa là đánh mắt mình rồi. Về nhà đánh tiếp giấc nữa đến 11h trưa mò dậy. Thấy mấy cuộc gọi nhờ của Sếp, thấy cả 2 cuộc gọi nhờ của số lạ. Gọi lại vào số lạ thì đầu kia nghe máy.

- Chị ... đây, anh nhà chị sợ chú thế nào gọi mấy cuộc ko thấy nghe nên bảo chị gọi. Chú có sao ko? Thấy anh nhà chị bảo cần lên cty để làm khối lượng giao khoán gì đó. Tao ậm ừ bảo chiều em lên. Khối và cả lượng mẹ gì, hôm qua ăn uống thì chúc rõ lắm, hô hào ầm ĩ anh em nhiệt tình hết mình đi, nay mở mắt ra đã công việc. Mà cũng trưa mẹ rồi.

Lê ra quán gần nhà làm bát phở, nhớ ra là hôm qua vẫn để xe máy ở quán hát. Lại lóc cóc bắt taxi ra quán, thế beep nào lại gặp em kế toán ở công ty, đéo biết ra lấy Hóa Đơn hay cái gì đó, dăm dăm dúi dúi chắc chắn là thêm bớt vài đồng với chủ quán rồi. Thôi kệ mẹ, đéo phải việc của tao, đéo phải tiền của tao.

- Em đi đâu đấy?

- Em ra thanh toán tiền tối qua với lấy Hóa Đơn, anh ra đây làm gì.

- Anh ra gặp chủ quán xin thông tin mấy em nhân viên, đm hôm qua phòng mình hát éo có gái, nhìn thấy các em nhân viên đi qua lại bán đéo chịu được.

- Anh chỉ vớ vẩn, phòng 3 em gái xinh đẹp thì chả tìm cứ tìm đâu đâu.

- Thật chứ vớ vẩn đéo gì, bọn mày xinh nhưng là đồng nghiệp, các cụ dặn là con thầy vợ bạn gái cơ quan ko được đụng vào còn gì.

- Đây là việc các cụ ngày xưa, thời giờ mà anh cứ nhắc chuyện xưa

- Ô thế à anh được đụng vào bọn em chứ gì Em kế toán nhe răng ra cười bảo cứ thử coi.

Em kế toán đi taxi ra nên tao lấy xe chở em đấy về cty, trên đường về nó cũng ôm eo như thật, hót đủ thứ chuyện cty nào thì có giai đoạn bị nợ lương mấy tháng, nào thì Sếp nóng tính... Nó mặc bộ váy công sở, zíp đen, sơ mi trắng, ngồi vắt chéo chân lộ ra quả đùi trần, đi đường thấy khối thằng nhìn. Tao đéo quan tâm mấy, chỉ thi thoảng cảm nhận có cái gì nó tì vào lưng thôi.

Lên cty lúc hơn 1h chiều. Đúng giờ làm việc theo quy định là 1^h30. Trong văn phòng có mỗi tay Sếp ngồi bàn khách hút thuốc, 1 mình 1 ả chè. Mấy đứa kế toán kia chắc chui vào phòng nước trái chiều ngủ. Đứa kế toán vừa đi cùng tao về vào

chào Sếp câu bảo em lấy Hóa Đơn xong rồi cũng chui tọt vào phòng nước chắt tranh thủ ngủ.

Lão Sếp thấy tao nhõn cười kêu anh tưởng chú thế nào, thanh niên đeo gì yếu thế, mới có 2 hiệp mà ngủ đến trưa. Đm, lúc tôi đang xoa vù vợ ông thì ông còn ngủ dạng dái ra ấy chứ. Rồi hăn rử ra cafe tí cho tỉnh táo đi.

Ra quán cafe tao mới biết ý ông ấy bảo ra đây nói chuyện cho tiện, ở văn phòng 3 đưa con gái đang ngủ đeo biết ngủ thật hay đồng tai lên nghe hóng chuyện. Ông Sếp bảo về nhân công, máy móc thì đã có nhiều rồi nên ko lo, gọi phát có đủ. Có 3 vấn đề hăn cần tao làm: 1 là bóc chi tiết khối lượng để giao khoán. 2 là bố trí kỹ sư thế nào cho ban chỉ huy công trường. 3 là vấn đề nhạy cảm, phải quan hệ thế nào với tổng thầu và chủ đầu tư, hăn muốn nuốt thêm phần hạ tầng giao thông. Đm thấy dễ quá sinh tham chẳng, công ty con con có cặc mà nó giao cho nhiều thế. Nhận được gói nhà phụ trợ này cơ bản là đúng thời điểm, gặp vận thôi chứ có tài giỏi đeo gì đâu. Được voi lại định đòi 2 bà trung rồi. Nghĩ vậy thôi nhưng mình là nhân viên, Sếp hỏi thì phải trả lời chứ đeo có quyền ý kiến khác, nó hỏi chứ đeo phải tham vấn mình. Tao biết điều này. 6. Ngâm nghề hết cóc sinh tố với vài điều thuốc thì cũng xong câu chuyện, đại khái chỉ là ở vấn đề tham vọng muốn ăn cả gói thầu hạ tầng. Tao bảo luôn cái này phải từ từ, cần thăm dò xem cách thức làm ăn của bọn tổng thầu thế nào, ai là người quyết định, ai là người đầu mối. Quan trọng hơn là mức độ thanh toán thế nào, có dóc tiền ko. Công ty nhỏ mà thanh toán chậm là vỡ mồm ngay. Lão Sếp gật gù, bản thân hăn cũng là người ăn chắc mặc bền nên cũng ko vội. Gói hạ tầng bao gồm đường nội bộ, hàng rào, thoát nước mưa, nước thải... các hạng mục này đều là làm vào cuối công trình nên nó sẽ chót thầu muộn. Việc bố trí nhân sự cho công trường thì tùy Sếp vì tao cũng đeo biết gì mấy thằng kia. Có điều tao đề nghị khoảng 1 tuần đến 10 ngày tùy vào giai đoạn công việc thì tao sẽ xuống công trường 1 lần kiểm tra tình hình tổng thể, Sếp gật gù. 2 anh em về văn phòng thì cùng quá giờ làm việc, thấy 3 em kế toán đã chải chuốt tóc tai xong xuôi đưa nào đưa đấy ngồi máy tính nghiêm túc lắm, đeo rõ đang làm gì. Văn phòng này là địa điểm thuê. Ở tầng 2 của 1 căn nhà 8 tầng. Tầng 1 chỉ để xe. Văn phòng rộng cỡ 70m². Chia làm 3 khu. 1 là khu kê bàn ghế làm việc, 1 là khu bàn ghế tiếp khách, có vách ngăn với các khu vực kia. Chả thấy khách mẹ nào bao giờ toàn lão Sếp ngồi uống nước chè hoặc mụ Vợ Sếp vào ngồi cắt móng chân móng tay, khu còn lại là phòng vệ sinh, tắm, phòng để tủ lạnh, bếp, nước sôi và kiêm phòng ngủ trưa cho 3 nòng kế toán. Bóc khối lượng tương đối, gặp các đội thợ để giao khoán dần dần, có khối lượng đến đâu khoán đến đấy. Tính sơ qua thì lãi khoảng 20%. Xác định chi 5-7% cho việc quan hệ, đi lại các kiểu thì Sếp vẫn dứt túi hơn tí. Công trình làm trong khoảng 4 tháng, cách HN cỡ 50km. 1 tuần trôi qua làm việc đúng nghĩa là công nhân vẽ cad với thợ gõ excel, cũng đeo sao cả, công việc mà. Ngày vẫn chạm mặt Vợ Sếp vài lần, nhưng giờ mụ nói nhiều hơn và nhẹ nhàng hơn, chuyện hôm nọ đeo biết mụ có để ý ko nhưng tao thì đeo để ý gì, vì cũng chưa làm gì đến mức phải để ý cả. Thấy mụ dễ chịu hơn thì tao cũng bông đùa nhiều hơn, văn phòng rôm rả hơn và không khí trong sạch hơn.

Mấy hôm ko thấy Sếp đâu. Xuất hiện phát là rử tao xuống công trường, kêu anh em xuống xem ăn ở thế nào. Cũng được, đi thì đi. Đeo biết là có vẻ hợp tao hay

thế nào mà tao ko thấy cảm giác là Sếp với nhân viên, như kiểu bạn bè thôi. Cảm giác vậy thôi chứ tao vẫn luôn giữ thái độ tao là nhân viên, làm thuê cho ông ấy. Bắt cần với mụ Vợ Sếp và mấy đứa kế toán còn được chứ đầu sao thì Sếp vẫn là người trả tiền cho. Tháng vừa rồi hẳn trả lương cho 2 chục, lương thỏa thuận là 18.5 nhưng hẳn bảo chú cứ cầm cả. Vàng em xin. Công trường là khu đồng không mông quạnh, khu đất xây dựng rộng tầm 20.000m². Nhà xưởng chính rộng 6.000m². Gói phụ trợ của bọn tao bao gồm khu văn phòng tạm cho tổng thầu và chủ đầu tư, 2 nhà bảo vệ, nhà để xe, 1 nhà kho, và nhà cung cấp động lực. Đến nơi thì đội làm văn phòng tạm đã xong rồi, văn phòng tạm làm kiểu đồ bê tông mặt phẳng, đặt container và khu vệ sinh nên làm khá nhanh. Chủ đầu tư thì thấy có 3 người gồm 1 ông già, 1 thanh niên trẻ và 1 em phiên dịch. Bên tổng thầu thì thấy 1 ông trung niên giám đốc dự án người hàn, 5 ông kỹ sư ng việt và 1 em phiên dịch, thư ký. Bọn B' như bọn tao thì nó cho khu đất dựng lán với gia công, tao bảo Sếp cũng đặt 1 cái container nhỏ ấy đấy cho mấy anh em kỹ sư ăn ngủ, hộp bàn gì cho tiện. Công trường chả có cái mẹ gì, chủ yếu là xuống gặp gỡ đội tổng thầu rủ đi ăn. Bọn nó đi ngay, nhìn sơ qua thì 5 thằng kỹ sư VN có 3 thằng xây dựng, 1 thằng điện, 1 thằng cơ. Đều trẻ, ít hơn tao vài tuổi, chắc thuần kỹ sư công trường, bọn này chỉ để hỗ trợ trong quá trình thi công. Lão giám đốc dự án người hàn quốc chưa gặp trên văn phòng tổng thầu lần nào. Ko biết có quyết định được thầu phụ hay không, phải tìm hiểu, em phiên dịch kiêm thư ký thì nhìn ngon mắt nhưng hơi già rồi, hình như dân xuất khẩu lao động về....

Buổi đi nhậu với bên tổng thầu. Sếp thì đeo biết tiếng anh nên chăm sóc mấy ông nhồi kỹ sư, tao lân la ra ngồi gần ông người hàn và em phiên dịch. Ban đầu cứ nói tiếng Việt cho em kia phiên dịch, tìm hiểu qua loa thì ông này là bạn của mấy ông tổng thầu, kinh nghiệm xây dựng quản lý dự án đầy mình, đã từng làm bên úc châu, hà lan. Đây là lần đầu sang VN, mới sang được chục ngày. Chỉ nghe nói về VN thôi. Vậy là tốt rồi, có thể sử dụng tiếng Anh để giao tiếp và chưa bị Việt hóa. Chỉ cần thông tin như vậy là đủ, có gì khai thác sau, chú tâm vào nhậu nhẹt. Nhậu xong thì cũng đi hát, gọi mỗi đứa 1 em ôm. Tao thì ko khoái cái trò này lắm vì nửa chừng, bóp vú đc mấy cái mà phải bo 200k, đeo đáng. Thế là cướp mic hát, tao hát xong bọn nó vỗ tay rần rần vì đeo nghĩ là hát hay thế. Tao nhớ là tao hát bài “Đôi chân trần mà cha đi lượm từng hạt thóc cho con một bữa cơm chiều đấy...” Hôm sau về Hà Nội tao cũng trao đổi với Sếp, cần khai thác thêm thông tin ở phía tổng thầu xem bên đấy có phòng Planning như kiểu mấy cty cũ của tao làm ko, nếu có thì bọn planing này sẽ chuyên làm thầu, bọn dưới công trường đeo đc can thiệp gì việc chọn thầu phụ hết. Sếp gật gù. Đương nhiên, ông là giám đốc phải đi quan hệ những cái đó chứ tôi biết đeo ai mà đi.

Tao lại ngồi văn phòng nhênh nhang đến muộn về sớm, đeo ai đêm xỉa gì. Quảng này cũng là quảng tao chưa có người yêu, đúng hơn là mới chia tay 1 em ở Bắc Ninh. Chia tay đeo vì lý do gì ghê gớm cả, đơn giản là nó bảo em ko thích anh đi công trình nữa, anh đi công trình thế nào em ko biết đường nào mà lân, ừ thì tao về Hà Nội làm. Về làm ở đây rồi nó lại bảo hay anh chuyển nghề đi, làm xây dựng kiểu gì cũng phải đi công trường nọ kia. Ở đm, làm đeo gì mà dị ứng với trai công trình thế, lúc yêu tao cũng bảo rõ tao là KSXD rồi cơ mà. nghề của tao giờ tao bỏ

thì cặp bim mảy mà ăn à. Vì thế đấy. Vùng vàng mảy hôm rồi chia tay. Đéo buồn gì mảy vì quen tự do rồi.

Thứ 7 tỉnh ngủ sớm, đéo biết làm gì thôi phóng xe lên Cty. Công ty tao thì làm nửa ngày thứ 7, 7^h30 đã mò lên văn phòng. Thế beep nào thấy em kê toán hôm gặp ở quán kara lấy hóa đơn đấy, tao cứ gọi là em Hóa Đơn cho ngắn nhé. Gặp em đã ngồi ở văn phòng rồi. Hỏi vu vơ Sao đến sớm thế, 8h mới đến giờ làm mà. Em nó trả lời mỗi câu Vàng.

Ồ đệt, con này ngày thường lăm mồm nhất, nay lại thờ ơ với zai đẹp thế là thế đéo nào. Tao lại gần thấy mắt nàng đỏ hoe, chắc là mới khóc.

Tao hỏi:

- Có chuyện gì thế?
- Không có gì ạ
- Khóc à?

Tao vừa hỏi xong mắt nó rơm rớm, gục mặt xuống bàn khóc tu tu. Con gái khóc kiểu này tao bắt bài ngay là thất tình hoặc chuyện gia đình. Phần lớn là thất tình vì nếu có chuyện gia đình thì nó phải ở nhà chứ đéo phải lên công ty sớm để khóc.

Tao hỏi tiếp:

- Thất tình à?

Nó ngẩng đầu lên, thế bòi nào ôm chầm mẹ lấy tao khóc tu tu tiếp. Ờm, nó ngồi ghế còn tao đang đứng, nó ôm tao thì mặt nó ở tầm bụng tao, giả như lúc ấy tao tụt quần ra thì xong mẹ nó phim luôn đấy. Khóc vài hồi thì nó chuyển sang nức, thôi ko ôm tao nữa. Tao té luôn, bảo cứ khóc đi nhé, anh đi ăn sáng đây. Tao cặp đít đi. Ờm bố cũng vừa chia tay ng yêu xong, đéo muốn nhắc lại chuyện lại gặp mảy rên rỉ tâm sự thì chắc nổ đầu.

Tao vừa bước ra cửa thì nó nói với theo:

- Cho em đi nữa.

Ừ, đi thì đi.... Tao đoán cảm có sai, nó chia tay với thằng người yêu. Đéo biết là thằng kia bắt cá mấy tay đấy thì phải. Thế thì có beep gì phải khóc nhĩ, nó bảo yêu nhau 3 năm rồi, tâm đắc lắm, thanh khiết lắm, xác định lắm nên khi phát hiện ra thì hụt hẫng, và thằng kia cũng đéo có thái độ gì là ăn năn hối lỗi nên nó buồn. Cả đêm qua đéo ngủ, khóc, sáng sớm mò lên công ty. Thảo nào hôm nay đéo trang điểm gì, đéo thấy váy vóc gì. Mặc cái quần jean trắng, áo phông hở eo. Tao bảo ngồi nghe nó kể lể lúc rồi đổi hướng:

- Anh thích phong cách ăn mặc như thế này của em, cá tính và khỏe khoắn. Cứ váy vóc lướt trượt ngựa mất bỏ mẹ.

Nó khẽ cười bảo:

- Sao anh lại thích thế.

Tao bảo:

- Mặc jean thể này nó lộ là mông to, đùi thon. Mặc váy đeo nhìn được mông.

Nó câu tao phát và cười thành tiếng. Bà bán phở có khi là tưởng tao là thằng khốn nạn nào đang lừa gái cũng nên. Tâm lý em Hóa Đơn bớt sầu, anh em dắt nhau về văn phòng. 2 em kế toán kia và Vợ Sếp đã có mặt, đĩa đang ăn xôi, đĩa ăn khoai lang. Thấy bọn tao đi lên đồng loạt tung ra ánh mắt dò la xét nét, 1 là vì tao đi đúng giờ, 2 là lại đi cùng nhau. Tao giải thích luôn bảo sáng đau bụng ko ngủ đc nên lên đây ăn sáng quán quen, gặp ngay em Hóa Đơn vừa lên nên bảo vào ăn luôn. Lý do của tao lúc đeo nào cũng chỉ có vậy, đi muộn thì là tắc đường, ngủ quên. Được hôm đi sớm thì là đau bụng đeo ngủ được. Cơ bản tao đoán chúng nó cũng đệt thêm đé ý cái lý do của tao làm gì. Vợ Sếp hôm nay cũng mặc quần jean kiểu leggings gì đó ko rõ, áo sơ mi kẻ đống thùng nhìn phong cách vãi. Hôm đó ko biết có gì vui mà Vợ Sếp chủ động bảo trưa chị mời mọi người đi ăn bún mẹt nhé. Đeo mẹ, các hôm làm cả ngày thì chả mời, hôm nay thứ 7 lịch làm việc có nửa ngày, làm đến trưa thì lượn hết lại mời. Đây là tao nghĩ hộ cho bọn kế toán thôi chứ tao cơ bản là không đi làm thứ 7 mấy, hoặc là đi cả ngày. Tao có báo với vợ chồng nhà Sếp từ đầu là thay vì đi 4 buổi sáng thứ 7 thì cho em đi 2 ngày thứ 7 được không, vợ chồng lão ừ rồi. Báo là báo thể chứ từ lúc vào công ty đến giờ được gần 2 tháng thì tao mới đi được 1 ngày thứ 7, hôm nay là buổi thứ hai. Không khi làm việc buổi thứ 7 hoặc là buổi thứ 6 hoặc là buổi đeo nào đấy trước đợt nghỉ bao giờ cũng dễ chịu, có việc gì nhẹ nhàng thì làm, việc to thì để sang tuần, còn lại là thời gian đọc báo, thuốc nước. Đọc hết mấy lượt báo thì cũng đến 11h trưa, ngó xung quanh thấy 4 chị em vẫn đang chăm chú đọc lăm. Theo giờ làm việc thì 12h trưa mới hết giờ, những ngày khác nghe bọn kế toán kể thì Vợ Sếp cũng ít đi thứ 7 hoặc có đi thì tầm 10h là về nên các nàng tầm 11h cũng lượn hết. Hôm nay Vợ Sếp vẫn ngồi đây thì đĩa nào cũng có vẻ hăng hăng say say. Đeo biết đang lướt facebook hay xem quần áo nữa. Thôi thì chúng nó như vậy mình đành phải cắt lời:

- Nay thứ 7 đi ăn sớm tí chị ơi, không thì sợ đông.

Vợ Sếp ngược nhìn đồng hồ phát rồi bảo:

- Ok, chị em mình đi đi.

Vợ Sếp có con vespa Lx, thì thoải mái đi ô tô của Sếp, 2 vợ chồng có con atis màu đen. Vợ Sếp bảo đi ăn ở chỗ gần Nguyễn Chí Thanh ấy, có quán ngon lắm. Đeo gì ăn miếng bún mà đi 5-6km, tao bảo nắng quá em gọi taxi đi nhé. 1 đĩa kế toán ok, 2 đĩa kia đeo nghe vì nó muốn ăn xong là về luôn, kệ mẹ tao cứ gọi. Có xe ngay gần đấy đến. Tao vào mẹ ghế sau, con bé kế toán leo ngồi ghế trước, Vợ Sếp vào ngồi cạnh tao. Đường Hà Nội cuối tuần đến buổi trưa mà vẫn đông, chắc là cũng cơ sở công ty làm nửa ngày thứ 7, chuyện trò tào lao dăm ba câu thì cũng đến quán bún. Vcl đông, loanh quanh mãi mới có bàn, bàn ngồi bệt ở tầng 2, quán nhìn đẹp như quán cafe. Gọi 2 mẹt bún, tao gọi thêm 2 chai bia uống 1 mình. Sáng nay ăn sáng cũng bún phở, đến trưa lại ăn bún nên ko trôi cho lắm. Tao đứng dậy trước 1 chút ra trả tiền. Nói là được mời chứ 1 thằng con trai đi với 4 đĩa con gái cũng nên sĩ diện tí, cơ bản là ăn bún nên tiền nong cũng nhẹ nhàng chứ đi ăn nhậu hết tiền triệu thì tao phải ngồi đến cuối cho đĩa nào mời thì nó trả. 2 đĩa kế toán kia ăn no tròn bụng tấm tắc khen ngon, chùi mép chùi mồm xong thì tàu lượn không còn dấu

vết. Đéo hiểu làm gì mà vội thế, từ từ làm chén nước đã chứ. Bọn nó về thì bọn tao cũng về chứ cả kê làm gì, ngồi trên xe bà Vợ Sếp bảo:

- Chị mời để chị trả tiền, cậu tranh trả làm gì?

Tao bông đùa:

- Ở em có tranh trả đâu, là em ra trả 1 mình chứ có ai tranh trả với em đâu mà em phải tranh.

- Thì tại cậu đứng dậy trước mà.

- Thôi đáng bao nhiêu đâu ạ, lúc khác chị trả cho em cũng được.

Tao quay sang nhìn vô tình lại bắt gặp ánh mắt bà ấy nhìn tao, nhìn nhau chừng 3 giây thấy mặt bà ấy ửng hồng tao quay ra nhìn đường. Con mẹ này hình như hơi nhạy cảm, hay là vẫn nhớ chuyện hôm trước. Có gì đâu nhỉ, cả ôm cả xoa vú nó chưa được 2 phút, bản thân tao quên mẹ ký ức đấy rồi, đéo biết nó có nhớ ko nữa. Tao muốn nó quên như chưa có chuyện gì, lúc ấy chẳng qua là nửa tỉnh nửa say nửa mơ chứ bình thường đéo bao giờ có chuyện đó. Cho dù bà có xinh đẹp chừng nào đi nữa hay thậm chí có gọi tình tao đi nữa thì tao cũng ko để phát sinh cái gì lỏng ngoẵng với bà ấy, ko chỉ vì là Vợ Sếp mà còn là vì chữ tâm, ngoại tình là điều gì đó tao ko bao giờ nghĩ đến và cho phép. Về đến văn phòng thì tao vào chỗ ngồi, bà Vợ Sếp vào phòng tiếp khách.

Tao hỏi:

- Ở chị chưa về ạ?

Bà ấy bảo:

- Nay con bà về ông bà nội chơi, chồng thì đi họp lớp hay gì đó nên về nhà 1 mình chán.

Tao kê, ậm ừ. Ngồi ngâm cứu tí hồ sơ xem liệu có xoi được món hạ tầng ko, cứ phải chuẩn bị tâm thế sẵn sàng. Dự toán sơ bộ để khi bọn tổng thầu tung ra thì cũng bon chen xem thế nào. Phần hạ tầng giao thông làm lợi nhuận khá vì chủ yếu dùng máy, các khoản đất cát san lấp lấy chỗ nọ bù chỗ kia cũng lời lãi tốt. Xong việc thì cũng gần 4h, tao cũng đéo để ý xem bà ấy làm gì. Kê mẹ tắt máy chào bảo em về trước ạ..... Vcl đường Hà Nội. Nút đường Bưởi, Hoàng Quốc Việt hôm đó nào cũng tắc. Đứng chôn chân mẹ nửa tiếng rồi nhích được 15m. Bực dọc phết. Hình như sắp trung thu hay sao ấy thấy ông bố bà mẹ chở con cái cầm vài món đèn cá chép, đèn ông trăng vui mắt phết. Đi trước tao độ 1m có 1 nữ thanh niên chở 1 đứa bé cỡ 3 tuổi ngồi sau, đéo biết già hay trẻ nhưng cứ gọi là thanh niên cho trẻ. Chắc cũng dân công sở thấy mặc zúyp đen sơ mi trắng. Tắc đường đứng chờ xe thấy chồng chân xuống, váy hở quá đùi nhưng mà chân ko được đẹp cho lắm. Đéo biết xinh không vì nó ở trước tao ko nhìn thấy mặt. Thằng bé đang cầm cái gậy như ý của tôn ngộ không, loại có đèn nhấp nháy 2 đầu, vô tình nó quay lại nhìn tao. Tao trừng mắt, chỉ tay vào nó gần quát đủ để nó nghe tiếng thôi. Thằng bé sợ sợ lồm lét quay mặt đi, kiểu trẻ con tò mò nên tao chắc chắn 1 tí nó sẽ quay đầu lại. Căn đúng lúc nó quay đầu lại nhìn thì tao lại trừng mắt, bậm môi chỉ tay gầm gừ. Thằng bé

khóc toáng lên khiến mẹ nó quay lại hỏi, thằng bé chỉ tay vào tao. Đây là lúc tao nở nụ cười thân thiện hết sức nhẹ nhàng bảo:

- Bé đáng yêu quá nhỉ, chờ xe lâu quá nên mệt à? Rồi nhìn mẹ nó. Đéo biết phải mẹ nó ko nữa, nữ thanh niên cũng nhìn tao cười. Thằng bé đéo hiểu chuyện gì ngơ ngác sao mình lại cười với thằng đốn mạt vừa quát mắng mình thế kia nhỉ. Lúc này mới nhìn rõ mặt, gương mặt trẻ mà, đoán tầm 22-23 tuổi là cùng, xinh xắn, trắng trẻo, nhìn khá tri thức. Thế đéo nào lấy chồng sớm thế mà con lớn thế kia rồi. Vừa nghĩ vậy xong thì người đẹp kia cất lời:

- Ngoan, chịu khó tí rồi về đi mua cho đèn ông sao nữa nhé. À hóa ra là dì chứ đéo phải mẹ. Thảo nào. Đường vẫn tắc, rút điện thoại gọi gạ xem mấy thằng bạn rảnh ko để làm mấy châu beer cho mát. Ko thằng nào nghe máy. Hài. Đang định gọi lại thì thấy số lạ gọi, mà số nhìn quen quen chứ ko lạ lắm:

- Alo... - Chị... đây, (à hóa ra Vợ Sếp, lần trước mình say về ngủ bà ý có cuộc gọi nhờ)

- Vâng, có chuyện gì ko ạ?

- Cậu về đến nhà chưa?

- Em chưa ạ, đang tắc đoạn Bưởi

- Anh nhà chị bảo cậu tối qua ăn cơm bàn chuyện gì đấy.

- Ui tối em bận rồi ạch

- Gớm, bảo người yêu thả cho 1 hôm.

- Chị cứ đùa, em đang độc thân vui tính mà, có điều em hẹn mấy đứa bạn tụ tập rồi. Để sáng mai được ko ạ?

- Ừ, thế chị bảo lại anh.. Đệt, cả mấy ngày ko thấy mặt lão Sếp, lúc Vợ Sếp bảo đi họp lớp đầu đầy cơ mà, tối về ngủ mẹ đi lại gọi bàn việc đéo gì. Lắm bầm thế, chưa hết câu thì thấy Sếp gọi bảo qua nhà anh, hôm nay anh vừa gặ mấy đứa bên tổng thầu rồi, nó bảo dự kiến sang tuần là tung thầu gói hạ tầng đấy... . Thôi đành. Nhưng chí ít cũng phải trực tiếp thông tin chứ lại xúi vợ bảo qua nhà ăn cơm là thế đéo nào. Vâng dạ bảo Sếp là thế tầm 7h em qua, về tắm giặt cho đàng hoàng chứ đứng tắc đường ngời hôi rình đi ăn cỗ thế nào được. Đúng hẹn tao ăn mặc giản dị quần ngắn, áo phông dép lê đi taxi đến cho chắc cú, vì đoán là kiểu gì chả uống rượu, lúc về lại mệt bỏ mẹ. Dừng ở đầu ngõ mua cần tảo, tính tao đi tay ko uống rượu cứ ngại ngại. Cuốc bộ vào nhà Sếp, thấy lão đang ngồi hút thuốc uống nước xem tivi. Tao vào chào hẳn cũng lịch sự đứng dậy đón bảo vào uống nước. Nhìn vào bếp thấy im ắng lắm, thế là thế beep nào, bảo mời đến ăn cơm cơ mà. Nước thì nhà tôi cũng đầy nước. Dường như đoán được ý tao nên Sếp nói đón đầu luôn: Uống chén nước đã xong anh em mình ra nhà hàng ăn, ở nhà nấu không được ngon, chị đang đi lấy xe tí chờ anh em mình đi rồi chờ anh em mình về, rượu chè ko nên đi xe, à chú đi taxi đến à. Đm tưởng thế nào, tao cũng nghĩ rồi, mình làm đéo gì đến mức mà vợ chồng hẳn phải làm cơm mời mình đến nhà ăn. Quả không sai, thế thì là gọi đến bàn việc tại nhà hàng chứ đéo phải mời đến nhà ăn cơm. Tao khách sáo trả lời vài câu là không có gì, anh em mình ngồi quán thấy tiện hơn, đỡ mất công

chị em dọn dẹp. Sếp mời điều thuốc, công nhận là thuốc thơm, lão này hay hút thuốc gì tao quên mẹ tên rồi, bao màu trắng, điều màu trắng, hút nhẹ êm, thơm. Tao thì thời điem đó hay hút malboro đỏ, đậm. Kéo vài hơi hần kể hôm nay có gặp mấy thằng người Việt bên tổng thầu ngồi văn phòng thì dò là được thông tin rằng việc chọn thầu phụ là do cái thằng Hàn lồn mà hôm cty bọn tao mặc cả giá với thằng giám đốc của cty tổng thầu phê duyệt. Bọn kỹ sư viết ở phòng plan ko có quyền gì, chỉ là công nhân excel thôi. Tao hỏi vậy ông giám đốc dự án ở dưới công trường thì sao thì Sếp trả lời cũng hỏi dò về lão đấy nhưng mấy thằng kia ko biết, chỉ hóng hót được là ông giám đốc dự án này là bạn thân của giám đốc tổng thầu ở bên Hàn. Còn quyền quyết định đến đâu thì đeo rõ vì lão ấy mới sang.

Vấn đề nữa là việc thanh toán thì thế nào, Sếp cũng hỏi được là thanh toán theo hàng tháng, sẽ bảo vệ khối lượng thực tế thì công đề trả tiền. Phụ thuộc nhiều vào thanh toán của chủ đầu tư nữa. Té ra bọn này chơi kiểu lấy khối lượng thực tế của nhà thầu phụ rồi bê lên hoặc chỉnh sửa qua loa rồi bê lên chủ đầu tư, nếu chủ đầu tư thanh toán thì nó cũng thanh toán xuống dưới cho thầu phụ, còn chủ đầu tư ko thanh toán thì nó cũng sẽ nợ lại thầu phụ. Kiểu này thì cũng khó nhằn nếu chủ đầu tư ít tiền, lại phải tìm hiểu thông tin về chủ đầu tư nữa. Đang trò chuyện thì Vợ Sếp đánh xe về bảo gửi cu con bên ông bà, chiều mai mới về, anh em lên xe đi thôi. Lần này thì Vợ Sếp đưa đến cái quán gì chỗ Láng Hạ. Thế đeo nào bà này có vẻ thích khu vực này thế nhỉ, cứ loanh quanh Nguyễn Chí Thanh, Láng Hạ. Cũng ko để tao thắc mắc lâu bà ấy kể luôn là nhà chị gần đây, gần cầu Cống Mộc đeo gì đó. Gái Hà Nội, ko rõ mấy đời nhưng sinh ra và lớn lên ở Hà Nội. Quán này không lớn không nhỏ, cũng có 2 tầng, thực đơn thì cái đeo gì cũng có tuy nhiên khi hỏi tao ăn gì thì tao nhìn thực đơn rồi bảo em ăn sườn nướng, xin lỗi hôm nay hết mất sườn non nên ko có sườn nướng. Tao hỏi lại thế có sườn rán hay sốt me gì đó cũng được, cũng đeo có. Ồ quán. Hỏi có món gì thì bảo hôm nay có nhiều hải sản tươi ngon. Hải sản thì ko phải món tao ưa thích nên đẩy cho vợ chồng nhà Sếp gọi, tao bảo gì cũng được. Cho chai rượu táo mèo đi, ko có, thế cho chai nếp đi, ko có. Thế có rượu gì, dạ nhà em có vodka, zenka, Xmen, người sói, người nhện...Toàn kể ra mấy cái rượu còn công nghiệp. Như lồn. Thôi cho chai vodka vậy... Vừa ăn vừa bàn việc, Vợ Sếp gọi nồi lẩu hải sản, đeo nói gì chỉ cặm cùi nhúng và gấp cho 2 thằng đàn ông. Kể cũng buồn, thì thoáng tao phải cắt chuyện công việc mà hỏi han bà ấy vài câu, hỏi vài câu thì thằng Sếp lại quay về công việc, thao thao bất tuyệt. Hai anh em làm hết chai rượu, đủ phê rồi. Khi về đến nhà Sếp tao bảo xin phép về luôn thì bà Vợ Sếp bảo để chị đưa về luôn. Thôi phiền anh chị làm gì, em đi taxi về có mấy chục. Lão Sếp cũng khăng khăng bảo để chị chở chú về, có gì mà phiền. Thôi thì cung kính ko bằng tuân mệnh. Tao lại leo lên xe bà ý chở về. Không khí trong xe có gì đó hơi nặng nề, tao lại cắt lời trước hỏi:

- Trước chị làm gì?
- Chị làm bên logictis
- Ở thế chị học trường gì?
- Chị học giao thông
- Ủầy, giao thông mà cũng có con gái xinh như chị cơ à?

Bà khẽ mỉm cười:

- Ừ, trước chị thích sư phạm cơ nhưng bố chị bảo học giao thông xong theo theo nghề bố, thế là thi vào giao thông học ngành kinh tế.

- Thế bố chị làm nghề gì?

- Bố chị làm lái xe, haha. Đùa vậy thôi bố chị cũng làm lĩnh vực logistics. Vậy là cũng có vẻ con nhà tiểu thư đây, hỏi thêm tí thông tin cho đỡ nhạt nhẽo thì bà này có 1 chị gái và em gái nữa, nhà có 3 chị em gái, bà ấy là giữa. Chị gái lập gia đình cũng ở HN, em gái vừa học xong đại học chưa xin được việc đang ở với bố mẹ. Bà ấy kể từ lúc sinh con xong thì nghỉ ở nhà trông con + cũng tính sắp tới đi làm lại vì thằng cu 3 tuổi rồi đi học rồi nên nhờ ông bà đưa đón được. Tao hỏi chị làm kế toán cho công ty nhà luôn thì bà ấy bảo ko có chuyên môn với lại làm cty nhà mình bị vô tổ chức, muốn đi làm ngoài cho quy củ. Hơn nữa công ty bé tí có gì mà làm, nếu nhiều việc thì mới làm. Hóa ra bà này cũng tiểu thư phết, chê công ty của chồng bé ko xứng tầm với bà ấy, thế là cũng có tí kiêu ngạo giống tao rồi. Qua vài lần rě thì cũng đến nhà tao, đúng hơn là nhà tao thuê. Tao thuê tầng 2 của 1 căn nhà trong ngõ, có cầu thang đi bên ngoài nên cũng tự do đi lại. Ngõ ô tô đi vào được, bà Vợ Sếp đưa tao đến tận nhà luôn. Lúc đấy khoảng hơn 10h tối, nếu phải đưa khác thì nghỉ là tao sẽ bông đùa rủ vào nhà chơi, tuy nhiên với bà này thì đéo được. Tao chỉ cảm ơn thôi rồi tao xuống xe đi vào. Rượu vào chỉ đủ phê, thế là cũng khó ngủ. Lướt facebook nhắn tin bừa cho em người yêu cũ... đại khái là hi, ha, dạo này vẫn ổn chứ. Đéo thấy phản hồi gì, tao cũng đéo để ý nữa. Lại nghĩ về vấn đề công việc, giờ phải điều tra xem bọn chủ đầu tư có mạnh hay ko, rồi thì phải làm thế nào lấy le với lão giám đốc dự án, rồi thì có nên tham gia vào gói hạ tầng khi chưa rõ mọi thứ hay ko. Công ty bé nếu nhận nhiều việc là vỡ trận như chơi, nhưng tao lại muốn thể hiện mình vì lúc nào tao cũng vênh mặt với tâm thế là tao được mời về chứ đéo phải xin vào, tao muốn khẳng định tao ko phải hạng xoàng. Đang mạch ủ mưu thì ting ting con ng yêu cũ nhắn tin trả lời:

- Em vẫn ổn, anh thế nào?

- Anh không ổn lắm, vừa đi nhậu về qua phê.

- Đấy đây xây dựng bọn anh suốt ngày nhậu.

Đm đọc đến đây lại ức chế, đéo hiểu ai nhồi sọ cho nó mà nó toàn nghĩ xấu về dân xây dựng thế, nhưng dù sao cũng chia tay rồi, đéo có gì phải nóng giận nữa. Tao im lặng ko nhắn lại, trong đầu lại nghĩ về công việc, tách bạch từng việc ra để xử lý theo trình tự... Lại ting ting

- Sao thế, anh ngủ rồi à?

- Chưa ngủ

- Thế sao ko trả lời em?

- Thì em có hỏi gì mà anh trả lời, em đang phán xét mà.

- Em ko có ý đó.

- Không sao đâu, bây giờ em phán xét thế nào chả được.

- Anh đừng nói thế, thực ra thì... .

Quan điểm của tao là cái gì đã cũ là cũ, lúc yêu thì rất yêu nhưng chia tay rồi là thôi, đéo nuôi tiếc gì nữa. Đừng lằng nhằng làm gì cho thêm mệt. Đặc biệt là muốn không chế kiểm soát tao là cái việc tao khó chịu nhất, bạn gái cũ của tao thì lúc nào cũng muốn tao phải dành toàn bộ thời gian cho nó. Nhưng vậy tao còn cái gì là riêng tư, là cái gì cho bản thân, nói mấy lần rồi nhưng ko được nên trước sau cũng chia tay. Thôi vậy cho nhẹ nợ.

1h đêm, thế đéo nào khó ngủ thật. Có điện thoại, lại số lạ. Đứa đéo nào gọi giờ này ko biết.

- Alo, Em...đây. (À em kể toán Hóa Đơn)

- Sao lại gọi anh giờ này?

- Em muốn nói chuyện với anh.

- Gớm chưa, chia tay với ng yêu phát là có ý định với zai đẹp ngay à, định tâm sự gì thì nói đi, anh dễ rung động và chia sẻ lắm.

- Anh đừng nhắc chuyện đó nữa, anh rảnh không em mời đi ăn đêm.

- Cũng ko rảnh lắm nhưng vì người đẹp anh có thể bớt chút thời gian cho em. Thế anh đón em hay em đón anh?

- Ở nhà anh ở đâu nhỉ?

- Anh ở trọ gần trường quốc gia, em ở chỗ nào?

- Nhà em ở khu Trung Hòa. Cũng gần. Em qua rồi anh đón em nhé.

Tao tưởng nó tào lao nên tao cũng tào lao lại ai ngờ nó thật. Vừa rượu về chưa tỉnh, ăn uống đéo gì, giờ cho ăn nó thì ăn chứ ăn đêm nỗi gì nữa. Nghĩ sao nói vậy, tao bảo tao vừa nhậu lúc tối, giờ mệt lắm, em qua thì qua ko thì đi ngủ đi. Nó bảo cho địa chỉ nó qua, sợ đéo gì, cho thì cho. 15 phút sau nó gọi điện bảo em đến nơi rồi, anh xuống đón. Mẹ con này thật tình sinh quần trí à. Tối thứ 7, tiết trời thu mát mẻ tuy hơn 1h đêm nhưng khu này vẫn nhiều người đi lại. Phần vì cuối tuần, phần vì khu này sinh viên đông mà sinh viên là bọn chúa đi chơi muộn. Tao bảo nó cất xe đi rồi đi bộ, con bé này mặc quần sooc jean, bên trong mặc áo 2 dây, bên ngoài khoác 1 áo len mỏng, trang điểm nhẹ nhàng. Nhìn cũng ngon ra phết.

Tao bảo:

- Mà ko lạnh à em?

Nó bảo:

- Đi đường cũng hơi lạnh nhưng ngại thay đồ nên đi luôn.

Tao đưa nó đi bộ sang khu Mai Dịch có mấy quán ăn đêm, hỏi trêu là uống rượu giải sầu ko, nó bảo có 1 cách rất tự tin. Theo thông tin tìm hiểu thì nó quê ở Hạ Long, nhà có điều kiện khá nên từ lúc sinh viên xuống HN học đã được mua cho cái chung cư ở Trung Hòa, nó học trường lao động xã hội thì phải. Chắc cũng dân đéo phải vừa đâu. Lương có 6 triệu mà đi SH, iPhone, quần áo váy vóc suốt ngày. Cũng mới đi làm chưa được 2 năm. Rượu thì nãy uống đủ mẹ rồi, chưa kịp tan. Đéo

biết tử lượng em nó thế nào thôi cứ đồ đưa vậy. Nó bảo là nói chuyện với anh tuy vô duyên nhưng nó thấy vui, chỉ nói chuyện với tao nó mới thấy quên đi chuyện buồn tình yêu vừa trải qua. Vcl vô duyên, tao bảo nó đây là tao nói thật và thẳng chứ nên chưa được duyên cho lắm chứ ko phải vô duyên, với lại tao ko phải người thay thế của nó đâu đây. Nó bảo anh yên tâm, em chỉ thích nói chuyện với anh thôi chứ em ko thích anh. Thế là thế đó nào. Đồ đưa hết chai 300ml tao bảo thôi tao đi uống nữa đâu, không say lại hấp diêm mà thì lên báo xấu hổ lắm. Đúng là cũng ko uống được nữa thật. Nãy quạt 1 trận với Sếp rồi. Con bé bảo từ ngày em vào công ty chưa thấy Sếp đối xử với ai mà tốt như với anh đâu, bình thường Sếp khá khó chịu nếu bọn em đi muộn về sớm, rồi cũng chắc chắn lắm, từ lúc anh vào thấy Sếp chả để ý gì đến bọn em nữa suốt ngày thấy rủ anh cafe với chè thuốc. Đây là do công việc chứ ko phải do anh, vừa rồi nhận gói lớn lớn với Sếp tham vọng thêm gói nữa nên nhiều việc. Với lại Sếp ko để ý đến bọn em thì càng tốt chứ sao, có anh để ý đến bọn em là được rồi. Con bé cười tí mắt. Đi về, tao lại là người trả tiền. Toàn được mời mà bị trả tiền, hơi buồn 1 chút nhưng kể ra có người nói chuyện cũng vui, đỡ chán. Thong dong đi bộ về đến nhà tao gần 12h đêm rồi. Theo thói quen tao mở miện:

- Lên phòng anh chơi không? Tao ko phải là người dâm dục cũng ko hề có ý nghĩ gì với em kể toán này đâu nhé, hỏi thế chỉ là thói quen thôi, thói quen bông đùa thôi....

Có lẽ nó nghĩ là tao hỏi đùa nên nó cũng tự tin đáp lại:

- Anh ở 1 mình thì em lên còn ở với bạn thì thôi (và nháy mắt tao)

- Ở thì anh ở 1 mình mà.

Con bé bị hớ bển lên bảo:

- Thôi để hôm khác sớm hơn hôm nay muộn quá rồi ạ. Cảm ơn anh nhé, ngồi với anh 1 lúc em thấy thoải mái lắm. Anh về nghỉ đi ạ.

Tao dắt xe hộ nó ra bảo:

- Em về đi, đi cẩn thận nhé.

Đương nhiên là thế, nó tốt nghiệp đi làm gần 2 năm rồi, trải qua cả thời sinh viên ở HN, giờ cũng thuộc hàng già dơ rồi. Nó có lẽ cũng dự đoán được tình huống nào xảy ra nên lên phòng tao vào tầm này, cô nam quả nữ lại có tí men nồng. Không địt mới là lạ, tranh thủ còn tỉnh táo thì đi về là hợp lý, mối quan hệ bọn tao chỉ đang là đồng nghiệp, vui đùa mấy câu thì được nhưng để lên giường thì chưa phải phép cho lắm. Tao thì cơ bản cũng chỉ nói vui vậy thôi chứ nó có lên thật chắc điếu gì đã làm ăn được gì, rượu xog người oải ra bã, chịch choạc gì nữa. Đánh 1 giấc đến 6h sáng, tỉnh dậy mơ màng hình như đêm qua có giấc mộng đẹp là địt em kể toán thì phải.

Theo thói quen với cái điện thoại thấy có tin nhắn facebook em người yêu cũ rằng: Em có một chút nhớ anh. Nhớ cccc.

Lang thang ra đầu ngõ làm bát cháo cho khỏe người. Sáng chủ nhật quán nào cũng đông, khu này nhiều dân ở trọ từ sinh viên, giáo viên, người đi làm. Ngắm lướt

đùi các em gái cũng dựng cái thằng nhỏ phết. Xã hội giờ phát triển thật, đời sống có vẻ cũng nâng cao. Thời tao sinh viên việc ra quán ăn sáng có gì đó hơi xa xỉ cả về mặt thời gian và tiền bạc. Bây giờ sinh viên cứ thấy xúng xính, đeo hiểu đâu lắm tiền thế. Thôi thì kệ mẹ việc thiên hạ, ăn xong khỏe khoắn, dự kiến về nhà làm giấc nữa đến trưa cho khỏe hảnh rồi chiều rủ mấy thằng bạn lòn tụ tập cho hết ngày. Ngày nghỉ theo quan điểm của tao là dành đúng nghĩa cho giải lao, thư giãn. Chứ ít là khi còn độc thân. Nhưng đúng là mưu sự tại nhân mà thành sự tại thiên, vừa về nhà thì mất điện, lên trên xuống dưới hỏi thì bảo có lịch rồi mà, cắt điện cả ngày đến 5h chiều mới có. Đm, mùa thu, đêm thì có thể hơi se lạnh nhưng ngày vẫn nắng 34 35 độ, ở cty vẫn bật điều hòa full ngày. Lại gọi điện hỏi mấy thằng bạn xem chỗ nó thế nào, có điện thì rủ đi chơi AOE giết thời gian, vẫn là đeo thằng nào nghe máy. Bạn tao cũng toàn dân xây dựng nên có khi nó cũng ngất ngủ từ tối qua, giờ thằng nào cũng đang há mồm ngủ. Chán nản ko biết làm gì. Mở laptop ra nghịch tí, đeo có internet luôn. Mất điện mà, may có cái Dcom hack của Viettel.

Vào facebook thấy em kế toán Hóa Đơn đăng status: **Đường về đêm thâu... Lang thang vì một người.** Và cái ảnh chụp đường phố lúc đêm, thêm cái ảnh chụp đùi trắng chân dài ngồi yên xe SH chụp từ trên xuống. Chẹp đúng là đàn bà, đeo biết vì 1 người là vì ng yêu cũ của nó hay là vì tao hay là vì thằng đb nào khác. Tao ấn like. Thấy nó phản ứng ngay:

- Anh dậy rồi cơ à, em tưởng anh phải ngủ đến trưa.

Đeo gì nó viết luôn dưới tus của nó, tao đeo trả lời gì vì câu hỏi kiểu như vậy nó hơi khác với bạn bè thông thường, tao mà trả lời có khi thiên hạ nghĩ tao là cái thằng người trong tus của nó thì gay. Đeo thấy tao phản hồi nó nhắn qua messenger.

- Anh dậy sớm thế?

- 8h rồi còn gì, anh chuẩn bị đi ngủ giấc nữa rồi đây

- Em tưởng anh ngủ thông đến trưa

- Cũng đang định thế nhưng mất điện, ko ngủ nổi, chán quá

- Đi cafe đi anh?

- Anh có uống cafe đâu

- Thì uống gì thì uống, anh qua đón em nhé.

Con bé này chưa biết mình có đồng ý hay không đã bảo đón rồi. Thôi được, đi thì đi. Nhà em Hóa Đơn ở tầng 12 trong 1 tòa chung cư chỗ Trung Hòa. Nó bảo anh lên phòng em chờ em trang điểm tí, tao cũng biết cái tí này của bọn con gái rồi. Đeo bao giờ dưới 30 phút cho việc trang điểm thông thường và phải đến hàng tiếng nếu đi đâu đó quan trọng. Lên mẹ luôn chú ngại gì, nó ra mở cửa. Thấy vẫn mặc cái quần sóc jean với áo 2 dây tối hôm qua nhưng hôm nay nó bỏ cái áo khoác len bên ngoài rồi. Ban ngày nhìn rõ, công nhận ngon thật. Nuột, quá nuột. Tao ăng luôn cái giọng dâm dề:

- Trời, nhìn em thế này mà thằng ng yêu em cũng vẫn bắt cá 2 tay à.

- Em đã bảo anh đừng nhắc việc đó nữa mà

- Ủ ko nhắc, nhìn em ngon thật.

Nó bảo ngon thì ăn đi, nó ngồi ở bàn trang điểm, trả lời tự nhiên mà đéo thèm quay lại nhìn tao. Có lẽ nó quen với việc bông đùa của tao rồi nên mặc định cũng đùa lại. Tao lại gần nó, khẽ ngồi cạnh nói nhỏ:

- Anh chuẩn bị ăn đây.

Tao quay mặt nó ra, hôn. Nó hình như không phản ứng kịp nên cứ đứng hình như vậy, chắc mất 30s sau nó mới hoàn hồn. Mặt đỏ bừng bảo:

- Anh vừa làm gì đấy?

- Anh vừa nếm thử 1 chút trước khi ăn.

Con bé có lẽ quá bất ngờ, chạy mẹ vào phòng ngủ thay quần áo. Căn chung cư của em rộng cỡ hơn 60m² thì phải. Ngay lối cửa chính vào bố trí bên phải là nhà vệ sinh, tắm, bên trái là khu bếp. Đi vào giữa là phòng khách rộng chừng 15-20m² và 2 phòng ngủ cạnh nhau bên tay phải. Em nó vào thay quần áo, đóng cửa nhưng tao vẫn hỏi với vào trong:

- Em ở một mình à?

- Vâng trước thì em ở với anh trai nhưng anh trai em đi làm trong Sài Gòn từ 2 năm trước nên em ở 1 mình 2 năm nay rồi.

- Tha hồ đưa zai về áp ử

- Anh đừng nghĩ vớ vẩn. Chả bao giờ có ai, chỉ thỉnh thoảng bọn bạn em về đây tụ tập, mấy đứa con gái ngủ lại thôi.

- Chém, người yêu đến thì đuổi về à?

- Em bảo anh đừng nhắc đến mà, kể cả nó cũng chưa bao giờ được phép ngủ ở đây. Anh biết thế là được.

Em nó mở cửa ra, diện cái váy hồng nhạt tua rua. Tao thì đéo thích con gái mặc váy mấy thì như kiểu che mẹ hết đường cong ấy. Tuy nhiên với phụ nữ thì cũng nên khen 1 chút cho nó sướng. Tao giả vờ ngơ ngẩn, trầm trồ em mặc váy này đẹp quá, như diễn viên điện ảnh, à còn đẹp hơn ấy chứ. Em cười tươi. Tao dày mặt thêm tí bảo lại anh ôm một cái xem nào, miệng nói, chân đi tao lại ôm em ấy luôn. Quá bất ngờ nên em ko kịp phản kháng.

Cũng lâu lâu rồi mới ôm 1 người con gái vào lòng như vậy, rạo rực phết. Tao từ từ hôn. Em cũng nhắm mắt đáp lại. Bọn tao hôn nhau lâu phết, phải chừng 5-6 phút. Ngát ngậy, ngon. Lâu lắm rồi mới có 1 nụ hôn ngon như vậy. Em này thơm tho, mềm mại. Chắc là ngọt thịt. Tao là người sống hơi phiêu theo cảm xúc do vậy tao luôn tự nhắc mình là tỉnh táo, phải luôn luôn có lý trí vững vàng. Nhưng lúc này lý trí tao lại xui tao là tiến thêm đi, hãy thả mình theo cảm xúc hiện tại đi. Ủ thì ko phải tình yêu nhưng đã quý mến nhau rồi. Em Hóa Đơn cũng đang phiêu diêu rồi. Hãy thoải mái 1 lần đi. Thông thường những trường hợp như vậy thì trong tao sẽ xuất hiện sự đấu tranh giữa lý trí và cảm xúc. Nhưng lần này lại không có. Vậy là tay tao luôn dần xuống dưới, thám hiểm 1 cách thận trọng. Vẫn ko thấy em ấy phản kháng gì, tao kéo dần váy em ấy lên. Nó mặc quần lót kiểu đéo gì mà ren rừng linh

tinh. Tay tao xộc luôn vào trung lộ, cảm nhận cái cạp rập của mấy sợi lông, sâu thêm chút nữa, thấy tay mình đã dính vào cái thứ nước nhờn nhờn. Tao chú thích thêm cho chúng mày 1 chút kiến thức tao đọc được và qua kiểm nghiệm thực tế thì nếu phụ nữ nứng tình thì sẽ ra nước nhờn tuy nhiên phụ nữ ra nước nhờn thì chưa chắc đã là nứng tình nhé. Đây là sự thật và tao ko giải thích thêm nữa. Không thấy bất cứ sự phản kháng nào, hay là em vẫn đang mãi miết về nộ hôn. Tao khẽ khàng kéo cái khóa của váy em, cởi dần từng thứ một, em thì mắt long lanh, ko nói gì, tay vòng qua người tao, nhất định dính lấy. Em cũng ko cởi đồ cho tao. Tao nói nhỏ vào trong phòng em nhé, rồi kéo tay em vào, 2 đứa nằm lên giường. Tao tự phải cởi hết đồ của mình. Ôm, hôn, lăn lộn... . Thực sự là phê. Phải nói là rất phê. Cả 2 sau 1 trận đấu oanh oanh liệt liệt thì đã tỉnh táo, tinh thần phấn chấn, vẫn nằm ôm nhau. Tao lại trêu em, em rủ anh đi cà phê giờ không chỉ cà phê mà người cũng phê. Nó nhéo tao 1 phát. Cứ nằm ôm nhau như vậy 1 lúc. Thì có chuông điện thoại. Sếp gọi đéo gì giờ này nhỉ. Bên tổng thầu vừa thông tin cho anh, ngày mai mang hồ sơ lên và nghe thuyết minh thầu gói hạ tầng. Mai chú lên sớm đi cùng anh. Đéo gì mà vội thế nhỉ, gói hạ tầng còn cho chán mới thi công được mà, đấu thầu sớm làm chó gì ko biết.

Em Hóa Đơn nằm cạnh cũng đồng tai lên nghe, dường như hóng được nói: Anh có vẻ vip quá nhỉ, đéo biết nói thật hay nói đùa. Vừa dứt lời thì điện thoại em nó cũng kêu, cũng là Sếp gọi. Nó cũng lăm bằm Sếp gọi làm gì ko biết, tao trêu hay ông biết anh với em đang xoạc nên gọi điện phá. Nó lại nhéo tao phát. Sếp bảo em Hóa Đơn lên cty chuẩn bị ít hồ sơ giấy tờ kiểu profile công ty để mai Sếp cầm đi lên tổng thầu sớm. Nghe xong dt em cũng lăm bằm, ẻo gì ngày nghỉ bắt lên công ty lấy giấy tờ.

Nghe vậy tao bảo để anh đưa em đi, đằng nào anh cũng lên xem lại thông tin tí mai lên có gì cần hỏi sẽ hỏi luôn. Em cười, lộ vẻ mừng ra mặt. Mặc quần áo xong, lại ngồi chờ em dặm vá lại mặt mày mất chục phút. Xuống lấy xe thấy em ấy cứ đứng chờ. Ở đũa nào có xe đũa đấy đi chứ nhỉ, nó đứng chờ thế kia ý là tao chở nó đi rồi phải đưa nó về rồi. Dm con này đúng ko phải dạng vừa. Ủ thì đưa đi tuy nhiên tao vẫn phải đá đểu câu. Em đi SH quen ngồi xe anh khéo ko hợp, tao hỏi đấy có con Nouvo LX, đương nhiên là ko đăng cấp bằng SH rồi. Nó bảo em ngồi lên anh còn hợp nữa là ngồi xe anh. Vcl khiêu khích. Nó lại ngồi bắt chéo chân, ôm tao như ôm với người yêu. So với lần trước tao chở nó từ quán karaoke thì lần này nó ôm sát sát hơn nhiều, đầu gục mẹ vào vai, ngực tì sát vào lưng. Nếu người ngoài nhìn vào thì trăm phần trăm đoán tao với em là 1 cặp yêu đương hoặc là vợ chồng. Cơ bản là em cũng xinh ngon chảnh chọe nên tao cũng thấy có 1 chút thoải mái. Lên công ty, 2 đứa vừa vào phòng nó đã ôm chầm lấy tao, lại hôn. Tao cũng từ tốn đáp lại, hôm nay chủ nhật cty làm đéo gì có ai. Có điều đây là chỗ công sở nên cũng ko được tự nhiên cho lắm. Tao nghĩ trong đầu là có vấn đề rồi. Tao ko nghĩ là sẽ yêu em kể toán, về khía cạnh tình cảm chỉ là quý mến thôi, và kể cả tình cảm của em ý đối với tao có lẽ cũng vậy. Việc sáng nay xoạc nhau có lẽ là cả 2 đều thả trôi cảm xúc thôi. Tuy nhiên vẫn phải xóc lại 1 chút cho rõ ràng, tao ko muốn cái gì mập mờ cả.

- Em này, anh thấy chúng ta đang hơi vội vã

- Kệ đi anh, em thích anh. Em nghĩ là anh cũng biết điều đó mà. Ở bên anh em rất vui

- Nhưng mà tình yêu ko phải dễ vui được

- Kệ đi anh.

Có lẽ đang say đờn nên cái đeo gì cũng kệ đi anh, chim chuột tí thì em nó cũng chịu rồi tao đi chuẩn bị hồ sơ, tao thì mở máy tính ngâm cứu lại xem chỗ nào chưa rõ, đánh dấu lại. Buổi thuyết minh thầu là buổi tổng thầu sẽ trình bày diễn giải về nội dung công việc, giải đáp các thắc mắc của thầu phụ cho rõ ràng để các thầu phụ làm báo giá chính xác nhất. Bọn này lần này lại bày vẽ làm thuyết minh thầu làm đeo gì ko biết, hay là rút kinh nghiệm gói trước đeo thăng nào báo giá kịp mà phải giao cho bọn tao. Tao thì ko chuyên về đường xá, giao thông cho lắm tuy nhiên những cái cần hỏi thì cũng liệt kê ra hết rồi. Phải hỏi thật nhiều, hỏi nhiều đeo phải là ngu ngơ mà hỏi nhiều là để bọn kia nó thấy mình thực sự quan tâm đến gói thầu, thực sự tìm hiểu kỹ càng. Như vậy sẽ ghi điểm trước hay chí ít cũng tạo ấn tượng hơn. Xong việc ngó nhìn em Hóa Đơn tí, thấy 1 tay bó bó tài liệu 1 tay lướt điện thoại, làm ăn thế kia có đến tới tìm đeo gì.

Tao ra hỏi:

- Em đang tìm gì đấy?

Nó bảo:

- Chả biết tìm gì vì Sếp chỉ bảo chuẩn bị hồ sơ để mai mang lên thầu bè gì đó. Em chưa làm cái này bao giờ, trước toàn mấy chị kia làm, nay chắc chị ấy về quê chưa lên nên Sếp mới gọi em.

- Thế em ko biết gọi điện hỏi nó à?

- Thì em đang nhắn tin hỏi đây nhưng chưa thấy trả lời

Cũng ko trách nó được vì nó chưa làm lần nào, cộng thêm tự dung thấy em nó có nét đáng yêu voãi nên đành ra tay giúp đỡ. Bảo em tìm hồ sơ năng lực, quyển catalog giới thiệu 1 số dự án đã làm, giấy chứng nhận kinh doanh mà đeo cần cái này. Thế là đủ rồi. Tao ra chỗ bàn khách rót nước, hút thuốc. Đúng ra là đeo được hút thuốc trong văn phòng đâu vì toàn chị em, cơ mà thông thường thấy thăng Sếp đốt như cột khói nên kệ mẹ, tao cũng hút. Chỉ khi nào Vợ Sếp ở đây thì tao ra ngoài hút cho phải phép thôi. Em Hóa Đơn ôm chồng hồ sơ ra đặt bàn hỏi thế này đúng chưa anh, Tao bảo ok rồi. Em ngồi xuống cạnh tao, khoác tay, dựa đầu vào vai tao phụng phịu anh đưa em đi ăn nhé. Tao bảo ừ, vuốt vuốt ve ve tí. Định hung hăng bóp vú cái thì nghe tiếng cạch cạch mở khóa cửa. Giật mẹ mình chả nhẽ có trộm. Vừa đứng dậy đi ra thì thấy Vợ Sếp đi vào. Dường như biết chuyện vụ thầu bè ngày mai, với lại việc tao lên văn phòng thất thường bà Vợ Sếp cũng ko lạ gì nên nhìn thấy tao bà ý cũng ko ngạc nhiên lắm.

Tao mới là người ngạc nhiên hỏi:

- Ở chị lên cty làm gì?

- Mai là rằm mà, nhưng mai chị bận nên hôm nay lên cúng trước.

À thì ra là vậy, Vợ Sếp có thói quen cúng rằm. Mừng 1 thì bà ý lễ ở nhà, rằm thì lễ ở công ty. Vợ Sếp đi vào trong phòng khách, thấy em Hóa Đơn đang ngồi thì có vẻ rất ngạc nhiên. Em Hóa Đơn nhanh nhẹn ko để Vợ Sếp hỏi mà nói luôn:

- Sếp bảo em lên chuẩn bị hồ sơ cho Sếp sáng mai Sếp cần sớm đi làm thâu gì đó ạ, mấy chị kia ở quê chưa lên nên Sếp bảo em. Bà Vợ Sếp nghe xong quay sang liếc nhìn tao, như kiểu dò xét liệu bọn này có tình ý gì với nhau ko.

Tao cười giả lả bảo:

- May mà em cũng ở cty ko thì con này nó phải tìm đến tối. Vợ Sếp vào soạn lễ rồi cúng bái 1 hồi sau đó đi ra bảo em Hóa Đơn:

- Ở thế em tìm xong chưa?

- Em tìm xong rồi ạ

- Ừ thế thì xếp gọn lại đưa luôn cho anh funfundì, mai chắc Sếp đi cùng anh funfun luôn.

Con bé Hóa Đơn ôm hồ sơ đưa qua bàn tao, rồi quay lại chỗ ngồi. Đm con ngu này, ý của bà Vợ Sếp là xong việc rồi thì về đi, ngồi đây làm gì. Đéo biết nó có hiểu hay ko hay là cố tình ko hiểu mà cứ mặt dày ngồi đó.

Tao phải nhắc khéo:

- Xong rồi em về đi, hình như công ty không tính làm thêm thì phải.

Con bé kế toán ầm ớ nhìn tao như kiểu định nói lúc sáng em đi cùng anh lên đây mà, giờ em về kiểu gì. Con này bình thường nhanh nhẹn lắm mà giờ cứ lú lú sao ấy, tao ko để nó kịp nói thì bảo luôn:

- Ở lúc sáng em đi taxi à?

Khi này nó mới hiểu và bảo:

- Vâng, thôi em đi về trước đây ạ. Rồi có vẻ không hài lòng xách túi đi về, chắc là trong lòng hậm hực lắm. Vợ Sếp ngồi ở bàn uống nước, cầm điện thoại xem xem gì đó.

Tao hỏi:

- Ở chị chưa về ạ?

- Chị chờ tàn nhang xong mới hạ lễ về

- Ui chị bận thì cứ về đi chút em làm cho

- Không sao, hôm nay chị cũng rảnh.

Nói thật là với Vợ Sếp tao vẫn có cái gì đó ko được tự nhiên, tao ko sợ nhưng vẫn ko dám bông đùa bà ý giống như với mấy em kế toán. Việc thì tao xong rồi, định là trưa đưa em Hóa Đơn đi ăn rồi có gì xảy ra thì xảy mà bà Vợ Sếp lại lên. Giờ mà về thì có vẻ thô lỗ quá mà ngồi lại thì có mỗi 2 người trong văn phòng cứ gượng gạo thế nào ấy. Bà ấy cất lời trước, tình hình thâu khoán thế nào em. Chị nghe thấy anh nhà chị bảo gói này quan trọng. Đéo gì mà quan trọng, ông tốp xong

gói 8 tỷ kia là gần bằng 1 năm bình thường ông làm rồi. Tuy nhiên vẫn phải trả lời lịch sự:

- Vâng, Sếp muốn trúng thầu thêm gói hạ tầng, gói này em nhắm sơ bộ khoảng 15 tỷ. Nếu trúng được gói này thì ngon vì cũng dễ làm.

Vợ Sếp nghe vậy như khá thờ ơ, có vẻ ko quan tâm đến tiền hay là ko quan tâm đến công việc

Vợ Sếp bảo tiếp:

- Thảo nào mấy hôm nay anh nhà chị đi suốt, sáng nay kêu xuống công trường làm gì ấy, chắc phải tối mới về.

Ồ lão này đi công trường mà éo rủ mình nhỉ, hay là đi việc gì ko biết. À mà hần đi công trường thì bảo là đi công trường, sao còn cố nói thêm câu "chắc tối mới về" . Tao là người tinh ý và hay để ý, mỗi lời nói của người khác tao thường để ý từng chút xem có ẩn ý gì ko vì cái ngữ pháp và nghệ thuật ẩn dụ của tiếng việt nó hay lắm Nhiều khi 1 câu nói thôi mà hàm ý cả 1 trang sách. Tao vâng dạ cho xong. Định bụng thôi chờ bà ấy về thì tao cũng về.

Gần 1 tiếng trôi qua, lúc này là 11h hơn. Bà ấy hạ lễ, mang mấy quả ra bỏ gọt mời tao ăn bảo ăn lấy lộc. Tao lịch sự ra ăn miếng, chắc hẳn là bà ấy chuẩn bị về rồi. Nhưng không, Bà ấy bảo:

- Chị định đi siêu thị tí mua mấy thứ đồ chơi trung thu cho ku, em có muốn mua gì ko chị mua cho.

Tao cười bảo:

- Ý chị là em vẫn là trẻ con hả?

- Không, cậu lớn rồi nhưng mà vẫn chưa lớn lắm. Khẽ cười. Kiểu này là ý gì không biết. Nhưng mà thích bông đùa thì đúng sở trường của tao rồi.

- Thế chị thấy em có chỗ nào chưa lớn

- À thì chí chưa lớn, tâm hồn chưa lớn, vân vân Câu này ko biết nói thật hay nói đùa nhưng thực sự chạm vào tim tao. Chí lớn? Tâm hồn chưa lớn? Đâm trúng tim đen rồi, tao từ lúc đi làm, tự lập chưa bao giờ có hoài bão lớn lao, nhênh nhênh nhang nhang làm công ty to công ty bé đều được Sếp coi trọng nhưng xét cho cùng vẫn chỉ là thằng nhân viên, vẫn thừa thừa gửi gửi, đi nhậu vẫn là thằng rót rượu. Chưa từng ước mơ cao sang, tiền lương khá cũng đủ chi tiêu láo nháo thoải mái, còn nhà lầu xe hơi là điều chưa dám nghĩ. Tâm hồn chưa lớn thì sao, cũng đúng. Tao luôn tự cao, tự đại coi trọng bản thân, ko chịu nhẫn nhịn luôn cúi, ko biết bao dung rộng lượng... Thấy tao trầm ngâm hồi lâu ko nói gì, bà Vợ Sếp cất tiếng:

- Ô chị nói đùa thôi mà, người giỏi như em là hiếm đấy. Chị cũng nghe anh nhà chị kể nhiều về em, nói thật là ban đầu chị hơi khó chịu vì tuyển gì thằng ranh con lương gấp đôi gấp 3 người khác, cho là thông minh đi nữa thì có làm việc gấp đôi gấp ba người khác được ko. Tuy nhiên tiếp xúc thì chị thấy phong cách làm việc của em rất hay, hiệu suất cao mặc dù có 1 chút là vô tổ chức.

hì hì Tao vẫn đang trầm ngâm suy nghĩ về chí cao ý lớn nên nghe bà ấy nói lọt vào tai câu được câu không, mơ hồ đáp lại:

- Em thấy chị không đơn giản là người phụ nữ nôi trợ, chăm con như vẻ ngoài nhĩ. Chị thật sâu sắc.

- Ôi chị đơn giản mà, sau gửi ku đi lớp thì chị sẽ đi làm lại, cũng nhân viên quèn thôi. À mà nếu trúng thầu gói sắp tới thì chị sẽ xin Sếp để chính thức làm đồng nghiệp với em chứ ko phải thủ kho thủ quỹ linh tinh như bây giờ nữa

Đm, thế là thế nào. Đây là khích lệ hay đe dọa? Bà làm đồng nghiệp với tôi thì tôi có lợi ích đéo gì hơn, thậm chí bà càng thường xuyên có mặt ở cty thì tôi càng không được thoải mái, làm đéo dám ra sờ mông mấy đứa kế toán nữa. Nghĩ là nghĩ vậy nhưng trong tâm tao như kiểu bị 1 lời thách đố ấy, bọn mày cũng biết rồi, ra lệnh hay van xin đéo bao giờ hiệu quả bằng thách đố, thách đố nó chạm vào lòng tự tôn của con người nên nhiều khi làm những việc đéo có thành quả hay lợi lộc gì chỉ vì 1 lời thách đố. Lại kết hợp với lúc trước nói lấp lửng chí lớn với lợ với chai, giờ lại khiêu khích. Bà này đúng thật là đéo hề đơn giản, phải đề phòng. Thông thường tao vẫn nghĩ bà ấy đéo để ý công việc của chồng nhưng sau hôm nay thì khác, bà ấy sâu sắc, tinh tế mà có lẽ quá mức chỉ để những người cùng tinh tế như tao mới nhận ra. Nếu thông thường tao sẽ cọt nhả lại vài câu nhưng lúc này thì ko. Chỉ đáp lại nghiêm túc:

- Gói này khó chị ạ vì công ty mình nhỏ, chưa đủ năng lực để nhận liền 2 gói như vậy, ngoài ra nhận nhiều thế thì năng lực tài chính mình phải có đủ để xoay sở trong trường hợp thanh toán chậm muộn

- Chị nghĩ tài chính không phải vấn đề lớn đâu, nếu thanh toán ko delay quá lâu thì anh chị vẫn xoay sở được.

Tao cũng ko hỏi thêm gì nữa, việc xoay sở đương nhiên là việc của Sếp, tao bốn phen nhân viên chỉ tư vấn đến thế và trong con mắt nhìn của tao thôi. Bản thân tao cũng chả rõ gia thế vợ chồng nhà Sếp thế nào và có làm gì khác ngoài doanh nghiệp xây dựng này ko nên cũng mù tịt về tình hình tài chính. Vài ba câu chuyện đã đến gần 12h trưa. Tao bảo chị sắp về chưa, em chuẩn bị về đây ạ. Bà ý cũng chuẩn bị về, 2 chị em đứng dậy đi ra cửa, tao để bà ấy khóa cửa. Cty có phát cho mỗi đứa 1 chìa khóa tuy nhiên xét về tài sản thì văn phòng đang là của vợ chồng Sếp, có mặt họ thì mình ko động vào khóa khùng làm gì để thể hiện sự tôn trọng chứ ko phải là lười nhác việc khóa cửa. Xuống dưới lấy xe, bà ấy nổ máy về trước, thế đéo nào xanh xạch mãi ko nổ. Tao lại ngó thì xe bà hết mẹ xăng, con vespa Lx nhập date 2010 thì phải, uống xăng như uống nước lã. Bà ấy gãi đầu gãi tai bảo nãy đi chợ mua đồ lỡ quên mẹ đồ xăng. Địch, thôi đành, trưa nắng lại phải đi mua xăng về cho bà thôi chứ biết làm sao. Tao bảo để em đi mua xăng cho. Đang định đi thì bà ấy gọi thôi trưa rồi, hay đi ăn cơm luôn rồi tí về mua xăng, để chị trả nợ em bữa bún hôm trước. Bà ấy nói thế rồi đéo chối được. Thôi thì ừ

Bà ấy ngồi sau tao, cũng vắt chéo chân vì mặc váy. Khẽ tựa 1 chút vào chứ ko ôm như em Hóa Đơn. Phụ nữ hình như đứa nào cũng có mùi thơm, bà này cũng thơm vậy. Nhưng mùi nhạt nhạt hơn em Hóa Đơn hay là do độ áp sát chưa đủ thì ko biết. Tao đưa ra quán cơm văn phòng mà bọn tao hay ăn trưa, 45k 1 suất. 2 cốc

sữa chua nữa. Ngồi ăn chỉ nói chuyện linh tinh, bà ấy chia sẻ thêm là định cho đưa em gái mới ra trường vào công ty làm, để học việc là chính vì nó cứ đòi đi làm. Thầy u thì định chờ đến đợt chỉ tiêu xin cho nó vào nhà nước nhưng nó cứ đòi đi làm vì ở nhà chán. Tao âm ừ bảo thì cứ cho nó lên công ty, ko làm gì thì cũng quen với giờ giấc công sở với lại cho vui. Cũng ko bận tâm lắm vì đang đung đưa với em Hóa Đơn rồi, trước thì ko sao chứ giờ đã lẫn lộn với em thì xác định lên công ty đéo được thoải mái mà trêu mấy đứa con gái khác nữa. Cũng đành, được cái lọ thì phải hi sinh cái chai.

Ăn gần xong thì em Hóa Đơn nhắn tin:

- Anh về chưa, chị Vợ Sếp về chưa?

- Anh đang đi ăn cơm với bà ý, sắp xong rồi. Xong thì anh về nhà anh luôn.

- Ghê chưa, đi ăn riêng với Vợ Sếp.

- Đừng nghĩ vớ vẩn

- Tí anh về qua nhà em đi, chỗ nhà anh chắc gì đã có điện

- Ờ nhỉ, thế để anh hỏi xem ở nhà thế nào đã Em nhắc mới nhớ là nhà mất điện. Thế là ăn xong đưa bà ấy về, đồ xăng cho tao lại lên văn phòng. Bà Vợ Sếp thấy tao chưa về thì hỏi ơ em chưa về à, tao bảo:

- Nhà mất điện về nóng lắm nên em ở đây dùng ké điều hòa cty, cuối tháng đừng trừ tiền em nhé. Bà ấy cười duyên đáng nói đầy ý tứ:

- Ừ, 1 mình em thì không sao, thoải mái đi. Chà, chắc là lúc sáng thấy tao với em Hóa Đơn nên giờ nói đầy ý tứ rồi đây. Mụ này thâm thật.

Thôi kệ mẹ. Suy cho cùng thì cũng là mối quan hệ xã hội. Rồi nước chảy bèo trôi hết cả thôi. Sáng vừa quật em Hóa Đơn phát ngất ngay giờ hơi mệt 1 tí, ngả ghế nhắm mắt ngủ giấc. Cũng đéo muốn về nhà em Hóa Đơn làm gì, 1 là ngại vì nắng, 2 là phải định hình lại xem mối quan hệ này là thế nào.

Vừa chợp mắt được tí thì thấy tin nhắn:

- Anh về chưa anh?

- Anh đang ngủ ở cty

- Ngủ một mình chứ ?

- Chả 1 mình thì mấy

- Thế chị Vợ Sếp về chưa?

- Về lâu rồi, bà ấy bảo nếu anh ngủ 1 mình ở cty thì được, chả hiểu ý gì

- Hay bà ấy sáng thấy em ở công ty nghĩ mình chim chuột

- Thì đúng mình có chim chuột chút chút rồi còn gì

- Anh chỉ linh tinh. Hay qua nhà em mà ngủ, chuyện lúc sáng cho qua đi, anh về nhà em em cho ngủ nhờ 1 phòng

- Ờ thế lúc sáng em vừa bảo chưa thẳng thẳng con trai nào được ngủ ở nhà em mà

- Nhưng anh thì khác, anh là người đặc biệt. Không hiểu sao em hay nhớ anh lắm, từ lúc chia tay người yêu ấy, từ khi anh vào công ty mỗi ngày lên công ty em đều thấy vui vẻ

- **Ui xùi, ý em bảo anh là diễn hài à**

- Không phải thế, thế anh có về nhà em ko

- Thôi anh ngủ ghé đây tí cũng được, chiều về còn hẹn bọn bạn tụ tập beer rượu tí

- Suốt ngày rượu bia, vừa tối qua khướt rồi nay lại beer rượu gì, dân xây dựng bọn anh đúng là

- Ở này, em lại hơi giống ng yêu cũ của anh rồi đây.

- Ý em là anh hạn chế uống thôi, với lại mai em tưởng anh bận thầu bè gì mà.

À ừ, mai thầu, nhưng chỉ là lên nghe thuyết minh thôi chứ có quan trọng ếu gì đâu. Mai tranh thủ lên phải thông qua bọn tổng thầu để hỏi về chủ đầu tư xem nó là thể loại nào mới được.

- Em này, chúng ta chưa phải người yêu nhau đúng ko?

- Vâng, em biết, em sẽ ko gò bó anh, ko ghen anh hay đúng hơn là em chưa được quyền đó. Nhưng đến khi nào đó nếu anh nói yêu em thì em sẽ có quyền đó đấy.

- OK, vậy cứ chờ đến khi đó đi nhé.

- Hẹn mai gặp anh nhé.

Kể ra mà giờ về nhà em đầy kiêu gì chả được phát nữa, nhưng tao muốn giữ cái cảm giác đó, cái cảm giác vừa đủ hoặc là hơi thiếu thiếu 1 chút, như vậy kể cả bản thân tao hay là em ấy cũng sẽ có cảm giác nhớ nhung, mong muốn hơn. Chứ 1 phát no xôi chán chè dễ sinh chán lắm. Tỉnh mẹ ngủ, thôi dậy, search google về chủ đầu tư thì chỉ ra vài thông tin linh tinh bằng tiếng Việt. À nghĩ ra là tao nhắn tin hỏi mấy thằng hàn cũ ở công ty cũ của tao, hỏi mấy thằng lồn thì may quá nó cũng biết thông tin về bọn chủ đầu tư này. Đại khái là doanh nghiệp sân sau của Samsung, cứ chỗ nào có Samsung thì nó cũng mở nhà máy ở đó để cung cấp phụ kiện, sản phẩm phụ trợ. Thế là ngon rồi, thời điểm này Samsung đang đầu tư âm ỉ vào Việt Nam, chắc chắn bọn vệ tinh của nó cũng ko phải làng nhàng được, chưa kể bọn này có mối quan hệ với Samsung rồi thì cũng phần nào yên tâm.

Thôi về, về nhà đeo có điện thì tranh thủ dọn dẹp phòng tí. Đạo này biết đâu có gái đến chơi nhìn bừa bọn thì mất điểm quá. Về nhà quả rằng chưa có điện, cời trần sắp xếp lại hết đồ đạc. Tao sống đơn giản, ăn cơm bụi trường kỳ nên đồ đạc cũng ko có gì gì. Có 1 cái bàn làm việc, phía trên có 1 cái giá sách để mấy cuốn tiểu thuyết tào lao. Từ hồi có điện thoại thì tao ít đọc sách giấy mà chủ yếu đọc qua điện thoại. Có 1 cái tủ lạnh mini để nước uống. Ở tầng 2 nên đeo có giường chiếu gì, kê một cái đệm vào góc phòng. Có một cái giá gỗ nhỏ đặt mấy chậu cây linh tinh. Nhà này tao thuê trọ mới được 4-5 tháng từ lúc về Hà Nội. Chủ yếu là chỗ ngủ, tầng dưới là cửa hàng tạp hóa của chủ nhà bán. Mấy tầng trên tao cũng là phòng trọ hình như toàn các hộ gia đình. Có mỗi tao ở 1 mình, cũng đeo chơi bởi gì với bọn ở trên, thì

thoảng gặp mặt thì chào chào. Chả gặp mặt mấy khi nữa vì giờ tao đi làm thì bọn nó đã đi làm rồi. Tối về thì thường là ở trong phòng chứ ko ra ngoài. Phòng tao chưa có mùi gái, chỉ mấy thằng bạn nát thì thoảng tụ tập thì về đây ngủ hoặc đánh bài. Lâu nay các cháu cũng sa đà gái gú nên cũng bỏ bê bạn bè quá. Trước lúc chia tay em Bắc ninh thì em cũng hay qua lại đây nhưng chưa địt nhau ở phòng tao lần nào, do vậy tao vẫn tính là chưa có mùi gái. Đang dọn dẹp thì có mẹ nào ở tầng trên xuống gọi hỏi em có biết sửa máy tính ko, máy chị thế nào đang dùng bị màn hình xanh lè. Lỗi này tao đoán là lỗi ổ cứng hoặc giải nhiệt kém theo kinh nghiệm hồi sinh viên. Tuy nhiên tao bảo em ko biết, em cũng gà máy tính lắm. Mẹ lại bảo em có máy ko cho chị mượn gửi mail 1 lúc. Tao bảo ok. Mẹ xuống phòng tao ngồi, tao bật máy cho. Gọi là mẹ thôi chứ cũng chắc chỉ hơn tao 2-3 tuổi, bằng tuổi cỡ Vợ Sếp. Ở nhà nên ăn mặc nhìn như nôi, quả quần sooc vải lò xo nhảu tít, tóc tai thì bù rù, đeo kính dày cộp. Được mỗi cái da trắng, nên nhìn đùi cũng gồ gạc được phần nào. Tao hỏi bắt chuyện cho vui:

- Chị làm lĩnh vực thế ạ?
- Chị làm ở công ty vận tải
- Thế là Logictis phải ko ạ?
- Ừ đúng rồi
- Chị học giao thông ạ?
- Ở sao em biết

Là tao thuận miệng hỏi vậy thôi chứ biết đầu buổi gì, thôi cũng trả lời thuận miệng:

- Thì em thấy giao thông có khoa kinh tế vận tải gì đó
- Ừ đúng chị học kinh tế giao thông luôn Đm, trùng hợp thế. Có khi nào quen biết Vợ Sếp mình ko nhỉ. Tao khơi gợi thêm tí. Em có quen bà chị tên là Vợ Sếp, cũng học kinh tế giao thông, tầm tuổi chị, nhà ở gần khu Nguyễn Chí Thanh. Chả biết làm ăn được ko mà thấy vợ chồng bà ý giàu phết, nhà lầu xe hơi
- Á con ... à, Có phải người gầy thon, trắng, xinh phải ko, nó học cùng lớp chị và làm cùng công ty chị luôn. Nhưng nó mấy năm rồi, lúc sinh con thì nó nghỉ luôn. Nhà nó giàu lắm, với lại chồng nó có công ty xây dựng mà.... Cuối cùng thì điện cũng đã về với người công nhân. Bất quạt số to nhất cho ráo mồ hôi. Tắm giặt xong xuôi vác mòm đi ăn cơm bụi. Thường thì buổi trưa ăn cơm văn phòng 45k. Buổi tối ăn cơm bụi 25k. Thấy cơm bụi ngon hơn, có điều chỗ ngồi hơi chật chội và ko được sạch sẽ cho lắm. Quán cơm này sinh viên ăn cũng đông, chủ quán cũng cứ tưởng tao là sinh viên cũng chuyện trò rôm rả về cuộc sống sinh viên lắm. Nào thì sinh viên như cháu chắc nhà có điều kiện nhỉ, tiền ăn trả trước cả tháng rồi ăn đâu trừ đấy, ko như bọn sinh viên ở đây toàn ghi sổ cả tháng xong sang tháng mới gửi. Nào thì có mấy đứa con gái nhìn tiểu thư lắm mà cũng nợ tiền ăn, xong còn bùng của cô... Tao lười đéo muốn giải thích nữa, cứ đóng vai 1 sinh viên hơi giàu 1 tí cũng có sao đâu. Cơ bản là ngày nào cũng ăn, mỗi ngày cầm đi trả mấy chục cũng nản nên đưa mẹ trước 1 triệu. xong cuối tháng chốt sổ, thừa thiếu thế nào thì tính. Tao hay ăn mượn vì đi làm về còn tắm giặt cả kê cho chán, tuy nhiên hôm nào cũng được

chủ quán để sẵn suất cơm. Theo tao nghĩ như vậy gọi là đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn. Ăn cơm về đã thấy mù tắng trên đứng loanh quanh ở cửa, lại bảo mượn máy tí nữa. Tao cũng sẵn lòng, tranh thủ dò la tí tin tức về Vợ Sếp. Bà chị kính cận này cũng thoải mái, có lẽ con gái học mấy trường kỹ thuật đều thế. Bà ấy cũng tắm giặt xong rồi nên quần áo, đầu tóc gọn gàng, nhìn cũng ko đến nỗi nào. Lân la thì bà ấy kể Vợ Sếp thuộc dạng tiểu thư ở khoa, thời sinh viên của bà ấy cả lớp vẫn đi xe đạp thì bà ấy đã đi @ hay Spacy gì đó. Hỏi cụ thể thì hóa ra là các bà sinh năm 82. Vào đại học khoảng năm 2000. Thời này còn chưa có điện thoại, máy tính gì thì phải. Hình như bố của bà Vợ Sếp là chủ cty vận tải kiêm luôn cho thuê máy móc công trình. Nhà có 3 chị em gái đúng như đã từng kể với tao. Mụ cứ bô bô kể mặc dù tao hỏi rất hạn chế. Thâu tóm thông tin lại thì là con nhà giàu, có trí thức, lấy chồng làm giám đốc. Cuộc sống viên mãn. Đúng là người ngoài, chỉ nhìn thấy vẻ ngoài. Tao thấy lão Sếp tao cũng chạy đôn chạy đáo, lo đủ thứ chứ đáo có gì an nhàn cả. Lúc trước cứ túc tắc công trình nhỏ thì chỉ gọi là dư giả 1 tí ở đất Hà Nội thôi chứ ko được gọi là giàu. Còn thì xuất giá tòng phu, bố mẹ giàu thì chỉ nhờ vả nếu cần chứ có vác tiền nhà đi phá được đâu Rồi bà ấy quay ra than thân mình, chồng cũng làm xây dựng đi đáo đâu mãi yên bái, lão cai. Cả tháng mới về được lần, nào thì vất vả chăm con, kêu nghèo kể khổ rồi đem ra so sánh với bà Vợ Sếp tao. Như kiểu lâu ngày ko có người nói chuyện hay sao mà bà ấy nói dài bất tận. Những cái này thì ko lọt vào tai tao lắm, thôi cứ nghe cho vui và gật gù ra vẻ thông cảm.

Sau một tràng giang đại hải chuyện thì bà cũng cảm ơn và về phòng. Thở phào nhẹ nhõm. Tao ngồi nghịch máy tính, ơ bà này chưa thoát mail. Đéo mẹ, có nên xem hay ko nhì. Tội đáo gì chả xem, biết đâu có gì hay. Lướt lướt 1 hồi toàn thấy thư trao đổi công việc, rất nhiều mail lướt đáo xuề. Đang định tắt thì ấn vào last page, những cái mail từ năm 2007 2008 ấy. Bà này dùng mail bền bỉ thật. Lướt thư thì thấy có mấy thư có kèm ảnh, mở ảnh ra thì ôi trời toàn ảnh nude, có cái nude nghệ thuật, có cái nude thông thường. Mà chính là ảnh nude của bà kính cận này, lướt lướt xem 1 hồi, thằng bé cứ ngổng củ tỏi lên. Tao đọc hiểu nôm na là hồi 2008 bà ấy cưới, trước khi cưới thì đi chụp nude để lưu giữ thanh xuân. Thời đó liên lạc vẫn bằng mail và yahoo là chủ yếu. Tự nhiên được xem ảnh sex, phải đến gần trăm cái cả ảnh hậu trường cả ảnh nghệ thuật, đáo biết bây giờ thế nào nhưng lúc ấy người bà này ngon thật, trắng, ngực tròn, mông tròn, bím hồng. Quá ngon luôn, tao xem ảnh thôi mà căng phồng quần, khô hết họng. Đứng dậy đi làm cốc nước cho đỡ khô, quay lại phát thấy bà ấy đứng ở cửa phòng từ lúc nào, mắt nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, mặt đỏ bừng ra vẻ tức giận.

- Sao cậu xem trộm mail của chị. Đm, xấu hổ quá, đáo biết trả lời thế nào. Biết rằng do bà ấy để quên ko thoát mail nhưng hành vi xem trộm là ko đúng, lại còn có ảnh nhạy cảm, lại còn bị bắt quả tang. Nhục quá là nhục. Biết nói gì bây giờ, thôi đành đánh trống lảng:

- Em xin lỗi, nhưng chị có một thân hình tuyệt đẹp, đầy tính nghệ thuật, nói thật em chưa bao giờ gặp một thân hình đẹp như thế. Mặt bà kính cận có vẻ giản hơn ra, vậy là đỡ rồi. Bà ý lâu lâu bầu lại nhưng đỡ gay gắt hơn:

- Tôi định xuống mượn máy cậu 1 tẹo nữa, không ngờ cậu tò mò thế.

- Dạ em vào máy thì thấy chị quên thoát mail, em đang định thoát giúp chị thì chị xuống. Vài cả đang định, phải được 30 phút rồi, chả nhé thoát mail mà mất nhiều thời gian thế, tao biết là bà ấy sẽ nghĩ trong đầu như thế, nhưng đéo có lý do gì thì phải nói giảm nói tránh đi thôi. Bà ấy giải thích, hồi tôi sắp cưới mấy đứa bạn rủ rê bảo đi chụp ảnh lưu giữ tuổi xuân trước khi bị tàn phá nên đi chụp vậy thôi, ko có gì bậy bạ đâu nhé. Tao trả lời vâng em cũng đoán thế vì thấy ảnh nghệ thuật lắm. Mặc trong trăm cái ảnh thì chỉ cỡ 1/3 là nghệ thuật có che đậy còn 2/3 là ảnh hậu trường với láo lếu, có cả ảnh cận cảnh bím hồng luôn. 21. Bà ấy đéo hỏi gì mà tự nhảy ngồi bàn, thoát luôn mail rồi còn hỏi: - Cậu có lưu ảnh nào về máy ko đấy, nếu mà bị phát tán đi là tôi giết cậu. - Dạ em chưa kịp lưu thì chị xuống ạ, Tao nhăn nhó mặt dày nói vậy. Bồi thêm 1 câu là công nhận người chị đẹp thật và ánh mắt dò xét thân thể bà ấy. Mặc quần áo ở nhà lụng phụng nên đéo có đường nét, nhưng có điểm nhân là mông tròn và to, lộ rõ luôn.

Bà ấy buông 1 câu là:

- Vớ vẩn rồi quấy đi ra cửa.

Tao lại nói với theo:

- Ô em tưởng chị xuống mượn máy chút nữa ạ.

Bà ấy ko nói gì ngóe ngoáy đi lên tầng. Thế là có 1 đêm ngủ ngon giấc, sáng được địt gái đẹp, tôi được ngắm gái đẹp. Dù tao cũng ko phải loại dâm dục gì đâu nhưng thừa nhận là thấy thỏa mãn, mà khi đi ngủ với tâm trạng vui vẻ thỏa mãn thì chất lượng giấc ngủ sẽ rất cao. Sáng thứ 2, 6h tỉnh giấc. Thường thì đầu tuần đi làm sẽ mệt mỏi và oải nhưng hôm nay thì khác, có lẽ vì ngày chủ nhật hôm qua ko dính chén rượu nào, lại được bồi bổ về mặt tình dục nên hôm nay dậy khá thoải mái. Vươn vai hít thở, quần là áo lượt lại đi làm bát cháo lòng rồi lên công ty. Vẫn như mọi khi thì lên công ty đã đầy đủ thành phần ban bộ ngồi sẵn đấy rồi. Người đầu tiên mở mồm chào tao là em Hóa Đơn, anh hôm nay đến sớm thế rồi khúc khích cười. Đem con yêu nữ này mà định làm gì ông chỗ công sở đây. Sau đó là đến Sếp, Sếp bảo câu quen thuộc vào làm chén nước chè, điều thuốc cho tỉnh táo. Ô hay tôi có say hay uể oải đéo đâu, hôm nay năng lượng tràn đầy vl. Tuy nhiên vẫn vào làm điều thuốc thơm với hộp chè. Sếp bảo tổng thầu hẹn 9h30. Uống nước xong anh với chú lên luôn xem thế nào. Hôm qua anh vừa xuống công trường, cơ bản là ổn. Tao hỏi luôn ổn thế nào ạ, em muốn phải thật tốt, tốt hơn mức tưởng tượng ấy. Sếp đéo hiểu ý tao muốn nói gì, tao cũng đéo muốn giải thích. Hộp vài hộp nước nữa, hết điều thuốc thì nhắc mông dậy, 2 anh em lên văn phòng tổng thầu. Được mời vào phòng họp, lô nhô thấy quăng hơn chục người, chắc cũng tầm 5-6 nhà thầu ngồi chờ sẵn rồi. Đúng giờ bên tổng thầu vào, vẫn là thằng Hàn lồn làm planing với thêm ông giám đốc dự án mà bọn tao đã gặp ở công trường nữa. Thằng Hàn lồn diễn giải đại khái bao gồm bao nhiêu m2 đường, mấy cái bể nước sạch, bể nước phòng cháy, cống rãnh thoát nước mưa, vỉa hè, cây xanh cảnh quan... Thằng lồn diễn bằng tiếng Anh, có cả phiên dịch sang tiếng Việt. Thao thao bất tuyệt một hồi nó hỏi có bên nào hỏi gì ko. 1 lúc im lặng thì có 1 đồng chí giơ tay hỏi gói này thời gian thi công là bao lâu. Hàn lồn trả lời là sau khi lắp dựng hết kết cấu thép và đổ bê tông nền xưởng xong, tức là lúc hết tải trọng nặng đi vào và bọn nhà xưởng chủ yếu làm bên trong thì có thể bắt đầu làm và đến khi kết thúc công trình là khoảng 3 tháng. Vậy

là khoảng 2 tháng nữa mới bắt đầu thi công. Thằng khác hỏi thời hạn báo giá, Hàn lồn trả lời 1 tháng nữa, các nhà thầu cần bóc khối lượng chính xác dựa trên bản vẽ chúng nó cung cấp. Im lặng 1 lúc, Hàn lồn lại hỏi có ai hỏi gì nữa ko. Đến lượt tao hỏi...

Tao nói bằng tiếng Anh, đại khái là cho hỏi nếu yêu cầu thi công phần hạ tầng sau trong đó có hạng mục cống thoát nước mưa, bể nước ngầm. Cao độ âm với cote 00 rất lớn, đặc biệt là bể nước âm đến 4.5m mà lại bố trí cách nhà xưởng có 2 m. Như vậy khả năng xảy ra việc sụt lún nên nhà xưởng rất cao. Nếu thi công ép cừ thì rất tốn kém mà cũng khó thi công. Vậy cho hỏi nếu bị sụt lún thì bên nào chịu trách nhiệm xử lý? Đứa phiên dịch cũng dịch ra tiếng việt cho cả phòng nghe. Cả phòng nghe xong xì xào, thằng Hàn lồn cứng lưỡi. Có lẽ nó là dân kế hoạch đéo phải dân thi công nên đéo biết trả lời thế nào. Nó quay sao xì lô xê ô với ông giám đốc dự án, thấy lão gật gù rồi nói bằng tiếng Hàn: Hạng mục cống thì cao độ âm thấp ko đáng ngại, hạng mục bể nước thì sẽ thi công trước sau khi bọn nhà xưởng chính ép cọc và làm đài móng xong, khoảng 1 tháng nữa. Tao lại hỏi tiếp: Xin hỏi phần cảnh quan chỉ mô tả chung chung là cây gì cây gì, nhưng ko nói rõ là cây đường kính gốc bao nhiêu, chiều cao bao nhiêu thì làm sao có thể báo giá chính xác. Thằng Hàn lồn lại cứng họng, và lão giám đốc dự án lại gật gù trả lời. Phần này cho phép nhà thầu phụ tự đưa ra ý tưởng để đảm bảo thẩm mỹ vào giá trị phù hợp nhất. Tao hỏi thêm vài câu khác nữa mỗi câu là 1 lĩnh vực khác nhau. Mục đích của tao là thể hiện sự tìm hiểu kỹ về hồ sơ mời thầu cũng như là khoe khoang am hiểu rộng về toàn bộ các hạng mục dự án. Toàn là lão giám đốc dự án đứng ra trả lời. Bọn xung quanh cũng đều gật gù khen phải Kết thúc buổi thuyết minh, chốt lại là cho phép 20 ngày để làm báo giá chi tiết do 1 tháng nữa phải làm bể nước ngầm. Anh em ra về, Sếp bảo chú đọc hồ sơ lúc nào mà hỏi kỹ thế, tao bảo sáng hôm qua anh gọi điện báo thì em cũng lên công ty luôn. Gói này em tính sơ bộ thì khoảng 15 tỷ. Tuy nhiên lần này ko thể báo láo như lần trước mà phải làm khối lượng chi tiết và đơn giá rõ ràng. Anh bảo mấy ông công trường rảnh thì bóc khối lượng giúp em, phần này cũng dễ bóc thôi. Ngoài ra em muốn xuống công trường xem vài thứ và theo em cũng nên sắp xếp vài việc, em muốn đánh bóng hình ảnh công trường với ông giám đốc dự án người Hàn. Có lẽ em sẽ ở công trường 1 tuần, cùng làm khối lượng với anh em luôn. Sếp ok ngay. Tao về nhà lấy vài bộ quần áo, xách balo lên văn phòng. Chào 3 chị em kế toán 1 hồi bảo anh đi 1 tuần nữa mới với, 3 em ở nhà nhớ chăm sóc bản thân đầy đủ, anh về mà thấy chỗ nào gầy bớt là anh vỗ cho phòng ra đấy. Các em bịn rịn quyến luyến vl, em Hóa Đơn có tỏ mặt iu xù theo kiểu tình chưa thấm đã vội phai làm tao cũng hơi xốn xang, nhưng đéo thể thể hiện ở đây được, chỗ văn phòng mà. Với Vợ Sếp tao cũng chào lịch thiệp, sau hôm biết mụ này thâm sâu khó lường lại xuất thân đài các thì tao ko thể khinh suất được, giữ thái độ thật đúng mực. Lên xe Sếp chở đi được chục km đã thấy em Hóa Đơn nhắn tin trách móc đi vội nọ kia, góm làm như tao đi bộ đội không bằng. Xuống công trường cũng gần 2h chiều. Chỉ có bọn thầu nhà xưởng đang ép cọc, có 1 con robot bò đi bò lại trong khoảng đất trống mênh mông. Cty tao thì đang làm móng mấy nhà bảo vệ và nhà động lực. Sếp thuê được 2 đội công nhân địa phương, mỗi đội khoảng chục người, đều gần nhà nên ko ăn ở lán trại công trường, do công nhân địa phương nên hỗn tạp, ko đồng

phục, không đồ bảo hộ, mũ cối, giày vải lộn tung tăng. Với kinh nghiệm làm ở mấy cty lớn tao nhìn thấy lắt đầu ngao ngán, phải cải tổ lại thôi.

Vào văn phòng công trường có 3 ông kỹ sư, 1 ông thủ kho. Đầu đã gặp 1 lần hôm ăn mừng đi hát. 1 ông cứng hơn thì sn 83, 2 ông kia kém tuổi tao, ông thủ kho già già tầm 45-47 tuổi. Sếp giới thiệu lại tao và bảo tao sẽ làm chỉ huy trưởng công trường ở đây trong thời gian sắp tới, mọi người làm việc theo sự sắp đặt của tao. Ở làm đéo gì thế, tao bảo chỉ xuống 1 tuần đánh bóng hình ảnh thôi mà. thôi kệ, chỉ huy mẹ gì, có vài người bảo nhau làm thôi. Tao bàn với Sếp đi mua ít áo kiểu khoác 3 lỗ công trường hay mặc, mua 30 đôi giày bảo hộ loại rẻ, 30 cái mũ cứng bảo hộ loại rẻ, bắt 2 đội nhân công kia phải mặc đồng phục. Sẽ giao cho mỗi đội 15 bộ và bắt ông cai phải quản lý, nếu làm mất sẽ phải tự mua lại, nếu ko có bảo hộ sẽ đuổi khỏi công trường, làm xong công trình thì cho ông cai luôn. Sếp cũng gật gù, ngoài ra yêu cầu tất cả công nhân đến đúng giờ làm việc, buổi sáng phải tập thể dục, họp đầu giờ để nhắc nhở về an toàn, cả mấy kỹ sư cũng thế. Sếp có vẻ e ngại, hình thức này thì các tổng thầu lớn làm mãi rồi, có điều thằng tổng thầu này bé lại cắt các gói cho thầu phụ hết nên đéo để ý gì việc này. Tao bảo Sếp là đây là việc bắt buộc phải làm, có thể ko tập thể dục nhưng phải tự tập lại xếp hàng lối để phổ biến về an toàn lao động. Bàn việc xong xuôi thì tao rủ Sếp lên container của tổng thầu gặp mặt tí. 2 anh em lên thì thấy có mấy kỹ sư viết, bảo giám đốc hàn chưa xuống, chắc mai mới xuống. Trò truyện giả là 1 hồi bảo Sếp sai ông thủ kho đi mua đồ bảo hộ luôn và gọi mấy ông cai lại, thực hiện luôn từ ngày mai. 23. Chiều Sếp về, bảo chú ở lại. Nếu lúc nào về Hà nội thì báo anh tiếng. Đéo hiểu báo làm gì. Bọn tao ở trọ cách công trường 2km, ông thủ kho và 3 ông kỹ sư được Sếp thuê cho 1 cái nhà 2 tầng với giá rẻ bèo, có 2 triệu 1 tháng. Ông thủ kho thì kiem luôn cơm nước, tiền ăn uống Sếp nuôi. Còn hoạt động khác thì tự túc. tối có chỉ huy trưởng mới ông thủ kho làm nôi canh cá chép om dưa, 5 ông con giao lưu. Tao cũng tranh thủ làm quen với mọi người, đại khái tao xuống thời gian ngắn thôi, chả chỉ huy chỉ ho gì đâu, công việc thì công thì các anh em cứ chủ động triển khai. Có thêm việc là nhờ anh em bốc khối lượng cho tao, phải bốc chính xác. Cùng dân công trình với nhau nên anh em đều hào sảng, cơm no rượu say ông cứng tuổi 83 kia đứng dậy mời hôm nay anh em mời Sếp đi hát. Tao có chén rượu vào cộng với cùng ở công trường nên đéo ngại nói tục bậy đứng dậy bảo luôn:

- Em mới xuống, hôm nay mời chú với 3 anh em đi hát. Chọn quán nào có gái đẹp hộ em. Gọi taxi đi. Các anh nói Sếp Sếp làm em đéo vui. Cùng nhau cười cười vài hồi. 5 thằng đi 1 cái taxi lên 1 quán đéo gì cách đó tầm 5km vì tao thấy ông thủ kho trả 50k nên tao đoán vậy. Vào quán hát gọi 5 em, ông thủ kho bảo ở đây vùng quê, tính 80k/1 em/1 tiếng. 5 em là 400k, thêm tiền hát 200k 1 tiếng là 600k 1 tiếng. Tao bảo đéo thành vấn đề, mọi người cứ thoải mái đi, tao đéo phải đại gia gì nhưng cho là hết 3-4 triệu buổi hát hôm nay cũng ko phải vấn đề lớn, mấy khi được vui. Gái quê, đúng hơn là gái quê miền tây, nhan sắc khá, hát nhạc vàng hay. Tao lên song ca liên khúc lại nhớ người yêu với 1 em. Cái gì mà vì sao em nhớ anh thế này rồi buổi chiều vừa gặp nhau đây mà đêm đã nhớ như vậy... Có vẻ giống em Hóa Đơn vãi. Vừa nghĩ đến thì em nó gọi điện, đại đéo gì mà nghe máy giờ này. Để im lặng thôi. Hát hò khoảng 2 tiếng, nóc đủ bia thì về. Ông 83 ra tranh thanh toán nhưng tao đéo nghe, tao nhất quyết thanh toán, đâu hết chưa đầy 2 triệu. Cả tiền bo trong

quán cho 5 em mỗi em 100 thì mới có hơn 2 triệu. Ko có gì. Hôm sau tao hẹn giờ dậy sớm. Đây là ở công trường chứ đéo phải Hà Nội, tao cũng ý thức được điều này nên phải dậy sớm. 6h đã dậy. Thấy anh em cũng dậy cả rồi, đéo biết là thói quen hay là do có tao xuống nên thế. Ở đây ăn sáng anh em tự túc, công ty chỉ nuôi cơm trưa, tối. Tao ngáy ngá chưa muốn ăn, làm điều thuốc với chén chè ông thủ kho pha sẵn. 7h anh em đi ăn sáng về rồi tức tắc lên công trường. Lên công trường thì có nhóm công nhân đã đến, có người chưa đến, rồi có người có đồ đồng phục, có người không. Tao bảo ông thủ kho liên lạc với 2 ông cai thầu, yêu cầu công nhân chưa làm việc, tất cả tập trung trước cửa container của bọn tao. Sau một hồi thì đến hơn 7 rưỡi mới tập hợp đủ, tầm 1/3 là ko có đồ bảo hộ. Ông cai bảo hôm qua họ về trước nên chưa kịp phát, tao yêu cầu ông cai phát luôn và yêu cầu mọi người mặc luôn. Khi 100% đủ đồ đồng phục bảo hộ tao mới thông báo, tao là chỉ huy trưởng ở đây, từ hôm nay yêu cầu 100% phải mặc đồng phục và bảo hộ, nếu ông nào ko mặc thì sẽ yêu cầu ra khỏi công trường. Nếu ko rời thì sẽ liên hệ với bảo vệ của thầu chính cưỡng chế. Tao cũng giải thích đây là vì an toàn của chính mọi người rồi tao thuyết giảng 1 hồi về an toàn lao động. Khi tao đang giảng bài thì thấy xe của thằng giám đốc dự án người hàn lên công trường, lão vào văn phòng cất túi rồi ra ngoài đứng hút thuốc và nhìn về phía bọn tao. Thấy vậy tao khoa chân mua tay càng ác, lúc sau thấy ông ấy gọi em phiên dịch ra, chắc là hỏi chuyện chỗ bọn tao rồi. Tao bảo mọi người hô khẩu hiệu an toàn thật to, vài lần đầu hô thừa thớt và bé, tao yêu cầu khi nào hô to rõ ràng thì mới được đi làm, 2 lão cai sốt ruột vì tiền hẩn trả là trả theo công, cứ đứng đây mất cả tiếng thì mất bao nhiêu công nên cũng hô hào mọi người hô to lên và chính các ngài cũng hô to nhất. Sau khi tất cả mấy mươi con người hô: An toàn, an toàn, an toàn rầm 1 góc công trường thì ok, nhìn về phía kia vẫn thấy lão giám đốc người Hàn và em công trường đứng đó nhìn ra đây. Như vậy là tao đã có bước đầu thành công theo kế hoạch. Vào văn phòng công trường, giao cho anh em bốc ít khối lượng, tao cũng ngồi làm. Đến gần trưa tao đi 1 vòng công trường xem tình hình tuân thủ an toàn thế nào thì thấy vẫn ok. Đúng lúc đó gặp ông giám đốc hàn và em phiên dịch cũng đi thăm công trường. Tao chủ động lại chào. Hẩn chào lại và hỏi mày mới xuống à, thông qua phiên dịch. Hỏi thăm khách sáo vài câu thì tao nói nửa việt nửa anh, em người hàn đéo dịch được. Lão giám đốc Hàn nói lại bằng tiếng Anh bảo là mày có thể nói tiếng anh trực tiếp với tao cũng được. Vậy là trao đổi bằng tiếng Anh. Cũng chỉ là ba chuyện tào lao kiểu mày thấy cuộc sống ở Việt Nam thế nào, mày sinh hoạt thế nào, ... Tóm được thông tin là lão sáng đi tới về Hà Nội. Kêu buồn vì sang đây chưa quen ai, suốt ngày ở nhà, hẩn được công ty thuê cho 1 căn chung cư đéo gì chỗ Trung Hòa ấy. Tao nhân cơ hội bảo, sau tao cũng về Hà Nội, tao sẽ mời mày đi uống rượu, lão ok và đưa danh thiếp cho tao. Qua vài ngày tình hình đã ổn, duy trì sáng sớm tập trung hàng lối hô hào an toàn om sõi. Bọn thầu nhà xưởng và bọn tổng thầu còn ngạc nhiên với bọn tao. Tao cứ căn tầm giám đốc người Hàn đến là cho hô an toàn. Ngày lượn công trường 2 lần, gặp lão đứng hút thuốc chém gió đôi ba câu. Đến thứ 5 thì Sếp xuống. Bọn tao đang ngồi bốc khối lượng trong container thì em Hóa Đơn mở cửa và ú ồa, ngạc nhiên chưa... . Em Hóa Đơn mặc bộ zip ngắn ngang đùi, áo sơ mi trắng. Bộ công sở quen thuộc. Nói chung về ăn mặc thì tao ko chê được em ở điểm nào, kiểu con nhà giàu mặc đéo gì cũng đẹp ấy. Em ấy xuống công trường đảm bảo thu hút mọi ánh mắt

công nhân, cái môi trường công trình ít gái, gái đẹp lại càng hiếm. Nên cứ khi nào có gái đẹp đi vào công trường là tiếng huýt sáo, la ó rần rần. Bằng chứng xác thực nhất là khi em nó ú ồa. 3 thằng mọi kỹ sư kia nhìn em nó ko chớp mắt, nhìn từ đầu đến chân rồi từ chân lên đầu rồi lại tập trung vào quả đùi thon, trắng nõn của em, mặc dù mấy tay này cũng biết em Hóa Đơn và gặp nhiều lần ở văn phòng rồi. Tao cũng hơi sững sờ 1 chút và hỏi:

- Em xuống đây làm gì thế?

- Em xuống thăm anh, à thăm các anh...hihi. Đm hi hi cái loạn, đéo hiểu sao nhìn ánh mắt của 3 thằng mọi kỹ sư này hau háu nhìn em nó tao lại thấy có 1 chút khó chịu, kiêu hơi ghen ghen. Sếp mò vào, cắt đứt dòng tưởng tượng dâm dăng của 3 thằng kia, mấy anh em đứng dậy chào Sếp. Hỏi han vài câu được biết Sếp xuống thăm công trường, em Hóa Đơn xin đi theo cho biết với lại Sếp cũng thích có thư ký đi cùng để gặp tổng thầu cho oách nên cho nó đi. Sếp bảo anh mua ít cafe cho anh em, tiện lên biểu đội trên tổng thầu thùng luôn. Lão này biết ăn nói lươn lẹo từ lúc nào thế nhỉ, phải là mua biểu tổng thầu thùng cafe thì tiện cho anh em vài gói mới đúng chứ, thôi cho thì xin, cũng khách sáo cảm ơn cảm lơn tí.

Sếp bảo lên gặp tổng thầu cùng anh, thế là trở thành thằng bốc vác. Đúng ra việc vác thùng cafe là của em Hóa Đơn vì cũng chẳng nặng nhọc gì, tuy nhiên đéo ai làm thế nên tao nhận vác, chả nhẽ để Sếp vác. Em nhe răng cười và nháy mắt với tao đầy tình ý. Đm đúng là yêu nữ thật rồi. Lên ăn phòng tổng thầu, tao đoán trước là mấy thằng mọi kỹ sư sẽ lại xăm soi vào cặp đùi trắng em Hóa Đơn, cảm có sai. Thôi kệ mẹ, tao với Sếp rủ ông Hàn ra ngoài hút thuốc, em phiên dịch có vẻ khó chịu với mấy thằng có mới nới cũ kia nên cũng ngừng ngoảnh đi theo. Hỏi han mấy câu thì ông Hàn có khen tao trước Sếp, em phiên dịch có dịch lại cho Sếp nghe là ông Hàn khen tao làm việc tốt, thông minh, có tính kỷ luật cao. Ông ấy rất thích người như thế. Ô hay, những cái này còn phải nói à, Sếp tao mời tao về chứ có phải tuyển về đéo đâu. Tuy nhiên vẫn phải nhã nhặn cảm ơn, rằng thì là tôi phải học ông nhiều, tôi muốn phải lên tầm giám đốc dự án như ông... Lão Hàn cười khà khà bảo mày còn trẻ, bằng tuổi con gái tao thôi, cố lên. Té ra lão có con gái, tao tập trung hỏi luôn về gái, hử như kiểu gợi nỗi nhớ nhà kể 1 thôi 1 hỏi. Chốt lại là mày muốn làm con rể tao không, tất cả cùng cười khà khà vui vẻ đi vào. Trong văn phòng thì em Hóa Đơn đang đóng vai e then thỏ thẻ, các anh thi nhau hỏi, em trả lời khề khọt nhẹ nhàng lắm. Tao nghe loáng thoáng có thằng hỏi em có ng yêu chưa, thấy em trả lời là rồi ạ. Tao cũng hài lòng và ấm lòng ra phết, mặc dù đéo biết em ấy rồi ạ là tao hay là thằng lồn nào nhưng ít nhất nó ko đơng đưa kiểu em thì có ai yêu với lại em đang tìm mãi ko thấy đây nè. Trưa Sếp bảo mọi người ra nhà hàng ăn, tao lên xe đi cùng Sếp còn mấy anh em đi xe máy. Trên xe cùng hỏi han ăn ở công trình có vấn đề gì ko, em Hóa Đơn thì ngó ngang ngó dọc bảo anh xuống công trường có vài hôm mà đã đen hơn 1 chút rồi. Tao bảo thế ăn thua gì, có chỗ còn đen hơn ấy. Nó nhéo tao phát. Hôm nay đơn thuần là Sếp xuống thăm công trường thôi nên hử bảo ăn xong, nước nôi xong thì về luôn. Tao bảo cứ từ từ, anh về nhà trọ nghỉ ngơi xong thì về cho đỡ mệt, trưa nắng thế này đi lại cho vất. Hử gặt gù, 3 bọn tao về nhà trọ còn 4 anh em kia ra công trường luôn. Nhà trọ này mấy anh em kia ở cũng ý thức cao nên khá sạch sẽ, nhà 2 tầng có 3 phòng ngủ, thông thường thì 4 ông chia nhau

2 phòng, từ hôm tao xuống thì tao nằm 1 mình 1 phòng còn lại. Pha ầm chề, hút thuốc tao chỉ Sếp vào phòng tầng 1 là phòng của ông thủ kho và lão kỹ sư 83 bảo anh vào ngả lưng tí đi. Em Hóa Đơn thì tao bảo lên phòng của anh mà nghỉ, anh ra công trường luôn. Khi nào về thì cứ kéo cửa xếp lại, ko phải khóa. Nó bảo anh dẫn em lên chứ em biết phòng của anh là phòng nào... Thế là ý đéo gì, nhà bé con con chứ có phải chung cư đâu mà. Thôi thì dù sao em cũng bỏ công xuống đây, chắc là để thăm tao là chủ yếu chứ mấy thằng kia thì thăm nom đéo gì. Tao đưa lên phòng, bật điều hòa đang hoàng rồi bảo chặn với gối vẫn có mùi cơ thể anh đấy, ôm mà tưởng tượng nhé. Em nó lại nhéo phát nhưng đéo bỏ tay ra, nó nói nhỏ em nhớ anh, nhìn tao mà mắt nó rung rung ra ấy. Nó nói tiếp xa anh mấy hôm em mới thấy nhớ anh nhiều thế nào, rằng ngày nào lên văn phòng cũng nhìn chỗ ngồi của anh, mấy hôm anh ko ở văn phòng không khí trầm lắng lắm...Tao không nói gì, ôm nó, tao cảm nhận thấy sự chân tình. Nó nói tiếp:

- Có lẽ em yêu anh thật rồi. Em Hóa Đơn là mẫu người hiện đại, sống đơn giản, cư xử hồn nhiên. Tao thực sự cũng có quý mến em tuy nhiên hôm chịch em thì thấy em có vài hình xăm bé bé chỗ bụng, bẹn. Tao thì dị ứng với dân chơi, bình thường thì qua cách trang điểm, ăn mặc rồi mua sắm các thứ tao cũng đoán đoán em dân chơi rồi, sau biết là nhà em giàu, ở 1 mình 1 căn chung cư tao lại càng nghĩ hơn, việc tiêu tiền hay sang chảnh đéo bàn nhưng tao sợ nhất đụng vào dân bar sàn bay lắc, dù chỉ để vui tao cũng dị ứng. Ôm em, trong đầu suy nghĩ miên man mà tay thế đéo nào đã đang xoa hông rồi. Tao hỏi em có hay đi bar ko, nó trả lời sao anh hỏi thế, trước thì em cũng hay đi cỡ tháng 1-2 lần. Mấy tháng nay chưa đi lần nào vì có rủ vài lần nhưng mấy con bạn nó bận, hôm đưa nó bận hôm thì đưa kia bận nên ko đi được. Có vẻ tao bóp hông nó hơi đau nên nó thôi ko ôm lưng nữa, đưa tay choàng lên cổ tao, mặt ngược nhìn hỏi:

- Anh thích đi bar ko, cuối tuần về đi nhé, em rủ mấy đứa bạn để giới thiệu anh luôn?

Ờ hay, con này, cho là mày yêu tao thì tao đã bảo yêu mày đéo đâu mà giới thiệu. Tao trả lời là trước có đi 1 vài lần nhưng ko thấy hợp nên ko đi lần nào nữa. Nó kể có nhiều bar nhiều phong cách khác nhau mà, cuối tuần em dẫn anh đi đảm bảo vui. Tao bảo cơ bản anh ko thích sự ồn ào, với lại anh ko có tiền, đưa em đi cộng mấy đứa bạn em nữa lồm mẹ của anh nửa tháng lương thì vỡ mồm. Nó cười hi hi bảo em mời anh được mà. Tao lại chai mặt trả lời của mời lần này là của nợ, anh lại phải mời em lần sau, chung quy là vẫn tốn tiền. Nó nũng nịu bảo em mời anh cả đời cũng được. Vkl say tình nói láo là đây. Cho là nhà mày giàu, rất giàu đi nữa thì định ăn bám bố mẹ cả đời chắc, giống như Vợ Sếp, nhà đại gia mà 2 vợ chồng tát tả cũng chỉ có con atis, vợ vẫn đi xe máy. Nếu thật nhiều tiền thì phải khác tí chứ. Thấy tao im ko nói gì em Hóa Đơn lại bảo. Lương em chỉ = 1/3 của anh em cũng biết, nhưng bố mẹ em đầy tiền, tháng nào em chả xin. Nghĩ bụng đương nhiên là tao biết cái đó rồi, lương mày đéo đủ tiền son phấn, nhưng ý tao là ko thể ăn bám cả đời. Nghĩ vậy thôi nhưng đéo nói ra làm gì. Có phải vợ đéo đâu mà đi tính hộ nó. Kệ mẹ. Xoa xoa bóp bóp, hôn hôn hít hít tí thấy nằng cứ mê tao bảo làm tí nhé. Ờm ko nói gì, tao cởi vài cúc áo, luồn tay vào ngực em mà xoa, bóp. Công nhận sướng, mịn màng, thơm thịn. Nhưng tao chỉ dừng lại ở đó và bảo để cuối tuần anh

về, giờ thời gian ngắn quá. Lúc này em mới mở mắt nựng nịu cổ hôn chụt tao phát nữa. Nói thật là cũng máu lắm đấy nhưng đang buổi trưa, người ngợm ở công trường về ko được sạch sẽ cho lắm, thêm nữa là vội vàng ko sưng. Tao thích chịch xong phải được nằm mân mê ôm ấp đến khi nào chán mới thôi cơ. Qua 1 hồi dâm dục thì cũng tỉnh người, tao đóng cúc áo lại cho em ko quên bóp bóp thêm vài cái nữa. Phải nói lại là công nhận em thơm thịt. Tao bảo em nằm nghỉ đi để tao ra công trường nhưng nó đéo nghe, bảo anh ở đây nói chuyện với em khi nào Sếp về thì anh mới được đi. Ừ thì chiều mày tí. Em ấy ton hót kể chuyện về mấy đứa bạn em, đều chưa có người yêu, mấy đứa hay đi cùng nhau, đi mua quần áo hay đi siêu thị đều rủ nhau. Tao buột miệng hỏi thế bọn đấy đều nhà giàu như em à, nó bảo hồn nhiên, Vàng, đều là bạn cùng quê Hạ Long, có đứa nhà còn giàu hơn nhiều. Vcl, đất Hạ Long nhiều người giàu hay là bọn giàu nó chơi với nhau. Em còn mở điện thoại cho em ảnh, facebook mấy đứa bạn. Công nhận, toàn em ngon. Xem xong tao bảo thôi bar thì anh không thích đi nhưng lúc nào em rủ hội bạn em đến nhà em chơi thì anh qua, nhớ dặn các nàng ăn mặc sexy vào nhé. Em lại nhéo tao phát bảo vớ vẩn, sexy để làm gì rồi lắm bầm thôi em chả đại xong lại tin bạn mất bò thì toi. Đm hình như mặc nhiên nó nghĩ tao đã là ng yêu của nó thì phải. Tao cũng đéo thêm phen búa nữa làm gì. Một lúc thì Sếp cũng dậy, gọi om sờ tên em Hóa Đơn bảo về. Em Hóa Đơn mò xuống bảo tao vẫn đang ngủ, thì phải, nãy tao dặn là cứ kéo cửa rồi về. Cũng tình ý phết, dẫu sau thì mối quan hệ của bọn tao cũng chỉ bọn tao biết, để Sếp biết thực ra là không hay.

Nghe tiếng kéo cửa, nổ xe, các vị đã về Hà Nội. Lúc này đã là 3h chiều. Lười ko muốn ra công trường nữa nên tao gọi cho ông thủ kho bảo hôm nay cháu đi chợ nấu cơm cho. Lâu lắm rồi tao ko nấu cơm, chắc phải tính bằng năm. Xách xe ra chợ, sớm quá đéo bán gì, hỏi qua các bà thì bảo tầm 4h trở đi mới hợp. Tạt vào quán cafe ngồi cho mát, gặp ngay 1 ông kỹ sư tổng thầu với bà phiên dịch đang ngồi, tao vào ngồi cùng luôn. Hỏi chuyện vài câu thì bà phiên dịch sinh năm 81, đi xuất khẩu lao động 8 năm. Mới về nước và cũng mới đi làm phiên dịch. Quê ở Hưng Yên. Nhìn kiểu người thì bà này thuộc dạng cặp bồ với hàn thì đúng hơn lao động đéo gì. Thấy móng chân móng tay sơn đủ màu, mắt môi xăm tía tót cẩn thận. Ngực trần công mông phơi phới. Nhìn đầy nét cáo già. Hỏi chị có chồng chưa thì bảo có rồi nhưng bỏ rồi, có 1 đứa con 6 tuổi đang ở quê với ông bà ngoại. Giờ đang thuê trọ 1 mình ở Hà Nội, ở cũng khu Trung Hòa thì phải, đi theo Hàn nên cũng sáng đi tối về. Thằng kỹ sư kia thì tao đéo quan tâm, hỏi vài ba câu nhưng đéo nhớ nó trả lời thế nào. 2 đứa chắc là tay Hàn sai đi mua cái đéo gì đó nên té tạt cafe cafeo câu giờ. Tao xin số điện thoại 2 người. Hơn 4h tao nhắc đi chợ, chợ vùng quê nhưng cũng nhiều đồ ăn phết mà toàn thực phẩm tao ko biết chế biến. Thôi thì cứ nấu lẩu là dễ nhất. Tao mua 2 con vịt, ít sấu, rau cỏ, đậu, lạc.... Tỏi làm món vịt om sấu, đây là món tủ của tao, vịt om sấu nhưng để trên nồi nhúng rau như ăn lẩu. Tỏi về mấy anh em chú cháu ăn uống húp sùm sụp khen ngon, đéo biết khen thật hay khen lấy lệ nhưng tao đoán là khen thật vì đây là món tủ của tao mà. Uống rượu giữ sức vì mai vẫn đi làm nên 5 người hết có 1 lít. Vừa mòm. Xong xuôi mấy thằng kỹ sư trẻ rủ đi trà cháo nhưng thôi, tao lên phòng. Lướt facebook ngắm ảnh bạn của em Hóa Đơn, đúng là ngưi tầm ngưi mã tầm mã, con nào cũng sang chảnh, người ngon, ảnh bikini các thứ đủ cả. Nếu mà được 3-4 đứa này cùng em Hóa Đơn trần chuồng

lăn lộn thì sướng biết mấy, dâm dăng nghĩ vậy cho vui thôi chứ tao ko phải thể loại thác loạn thế. Lúc này quãng gần 9h tối. Có điện thoại, Vợ Sếp gọi. Giọng hơi gấp gáp hỏi Sếp về chưa, hôm nay bảo đi công trường mà giờ vẫn chưa thấy về đến nhà. Gọi điện thấy tắt máy. Tao bảo về từ 3h chiều rồi mà. Cứ bình tĩnh đề tao thử gọi. Tao tắt máy và gọi cho Sếp, thuê bao... Tao gọi cho em Hóa Đơn hỏi có về cùng Sếp ko và đang ở đâu, em Hóa Đơn bảo có, đang đi ăn tiếp khách cùng Sếp. Ồ hay, từ lúc đó nào em là người đi tiếp khách thế ko biết, tao bảo sao em lại đi tiếp khách là thế đó nào, giọng hơi khó chịu 1 chút. Em bảo là chị phiên dịch của lão Hàn gọi cho Sếp bảo lão Hàn muốn mời Sếp và tao đi uống rượu. Thế là Sếp bảo em đi cùng cho vui, có em với Sếp với lão Hàn với chị phiên dịch thôi, ông người Hàn cứ hỏi anh đâu, muốn uống rượu với anh. Chắc tưởng anh ở Hà Nội. Anh ghen hay sao thế, hihi. Lại hihi cái lồn, tao chỉ ko thích lăn lộn công việc như vậy, kế toán là kế toán, tiếp khách là tiếp khách. Tao bảo lần sau em đừng đi tiếp khách kiểu này nữa, anh ko thích. Em bảo vâng nhưng cố giải thích thêm là có chị phiên dịch bên tổng thầu cũng đi mà, ý nó giải thích là có cả phụ nữ đi nên ko lo kiểu vớ vẩn.

Biết thế đó nào được, đi với con phiên dịch đó còn đáng lo hơn, với lại độ dâm dê của bọn Hàn lồn thì tao biết rồi, mấy thằng Hàn sang đây chúa dê gái. Tay giám đốc Hàn thì già già cũng có vẻ lịch sự nhưng đó biết đường nào mà lăn. Tao bảo em tóm lại là lần sau đi ăn kiểu đó ko được đi, trừ khi có mặt anh. Tao biết tính cách Sếp tao, hần ko phải người đề tiện cũng ko phải kiểu lấy nhân viên làm mọi nhử. Rủ em Hóa Đơn đi có khi chỉ là rủ vui hoặc có người đi cùng cho có tí thể diện thôi, nếu tao ở Hà Nội thì chắc chỉ rủ tao đi cùng thôi. Tao gọi lại cho Vợ Sếp bảo Sếp đi ăn với tổng thầu, chắc máy hết pin. Việc phát sinh theo mong muốn từ phía đối tác nên ko kịp báo với chị. Chị cứ yên tâm. Bà ấy ok rồi cũng chuyện dâm ba câu, đại khái là cũng như em Hóa Đơn bảo lúc chiều là mấy hôm vắng tao văn phòng kém vui. Tuy nhiên đó nói là nhớ tao như em Hóa Đơn, bà này kín kẽ. Nói như thế tức là cũng có ý là nhớ tao rồi. Tuy nhiên nhớ có nhiều hình thức lắm, có thể là nhớ thương, có thể đơn thuần là nhớ vì thấy thiếu... Tao cũng ko ảo tưởng sức mạnh làm gì nữa nói bâng quơ hết tuần thì em lại về Hà Nội, chị dặn chúng nó ko được gây đi tí nào, nếu gây chỗ nào là em vỗ cho sưng lên, cả chị cũng thế nhé. Tắt vội máy. Hehe Làm một cuộc nữa gọi cho bà phiên dịch cho chắc, thì đúng là đang đi đớp với nhau thật. Bà giải thích là có lúc nào đấy em nói chuyện với ôn Hàn là về Hà Nội em mời ông ấy đi uống rượu nên hôm nay ông ấy bảo chị gọi cho bên công ty em rủ đi uống rượu. Chị gọi cho giám đốc bên mày, đó thấy mày đâu ông ấy câu ằm lên là nó ở công trường sao ko bảo tao để tao hẹn hôm khác. Hóa ra là muốn uống rượu với mày. Chị hiểu nhầm mẹ mất, xin lỗi mãi. Ra là thế. Tao bảo chị nói giúp em là tối chủ nhật em mời lão đi nhậu nhé. Giai đoạn này phải tiếp cận tay Hàn này càng nhiều càng tốt, ghi điểm càng nhiều càng tốt sẽ là lợi thế lớn trong đợt đấu thầu sắp tới. Yên tâm mọi chuyện thì đi ngủ. Trong cơn mơ mơ màng màng thế đó nào lại mơ là mình loằng ngoằng chịch bà phiên dịch tổng thầu, xong em Hóa Đơn biết được giận dữ các kiểu. Đúng là giấc mơ, cái đó gì cũng có thể xảy ra trong giấc mơ. Sáng hôm sau. Ra công trường theo giờ thường lệ, đã thấy ló nhó các ông công nhân tập trung trước cửa phòng rồi. Tao gọi tay kỹ sư 83 ra bảo hôm nay anh lên phổ biến an toàn đi. Hần gãi đầu bảo anh chưa làm bao giờ. Tao bảo thì giờ làm, các hôm em nói thế nào thì anh nói thế, đại khái là yêu cầu tuân thủ đồ bảo hộ rồi

thì bốc phét vài vụ tai nạn nghiêm trọng đã xảy ra do thiếu đồ bảo hộ. Hấn gật gù. Tập hợp đủ công nhân, tay kỹ sư 83 bước lên, nét mặt nghiêm khắc tuyên bố hôm nay tôi sẽ đào tạo an toàn. Hấn khoa chân múa tay, chém gió vút trời, bốc phét bao vụ tai nạn, giọng hấn làm công trường quen nên to, rõ, cứ sang sảng. Lão này đúng là có năng khiếu, chém gió đâu ra đấy, giọng lên cao xuống thấp theo từng đoạn chuyện, đội công nhân ở dưới nghe mà im phăng phắc. Đm. thế là có người tay thế tao rồi. Kết thúc bằng hô khẩu hiệu an toàn. Xong hấn vào hỏi tao anh nói thế có được ko, tao nhìn hấn đầy nể phục và nói từ mai anh thay em nhé, đằng nào hết tuần em cũng về hà nội. Anh duy trì việc này hằng sáng giúp em, cho đến khi nào xong công trình. Hấn cười cười bảo Sếp giao việc thì anh làm thôi. Công trường bọn tao ko có ngày thứ 7 chủ nhật, mưa thì nghỉ, chứ ko không có ngày nghỉ. Ai có việc bận cần nghỉ thì báo để cho nghỉ phép, cũng ko giới hạn ngày phép, công trường là thế, đặc biệt nhà thầu nhỏ như công ty tao thì càng chả có quy củ gì ở công trường cả. Với các cty lớn thì vẫn có lịch làm việc, lịch nghỉ thứ 7 chủ nhật, tất nhiên ngày t7 chủ nhật phải sắp xếp người trực để đảm bảo có người kiểm soát công việc. Sáng chủ nhật, vẫn hẹn giờ và dậy sớm như bình thường, nay thấy đói công với nghĩ đến tối phải mời lão Hấn đi uống rượu nên lê đi ăn bát cháo. Ở quê, bát cháo ngon hơn, đầy đặn hơn và rẻ hơn Hà Nội. Ra công trường xong gọi điện cho Sếp bảo em hẹn tay giám đốc dự án Hấn đi nhậu tối nay, anh đi cùng được ko ạ, giai đoạn này cần tiếp xúc nhiều để ghi điểm anh ạ. Sếp ok ngay bảo thế tầm đầu giờ chiều anh xuống đón. Tao bảo thôi khỏi em đi xe khách xe bus về cho tiện. Lão người Hấn này chủ nhật là nghỉ, ko xuống công trường. Tao lại gọi điện cho bà phiên dịch bảo hôm trước em nhờ chị hẹn lão Hấn tối nay đi nhậu, chị check giúp em xem tối ông ấy rảnh ko. Mụ này vẫn còn ngáp ngủ trả lời hồn nhiên ơ thế à, chị tưởng em đùa. Đm con dâm tiện này, đùa là đùa thế nào. Nhưng đang nhờ nó nên vẫn phải ngọt nhạt, em mời thật mà, chị hỏi giúp em. Nó ok rồi tắt máy. Chục phút sau thấy gọi lại bảo lão Hấn ok, còn cố hỏi chị có được mời ko, mẹ đúng mà mặt dày. Tất nhiên là có chứ ạ, ko có chị ăn nhậu mất ngon, cho rằng ngon mồm nhưng ko ngon mắt... Mẹ nhà cậu nói thế là ý gì, hihi. Vcl hihi, em Hóa Đơn cười hihi còn thấy đáng yêu chứ mụ 3 mấy tuổi rồi còn hihi cl gì, có ư ư thì đúng hơn. Sau một tuần ăn chơi ở công trường thì cũng bóc xong khối lượng, 2 chàng kỹ sư trẻ bóc rất hung hăng bảo là lâu lắm rồi em mới làm khối lượng. Ừ bọn mày trẻ, mới đi làm nên chưa ngại tính, chứ đi làm thêm vài năm nữa là ngại cái món làm công nhân cad với công nhân excel lắm. Có khối lượng rồi sang tuần chỉ cần cân nhắc biện pháp thi công và áp giá vào là xong, thoải mái kịp hẹn 20 ngày của tổng thầu. Thấy nhẹ nhõm, đội mũ bảo hộ lượn vòng công trường, mấy ông công nhân thấy tao đi vội vội chỉnh trang đội lại mũ bảo hộ. Nhìn sang bên bọn thầu nhà xưởng chính vẫn là 1 mớ hỗn tạp, đầu trần nón lá. So sánh với bên này đồng phục, mũ vàng đầy đủ đúng là khác biệt, đương nhiên sự khác biệt này lão giám đốc dự án người Hấn phải nhìn thấy. Đến trưa tao chào anh em, ông thủ kho. Dặn dò lão 83 nghiêm túc duy trì việc đồng phục và đồ bảo hộ lao động, nếu ông nào ko có kiên quyết yêu cầu ra khỏi vị trí làm việc, khi nào phải đủ đồ mới được làm việc tiếp. Thăng ku kỹ sư trẻ chở ra đang đường lớn bắt xe khách về mỹ đình. Chờ một lúc thì cũng có xe, may mắn là còn chỗ ngồi. Tay lơ xe thu vé 50k. Bảo đeo gì đấy thế, bình thường tao đi có 4 chục, hấn gật đầu ừ thì 4 chục, thế nào đẹp trai mà keo kiệt thế. Tao bảo đeo phải keo kiệt mà là tiền

bỏ ra phải đúng với giá trị đem lại. Tay lơ xe bảo thôi bố ngồi chỗ cho con nhờ. Ừ thì bố ngồi.

Chỗ ngồi tao cạnh 1 nữ chắc là sinh viên, tay ôm balo để lên đùi, mặt bịt khẩu trang che nửa mặt phía dưới, đội cái mũ lưỡi trai úp súp che nốt nửa mặt phía trên. Mặc cái áo phông trắng kiểu tay rộng, quần jean màu đen, đi giày trắng. Đang tựa đầu vào ghế, tao đoán là đang ngủ. Tao ngồi xuống nhẹ nhàng, cũng để ba lô quần áo lên đùi, rút điện thoại ra đọc vài tin tức. Độ 5 phút sau bỗng thấy em ngồi cạnh cất lời, giọng khàn khàn như đang đau họng bảo:

- Nãy anh nói tiền bỏ ra phải đúng với giá trị đem lại thế nhưng có những giá trị không định lượng được thì tính tiền thế nào. Tao hơi sưng sốt, khi nãy là buột miệng nói vui thôi chứ có thâm nho gì đâu. Nhưng nhanh nhạy chính là điểm mạnh của tao, tao trả lời luôn:

- Chẳng có cái gì là ko định lượng được cả, chỉ khác nhau ở đơn vị thôi. Còn thứ nào mà ko thể định lượng thì nó quá mơ hồ, cái đó thì ko thể dùng tiền mua được nên cũng ko cần phải tính tiền. Nghĩ vụng thích xoắn với anh à, hehe. Im lặng 1 lúc em ấy lại hỏi:

- Vậy anh dựa vào cái gì mà tính giá trị đoạn đường từ đây về hà nội là 50k hay 40k. Tao trả lời:

- Cái đó thì anh đâu có tính mà nhà xe họ tự tính, giá thông thường là 40k chính là do nhà xe đưa ra, anh cứ coi như đó là giá trị đúng, vậy thôi.

- Nếu nó ko đúng thì sao

- Không đúng thì hoặc nhà xe thiệt hoặc là hành khách thiệt. Nhà xe thì ko bao giờ thiệt rồi, giá đó được mọi người đã chấp nhận rồi nên coi nó là đúng Con bé kéo mũ ra nhìn tao, tao cũng nhìn lại. 1 đôi mắt đẹp, to, long lanh, mi dài, cong, con bé nhìn tao như kiểu sinh vật lạ. Định mệnh, biết thế tao cạo râu trước khi về cho đẹp trai, đằng này tao định tối về tắm giặt mới cạo râu 1 thể. Con bé hỏi anh là kỹ sư xây dựng à. Tao ngớ người, con ranh này chắc chỉ 19 20 tuổi là cùng mà cũng bày đặt phán đoán như ai, mà đoán chuẩn phết. Hỏi lại nó là sao em biết, nó trả lời nhìn anh đầy nét phong trần bụi bặm. Mẹ nó, liệu có phải nó chê mình bẩn, hôi ko nhỉ. Đây, làm quen gái nhiều khi chỉ bắt đầu từ như vậy, vậy là có bạn chuyện trò về đến Mỹ Đình. Hỏi thông tin thì nắm được em đang học đh ngoại ngữ của trường quốc gia, khoa pháp. Thế là gần chỗ tao trọ, tao cũng bảo tao trọ gần đó, tao xin số điện thoại bảo khi nào rảnh qua anh chơi. em cho số, tao nháy sang, em rút điện thoại ra bảo ok rồi. Cũng là iPhone đời mới nhất. Vì giờ sinh viên mà giàu thế nhỉ.

Về đến bến xe thì thấy em Hóa Đơn gọi điện hỏi về chưa, bảo đang ở Mỹ Đình rồi, nó bảo đi xe khách à để nó ra đón. Đón đéo gì, đưa ở Trung hòa chạy ra đón để đưa từ bến xe Mỹ Đình về gần trường quốc gia có mà dở. Tao bảo thôi, anh đi xe ôm về. Con bé đéo nghe bảo em ra đón, thôi được, tao chờ. Làm hết nửa cốc nhân trần với đôi điều thuốc thì em cũng ra, cười SH đen, quần sooc jean ngắn nhưng trùm cái áo chống nắng to tổ bố nên chỉ lấp ló tí đùi, còn lại đậm chất ninja. Tao leo lên xe, ngồi sau luôn hỏi mũ đâu thì nó bảo ko phải mũ, đi có tí mà trưa nắng thế này ko có cảnh sát đâu. Nghĩ trong đầu con này sau mà thành người yêu thì phải

đào tạo lại nhiều, đội mũ ko phải để đôi phó công an mà để tạo thói quen an toàn cho chính bản thân. Em chở tao về, xong tự tin đi cùng lên phòng tao mà ko cần tao mời. Vào phòng em đảo mắt nhìn quanh 1 lượt. Sạch sẽ, gọn gàng. May là tao mới dọn dẹp hôm chủ nhật tuần trước. Em trầm trồ bảo ko ngờ anh gọn gàng thế, em cứ tưởng tượng phòng anh phải bừa bộn, ám mùi khói thuốc. Mẹ nó coi thường mình thế là cùng. Nó cởi áo ninja, lộ rõ cặp đùi trắng, nay nó mặc cái áo 2 dây hở mẹ nửa vú, tao hỏi em ăn mặc thế này lúc ở nhà à, nó thản nhiên trả lời, vâng, ở nhà với đi chợ thì mặc thế cho mát. Tao nhìn ngực nó chằm chằm, hơi hơi rạo rục. Bảo nó ngồi chơi, trong tủ lạnh chỉ có nước mát chứ chả có gì, có uống cafe thì tự cầm nước mà pha, cafe để trên giá sách. Tao đi tắm, vừa tắm vừa huýt sáo véo von. Quên mẹ ko lấy khăn tắm, bảo em lấy hộ anh khăn tắm trong tủ đồ. Nó mở tủ bảo tí nữa đi siêu thị nhé để nó mua tặng tao mấy bộ quần áo. Nó đưa khăn tắm, tao hé cửa thò tay ra khua khua đeo thấy đâu, nó ú ồ òa đẩy mẹ cánh cửa vào cười sằng sặc. Ơm, lộ hết hàng rồi còn đâu, tao giật mình đẩy cửa lại bảo em vô duyên thế. Mẹ nó cứ cười khinh khích cuối cùng cũng chịu đưa khăn tắm cho tao. Tao hùng hổ bước ra bảo nào muốn gì, nó bảo em có muốn gì đâu, tính bơ như 1 con người khác. Tao bảo tới a mời lão Hàn đi ăn, lão Hàn cũng ở chỗ Trung Hòa, em biết quán nào ngon lịch sự tí thì bảo anh. Nó nhăn nhó cười bảo có cho em đi ko, cho em đi cùng thì em dẫn đi, đèo mẹ. Hay ho gì mà đi. Tao chợt nhìn xuống nó, nó đang ngồi trên đệm, co gối lên, tay cầm điện thoại bấm bấm vuốt vuốt, lộ rõ khe ngực trắng, đùi trắng. Nó ngược lên nhìn tao thấy tao đang xăm soi, nó lại cúi xuống nhìn ngực nó. Giống hệt cái kiểu đêm hôm nào Vợ Sếp phát hiện thấy tao đang nhìn ngực bà. Nhưng cách hành xử thì khác, nó ko che đậy, mà đặt điện thoại xuống bảo em nhớ anh... Tao ko có giường mà trải thẳng đệm xuống đất nên ko có tiếng cọt kẹt, chỉ có tiếng thở dốc, tiếng bành bịch và tiếng rên rỉ trong khoái lạc, quần áo, dây dợ, ren rùng lung tung khắp phòng... Một hồi thì cũng xong, em Hóa Đơn mặt ửng hồng gối đầu vào cánh tay tao, tay em vẫn xoa xoa ngực rồi xoa xoa bụng rồi xoa thằng nhỏ của tao. Tao hỏi em có biện pháp phòng tránh gì ko, em ấy bảo việc gì phải phòng tránh, em đang muốn trối buộc anh đây. Mẹ nó, đùa cũng vừa phải thôi chứ. Tính ra mới quen nhau được 2 tháng, đã hiểu gì về nhau đâu. Biết là nó nói đùa nhưng tao vẫn phải dặn em nên cẩn thận nhé, việc gì cũng phải có kế hoạch, nó cười hihi bảo anh yên tâm. Em tự biết phải làm thế nào. À ừ, dân chơi, 22 23 tuổi đầu rồi, kiểu đeo chả địt nhau hàng trăm lần rồi còn gì. Thôi kệ mẹ mày vậy.

Nằm ve vuốt nhau chán chê thì bảo em có đi thì về thay quần áo, định mặc thế này chắc. Em ấy thấy tao nói vậy tức là cho nó đi cùng nên mừng ra mặt, vâng vâng dạ dạ. Tao thay đồ rồi chở em về nhà em. Em bảo chờ em tắm đã, xác định là nó tắm với trang điểm phải mất 1 tiếng nên tao xuống dưới ngồi trà đá hút thuốc cho lành, Thang máy đang đi thì dừng lại ở tầng 6 có người gọi thang. Thật là ngạc nhiên, người chờ bên ngoài chính là mẹ phiên dịch của lão Hàn.... . Mẹ mặc cái áo thun 2 dây, quần ngắn rộng như kiểu để đi tập thể dục ấy. Lộ lộ bộ ngực to vĩ đại, khe sâu hun hút. Thấy tao bà cũng ngạc nhiên hỏi:

- Ở cậu đi đâu qua đây?
- Em sang đùa bạn chơi, chị đi đâu đấy?
- Nhà chị ở đây, à chị thuê nhà ở đây

- Chị ở tầng 6 à?
- Ừ chị ở tầng 6, bạn cậu tầng mấy.
- Bạn em tầng 12, chị đi thể dục à?
- Ừ chị đi tập tí
- Ô em hẹn tối nay ăn với bác giám đốc mà, giờ chị đi tập đến bao giờ mới đi ăn?
- Ô thể mời cả chị à, chị tưởng cậu nói đùa.

- Em thật chứ đùa gì, chị chuẩn bị đi, hơn 5h rồi, tầm 6 rưỡi ăn cho sớm. Nói vài câu thì thang đã xuống tầng 1, mặt cười tươi thối hăm nay chị ko tập nữa, để chị lên tắm giặt thay đồ. Có gì alo nhé. Hót ha hót hải lại vào thang máy đi lên. Mẹ mặt dờ người. Hà Nội công nhận nhiều quán trà đá, có lẽ đứng bất kỳ chỗ nào thì phạm vi đường kính 100m quanh đó sẽ có quán trà đá. Tao kiếm 1 quán gần đây ngồi ngâm nghề điều thuốc nhìn phố phường. Khu này nhớ ngày trước toàn rừng ổi với ruộng rau muống thì phải, thế đéo nào giờ san sát toàn nhà cao tầng. Mỗi tòa này dân số có khi bằng cả 1 làng, thậm chí cả 1 xã ở quê tao. Đến lúc giờ đi làm lượng khổng lồ đổ ủa xuống đường. Không tắc mới là lạ, tắc đường ở Hà nội vì thiếu quy hoạch và đéo đồng bộ hạ tầng, cứ đổ tội cho xe máy với ô tô là bố lão.

Ngồi 15 phút thì uống hết cốc trà đá, chả nhẽ gọi cốc nữa. Thôi lượn, để bụng tí ăn đồ ăn. Vào thang máy bấm tầng 12, thế đéo nào tiện tay bấm mẹ cả tầng 6. Thang mở ở tầng 6, chợt nghĩ vào trêu bà phiên dịch dờ người kia tí tao bèn bước ra. Rút máy gọi điện, sau 1 cơ sở tiếng tút mới thấy bắt máy bảo chị đây, Tao bảo em chờ đưa bạn em ở tầng 12, tí nữa nó đi ăn cùng đoàn mình. Em đang đứng ở tầng 6, chị ở phòng nào em vào ngó chị tí, mặt cười khánh khách bảo số phòng. Tao đến nơi gõ cửa, bà ấy ra mở, 1 tay vẫn giữ cái khăn tắm quấn ngang ngực kêu chị đang tắm dờ. Cậu vào chơi, ngồi tự nhiên chờ chị chút. Tai nghe thấy thế nhưng mắt tao đang dán vào bộ ngực vĩ đại, bà ấy thấy thế chỉ khẽ cười. Đúng là phụ nữ từng trải, coi việc đó là bình thường nhưng kiểu biết phận mình ngực lớn thu hút ánh mắt người khác là đương nhiên. Tao ngồi ghế sofa quan sát quanh phòng, đéo biết đánh giá thế nào vì bài trí hỗn độn, đéo theo trường phái nào, đủ màu sắc khác nhau. Sắp xếp cũng ko phải là bừa bộn nhưng quá nhiều chi tiết và màu sắc nên mang đến cảm giác rối mắt. 1 lúc sau thì bà ấy ra, mặc cái váy đen xòe xòe ngắn không thể ngắn hơn, váy này đảm bảo chỉ hơi cúi lưng tí thì sẽ phơi trọn bộ mông khổng lồ. Phía tiền tuyến thì mặc 1 cái áo quây cũng chỉ đủ che ngực với bụng, hở toàn bộ vai, Tuy nhiên vẫn lộ cái dây áo ngực kiểu trong suốt.

Bà ấy hỏi chị mặc thế này được ko, tao bảo chị mặc gì chả đẹp. Bộ này coi như phô hết vẻ đẹp của chị ra rồi. Mặt đéo gì câu nói thôi cứ khen cho nó sướng. Càng lúc thì tao càng khẳng định cái ý nghĩ bà này cặp bồ với bọn Hàn. Lương phiên dịch được đéo bao nhiêu mà thuê cả căn chung cư ở, đồ đạc trong phòng thấy chả thiếu thứ gì, lại còn single mom nên càng thêm nghi hoặc. Tao hỏi chị ở 1 mình à. Bà bảo ừ, trước 2 mẹ con chị ở nhưng giờ đi theo ông Hàn này đi sớm về muộn ko đưa đón con đi học được nên tạm thời gửi ông bà ở quê, sau có gì tính tiếp. Hỏi thế chị ko nhớ bé à, kêu nhớ lắm chứ nhưng công việc biết làm thế nào được. 2 tuần chị về quê

thăm nó 1 lần, cũng định sắp tới xin làm nghề khác làm hành chính để có thời gian chăm con. Cậu có biết chỗ nào tuyển nhân viên hành chính giới thiệu chị với. Tao ậm ừ hỏi bà có chuyên môn gì ko thì bà kêu có cái bằng trung cấp hay cao đẳng văn thư lưu trữ gì đấy nhưng chưa đi làm bao giờ. Học xong đeo xin được việc nên đi làm thợ may, làm mấy năm thì đi xuất khẩu lao động sang hàn quốc. Đi hàn 8 năm vừa mới về được thời gian. Tao bảo đi 8 năm thế cóp được đầy tiền thì mở cái gì mà kinh doanh, bà ý bảo đại khái là có vốn mà đầy tiền. Tiền gửi hết về cho ông bà ở quê sửa nhà cửa nọ kia, rồi giờ cũng chỉ tiết kiệm được mấy trăm thôi mà cũng đeo biết kinh doanh gì sợ làm xong thua lỗ thì trắng tay. Tao bảo chị xinh đẹp ngon nghề thế thì kiếm tay hàn nào mà lừa. Bà ấy cười gượng ko nói gì, ánh mắt thoáng buồn. 31. Ngồi tí mà gần 6h rồi. Em Hóa Đơn đeo biết xong chưa mà ko thấy gọi điện, lúc đã dặn là khi nào xong thì gọi rồi mà. Tao bảo chị phiên dịch là để em lên xem bạn em xong chưa, à mà bạn em chính là con Hóa Đơn, hình như hôm trước cũng đi ăn cùng chị với bác Hàn rồi đấy. Bà ấy ngạc nhiên bảo ơ thế à, thế mà ko biết. 2 chị em hôm đấy cũng chả kịp hỏi chỗ của nhau. Có lẽ thế thật vì bà chỉ phiên dịch cho lão hàn đã mất hết mẹ thời gian rồi còn đâu. Bà ấy bảo thế để chị đi cùng em lên xem nó phòng nào để khi rảnh trò chuyện cho vui. Ừ đi. Mụ này 3 mấy tuổi nhưng vẫn trẻ, 1 phần vì ở bên Hàn lâu năm có khí hưởng khí lạnh bên đấy làm lão hóa chậm, 1 phần phong cách ăn mặc trẻ trung hơi chất chơi tí nên càng trẻ. Lên đến phòng em Hóa Đơn, em ra mở cửa, thấy tao đi cùng bà phiên dịch thì lại 1 hồi ngạc nhiên, thôi kệ mẹ cho 2 đứa đàn bà chúng mày giải thích cho nhau, tao đeo hơi đầu mà kể lể cho mệt. Lúc này em Hóa Đơn vẫn đang cặm cụi kẻ mi, vkl lâu.

Đến lúc thay đồ, dường như ko để kém cạnh về độ hở so với bà phiên dịch, em Hóa Đơn chọn 1 quả váy 2 dây mà dây buộc vòng qua cổ, buộc sau gáy ấy, váy mỏng nhìn xuyên được nội y, hở nguyên quả lưng trần trắng mịn, nếu nhìn ngan thì hở mẹ cả bầu vú. em ngúng nguẩy đứng cạnh bà phiên dịch rồi hỏi tao em mặc thế này được ko nhưng ý ngầm như hỏi anh so sánh xem em đẹp hơn hay bà phiên dịch đẹp hơn. Chẹp, quả là mỹ nhân. Bà phiên dịch ngực to, mông to, chắc cũng chịu khó tập nên thân hình cũng cân đối, mang nét phồn thực khiến người ta muốn lao vào vồ vập. còn em Hóa Đơn ngon đẹp thì khỏi nói rồi nhưng lại toát ra nét sang chảnh, tiểu thư so với bà phiên dịch thì như kiểu ở 1 đẳng cấp khác. Chết mẹ, thế này ko ổn rồi, đeo gì mà hở bạo thế, bà phiên dịch thì mặc thế nào kệ mẹ bà còn em Hóa Đơn hiện có thể tạm coi là người yêu tao, đeo ai mặc lộ quá thể bỏ mất thiên hạ, hơn nữa lại đi cùng Sếp. Ăn mặc thế này ko hợp cho lắm. Dù rất ngon mắt nhưng vẫn dần lòng bảo:

- Quá đẹp luôn, nhưng anh thấy hở bạo quá, em mặc bộ nào kín đáo hơn 1 chút, đây là đi ăn nhưng cũng là đối tác, có Sếp đi cùng nữa nên mặc lịch sự 1 chút. Em ấy bĩu môi nhìn sang bộ ngực khổng lồ bà phiên dịch ý bảo sao bà ấy ăn mặc hở thế kia được. Tao lắc đầu. Em Hóa Đơn đành dậm dật vào và thay 1 bộ khác trang nhã hơn. Mà tao để ý em Hóa Đơn chắc phải có cả trăm bộ váy áo mất. Từ lúc vào công ty đến giờ ngoài bộ công sở truyền thống là zip đen sơ mi trắng tao thấy em mặc vài lần còn đâu hình như chưa thấy nó mặc bộ nào trùng nhau. Đeo hiểu nổi. Bọn tao ra quán trước, em Hóa Đơn dẫn vào cái quán đeo gì mà nướng không khói, cũng phong cách Hàn. Tao gọi điện báo Sếp địa chỉ và bảo anh đi đón ông Hàn luôn, Sếp ok hẹn 15 phút nữa đến nơi Quán cũng có nhiều bàn, chủ yếu là khách hàn, mấy

thằng Hàn lồn cứ nhìn chăm chăm và 2 mỹ nhân đi cùng tao. Tao kệ mẹ, mặt vênh lên như kiểu 2 đứa này là bồ tao đấy, thi thoảng tao vén tóc cho em Hóa Đơn phát cho nó tỉnh tứ. Mụ phiên dịch biết là bọn tao cùng công ty nhưng có lẽ bà ấy cũng ngầm đoán được bọn tao có quan hệ mập mờ. Nhìn ánh mắt mụ là tao biết, có điều mụ ko hỏi làm gì thôi. Mụ đúng là phụ nữ từng trải. Rồi Sếp cũng đến, dẫn theo lão Hàn, ngạc nhiên là Vợ Sếp cũng đi. Hôm nay Vợ Sếp diện 1 bộ đồ tao đéo biết mô tả thế nào nhưng phải nói là đẹp, toát lên thần thái tiểu thư đài các, đến em Hóa Đơn cũng phải trầm trồ. Bọn tao đứng dậy đón, em Hóa Đơn chào Sếp qua loa rồi chạy vội lại đón Vợ Sếp suýt xoa. Dường như sự có mặt của em Hóa Đơn gây bất ngờ cho cả Sếp và Vợ Sếp nên tao phải giải thích là qua nhà chị phiên dịch thì vô tình đúng tòa em Hóa Đơn ở nên gặp và rủ em đi luôn cho vui, lý do cũng hợp lý ra phết. Vào chỗ ngồi, bọn tao ngồi cái bàn tròn mà có bếp nướng ở giữa, nướng không khói đéo gì, gọi mẹ là rán có khi đúng hơn. Tao ngồi giữa mụ phiên dịch và em Hóa Đơn, mụ phiên dịch ngồi bên phải tao, cạnh mụ phiên dịch là ông người hàn, tiếp theo là Sếp tao và tiếp theo là Vợ Sếp. Sắp xếp như vậy là có ý để 2 Sếp ngồi cạnh nhau, mụ phiên dịch ngồi gần để tiện phiên dịch. Tao với Vợ Sếp với em Hóa Đơn coi như là đi cho vui mặc dù tao mới là người quan trọng và là người lão hàn kia muốn nhậu, tán phết cùng. Tuy nhiên vẫn phải tuân theo tôn ti trật tự, bọn người Hàn cũng rất coi trọng cấp bậc. Lão Hàn bảo hôm nay uống rượu theo phong cách hàn, phong cách mẹ gì lại cái trò pha rượu vào beer, uống một bỏ mẹ chứ hay ho gì. Tuy nhiên phải chiều khách thôi chứ biết sao, với lại như thế có thể say về sau nhưng khi uống thì nhạt nhạt, chị em có thể uống được. 3 nam, 3 nữ lại toàn mỹ nhân, rượu vào lời ra như phun tơ dệt lụa. Chị em hưởng ứng uống ko kém chén nào, 1 người là phu nhân giám đốc, xuất thân gia thế khủng, 1 người là tiểu thư nhà giàu, 1 người bên ba từng trải, chén rượu vào dường như còn gồm nhau, đàn bà có cái tính ganh đua, đến Vợ Sếp là người trầm tính sâu sắc mà hôm nay cũng cụng ly uống ừng ực, má đã ửng hồng, cười nói rôm rả khác hẳn ngày thường. Em Hóa Đơn thì dân sành mẹ rồi, quán này cứ như là quán quen ấy, đồ ăn toàn do em ấy gọi, đéo cần thực đơn, hung hăng mời rượu từng người. Chị phiên dịch ban đầu còn giữ ý và còn bận dịch, sau cũng đéo dịch thuật gì nữa, cứ tiếng việt kể chuyện ha hả. Tao đành đóng thế phiên dịch tiếng anh. Suốt bữa nhậu tuyệt nhiên ko nhắc đến công việc, tao muốn hôm nay đi ăn là đúng để vui chứ ko phải cái có để hỏi việc. Ăn xong lại là em Hóa Đơn dẫn đi hát, quán hát cách đó không xa. Vào quán hát mà vẻ đẹp của mấy nàng át hết cả nhân viên quán. Hát hò rôm rả, thằng cha người hàn hát hay phết, nó chọn mấy bài hàn hát, nghe như trong phim, mẹ phiên dịch hát cũng hay, cũng song ca vài bài tiếng hàn với lão Hàn. Tao cũng ca vài bài, em Hóa Đơn cứ đòi song ca cái bài gì mà đông nhi với ngô kiến huy gì đấy nhưng tao đéo thuộc, thế là đành hát nếu phôi pha ngày mai của đàn trường cầm ly. Vợ chồng nhà Sếp thì song ca dòng sông đáy quê em với dòng sông đà quê anh, nghe cũng lọt tai. Rồi thì nhạc xuỳnh xuỳnh, lão hàn lên nhảy trước, kéo Sếp tao lên nhưng Sếp tao có vẻ gượng gạo, em Hóa Đơn đẩy tao lên tao bảo tao đéo biết nhảy, nàng lên nhảy đi cho anh ngắm, em ấy lên luôn nhún nhảy lắc hông chuyên nghiệp vãi, chỉ có bộ đồ là ko hợp lắm. Rồi thì cũng lên hết, dường như sự ganh đua lại xuất hiện, Vợ Sếp cùng bà phiên dịch dặt tay nhau lên quầy. Ôi đệt mẹ, toàn dân chơi, nhảy đẹp vãi... Cuộc vui rồi cũng phải tàn, mọi người đều hỉ hả thấy vui. Tạm biệt nhau ra về, lại như lúc đến, vợ chồng

Sếp đưa lão hàn về. Tao với em Hóa Đơn với bà phiên dịch đi về. Về đến chân tòa nhà thì tao bảo chị em lên đi, tao đi taxi về. Em Hóa Đơn bảo anh lên nhà em ngủ, muộn rồi về gì, mặc cho bà phiên dịch vẫn đứng đó, có lẽ phê pha rồi nên đeo kiềng nề gì nữa. Mụ phiên dịch còn trêu ko thì lên nhà chị ngủ cho gần, đỡ phải leo mấy tầng nữa rồi cười khanh khách. Em Hóa Đơn dường như sợ điều đó xảy ra nên kéo tay tao dứt khoát lôi đi. Lên phòng em rồi, tao lăn ra ghế sofa, em cũng lăn ra theo bảo lâu lắm rồi mới được quây vui thế này, hôm nay mà có mấy con bạn em đi cùng thì vui phải biết. Vcl vẫn nhớ đến bọn bạn, chắc là trước chúng nó chỉ đi với nhau mới vui nên ký ức ko quên rồi. Mà lúc này ở nhà hàng em Hóa Đơn tranh ra thanh toán. Tao bảo hôm nay anh mời nên anh phải trả, nó bảo lúc nào anh đưa em cũng được, em có thể giảm giá ở quán này nên em trả sẽ rẻ hơn. Tao hỏi em khi nấy thanh toán hết bao nhiêu để anh gửi, em ấy bảo ko nhớ và anh cũng ko phải gửi, ko hết nhiều đâu. Tao bảo đeo được, việc nào đi việc đó, kể cả là người yêu thì vẫn phải rành mạch tài chính, bao giờ là vợ chồng thì mới chung tài chính được thôi. Tao nói ko có ý gì nhưng nghe 2 chữ vợ chồng đeo hiểu sao em nhìn tao say đắm, miệng vẫn nói thế để mai em ra hỏi lại chứ em ko nhớ thật mà. Nó nói thế thì biết làm thế đeo nào nữa, tao thiếp thiếp ngủ. Lúc sau thấy giật giật chân, em Hóa Đơn gọi anh ọi vào giường ngủ. Tao mở mắt, thấy em đã thay bộ đồ ngủ và tẩy trang nọ kia xong rồi, mẹ vừa thiếp tí mà đã 12h rồi. Tao lồm cồm bò dậy bảo thế là anh thành người con trai đầu tiên ngủ qua đêm ở nhà em phải ko, em ấy nhéo tao phát mà đeo thấy đau mấy, hay là đang say ko thấy đau. 2 đứa ôm nhau ngủ, say sưa. Đeo biết mơ man cái gì mà tỉnh giấc, vớ điện thoại thấy 3h sáng. Ngủ lâu lâu rồi mà mới 3h là thế beep nào nhĩ, thấy mấy tin nhắn, lão hàn nhắn là cảm ơn, hôm nay tao rất vui, Vợ Sếp cũng nhắn cảm ơn, hôm nay anh chị rất vui và thêm câu chúc em ngủ ngon, có cả bà phiên dịch cũng nhắn cảm ơn, hôm nay rất vui. 2 tin nhắn trước từ lúc gần 12h là lúc tao đang ngủ ở ghế sofa. Tin nhắn của bà phiên dịch lúc 2h50 tức là vừa mới nhắn được 10 phút... . Tao tiện tay nhắn lại với mụ phiên dịch, vì là tò mò thôi chứ đeo phải ham muốn gì với bà ấy đâu nhé. Nằm cạnh tao đang có thiên thần vav đây rồi thì màng đeo gì bà phiên dịch kia, dù bà cũng đẹp, to nhưng cái vẻ phồn thực đấy ko hấp dẫn tao lắm, cảm giác nó cứ ngồn ngộn đến nghẹt thở thế nào ý. Tao nhắn hỏi chị chưa ngủ à, bà ấy phản hồi lại luôn chúng tỏ vẫn thức và đang cầm điện thoại.

- Chị ngủ rồi và tỉnh rồi, mở điều hòa lạnh quá nên tỉnh dậy tắt đi, cậu chưa ngủ á?

- Em cũng vừa tỉnh dậy, em mơ ngủ đang khoác eo chị hát song ca thì mất điện thế là giật mình tỉnh dậy.

- Cậu cứ chém, cậu mơ hát với ai ấy chứ lại bảo hát với chị. Cậu ngủ nhà bé Hóa Đơn à?

- Vâng em mệt quá nên ngủ nhờ ở đây.

- 2 cô cậu là 1 cặp rồi, giấu ai chứ ko qua mặt được chị đâu.

- Hehe, em sơ hở chỗ nào à?

- Cậu thì không nhưng bé Hóa Đơn kia kìa, chị nhìn cách bé ấy nói chuyện với cậu, ánh mắt bé ấy nhìn cậu thì chắc chắn là tình cảm dành cho người yêu rồi.

- Chị đúng là từng trải quá

- Chị không ngủ được, cậu có hứng lên sân thượng hóng gió mát ko

- Dạ thôi, mai em phải đi làm mà. Chị ngủ đi nhé Đm, lên sân thượng giờ này để bà hấp diêm tôi à, dẻo dai. Tao quăng máy ko buồn đọc tin nhắn bà ấy phản hồi nữa, nhắm mắt. Đéo ngủ được, uống rượu vào là hay bị thế, ko khác gì cái hôm ngủ ở nhà Sếp. Lại cầm điện thoại thấy tin nhắn bà phiên dịch

- Ok, cậu ngủ đi, chị đi 1 mình vậy.

Giờ là 3h30, tao nhắn chị ngủ chưa, thấy phản hồi luôn. Chị đang trên sân thượng, mát lắm, rồi còn gửi cho tao cái ảnh chụp phía dưới từ trên cao như kiểu chứng minh là bà ấy đang ở sân thượng thật. Đm, lên chơi tí cho mát, sợ dẻo gì. Quay sang chỗ em Hóa Đơn, thấy đang ngủ say tít, tao ra quờ bao thuốc lá khi nãy để trên bàn và lên. Vào thang máy bấm tầng 27, nhà này có 27 tầng, chắc có cầu thang bộ lên sân thượng, đéo biết bọn quản lý tòa nhà làm ăn kiểu gì mà để người tự do lên sân thượng thế nhưng đéo quan tâm, bà ấy ở trên sân thượng rồi tức là lên được thì tao cũng lên được. Tao mò lên, gió thu lồng lộng, hơi lạnh, trời sáng mờ mờ. Thấy bà phiên dịch khoanh tay nhìn xa xăm, tay bà cầm điều thuốc đang cháy ở. Mẹ này cũng hút thuốc cơ à. Tao cất lời trước cho bà ấy đỡ giật mình

- Chị lên đây lâu chưa?

- Cậu đấy à, tưởng ko lên, chị lên một lúc rồi. Thư thái thật.

- Chị cũng hút thuốc à.

- Thỉnh thoảng thôi, cậu hút ko?

- Em có thuốc rồi. Tao cũng châm điếu. Im lặng 1 lúc, rít vài hơi thuốc. Công nhận là trong lành, đêm Hà Nội yên tĩnh, khác hẳn với cái không khí vồn vã xô bồ ban ngày. Chị cất lời trước:

- Bên cậu cũng tham gia thầu gói sắp tới à?

- Sao chị biết việc này?

- Chị ko rõ, là phiên dịch nên hóng hớt vậy thôi

- Vâng, Sếp bên em cũng muốn tham gia, em chỉ theo lệnh thôi

- Cậu cứ khiêm tốn, cậu chắc cũng phải có vị trí quan trọng trong cty đấy chứ

- Em nhân viên thường thôi, cty tư nhân thì tất cả là so Sếp mà chị Rồi bà ấy kể là chị quý em nên chị có vài thông tin ko biết giúp gì được em ko, đại khái là chị hóng hớt được thằng Hàn lồn bên đầu thầu có qua lại gì với đơn vị nào đó, đại khái là bọn nó cùng phe với nhau, chị biết việc này thông qua đứa phiên dịch của thằng Hàn lồn kia thôi. Cũng chả liên quan đến chị. Ái chà, cũng đã biết là thằng Hàn lồn phòng thầu khá ranh ma rồi, ko ngờ nó Việt hóa sớm thế. Hoặc cũng có thể là do thằng cty nào đó đâm tiền vào mồm nó trước. Mình cũng sơ suất là đéo quan hệ với thằng Hàn lồn này. Kiểu này thì căng rồi.

Im lặng 1 lúc, mụ phiên dịch quay sang nhìn tao chăm chăm khiến tao ớn lạnh, bà ấy cất lời:

- Chị thấy cô đơn quá, cậu ôm chị 1 cái được ko? Đây là cậu dẫn nam nhân à, hay là thật lòng bà trống trải. Tao còn thừa lý trí và chẳng tiếc gì 1 cái ôm, tao bảo vâng và ôm bà ấy, bà ấy rúc co tay che ngực và dựa gọn trong vòng tay tao, cứ như thế 1 lúc lâu, rồi bà ấy đưa tay ra và ôm choàng vào lưng tao, bộ ngực vĩ đại tì sát vào người tao, nóng hôi hổi... . Nói thật là thằng nhỏ thức dậy rồi, vú mông ngồn ngộn nó tì vào thế này ko thức không được. Nhưng nhắc lại với bọn mày là tao là người có lý trí, tao đang ở chung cư của em Hóa Đơn, khi này mục đích dịch nhắn tin như vậy thì tình cảm của tao dành cho em Hóa Đơn lại tăng thêm 1 bậc vì có những thứ chỉ con gái nó mới cảm nhận được với nhau rõ nét. Đường như ko có dấu hiệu bà phiên dịch muốn dừng lại tao đành cắt lời, bằng giọng nhẹ nhàng chia sẻ: Thôi chị về ngủ đi ạ, muộn rồi, ngoài này lạnh, đứng đây nhiều không tốt rồi khê đây bà ấy ra. Bà ấy dường như bị đứt mạch cảm xúc, cười gượng gạo, bảo ừ đi xuống thôi. Chị cảm ơn cậu nhé. Bọn tao đi xuống, tao lại về phòng em Hóa Đơn, vẫn thấy ngủ lả ra. Bỗng dưng thấy yêu thương em thật, chả nhẽ tao bị em ấy chinh phục nhanh thế sao. Nhẹ nhàng thòm vào má em, nằm ôm và ngủ đến sáng. Sáng. Tỉnh dậy đeo thấy em Hóa Đơn đâu, ngó đồng hồ đã 9h rồi. Cảm điện thoại thấy tin nhắn của em Hóa Đơn từ lúc 7 rưỡi, em ấy bảo em dậy trước nhưng thấy anh ngủ ngon quá nên em ko gọi, em phải đi làm trước vì em ko được đặc quyền đi muộn về sớm như anh, hẹn gặp anh ở công ty nhé tình yêu. Em yêu anh. Vãi cả tình cảm, tao khê cười, vào súc miệng rửa mặt, thấy quần áo em treo đầy trên móc, mẹ con này lười giặt đồ quá, mà một ngày nó thay 4 bộ thì giặt thế nào cho xuể, thầy cả đây dợ reng rung lộn khe các kiêu. Thế mà mấy hôm chịch đeo thấy mặc lộn khe lần nào. Xong thì đi ra, nhà nó dùng khóa vân tay nên đeo cần chia, xoay phát là khóa, chết mẹ rồi, quên ví bên trong. Gọi điện cho em ấy hỏi mật mã, em cũng chẳng ngại ngần gì mà cho luôn cả mã gốc. Còn bảo anh dùng mã gốc mà quét thêm vân tay của anh dùng cho tiện, tin tưởng tao thế là cùng. Tao bảo anh thấy có mấy cái dây dây gì trên móc quần áo của em đẹp thế, đây là cái gì vậy. Em Hóa Đơn vào cái dây để buộc anh cho chặt đấy, tao bảo thế tới về buộc anh em nhé. Con bé khúc khích cười rồi tắt máy. Âm áp vl So với em Bắc Ninh cũ thì thoải mái hơn nhiều, hay là mới yêu nên nó chưa lộ ra ko biết, kệ mẹ. Cứ vui phút nào hay phút đấy.

Gần 10h mới lên đến văn phòng. Chưa đến cửa tao đã hô rõ to, chào các người đẹp, anh đã về rồi đây. Nghe tiếng tao 2 em kế toán kia ý ới bảo anh về rồi đấy, riêng em Hóa Đơn và Vợ Sếp thì ko tỏ vẻ lắm vì tới hôm qua đã nhảy nhót tơi bời với nhau rồi. Tao bước vào mấy em léo nhéo hỏi quà đâu, tao dày mặt trả lời thân thể anh chỉ là món quà lớn nhất cười ha hả, em Hóa Đơn nhéo trộm tao 1 phát. Tao vào khu bàn khách chào Vợ Sếp bảo chị nay đến sớm thế, em tưởng chị nay ko đi làm cơ. Bà ý nhìn tao cười cười. Ô đeo để ý, ai đây, nhân viên mới à chị. 1 em gái xinh xắn cỡ ít hơn em Hóa Đơn vài tuổi, ăn mặc trẻ trung, da trắng, mắt đầy nét tinh nghịch. Con bé bảo em chào anh. Con này nhìn quen lắm, đeo nhớ đã gặp ở đâu nhưng chắc chắn là quen, con bé cũng ngờ ngợ nhìn tao thậm chí nó còn nói trước bảo em nhìn anh quen lắm mà ko nhớ. rồi nó à lên có phải anh đi xe novou LX ko, hôm mà anh dọa đưa cháu em khóc lúc tắc đường đấy. À đúng đúng là em này rồi, nhưng hôm nay nhìn em sạch sẽ ngon nghề hơn. Tao phân minh anh có dọa đâu, nó tự khóc đấy chứ, con bé bảo em nhìn qua gương thấy rồi anh ko phải chối. Hehe ngại quá đành cười trừ. Lúc này bà Vợ Sếp mới hỏi ơ 2 đứa quen nhau à, bọn tao

đồng thanh bảo không, rồi cười. Con bé bảo anh này là ác nhân đường phố chuyên dọa trẻ con. Vãi cả so sánh. Cuối cùng thì Vợ Sếp cũng giới thiệu đây là em gái chị, vừa ra trường mà có lần chị kể với cậu rồi đấy, nó cứ đòi đi làm thôi cho lên đây cho quen nề nếp, có gì bảo ban em nó, sáng chị giới thiệu với mọi người rồi. Sau quay sang con bé kia bảo đây là anh... Cứ cho là trưởng phòng kế hoạch cty mình, phòng có 1 mình anh ấy vừa làm Sếp vừa làm nhân viên. Mẹ, mụ này hóm hỉnh từ khi nào ko biết. Hì hà hì hờ với nhau vài câu nữa rồi tao ra chỗ ngồi. 1 tuần ko ngồi mà vẫn sạch bong, chắc là vẫn được lau dọn thường xuyên, vậy là chúng nó còn nhớ đến mình. Bà Vợ Sếp ra chỉ vào cạnh chỗ tao bảo với cô em gái em ngồi cạnh anh này nhé. Bà ấy nói chưa dứt câu tao phản ứng luôn ko được đâu ạ, chỗ em để nhiều hồ sơ giấy tờ nên chật. Trong khi mặt bàn trống trơn, công nhận là lý do của tao hay vãi. Nhưng tóm lại là ko được, để nó ngồi cạnh thì xem sex thế nào được. Tao bảo bữa hay ra ngồi cạnh em Hóa Đơn đi, em Hóa Đơn vui về bảo thế thì kê lại bàn đi, chị với em ngồi 1 bên, 2 chị kế toán ngồi 1 bên. Tao nhìn em Hóa Đơn, thầm cảm ơn em, em cũng là biết cách sắp xếp.... Khối lượng thầu thì đã làm xong rồi. Giờ cần làm biện pháp thi công nữa, cái này thì phải tự tay tao làm thôi vì nhìn quanh cái công ty nào ko đưa nào làm được, làm biện pháp thi công cần phải có trải nghiệm, va vấp thực tế và theo điều kiện hiện trường thực tế, phải tính toán máy móc, nhân công, sắp xếp mọi thứ hợp lý nói chung hơi nhức đầu. Nôm na cho bọn ngoài nghề dễ hiểu là phải tưởng tượng lúc thực tế sẽ thi công thế nào thì viết lại như thế. Chi phí cho biện pháp thi công là chi phí không rõ ràng do vậy nhiều lúc làm thầu thắng thua là ở biện pháp thi công và biện pháp tổ chức. Tao tập trung làm việc cơ mà vừa ngồi ấm đít thì các em đã hô đi ăn, đệt mợ bực mình ghê. Thế là văn phòng giờ đã có 5 nàng tiên, mỗi mình tao là đực, buồn vãi. Ở văn phòng ngoài lương ra thì Sếp có hỗ trợ mỗi người 600k tiền ăn trưa, xăng xe, điện thoại. Ăn trưa thì toàn ăn cơm văn phòng 45k 1 suất. Tuần 5 buổi đã hết mẹ 225k, 1 tháng 4,5 tuần thế là hết triệu rồi. Vậy mà Sếp bảo 600k là cả xăng xe điện thoại.

Thôi đây là hỗ trợ thêm nếu đáo cho thì cũng đáo ai thắc mắc. Mà thế nào cái công ty củ lồn này có khi tao lương cao nhất nhưng lại là nghèo nhất. 2 chị em nhà Sếp với em Hóa Đơn đáo tính tiền rồi, bọn tiểu thư nhà giàu này ko thèm xét đến. 2 em kia hình nhưng cũng đáo phải dạng vừa, nghe đâu đó thì 1 đứa ở Hà Đông thấy bảo cũng có nhà cho thuê mặt đường lớn, nhà 5 tầng, nguyên tiền cho thuê nhà đã 70-80 triệu 1 tháng. Cũng đi SH. Còn em kia thì ở đâu như Vĩnh Yên, nhà buôn gian bán lận cái gì ko biết nhưng có thằng em đi du học nước ngoài, thế cũng đáo phải đơn giản rồi. Tao tính ra là thằng nghèo nhất, gia cảnh nông thôn, đi làm mãi mới mua đc cái xe ghê. Cơ mà được cái tao đáo tự ti gì bao giờ. Quan điểm của tao là tao ko xin xỏ, ko lợi dụng cứ vô tư mà sống, có lẽ thế nên dễ sống.

Đi ăn cơm, mấy đứa kế toán léo nhéo bảo quà bọn em đâu, đánh móc túi cho mỗi đứa cóc sinh tố với mấy đĩa hướng dương. Em Hóa Đơn còn gọi thêm mỗi đứa 1 sữa chua mít mang về. Đm định tiêu diệt túi của người yêu à, ông nhớ mày. Chỉ em gái Vợ Sếp là mới nên nói ít hơn nhưng cũng ko vừa, có vẻ hòa nhập với bọn này nhanh phết. Hay là bọn nhà giàu với nhau nó dễ nói chuyện với nhau? Buổi chiều tập trung làm việc, đến 3h thì chị em nhà Vợ Sếp về, bà ý bảo hôm nay dẫn em lên làm quen thôi, từ mai em sẽ làm chính thức theo giờ giấc làm việc của mọi người. Tạm thời sẽ làm chân sai vặt, ai sai gì cứ sai bảo ko phải ngại. Em bé ngoan

ngoãn chào anh chị và về, thấy có vẻ hào hứng lắm. Lo chả hứng, đi làm như đi chơi thế, cứ cho vào công ty bên ngoài nó kèn cựa, ganh ghét bon chen xem có hứng ko. Thôi kệ, để em nó trải đời từ từ. Hết giờ làm việc, 2 đứa kia về, em Hóa Đơn cố ý ngồi lại chờ 2 đứa kia về rồi bảo, anh về nhà em nhé. Tao bảo ko, về chỗ em để em trối anh thì chết, con bé lại cầu nhéo tao. Anh né người bảo chị Vợ Sếp dặn ko được chim chuột ở văn phòng, con bé mới dừng lại và bảo hóa ra Vợ Sếp ăn chơi thật, cái bộ hôm trước bà ấy mặc giá mười mấy triệu đấy, tao bảo cái gì, đeo gì bộ quần áo mười mấy triệu, em Hóa Đơn bảo thật mà, trước đứa bạn em cũng đặt mua bộ y như thế. Tao em thích thì để anh tặng em 1 bộ nhưng anh sẽ nhịn ăn 1 tháng. Nó cười cười bảo được thôi, em sẽ nuôi anh 1 tháng đấy, tao bảo thôi đeo, em nuôi anh để em thịt anh chứ gì... 2 đứa cợt nhả thêm vài câu rồi về. Tao bảo phải về nhà chứ đi cả tuần rồi ko ở nhà hôm nào. Em ok hẹn mai gặp. Về nhà trọ, cởi trần, quần đùi cho thoải mái. Mang vòi nước xịt xịt vài cái cây, 1 tuần rồi ko tưới mà đeo thấy cây nào héo, đúng là cây để trồng trong nhà có khác. Kể cũng buồn, loanh quanh trong 4 bức tường, rồi tắm giặt rồi lại ra quán cơm bụi quen thuộc. Bà chủ quán bảo mày đi đâu cả tuần, ko ăn cơm mà ko báo làm hôm nào bà cũng để dành thành ra thừa, ừ đúng là quên mẹ mất. Tuy nhiên thừa thì bà cất đi hôm sau nấu lại chứ có vứt đâu mà lo, tao lạ gì. Bê đĩa cơm ra bàn ngồi, gặp ngay em hôm trước tào lao giá trị tương ứng với đồng tiền trên xe khách. Cả 2 cùng ớ ơ...

Hóa ra em nó thuê trọ gần đây, nó còn bảo hôm qua nó đi xe ôm về thấy chị nào đi xe SH áo khoác ninja chở anh về. Biết là anh ở khu này nhưng ko nghĩ lại gặp lại anh nhanh thế. Tao bảo vậy là anh với em có duyên vì cổ nhân bảo 1 lần gặp gỡ đó có thể là tình cờ nhưng 2 lần tình cờ thì ắt là nhân duyên. Con bé khúc khích cười. Bé mới năm thứ 2 đại học, khi tao vào đại học thì có khi nó vẫn đang học cấp 1. Nhưng tao thấy con bé này cứ ngấm ngấm kiểu gì đó, kiểu như rất khó đoán và già dặn hơn tuổi. Tao hỏi sao lại học khoa pháp mà ko chọn khoa khác. Nó bảo nhà nó có người bên Pháp, dự định học để sau có cơ hội sẽ sang Pháp. Chí hướng cao đấy. Trò chuyện đến hết bữa cơm tao chỉ chỉ hướng nhà tao thuê, bảo ở trên quán tạp hóa đấy. Nó bảo nó mua đồ ở quán tạp hóa đấy suốt mà ko gặp, tao bảo ban ngày tao đi làm, tối chỉ ở trong phòng, ngày nghỉ thì đi chơi mà tao cũng ở đây có mấy tháng nên ko gặp là phải. Giờ gặp rồi khi nào rảnh qua tao chơi, rằng tao cũng thích ngoại ngữ lắm nhưng ko theo được nên phải học ngành kỹ thuật... Ăn xong em ấy về, tao ra làm cốc trà điều thuốc rồi cũng lên phòng, vừa mở cửa đã thấy bà kính cận tầng trên chạy xuống nhả cười hỏi cậu đi đâu cả tuần thế, tao ko trả lời câu hỏi mà hỏi ngược lại chị lại xuống mượn máy tính à, nhớ thoát mail nhé. Dường như bà ấy nghĩ luôn đến vụ ảnh nude nên bấu môi chị xuống hỏi cậu có số con bạn chị ko, chị để mất số nó rồi. Tao bảo có, bảo luôn là bà đấy là vợ của Sếp em. Mụ kính cận gật gù lấy số rồi bảo cho chị xin cuộc điện thoại nhé, máy chị chưa kịp nạp. Tao ok luôn. Bà ấy dùng máy tao gọi cho Vợ Sếp, rồi gào thét có nhận ra tao ko, rồi thì tao ở trọ cùng nhà với nó, xong buôn phải tầm 15 phút mới trả điện thoại, mà nội dung chính có chớ gì đâu, là lớp đại học tổ chức họp lớp, bà ấy chịu trách nhiệm liên lạc với các nữ nhân. Thế mà thịt mấy chục nghìn điện thoại của ông, thôi, coi như trả phí cho vụ xem ảnh nude hôm trước. Bà ấy bảo làm xây dựng như em sướng, vẫn ở hà nội vẫn đi về nhà hằng ngày, lại còn lương cao, như chồng chị thì...1 thôi 1 hồi than vãn như hôm trước, xa, vất vả, sóng điện thoại còn tạm

tịt... Nghe nhức đầu, tao bảo anh nhà chị muốn chuyển việc thì về HN mà xin, cũng nhiều việc mà. Bà ậm ậm ừ ừ rồi về. Nhìn phía sau thấy mông cũng ra gị phết.

Nằm rảnh gọi điện cho Hóa Đơn tí:

- Alo em nghe
- Giặt mấy cái dây dây dễ thương đây chưa
- Gớm, em giặt rồi. Mấy cái dây mặc không thoải mái nên em ít mặc, chỉ phối đồ khi ko muốn để lộ viền thôi

- À ra thế, anh cứ tưởng để trói anh

- Anh thích thì em sẽ trói, em còn dây dây trói, anh ko chạy thoát được em đâu. Mẹ con yêu nữ này, nói chuyện tí mà cũng khiêu khích. Buồn chuyện tào lao, tao hỏi đã nhớ hôm qua hết bao nhiêu tiền chưa, nó bảo nhớ rồi, hết gần 3 triệu, thẻ của nó được giảm 10% nữa còn khoảng 2 triệu rưỡi.

Tao bảo:

- Ủ mai anh trả

Nó bảo:

- Ko lấy, ko đáng gì, em là người yêu của anh mà.

Tao trả lời:

- Ở anh đã nói yêu em lúc nào đâu nhỉ.

Con bé phụng phịu bảo:

- Ko biết, em là người yêu anh.

Bá đạo vl, đây chính là bá đạo.

Tao bảo:

- Ủ, anh yêu em...

Hóa Đơn sững lại 1 hồi, tao nhắc lại 1 lần nữa:

- Anh yêu em.

Con bé đáp lại em yêu anh nhiều lắm, anh qua đây đi hay em qua anh mình đi dạo nhé. Tao bảo nếu em đồng ý nhận tiền ăn hôm qua em trả thì anh qua, ko thì thôi. Con bé bảo được mà, anh cứ qua đi. Từ chỗ tao sang Trung Hòa cũng gần, phóng qua nhà em tí cho tình cảm, vừa nói lời yêu xong mà ko gặp mặt thì hụt hẫng quá. Tao có vân tay rồi tự mở được cửa phòng, em đang ngồi xem tivi, hôm nay diện bộ hello kitty kín cổng cao tường vãi... Thấy tao vào chạy lại ôm chầm lấy tao, òa khóc...

Tao đứng im cho em ôm gục vào vai tao khóc, nước mắt gì đây, nước mắt của niềm vui chẳng. Lòng tao rối bời, chính là cảm giác được yêu quá nên sợ, sợ rằng tao không trọn vẹn được trái tim mình dành cho em. Tao nói yêu em là có 1 phần nào đó khiên cưỡng, tình cảm dành cho em chưa giống tình yêu, có chăng chỉ là chớm yêu, sự rung động chính bởi cái si mê của em ấy. Khóc lúc rồi em cười, cười tươi. Bọn tao hôn nhau, chưa bao giờ hôn ngon như thế. Nụ hôn thuần khiết của tình

yêu. Trò trò chuyện chuyện 1 lúc, thơm nhẹ lên khuôn mặt em rạng rỡ, tao tạm biệt ra về. Phải giữ đúng mực, ko nên quá vô vấp, à tao cũng trả tiền em rồi nhé, đúng 2 củ ruồi để trên mặt bàn, nó dường như ko bận tâm gì về cái này. Ko rõ là do mối quan hệ của bọn tao hay là do giàu quá chê tiền. Về đến nhà nằm lăn ra lười biếng, hơn 10h rồi. Bình thường tao cứ 10h là đi ngủ, nay trong lòng rối bời vì lời yêu với em Hóa Đơn nên mắt cứ chong chong, rồi nghĩ về tương lai, nghĩ về chí lớn...sau 1 lúc quay cuồng với ý định làm quân vương bình thiên hạ thì cũng trở lại với thực tại, hôm nay là ngày đéo gì mà sáng gặp lại người tình cờ, tối cũng gặp người tình cờ. Giá bọn nó cá sấu tí thì tình cười 10 lần bỏ cũng đéo thành nhân duyên, nhưng toàn con trẻ xinh, chả có ý định gì đâu nhưng đơn giản là kết bạn thôi cũng được.

Rồi chìm vào giấc ngủ, mơ màng, trong cơn mơ tao thấy tao biết bay, mà đéo phải bay, nói đúng hơn thì là khinh công như bọn trong phim chương, rồi thế đéo nào em Hóa Đơn nhảy cầu tự tử, tao dùng khinh công thượng thừa nhảy theo mà đéo bắt trúng... Giật mình tỉnh giấc. Tao là người vô tư nên ít mơ ác mộng kiểu này lắm, vùng dậy định thần mới biết là mình mơ, hít thở sâu vài phát cho tỉnh táo hẳn. Nghĩ lại giấc mơ xong tự động viên mình sinh tử tử lành, mơ thấy thế là sẽ gặp may. Trời đêm mùa thu, mở quạt thì lạnh mà đắp chăn thì nóng. Mơ xong nằm ngủ lại cứ thấy rơn rơn, vùng dậy ra cửa hút thuốc cho phê bỗng nghe tiếng cọt kẹt rất khẽ ở đéo đâu, đêm rất tĩnh nên chỉ âm thanh nhỏ cũng nghe thấy, đm nghĩ trong đầu là tránh vỏ dưa lại gặp vỏ dừa, ra ngoài hút thuốc gặp tiếng cọt kẹt này còn rơn hơn. Nghe kỹ hơn còn thấy tiếng i u gì rất nhỏ, lúc có lúc không. Đm nó hay là ma, tao đéo tin vào ma quỷ, hồi bé thì sợ do người lớn cứ lôi ra dọa, lớn lên hiểu chuyện thì đéo tin nên đéo sợ. Cơ mà hôm nay nghĩ đến thấy hơi sờ sợ. Lúc đó nghĩ đm giữa Hà Nội chỗ nào cũng sáng rực, làm bời gì có ma song lại nghĩ ngày trước hồi sinh viên có nghe kể vụ cái nhà 2 tầng đầu ngõ đéo ai dám ở, thằng nào ở cũng chỉ đc mấy hôm là chạy mất dép vì toàn thấy giường giéc bị dựng ngược lên. Tự lắm bầm, mẹ nó, buổi đêm, ở 1 mình nên bố mới hơi rơn chứ ko bố sợ kẹc. Vào phòng bật điện sáng choang, lấy điện thoại bật đèn flash ra ngoài soi xung quanh, soi lên cầu thang. Ko có gì, tiếng cọt kẹt và i u cũng im lặng. Thế là thế beep nào, hay là mấy con mọt gỗ. Để nguyên đèn điện thế, hút nốt vài hơi thuốc. Thấy tình hình đã ổn, vào phòng, tắt điện ngủ tiếp thôi, ma quỷ cặc gì. Vừa nằm xuống được 1 chút là nghe tiếng kéo kẹt, lần này rõ hơn. Ngó điện thoại xem mấy giờ thì thấy hơn 2h. Lần này rơn rơn hơn chút nữa nhưng cố nằm im nghe ngóng. Ở đây đéo quen ai, quen mỗi mục kính cận dở hơi mà đêm rồi đéo ai lên gọi mục làm gì. Nhưng cái âm thanh ma mị này làm đầu óc luẩn quẩn. Bật dậy, lục tủ tìm cái đèn pin, tao có cái đèn pin siêu sáng được phát khi ở công ty cũ để khi trực đêm công trình thì sử dụng. Ok đèn vẫn ngon, quyết tâm xem cái cặc gì cọt kẹt đấy, mở cửa, 1 cơn gió ủa làm mát lạnh người, tiếng móc phơi quần áo va vào nhau leng keng leng keng. Nghe kỹ, tiếng cọt kẹt phát ra từ khu cầu thang. Hằng ngày cầu thang vẫn có cái bóng đèn con con, mấy hôm nay cháy rồi đéo đũa nào thay vì kiểu cha chung ko ai khóc, thành ra tối mịt. Đứng rót đèn xuyên lên, thấy phát phơ mấy mảnh vải chắc là quần áo nhà nào móc vào lan can. Bước từng bước lên trên, trong đầu nghĩ nếu có ma thì gặp ánh sáng cũng chết ngóm luôn, đây là so xem phim thấy thế. Lên tầng trên thì ko con nghe tiếng gì nữa, nghe ngóng ko thấy gì nên lại quay xuống, vừa quay lưng định xuống thì nghe tiếng cạch cạch mở cửa, chính là phòng mục kính cận dở hơi...

38. Tao quay lại thấy bà ấy mở hé cửa, thò mỗi đầu ra hỏi cậu làm gì đấy. Tao trả lời nghe tiếng động cọt kẹt ghê rợn đeo ngủ được nên soi đèn xem cái gì. Bà ấy bảo vớ vẩn, có cái gì mà sợ. Đi ngủ đi, cậu cứ soi đèn nhoàng nhoàng thì thoảng hắt sáng vào phòng chị, chị còn thấy sợ hơn ấy. Tao bảo vâng, đi xuống. Đi được 3, 4 bậc thì nghe giọng đàn ông bên trong phòng thì thảo, đeo rõ nói gì nhưng chắc chắn là tiếng đàn ông vì giọng nam trầm, bao giờ cũng đi xa hơn dù ko rõ nội dung, còn nghe tiếng suýt suýt chắc là của bà kính cận. Á à ầm chúng mày, gian phu dâm phụ rồi. Tao xuống phòng mới ngộ ra, là tính Ợt nhau rung giường với tiếng rên chứ Ợt gì nữa, mà mụ này rên kiểu đeo gì i u mạ mị vãi, chắc là kìm nén đeo dăm rên to. Cũng phải thôi, đêm khuya thanh vắng thế này rên to có mà bảo cả nhà là chúng mày Ợt tao ngoại tình. Định mệnh, đeo ai ngờ, nhìn trí thức thế, vô tư thế mà cũng lằng lằng, chông đi làm xa vợ đưa trai về. Đúng là những điều trông thấy mà đau đớn lòng, xót xa cho anh chồng đồng nghiệp với tao. Chắc là xong rồi nên đeo còn tiếng động gì nữa, tao cũng đã rõ nguồn gốc âm thanh nên chẳng còn gì thắc mắc, đánh 1 giấc thẳng cẳng đến sáng. Kệ mẹ chúng nó gian dũu nhau, có điều từ nay tao sẽ nhìn mụ bằng một ánh mắt khác.

Sáng dậy như thường lệ, lên công ty muộn hơn so với các cộng sự chùng nửa tiếng. Con bé Em Vợ Sếp bảo Ợ anh đến muộn thế, tao chưa kịp nói gì thì Vợ Sếp bảo tuyên đường anh ấy đi hay bị tắc, em kế toán quê Vĩnh Yên thì bảo hoặc là tối qua làm việc vất nên ngủ quên. Mẹ chúng mày làm mất hình tượng quá, với các thím thì được chứ với em bé mới đi làm thì ko để đưa những lý do đó ra được, 1 là nó học theo nếp xấu, 2 là nó nghĩ tao vô tổ chức. Đành phải nặn ra 1 lý do rằng anh đi sớm qua tổng thầu hỏi mấy việc rồi mới qua công ty nên muộn chút. 4 người phụ nữ kia mặt không biến sắc theo kiểu ko để lời tao nói vừa rồi lọt vào tai, riêng Em Vợ Sếp thì gật gật gù gù.

Tập trung vào công việc, thi thoảng nhìn em Hóa Đơn nháy mắt cái, em cũng vụng trộm thả nộ hôn gió. Gì thì gì hôm qua cũng chính thức là ng yêu của nhau rồi, nhưng các đồng nghiệp ở công ty thì chưa ai biết. Có chẳng mụ Vợ Sếp nghi ngờ chút thôi. Kể ra cứ như vậy thì thiệt thòi cho em Hóa Đơn quá, với tính cách của em ấy thì tao đoán chắc em ấy muốn nói cho cả thiên hạ biết rằng bọn tao đang yêu nhau, nhưng dường như sợ tao ko muốn nên ko dám nói. Thôi được, lúc nào có cơ hội cũng thể hiện một tí cho mọi người biết, yêu nhau thôi chứ trộm cắp đeo gì mà ngại.

Đến giờ nghỉ trưa, tao chủ động đứng dậy hô to đi ăn cơm thôi các người đẹp. Rồi lại chỗ em Hóa Đơn kéo tay em bảo đi thôi người yêu.

Em Hóa Đơn sững lại, rồi như chợt hiểu cười toe toét vâng vâng. Mấy người còn lại tỏ vẻ bất ngờ, bọn này yêu nhau từ lúc nào sao đeo biết gì thế nhỉ, nhìn nhau rồi lắc đầu. Em Hóa Đơn đeo phải dạng vừa, khoác luôn tay tao đi ý như muốn nói với mấy đứa kia rằng anh ấy là ng yêu tao, vừa để hãnh diện vừa để đề phòng bọn kia. Phụ nữ yêu vào nó thế đấy. Ra ăn cơm tao cũng tếu táo nói với mọi người là bọn tao đã là 1 cặp, tuy nhiên cơ hội cho các chị em không phải đã hết, chị em nào mến mộ thì cứ bày tỏ, tao sẽ xem xét để đón nhận dần dần. Vừa nói xong ăn ngay 1 phát nhéo, mấy đứa kia mồm quang quác rằng ở nhà hay ở đâu thì ko biết nhưng khi ở công ty thì tao vẫn là tài sản chung của mọi người, là đồng nghiệp như nhau

nên mọi người đều có quyền sở hữu. Vcl sở hữu, tao có phải đồ vật đó đâu. Bà Vợ Sếp cũng hứa vào bảo chị thấy thế là đúng đấy. Mấy đứa kia là nói đùa nhưng Vợ Sếp mà đã nói thì ý còn sâu xa lắm, đó hiểu ý gì. Tao dày mặt đáp lại chị em cứ bình tĩnh, có 5 năng tiên tương ứng với 5 ngày làm việc. Mỗi ngày anh sẽ dành cho 2 người, riêng sáng thứ 7 thì ưu tiên thêm cho em Hóa Đơn. Tao nói đùa vậy nhưng vợ cả 5 người tức là bao gồm cả Vợ Sếp, tao nói xong liếc qua nhìn Vợ Sếp, bắt gặp ánh mắt bà nhìn tao. Triu mến.... . Tao quay mặt đi chỗ khác, phải né mặt này mới được, bực dọc nghĩ mặt mà đó phải Vợ Sếp, chưa chồng thì tao cho ngất trên cành quất ngay. Vô tình bắt gặp ánh mắt em kế toán quê Vĩnh Yên sau đây gọi tắt là em Vĩnh Yên cho ngất, ánh mắt chứa đựng nét buồn, để ý này giờ nó ít nói hơn, em kế toán ở Hà Đông thì khu môi mím đều đều. Hay là em Vĩnh Yên cũng có tình ý với mình nhỉ. Tao đùa thêm chút rằng mà Em Vợ Sếp còn bé chưa biết sử dụng nên tạm thời sẽ bị trừ, nhường ngày đó cho em Vĩnh Yên. Vừa nói xong thì em Vĩnh Yên phản ứng ngay, thôi em ko cần ạ. Em cũng nhường ngày của em cho Hóa Đơn luôn, chết thật kiểu này hình như đổi rồi. Còn con bé Em Vợ Sếp lạnh lùng nói ai bảo anh là em ko biết sử dụng... Em ko nhường cho ai đâu nhé. Mọi người cười phá lên.

Lúc đi về em Hóa Đơn cũng ko quên khoác tay tao như kiểu sợ bị mấy đứa kia cướp mất ý, từ này đến giờ tao để ý thấy em Vĩnh Yên có gì khác, lúc về nó đi 1 mình bước nhanh hơn mọi người.

Tao hỏi Hóa Đơn ơ em Vĩnh Yên hôm nay lạ lạ nhỉ, em Hóa Đơn bảo vâng em cũng thấy thế, hay là tại anh? Rồi nó ngược nhìn tao đầy nghi hoặc. Tao bảo ko phải đâu. Thật phức tạp, tao ko phải người ăn tạp nhưng cũng có 1 chút tham lam, đặc biệt là không nỡ từ chối tình cảm của các em gái xinh đẹp dành cho. Tuy nhiên cũng ko thể chơi bắt cá nhiều tay được. Thôi đó nghĩ nhiều, kệ mẹ đến đâu thì đến với lại cũng chưa biết em Vĩnh Yên có đúng là vì tao ko hay là tao tưởng bỏ, hiện tại thì tao hi vọng là tao tưởng bỏ nhiều hơn. Lại mó tay vào công việc, lão Sếp hôm qua ko thấy lên công ty, hôm nay cũng ko thấy mặt đâu. Hỏi Vợ Sếp thì kêu cũng ko biết, đánh xe đi từ sáng chả rõ đi đâu. Lão này thiêng, vừa xong thì thấy tin nhắn của lão bảo qua chỗ ... uống cafe, anh đang ngồi với anh bên tổng thầu. Mẹ, rảnh quá hay sao ko biết. Nhưng thôi, ngồi từ sáng giờ cũng đau lưng rồi, tao tắt máy bảo mọi người anh đi lên tổng thầu xem thanh toán tháng này thế nào xong anh về luôn. Mấy đứa vâng vâng dạ dạ lấy lệ. Ra quán cafe cũng gần 4h rồi, lão Sếp đang ngồi với thằng đó gì tao ko biết. Lại nơi hắt mới giới thiệu anh này chuyên làm khối lượng thanh toán, ờ may quá, Sếp cũng biết chọn người gặp góm. Tao hỏi luôn xem quy trình thanh toán thế nào, tay này cũng nói rõ ràng mạch lạc là cần bảo vệ khối lượng thực tế thì công dưới công trường và xin ký ông giám đốc dự án, cộng các giấy tờ đề nghị thanh toán cho đủ thủ tục. Trình lên trước 28 hằng tháng. Nếu hợp lệ thì sẽ thông tin xuất Hóa Đơn, 15 tháng sau sẽ nộp tiền. Ờ vậy cũng đơn giản, tao hỏi qua về việc liệu có chậm thanh toán ko thì nó bảo dự án khác thì chưa chậm lần nào, còn dự án này mới nên ko biết. Vậy là ổn. Chém gió thêm vài phút tao nhắn tin cho Sếp là đưa phong bì cho thằng này mấy triệu. Sếp bảo ok anh chuẩn bị rồi. Hóa ra mình lo thừa. Thằng này là thằng nhận hồ sơ thanh toán và check lại khối lượng ngẫu nhiên, cũng nên cho nó mấy đồng uống nước. Còn mấy hôm nữa là nộp hồ sơ thanh toán rồi, tháng vừa rồi cũng làm được khối việc, tính ta cũng phải thanh toán

tiền tỷ chứ chả chơi. Tao bảo với Sếp là bảo đội công trường bóc khối lượng theo thực tế thi công và giải trình với mấy thằng người việt của tổng thầu ở dưới công trường. Mỗi đợt thanh toán thì cho mấy thằng đấy 1-2 triệu. Đề phòng nó gửi gắm khối lượng thì phải báo lại, cầm tự ý. Cái trò gửi khối lượng là mưu hèn kế bẩn đối ứng với bọn Hàn mà ngày trước tao cũng từng làm, công trình này đéo có tư vấn giám sát hay quản lý dự án. Chỉ là mấy thằng với nhau nên càng dễ... Tay Sếp rủ đi làm quai beer tao bảo thôi, mệt lắm. Em về Về nhà trọ thấy trên tầng có tiếng tivi, quai mù kính cận này ở nhà hay sao. Hay là thằng bò vẫn ở đây, nếu công khai như vậy thì mạnh động quá. Bản tính tò mò tao e hèm giả vờ đi lên mượn đồ...

Đm đúng là những thứ nghe thấy chưa chắc đã rõ, nhìn thấy thì chưa chắc đã hiểu, muốn đánh giá 1 con người hay một vấn đề nào đó phải hiểu tường tận thì hẵng đưa ra ý kiến đấy mới là chính xác còn không chỉ là suy đoán. Té ra là chồng bà kính cận, tao cũng gặp 1 lần rồi đợt hần về phép, chỉ chào nhau nói vài câu theo phép lịch sự thôi nhưng tao vẫn nhớ mặt. Chồng bà này về từ hôm qua, bảo trên đấy mưa lũ đéo gì nên công trường nghỉ mấy hôm nay rồi, nay xin về nghỉ phép hần 1 tuần. Đêm qua mới về đến nhà. Tao cười khà khà bảo thảo nào đêm em thấy rung nhà tưởng động đất nên phải cầm đèn soi chạy thoát hiểm, hần cũng cười sằng sặc, toàn anh em con trai lại cùng dân xây dựng với nhau ngại đéo gì chuyện bậy, hần bảo đm chú cứ lấp loáng đèn bên ngoài là anh giảm hứng, định choạch mấy phát cơ mà vợ anh đéo cho bảo thôi, mai lại tiếp. Nói thật với chú lâu ngày ko gì nhớ vợ phết đấy. Tao hỏi ở trên đấy ko té tạt vài em dân tộc à, hần bảo có đéo ai, nhà nhà cách nhau xa tít, đường thì khó đi cộng với gái tộc đũa nào ngon ngon thì nó xuống xuôi đi làm đi học cả, còn thành phần ở lại thì nhìn ko tao được hứng. Hần kể thi thoảng mấy thằng rủ nhau xuống thị trấn mà cũng đéo có chịch, chỉ có massage handjob mấy mục ngót tứ tuần thôi, thôi thì gọi là xả lũ. Anh em trò truyện 1 hồi tao kể chuyện công trình tao, hần kể chuyện công trình hần đều là những thứ lạ lẫm với người đối diện. Được lúc thì mục kính cận đi làm về, tay xách nách mang đủ đồ ăn thực phẩm chắc để nấu cơm cho chồng. Tao bảo chị bồi bổ anh vừa thôi ko tới lại sập mẹ giường, mục đỏ bừng mặt. Tay chồng bảo chú tắm giặt xong lên uống rượu với anh, anh có 1 mình chán bỏ mẹ, mục kính cận cũng bảo ừ chú lên ăn cơm với nhà chị cho vui. Ok, ngại đéo gì. Gần 7h tay chồng xuống gọi lên, tao hỏi có rượu chưa thì kêu để anh xuống quán cơm mua. Tao bảo thôi em còn chai chivas từ tết được cho nhưng chưa uống, anh em mình cưa. Mâm cơm khá thơm, có con vịt nướng, thịt bò xào, nem rán, đậu, cà muối. Toàn mấy món nấu nhanh và dễ nấu, nem hình như là nem mua làm sẵn. Gà mổ sẵn, thịt bò thái sẵn, cà , đậu sẵn ăn. Nhưng thôi, thế là thơm rồi. Tao ko ngại ngần, ăn uống bình thường. Qua cái thời bên lên ngại ko dám ăn rồi. Rượu vào lời ra, toàn chuyện công trình, hai thằng bú hết chai chivas thì đã 8h30. Say vl, tao cảm ơn ra về ko quên dặn anh chị giữ sức sinh hoạt điều độ. Lão chồng cười khà khà, mục kính cận mặt lại đỏ bừng. Thế chớ nào ngoài 30 tuổi đầu rồi mà vẫn bên lên ngại ngừng chuyện chăn gối thế nhỉ. Rượu đéo biết thật hay giả nhưng say quá, ngủ li bì luôn thấy Hóa Đơn gọi cũng chỉ nghe được bảo anh u rượu với hàng xóm say quá, anh ngủ đây rồi ngất luôn đến sáng. Sáng dậy người ngợm thấy tỉnh táo, chắc là rượu thật thì mới tan nhanh thế. Ra cửa vờn vai phát định châm điều thuốc thì thấy mục kính cận đi xuống. Nay mục cũng mặc zip đen áo sơ mi trắng công sở, bên trong mặc áo ngực màu đen lộ rõ, nhìn cũng ra gì phết.

Tao bảo chị đi làm sớm thế, bà cười tươi bảo cậu dậy sớm thế, chồng chị vẫn ngủ lẫn ra. Tao bảo chắc đêm qua quá sức, mũi hơi đỏ mặt bảo say khướt ngủ lẫn ra nào được cái gì. Tao bảo chị mặc thế này nhìn xinh ra phết, bà cười cười bảo thôi chị đi làm đây... Mông tròn thật. Chẹp chẹp

Mới hơn 7h sáng. Tao nghĩ trong đầu hôm nay đi đúng giờ phát chứ đi muộn lại phải nghĩ lý do trả lời đũa Em Vợ Sếp. Ô mà thế đeo nào mình lại e dè nó nhỉ, đang nghĩ lung tung thì em Hóa Đơn gọi điện bảo anh dậy chưa, bảo dậy rồi. Em bảo thế em qua nhà tao rồi cùng đi làm luôn, tao bảo thôi đi thế mua đường, nó đeo nghe. Bá đạo vl. Tí sau thì em Hóa Đơn đến, tao cũng thay quần áo xong rồi xuống đi, nó bảo đi 1 xe thôi, ừ thì đi. Ngồi SH cũng cao thoáng ra phết, có điều cảm giác chạy thì vẫn vậy, có chăng là oách hơn tí, em Hóa Đơn lại như mọi khi ôm chặt lấy tao, nay mặc quần váy thun bó bó, ngồi lên xe hờ mẹ đến ben. Tao bảo nhiều thằng nhìn đuôi em quá, anh phải che lại mới được, em hỏi che bằng cách nào tao liền đưa tay trái xuống xoa xoa nói đây, che thế này được rồi. Nó lại nhéo tao phát nhưng vẫn cho tao xoa đuôi mà ko gạt ra... Đến công ty bảo ra ăn sáng đã, ra làm 2 bát bún chả chấm. Công nhận ngon, hoặc là rượu xong nên ăn thấy thế. Lên văn phòng vẫn chưa thấy đũa nào đến, em Hóa Đơn mở cửa, vụng về thế nào rơi chìa khóa bèn cúi xuống nhặt. Đeo ý tứ gì mà chống thẳng mông vào phía tao, đm tí nữa thì xịt máu mũi, váy thun bó, ngắn mà cúi người thì chúng mày biết hờ thế nào rồi đây, lại còn lọt khe nữa, ôi quả mông. Tao bảo giả vờ e hèm bảo em ko mặc quần lót à, nó tưởng hỏi thật bèn trả lời hồn nhiên có mà, mặc dây cho đỡ lộ rồi dường như nhận ra điều gì đó bèn quay lại nhìn tao, bắt quả tang ánh mắt dâm dăng nó bèn đứng dậy bảo anh thật là đằm đằm... 41. Đang khúc khích với nhau giữa thanh thiên bạch nhật thì em Vĩnh Yên đi lên. Tao chào trước bảo em đến sớm thế, em trả lời bảo đúng giờ mà anh. À ừ, mình đi sớm nhưng ăn sáng xong thì cũng gần đến giờ làm rồi. Nhìn thấy tao với em Hóa Đơn đứng cùng nhau thì em Vĩnh Yên lảng tránh ánh mắt đi chỗ khác. Vào văn phòng đũa nào có chỗ đũa đầy ngồi. Tao hôm nay mới để ý em Vĩnh Yên, em này cao nhất văn phòng, tất nhiên là so bọn con gái với nhau, nó cao chừng 1m64 hay 65 gì đấy, cao hơn em Hóa Đơn của tao 1 chút nhưng em Hóa Đơn hay đi cao gót nên đi đường thì em Hóa Đơn cao hơn. Có lẽ vì cao vậy nên em thường đi giày bệt, giày búp bê hoặc xăng đan. Nếu so về ngoại hình thì em ăn hình nhất, dáng cao, thon thả. tóc nhuộm hạt dẻ, chuyên mặc quần jean áo sơ mi kẻ, phong cách kín đáo nên đeo kính râm với ngực có trắng không. Mặt thì ko xinh bằng em Hóa Đơn, em Hóa Đơn chịu khó dưỡng da và trang điểm hơn nên mặt xinh vl. Nhưng cũng là xinh, nếu so trong 5 chị em thì em này xinh thứ 3, sau em Hóa Đơn và đũa Em Vợ Sếp. So về dáng dấp hình thể thì cũng đứng thứ 3 sau em Hóa Đơn và Vợ Sếp. Còn nếu đánh giá tổng thể thì có khi nó nhất hoặc em Hóa Đơn nhất, cái này cũng đeo phân biệt được. Tao nháy mắt với em Hóa Đơn chỉ sang hướng em Vĩnh Yên. Em Hóa Đơn biết ý hỏi sao mấy hôm nay bà có tâm trạng thế, em Vĩnh Yên hồ hững trả lời bảo vẫn bình thường mà, thấy 2 người công khai tình cảm nên mừng cho 2 người thôi mà. Đm, đúng là đàn bà, mừng mà mặt cứ như đưa đám thế kia à. Nói giọng điệu này thì chắc chắn là giọng ghen tuông rồi, tao cười cười bảo em có vấn đề gì thì cứ mở lòng ra biết đâu anh giúp được. Em vẫn bảo ko có gì ạ. Tao mặt dày ra véo nhẹ má em ấy phát, em Vĩnh Yên ngược mặt lên nhìn tao, khoe mắt rưng rưng. Đứng vội dậy đi vào trong nhà vệ sinh. Em Hóa Đơn ko nhìn thấy

khỏe mắt róm lệ của em Vĩnh Yên chỉ e hèm bảo từ nay anh ko được phép đùa kiểu bật dây với võ viếc như trước nữa. Tao bảo sao vô lý thế, em Hóa Đơn bảo giờ anh có ng yêu rồi, nếu có động chạm thì chỉ được động chạm vào em thôi. Đéo mẹ, thế thì thành đôi câu nam nữ ở công ty à, tao bảo em cứ để tự nhiên như trước đi, ở cty chúng ta vẫn coi nhau là đồng nghiệp, đừng để chuyện cá nhân làm ảnh hưởng đến việc chung. Tao nói lý lẽ ra vẻ công minh lắm, em Hóa Đơn nghĩ nghĩ 1 chút cũng gật gù.

Rồi em kế toán ở Hà Đông, 2 chị em nhà Vợ Sếp cũng lên. Tao lại mò vào làm việc nghiêm túc, thi thoảng trêu đùa các cháu mấy câu. Hơn 10h Sếp lên lại gọi ra bàn khách uống chè hút thuốc trò chuyện linh tinh, hết ẩm chè hần cũng lượn, rủ em kế toán Hà Đông đi chốt công nợ mấy chỗ cũ hay cái gì đó ko rõ. Sắp đến đợt thanh toán, chắc mai phải xuống công trường tí xem thế nào, tuy là việc này do phía công trường làm nhưng cũng phải nghe ngóng thăm dò có gì hay không. biết đâu có cơ hội cá kiếm. Gì thì vẫn phải có tiền cuộc sống mới vui vẻ được. Hết ngày làm việc, em Hóa Đơn rủ vào phố cổ bánh đa thì phải, tao bảo việc đéo gì phải đi xa thế, nó trả lời thế mới ngon. Thú thật là ở Hà nội nhiều năm những hiếm khi lên phố cổ, lên toàn bị lạc đường, giờ vẫn đéo nhớ nổi đường nào với đường nào. Đứng ra vài điểm ngã tư chốt thành phố phải cho dựng cái bản đồ to ở đấy rồi đánh dấu vị trí bạn đang ở đây, vừa là quảng bá thủ đô ngàn năm văn hiến vừa là để du khách với bọn gà đường như tao biết lối mà đi. Tao bảo a ko biết đường đâu, em đèo anh. Thế là nó chở, lên phố đi đi lại lại em nó mua cho tao mấy bộ quần áo, mua cả quần sịp luôn. Chu đáo vãi, tao bảo em thích gì anh cũng mua tặng em 1 vài thứ, nó bảo thôi, lúc nào em đi với mấy con bạn em mua sắm vui hơn. Tao trêu ờ thế lúc nào bọn em đi thì cho anh đi theo xách đồ, nhớ dặn ăn mặc sexy tí. Em Hóa Đơn như chột nhớ ra bảo à hay rủ mấy đứa bạn em đi ăn gì xong vào bar chơi tí, lâu rồi em cũng ko gặp bọn nó. Tao bảo tùy em, nhớ bảo ăn mặc sexy tí. Em Hóa Đơn nói là làm, rút ngay điện thoại ra alo, mày à, tối rảnh qua đi uầy tí đê, tao á, tao với người yêu tao đang đi mua đồ, à cái anh mà tao hay kể với bọn mày đấy, ok thế nhé, à gọi cả con x con y con z hộ tao luôn. Ok baby. Tắt máy, cười toet toét bảo con bạn đỡ hơi, nó bảo là em lừa được anh rồi à, em có lừa gì anh đâu nhỉ. Tao hỏi thế ko đi ăn bánh đa nữa à, nó bảo thôi, lại chỗ nhà hàng hàn quốc hôm trước ăn anh nhé, em thấy ăn ở đó cũng được, lịch sự mà yên tĩnh nên dễ nói chuyện. Tao bảo em có cổ phần ở đó hay sao thế, quán đấy đẹp nhưng hơi nhả quá với bọn trẻ chúng mình, kiếm chỗ nào uống beer đi. Em Hóa Đơn bảo ok, gần nhà em cũng có mấy quán beer , giờ về nhà em để em thay đồ rồi đi luôn, tao bảo sao phải thay đồ, nó bảo đồ này ngồi ghé quán bia ko hợp, toàn đàn ông. Chà cũng ý tứ ra phết đấy chứ. Về đến nhà em Hóa Đơn thì nàng lại bảo em đi tắm cái đã, chờ mấy con bạn em, bọn nó đang đi rồi, em bảo nó đến đây đã xong thì đi. Mẹ mấy mẹ đàn bà bảo đang đi rồi tức là cỡ nửa tiếng nữa mới đi, lại chờ dài mồm cho mà xem. Nằm nhắm mắt nghĩ ngợi linh tinh mà ngủ thiếp đi lúc nào ko biết, chắc cỡ 15-20 phút thì nghe tiếng cười nói rôm rả, có chuông cửa. Tao đoán chắc bạn nó đến rồi, đéo nhanh nhẹn thế nhỉ. Tao nghĩ phải trêu tí, tao hé cửa thì đúng là 3 đứa hot girl, đm nó hot girl. 1 con gần nhất tỏ vẻ ngạc nhiên, ơ anh là ai sao ở nhà em Hóa Đơn. Tao bảo tao là em nhà chú của chị Hóa Đơn, mới từ quê lên học đại học chưa có chỗ ở nên ở nhờ mấy hôm. Các chị là ai, kêu chị là bạn chị Hóa Đơn. Tao mở cửa cho vào... Mấy đứa cười khúc khích.

1 đứa nói cậu sinh viên năm đầu mà nhìn cứng nhĩ. Ý là chê tao già, tao bảo vâng, em đi bộ độ 2 năm xong ở thêm 1 năm học lớp A trưởng thành 3 năm rồi mới về thi đại học, Mấy con bé lại cười khúc khích. Mấy con này tao xem ảnh trên fb cả rồi, bên ngoài không bằng trong ảnh nhưng vẫn ngon, chưa lột được quần áo chúng nó nên ko biết bên trong thế nào nhưng nhìn vẻ ngoài thì sánh ngang với em Hóa Đơn của tao, chắc cùng hội cậu ấm cô chiêu chẳng. Con bé hỏi tiếp chị Hóa Đơn đâu, tao bảo chị đang tắm trong nhà. Nó đi vào tự nhiên như nhà mình ấy vào gõ cửa phành phành gọi Hóa Đơn ơi, tắm nhanh lên không bọn tao bắt cóc ng yêu mày giờ. Voãi, hóa ra chúng nó biết mẹ thân phận tao rồi. Thảo nào cứ khúc khích cười. Bớ sư, thế là đéo vui Em Hóa Đơn tắm thôi mà làm đéo gì cả nửa tiếng chưa ra, định thăm du trong đó hay sao. Sau khi đập cửa cái phát thì em Hóa Đơn cũng bước ra, đầu quấn khăn, người quấn khăn. Con bé bạn nó bảo tháo khăn ra rồi xem người ngợm có gì khác biệt ko nào, có người yêu rồi bỏ bọn này rồi. Mịa mấy con vô duyên. Nhưng tao đang nghĩ đến cảnh tí nữa vào quán beer, 1 mình tao ngồi với 4 em hot girl này, hãnh diện ra phết đấy. Quả ko sai, bọn tao vào quán beer thì thu hút mọi ánh nhìn, tao lướt quanh 1 lượt cũng toàn gái xinh sang chảnh thôi cơ mà đi cả nhóm nam nữ đủ bộ. Đây thì mình tao đi với 4 người đẹp. Bị nhiều ánh mắt nhìn vào quá có chút ko quen. Mấy em này chắc cũng quen với nhậu rồi nên uống beer tùm tùm, Em Hóa Đơn bảo trước bọn em hay đi ăn uống cũng có uống rượu beer bình thường. Về vấn đề này thì tao ủng hộ, đó gọi là bình đẳng. Mấy đứa bạn Hóa Đơn mời tao nhiệt tình, còn nháy mắt với tao, có đứa còn bảo Hóa Đơn sướng có ng yêu đẹp trai quá rồi thì khi nào cho mượn anh ý buổi nhé. Em Hóa Đơn có lẽ là cũng thân thiết với bọn này nên tuyên bố chúng mày thích tao cho dùng chung nhé, anh ơi anh có đồng ý không. Tao bảo ko được, anh là người tao nhả và khuôn phép. Tuy nhiên em ra lệnh thì anh cũng đành nhắm mắt đưa chân. Cả bọn phá lên cười. Gớm, nếu 1 lúc yêu được 4 con ngon thế này mà chúng nó lại hòa thuận đồng ý thì tao nghĩ vua chúa cũng chỉ sướng đến vậy mà thôi. Xong xuôi các em bảo đi uầy, bar thì bar mẹ cho xong lại còn uầy với chả ừn. Tao bảo ko đi, các em cứ đi cho tự nhiên, tiền nhớ chia theo đầu người nhé. Em Hóa Đơn cứ muốn tao đi cùng nhưng tao bảo ko thích bar với lại các em đi tự nhiên cho vui, động viên mãi thì nó cũng ok bảo thế em đi nhá, nhá nhá. Nhá cl, thích bỏ mẹ lại còn bày đặt. Tao thì ko thích nhưng vẫn luôn tôn trọng, bọn tiểu thư này nó đéo sa vào ma túy hay đá đùng đầu mà lo, nó biết nghĩ lắm, phải sống khỏe để còn tiêu tiền chứ. Các em đi thì tao cũng về. Nằm phịch xuống nệm, dạo này rượu beer nhiều quá, quờ tay với bao thuốc thì hết mẹ mất. Lại lồm cồm bò dậy xuống mua, may là dưới tầng 1 bán tạp hóa. Đang đứng chờ bà chủ lấy thuốc thì thấy em sinh viên đến, em đi mua bút hay băng dính đéo gì ấy. Tao chào hỏi bảo lên phòng anh chơi cho biết. Em gật đầu....

Tao thuận miệng nói thôi chứ ko có ý định mời thật và cũng ko nghĩ là em ấy đồng ý lên phòng, có thể là tuổi sinh viên các em nghĩ vào phòng tao chơi giống như vào phòng bạn bè con trai chứ ko có mối nguy nào tiềm ẩn, bọn sinh viên ở trọ vẫn sang phòng nhau là bình thường, điều này khác hẳn với ý nghĩ của tao. Tao cứ nghĩ đơn là nếu lôi gái vào phòng được là có thể chịch được. Bước vào phòng em ấy ngó ngang ngó dọc khen phòng anh gọn gàng ngăn nắp quá, rồi còn đoán anh mệnh hỏa à. Tao bảo sao em biết, em nói em thấy kê giá cây, đúng vị trí phong thủy. Giật mẹ cả mình, đúng là tao kê giá cây theo phong thủy thật, kê cả vị trí, hướng

đặt. Tao hỏi em cũng biết về phong thủy sao thì em cười mỉm bảo em có biết qua qua. Hay vãi, em gái sinh viên mà lại nghiên cứu món này, số người như em chắc không nhiều lắm. Em còn bảo anh nên đặt thêm 1 cái đồng hồ bên phải cửa ra vào nữa thì tuyệt. Mẹ, hôm tao chuyển nhà về đây lão xe 3 bánh khênh đồ lên cũng bảo thế, chú nên treo cái đồng hồ bên phải cửa ra vào gọi là cái gì mà kim động tạo linh hoạt dẻo dẻo gì ấy.

Tao hỏi:

- Ngoài phong thủy ra thì em còn nghiên cứu cái gì nữa?

Em sinh viên trả lời:

- Em thấy cái gì hay hay thì đọc thôi chứ chả nghiên cứu gì đâu ạ.

Tao rót nước mời em hỏi han trò chuyện thì biết em quê ở Vĩnh Yên, hôm mà gặp tao trên xe là đi chơi nhà bạn về chứ đéo phải từ quê lên. Lại Vĩnh Yên, tao hỏi luôn có biết ai tên kế toán Vĩnh Yên 24 tuổi người cao xinh ko, nó bảo chịu, hơn nó 4-5 tuổi nó ko biết. Đm tưởng biết nhau thì có khi lại thành mớ bòng bong. Nó hỏi em thường đi ăn cơm tối ở quán cơm bụi à, tao bảo ừ hôm nào cũng ăn ở đây. Em kể thi thoảng cũng ăn ở đây, còn thông thường thì nấu cơm. Em ở trọ cùng 1 chị nữa cùng quê mà chị ấy sắp về quê làm rồi nên sắp tới ở 1 mình. Tao trêu là thế qua đây ở ghép với anh cho đỡ phí, anh đi cả ngày chỉ tối về ngủ. Trêu thế thôi nhưng em ấy nhìn tao ngơ ngác và ko nói gì. Tao bảo anh đùa đấy đừng giận. Mụ kính cận tầng trên đi đâu qua ngõ đầu vào xô mồm bảo ái chà nay cậu có ng yêu đến chơi cơ đấy, ng yêu xinh quá, đéo để tao hay là em sinh viên giải thích lại mà bà lượn mắt tăm. Nói linh tinh thêm vài câu thì em bảo em về và khen nói chuyện với anh làm em mở mang kiến thức, tao bảo thế thì tích cực qua đây chơi anh mở mang cho. Thế là hết ngày, nằm nghĩ và tưởng tượng đến cảnh được 4 nàng hot girl hầu hạ, sướng vl. Con Hóa Đơn chắc là vui bạn quên bỏ rồi. Kệ mẹ, cứ ôm hình tượng gái chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau Sếp bảo để đưa tao xuống công trường, tao bảo thôi đi xe khách cũng được, xuống tí rồi chiều về. Tao rủ Em Vợ Sếp đi cùng cho biết công trường không nó háo hức lắm nhưng Vợ Sếp đéo cho đi, bảo hôm nào đi ô tô xuống thì đi còn đi xe khách mệt. Gớm làm gì mà giữ em ghê thế, hay đéo tin tưởng tao sợ tao đưa đi đâu mất. Đã thế ông ko thèm, bảo Hóa Đơn đi với anh ko thấy nàng nhăn nhó cười vào em muồn lắm nhưng mà nay bận. Mẹ chúng nó, đúng là tham sang phụ khó mà, chắc đéo muốn đi xe khách chứ gì. Bỗng đâu em Vĩnh Yên bảo cho em đi, em chưa xuống công trường lần nào. Cả 4 cặp mắt phụ nữ soi vào em Vĩnh Yên. Tao bảo ok, đi cùng anh. Em Hóa Đơn như lờng điều gì lại bảo thế em đi nữa. Mẹ chúng mày đây là cái chợ à, còn Vợ Sếp ngồi kia, có đi thì phải xin phép Vợ Sếp chứ. Bà Vợ Sếp như tao đã kể thì ko can thiệp vào nghiệp vụ nên việc các em kế toán trong giờ làm có đi lấy Hóa Đơn hay đi đâu việc gì thì bà cũng ko để ý, nhưng hôm nay rõ ra đi xuống công trường là đi chơi lại nói như kiểu tao là ng quyết định ấy, với em gái bà thì rõ ràng đang đóng vai chân sai vặt nên có đi công trường thì là đi trải nghiệm cho biết, còn mấy đứa kế toán thì là đang đi làm cơ mà. Tao liếc trộm bà ấy, thấy mặt bà ấy thản nhiên dường như ko bận tâm. Lại nghe bà ấy nói thùng thảng rằng em Hóa Đơn đã xuống đấy 1 lần rồi thì thôi hôm nay cho em Vĩnh Yên đi đi. Mà

thôi chị cho em gái chị đi cùng luôn cho biết công trường vất vả thế nào. Mẹ đòi ý nhanh thật, rõ ràng là ko tin tưởng tao nên khi em Vĩnh Yên đi cùng thì mới cho em gái bà ấy đi. Lúc này tao lại bảo hay thôi đề hôm nào đi cùng Sếp thì ngồi xe cho đỡ mệt. Thấy em gái Sếp bảo có gì mà mệt, em đi được. Mẹ, lỡ mồm nói vui giờ phải đèo bông. Thôi coi là người bạn đồng hành vậy. Sếp chở mấy anh em ra Mỹ Đình. Chờ lúc thì có xe, tầm này dờ chừng với ngày thường nên xe rộng, có vài khách. Xe khách thì chỉ có hàng ghế đôi, bọn tao lại có 3 người. Ghế cuối thì sót vì thành ra chấp nhận để 2 chị em nói ngồi cùng nhau, tao thì ngồi bên này. Lỡ xe hỏi về đâu, về đây à, 5 chục. Tao bảo sao lại 50 chục, các lần đi có 4 chục mà, tay lơ xe nói giống hết thằng lần trước là ừ thì 4 chục, đi với bạn gái mà lom dom thế, tao cũng bẻ nguyên câu nói ko phải lom dom mà số tiền bỏ ra phải tương xứng với giá trị mang lại, tay lơ xe cười cười. 2 chị em bên kia nhìn tao với ánh mắt ngưỡng mộ không thôi. Em Vợ Sếp tinh nghịch hơn đứng dậy bảo em ngồi với anh, em Vĩnh Yên thì nhẹ nhàng, cười mỉm. Trên đường đi hỏi đủ thứ, bọn tiểu thư nhà giàu này chắc chắn là sẽ xa lạ với những câu chuyện đồng quê, mà truyện đó thì tao có thừa, trên đường tao thao thao bất tuyệt kể về cách gieo trồng khoai lang từ dây mọc thành củ rồi thì củ lại nảy mầm thành dây, truyện về cây gạo giữa cánh đồng và lời nguyện ma ám. Ko chỉ 2 em mà thằng lơ xe cũng há mồm ra nghe. Hết mấy con ma thì cũng đến nơi, Công trường cách đường chính cỡ gần 300 400m. 2 em lẻo đẻo đi bộ theo với tấm lòng ngoài cảm phục chỉ còn cảm phục. 44. Vào công trường tao dẫn gái vào văn phòng của bọn tao. Cũng ko khác gì lần em Hóa Đơn xuống đó là 2 mỹ nữ này thu hút toàn bộ ánh nhìn, vào văn phòng mấy thằng mọi kỹ sư cũng xí xón. Có điều các em ăn mặc kín nên nhìn không ngon như em Hóa Đơn nên đỡ được ít giấy lau nước dãi. Ko như lần trước tao có cảm giác khó chịu khi bọn nó soi em Hóa Đơn, lần này cho chúng mày soi thoải mái vì 1 là nó mặc kín 2 là tao chưa có tình yêu tình báo gì với 2 em này nên kệ mẹ. Bảo thằng ku dẫn 2 em đi 1 vòng tham quan công trường cho biết. Tao thì nói chuyện với tay ks 83 bảo khối lượng thế nào, hấn bảo làm xong rồi, khoảng 1,4 tỷ bao gồm cả chi phí thuê container làm văn phòng tạm nọ kia. OK, thế đã báo cho bọn tổng thầu chưa anh, hấn bảo chưa báo. Tao bảo thế anh in ra em cầm lên nói chuyện xem thủ tục thế nào. Cứ tin tưởng là bọn này tính đúng đi, thời gian đến đâu mà kiểm tra, ngoài ra đằng nào bọn tổng thầu cũng kiểm tra lại. Tao cầm tập khối lượng lên văn phòng tổng thầu. Chào hỏi mọi người, chị phiên dịch cũng có mặt, nhìn thấy tao mặt bà hớn hở nháy mắt thay lời chào.

Tao trao đổi luôn với ông Hàn về thanh toán, hấn trả lời là có biết việc này và chỉ ra 1 tên người việt cứng nhất vào là check với nó. Rồi vẫn xì xỏ bảo hôm đi ăn chơi với bọn mày vui quá, rồi thì lúc nào tao mời mày đi nhé. Tao nói khách sáo ít câu rồi rủ ra ngoài hút thuốc, rủ luôn cả tay người việt check khối lượng ra luôn. Chém gió 1 hồi thì lão Hàn đi vào trước bảo bọn mày cứ bàn việc với nhau đi nhé. Hỏi han 1 tí tao đề cập luôn là anh có muốn gửi gắm gì ko, tay này nhìn tao trả lời thận trọng rằng thôi gửi gì. Tao bảo anh gửi thì gửi, anh 40 em 40 và công ty em lo Hóa Đơn giấy tờ 20. Chuyện chỉ anh em mình biết, lo đáo gì. Hấn ậm ừ bảo để suy nghĩ, thấy hấn chùng chùng tao phải ấn mạnh luôn. Lần này công tác tạm nọ kia nhiều cái mù mờ, đây vào 250, em 100, anh 100, cty em 50. Hấn ngáp ngừng rồi bảo ok. Quyết vậy đi, bao giờ nộp tiền thì trong vòng 1 tuần em gửi anh luôn. Vậy là

ngon, không thể thì lấy đéo đâu ra tiền. Tao kể thể thôi đừng thằng nào bắt chước trò này nhé. Tao về nói lại với tay kỹ sư 83 là làm tăng khối lượng các mục này, mục này, mục này. Bảo cứ làm đi em sẽ báo lại Sếp, còn bảo vệ KL với tổng thầu thì em sẽ thực hiện. Hấn gật gù. Mẹ này quên mất phần tên này, lại phải xẻ tiền túi ra thôi. 2 em gái xinh đẹp lượn 1 vòng về mồ hôi nhễ nhại, bảo thể nào, có thích công trường không. Các nàng lắc đầu lè lưỡi. Tao bảo thôi ngồi tí cho mát rồi trưa đi ăn cơm xong thì về. Đến bữa lúc nhúc đi ăn cơm, ăn uống bình thường thôi, các em đói hay sao mà mỗi đĩa chén hẳn 2 bát. Thằng kỹ sư con này dẫn gái đi thăm công trường giờ cứ quanh quẩn ra rằng bồ kết lắm Em Vợ Sếp. Khó chời đẩy con ả, nghĩ bụng thể nhưng kệ mẹ. Em nó đang hâm mộ tao rồi, chúng mày tuổi đéo gì mà tán. Ăn xong bọn kia về công trường, tao với 2 em gái ra quán cafe nước nôi chờ xe. Gọi cho nhà xe lần trước tao đi thì bảo nửa tiếng nữa mới đến. Thì ngồi chờ vậy chứ sao. 2 nàng kia có vẻ mệt đéo thấy rõ ràng gì nữa, mỗi đứa cầm cái điện thoại vuốt, em Vĩnh Yên thì thoảng lại nhìn tao. Tao nhìn lại cười. Thấy ting ting tin nhắn, em Vĩnh Yên nhắn facebook, có chuyện gì ko tiện nói mà nhắn tin vậy ko biết.

- Nhìn anh đẹp trai thật
- Ở giờ mới nhận ra à?
- Nhận ra từ lâu rồi nhưng giờ mới nói
- Sao giờ mới nói?
- Em ko biết, chỉ là muốn nói chuyện với anh thôi
- Thế anh cũng nói điều giờ mới nói nhé: Em xinh và đáng đẹp thật
- Hihi cảm ơn anh. Từ khi biết anh với Hóa Đơn yêu nhau, em thấy hụt hẫng
- Tức là sao?
- Em ko rõ, chỉ thấy có cảm giác hụt hẫng thôi.

Vậy là rõ rồi, đây là kiểu khi có thì ko thấy quan trọng nhưng khi mất đi mới thấy tiếc. Tức là nôm na cũng là có cảm tình với mình nhưng mà chưa đến mức để bày tỏ hoặc do tính cách nhu mì. Em Hóa Đơn thì khác, vô tư, thẳng thắn và đầy nhiệt huyết vậy nên đã chủ động rồi ép buộc rồi câu dẫn và đã thành người yêu tao. Tao nhắn lại là em xinh đẹp vậy thiếu gì người yêu, mở rộng lòng mình mà đón nhận đi. Em nhắn lại mỗi câu là em (hình trái tim) anh. Tao đọc xong giật mình, nhìn em nó, nó ko nhìn tao, cứ cúi gầm mặt tay vẫn bấm bấm điện thoại, chắc là bấm giả vờ. Còi xe bép bép. Xe đã đến, bọn tao lên xe, vẫn ngồi như cũ, Em Vợ Sếp ngồi cạnh tao, em Vĩnh Yên ngồi 1 mình....Xe đi được 1 đoạn, Em Vợ Sếp dựa vào vai tao ngủ ngon lành... Em Vĩnh Yên dơ thoại lên chụp xoèn xoẹt rồi bảo em chụp để gửi cho cho bà Hóa Đơn, ko biết nó nhìn thấy cảnh này thì sẽ thế nào nhỉ, hihi. Tao giật mẹ mình bảo em thật hay đùa đấy. Tao biết em Hóa Đơn, nó mới trải qua 1 lần đau khổ vì người cũ bắt cá nhiều tay, nay nó yêu tao bằng một trái tim khờ dại, si mê. Em Vợ Sếp dựa vào tao ngủ thực là rất bình thường nhưng nếu là ảnh gửi cho em Hóa Đơn biết đâu dễ gây hiểu nhầm và khơi gợi niềm đau cũ. Em Vĩnh Yên ranh ma cười bảo thật hay đùa còn phụ thuộc vào anh...Chết, định đe dọa tổng tình hay sao. Tao phải nghĩ cách chứ ko thì toi, em Hóa Đơn hôm nay ko được đi

chắc âm ức lắm, mà sao sáng đến giờ ko nhắn tin gọi điện gì nhĩ. Tao rút điện thoại chụp tự sướng vài kiểu cảnh em Hóa Đơn đang ngủ dựa vào tao.

Nhắn tin cho em Hóa Đơn:

- Êu êu, đang làm gì đấy?
- Em có phải chó đâu mà gọi thế
- Anh nhớ em quá nên gõ vội, thiếu chữ Y, phải là Yêu yêu mới đúng
- Tưởng đi với các người đẹp nên quên em luôn
- Quên sao được, nhục quá, đi với mấy đứa này anh như kẻ hầu người hạ
- Có chuyện gì thế ạ

Tao gửi luôn cho ảnh vừa chụp tự sướng với Em Vợ Sếp ngủ gật bảo giờ anh còn phải làm gối cho Em Vợ Sếp ngủ này. Em Hóa Đơn xem ảnh xong trả lời làm tao ngạc nhiên, em ấy bảo anh thơm trộm nó phát rồi chụp ảnh xong sau để trêu nó. Vãi cả người yêu, đây là nó quá tin tưởng tao hay là thử lòng tao. Tao bảo ko được, anh chỉ thơm em thôi, anh ko phải người dễ dãi. Nó cười hihi rằng anh cứ thơm trán nó đi rồi chụp, đừng thơm khu vực dưới trán là được. Tao nhắn lại là cung kính ko bằng tuân mệnh.

Tao mỉm cười, dí môi vào trán Em Vợ Sếp và dơ máy chụp tự sướng trước con mắt chữ o mồm chữ ô của em Vĩnh Yên. Vừa thơm xong, ngẩng mặt lên nhưng thấy có cái gì đó ko đúng, lúc tao cúi xuống vô tình rót ngay thấy nghe ngực Em Vợ Sếp. Mịa, ngon vãi, phải xoay tư thế để chụp thôi, giờ lên cao, chụp được cả khe ngực. Ngon. Em Vĩnh Yên sau 1 hồi ngạc nhiên thì mặt đỏ ửng bảo anh thật đều. Tao đùa rằng em thấy ko công bằng à để anh gọi Em Vợ Sếp dậy đổi chỗ cho em nhé. Tao cảm nhận 1 cái rung nhẹ, liếc thấy khóe mép Em Vợ Sếp khẽ nhếch lên, đm con này vẫn thức, giả vờ ngủ. rồi nó giả vờ dường như đang ngon giấc, luôn tay khoác tay tao tiếp tục dựa dẫm... Mẹ nó, chị em nhà nó có ý gì đây. Rồi thì cũng về đến công ty. Tao có trao đổi với Sếp về vấn đề gửi gắm khối lượng, tất nhiên là câu chuyện được biến tấu đi 1 chút rằng ý kiến gửi gắm khối lượng và tỷ lệ ăn chia là thằng kia nó đề xuất, thay vì tao 40% thì tao bảo rằng thằng tổng thầu lấy 40% công ty mình 60% , em phải báo cáo lại anh xin ý kiến. Sếp bảo cái này chú phải làm chặt chẽ, phần 60% kia nếu chú làm được thì là của chú, anh ko động đến, nếu chú ko làm được Hóa Đơn thì bảo mấy đứa kế toán lo Hóa Đơn cho thì chia cho nó ít. Tao vâng vâng dạ dạ. Cũng đúng thôi, xét cho cùng đây là tao lấy tiền của bọn hàn chứ ko phải lấy của công ty. Tiền của bọn hàn thật được bao nhiêu cứ phải thật, mình đeo thật thì mấy em phêu quán hát nó cũng thật. Đến cuối tuần tao cũng làm xong hồ sơ, áp giá vào ra con số 15.4 tỷ. Báo cáo với Sếp luôn là đây bao gồm 400 cho chi phí quan hệ. Sếp bảo ok. Vấn đề bây giờ là phải chờ các đối thủ, hôm bà phiên dịch bảo thằng hàn lôn thầu có đi đêm với cty nào đó. Nhưng nếu nó đeo biết giá của mình thì cũng chưa sợ, có lẽ nó chỉ tuân được thông tin về đơn giá giữa tổng thầu với chủ đầu tư, sau đó nó sẽ cắt đi bao nhiêu % của tổng thầu. Số còn lại là giá cho phép. Nếu thằng đi đêm kia báo giá cao hơn giá cho phép nó sẽ yêu cầu giảm thấp hơn, nếu báo giá thấp hơn thì nó sẽ gửi vào cho gần bằng giá cho phép. Và % của nó ko đổi. Tuy nhiên như vậy nó phải có cách nào đánh bật đơn vị khác chứ nhĩ. Bản thân

tao thì tự tin về cách làm giá của tao cũng như tin về sự ủng hộ của ông GD dự án. Nhưng nói về đấu thầu thì giá vẫn là quan trọng. Chưa rõ là tiêu chí trúng thầu thế nào. Bọn người viết bên tổng thầu có khi cũng đéo biết. Giờ chỉ còn cách moi thông tin từ ông GD dự án, mà đéo ai nó nói cho mình. Đúng rồi, từ bà phiên dịch...

Sáng thứ 7 đéo đi làm, nhắn em Hóa Đơn bảo tối đi chén nhé, em bảo anh lại nghỉ à. Tao bảo ở nhà nghiên cứu công việc, em úi xời úi xiu. ĐM đúng là nghiên cứu thật chứ, nghĩ cách nhờ mụ phiên dịch thế nào đây, phải làm sao có kịch bản để bà ấy biết chuyện một cách vô tình nhưng thực ra là cố ý, với lại mình với bà ấy cũng đéo thân thiết gì, ko biết mụ có giúp cho ko. Rồi thì trong trường hợp ko có thông tin gì thì sao, chả nhẽ cứ đấu giá được chẳng hay chớ. Đéo được, gói này rất tâm huyết và bị con mụ Vợ Sếp thách thức rồi, ko trúng thì bẽ mặt. Phải trúng gói này nữa thì mới nâng hết tầm vip của tao trong công ty lên được. Nhắn tin à ời với mụ phiên dịch. Giả vờ bảo đang xem bộ phim có diễn viên xinh đẹp giống chị quá nên nhắn tin hỏi chị đã từng đóng phim chưa, mụ sướng bảo giống thế nào, tao trả lời giống nhất bộ mông với bộ ngực siêu khủng. Tao bảo hôm trước ôm bà mà tao suýt nghẹt thở. Bà hỏi thế là cậu đang khen hay chê. Khen, đương nhiên là khen rồi. Mông to ngực khủng nhưng eo vừa vừa, ko hết xò sẽ chảy mỡ. Tao bảo chị mà mặc bikini đi biển đảm bảo đàn ông ở bãi tắm chết đuối hết. Mụ im im, chắc đang sướng. Tao bảo tối chị ở nhà ko em qua chơi, tiện thể em chơi với bạn em. Mụ bảo ok nhưng cậu nói ngược rồi. Tao nhắn thêm bảo chị đừng ăn mặc như hôm trước nhé, ko là tốn giấy cho em đấy. Mụ hỏi giấy làm gì, tao bảo giấy lau máu mũi. Hóa Đơn gọi điện hỏi ở nhà ko, em qua. Đéo gì qua sớm thế, kêu em đi lấy Hóa Đơn chứng từ gì đó rồi về luôn, bảo nay chị em nhà Vợ Sếp ko đi làm, nên 3 chị em kế toán bọn em chuẩn bị lượn hết rồi, rồi nó hỏi ăn gì em mua về ăn luôn tao bảo chỉ ăn em thôi. Nàng cười khanh khách. Nằm ử mưu tiếp thì mụ kính cận đi chợ về, nay chắc mụ cũng được nghỉ. Mụ bảo trưa lên ăn cơm với nhà chị nhé, chiều anh chồng chị lại đi, nghỉ phép tròn tuần rồi. Tao vâng dạ bảo giữ thêm chục ngày nữa đi, mụ cười bảo ở nhà để nhìn nhau hít không khí à, tao dặn bảo cho em báo thêm suất nữa, em có đưa bạn sắp qua, mà để em đi mua beer cho, buổi trưa này uống beer cho mát. Tay chồng ở trên nghe tiếng xuống khà khà bảo chú ở nhà mà a ko biết, pha ấm chè uống 1 mình từ sáng. Tao bảo em cũng mới ngủ dậy vừa mở cửa tí. Có gì cần giúp nấu nướng ko thì em giúp 1 tay, mụ kính cận bảo cậu ngồi tiếp anh ấm chè là giúp chị rồi. Tay chồng lục đục đi pha ấm mới. Tao bảo xong ra hành lang ngồi cho đỡ khói thuốc trong phòng, làm 1 lượt trà hắt lại tâm sự rằng ở núi thì muốn về phố, ở phố lại nhớ núi phết chú ạ. Chuyện, các cụ bảo ở đâu quen đấy mà. Tao hỏi anh định cứ định thế này à. Hấn bảo làm cty này gần chục năm rồi, giờ nghỉ làm chỗ khác đéo đành, với lại cũng khó xin việc. Tao bảo nếu anh định về làm gần thì em giới thiệu cho vài chỗ, loanh quanh Hà Nội 50km thôi, ko phải rừng rú. Mụ kính cận hóng được chạy ra bảo thế thì tốt quá, anh về gần đi chứ cứ đi biên biệt bao năm rồi. Hấn ậm ừ bảo gì cũng phải xong dự án, từ giờ đến tết xong công trình rồi tính tiếp. Gần 10h em Hóa Đơn đến gọi ầm nhà, tao bảo lên đây, trưa nay có chỗ ăn nhờ rồi. Em mò lên lễ phép chào mọi người, tao giới thiệu đây là bạn em cùng công ty. Mụ kính cận ngó cái bảo bạn cậu toàn người đẹp thế, mẹ mụ định phun ra câu là đùa hôm trước cũng đẹp tao phải chặn họng ngay thì chị cũng đẹp mà. Dường như bắt phải thóp nên mụ im tịt. Em Hóa Đơn liếc tao ngờ vực Hôm nay nàng diện quần

jean rách với áo somi mỏng, bên trong mặc cái áo 2 dây sợi bé tí, ko nhìn thấy dây áo ngực, nhưng cũng ko lộ núm, cái này ko biết là phương pháp gì, tí nữa phải khám phá thôi.

Tao bảo em Hóa Đơn vào giúp chị kính cận nấu nướng, đéo biết nó có biết làm gì ko nữa. Lão chồng hỏi ng yêu chú à, tao bảo vâng. Hấn bảo đẹp đấy, chắc con nhà giàu, nhưng anh nói cái này nếu sai chú bỏ qua cho nhé..... Nghe lão nói xong tao cười cười, em chưa xác định gì cả, chỉ là đang yêu thôi mà. Hấn bảo anh cứ nói thế, mà ko phải ai cũng giống ai, gọi là chia sẻ kinh nghiệm thôi, từ bản thân anh mà ra. Hấn bảo rằng trai xây dựng mà lấy vợ đẹp thì hoặc phải chuyển nghề hoặc phải lệ thuộc vợ nếu ko mất vợ lúc nào ko biết. Hấn bảo qua tiếp xúc với tao thì chắc chắn tao ko phải người dễ chịu lệ thuộc, mà cũng khó chuyển nghề vì thấy chú còn yêu nghề lắm. Gái đẹp lắm kẻ nhòm ngó, cuộc sống gia đình khác hẳn lúc đang yêu, hợp nhau đến đâu cũng ko thể hòa hợp 10 phần, những lúc cơm ko lành canh không ngọt mà lại xa nhau. Nguy hiểm lắm. Tao hỏi thế anh đi xa bao nhiêu năm có thấy vấn đề gì đâu, thấy chị vẫn yêu anh lắm. Hấn trầm ngâm bảo lần tới về anh kể chú sau. Vào phòng thấy em Hóa Đơn đang sắp mâm bát. Đúng rồi, tuổi nhỏ làm việc nhỏ, đéo biết nấu thì phải làm việc phụ. 2 chị em đang trò chuyện rôm rả, em Hóa Đơn cứ 1 câu anh ấy, 2 câu anh ấy như kiểu muốn thể hiện là người yêu của tao chứ đéo phải là bạn thông thường. Tao khẽ cười, đúng là say tình. Xuống tầng 1 quán tạp hóa vác thùng beer 333. Lên bảo hôm nay uống bia baba, uống xong cho chị em làm baba luôn, 2 mụ đàn bà ngườm nguyễn, lão chồng cười ha hả. 4 người uống hết 16 lon. Em Hóa Đơn làm 2 lon, mụ kính cận 1 lon. tao 6, lão kia 7. Thế là vừa mồm, ăn uống xong bà kính cận bảo cứ để đấy chị dọn. Tao khách sáo vài câu rồi xin phép nhót, để thời gian cho vợ chồng họ tâm sự, chiều lão chồng đi rồi. Về phòng tao bảo em thích làm baba ko, Hóa Đơn ngờ ngác baba là thế nào, là nằm ngửa và dặng chân ra ý, con bé lại câu tao phát. Tao giật tay lại kéo vào lòng, bắt đầu hôn hít, sờ soạng. Tao phải điều tra vụ tại sao ko lộ núm, đm cởi hết rồi thì thấy 2 miếng lót ngực, tưởng gì. Uống beer vừa tầm, thế đéo nào mãi ko xong, em Hóa Đơn ngất lên ngất xuống rên rĩ ỉ ỏi nửa tiếng đồng hồ thì cũng thôi. Mặt đỏ ửng, mắt si dại, thế thọt bảo anh đừng bao giờ bỏ em nhé, em chưa yêu ai như yêu anh, em thề. Tỉnh táo 1 tí nó kể tao là người thứ 3, 1 thằng đầu tiên thì yêu nhau từ lớp 12 đến hết năm 1 đại học, tình yêu bọ xít đéo tính. Thằng thứ 2 là thằng vừa chia tay. kể lẽ xong ca ngợi tao lên mây nào thì rủ hôm nào về nhà em chơi nhé. Đây là dấu hiệu rõ nhất của việc say tình. Tao hỏi nó em làm đéo gì mà giàu thế, nó bảo em kể với anh rồi là em vẫn ăn bám bố mẹ mà, lại hỏi bố mẹ em làm gì, gia cảnh thế nào sao anh ko biết gì thì em nhõng nhẽo bảo anh có hỏi đâu mà em kể. Rồi kể có 1 thằng anh trai đang ở bên Canada, làm cu li hay làm gì đéo rõ. bố mẹ nó kinh doanh nhà hàng khách sạn, bảo có 4 cái khách sạn. Tao hỏi bố mẹ em ăn cướp à mà nhiều tiền mở khách sạn thế. Nó bảo anh vợ vẫn rồi đại khái là đéo quan tâm việc kinh doanh. Trước nó định theo anh nó sang canada nhưng lần gần đây với thủ tục lằng nhằng gì đó nên chưa đi được. Tao chợt dạ hỏi ơ thế giờ có đi nữa ko. Nó bảo chưa biết, phụ thuộc vào anh. Vả, cũng nhơ phết.

Xong thì cả 2 ngủ, 4h mới dậy. Rủ nhau đi xem phim. Nhưng em kêu tao tắm đi xong tôi xem phim rồi về nhà em ấy luôn. Tao gật đầu, dù gì thì tôi cũng phải gặp mụ phiên dịch kia nữa. Đang giai đoạn yêu đương mặn nồng, chiều chuộng em nó

tí, lỡ đâu sau em nó bỏ xứ mà đi thì sao...Phân vân ra phết. lần cần mãi đến 6h chiều mới vào rạp, cái giờ dở dở ương ương. Rạp chỗ mỹ đình sông đà, ngày thường khá vắng nhưng hôm nay thứ 7 cũng đông ra phết. Mà đông thì nhiều gái ngon, mặc dù đi cạnh mỹ nhân nhưng gặp đôi quả đùi đẹp hay lộ ngực thì tao vẫn ngoái nhìn. Em Hóa Đơn chỉ bảo, đúng là đồ tham lam, đi cạnh tiên nữ mà vẫn còn màng đến phàm dân, ý là em ấy cho rằng em ấy đẹp hơn hết bọn kia. Mẹ nó tự tin quá, nhưng mà cũng đúng thế thật. Rạp này vùng xa, chủ yếu sinh viên đi xem nên gái ngon sang chảnh ko thấy mấy, còn em Hóa Đơn ngoài xinh ngon thì lại sang nữa cho nên bảo là ngon nhất rạp cũng ko có gì sai. Bọn tao chọn cái phim gần giờ nhất, đéo gì là chốt chặn cuối cùng, phim kể về 1 thằng cảnh sát nghỉ hưu về sống ở 1 vùng hẻo lánh vùng biên giới, rồi có bọn cướp rất nguy hiểm định đào tẩu, lão này đánh nhau 1 hồi thì thắng. Chỉ có thế mà tiêu diệt 140k và 2 tiếng đồng hồ. Hỏi em có đói ko thì đi chén, nó bảo chưa đói, về tắm giặt đã đêm thì đi ăn. Vô tổ chức thật. Vừa ra lấy xe gặp ngay em sinh viên, em ú ớ chào hỏi người yêu anh à, tao chưa kịp trả lời thì Hóa Đơn đã mở mồm bảo là người yêu tao, dường như đánh hơi được gì nên đề phòng thì phải. Thấy em sinh viên đi cùng nhóm bạn, chắc cũng vào xem phim, em chào nhẹ rồi quay đi, đi vài bước lại quay lại ngó ngó. Hóa Đơn hỏi ai đấy, tao bảo là quen ở quán cơm bụi gần nhà, thuần khiết thôi chứ ko có gì đâu. Hóa Đơn buồn 1 ánh mắt đầy cảnh giác...

Về nhà em thì tao bảo cần gặp bà phiên dịch có chút chuyên, em bảo vắng rồi biến đi tắm. Tao hãh mấy lần nó tắm rồi, ít là nửa tiếng. Alo bà phiên dịch hỏi ở nhà ko thì bảo có, tao xuống luôn. Bà ra mở cửa sẵn, tao bước vào phòng nhìn thấy bà vừa pha cafe, bê cafe ra bàn bảo làm tí cafe cho tỉnh táo. Tao bảo chị định giết em à, bà bảo uống cafe chứ thuốc độc đâu mà chết được. Thấy tao nhìn chằm chằm vào người bà thì bà mới phì cười bảo ở nhà chị mặc thế cho thoải mái. Mụ mặc cái áo 2 dây, quần cộc, loại chất liệu kiểu lụa lụa hay lạnh lạnh gì mà mềm rũ ra ấy, lộ da thịt, ngực rung bần bật. Nói thật là quá khiêu khích. Tao bảo chị có thể thay bộ đồ khác không chứ thế này em em hoa mắt chóng mặt mất, mụ cười khi khi bảo cứ nói quá, chị sao bằng em Hóa Đơn được. May mụ nhắc đến Hóa Đơn tao mới định thần tỉnh táo hơn chút. Hỏi mấy chuyện linh tinh rồi đồ đưa dần sang chuyện thâu khoán. Mụ bảo chị ko quan tâm đến nên nghe hóng vài lần nhưng ko lọt vào tai. Tao bảo chị có thể quan tâm đến ko, cty tao cần biết ít thông tin và nếu trúng thầu thì ko quên cảm ơn chị. Bà ấy nhìn tao 1 lúc đéo nói gì, rồi cũng mở mồm chị làm phiên dịch, chỉ thuần phiên dịch thôi nên cũng ko biết lấy thông tin kiểu gì, những việc quan trọng bọn hàn nó hợp riêng với nhau. Tao huych toẹt luôn là em cần biết giá mà tổng thầu nhận với chủ đầu tư là bao nhiêu và thằng đi đêm với hàn lớn là thằng nào. Chỉ vậy thôi, nếu trúng thầu thì biếu chị 30 triệu. Bà mỉm cười bảo 30tr với chị ko phải là gì, có điều chị quý cậu, ông Sếp chị tức là ông hàn cũng quý cậu nên chị sẽ giúp cậu. Chị sẽ tìm cách hỏi từ ông ấy, nếu ông ấy ko biết thì chị cũng chịu. OK. Cũng ko nói nhiều làm gì, mụ nói như vậy tức là mụ sẽ có cách. Mấy bà này còn lạ gì bọn tính cách bọn hàn nữa đâu.

Tao bảo tí em với Hóa Đơn đi ăn đêm, chị có đi thì đi cùng cho vui. Bà gật đầu đi thì gọi chị với Có lẽ mát mẻ là phong cách yêu thích của bà này chứ ko phải đề khiêu khích mình đâu. Tao tự nhủ thế cho đỡ hoang mang, chứ vài lần tiếp xúc với thân thể nóng kiểu này thì tao sợ lý trí tao cũng chịu thua con chim mất thôi. Hóa

Đơn tắm xong, mặc váy ngủ mỏng tanh đang nửa nằm nửa ngồi ghé sofa xem tivi. Tao bảo bà phiên dịch vừa định giết anh, em lại định giết anh nữa à, nó ngơ ngác đéo hiểu gì, tao hất hất cằm vào người nó, nó cúi xuống nhìn nhìn xong bảo mục hồ ly tinh đó cũng mặc giống em à, thế em đi thay bộ khác. Tao vội ngăn lại bảo ko phải nhưng mục đó cũng hờ ác, rồi bọn tao bàn luận về mông với ngực mục phiên dịch. Hóa Đơn cũng đồng quan điểm là bà này có bộ ngực hấp dẫn, tuy nhiên Hóa Đơn bảo mông bà to nhưng ko đẹp, mông đẹp thì phải nói mông cái chị kính cận ở chỗ nhà anh ấy mới đẹp, đéo mẹ, đúng là cái nhìn khách quan. Hóa Đơn nói tiếp là mông bà phiên dịch to là phần hông to tức là to ngang, nếu mặc đồ kiểu váy thun, váy bó thì được chứ mặc quần jean thì bè bè ko đẹp, trong khi mông bà kính cận là tròn, căng, cao, mặc đéo gì cũng đẹp. Tao đùa rằng ko biết cởi ra có đẹp ko, lại bị phát nhéo. Nói 1 hồi rồi Hóa Đơn kết luận rằng nó là cân đối nhất, đẹp nhất. Vkl người yêu tôi. Chim chuột tí rồi bảo thôi đi ăn kéo dỏi. Nhưng tao đề nghị ẻm thay đồ, đéo được mặc thế này ra đường, em bảo trời tối có sao đâu. Kiên quyết ko được, em là ng yêu của a, a ko để đứa nào nhòm ngó, em cười tí mắt vào thay đồ, áo phong quần sóc. Ủ thế này thì được. Vào thang tao ấn dừng ở tầng 6 bảo rủ bà phiên dịch đi cùng nhé, Hóa Đơn hồn nhiên bảo vâng rủ đi cùng cho vui. Tao bảo Hóa Đơn ấn giữ thang để tao vào gọi, em đéo nghe bảo để em vào gọi cho... Ủ đi đi. Để cho em vào gọi là sai lầm lớn gần nhất của tao tối nay.

Tao đứng giữ thang, 10 phút sau đéo thấy đứa nào ra. Tao gọi điện bảo sao lâu thế thì nó kêu đây em ra đây. 5 phút sau ko thấy đâu, bực quá đéo giữ gì nữa, đi vào nhà bà phiên dịch. Cửa khép, đây nhẹ phát ra, trong phòng khách ko thấy đâu, nghe tiếng khúc khích cười trong phòng ngủ, tao đi mẹ vào. Ôi dời ơi đập vào mắt nguyên 2 bầu vú căng đét của mục phiên dịch, em Hóa Đơn giật nảy mình xua đi ra đi ra, mục phiên dịch thì cũng giật mình cơ mà đéo có thái độ che chắn gì cả, cố ý đứng lê la mấy giây nữa thì cũng bị em Hóa Đơn đẩy ra, đóng cửa. Vài phút sau mới mở cửa bảo vào được rồi. Ở dm tao có định vào đâu nhĩ, nhưng bảo vào thì cứ vào. Hóa ra đây là phòng ngủ của bà, thấy váy vóc quần áo vứt đầy giường, em Hóa Đơn bảo chị phiên dịch nhiều quần áo quá, 2 chị em đang đàm đạo về thời trang, tiện thể lấy mấy bộ váy ra ướm thử, đang mặc thử thì anh mò vào. Dm, hóa ra tín đồ thời trang gặp nhau, bảo sao 15 phút vẫn đéo thấy ra. Trong đầu tao lúc này vẫn là cặp ngực trần lồ lộ, tao bảo Hóa Đơn là quần áo của em cũng nhiều kém gì đâu, 2 chị em chịu khó giao lưu quần áo cho đỡ tốn kém tuy nhiên ẻm lắc đầu bảo ko vừa được. À ừ, bộ ngực thế kia cơ mà. Chẹp chẹp. Tao bảo em với em Vĩnh Yên mà mặc quần áo thì chắc là vừa nhau đấy nhĩ, Hóa Đơn gật gù bảo đúng thế nhưng mà Vĩnh Yên phong cách khác nên ko hợp với nó. Xong thì cũng đi ra, xuống đến tầng 1 hít vài hớp không khí ô nhiễm của thủ đô thì tao mới tạm quên bộ ngực trần vĩ đại kia, quay sang liếc phát, thấy mỗi khe. Bà phiên dịch quay sang nhìn tao nháy mắt, mẹ mày, con hồ ly tinh. Ăn đêm ở khu này cơ bản cũng chỉ có vài món chân cánh gà, nem rán, cháo, miến...Hỏi các nàng làm tí rượu ko thì thấy lắc đầu cả. Vậy là ăn nem rán xong xong mỗi đứa làm bát cháo. Tiết trời thu, ban ngày vẫn nắng nhưng tối thì mát, dễ chịu. Thứ 7 đường đông rầm rập, đèn xe nhấp nháy, rủ nhau vào quán cafe cho thư thái, tao xòe bao thuốc mời bà phiên dịch bà lắc đầu bảo thôi, quay sang em Hóa Đơn bảo làm điều ko, nhần nhở cười bảo mời đều à, tao bảo mời thật, em rút ngay 1 điếu, mời thật thì em hút thật cho xem. Mẹ, quên mất nó là dân

chơi, có đeo gì mà chả biết hút. Nó châm tự nhiên, rít vài khói dài thổi phù phù vào mặt tao rồi bảo đừng tưởng em ko biết hút nhé, thi thoảng đi chơi bọn em cũng hút chơi chơi cho phong cách. Ko nghiện ngập như anh đâu. Nó đang định dụi thì tao bảo ấy đừng, để anh hút nốt. Tao nói thêm ko phải anh tiếc thuốc mà anh muốn nếm vị ngọt đôi môi đọng lại trên tàn thuốc. Biết là nói sến quá hóa bựa nhưng em Hóa Đơn vẫn títt mắt cười, đang say tình mà. Bà phiên dịch lúc này mới bảo cho chị điều, rồi kể hồi bên hàn thi thoảng cũng hút, kiểu hút vui thôi. Có đợt chia tay chồng xong thì hút nhiều, nhưng 1 thời gian chưa đủ để nghiện thì bỏ. Rồi bà nói nhìn các em vui vẻ hạnh phúc trong tình yêu khiến chị phát thèm. Tao nhìn em Hóa Đơn, cả 2 cùng im lặng, bọn tao biết đây là lúc bà ý giải bày tâm sự, bọn tao đóng vai người nghe thôi. Bà ấy kể sang hàn lao động được 2 năm thì ra ngoài làm, quen 1 ông người việt rồi yêu nhau, tình yêu trong gian khó mà cũng đẹp lắm. Được hơn năm thì xích nhau có bầu, khi biết có bầu thì cả 2 về việt nam ra mắt gia đình 2 bên rồi đi làm đăng ký, hẹn vài năm nữa về thì tổ chức đám cưới. Dòng đời trôi, cuốn vào công việc. Bà ấy ở nhà chăm con vài năm, thời gian này lão chồng làm hợp tác với công ty đeo gì chuyên đưa người việt nam sang lao động, rồi có đưa 1 đứa con gái về ở cùng nhà bảo em họ. Bà ý cũng đeo nghi ngờ gì cho đến ngày em họ nổi bụng bầu thì mới biết là do lão chồng và con này chả họ hàng cặc gì hết. Chán đời bà ra ở riêng với đứa con nhỏ, gửi con vào nhà trẻ bà cặp kè với 1 lão hàn quốc, loằng ngoằng mãi thì vợ lão hàn biết, báo chính quyền, bà bị tóm và đuổi về nước. Tui nhục, bà gọi lão chồng về làm thủ tục li dị, thằng khốn nạn đó phải bỏ mọi thứ, bà làm thủ tục li hôn 1 mình, mới giải quyết xong rồi. Bà bảo bây giờ chị thấy sống thanh thản, xác định cứ thế này nuôi con. Tao động viên bảo chị ko lấy chồng thì phí của giờ, bà bảo có gì mà phí, vẫn có người được hưởng thụ là không phí. Em Hóa Đơn ngây ngất với câu chuyện bảo em tưởng em đã đau khổ trong tình yêu rồi hóa ra so với chị thì chả là gì rồi quay sang tao, nắm chặt tay tao hỏi anh có bao giờ bỏ em ko...

22^h. Không khí trầm lắng. Bà phiên dịch cất tiếng hỏi hỏi ơ cậu chưa về à, muộn rồi. Tao bảo em ngủ lại đây, bà nháy mắt hóm hỉnh bảo sướng nhất cậu. Tao cười cười bảo có người sướng hơn chị ạ. Nghĩ đến lúc trưa em Hóa Đơn rên rỉ ỉ ỏi thì chắc chắn là em đấy sướng hơn tao rồi. Bọn tao ra về, Tao hơi ngạc nhiên là nhà em Hóa Đơn sạch sẽ lắm, tao hỏi em có hay lau nhà ko thì nó bảo ko bao giờ, thuê 1 người giúp việc theo giờ, 2 ngày đến lau chùi 1 lần, hỏi thế ko sợ mất đồ à, em cười bảo em thách đứa nào dám lấy. Nó cười bảo bà giúp việc này là người quen, với lại nhà có gì giá trị đâu mà lấy, camera thì khắp hành lang rồi, ai ra vào đều biết cả. Tao bảo khi nãy nhìn thấy ngực trần bà phiên dịch rồi, choáng váng, con bé bảo anh vô duyên quá. Ngực bà ấy to nhưng ko chảy xệ kể ra cũng hiếm thật, em thừa nhận em thua bà ý bộ ngực còn lại thì bà ấy thua em hết. Tao cười dâm dật bảo anh chưa được thử nên ko biết kỹ năng của bà ấy có thua em ko. Con bé trừng mắt bảo anh dám ko. Nằm 1 lúc ẽm dưỡng như nghĩ gì đó rồi từ từ tụt xuống dưới thì trào bảo, em phải làm cho anh nhớ đời rồi chủ động cởi đồ của tao, của nó, quăng cái quần lót ren lỗ lên mặt tao, tao túm lấy hít hít bảo thơm quá. Em từ từ hôn nhẹ khắp thằng bé. Tao phải rên ừ ừ lên vì đeo chịu nổi, đm nó phê tận óc, khi đã đủ độ em trèo lên người tao và nhún. Đm, bunn rần hết cả người, hôn em thật dài rồi chìm vào giấc ngủ. Đeo cả mặc quần áo. Công nhận nằm giường của bọn nhà giàu cũng sướng

thật, êm và thơm tho vl. Ngủ giấc sâu, hết giấc lại tỉnh, xem đồng hồ mới 1h, lồm cồm bò dậy, em Hóa Đơn cũng mở mắt hỏi đi đâu đấy, tao bảo dậy rửa chim mặc quần áo ko lạnh. Em với cái chăn bảo kệ anh nhé, em đang ngủ ko dậy đâu. Mẹ đúng là đồ lười. Tao vào rửa ráy xong mặc quần áo thì tỉnh mẹ người, tìm bao thuốc mà đéo thấy đâu, gọi Hóa Đơn mấy câu hỏi thuốc lá của anh đâu mà đéo thấy trả lời. Ngủ đéo gì nhanh thế. Tìm mãi ko thấy thuốc lá đâu, vớ cái điện thoại ra phòng khách ngồi ghé sofa cho giãn lưng, ngày nay làm 2 nháy phê như con tê tê mà hơi mỏi lưng. Vào zalo thấy tài khoản em Vĩnh Yên vẫn xanh, nhảy vào nhắn tin hỏi làm gì mà ngủ muộn thế, nó nhắn mẹ lại luôn là nhớ anh, tao bảo đừng tào lao, nó bảo nhớ anh thật, càng quên anh đi vì biết anh đã có ng yêu rồi thì em lại càng nhớ. Nó bảo nó biết nó ko nên xen vào giữa 2 người, nhưng ko cũng ko thể dối lòng mình. Mẹ, phải rành mạch chứ ko để lằng nhằng vụ này được. Hóa Đơn nó biết thì thành ra to chuyện. Tao dứt khoát rằng anh cũng quý mến em, nhưng bây giờ anh và Hóa Đơn yêu nhau, mong em hãy tôn trọng. Em Vĩnh Yên nhắn lại mỗi từ: Vâng. Vuốt vuốt thấy gợi ý kết bạn, là bà phiên dịch, tao ấn kết bạn luôn, thấy phản hồi đồng ý luôn. Ở mẹ này cũng chưa ngủ à. Chưa kịp hỏi bà thì bà ý đã chat cậu ngủ muộn thế, tao thẳng thắn trả lời là được 1 nháy xong ngủ sâu giấc nên mới tỉnh dậy, hết thuốc nên khó ngủ Mẹ trả lời ngay rằng chị có thuốc này, xuống lấy mà hút. Tao bảo thuốc để được mấy năm rồi thì bà kêu vừa mua tuần trước, mới hút được vài điếu, để trong tủ nên chắc ko iu đâu. Tao bảo thôi, em nhịn cũng được, xuống gặp chị em ko kiềm chế được thì chết. Mẹ bảo yên tâm, chị ko làm ảnh hưởng 2 người đâu. Nói chuyện tào lao độ nửa tiếng tao lại nhắc là thêm thuốc thì mẹ ấy lại bảo xuống lấy thuốc mà hút. Đm, thôi thì xuống, xin điếu rồi về là được...

Khẽ khép cửa phòng ngủ, rồi ra ngoài, xuống tầng 6, thấy cửa phòng bà phiên dịch hé hé sẵn rồi. Chắc là mở sẵn tao đỡ phải bấm chuông. Tao vào phòng, trong phòng bật cái đèn cây sáng vàng vọt, đủ để nhìn rõ mọi vật nhưng vẫn ko rõ nổi chi tiết. Mẹ vẫn mặc bộ đồ khiêu khích như lúc tối.

Mẹ mở tủ lấy bao thuốc, là loại esse bọ hàn hay hút, hình như là esse màu tím. Ủ loại này còn được chứ mấy loại màu xanh với màu trúc thì nhạt hơn rom. Bà đưa gói bảo cầm cả mà hút, tao bảo chị làm điếu luôn ko. Bà ngập ngừng rồi rút 1 điếu vào thế cậu ngồi đây chị pha cốc cafe. Tao lại sofa ngồi, châm thuốc rít vài hơi thật sâu, loại esse này ít khói và điếu bé, hít tốp má mới đủ liều. 1 phút sau bà ấy bê ra 2 ly cafe loại cafe tan ấy. Ngồi cạnh tao và châm thuốc hút, cả hai cùng hút hết điếu thuốc mà đéo nói câu nào, tao liếc qua nhìn bà ý phát, thấy bộ ngực vĩ đại kia mà tim đập thành thịch. Đm nó quả là khiêu khích quá thể. Bà dụi tàn thuốc rồi khẽ dựa vào tao và nói. Chị ước gì được tình yêu hạnh phúc như bọn em, tao ngồi im bảo chị sẽ có nhiều người đàn ông theo đuổi mà, bà ấy bảo đúng thế nhưng ko có cảm giác gì, chỉ khi thấy tao và Hóa Đơn tình tứ nhau thì bà mới thấy cảm giác, mới thấy muốn yêu thương...Tao im lặng, 1 lúc sau thấy bà phiên dịch sụt sịt khóc, tao khẽ đẩy ra bảo sao chị khóc. Đm nước mắt phụ nữ là vũ khí sắc bén nhất, nó có thể làm cho tướng tài thua trận, có thể làm cho sắt đá hóa thành bùn. Bà phiên dịch ko trả lời mà ôm chầm lấy tao, luồng hơi ấm từ bộ ngực khổng lồ áp sát vào người, hình như còn đéo mặc áo ngực, đéo có miếng dán. Tao từ từ ôm rồi từ từ luôn vào thám hiểm, ôi đmm, cuối cùng bộ cũng được thưởng thức rồi bộ ngực vĩ đại ơi, mần mơn rồi tao lột áo bà ấy ra, đẩy nhẹ bà ấy xuống ghế, ko 1 chút phản kháng.

Đầu óc tao lúc này chỉ nghĩ phải dày vò, phải cấu xé bộ ngực vĩ đại ám ảnh bấy lâu. Tao úp mặt vào ngực bà ấy mà hôn mà hít, bà ấy cong người ôm, giắt tóc tao. Một hồi dày vò ngực cũng tỉnh người hơn tí, tao ngẩng lên hít thở lấy tí oxi, bà phiên dịch thấy tao dừng thì mở mắt bảo chị sẽ ko làm ảnh hưởng đến tình cảm 2 đứa đâu, chị chỉ muốn được yêu thương... Đoàn, như sét nổ ngang tai, tao đang làm cái lòn gì thế này. Người yêu tao đang ở tầng trên mà, tỉnh hẳn thằng người. Nếu bà ấy đeo nói gì thì có lẽ giờ đang rên rỉ theo nhịp đập con chim rồi, tự dưng nhắc đến tình cảm 2 đứa. Tao tỉnh táo hoàn toàn bảo em xin lỗi chị, em xin điều thuốc rồi cầm cả bao thuốc luôn, tao đứng dậy ra ngoài. Vào thang máy đầu óc lại quay quay đeo biết mình làm đúng hay sai, cố thêm tí thì được thưởng thức trọn vẹn thân thể đậm dục kia, mãi đeo bấm chọn tầng, tao quờ tay bấm lên tầng cao nhất. Tao leo lên sân thượng, gió mát, trăng cuối tháng mọc muộn méo xệch nhưng vẫn đủ hắt đôi ánh sáng mờ mờ. châm thuốc hút, hút liền 2, 3 điếu. May là vẫn chưa đi quá trớn, chứ ko mà bị úp sọt thì sao, biết đeo được bà ta là người thế nào. Cỡ 15 phút sau thấy điện thoại, Hóa Đơn gọi hỏi anh đi đâu đấy, tao bảo lên sân thượng hút thuốc cho mát. Nó hỏi có thật ko, bảo thật, em lên đây ko.

Tí sau thấy em Hóa Đơn mò lên thật, bảo anh hâm à mà lên đây hút thuốc 1 mình, mà sao lại thuốc bé này. Tao nhanh trí bảo anh tỉnh dậy thấy bà phiên dịch vẫn thức nên xin thuốc, thuốc của anh hôm qua để quên ở quán cafe hay sao ấy. Anh lên đây cho mát, hút trong phòng em sợ khói. Em Hóa Đơn nhìn tao nghi hoặc, chắc là chỉ xin thuốc thôi chứ. Tao giả vờ nói em nghĩ gì linh tinh thế. nàng đáp em cứ phải đề phòng, chị phiên dịch hấp dẫn thế cơ mà. Tao im lặng ko nói gì nữa, châm điếu thuốc nữa hút bảo em hút cùng cho vui. Hóa Đơn bảo thôi, đang ngái ngủ hơi miệng lảm. Thấy tao trầm ngâm em hỏi anh đang nghĩ gì. Tao bảo đang nghĩ sau nếu em đi trời tây trời mỹ thì sao. Hóa Đơn ôm tao từ đằng sau bảo em ko xa anh đâu, ko đi nữa thì thôi, quan trọng gì, ở bên anh là hạnh phúc nhất... Bản thân tao luôn coi thường cái xã hội này, do vậy tao luôn ủng hộ quan điểm đi tây. Nhưng lần này là người yêu, bảo nó đi thì khác đeo gì chia tay. Tao cười bảo thôi em cứ đi đi xong sang đây ổn định kéo anh qua với, em hứa bảo anh làm như đi tây bắc ko bằng, nhà em làm mãi thủ tục cho em đi mà đã xong đâu. Thôi mình ở việt nam cho sướng, em thấy anh trai em bảo ở bên đây làm vất vả xừ mà chi tiêu cũng ko thoải mái như ở việt nam đâu. Mấy lần về nước đi mua sắm cùng em ông ấy bảo có khi tao về việt nam chứ ở bên đeo có thời gian và tiền bạc đi mua sắm thế này. Tao hỏi thế anh trai có vợ chưa, em kêu có rồi, vợ là việt kiều canada thì mới lôi ông ấy sang được đấy. Thông gia quen nhau từ trước nên mai mối nhau. hỏi thêm bảo em nói thật lòng là có muốn đi ko. Em ngập ngừng bảo trước thì có còn giờ thì không... 52. Hôm sau cũng chạm mặt bà phiên dịch, bà ấy tỉnh bơ hỏi chuyện như chưa có chuyện gì xảy ra, còn đùa hỏi tao là đêm qua chiến mấy nháy. Tao thì hơi e dè, giống hệt cái lần bóp Vợ Sếp. Đường như biết được điều đó nên bà ấy bảo thẳng đừng nghĩ ngợi gì, chị quý em và quý cả em Hóa Đơn. Cứ để chúng ta làm bạn bè bình thường như trước, đừng ái ngại mà tạo khoảng cách nhé. Tao âm ừ, ừ thì bà nói thế cũng nhẹ lòng. Điều tao sai lầm nhất chính là đeo có tí mà chịch để bây giờ bảo làm bạn bè bình thường thì đeo biết khi nào mới có cơ hội chịch, ngoài ra em Hóa Đơn cũng để ý hơn rồi. Cơ hội vàng đã vượt qua. Cả ngày quanh quẩn quýt với em Hóa Đơn, tình yêu đang độ đẹp, đeo muốn rời nhau. Em bảo hay là anh dọn qua ở

cùng em, tao bảo ko, đại đeo gì mà chui vào chuồng để nó xích cổ. Cứ ở thế này thích thì qua, ko thích thì thôi, thế mới tự do thoải mái. Sang tuần mới, phía công trường bảo xin ký được khối lượng rồi, đeo phải bảo vệ gì cả, tay giám đốc người hàn chỉ hỏi vài chỗ thôi, thằng phụ trách của tổng thầu trả lời giải thích giúp. Thế thì ngon, tay kỹ sư 83 này cũng nhanh nhẹn ra phết. Tao bảo nó cầm hoặc gửi lên đây để tao hoàn chỉnh hồ sơ nộp. hần bảo sẽ gửi xe lên, ko được thì sẽ tự cầm lên. Vậy thì giờ chỉ ngồi chờ thôi, chờ thông tin từ bà phiên dịch, chờ ngày đấu thầu, chờ ngày thanh toán. Cả ngày Em Vợ Sếp hết sang hỏi tao cái nọ rồi lại hỏi cái kia, em Hóa Đơn và em Vĩnh Yên cùng nhòm nhòm lườm nguýt nhưng ko nói nên lời. Toàn hỏi nào thì tại sao em đặt công thức excel thế này mà nó lại ra thế kia. Sao anh không đi làm chỗ khác mà lại vào đây. Đeo mẹ. nhức hết cả đầu. Và Vợ Sếp thì cứ mỉm cười như vẽ hài lòng lắm, mấy lần nhắc là lấy ghế mà ngồi cạnh đây hỏi cho tiện. Tao bảo về excel em có thể hỏi các chị kế toán kia, các chị ấy thạo hơn anh. Anh chỉ thạo về vật lý, tâm lý, và sinh lý thôi. Đặc biệt là sinh lý thì anh đang trong độ tuổi hoàn thiện nên rất am hiểu. Con bé bữu môi bảo cái đây em ko cần hỏi anh.

Cũng qua vài ngày. Hồ sơ thanh toán đã gửi rồi, thằng viết lần trước gặp ở quán cafe đã nhận và bảo ok, hồ sơ đủ, kế toán bên đây sẽ thông tin sang đòi xuất Hóa Đơn, 15 lãnh tiền. Thứ 2 tuần sau là đấu giá rồi, hôm nay thứ 5 mà vẫn chưa thấy bà phiên dịch thông tin lại gì để còn tính cách. Tao gọi điện hỏi, mục trả lời tỉnh bơ ơ em ko nhắc chị quên mất đấy, đề tí chị hỏi cho nhé, đậu phộng bà này đeo biết quên thật hay quên giả. Cuối giờ chiều thấy mục gọi lại bảo chị hỏi được rồi, hình như giá nhận với chủ đầu tư khoảng 21 tỷ. Còn thằng đi đêm với thằng hàn lòn chính là thằng nhà thầu gói nhà xưởng chính đấy. Ố ồ, thế là hay rồi, tao hỏi là thông tin có chính xác ko, mục bảo chị ko biết, hỏi tiếp thế chị lấy thông tin bằng cách nào, mục bảo chị có cách của chị. Cậu ko tin thì thôi, 30 triệu kia chị cũng chả cần. Đeo mẹ, ko cần mà lại cố ý nhắc. Thôi được. cứ tạm tin đi, cũng chả còn khách nào khác. Vừa tắt máy thì mục lại gọi lại bảo à quên, còn quy cách đấu thầu là những thằng trên mức giá cho phép thì bị loại, thằng dưới giá cho phép thì phải thuyết minh về biện pháp thi công. Sau đó sẽ quyết định. Đây, đm mục này, cái quen trọng nhất thì suýt quên. Vậy là giá thấp nhất chưa chắc đã trúng thầu, còn phải có biện pháp thi công nữa. Định hỏi ai là người quyết định thì mục tắt mẹ máy rồi. Thôi cái đó hỏi sau So với giá chủ đầu tư thì giá bọn tao mới chiếm có 73%. gói cũ đang để là gần 70% mà thằng Hàn lòn đồng ý, mồm chúng nó thì bảo do gấp chứ tao đoán giá như thế cũng là ngon quá rồi. Thông thường tổng thầu dạng lỏm như bọn nó tức là loại tay không bắt giặc thì cắt được 15-20% là kịch kim. Đây cắt được gần 30% là quá lãi. Do vậy giá cho phép của bọn nó kiểu gì cũng phải 75% giá trị với chủ đầu tư. Nếu đúng bài thì thằng đi đêm kia cũng báo giá sát nút với mức 75% để tránh bị hớ. Vậy là giá bọn nó tương đương với bọn tao. Tính toán 1 hồi, về thuyết minh biện pháp thi công nên bà phiên dịch biết thì đương nhiên bọn đi đêm kia cũng biết. Do vậy tao cần phải xem lại 1 lượt, bổ sung các yếu tố ghi điểm. Báo lại thông tin với Sếp, Sếp gật gù bảo vậy anh lại nhờ chú phân thuyết minh biện pháp vậy, tao khách sáo bảo nhờ gì, việc em phải làm mà, Nghĩ bụng em ko làm thì đeo ai làm đây, hay bảo 5 chị em gái à ko, trừ em Hóa Đơn ra còn 4, à mà trừ nốt em Vĩnh Yên ra còn 3, bảo 3 chị em lên múa cột thay cho trình bày biện pháp...

Cả ngày thứ 6 tập trung để chỉnh sửa thuyết minh. Do lúc trước đã làm biện pháp đủ cả rồi nên giờ chỉ cần chỉnh sửa cho xong. Em Hóa Đơn bảo tuần này em ấy về quê, xin nghỉ sáng thứ 7, nên chiều về luôn. Hỏi hôm nào xuống bảo ở quê luôn xuống làm gì. Ừ thế cứ ở quê đi anh có cơ hội với em Vĩnh Yên tí. Em Vĩnh Yên nghe thấy bảo thôi e ko dám, Hóa Đơn nó xé xác em. Hóa Đơn cười cười bảo tôi tin bà, bà trông hộ tôi 2 hôm, nếu phát hiện loằng ngoằng gì thì cắt..... Tao giả vờ e sợ, em Vĩnh Yên bảo đây nhé, vậy là trong lúc Hóa Đơn về quê thì anh phải chịu sự kiểm soát của em. Mấy con bá đạo. Tao bảo anh đang bận lắm, thứ 2 có thầu nên cuối tuần anh bế quan luyện công ở nhà. Buổi chiều, em Hóa Đơn bắt chở ra bên xe, nhăm nhéo bảo em về tối chủ nhật em xuống, anh thích hải sản gì em mua cho. Tao bảo thích con bẹ bẹ nhiều lông, nó nhéo phát bảo em đang định đi triệt lông đấy. Tao bảo thế thì ngon quá, anh ủng hộ. Chờ em lên xe xong thì tao định về luôn, thế đéo nào lại quên điện thoại ở văn phòng nên phải quay lại lấy. Em Vĩnh Yên bảo tối đi ăn với em nhé, tao bảo em có ốm sốt hay ảm đầu dẫn đến mê sảng gì ko. Em nó bảo ko, em giác ngộ rồi, em sẽ cạnh tranh sòng phẳng với Hóa Đơn, em đi sau Hóa Đơn 1 chút nhưng e sẽ ko bỏ cuộc, em biết anh cũng có cảm tình với em mà phải ko. Đậu xanh rau má, tao bảo thôi anh xin, mệt đầu lắm. Em nó hihi bảo em đùa tí mà cũng sợ, đéo biết là đùa hay ko. Thứ 7, vẫn phải đi làm thôi. Vẫn như mọi khi thì 2 nàng Vĩnh Yên và Hà Đông đã có mặt. Ko thấy mặt Hóa Đơn cũng thấy nhớ nhớ. Vừa ngồi được chục phút thì thấy em của Vợ Sếp vào, tao bảo sao nay cũng đi làm cơ á, kêu em chả biết làm gì lên đây trò chuyện với anh chị cho vui. À ra là đi chơi chứ ko phải đi làm. Đến trưa thì em Hà Đông về trước, tao bảo 2 em kia về đi thì em Vĩnh Yên kêu em ở đây tí 2h em về quê luôn. Tao đùa rằng ơ thế thì ai giám sát anh, cô Em Vợ Sếp nhanh nhẩu bảo để em cho. Con ranh này biết đùa phét. Nói về Em Vợ Sếp thì tao ko ấn tượng lắm mặc dù cũng xinh và ngon, nhưng có lẽ ỉm vào sau khi tao đã bị hoa mắt bởi Hóa Đơn, Vĩnh Yên, phiên dịch rồi. Kể như công ty toàn cá sấu thì Em Vợ Sếp sẽ là vip của vip đấy, có điều cty toàn hot girl sẵn nên so với mặt bằng ở văn phòng thì em cũng bình thường như mọi người. Tao gọi Em Vợ Sếp ra đây anh bảo, em hơn hờ, tao cho xem mấy cái ảnh hôm trước tao chụp trộm trên xe, cho xem luôn cả ảnh chụp lộ khe ngực. con bé giãy nảy bảo anh xóa ngay. Tao bảo khi nào anh chụp được ảnh hờ hơn thì anh sẽ xóa, con bé lại cứ quanh quanh sục sạo người tao giăng điện thoại, lờ ngó thế nào thành ôm tì sát ngực vào lưng tao. Tao giả vờ uốn éo cọ cọ lưng phát rồi bảo ôi nóng quá. Em nó nhận ra nên phụng phịu tào lự. Được tí kêu thôi em đi về đây, tao hô 2h thì quay lại nhận bàn giao công việc giám sát trai đẹp từ Vĩnh Yên nhé. Nó bảo em thêm vào... Văn phòng còn mỗi tao và Vĩnh Yên. Rủ em đi ăn trưa em bảo ko đói, tao bảo thế thì ra ngồi xem anh ăn chứ bắt anh nhìn cùng em mà đi 1 mình lười vãi, em cười hihi vâng em đi cùng. Xuống tầng 1 tao mở ô ra, em đi sát vào người tao cho nằm trong bóng râm, đi được chục bước thì đã khoác tay tao lúc nào đéo biết. Bảo ko ăn mà vẫn ăn. Có 2 người nên tao trả tiền, các lần đi đông người thì mọi người chuẩn bị sẵn tiền ai có người ấy trả luôn lúc lấy cơm, từ hôm công khai với em Hóa Đơn thì em Hóa Đơn hôm nào cũng tranh trả cả suất của tao bảo từ giờ đi ăn cơm trưa em sẽ trả tiền suất của anh nên anh đừng nhí nhều nữa. Tao bảo ừ, cứ trả đi xong cộng lại 1 năm anh trả 1 lần. Hóa Đơn bảo ko được 50 năm thì trả 1 lần. Nghĩ lại vẫn thấy đáng yêu kinh khủng. Ăn xong làm cốc nước rồi về văn phòng,

tao ngả ghế nhắm mắt bảo em Vĩnh Yên nghỉ tí thì về. Em chui vào trong phòng trà, chắc lại lăn ra ngủ.

Cái giống cô nam quả nữ ở cùng phòng, đầu ngăn cách thì trong lòng vẫn xôn xang. Đường như ko ngủ được nên mới 15p em Vĩnh Yên đã mò ra ngoài cười nhảu nhờ bảo thôi chả ngủ nữa, ngồi chơi tí rồi về. Tao kệ vẫn giữ nguyên tư thế mở mồm bảo ừ, ngủ ít quá nên mệt, rảnh thì qua nhờ hộ anh mấy cái tóc trắng. Nó bảo anh làm gì có mà nhờ, rồi cũng thấy chạy sang kéo ghế ngồi bới bới tóc tao. Tao nằm thư thái hỏi chuyện gia cảnh nhà em, quá trình công tác và lãnh ngộ cách mạng, rồi thì sở thích ăn mặc, thời trang. Em Vĩnh Yên vui vẻ trả lời không ngừng nghỉ. Chắc nó chỉ bới tóc chứ ko nhìn nên chả được cái tóc trắng nào. Bỗng dưng nó hôn chụt phát vào má tao bảo thôi em về đây, con này bình thường e dè nhẹ nhàng hôm nay lại liều thế nhỉ, tao ngồi phất dậy bảo đâu dễ như thế, tấn công anh rồi bỏ chạy à. Trước kia lúc mới vào cty tao hay trêu đùa vớ mông cầu véo 3 em kế toán thì em Vĩnh Yên là đối tượng tao ít được động đến nhất, phần vì em ngồi trong sát tường, phần vì em có vẻ ko thân thiện như 2 em kia. Vừa nó dứt lời tao vươn tay khua khoảng, vô ý vồ ngay vào ngực em, tiện tay bóp 1 cái, thực ra tao nghĩ là em sẽ tránh ai ngờ em ko tránh né gì thế vào vào đúng ngực, có điều vương áo lót nệm cảm nhận chưa thật lắm. Em đứng im, nhìn tao. Tao hơi ngại bèn bảo anh ko cố ý đâu. Em quay đi, tao gọi lại bảo anh xin lỗi, thực sự anh đã yêu Hóa Đơn rồi, anh sẽ rất trân trọng tình cảm của em. Tao bảo lại đây anh ôm 1 cái thuần khiết nào. Em Vĩnh Yên quay lại, tao bước đến ôm em, 1 cái ôm thuần khiết, đứng như trời chồng em Vĩnh Yên bỗng mặt đỏ rần, tao cúi xuống thì hóa ra khi ôm em, tay em khép vào chứ ko ôm tao, nãy giờ chắc cảm nhận thấy thăng em của tao thức giấc nên mặt nằng đỏ. Tao thôi ko hôn em nữa, em cười cười bảo công nhận anh thuần khiết thật... Rồi thì là em luôn ở bên anh cho đến khi anh lấy vợ hoặc đến khi em hết thích anh, em biết anh và Hóa Đơn yêu nhau nhưng ai nói trước được điều gì phải ko. Tao lắc đầu bảo anh là người dễ đổ lắm, đừng tán tỉnh anh mà. Em Vĩnh Yên lại khúc khích cười rồi chào tao ra về. Hết mất hứng làm việc, thôi kệ mẹ. Ngủ thôi, 1 mình ở văn phòng cũng ko có tinh thần làm việc lắm. Làm 1 giấc thế đéo nào dậy đã 5h chiều. Ngáp ngáp thấy Hóa Đơn nhắn tin từ lúc nào hỏi có ngoan ko, có trêu ghẹo à oi gái ko. Tao bảo vừa làm vài nháy với em Vĩnh Yên xong, Hóa Đơn nhắn lại bảo thế thì em cắt. Hỏi đang làm gì kêu đang ở tuần châu tằm, bảo cho ngó tí được ko, em gọi facetime luôn. còn hôn gió chụt môi các kiểu, còn núng nính ép ngực khoe khe sâu rồi lè lười lêu lêu. đm đồ yêu nữ. Hỏi đi cùng ai thì kêu đi cùng mấy đứa bạn ở nhà, hỏi ngon ko bảo ko ngon bằng em, em ngon nhất. Vâng, lúc nào em cũng nhất. Hóa Đơn hỏi thích của ghẹ hầu húng gì ko em bảo đóng thùng xộp rồi mai em xuống anh qua đón em xong chở về. Tao đùa đùa hỏi có con gì mà ăn xong vừa khỏe vừa vui ấy thì mua, em hồn nhiên trả lời có con sò dương nghe nói công dụng thần thánh nhưng em ko biết. Để em hỏi mua. Vkl sò dương Hôm nay là ngày gì sao đứa đéo nào cũng về quê, trên đường về gọi điện cho mấy thằng bạn nát rú làm quai beer cũng kêu đang ở quê rồi. Lẽo đẽo về nhà trọ xác định tối ăn cơm bụi thôi. Tắm giặt xong ra cửa hút thuốc chờ giờ ăn cơm, gập mũ kính cận, tao suýt nữa ko nhận ra, hôm nay mũ tháo kính, trang điểm, mặc váy thun bó sát phô diễn hết đường cong. Tao đứng dưới nhìn lên thấy cặp giò lồ lộ đẹp phết, giá mà trời sáng ban ngày có khi nhìn xuyên được xem mặc đồ lót màu gì...

Mụ kính cận cười tươi khi thấy vẻ mặt si dại của tao. Bảo hôm nay chị đi họp lớp đại học, chắc là sẽ gặp vợ của Sếp em, chị sẽ khen cậu vài câu là ăn ở sạch sẽ gọn gàng nhé. Tao âm ừ cứ nhìn theo bóng bà ấy thôi, thế đéo nào mụ này hôm nay như lột xác vậy. Mẹ nó, đi họp lớp mà hấp dẫn thế này để làm đéo gì, để khẳng định mình vẫn ngon hay để bằng bạn bằng bè. Ôi đéo biết nhưng công nhận ngon, tao cố nặn ra, lục lại trí nhớ những ảnh nude của bà hôm tao xem để tưởng tượng, công nhận ngon thật. Đi ăn cơm, ngó quanh nhưng ko thấy em sinh viên phong thủy đâu. Hục đầu vào ăn. Tao thì ko quan tâm lắm đến đồ ăn ngon hay ko ở cái quán cơm bụi này, cơ bản vào ăn xác định cho no bụng chứ ko thấy ngon, món nào cũng vị ná ná nhau. Ăn xong lại ra làm cốc trà, điều thuốc lững thững về phòng. Đéo có gì vui lại cầm điện thoại lướt xem ảnh, mò vào fb thấy em Hóa Đơn up 1 ảnh mặc bikini lúc chiều ở tuần châu, 1 chụp tự sướng lúc ngồi sau xe, tay ôm eo, đầu dựa vào lưng 1 người đàn ông với dòng trạng thái Ôi hạnh phúc đâu chỉ có cơm ngon và áo đẹp, cuộc đời còn có cả những nụ hôn... Mẹ rõ ràng là đây là lúc tao chở nó đi đâu, mà nó chụp từ hôm nào cũng ko rõ. Ở dưới thấy comment rần rần nào thì ra mắt người yêu đi, rồi thì thằng nào may mắn thế. Mấy đứa bạn nó mà lần đã gặp tao rồi thì nhảy vào cmt anh kỹ sư xây dựng phải ko, ngon zai lắm, lúc nào cho bọn tao dùng ké nữa nhé, mấy đứa tào lao những gì đéo đề. Tao ấn like rồi bỏ đấy. Tao ít dùng facebook vì nói thật đéo có gì hay, dùng chủ yếu tào ngàm xem ảnh gái với vào mấy trang haivl, góc thư giãn. Lướt thêm thấy em Vĩnh Yên cmt tôi trông giúp bà đến 2h chiều nay sau đó tôi phải về quê, người yêu của bà quậy lắm lần sau tôi ko dám trông nữa đâu. Mẹ nó, hàm ý gì đây. Em Hóa Đơn trả lời rằng quậy thì bà cắt cho tôi. hihi rồi tag tao vào hỏi anh quậy gì đấy. Vĩnh Yên đáp trước là cắt làm gì cho phí, bà ko dùng để tôi dùng, hihi. Ôi trời 2 con này, bị nhắc tên nên tao vào reply bảo anh quậy rất thuần khiết mà. Em Vĩnh Yên ấn like comment, chém vài câu vớ vẩn nữa tao lướt sang tin khác. vào facebook của Em Vợ Sếp, hôm trước nó gửi kết bạn mà chỉ accept chứ đéo để ý, nay vào lướt ảnh thì ôi ôi, đéo phải đậu vừa rang. Cũng ảnh sexy hồ bơi đủ thứ, thế mà đi làm ăn mặc nghiêm túc kín đáo ra phết. Xem 1 hồi ảnh thì tao nhận ngực hơi nhỏ, còn phần đùi với mông thì cong ngon, eo ngon, có mấy cái ảnh đi tập nhìn cũng căng đét. Con này mặt cũng xinh, kém hơn em Hóa Đơn 1 chút thôi hoặc là do con mắt của tao đánh giá là như vậy. Có cả ảnh nó chụp cùng Vợ Sếp đợt hè đi biển, 2 chị em nằm ghé ngả ở biển diện 2 bộ bikini giống nhau, em thì trẻ trung, chị thì căng mọng. Đúng là bọn nhà giàu.

Thời gian chạy vùn vụt, xem được có nghìn cái ảnh mà đã hơn 22h rồi. Chuẩn bị ngủ thì nghe tiếng gõ cửa, mụ kính cận gọi vào hỏi có nước lạnh ko cho xin hóp, tủ nhà bà hết mẹ nước. Tao mở cửa, vẫn dáng người, bộ váy lúc tối gặp, mụ kêu vừa đi về, khát nước quá mà tủ hết nước lạnh, rồi thì hôm nay họp lớp vui quá, uống rượu nên giờ khát nước. Nhìn mặt hồng hồng đỏ đỏ thế kia chắc là uống cũng ko ít. Tao mở tủ lấy chai nước bảo chị cầm cả chai, ko cần dùng cốc. ực hết nửa chai nước mụ kể tiếp hôm nay gặp Vợ Sếp tao, bảo con này giờ sướng thế, giàu thế nọ giàu thế kia, đô xịn với chả đồ hiệu. Mẹ, bà chả bảo nó giàu từ thời sinh viên còn gì. Mụ còn kể là Vợ Sếp tao khen tao là ngoan với giỏi, rồi còn định giới thiệu cho đứa em gái. Chết mẹ, thật hay đùa đây ko biết, ngoan với giỏi thì hơi đúng nhưng cái bảo giới thiệu cho đứa em gái thì phải xem xét lại...Mụ kính cận bô bô kể 1 hồi, tao ngán ngảm nhưng chả nhẽ lại đuổi khách. Bèn buông một câu hờ hững hôm nay chị đẹp

quá. Mụ dùng kẻ quay nhìn tao hỏi đẹp thế nào. Tao trả lời ngày thường thấy chị được 6/10 thì hôm nay được 9/10, đáng đẹp, mặt xinh, đúng là sức mạnh của trang điểm. Mụ cười bảo cậu ăn nói khéo quá, bảo sao Vợ Sếp cũng thích cậu. Tao phản ứng ngay chị nói thế dễ gây hiểu nhầm, Vợ Sếp quý em chứ ko phải thích nhé, mụ cười cười bảo ranh rớt giữa 2 cái đó mỏng manh lắm rồi quay đi lên tầng. Tao nói với theo chị giữ nguyên dáng này cho em chụp kiểu ảnh cái, mụ bảo thích thì lên tầng nhé... . Đây chính là trò say rượu định vin vào rượu để lừa tao mà, nhưng tao là người có lý trí, đại để gì mà lên, lỡ đâu bị hấp diêm bỏ mẹ. Hơn nữa tao đã bảo Hóa Đơn là mấy hôm nay ở nhà bế quan để dành tâm trí thứ 2 ra thương trường. Không để hao tổn tinh lực, thần lực được. Tuy nhiên nếu nó bảo thế mà ko lên hóa ra chẳng phải hèn sao. Tao đắn đo vài phút rồi mò lên, cửa khép hờ, đẩy cửa ra thì vl mụ đang thay quần áo, vừa cởi váy xong, trên người chỉ còn mỗi quần lót và áo ngực. Ơm, ngại quá tao bèn nói bảo chị bảo lên nên em lên bảo chị là em ko lên đâu, rồi quay đầu định xuống thì nghe tiếng mụ phì cười. Tao dầy mặt quay lại giả vờ hỏi chị cười gì, mắt chăm chăm nhìn vào chỗ mông, đùi. Mụ dường như bất ngờ với hành động này của tao đỏ bừng mặt quát bảo cậu lượn ngay. Tao quay đầu vừa đi vừa nói vọng lại rằng chị vẫn như ngày xưa... Mẹ nó, sao lắm người đẹp thế không biết. Về phòng nằm ngẫm nghĩ trong đầu liệt kê ra từng đứa, em Hóa Đơn thì mình tát tay, tát chân, tát cả chim rồi, ngon khỏi bàn, người đẹp, mặt xinh, thịt thơm, và rất hợp nhau trong khoản xxx. Mụ phiên dịch thì được ăn xôi rồi, quá mức gọi dục. 2 chị em nhà Vợ Sếp thì đã nhìn ảnh nhưng chưa được sờ, mụ Vợ Sếp được bóp có tí hôm đấy đó tính. Em Vĩnh Yên mới được ôm thuần khiết phát nhưng đáng ngon đã biết từ lâu, nay được chiêm ngưỡng thân thể mụ kính cận, cân đối quá, cân đối số 1 luôn. Nghĩ 1 hồi mà căng hết cả quần. Tuy nhiên có những thứ chỉ được nghĩ đến cho vui thôi chứ không thể bắt lấy, chụp lấy được. Tao biết điều này.

Ngày chủ nhật loanh quanh ở nhà, sáng sớm em Hóa Đơn đã hẹn chiều ra bến xe đón nó, chờ hải sản về chén. Tao bảo em tự đi xe ôm taxi được ko, anh đang bế quan mà, nó nói lại mỗi câu trình bày lên phường. Phường thì phường, tao sợ chắc. Đến chiều em nhắn bảo 30 phút nữa có mặt nhé, tao bảo anh lên phường trình bày đây. Thế là xách xe lên phường, đi qua bến xe thấy đông vui quá nên tạt vào làm cốc trà đá. Được lúc em Hóa Đơn nhấm nhéo điện thoại bảo vào trong bến bê hộp xộp cho em. Mẹ, lại làm cu li rồi. Bê bê vác vác rồi chở con ghẹ gần 50kg về phòng trọ, hỏi cái món hải sản này làm thế nào, em hồn nhiên bảo em ko biết, em nhờ người mua hộ đóng sẵn xộp. Tao bảo phòng anh làm gì có bếp. Em bảo em ko biết. Mẹ nó. Đánh liều lên trình bày với mụ kính cận tình hình, mụ bảo chị mang lên đây mà nấu. May quá bảo thế tối cho bọn em ăn ở đây nhé, mụ nhìn tao rồi nhìn em Hóa Đơn bảo được rồi, để chị làm cho, bọn mày chắc đểo gì biết làm. Vâng vâng dạ dạ. Mở ra thì thấy toàn cua, ghẹ, sò sùng, tu hải. 1 thùng thế này thì ăn bao giờ cho hết, mà đồ này ko để lâu được. Bà kính cận bảo cái này rửa sạch rồi hấp hết thôi. Nhưng mà gọi người đến ăn đi chứ 3 chị em ăn sao hết chỗ này. Tao bảo thế chị gọi bạn chị đi, bà ấy trả lời bạn chị nó toàn ở xa, à hay là gọi Vợ Sếp em cũng là bạn chị đến cho biết nhà. Tao bảo tùy chị, nhưng mà chị gọi thì gọi chứ em thì ko. Em Hóa Đơn chưa hiểu sao bà này lại quen Vợ Sếp làm tao lại mất 1 hồi kể lễ giải thích. Mụ kính cận bảo nó ok rồi, nó đưa cả em gái nó đi cùng đấy rồi nháy mắt tao. Mẹ mụ này chắc tưởng tao chưa gặp em gái Vợ Sếp hay sao ấy. Thôi kệ mẹ. Bảo chị nấu hộ em

nhé, nháy em Hóa Đơn xuống. Xuống phòng tao tao bảo kệ bà ý nấu, đi tắm thôi. Tao nháy mắt rủ em Hóa Đơn bảo tắm chung ko em lắc đầu bảo ko có quần áo. Ờ, hôm về quê nó cũng chả mang gì về, hôm nay thấy mặc bộ khác, chắc ở nhà nó cũng có vài tú quần áo. Tao tắm tấp thơm tho xong ra thấy em Hóa Đơn nằm gác chân xem điện thoại, tự nhiên như ở nhà. Tao hỏi về quê có vui ko thì mới ngồi dậy ửng ửng bảo vui lắm rồi kể trên trời dưới biển, tao đéo quan tâm. Em còn bảo là mẹ em ấy hỏi thăm về tao, tao ngạc nhiên thì em ấy giải thích là mẹ em cũng chơi facebook nên xem comment đoán được lời mờ, em tâng anh lên mây luôn. Mẹ em bảo hôm nào rảnh thì rủ về nhà chơi để bà xem chứ làm đéo gì có người nào hoàn hảo thế. Tao mỉm cười. Đang định chim chuột tí thì mục kính cận tầng trên gọi vọng xuống bảo ra đón Vợ Sếp đi, tao bảo đéo thì mục gào xuống thế thì lên nấu nốt. Ừ thôi thì đi. Chỗ nhà tao thuê cũng dễ tìm, mục kính cận chỉ đường cũng khéo. Xuống thấy 2 chị Em Vợ Sếp vừa bước xuống taxi. Hôm nay ăn mặc mát mẻ ra phết, chị thì váy xòe, áo phông bó, em thì thì sooc jean áo 2 dây... 57. Đường như biết trước nên 2 chị em nhà Vợ Sếp ko ngạc nhiên khi tao xuống đón thậm chí nhìn thấy tao còn nở nụ cười tươi. Tao nhanh miệng bảo ấy rông cứ đứng yên đây để tôm ra cung kính mời vào. 2 chị em càng cười tươi hơn. Lên phòng tao thì 2 chị em hơi nhúm mày 1 chút khi thấy Hóa Đơn đang ở bên trong. Hóa Đơn thì vô tư toe ra cười chào bảo chị vào chơi ạ, đúng là tự nhiên như ở nhà. Xã giao vài câu thì tao bảo bạn chị ở tầng trên, chị em mình ăn trên đó. Kéo nhau lên trên, 3 đứa trẻ bọn tao ngồi chém gió, mục kính cận đang sắp xếp mâm bát, Vợ Sếp thấy thế cũng lao vào bảo để tôi phụ 1 tay. Ừ thì cũng chỉ 2 bà biết nấu thôi mà, tao thì ko rành nấu, đặc biệt mấy đồ hải sản chưa sờ đến nấu bao giờ, còn 2 vị tiểu thư bên cạnh ăn còn phải bón thì nấu nướng gì cái ngữ này. Khúc khích với nhau hồi lâu thì mục kính cận cũng hô xong rồi, dọn chỗ bê ra chén. Tao hỏi mọi người uống gì, chả ai trả lời ý như là uống gì chả được. Tao xuống tầng 1 làm thùng bia 333, vác lên thì mục kính cận bảo ơ lại baba à, tao buột miệng trả lời vâng, xong còn cho chị em làm baba hết. Em Hóa Đơn nguyệt tào phát bảo anh chỉ nói linh tinh, Em Vợ Sếp hỏi làm baba là thế nào tao trả lời ba nhân ba là 9, uống xong cho chị em đồ ửng như vừa bị nấu chín ấy. Con bé thắc mắc thế thì uống rượu bia nào chả đở sao cứ phải baba...Tao đéo buồn trả lời nữa .

Tao hô to bảo chị em uống đi, bao giờ mặt đỏ mới được nghỉ. 2 bà già là Vợ Sếp và mục kính cận lại hàn huyên chuyện cũ, nói là già nhưng mới ngoài 30, còn ngon lắm, đặc biệt là mục kính cận, mặt thì ko đẹp bằng Vợ Sếp nhưng thân hình thì ngon hơn, đéo biết có phải là dân logictis chạy nhảy nhiều ko. Thi thoảng tao lại phải bảo cả nhà thương yêu nhau cái. Rồi tao phải mời lần lượt từng người, dẫn dắt cho người nọ uống với người kia, cò cưa mãi cũng hết thùng beer cũng là xong bữa.

Ăn hải sản nhanh no, đéo để ý mọi người ăn thế nào nhưng tao chỉ ăn được có 1 con ghẹ, 3 con tôm với độ chục con sò. Uống cỡ 5-6 lon bia. Hôm nay tỷ lệ uống khá đều nhau vì toàn chị em. Ăn xong em Hóa Đơn gợi ý là lên bar chơi, mẹ con yêu nữ này suốt ngày bar bar, nhức hết cả đầu chứ hay ho gì mà lên. Tuy nhiên thấy chị em nhà Vợ Sếp có vẻ hào hứng phết. Tao bảo ko quen nhạc mạnh nên đau đầu lắm, bảo mấy chị em có đi thì đi, thấy bà kính cận bảo cũng ko thích đi. Mọi người đi đi. Em Hóa Đơn bảo đi tắt mới vui. Tao bảo thôi 3 tiểu thư đi đi, tiểu đệ nông dân ở nhà phụ chị kính cận rửa bát rửa rau. 3 vị tiểu thư chắc có tí men máu quá cứ nín

kéo bảo đi đi mà. Tao bảo ko, ko thích thật nên mọi cười cứ đi tự nhiên. Níu kéo ko được 3 nạng quay ra bàn xem đi bar nào, đấu tranh mãi thì chọn bar cho Hóa Đơn bảo là khách quen nên được giảm giá. Vkl sao chỗ đó nào cũng được giảm giá thế, có cổ phần à. Hóa Đơn nũng nịu bảo tao là em đi tí xong em về nhé anh yêu. Chẹp, dù gì vẫn là tuổi ham chơi, yêu thì yêu nhưng vẫn cần tôn trọng sở thích riêng của nhau. Tao bảo ok, đừng bay mất xác là được. Thế là kéo nhau đi Tao dọn dẹp giúp bà kính cận 1 hồi, bà ý bảo cứ để chị dọn cho tuy nhiên tao bảo cái này em làm được. Dọn sạch sẽ cũng là lúc bà rửa bát xong. Tao rủ đi uống cafe hay trà cháo ko, bà ý bảo thôi đang say mẹ rồi ko muốn đi đâu. Tao hỏi lão câu rằng thế đi bar ko, bà lắc đầu, tao hỏi tiếp thế làm baba ko, bà đỏ bừng mặt bảo cậu vớ vẩn. Haha, tao ngồi mang hết tài văn chương ra khen thân hình bà ấy rồi mạnh dạn bảo còn đẹp hơn người yêu em, nhìn nét mặt tao biết mẹ đang rất hài lòng nhưng vẫn nói khách sáo, làm sao đẹp bằng tiểu thư Hóa Đơn được. Chỉ tào lao vậy thôi chứ trong lý trí tao vẫn nghĩ rằng mẹ kính cận là người đã có chồng, thậm chí tao còn khề khà uống rượu với lão chồng rất hợp cạ, do vậy ko xuất hiện ý nghĩ dâm dục gì với mẹ cả. Chỉ là muốn trêu thôi. Ngồi một lúc tao xin phép lượn về ngủ. Uống beer hơi dờ mòm cũng khó chịu phết, kể ra giờ nằm ôm Hóa Đơn sờ sờ nắn nắn 1 lúc thì ngủ sẽ rất ngon. Mẹ nó, bar với bùng Đang thiêu thiêu ngủ thì có tiếng gõ cửa, mẹ kính cận gọi ko biết là xin nước hay mượn máy tính đây. Tao mở cửa, mẹ bảo chị muốn nhờ tí việc, mẹ vào phòng rồi ngồi xuống nệm hỏi cái vụ giới thiệu việc cho lão chồng. Tao bảo cái đấy không khó. Lan man thế đó nào mẹ kể lể bảo là xa chồng suốt cô quạnh, lửa cháy trong lòng với gì gì gì gì. Kiểu phụ nữ say say hay kể lể. Tao mập mờ đoán. Kết hợp với hôm trước lão chồng nói với tao vài điều, tao hỏi toẹt luôn là vợ chồng anh chị có vấn đề gì à, mẹ hỏi sao em biết, tao bảo chỉ là đoán thôi. Mẹ trầm ngâm 1 lúc rồi kể, đại khái là vì xa chồng nên cũng có 1 giai đoạn lạc lối, mẹ bảo vẫn rất yêu chồng, giai đoạn lạc lối đấy chỉ là do mất lý trí hay nói đúng hơn là do chuyện tình dục thôi, tao bảo thế sao chồng chị biết thì mẹ kể có người quen biết và chụp ảnh lúc đi vào nhà nghỉ gửi cho chồng chị. Rồi 2 vợ chồng nói chuyện, lão chồng là người hiểu biết cũng ko nói gì nhiều, chỉ nói rằng 1 phần lỗi là ở hẳn do đi biệt biệt, rồi bảo nghề nghiệp hẳn là thế, nếu ko chịu được thì chia tay để tìm cuộc sống mới, tuy nhiên mẹ ko nghe, mẹ bảo yêu chồng rất nhiều và phút giây làm lỡ đó chỉ là nhất thời, sẽ ko bao giờ như thế nữa...

Đéo hiểu sao lại kể cho tao nghe làm gì. Tao hỏi luôn sao lại kể cho tao thì mẹ bảo hôm trước thấy anh em nhà cậu xì xào nên nghĩ là cậu biết phần nào chuyện rồi, với lại hành động cậu hay trêu đùa như vụ quay lại nhìn mẹ thay quần áo nọ kia có vẻ như là coi thường mẹ nên mẹ muốn nói rõ giải thích mọi chuyện. À ra là thế. Tao chém bảo cũng nghe anh chồng kể rồi nhưng ko hề coi thường chị, thấy chị đáng thương và đáng thông cảm, phụ nữ có thì, 1 -2 tháng mới được yêu thương thì cũng hơi khổ. Mẹ nhìn tao mà rung rung hàng lệ, tao chỉ thuận mồm chém gió ko ngờ mang lại sự xúc động cho người khác như vậy, thấy hơi áy náy. Tao lại liên tưởng đến bà phiên dịch, toàn là hồng nhan bạc phận. Tao hỏi chuyện xảy ra lâu chưa thì mẹ bảo gần 1 năm rồi, sau đó mẹ cắt hẳn tuy nhiên dường như lão chồng vẫn cay nên càng lúc càng ít về. Tao bảo thôi chị động viên anh ấy về đi, em hỏi mấy chỗ chắc là có việc luôn thôi. Mẹ kính cận sau 1 hồi trái lòng, tâm lý có vẻ ổn hơn rồi tao bèn đùa câu nói thật là em đang có người yêu mà nhìn chị em vẫn thèm

khát lắm, ko trách được đàn ông thiên hạ lao vào tán tỉnh chị, ko có chồng bên cạnh thì chị đúng là khó chống đỡ nổi. Tiện đây cho em xin mấy bức ảnh trong mail chị được ko. Mụ quay ra với cái gối của tao đập bụp bụp vào tao bảo thằng ranh dân tộc này. Rồi mụ đứng dậy đi ra đến cửa sổ quay lại nháy mắt buông 1 câu, thích thì lên tầng. V1, ma mị quá, nếu mà mụ cứ kiểu này thì có lẽ hàng trăm thằng đàn ông chết với mụ, chừng ấy năm xa chồng mà mụ chỉ 1 lần lạc lối thì chắc chắn mụ phải kìm nén quá nhiều rồi. Hóa ra cái vỏ bọc giản dị, tri thức của mụ là do mụ tạo ra, còn nếu muốn câu zai hay mời mời thì tao nghĩ năng lực mụ có thừa, bằng cái hình ảnh xinh đẹp khi mụ đi họp lớp, bằng cái nháy mắt ma mị tao nghĩ ko mấy người thoát được. May tao là người có sức mạnh lý trí. Và lý trí tao bảo tao là lên tầng đi xem có gì ko. Tao lại mò lên tầng, cửa khép hờ, tao lại đẩy cửa, lại tiếng kêu á, mụ lại đang thay quần áo. Tao định chơi lại bài cũ nhưng nghĩ có vẻ ko ổn bèn bảo em quên thuốc lá thì phải rồi quay mặt đi, tao bảo chị nhìn hộ em xem bao thuốc ở đây ko. Mụ bảo nhỏ, vào tìm đi, tao quay đầu vào thấy mụ vẫn chưa mặc áo, mụ bảo nãy rửa bát bắn hết vào áo nên phải thay, rồi mụ cười bảo có gì mà nhìn, như là mặc đồ bơi thôi mà. Tao giả vờ ngoảnh quanh rồi gãi đầu bảo quái bao thuốc của em để đâu ko biết, mụ ko nói gì. Tao tiến dần ra chỗ mụ đang đứng, ngoảnh nghiêng các kiểu, mụ cười bảo lúc nãy chị ko thấy em cầm thuốc lá lên đây thì phải. Bị đâm trúng tim đen tao hì hì cười. mụ vẫn mặc nguyên bộ đồ lót rồi bước lại chỗ tủ đồ lấy quần áo rồi lại đi ra như là ko có mặt tao ở đây. Mụ cười cười bảo chị coi cậu như em trai thôi. Tao vâng vâng, bà ấy lấy cái váy mặc ở nhà loại có khóa sau lưng và mặc rồi bảo kéo hộ chị cái khóa. Tao lại kéo và làm chậm hết mức có thể, tao bảo em có thể ôm chị 1 cái ko. Mụ ko nói gì, tao thuận tay luôn qua nách vào mò vào ngực, ôm sát mụ vào người, tay bóp bóp ngực mụ. Thằng bé tỉnh dậy, dường như mụ cảm nhận được, thấy khẽ rung mình. Giữ nguyên như vậy 1 hồi tao thu tay về vào kéo khóa lên cho mụ, thương thức như thế là đủ rồi... Giữ lấy môi. Nguyên tắc là ko được làm gì quá trớn. Ko vi phạm đạo đức. Trong đầu tao nghĩ là nếu có chén thì chén bà phiên dịch, bà ấy single mom nên ko e ngại gì. Mụ kính cận thì ko nên, ko được phép. Lại khen thêm vài câu thì tao lượn. Nằm xem điện thoại thấy 3 tiểu thư đi bar đã check in các kiểu, ảnh ợt sáng choang, 2 vị chị em hình như về nhà thay đồ rồi, nhìn ảnh thấy con em thì áo quây quây vài giày cao gót, con chị thì áo vest hở ngực, quần legging. Thế mới biết ko thể đánh giá con người qua vẻ bên ngoài.

Hóa Đơn đăng ảnh kèm tus đêm nay ai đưa em về ? rồi tag tên tao. Tao copy cái ảnh xe đạp thống nhất rồi đăng lên bảo anh có mỗi xe này, em có ngồi được ko. Hóa Đơn like luôn và comment em toàn đi bộ, có xe là đỡ lắm rồi. Khoảng 11h lên đón em nhé. Đéo biết thật hay đùa. Tao phải bộp luôn ko nó bắt đi đón thật thì bỏ mẹ, tao bảo anh phải đi ngủ sớm, em đi taxi về đi. Hóa Đơn lại buông câu quen thuộc: Không lý do, trình bày lên phường. Thế đéo nào mà nó được mấy chục like cho cái comment xác xược với người yêu như vậy. Toàn thấy bạn nó like, thấy cả em Vĩnh Yên like... Thôi thì thân phận cu li đành chấp nhận, bọn nó đi cái bar đéo nào ở khu núi trúc thì phải đéo rõ. Xa v1 nhưng vẫn phải đi. Đi xe máy cho mát. tìm được đến nơi thì thấy 3 chị em đứng bên ngoài rồi. Tao chào 2 chị Em Vợ Sếp bảo hôm nay chị em vui quá rồi, cho ôm cái tạm biệt về nào, lao vào ôm cô em trước, nó mặc áo quây nên hở hết vai trần, tao ôm chặt vỗ bộp bộp vào lưng, ngực mềm,

người thơm tho. Quay ra dang tay định ôm cô chị thì nụ cười bảo thôi khỏi, mai lại chứ đi đâu mà phải tạm biệt ghê thế. Chờ em Hóa Đơn về, nghe tiếng xoẹt xoẹt chụp ảnh, chắc lại tự sướng rồi đăng đây. Đưa em về trung hòa rồi bảo anh về ngủ mai còn chuẩn bị thầu, ở nhà em lại ko ngủ được thì chết. Em nhéo tao, hôn hít nhau 1 hồi thì cũng thả cho tao về. Về nhà mở điện thoại đúng như dự đoán thấy em Hóa Đơn đăng tus mới rằng: Không ai đưa em về, em đi xe ôm về. Yêu anh xe ôm...kèm cái ảnh tự sướng chụp từ đằng sau. Lại like rần rần, bao nhiêu comment hỏi sao ko lộ mặt người yêu đi toàn chụp lưng thế... 59. Thứ 2. 7h đã thấy Sếp gọi bảo đi ăn sáng xong lên chinh chiến em ơi, có vẻ sốt sáng ra phết. Tao bảo 7 rưỡi em lên ạ. Lên văn phòng đúng giờ hẹn đã thấy mặt thẳng Sếp đeo đầu, tao vào pha ấm chè hút thuốc, hút hết thuốc mới nghe tiếng nói cười, cả 2 vợ chồng Sếp đều lên. Tao bảo chị cũng lên sớm thế, bà kêu chị lên cúng, hôm nay mùng 1 mà. Ở các lần chị có cúng đâu, em tưởng chỉ rằng chị mới cúng ở cty chứ ạ. Bà ậm ừ bảo cúng lấy may... Sếp bảo đi ăn sáng, tao bảo có quán nào có tiết canh ko, lão trở mặt hỏi chú cũng khoái món đấy à. Thế là hấn đưa ra quán đéo nào khu Láng, bảo quán quen, đảm bảo vệ sinh, quán này toàn vip ăn đấy nên yên tâm. Nghĩ bụng yên tâm mẹ gì, vip thì có nhìn thấy con sán đéo đâu, chẳng qua là ngon mềm thì ăn với lại chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà thôi. Vào gọi đĩa lòng, dạ dày, trẽ tràng hỗn tạp, chai rượu nếp với 2 bát tiết canh, dặn chủ là oánh vào bát to ăn cơm ấy chứ đừng đánh bát bé. Đồ đưa đánh chén quả là ngon miệng, dù biết là toàn đồ ko tốt nhưng ngon thì vẫn phải bảo ngon. 2 anh em làm hết chai nửa lít. Sếp hỏi chú sẵn sàng chưa, tao bảo chuẩn bị xong xuôi cả rồi còn lại phải phụ thuộc vào ý trời. Hấn cười khàn khách bảo ko quá quan trọng đâu, đã ăn 1 gói rồi nên ko phải là cấp thiết lắm. Nói thế thôi chứ ông cũng sốt sáng bỏ mẹ, ông muốn nâng tầm công ty lên thì đây là cơ hội tuyệt vời để đưa vào hồ sơ năng lực công ty.

Chủ đầu tư thông báo 9h thì 8 rưỡi bọn tao đã có mặt. Gặp ngay bà phiên dịch và ông giám đốc dự án người hàn, tao hỏi sao ko xuống công trường thì nụ bảo ơ ông giám đốc ở đây đánh giá thầu mà. Đm, thông tin này mà giờ mới biết. Tao hỏi thêm có những ai đánh giá thì bà trả lời là 3 người, lão giám đốc công ty, lão giám đốc dự án và thằng hàn lồn phòng plan. Tao hỏi thêm có biết mấy đơn vị tham gia ko thì nụ bảo ko biết. Tao nháy mắt chị ủng hộ em nhé, bà cười bảo ko ủng hộ cậu thì ủng hộ ai rồi còn nháy mắt bảo chị mới mua thuốc lá loại cậu hút để sẵn ở phòng rồi. Mẹ nó, gọi tình. Tao nhìn chăm chăm vào ngực nụ và bảo, chị chưa biết sợ sao, nụ trả lời chỉ có cậu sợ sư tử Hóa Đơn thôi chứ chị có gì mà sợ. Cười toe bảo chúc thành công rồi quẩy đít đi. 9h thằng hàn lồn ra thông báo mời vào phòng. Nó nói thông qua phiên dịch là có 5 thằng tham gia thầu rồi phổ biết là bóc báo giá công khai, sau đó so sánh với giá cho phép, thằng hàn lồn công bố mức giá cho phép là 16,3 tỷ, nếu vượt thì bị loại, nếu dưới thì thuyết minh biện pháp thi công. Nói đến phần biện pháp thi công thì tao thấy có 2 nhà thầu xì xào nhìn nhau, dường như đéo biết. Còn tao và 2 đơn vị kia thấy bình thường, suy ra bọn kia cũng biết về việc này và chuẩn bị sẵn. Quá trình bóc giá cũng bắt đầu, viết công khai lên bảng. Quả đúng như dự kiến, 2 thằng ắt ơ giá cao hơn và bị loại, 3 đơn vị có giá thấp thì giá bọn tao 15.4, thằng thầu nhà xưởng 15 tròn, thằng còn lại là 16.1. Nghỉ giải lao 10 phút. tao với Sếp ra hút thuốc, hồi hộp phết. Nói thật là tao làm giá, làm thầu nhiều nhưng chưa đứng ở vai người đi đấu thầu bao giờ. Sếp hỏi tao là có ổn ko, tao bảo em ko

biết, phải xem bọn kia ra sao. Đây là lần đầu tao thiếu tự tin trước lão Sếp như vậy. vào phòng nghe thuyết minh, thằng 16.1 nói đầu tiên, nó show ra file word toàn giải thích tính toán với diễn giải khối lượng, tao thấy mừng thầm rồi, đúng là bọn ngu, đây là thuyết minh thiết kế chứ có phải bptc đéo đâu. Ông giám đốc dự án nghe xong bảo đây là thuyết minh thiết kế, phần khối lượng thì khi trúng thầu, thanh toán sẽ cần diễn giải, ông muốn nghe về biện pháp thi công. bọn này đéo chuẩn bị nên đứng ấp úng trả lời xuống, đéo đâu vào đâu. Đến lượt bọn tao, vì ông giám đốc dự án bảo nghe từ giá cao đến thấp. Tao đã chuẩn bị sẵn file ppt rồi, trình bày một mạch từ công tác đào đắp thế nào, vận chuyển thế nào, quản lý máy móc, hướng phương tiện vào ra, khu vực tập kết vật tư, các quy định an toàn thi công... Tất cả người trong phòng đều là dân xây dựng, ko tính mấy đũa phiên dịch với thư ký đi cho oai thì ai cũng rõ về xây dựng. Nghe xong mà cả phòng im phăng phắc, có lẽ đây là những thứ lạ lẫm với họ, họ chưa từng làm chi tiết đến thế. Tay giám đốc dự án vỗ tay đầu tiên rồi cả phòng vỗ tay bảo ok, tao ko có gì comment nữa. Tay hàn lòn thầu thì hỏi rằng nó thấy bọn mày ghi chi tiết vậy, đến cả việc quản lý công nhân, bảo hộ lao động thì bọn mày có làm được ko, rồi nó bảo cty hàn quốc luôn làm như vậy nhưng các cty việt nam hầu như ko tuân thủ. Tao chưa kịp giải thích thì lão giám đốc dự án đã xì xồ xê ô, tao đéo hiểu nhưng tao đoán là lão bảo ở công trường bọn tao làm tốt điều đó, thằng hàn thầu gật gật. Đến lượt bọn thầu nhà xưởng lên, bọn nó vẫn là file word, cũng mô tả biện pháp thi công khá đầy đủ nhưng so với bọn tao chỉ đạt cỡ 6/10. Riêng việc trình chiếu ở file word là khiến người xem khó nhìn rồi.

Thằng Hàn thầu đứng dậy bảo mọi người chờ đây, bọn nó đi bàn bạc, 30 phút sau sẽ quay lại công bố bên thắng thầu....

Tranh thủ gọi bà phiên dịch ra trò chuyện tào lao. Bảo rằng tối em lại xin xuống xin thuốc nhé, nhưng chị đừng ăn mặc hở thể em ko chịu được, xảy ra chuyện gì thì ko hay. Mụ cười khách khách bảo ok, chị lấy khăn tắm cuốn lại lại kín mít, đm nó, hình ảnh cuốn khăn tắm còn khiêu khích gấp mấy lần. Toàn nói chuyện dâm dăng 1 lúc rồi mụ phiên dịch chột là cậu cứ xin phép được yêu nữ Hóa Đơn đi rồi tính tiếp nhé. Hút xong thuốc thì vào trong phòng chờ tổng thầu công bố kết quả. Đéo biết thế nào vì Biện pháp tao trình bày hay nhưng có khi là thừa, bọn kia nó trình bày cũng đủ nội dung rồi. giá nó thấp hơn 400 triệu, lại đi đêm với thằng hàn thầu. Tao bảo Sếp nếu giá mình cứ để 15 thì chắc ăn luôn. Sếp chắc cũng đang ngóng nên chỉ gật gù. Nói là 30p nhưng phải 45 phút sau mới thấy thằng hàn thầu mặt lòn bước vào. Nó bảo bọn nó chưa thống nhất được nên chiều nay sẽ thông báo trực tiếp cho bên trúng thầu. Các bên giải tán ra về. Vừa ra khỏi phòng thì gặp lão giám đốc dự án, đứng nói chuyện vài câu thì hấn bảo do giá bọn tao cao hơn nên phải cân nhắc lại, đúng ra thì đã chọn thằng kia do giá nó thấp nhất nhưng lão ủng hộ cty tao rất lớn nên đề xuất chọn bọn tao rồi thương lượng giảm giá với bọn tao, tuy nhiên thằng hàn thầu bảo như thế ko công bằng, vậy là chưa thống nhất được. Lão bảo bây giờ vào họp tiếp, dặn tao yên tâm, lão sẽ ủng hộ hết sức, có kết quả thì sẽ thông tin cho tao luôn. Tao báo lại Sếp, nhấn mạnh thêm là khả năng là tạch cao vì bọn hàn thích giá thấp, phải nhấn mạnh thể cho hấn chuẩn bị tinh thần, lúc trượt đỡ sốc. Sếp bảo thôi ko sao, giọng ko vui cho lắm. Về đến văn phòng 5 đưa con gái thi nhau hỏi, nhìn nét mặt bọn tao ko vui nên cũng lo lắng theo. Sếp bảo chưa có kết quả, chiều mới có. Tao nói thêm là giá cao hơn bọn kia 400 triệu nên hơi khó. Không

khí trầm lắng Trưa rồi mà đéo thấy ai hô đi ăn cơm, Sếp thì ngồi uống chè hút thuốc, cảm giác nặng nề vãi. Lúc sau Sếp bảo ko có gì, mình đang làm gói này cũng nhiều việc mà, bảo mọi người đi ăn cơm thôi, nhìn mặt ai cũng ỉu xiu. Sếp bảo đi ăn đi, anh mời, mọi người mới lục tục đứng dậy.

Điện thoại tao có tin nhắn, lão giám đốc dự án hỏi bọn mày giảm giá được bao nhiêu, tao bảo Sếp, Sếp tỉnh người bảo tùy chú. Tao nhắn lại là giảm 200 triệu, lão hàn hỏi lại giảm thêm nữa được ko, tao bảo ko được, giảm thêm thì ko đảm bảo chi phí công trường. Lão nhắn lại là ok để tao bàn tiếp có gì sẽ thông báo. Mọi người đều hồi hộp, không khí giãn ra 1 chút, ko ai muốn ăn cơm nữa. Tao cũng sốt ruột, vào rót chè châm thuốc. Hút hết điều thuốc chưa thấy gì, đang định bảo mọi người đi ăn đi thì có tin nhắn lại. chúc mừng mày, bọn mày nhớ thi công cho tốt nhé. Tao đập bàn chửi to, địt mẹ nó, có thể chứ. Mọi người ngơ ngác nhìn tao thì tao bảo lão hàn nhắn tin bảo mình trúng rồi, giảm 200. Không khí thay đổi, nói cười huyên náo, chừng 5 phút sau thì Sếp nhận được điện thoại, thư ký bên tổng thầu báo trúng thầu, chuẩn bị hồ sơ thủ tục giấy tờ các kiểu mai lên ký hợp đồng. Sếp mừng ra mặt, Vợ Sếp cười tươi như hoa, chị em phấn chấn. Hóa Đơn nhìn tao ánh mắt chứa đầy nhu tình và hãnh diện... Sếp tuyên bố chiều nay cho nghỉ, giờ đi ăn mừng, mọi người tẹt ga, anh mời.... Nhét hết ngồi lên con atis của Sếp, em Hóa Đơn được đặc cách ngồi lòng tao. Hơi chật tí nhưng đi đoạn ngắn ko sao. Em Hóa Đơn ngồi trên xe cứ bô bô hỏi sao anh giỏi thế. Tao bảo may mắn thôi. Có lẽ tầm của tao ở công ty lên một vị trí mới rồi, Vợ Sếp ngồi ghé trên có vẻ cũng hứng khởi lắm nói thế thì cậu cứ may độ vài chục lần nữa cho anh chị nhờ. Sếp thì nói nhơ nhãi chi sợ ao nhỏ không giữ nổi cá lớn thôi. Hóa Đơn chen vào bảo anh yên tâm, em vẫn làm ở đây thì tên này làm gì dám đi chỗ khác. Cả xe phá lên cười. Tâm lý thoải mái, rượu ngon, gái đẹp chả thiếu thứ gì tạo nên cuộc nhậu chưa bao giờ vui như thế. Chả ai từ chối chén nào. Ăn xong vào hát, quẩy tung bùng, xóa bỏ ranh giới, trầm ổn như lão Sếp mà cũng lên nhảy tung bùng. Chuyển sang hát hò, em Vĩnh Yên lên hát trước, bài đéo gì của cảm ly mà người đến sau ấy: " mình gặp nhau quen nhau làm chi hơi anh để giờ đây sao cũng không đành, rồi thì anh ơi hãy quay về cho em quên nỗi đau người đến sau em biết làm sao" Em Hóa Đơn quay ra ngược nhìn tao. Tao giả vờ khen Vĩnh Yên hát hay phết em nhỉ, em lên làm bài đi. Hóa Đơn lên ca bài mơ một hạnh phúc Khi gặp nhau, tình yêu hé nở nụ cười Nắng mai làm hồng đôi tim ấm nồng Bao mộng mơ, ước muốn, luôn luôn làm anh vui Lòng thầm mang ơn trời đã cho anh gần em ... Mơ một hạnh phúc, mãi mãi chỉ riêng em thôi Có quá lớn lao không anh? Hãy nói em nghe đi anh Để em được thấy mãi những khi anh cười Thấy mãi anh trong niềm vui, và sẽ mãi luôn được gần bên anh Đm bọn này chơi chữ qua lời hát hay sao ấy. Vợ vẫn tí nữa thành cãi nhau qua bài hát thì bỏ mẹ. Tao cướp mic lên hát bài bằng lòng đi em về với quê anh, bằng lòng anh xin thừa má thừa ba... Tàn cuộc, hơn 5h chiều. về công ty rồi ai về nhà đấy, nhìn cả đám lướt lướt, nhưng mà vui. Hóa Đơn bảo tao về nhà ẻm để em xử lý vụ người đến sau của nàng Vĩnh Yên, tao bảo có gì mà xử lý. Nó lại ằng câu Ko thắc mắc, trình bày lên giường. ĐM, tao nghe rõ là lên giường chứ ko phải lên phòng nhé, ok, thế thì ok.

Về đến nhà em, tao bảo để anh trình bày nhé, đẩy luôn nàng vào giường. Lột tung đồ xong thì nó bảo đi tắm đã, ừ thì tắm. Là tắm chung nhé, giờ mới để ý, thế đéo nào nhắn thín thế kia. Em khoe hôm về quê đi triệt lông rồi, tao bảo nhân viên

làm là trai hay gái, nó bảo anh vớ vẩn, con trai ai làm nghề này, tao cười cười bảo tưởng trai thì giới thiệu anh chân phụ việc. Tắm xong vào giường, tao tò mò xem phần nhẫn như thế nào nên phải dùng lưỡi để kiểm chứng. Hóa Đơn oằn oại rên rĩ. Xong 1 nháy thì mặt đỏ bừng tai, vì rượu bia nhiều mà. Cả 2 lần ra ngủ, tỉnh dậy thì 10h tối mẹ rồi. Bảo đi ăn gì ko thì kêu có, nay toàn uống chứ có ăn được gì đâu. Tao bảo thế em thay đồ đi để anh hỏi chị phiên dịch có đi ko thì rủ đi cùng, anh cảm ơn bà ấy câu, bà ấy giúp nhiều trong việc trúng thầu đấy. Hóa Đơn ko nghĩ ngờ gì, gật đầu. Gọi điện mục phiên dịch thì bảo chị vừa lên giường ngủ xong, ngại đi bỏ mẹ, nhưng mà cậu rủ thì chị đi. Tao dặn chị đừng mặc đồ ngủ nhé thì bà cười khanh khách bảo chị thích thế. Đéo mẹ, chả nhẽ bảo bà cứ mặc thế ra đường tưởng bà là cave. Tao với Hóa Đơn xuống thì mục phiên dịch đã ra ngoài cửa, đúng là bộ đồ ngủ mỏng tanh nhưng mà nhìn quen quen. Mục bảo cái này Hóa Đơn cho chị, quay sang nhìn Hóa Đơn bảo vâng em mới mặc có vài lần, cái này free size nên chị phiên dịch mặc vừa. Mẹ nó, nhìn có khác gì bọn người mẫu hay quảng cáo chụp nội y đâu. Váy này là váy ngủ mà đéo ai mặc ra đường. Tao bảo chị thay đồ đi, ai mặc thế này ra đường. Mục cười khi khi bảo thế để tao khoác thêm cái áo. Mục vào vớ được cái khoác len mỏng khoác vào, cũng che được phần nào nhưng tao dám chắc là khi ngồi ghé thì cái váy ngủ sẽ co xuống, đảm bảo lộ hết từ bẹn đến bàn chân, lộ nội y là cái chắc. Nhìn xuyên qua thì tao thấy quần lót ren màu đen, loại che được nửa mông ấy. Hóa Đơn bắt gặp ánh mắt tao nhìn chằm chằm vào mông bà phiên dịch bèn nói, em còn cái váy mỏng hơn nữa cơ, để em cho nốt chị phiên dịch anh nhé. rồi nhéo tao phát. Tao nhìn Hóa Đơn, từ chân xuống đầu rồi lại lộn từ đầu lên chân. Nghĩ trong đầu, người yêu mình vẫn là ngon nhất, mà tao thích cái là thịt Hóa Đơn rất thơm và ngọt, kiểu của con nhà giàu chịu khó chăm chút. Bà phiên dịch tuy gọi dục hết mức nhưng ko có cái vị ấy. Rồi nghĩ trong đầu ko biết em Vĩnh Yên, 2 chị em nhà Vợ Sếp cũng toàn con nhà giàu cả thì thịt có thơm ngọt ko nhỉ ?

Ăn uống tỉnh táo rồi về. Mục phiên dịch còn cười đùa bảo hết thuốc lá thì xuống chị cho nhé. Em Hóa Đơn bảo em mới mua cả cây malboro rồi. Mẹ tưởng đùa ai ngờ lên phòng thì em Hóa Đơn chỉ em mua 1 cây thuốc để chỗ tủ kia rồi nhé. Tao mở ra thì đúng có cả cây thật. Em Hóa Đơn tùm tùm cười bảo chẳng có ai chăm sóc anh như em đâu. Mẹ nó, có cần thiết chu đáo thế ko. Tao đùa đùa bảo này em kêu có váy nào mỏng cho anh thử xem được ko, em kêu ko chỉ 1 cái đâu mà có đây. tao bảo em mặc cái nào mỏng nhất đi xem. Nang vào hí hục tìm tìm bới bới cầm 1 cái màu đen bảo chắc cái này là mỏng nhất, em chưa mặc lần nào luôn. Công nhận là mỏng thật, tao nhìn xa thấy chỗ gấp vài lần mà vẫn nhìn xuyên được qua. Tao bảo em kết hợp luôn món dây dợ lần trước trời anh đi thì em cười bảo mặc sẵn rồi. Ánh mắt hút hồn nhìn tao vào vào phòng đi em mặc cho xem. Đúng là nữ thần gọi cảm. Dù đã dày vò nhau mấy lần rồi nhưng tao vẫn bị kích thích bởi bộ đồ em đang mặc. Ko thể kiềm chế được hơn nữa. Bọn tao lại trải qua thêm 1 phen thống khoái tột cùng. Ngủ ngon đến sáng, Hóa Đơn dậy trước soạn sẵn quần áo bảo mấy bộ hôm trước em mua cho anh từ hôm trước đây, anh mặc đi. Ờm, đúng là người đẹp vì lụa, áo sơ mi, quần âu. Tao mặc xong nhìn qua gương tưởng mình là diễn viên hàn quốc, em Hóa Đơn trầm trồ bảo nhìn anh như mấy oppa trên phim. Đẹp thì đẹp thật nhưng mặc thế này đéo hợp với dân xây dựng bọn tao lắm. hôm qua về luôn đây tắm tấp nên ko có quần áo thay, đêm qua còn nằm tròng ngủ. Thôi thì mặc tạm. Đưa Hóa

Đơn đi làm đúng giờ, tao lại té đi cafe. 9h mới quay lại văn phòng. Cả đám trầm trồ, bảo từ sau anh cứ mặc thể này cho bọn em nhé. Ngon zai quá, tao bảo thể bình thường ko ngon à, mấy đứa chành chọc bảo chưa được ăn nên ko biết có ngon ko, chỉ Hóa Đơn mới biết ngon hay ko thôi. Hóa Đơn cười hạnh phúc. Vợ Sếp nhìn tao có vẻ cũng hơi bất ngờ, tấm tắc khen đẹp trai. Sếp đến rủ đi lên tổng thầu ký hợp đồng, ừ thì đi. Ký tá xong Sếp lại bảo đi cafe, mẹ vừa cafe sáng xong lại cafe. Thôi đang rảnh đi ngồi cho hết buổi vậy. Sếp bảo tao có ý kiến gì về việc tổ chức thi công ở dưới công trường ko thì tao bảo trước mắt chỉ phải làm bể nước, bể nước là phần ngầm nên cũng khó thi công, vách cao 4.5m đứng ra theo tiêu chuẩn phải đổ làm 2 lần, thêm 1 lần đáy là 3 lần. Nếu làm kỹ thì có thể đổ 2 lần thôi, 1 lần đổ đáy và gờ, lần sau đổ hết cả vách luôn. Tao bảo sắp tới nên bổ sung thêm kỹ sư cho công trường đây, 3 người là hơi thiếu vì phải làm cả khối lượng thanh toán hằng tháng nữa. Sếp gật gù bảo chú có ai thì giới thiệu. Tao vâng dạ để em xem... Ngồi đến trưa thì Sếp bảo đi ăn, hẹn mấy đứa bạn của Sếp rồi. Đến nơi thấy 3 lão ngồi sẵn, giới thiệu nọ kia xong mấy lão hỏi à nhân tài vừa mang về 2 gói thầu hơn 2 chục tỷ cho cty ông đây à, hân hạnh, hân hạnh. Hỏi ra thì mấy lão là bạn thân Sếp, thằng nào cũng có cty cả rồi nhưng ko về mảng xây dựng. Thấy giọng điệu có yếu tố kiếm hiệp tao cũng đáp lời, loằng ngoằng thể đeo nào 1 lúc thành ra lời truyện kim dung ra bàn, rồi đá sang thủy hử. Mấy truyện này tao thuộc như lòng bàn tay, chém gió cùng ko kém câu nào. Ăn xong Sếp bảo đi massage tí, tao bảo thôi các anh tự nhiên. Em về ngủ đây. Tao đi taxi về công ty, văn phòng im ắng, chắc chui hết vào ngủ rồi hay sao ấy, mà chả nhẽ Vợ Sếp cũng ngủ. Tao liếc mình mở cửa phòng trà thì ối giờ ơi, 4 đứa nằm thườn thượt ôm nhau, đùi cả 2 dàn trắng nõn. Em Vĩnh Yên hôm nay cũng mặc zip mới ghê. Thấy mở cửa 4 đứa chòag tỉnh kêu lên tên dâm tặc, em gái Vợ Sếp hô to nhất bảo bắt lấy nó chị em. Thế là 4 đứa nó kéo tao xuống, làm tao tối mặt tối mày, vật lộn, tay tao khua khoắng bóp lung tung, chỉ thấy lúc mềm lúc cứng, đeo biết là ngực hay sườn đứa nào.... 1 hồi đùa nhau xong thì tao thân tàn ma dại, xộc xệch hết mẹ quần áo, em Hóa Đơn cũng tham gia hăng lắm đeo nể nang người yêu gì cả.

Em Vợ Sếp cất tiếng cho anh chừa thói dám nhìn trộm chị em ngủ đi nhé. Tao than khổ bảo anh thấy văn phòng mở cửa mà ko có ai, nếu mất trộm gì có khi ko biết nên định dọa bọn em 1 trận ai ngờ bị bọn em làm nên nỗi này, thật là oan ức mà. 3 đứa già biết thừa lý do của tao toàn lý do hợp lý nên chỉ cười, riêng Em Vợ Sếp thì linh mới nên có vẻ hơi ăn năn bảo đúng là bọn em sơ ý ko đóng cửa thật. Rồi lại phui phui áo tao bảo em xin lỗi anh nhé, rồi cười bảo gớm mà anh chả thích quá còn gì... Vui đùa cả buổi chiều với 4 nàng thì cũng đến giờ về. Mụ phiên dịch nhắn tin em ơi ký hợp đồng rồi thì có cảm ơn chị ko ? Tao bảo đòi em lấy 30 triệu được ko thì mụ bảo ko, em làm gì mà đáng giá 30 triệu, nếu đòi em thì em phải ở nhà chị 1 tuần. Đậu xanh rau má con hồ lý tinh, coi thường mình thế là cùng. Tao báo cho Sếp, Sếp bảo ok, anh bảo chị giải quyết luôn cho nó xong, thay mặt anh cảm ơn phiên dịch nhé. Lúc sau thấy Vợ Sếp gọi điện bảo em còn ở cty ko chị đang trên đường về, chị qua đưa tiền luôn. Tao bảo vâng em chờ Hô 4 nàng kia về đi, Hóa Đơn hỏi tao ở lại làm gì, tao bảo có việc, em về trước đi tí anh qua nhà em. Nghe thấy câu qua nhà em là Hóa Đơn lại hí hửng ra về ko thắc mắc gì nữa. Còn mỗi mình tao ở văn phòng, ra bàn khách rót chè hút thuốc chờ Vợ Sếp... 63. Vợ Sếp

đến, đưa tao 50 củ bảo anh nhà chị dặn 30 củ chú lo việc còn 20 củ là thưởng nóng. Tao bảo ời thưởng gì, việc em phải làm mà. Vợ Sếp bảo cứ cầm lấy đi, tối qua anh nhà chị bảo chưa nghĩ được cty lại 1 lúc nhận đc nhiều việc thế. Khen cậu ko tiếc lời. Chị cảm ơn cậu nhé, có lẽ chị sẽ xin Sếp làm nhân viên của cậu, cậu là trưởng phòng kế hoạch, chị là phó phòng kiêm nhân viên, chị xung phong ngồi cạnh cậu. Tao bảo thôi em xin, chị ngồi cạnh em thì em làm gì có tâm trí mà làm việc. Tao giả vờ hỏi Sếp đi đâu thì bà trả lời ko biết đi đâu, bảo đi họp mặt bạn bè gì gì tối mới về, báo cắt cơm rồi. Mẹ lão này đi massage mà, họp đéo gì, chả nhẽ massage lâu thế. Rồi Vợ Sếp nói cậu cứ làm ở đây, lương lậu ko thành vấn đề, nếu cảm thấy cần tăng lương thì cứ nói, anh chị làm ăn nhưng cũng biết người biết ta, ko để cậu thiệt thòi đâu. Vẫn còn vị trí lớn hơn chờ cậu. Mẹ này thâm sâu khó dò, nghĩ bụng cty bằng cái mất muối thì vị trí lớn nào nữa, nếu ko tính Sếp thì tao bây giờ vị trí có lẽ lớn nhất công ty rồi còn đâu, 3 đũa kế toán thì 2 đũa tao bảo nằm là nằm, cời là cời, 1 đũa thì bảo là phải nghe. Công trường thì đéo tính, tao vẫn danh là chỉ huy trưởng cơ mà, 2 chị em nhà Vợ Sếp đéo có trong sơ đồ, đéo phải người công ty nên cũng ko tính. Chả tao to nhất thì ai. Tao hỏi Vợ Sếp rằng đi đâu sao giờ mới qua đây, mẹ bảo đi mua ít quần áo, từ mai làm nhân viên của tao rồi nên mặc đồ trẻ trung tí như các em kế toán. Tao tròn mắt bảo ơ chị nói thật à, mẹ cười cười kêu chị nói thật mà. Cậu nhìn chị có già ko. Tao buột miệng bảo chị còn ngon chán. Mẹ đỏ bừng mặt. Tao phải sửa lại luôn ý em là chị vẫn trẻ chán.

Về, tao về nhà thay bộ quần áo, tắm giặt luôn đề phòng tối sang Hóa Đơn lại phải ngủ trường. Sang gặp Hóa Đơn đang nằm xem phim, mặc bộ váy phong rộng, tao hỏi ơ này nhìn giản dị nhỉ, giản dị lại có nét xinh của giản dị. Hóa Đơn cười méo bảo vâng, em đang bị. Ồ, thế thì ngon, vậy là ko dính. Hóa Đơn bảo anh sợ em dính à, tao bảo sợ gì, Hóa Đơn cười nham hiểm bảo nhớ nhé. Ghê vãi, tao phải nghiêm túc lại rằng đừng úp sọt anh, Hóa Đơn cười ha hả. Hóa Đơn kêu gọi bánh pizza rồi, tao ok. Ăn nhẹ thế thôi. Ngồi mân mê xoa bóp tiện thể hỏi Hóa Đơn mấy vụ giấy tờ để giải quyết tiền phần gửi khối lượng vì nghiệp vụ kế toán tao ko rành, Hóa Đơn bảo công ty mình bé, lâu lắm chả thấy thanh tra thuế gì đâu, rồi thì bảo cái đấy em lo được, Hóa Đơn đầu vào các vật tư xây dựng mua để không ý mà. Tao hỏi cần Hóa Đơn khoảng hơn 2 trăm triệu có mua được ko thì ẻm bảo đơn giản. đại khái mua Hóa Đơn khoảng 5%, vậy là hết hơn chục triệu. Tao nhắm trong đầu lần trước báo gửi 250 thì tao 100, thẳng kia 100, cho các em kế toán 50. Các em mua Hóa Đơn hết hơn chục thì vẫn còn gần 4 chục, tha hồ mua quần áo lót. Chờ mãi ko thấy bánh đến, tao bảo Hóa Đơn chờ lúc nào bánh về thì gọi để tao xuống đưa tiền Sếp cảm ơn bà phiên dịch. Tao ko gọi điện nữa mà xuống thẳng phòng bấm chuông, lúc sau thì mẹ phiên dịch mở cửa, hé đầu, thấy tao thì mới mở rộng cửa. Mẹ nó, đúng là đang cuốn khăn tắm, 1 tay giữ khăn còn 1 tay mở cửa. Tao bảo em thay mặt Sếp cảm ơn chị, có chút quà gửi chị. Mẹ cười toe vào phòng đi, chị vừa tắm xong chưa kịp mặc đồ. Mẹ cài cài khăn vào ngực hỏi ng yêu em đang đèn đỏ à, ơ sao mẹ biết việc này. Nãy nó xuống xin chị bvs kêu chưa kịp mua. Đm, dù là thế thì biết với nhau chứ hỏi ra làm đéo gì. Tao phang luôn là chị cứ gọi cảm thế em sợ em ko chịu nổi đâu đấy, mẹ cười ranh mãnh bảo có ai bắt em chịu đâu. Vả, đúng là hồ ly tinh. Tao đưa tiền 30 triệu. Mẹ bảo chị lấy nửa thôi, gửi lại em nửa, chúng ta cùng hợp tác. Tao bảo ko, việc nào đi việc đó, con số 30 là do em đưa ra thì em giữ lời,

chị yên tâm, tiền công ty ko phải tiền của em đâu. Mụ bảo ừ thế lúc nào chị mời em đi ăn nhé. Tao cười cười bảo hay chị mời luôn bây giờ đi. Mụ quay sang nhìn tao, rồi nghiêm mặt bảo chị coi cậu như em, đừng đùa thế. Tao hơi chột dạ, thế nào nay mụ lại thái độ thế nhỉ, tao bảo xin lỗi em đùa quá lời thì mụ cười phá lên bảo ôi thằng này, chị đùa đấy. Đéo biết thế nào là thật thế nào là đùa nữa Mụ bảo về xin phép sư tử đi rồi xuống đây chị mời, chớp chớp mắt đầu khiêu khích. Tao lên, bánh cũng vừa đến, 2 đĩa ngấu nghiêng ăn, tao bảo em thấy bà phiên dịch thế nào. Hóa Đơn trả lời sao anh hỏi thế, em thấy chị đấy hòa đồng, mà cũng thương hoàn cảnh chị đấy. Tao bảo có lần bà phiên dịch nói với anh là bà ấy nhận thấy tình cảm của em dành cho anh từ cái cử chỉ, ánh mắt của em đối với anh. Ý anh hỏi là em có thấy bà đấy có biểu hiện gì là thích anh ko, con bé ngồi nghĩ nghĩ bảo hình như không. Tao bảo mấy lần xuống toàn gặp mụ mặc đồ sexy, cứ tưởng mụ ấy gạ tình, em Hóa Đơn cười ha hả bảo anh đừng ăn dưa bở nữa. Tao hỏi lại thế bà ấy gạ tình anh thật thì sao, Hóa Đơn hồn nhiên đáp thế thì chén đi, chị ấy ngon thế cơ mà... Đéo biết thật hay đùa nhưng nhéo tao 1 phát, nói thêm, giỏi thì chén đi.

Nằm ôm ấp thuần khiết em Hóa Đơn, biết là ngày đèn đỏ các nàng hay khó chịu nên tao ko dám mò mẫm nhiều, chỉ đùa vài câu cho em vui thôi. Đại khái theo kiểu may quá vừa tuần trước dọn cỏ thì tuần mưa to, ko thì bùn bắn hết lên cỏ bắn lấm. Hóa Đơn cười sượng, bảo cuối tuần rảnh thì về quê nó nhé. Tao bảo về ra mắt nhạc phụ đại nhân à, em cười tí bảo nhạc mẫu thôi, nhạc phụ thì ko để ý. Tao bảo thôi, chưa sẵn sàng, em bảo về chơi đơn thuần thôi chứ ko phải ra mắt gì đâu mà lo, coi như bạn bè về chơi thôi. Tao bảo để tết nhé. Em hờn dỗi bảo thế thôi ko phải về. Tao đành băng quơ tuần này bận, sắp tới rảnh thì về cũng được mà. Vậy nó mới giãn mặt ra tí. Chắc đến ngày, mất nước nên Hóa Đơn ngủ ngon lành. Tao thì chưa ngủ được, vào điện thoại xem tí haivl với mấy cái củ cải kim chi. Mụ phiên dịch nhắn zalo hỏi xin phép sư tử chưa bé. Tao bảo bé cũng quật chết chị đấy, mụ nhắn xuống quật hộ chị với. đm con hồ ly này định ăn thịt tao bằng được hay sao ko biết. Tao trêu rằng tao quen mấy thằng bạn tây đen, chị có muốn làm quen ko thì mụ bảo ko thích, thích hàng việt nam chất lượng cao. Nhắn tin vài câu dâm đãng rồi tao ngủ quên lúc nào ko biết. Nhắc cái đến ngày nổ tiền thanh toán. Sếp thẳng thắn bảo rút 250tr đưa cho tao, em Vĩnh Yên đi rút về đưa cũng chả hỏi tại sao. Tao kể sơ bộ với em Hóa Đơn rồi đưa em 50 triệu bảo giúp anh vụ Hóa Đơn chứng từ đỡ lằng nhằng thanh tra thuế. Hóa Đơn bảo làm gì mà nhiều thế, 15 triệu là thoải mái. Tao bảo thì tiền thừa coi như tiền công của em, em bảo anh mà tính toán với em thế à. Tao cười nói thôi bảo cả em Hóa Đơn và em Hà Đông làm cùng đi, chị em chia nhau lấy tiền mua quần áo lót. Em nhéo tao phát. Biết là các nàng toàn con nhà giàu nhưng tiền tự mình kiếm được nó vẫn khác. Đến trưa thấy các chị em thủ thủ với nhau, cười tươi như hoa. Tao nhắn cho thằng kỹ sư bên tổng thầu bảo bên em nhận tiền rồi, nhưng chi phí thủ tục thì kế toán bên em báo phát sinh, cả chi phí bít mồm bọn nó nữa thành ra vượt mất 30 củ, thôi bên em chịu 20, anh chịu đỡ em 10 nhé. Nó nhắn lại ko sao đâu, mỗi thằng chịu 15, làm ăn còn dài. tao nhắn nhẹ nhàng cảm ơn bảo mai em xuống công trường em đưa, hấn ok. Tao đoán là tay này cũng non, có tiền là sướng rồi nên ko cò kè chắc lép. Thế là xơi đc 15 củ nữa, đúng thôi, tiền này còn phải xuống cho tay kỹ sư 83 nữa chứ. Hôm sau tao với Sếp xuống công trường, thật hay ho là tay kỹ sư bảo vẫn duy trì việc an toàn cũng như việc đồng phục. Tao gặp

riêng đưa hẳn 10 củ bảo phần của anh, đưa thêm 5 củ nữa bảo chia quà cho 2 anh em còn lại và ông thủ kho, báo là Sếp cho quà vậy thôi. Gặp tay kỹ sư tổng thầu, đưa cho 85 củ, mừng ra mặt. Bảo nghe nói bên chú mới trúng thêm gói hạ tầng, có gì anh em cùng hợp tác... tiền vào khác ngay. Chào hỏi cảm ơn lão giám đốc vài câu, hẹn lão tối thứ 7 về hà nội đi ăn, lão đồng ý ngay. Đá nheo bà phiên dịch phát bảo tối thứ 7 nhé, bà toe toét cười. Hơn 5h chiều về mới về văn phòng, còn mỗi em Hóa Đơn, hỏi sao chưa về thì kêu chờ anh. Vãi chờ anh, nghe sao âm áp quá.

Em kể lúc trưa chia chác xong rồi, mỗi đứa 10 củ, 15 củ mua Hóa Đơn, còn 5 củ để dành tổ chức sinh nhật anh, sắp sinh nhật anh rồi còn gì. Tao bảo sao em biết thì nàng bảo em ko biết, là do Vĩnh Yên nói. Ủ, chủ nhật là sinh nhật tao rồi.

Nói thật là từ lúc đi làm tao ko để ý đến sinh nhật mấy. Toàn ở công trường có mấy thằng đực rựa, có năm còn ko tổ chức gì, im im ko ai biết. Hồi sinh viên thì mấy thằng bạn nhớ ngày của nhau cứ sinh nhật là hô hào đòi rượu, lẫu thời sinh viên của bọn tao có 5 lạng thịt bò thì phải 1 chậu to như chậu giặt quần áo rau xanh. Ko rõ sao em Vĩnh Yên lại biết sinh nhật tao, à chắc là nó cầm hồ sơ của tao để làm bảo hiểm nên biết. 3 đứa kế toán tao gọi vậy cho dễ chứ thực ra là công ty bé, kế toán làm hết cả thủ quỹ, lương, bảo hiểm, công đoàn... Vào 1 thời gian thì thấy em Vĩnh Yên có vẻ chủ đạo phần hành chính nhân sự hơn, em Hà Đông thì kiểu kế toán tổng hợp còn em Hóa Đơn thì hình như chuyên thuế má giấy tờ gì đấy dẻo rẽ. Buổi tối. Em Hóa Đơn đang đèn đỏ nên để em ấy yên tĩnh, tao về nhà trọ của tao. Đéo muốn ăn cơm nữa, tự dưng nghĩ về sinh nhật, dẻo phải là cái gì ghê gớm nhưng nó cũng là dấu mốc, bao nhiêu tuổi rồi, có gì trong tay, tương lai thế nào, rồi lại miên man về chí lớn, tư tưởng lớn. Tâm trạng, thực sự tâm trạng. Bản thân tao từ trước đến nay ko coi trọng tiền lắm, đúng hơn là có nhiều tiêu nhiều, có ít tiêu ít, chính vì vậy vẫn chưa có gì trong tay. Có lẽ phải có kế hoạch cho bản thân thôi, dẻo còn là là chàng trai trẻ nữa rồi. Mệt, dẻo nghĩ nữa. Dậy bật nhạc nghe, tao có bộ dàn mini onkyo tí tách nghe hay phết. Cắm điện thoại mở mấy bài nhạc vàng thưở xưa, pha gói cafe tan, kéo ghế ngồi gác chân lên cửa sổ, châm điếu thuốc thưởng nhạc, giọng chua chua của mụ nào ngân nga đời là vạn ngày sầu, biết tìm vui chốn nào, ta quen nhau bao lâu nhưng tình đã có gì đâu... Nghe khô ra phết. Đang say sưa thì mụ kính cận đứng ở cửa hô hét om sòm thanh niên sao nghe nhạc thôi chí thế ko biết, đòi ngay nhạc cho chị nhờ. Tao kệ mẹ, dẻo nói lại gì hết. Mụ bước vào vồ vồ sao thế, có tâm trạng gì mà ngồi thần thờ thế. Tao bảo ko, chị trật tự cho em thưởng nhạc. Mụ giật mẹ điện thoại bảo nghe gì nhạc nào nề này, để chị mở cho, 1 bài mà chị thích đến mức chưa bao giờ chán. Tao lười nhác kệ mụ. Mụ gõ gõ mở cái bài tiếng anh From sarah with love, tao trình độ tiếng anh cũng tạm tạm, đủ để chém gió với bọn hàn cộng nhưng đặc tính là chả bao giờ nghe nhạc tiếng anh, chỉ những bài nổi tiếng quá kiểu My love hay take me to your heart hay mouse love rice gì đó thì còn biết, bài này tao cũng biết vì tay Bo đàn trường có bản tiếng việt, nghe cũng được.

Mụ kính cận ngồi xuống nệm, tao lịch sự thôi ko gác chân lên cửa nữa. Lắng nghe. Cũng da diết ra phết, nói chung cũng tạm được. Vài tiếng sấm ừng ừng, gió rít mấy độ thì mưa, tao đứng dậy đóng vội cửa sổ cho đỡ hắt. Hết bài nhạc, thấy mụ kính cận đang cầm điện thoại tao lướt lướt, tao bảo điện thoại em nhiều ảnh nóng lắm đây, mụ cười bảo nóng bằng ảnh của chị ko, vl, tao bảo nếu được vài cái ảnh

của chị vào điện thoại để đêm đêm thăm du thì hay biết mấy. Mụ đỏ bừng mặt đỏ nói gì, tay vuốt vuốt. Tao kệ mẹ, cho mụ xem, đi rửa mặt cái cho tỉnh táo. Tâm trạng làm đầu óc mụ mị thế đó nào ấy. Được lúc thì mụ bảo với ai em cũng nói chuyện à ời đong đưa thế à, tao ngạc nhiên quay lại thấy mụ đang đọc tin nhắn, zalo các kiểu của tao. Khá bức, vốn tưởng mụ xem ảnh thì để cho xem chứ đọc tin nhắn riêng rư thì quá lắm rồi, Mụ mặc quần sooc, điện thoại để túi quần, tao tiến tới giật mẹ điện thoại của mụ bảo trao đổi đi, chị xem điện thoại của em thì em xem điện thoại của chị. Mụ bảo ui xời, đưa chị mở cho mà xem xem chừng đt ko có thông tin gì thì phải. Mụ mở xong đưa tao, mụ cũng dùng iphone. Tao mò mẫm vào ảnh thì toàn ảnh linh tinh chụp cây cỏ hoa lá, vài cái ảnh chụp ở cty mụ, vài cái chụp ở quê. Vào zalo thì trống trơn, chắc mụ xóa mẹ hết tin nhắn rồi, vào facebook thì có trăm bạn, tường nhà mụ toàn rêu mốc. Tao ngao ngán hỏi chị ko chơi mạng xã hội à, mụ bảo lập tài khoản đi xem ảnh là chính chứ ko chơi, tao gật gù bảo thế thì giống em. Tao vào safari, úi úi, ra ngay websex, tao xem tiếp lịch sử truy cập thấy thì thoảng lại có websex, tao cười sằng sặc dơ ra cho bà xem bảo chị cũng thích nghiên cứu môn khoa học này nhỉ. Mụ đỏ bừng mặt, giật điện thoại lại. Tao trêu tiếp thảo nào em thấy chị hay mua dưa chuột thế. Mụ bảo vớ vẩn, mua bao giờ. Cái này là xem cho vui, bọn em xem được thì nữ giới cũng có quyền xem mà. Tao nháy mắt bảo em có nói quyền lợi nghĩa vụ gì ở đây đâu, em cũng thích môn khoa học này, nếu chịu cùng sở thích thì chúng ta cùng nghiên cứu. Mụ đỏ nói gì lảng lảng đứng dậy đi về, mặt vẫn còn đỏ bừng... 66. Mụ này còn non, so với Vợ Sếp hoặc bà phiên dịch thì bà này non nớt hơn trăm lần. 2 mụ kia quá dạn dày. Cũng là điều dễ hiểu, độ dạn dĩ chỉ có được bằng cách tôi luyện, trải nghiệm nhiều. Bà này theo kiểu con ngoan trò giỏi rồi sức ép chồng xa nên phải thu mình vào trong vỏ ốc. Nhưng tao kinh nghiệm là nếu được bung ra thì mụ sẽ ko phải là người đơn giản, đáng người ấy, cái duyên ấy đủ sức đánh gục bất cứ thằng đàn ông nào. Trừ tao, à mà nói trừ tao là đó đúng, đúng hơn là trừ tao khi tao đang trong hoàn cảnh này.

Đói vl, giờ muộn mẹ rồi chắc hàng cơm cũng hết đồ. Mò lên phòng bà kính cận định hỏi xin mỳ tôm thấy bà đang nấu mì miến đó gì, hỏi đùa bảo chị cho em xin bát. Mụ bảo chưa ăn à, để nấu luôn cho. Ngại đó gì đâu tao bảo thế cho em bát. Mục lục đục lấy thêm miến bảo chờ tí rồi chuyện chị ở 1 mình nên cũng ngại nấu, trưa thì ăn cơm ở cty còn tối toàn ăn linh tinh. Được ăn tao cũng ko tiếc lời nịnh nọt bảo đúng đấy, ăn tối nhiều là béo, thảo nào đáng chị vẫn đẹp thế. Mụ cười cười bảo ko phải nịnh. Tao hỏi vu vơ rằng công ty em đang tuyển người, chắc lương tầm chục triệu, chị hỏi anh xem có có muốn về làm ko, công ty thì bé nên tính ổn định thì em ko biết nhưng làm việc cũng thoải mái. Mụ có vẻ quan tâm bảo thế thì tốt quá để tí chị gọi điện hỏi luôn, nhưng mà làm luôn à, sợ ông khủng nhà chị ko chịu vì muốn làm hết dự án phải Tết. Tao ậm ừ bảo cứ hỏi đi, về ngay mà trông vợ ko thằng khác nó chén. Mụ quay ra nhìn tao bảo đừng nói thế rồi im lặng nấu tiếp. 1 lúc thì cũng xong, mụ bê 2 bát miến với mấy lọ bột ớt bột tiêu ra. Tao bảo em ngồi đây ăn luôn đc chứ, mụ cười hỏi thế định ăn miến ăn luôn cả bát của chị hay sao mà mang xuống dưới. Tao nheo mắt nhìn mông mụ bảo được ăn cả bát loa của chị thì ngon quá. Mụ đỏ bừng mặt. Vừa ăn mụ vừa hỏi cậu nói chuyện với ai cũng à ời như vậy hả, tao cười cười em nói thật chứ à ời gì. Đôi bát của chị ai chả muốn ăn. Húp hết cả nước tao khen ngon quá, mụ cười bảo lần sau tối nhớ nhàn thì bảo chị nấu cho ăn thế,

tính rẻ mỗi bát 2 chục. Tao bảo thế ăn cả bát thì bao nhiêu, mẹ có vẻ quen hơn với điều cốt nhả của tao rồi nên trả lời tự nhiên rằng ăn cả bát thì miễn phí. Cũng nhả ra phết. Mẹ rửa bát xong quay lại vẫn thấy tao ngồi bảo thôi mời ông xuống đi để tôi tắm, ngồi đực mặt đấy làm gì. Tao nói lại rằng ơ đang ngồi chờ bát để ăn nốt hưởng miễn phí mà, quên mang tiền nên ko có 2 chục để trả đâu. Mẹ cười cười bảo lượn ngay. Lượn thì lượn, vừa ra khỏi phòng đã nghe tiếng đóng cửa, chốt cách phát luôn. Tao cũng về tắm, ăn no, tắm sạch thấy thằng người thoải mái hơn, ko bị u uất tâm trạng chí lớn nữa, lại nghĩ trong đầu kệ mẹ nó đã, tuổi trẻ có được bao nhiêu, ko ăn chơi thì già hối hận. Lên trêu mẹ tí cho vui, tao gõ cửa cạnh cạnh gọi, mẹ bảo có việc gì đấy, tao bảo mở cửa nhanh, gấp lắm rồi. Chục giây sau mới thấy hé hé cửa bảo có chuyện gì, mẹ cuốn khăn tắm, lại 1 tay giữ khăn 1 tay giữ cửa giống bà phiên dịch, nhưng e dè giữ cửa chắc lắm, tao nhìn qua khe hẹp thấy vai trần còn đọng nước, khăn hình như loại ngắn nên chỉ cuốn được dưới bẹn tí, nhưng mẹ khéo léo đứng sau cửa nên chỉ nhìn thấy thoang thoáng cái đùi.

Tao bảo em đau bụng quá, mẹ thoáng nhìn bảo miễn bình thường, chị cũng ăn có thấy sao đâu. Tao bảo cho em xin ít dầu, mẹ bảo ừ, để tìm. Mẹ vẫn để hé cửa thế, vào lục lọi, tao khẽ đẩy nhẹ cửa bảo úi gió. cửa mở, thấy mẹ 1 tay giữ khăn, người đang cúi khom bóí với, mông chống về phía tao, lộ rõ, lộ rõ, rất rõ... Mẹ lảm bảm bảo quái vừa hôm qua để đây mà, rồi đứng dậy định tìm chỗ khác, quay ra vô tình thấy cửa mở, tao đang đứng trân trân về mặt ko có gì là đau đớn mẹ hỏi cậu giả vờ à. Tao bảo đau thật, nhưng vừa thấy đôi bát nên hết đau rồi. Mẹ cúi xuống, chắc nhận ra rằng khăn quá ngắn, mặt đỏ bừng tức giận nói: Cậu có ý gì thế, trêu đùa tôi à... 67. Có vẻ tức giận thật thì phải. Tao vẫn dầy mặt nói em đau bụng thật mà, chắc ăn miễn nên sót ruột, nhưng vừa thấy nên tinh thần bị quên đau đi, mẹ vẫn giữ vẻ mặt tức giận nói tôi coi cậu như 1 người em, 1 người bạn, tôi ko phải thứ cho cậu bốn cọt nhé. Tao giả vờ ăn năn bảo em xin lỗi, nhưng em lại đau bụng rồi, cho em mượn lọ dầu. Mẹ nói trống không rằng tự vào mà tìm ở tủ đi, hôm qua vừa để đấy. Tao vào kéo từng ngăn, lộn xộn đủ thứ từ tấm bông, băng vệ sinh, quần lót...Ko thấy lọ dầu nào đâu, mẹ thì cứ đứng im, tay giữ chặt khăn. Mẹ bảo à hình như trong phòng tắm, tìm thử xem. Tao vào phòng tắm, ngó thấy quần áo mẹ đang để trên giá treo, vkl, cũng là dây dợ ra phết, mà ko thấy áo ngực, hay là buổi tối mẹ ấy thả rộng. Mẹ ấy cũng bước vào hỏi thấy chưa, tao bóí bóí đám quần áo lót trên giá, mẹ phì cười bảo dầu nào để đấy, rồi mẹ chỉ vào chỗ để dầu gọi các thứ bảo kia kia, tao nhìn vào thấy có lọ dầu thật. Tao với lấy đi ra tùm tùm cười bảo chị có mấy cái dây gì ngộ phết. Mẹ ửng hồng, vẫn đứng chặn trước cửa, tao bảo ơ chị ko cho em ra à. Mẹ né người, thế đeo nào đập khuỷu tay vào tường, bung lụa !!! Cả 1 thân thể trần như nhện trước mặt tao, tao nhìn chăm chăm, mẹ luống cuống cúi mặt lại đứng ngay đầu vào ngực tao. Đứng hình vài giây, tao ôm mẹ, ôm thân thể mỹ miều, tay tao rờ từ lưng xuống và dừng lại ở mông, ra sức mà bóp. Mẹ lúc này như mất lý trí, đứng im, tao đưa tay lên nhào nặn ngực và khẽ hôn và má, vào cổ. Mẹ rùng mình, từ từ nhẹ nhàng ôm tao, cởi áo tao ra. rồi 2 bộ ngực trần cọ vào nhau, hôn hít. Tao là người có lý trí, thằng nhỏ của tao thì ko có lý trí nên căng phòng lên, mẹ kính cận khẽ xoa xoa quần tao. Tao ôm mẹ chặt thêm chút nữa. Lý trí đâu tranh tiến hay lui đây, vốn dĩ chỉ lên để trêu đùa tí thôi chứ ko có ý định gì, ai ngờ gặp cảnh trớ trêu. Tao bảo khẽ rằng người chị đẹp quá, chị cho em nhé. Mẹ lắc đầu, ko rõ là có hay

ko. Cái lắc đầu ấy đã đánh thức tao. Lý trí nghĩ, người ta có chồng rồi, đã 1 lần làm lỡ và đang cố lấy lại hình ảnh. có lẽ chính vì nên chịu lâu ngày nên lúc này mụ mị để tao ôm ấp sờ mó như vậy, nếu giờ chén mụ chắc chắn là rất sướng nhưng sau đó thì sao, cho rằng đây là bí mật được giữ kín thì tự bản thân mụ sẽ ân hận, sẽ dày vò. Nghĩ được như vậy tao khẽ cúi xuống, nhặt khăn và choàng lại cho mụ rồi né người ra, vẫn bảo chị đẹp quá, Tao mặc áo vào rồi đi ra, vì này giờ cửa vẫn mở, may là đeo có ai.

Đm, xuống phòng dim mãi thằng em mới chịu cúi đầu, tí nữa thì nó đã xiên vào giữa 2 quả mông tuyệt đẹp kia rồi. 1 lúc sau tâm trí đã hoàn toàn bình thường và cho rằng mình làm như thế là quá đúng, cái việc ôm ấp sờ soạng với việc địt nhau chỉ cách nhau 1 sợi tóc thôi nhưng về ý nghĩa thì khác nhau 1 trời 1 vực, các cụ bảo thịt dâm vào thịt nhớ nhau cái lồn gì đây. Đây chưa dâm, đeo nhớ, đeo dày vò. Cũng giống như với bà phiên dịch, tao úp mặt húp mâm xôi đó rồi nhưng chỉ dừng ở đó, giờ 2 chị em vẫn bình thường với nhau, lời qua tiếng lại có phần dâm đẳng hơn nhưng ko bị cảm giác ái ngại Một lúc sau mụ kính cận xuống, đã mặc quần áo rồi. Bộ đồ vải lanh thùng thình, đúng là đeo mặc áo ngực, thấy rõ 2 núm ti. Mụ bảo chị cảm ơn em, tao hỏi sao lại cảm ơn, mụ bảo chút nữa thì chị đánh mất mình rồi phải ân hận. Tao bảo em mới có lỗi. Mụ nói lại đó là cảm xúc, chúng ta chạy theo cảm xúc, may là em tiết chế được. Chị cảm ơn em lần nữa. Thấy có vẻ mụ nói chân thành nên tao bông đùa, vâng, chị em mình chỉ được phép như thế thôi, ko được đi xa hơn đâu nhé, ý tao là lần sau mụ lại cho tao bóp bóp nhé. Mụ dường như biết ý bảo đừng mơ. Tao biết sau 1 lần luồn tay bóp vú, hôm nay lại được sờ soạng trần truồng. Lần sau việc sờ vú sờ mông bà này sẽ là cực dễ thôi. Có điều phải kiềm chế... 68. Nằm nhẩn tin với Hóa Đơn tí bảo anh vừa bị chị kính cận khêu gợi nhưng tình yêu của anh dành cho em quá lớn nên đã vượt qua cảm dỗ, nàng cười hihi bảo có tó thêm câu dẫn anh, tao bảo thế em là con tó à, nàng bảo ko, em là con cún. đm, đáng yêu vì. Sáng hôm sau, 8h mới tỉnh giấc, ngó xuống thế đeo nào ướt hết quần rồi. Đm nghĩ lại thì tối qua mơ màng được chịch Mai Phương Thúy, ướt mẹ quần. Năm lười nhắc nghĩ cty hôm nay đeo có việc gì, nghỉ mẹ đi ở nhà ngủ. Tối mai thì có hẹn nhậu với lão giám đốc dự án, nay ở nhà dưỡng sức cũng là hợp lý. Alo cho Sếp bảo em ốm nên nay xin nghỉ, đm thuận mồm lý do thế thôi mà Sếp hỏi kỹ vãi rằng ốm đau thế nào các kiểu, đành phải trả lời ko sao, hắt hơi sổ mũi vật thôi, nghỉ lấy sức tối mai đi nhậu. Sếp cười khà khà bảo khỏe để tối mai chiến nhé. chiến cl, mệt bỏ mẹ. Được tí thì Hóa Đơn gọi điện bảo anh ốm đau thế nào sao Sếp bảo anh nghỉ ốm, tao bảo anh giả vờ thế thôi em đừng nói với ai, con bé cười hihi bảo chết nhé, tối mai có cho em đi cùng ko, tao bảo đi gặp khách hàng chứ đi chơi đâu mà đi cùng, con bé bá đạo trả lời rằng em hỏi thế thôi chứ đi cùng anh hay ko là do em quyết định. Vkl con yêu nữ, có khi nào mình bị nó lừa ko nhi. Dứt điện thoại vài phút thấy Vợ Sếp gọi hỏi ốm đau thế nào, tao bảo sáng dậy đau đầu chóng mặt buồn nôn, nôn cả ra quần 1 ít, ko hiểu trúng gió hay thế nào, giờ mệt quá nên xin nghỉ. Nghe giọng Vợ Sếp có vẻ lo lắng, căn dặn đủ thứ, tao cảm thấy sự quan tâm chân thành. Chốt lại Vợ Sếp bảo thế thì trưa chị cho Hóa Đơn về mua cháo mua thuốc cho cậu, tao bảo thôi ko cần đâu Nghĩ bụng bảo con yêu nữ kia chẳng may xỏ mồm bảo tao ốm giả vờ thì bỏ mẹ.

Nằm lười đến trưa, hút vài điếu thuốc, đọc hết mấy lượt báo thì hơn 11h, có điện thoại. Số lạ, alo, ai đấy, giọng nữ ồm ồm bảo em là người ship hàng anh đặt, tao hỏi anh có đặt đéo gì đâu, con bé bảo ko rõ nhưng địa chỉ và số dt của anh, em chỉ đi giao thôi. Tao hỏi hàng gì thế thì nó trả lời ko biết, để trong cái hộp, nó bảo anh cho địa chỉ chính xác, nó đang ở đầu đường rồi. Tao chỉ đến quán tạp hóa, lôm côm bò dậy, đéo hiểu hàng đéo gì ai gửi, hay fan hâm mộ nào tặng quần sịp cũng nên. Vừa xuống đến nơi thì thấy bóng người quen quen, té ra Em Vợ Sếp, tao hỏi đi đâu đấy thì nó nhăn nhó giả vờ giọng ồm ồm em là người ship hàng. Mẹ nó, tưởng có sịp mới mặc. Thấy nó xách 1 cặp lồng, túi thuốc nhe nhớn bảo chị kêu chị Hóa Đơn đi ship hàng cho anh nhưng Hóa Đơn bảo chia tay rồi ko đi đâu, thế là bảo em đi. Anh chị chia tay thật á, em thấy chị Hóa Đơn vẫn vui phơi phới mà. Tao giả bộ buồn rầu bảo ừ, chia tay rồi, ko hợp, Hóa Đơn là tiểu thư nhà giàu còn anh là nông dân trồng rau nên ko hợp. Con bé ngơ ngác nói giàu nghèo quan trọng gì, anh là người giỏi giang mà. Tao bảo thôi đừng nói nữa, lên phòng đi Lên phòng con bé cứ hỏi chia tay thật ko, vừa hôm trước đưa nhau về tình cảm thế mà. Tao giả vờ đau lòng như thật, bảo mình con nhà nông dân, ko theo kịp được người ta. Con bé thấy tao mặt thê thảm bèn đùa thôi anh đừng buồn, anh yêu em đi, nhà em cũng giàu, em ko phân biệt giàu nghèo đâu rồi hihi cười. Tao bảo đừng mang tình cảm ra đùa thế, ẻm bảo ko, em cũng thần tượng anh thật mà, nghe chị em kể mà em nức lòng, với lại anh cũng ngon zai, vui tính, đáng yêu... Tao bảo thôi em ôm anh cái động viên là được rồi, con bé ngồi trên nệm, tao choàng tay ôm luôn đéo chờ nó trả lời. Nó ngồi im, tao thấy tim nó đập thành thịch. xoa xoa lưng, Em Vợ Sếp chắc kém Hóa Đơn 2 tuổi, nhưng non nót hơn nhiều, có vẻ như gái hà nội, ở cùng gia đình nên lại mang sắc màu tiểu thư khác. Ôm 1 lúc hít hà mùi thơm rồi tao bảo cảm ơn em, anh đỡ ốm rồi, con bé vẫn đờ người ko nói gì. Vài giây sau mới tỉnh bảo ai cho anh ôm em hả, đéo mẹ ôm thì đã ôm rồi, hỏi làm beep gì, tao trả lời nhăng cuội là anh cô đơn quá. Con bé ra vẻ cảm thông nên ko truy hỏi nữa. Nó bảo mua cháo đây ăn đi mà uống thuốc, tao hỏi thuốc gì, nó bảo thuốc nghiện em. tao bảo thế thì ko cần uống, vừa ôm xong thấy nghiện luôn rồi, cho ôm cái nữa là khỏi, em cười khinh khích bảo còn lâu. Em bảo thôi em về đây, ở lâu với anh nguy hiểm lắm. Tao húp hết tô cháo, sáng ko ăn cũng hơi đói, thuốc thì đéo biết loại gì nhưng quẳng qua 1 bên. Ăn xong lại nằm khoèo mở nhạc nghe, đời mấy khi được an nhàn thế. Hóa Đơn gọi điện bảo anh giỏi lắm, dám nói là chia tay rồi, tối anh chết với em. Tao bảo ơ thế có đứa nào bảo trên văn phòng là chia tay rồi mà, nằng cãi lại bảo đây là em nói vui, đằng này đứa Em Vợ Sếp kể là nhìn anh thất tình sâu thẳm lắm, diễn hay lắm. Tao cười khà khà hỏi thế nó có kể gì nữa ko, chỉ sợ nó kể vụ ôm thì bỏ mẹ. Hóa Đơn trả lời nó bảo nó động viên anh mấy câu rồi về, mà nó vừa bảo với em là em chia tay anh rồi thì để nó nhảy vào nhé. Vãi con này cũng biết đùa cơ à, tao hỏi Hóa Đơn thế trả lời thế nào thì Hóa Đơn bảo em trả lời rằng bước qua xác chị đã...

Cả buổi chiều lê la chán trà đá lại nhàn trần, đánh xèng thua mẹ mấy trăm, đang định mua thêm để gỡ gạc thì thấy Hóa Đơn gọi điện bảo anh đang ở đâu về nhà ngay em hỏi tội. Đéo gì đã hơn 5h rồi cơ à. Về thấy Hóa Đơn đang đứng cửa phòng rồi, hôm nay mặc váy bò, kiểu đóng cúc từ trên xuống dưới, ngắn ngang đùi. Tao bảo sao em mặc bộ nào anh cũng thấy đẹp thế, nó bảo đừng nịnh, vào phòng ngay. Tao cun cút làm theo, vào phòng đóng cửa nó ôm chầm lấy tao, hihi nhớ anh

quá, 1 ngày ko gặp mà tưởng 1 năm. Hôn hít nhau 1 hồi nó bảo bây giờ hỏi tội đây, có tình ý gì với Em Vợ Sếp ko. Tao gio tay lên trời bảo thề ko có, em lườm nguýt bảo từ giờ phải đề phòng Em Vợ Sếp, có dấu hiệu cảm nắng anh rồi, tao hỏi sao em biết thì nàng trả lời em thấy thái độ nó hơi giống lúc em bắt đầu thích anh. Mẹ, tao bảo thế thì anh phải đề phòng thôi, em dí tay vào trán tao anh đề phòng cái gì, lại chả thích quá. Khúc khích 1 hồi tao hỏi em hết chưa thì ẻm kêu hết rồi nhưng thi thoảng vẫn còn ít, tao bảo chiến được ko thì em bảo chưa được, để hết hẳn đi cho sạch sẽ. Tao bóp bóp 1 hồi bảo may quá, ngày kia sinh nhật anh chắc là chiến tốt. Em lườm lườm bảo chỉ thế là nhanh, yêu anh quá. Tao với Hóa Đơn khoản tình dục rất hợp, cả 2 cùng thăng hoa, đánh trận nào ra trận ấy, có lẽ thế là 1 phần lý do khiến bọn tao yêu nhau hơn, em Hóa Đơn si mê tao hơn. Hóa Đơn bảo tối qua nhà em ngủ, tao bảo ko thì nó bảo thế em ngủ lại đây, tao bảo ngủ cùng nhau khó chịu lắm thì em bảo yên tâm đi, rồi chụt chụt môi. Ý là gì ko biết. Thôi thế qua nhà em ngủ cho sướng vậy. Em bảo đi luôn, em mua thêm cho anh mấy bộ quần áo ở nhà rồi. sịp sung mua từ hôm trước chưa mặc đến. Qua nhà em, em lấy quần áo bảo đi tắm đi, tao lại nháy mắt bảo tắm chung. Thế là tắm chung, vào phòng tắm táp 1 lúc em quỳ gối xuống và hành động. Ôi đm đến giờ nghĩ lại vẫn thấy phê. Cúi đầu xuống nhìn em ko khác gì thiên thần JAV. Loanh quanh hết buổi tối, gọi điện trêu mụ phiên dịch thì kêu chị về quê, bảo ơ thế tối mai ko đi nhậu à thì kêu có, mai chị xuống, vì vậy nên hôm nay tranh thủ về quê đây, mai lão hàn ko xuống công trường nên nghỉ ko sao. Tao đợi mai nhớ xuống nhé, nhớ xôi quá thì mụ cười khinh khích bảo ok ok nhớ rồi. Chăn êm đệm ấm, ngủ ngon. Dậy thì ko thấy Hóa Đơn đâu, mở điện thoại lại thấy tin nhắn em đi trước, hẹn gặp ở cty nhé anh yêu, kèm ảnh chụp hôn trộm lúc tao đang ngủ. Xem đồng hồ mới gần 8h, đeo gì đi sớm thế, tin nhắn gửi lúc 7h15. Mặc quần áo xong lại đi taxi lên cty, thế đeo nào toàn chịu tiền taxi oan. Lên đến nơi lách thếch bước vào phòng, vừa mở cửa thì bụp, cái đeo gì thế, ồ pháo bông giấy, bóng bay đầy phòng, 5 nàng tiên xinh đẹp vỗ tay hát happy birthday. Hát xong em Hóa Đơn chạy lại hôn má đầu tiên, xong lần lượt từng đứa lại thơm má, Vợ Sếp cũng thơm. Mà thế đeo nào hôm nay tất cả cùng mặc zip đen sơ mi trắng nhé, Vợ Sếp cũng thế. Ôi địt, xúc động vl, tao thực sự xúc động, cay mũi, rơm nước mắt. Đến tiết mục chụp ảnh, mất mẹ nửa tiếng mới xong. Xong thì em nào em đấy thi nhau cầm điện thoại chắc up lên facebook cho nóng, em gái Vợ Sếp còn lại bảo tao chụp tự sướng với nó chu mỏ chu môi. Hóa Đơn đang say sưa đăng ảnh nên ko để ý chứ để ý thấy thì chết. Cần phải đề phòng.

Tay Sếp ở đâu mò vào đưa hộp quà, bảo anh đến muộn, thay mặt cả công ty chúc mừng sinh nhật chú. Bảo trưa nay đi ăn chứ, tao bảo nhưng tối có hẹn tay giám đốc hàn rồi. Ko thì tối đi cả thể nhé, mọi người gật đầu rùm rụp. Mọi người vào cắt bánh, ăn với nhau xong, Hóa Đơn bảo tối em đặt cái khác thì thôi nên nhé. Xong xuôi thì tao với Sếp lại ra chè thuốc, mấy chị em dọn dẹp. Sếp bảo dọn xong thì cả nhà về sớm, tối đi ăn sinh nhật tao, chi phí bao nhiêu Sếp lo hết. Đây đúng là sự quan tâm, tiền nong nhiều lúc cũng quan trọng nhưng sự quan tâm đúng lúc còn đáng trân trọng hơn nhiều.... Lại theo sự sắp xếp của em Hóa Đơn là ăn quán hàn chỗ Trung Hòa. 7h mọi người có mặt đông đủ rồi, ai nấy váy áo gọi gấm, túi xách xúng xính. Hóa Đơn đặt hẳn 1 phòng riêng, trang trí phong bật đầy đủ, nến nùng bánh bọ ko thiếu thứ gì. Lão Hàn có vẻ bất ngờ và hỏi hôm nay sinh nhật mày à,

sao ko báo trước để tao chuẩn bị quà. Tao bảo mai mới sinh nhật cơ, ông cứ mua quà đi mai tặng vẫn chưa muộn, lão cười khà khà. Bà phiên dịch vẫn diện sexy mang tính thương hiệu, diện 1 cái áo khoác ren mỏng, bên trong là áo ngực dạng quây, váy thun bó siêu ngắn, coi như là phô ra trọn vẹn cơ thể, trong 5 nàng tiên thì Hóa Đơn vốn ko lạ gì bà phiên dịch, Vợ Sếp cũng gặp 1 lần. 3 nàng kia chưa gặp thì có vẻ cũng bị hút vào vẻ sexy quá mức của bà ý, các nàng hôm nay mặc trang phục kiểu nhã nhặn, duy có Em Vợ Sếp là váy xòe ngắn ngang đùi, cũng lộ được cặp giò trắng muốt. Vào châu, cắt bánh thôi nên chụp ảnh các kiểu xong thì oánh chén, em Hóa Đơn ko biết là vì Sếp bảo chi phí Sếp lo hết hay thế nào mà gọi toàn chivas. Ăn uống tung bừng, Sếp hô chị em nhiệt tình đi, mai chủ nhật được nghỉ. Ban đầu còn e dè chút chút, sau đó bọn mòm thấy chị em cũng tung tăng, mời tứ tung. Tao uống giữ mình, cho thật nhiều đá vì cái bọn chivas nặng vl, nhanh say bỏ mẹ. Mời mọc nhau 1 hồi thấy ai ai mặt đỏ tung bừng, nhìn đàn mỹ nhân mà ngỡ mình là quân vương. Vl thật Ăn xong tay Hàn bảo tao mời bọn mày đi bar nhé, có bar này chỉ tiếp khách hàn nhưng tao quen nên dẫn bọn mày vào được. Nghe có vẻ lạ, từ thì đi. Tay Hàn bảo mọi người đến bar xxx thì em Hóa Đơn bảo em cũng biết bar này, đúng là chỉ cho khách hàn nhưng ở đó toàn gái Việt phục vụ, có mấy đứa phều cũng ở tòa nhà em, nhìn ngứa mắt lắm. Tao bảo kệ nó, vào nghe nhạc tí rồi về. Kéo nhau vào thì tay hàn đứng cửa, dường như thông tin trước rồi nên mọi người được vào thoải mái. Vào trong thì khá đông, toàn hàn, có cả nam cả nữ, phục vụ toàn gái việt ăn mặc sexy. Mặc mỗi cái yếm với quần sóc ngắn đến bẹn. Tao ngó quanh 1 hồi, tiếng nhạc chát chúa. Bọn tao được xếp 1 bàn, 7 người cũng ko chật lắm. Thấy bọn tao vào thì bọn Hàn khách ở đấy ngó ngó như lạ lẫm lắm, mà cơ bản mấy thằng hàn đực cứ nhòm vào đàn mỹ nhân của bọn tao. Mụ phiên dịch gọi đồ, lúc sau thấy mang toàn bia ken ra, cũng hợp lý vì vừa uống chán rượu rồi. Uống vài chai bia, các mỹ nhân nhảy nhót theo tiếng nhạc, mụ phiên dịch quẩy nhìn ngon như gái nhảy chúng tỏ thường xuyên bar bùng rồi. Em Hóa Đơn của tao vẫn là chuyên nghiệp nhất, ngon mặt voãi, em Vĩnh Yên cũng nhảy ko kém cạnh, khác hẳn với vẻ nhu mì bình thường, nhìn lắc mông lắc eo cũng chuyên nghiệp còn nháy mắt tao rồi đưa tay làm hình khẩu súng bắn bùm. Tao đeo biết nhảy, tao với Sếp ngồi uống beer, Sếp bảo kệ chị em nó nhún, anh với chú uống beer. Thằng Hàn lồn đầu hỏi hỏi chừng gần 40 tuổi tiến lại chúng tao, đứng nhún nhảy rồi nói cái đeo gì với em gái Vợ Sếp rồi cười ha hả, em gái Vợ Sếp ngơ ngác ko hiểu, bà phiên dịch ra hỏi thằng hàn kia thì thằng mấy dạy khoác vai bà ấy luôn, bà phiên dịch giằng ra rồi lại gần bàn ngồi, tao hỏi chuyện gì thì bà bảo thằng hàn lồn kia gạ rủ Em Vợ Sếp cậu đi chơi, chắc nó nghĩ đây là hàng. Mụ phiên dịch bảo kệ mẹ nó. Tao biết là mụ đã nói giảm nói tránh đi rồi.

Thằng Hàn lồn trán hỏi vẫn chưa đi, lại sang em Hóa Đơn đang nhảy nhiệt tình định ôm eo thì phải. Hóa Đơn đề phòng nên dịch ra hỏi to làm gì thế, thằng Hàn lồn gào to lại bằng tiếng hàn, tao hỏi bà phiên dịch là nó nói gì chị dịch đúng từng chữ cho em. Bà phiên dịch nói nó bảo địt mẹ em, đi chơi với anh ko. Em Hóa Đơn đeo hiểu nhưng nhận ra vẻ khiếm nhã nên cũng gào to lại là biến đi thằng điên. Vài tiếng gào to thu hút sự chú ý của mọi người quanh đấy, thằng hàn dơ tay nắm lấy tay em Hóa Đơn nhưng em giằng ra được. Tao đứng dậy lại đây thằng hàn ra nói to: bitch, get out, kèm thêm câu sì bà là mà đại khái tiếng hàn là địt mẹ mày, câu này tao biết.

Thằng hàn nói lại xì lô xê ô cái cặc gì đấy, bà phiên dịch đứng cạnh tao từ lúc nào dịch hộ rằng nó hỏi con phò kia là hàng của mày à, mọi người nhóm tao đều nghe rõ bà ấy dịch. Tao bảo chị dịch lại giúp em bảo mẹ nó làm phò, hỏi nó ăn cút ko. Bà phiên dịch nó to, thằng hàn lồn lồn định lao vào đánh nhau với tao. Tao cười chửi tiếp sì bà. Chắc đéo chịu được nữa thằng hùng hổ xông vào, mấy thằng bạn đi cùng nó ra giữ lại, thấy xô xát bảo vệ đến, tao bảo đm thằng hàn này nó khinh thường người việt, mấy thằng culi bên hàn sang đây thích ra mặt. Nói chung bọn hàn bị ghét là điều dễ hiểu, vào bar đéo bao giờ biết tips, thái độ hống hách. Bọn bảo vệ chắc cũng chả ưa gì nó bảo thôi kệ mẹ nó anh ơi, tao trả lời anh chả kệ thì sao nhưng nó mà động vào ng yêu anh lần nữa thì đéo kệ được. Mấy em bảo vệ thấy bàn tao cả dàn mỹ nhân sang chảnh nên đoán đéo phải dạng vừa cũng vâng dạ tử tế lắm. Không khí mất vui, được 1 lúc, tao ra đứng cạnh Hóa Đơn và Em Vợ Sếp bảo kệ mẹ nó, quây tiếp đi, đưa cho mỗi nàng chai beer, tao cũng nhún nhún như thằng ngớ ngẩn, 2 em phì cười, bị tao kéo ra nhảy tiếp. Bỗng dưng thằng Hàn lồn hỏi lại đứng dậy đi về chỗ bọn tao, kéo tay Em Vợ Sếp bảo xì lô cái đéo gì đó, em vợ sếp tát luôn cho thằng hàn 1 phát. Có lẽ lúc này nghe lời thôi tha từ mồm nó qua bà phiên dịch nên bây giờ cũng đéo cần hiểu mà thẳng tay luôn. Cá tính, có cá tính. Thằng Hàn lồn bẽ mặt, mọi người cười ầm. Nó vung tay tát lại Em Vợ Sếp 1 cái, đm thằng lồn, em Hóa Đơn cũng gào lên bảo anh ơi thằng chó kia đánh Em Vợ Sếp. Tao đéo phải nghĩ nhiều lao vào đấm luôn, lão Sếp cũng nhảy sỗ vào đấm, mấy thằng bạn hàn của nó đi cùng thấy vậy ra ngăn, đẩy bọn tao ra, thằng đéo nào quyết tay làm xước má tao, tao đấm luôn, mấy thằng bạn nó hô lớn sorry sorry, à bọn này xem ra còn biết điều. Thằng hàn lồn vẫn nằm lăn lóc ở dưới, đang cố lồm cồm bò dậy. Có lộn xộn, nhạc xuống, bảo vệ chạy ra, mọi chuyện đã xong rồi. Mọi người xì xào chỉ trỏ, vài phút sau có thằng hàn lồn ăn mặc lịch sự ra hỏi có chuyện gì. Thấy lão giám đốc dự án người hàn ra gặp bắt tay rồi xì lô với nhau. Tay Hàn tiến về bàn chúng tao nói tiếng việt khá sôi bảo rất xin lỗi rồi nọ kia, bảo hôm nay miễn phí cho bàn này. Sếp tao đang hăng hô lớn bảo tôi thiếu đéo gì tiền mà phải miễn phí. Tao nói ko vấn đề gì, chỉ là xích mích riêng của tao với thằng Hàn lồn kia thôi. Mấy thằng bạn của thằng Hàn lồn bị đấm đang diu dặt rồi gọi thanh toán ra về, 1 thằng tiến lại chỗ bọn tao sorry cúi đầu như bồ cùi.

Bọn Hàn này chỉ hống hách với kẻ yếu thôi, gặp kẻ mạnh thì nhũn như con chi chi. Cung ko vui nữa nên bọn tao chào ra về, gọi thanh toán thì tay hàn lịch sự kia nhất định bảo ko. Tay giám đốc dự án giới thiệu tay hàn lịch sự là em họ hấn ở bên hàn, sang đây lâu năm rồi. Bảo tao là mày học võ à, tao bảo ừ rồi giờ tay kiểu long trao thủ nhìn ngực bà phiên dịch hát hàm rồi bảo tay giám đốc, kung fu này này. Mấy thằng cười ha hả, lão giám đốc bảo bà phiên dịch về trước đi, lão ở lại trò chuyện với bạn về sau. 72. Mọi người ra về, Em Vợ Sếp thấy mặt tao có vết xước hơi rớm máu. Lục túi lấy khăn đưa tao, tao bảo có sao đâu, nó kêu anh bị chảy máu kia, tao quệt mặt, thấy hơi rát chỗ gò má, em Hóa Đơn quay sang nhìn rồi lấy khăn chấm chấm má tao. Tao bảo ko sao đâu, quay sang hỏi Em Vợ Sếp thằng thộn kia tát em đau ko, em bảo có đau nhưng nhìn anh đấm nó hả hê lắm nên hết đau rồi. Em Hóa Đơn cao giọng rú cả nhà về nhà em Hóa Đơn ngay đây liên hoan tiếp đi, mẹ nó, chưa mệt hay sao. Đéo ai ngờ cả đám hào hứng, chỉ vợ chồng Sếp là rút lui chắc cũng muốn lắm nhưng phải giữ ý tí. Em Vợ Sếp bảo với Vợ Sếp rằng chị gọi điện

cho bố mẹ bảo em ngủ nhà chị đi nhé, tối nay em ngủ nhà chị Hóa Đơn luôn. em Hà Đông, Vĩnh Yên hưởng ứng nhiệt tình, bà phiên dịch bảo cho chị tham gia nữa, để chị mua ít đồ lên nhậu tiếp nhé, cả đám nói cười rôm rả về phòng. Lúc này đã 11h đêm. Đéo mẹ, trong lúc ngồi chờ bà phiên dịch mua đồ, Hóa Đơn khoe quần áo, cả đám xúm xít vào xem, cười nói rôm rả, thử đồ các kiểu còn dặn tao cấm được vào nhé, tao cứ đứng ngoài gõ cửa cộc cộc bảo cho anh anh thẩm định cho, mấy nàng phớt lờ tao, coi như ko nghe thấy gì, tao gọi Hóa Đơn ới mở cửa, Hóa Đơn cũng bảo lúc nào em thay đồ thì cho anh vào nhé còn giờ chưa đến lượt, cứ ở ngoài đây chờ nhé sói. Đéo mẹ, có lẽ thời gian là đam mê lớn nhất của phụ nữ thì phải. Tao ra xem ti vi, đang xem thì thấy em Vĩnh Yên bước ra, mặc bộ váy thun bó ngắn, chính là bộ của em Hóa Đơn mà hôm bọn tao chim chuột trên văn phòng, em bảo nhìn được ko anh. Tao giả vờ chạy lại, đi vòng quanh ngó ngó và phán. Em mặc bộ này đẹp hơn Hóa Đơn, Hóa Đơn 9/10 thì em phải được 9.5. Tao cố ý nói to khiêu khích sự ganh tỵ của chị em để cho bọn nó mở cửa nhưng đéo ăn thua, chỉ thấy tiếng cười khúc khích bên trong. Hôm nay mới thực sự được ngắm dáng em Vĩnh Yên, đùi ko trắng = Hóa Đơn hay Em Vợ Sếp nhưng chân trắng tuột, ko một tí vết, có lẽ thường mặc quần dài nên nó thế hoặc là phải chăm sóc da kỹ lắm. Đẹp xuất sắc. Tao nhìn cặp giò chằm chằm ko chớp mắt, Vĩnh Yên hơi đỏ mặt bảo đẹp thật thì để em trần lột của Hóa Đơn luôn. Hóa Đơn bên trong nói vọng ra tôi kỷ niệm bà luôn nhé. Tao bảo lần trước Hóa Đơn mặc thì phải kết hợp với loại dây dợ gì ấy, em cũng nên học hỏi, nửa điểm trừ của em là vẫn lộ viền. Miệng nói mắt xoáy vào cặp mông. Vĩnh Yên bảo anh đề tiện quá, rồi nói nhỏ em thích anh. Đm con này liều thật, hay là say rượu ko biết. Tao phải lảng ngay rằng em vào thử bộ khác đi, Hóa Đơn nó có cả nghìn bộ đấy. Xem bộ nào mỏng mỏng mặc thử nhé. Em quẩy mông gõ cửa, các em bên trong mở cửa hé hé, tao nhòm vào đéo thấy gì. Mẹ nó, khiêu khích quá. Lại vào xem tivi, bà phiên dịch đã lên, tay xác nách mang túi chai rượu, túi xoài, túi cánh gà nướng gì gì gì.

Tao hô ầm ra ăn đê. Lúc sao mới thấy lục đục ra. Ngồi nhậu tiếp hết 3 chai rượu nếp, uống bằng nhau ko ai kém ai chén nào. Thấy các cháu vẫn tỉnh lắm, bà phiên dịch gạ đánh bài. Chơi luôn, tao bảo chơi ba cây cho nhanh, trống cửa 2 chục, tối đa 200. Em Hóa Đơn bảo em với anh chung cửa, anh làm cái thì em thu tiền. Các nàng xòa tiền ra toàn đặt 100. cũng nặn bài như thật. Số tao đỏ, tao với em Hóa Đơn bỏ ra ban đầu có 1 củ mà lúc thu về gần 10 củ, tao cười ha hả bảo ông trời có mắt, lấy của nhà giàu chia cho nhà nghèo.

Em Vợ Sếp đứng dậy đầu tiên ra điều dối bảo anh chơi gian, rồi tiến thẳng về phòng Hóa Đơn lên giường ngủ, tao gọi với theo bảo ơ đây chỗ anh mà. Em Hóa Đơn cười bảo cho anh nằm đất. Em Hà Đông cũng nhanh chân đứng dậy bảo vào tranh chỗ đây, Hóa Đơn cũng chạy vội vào, 3 đứa leo lên giường đùa nhau cười khanh khách. Em Vĩnh Yên và bà phiên dịch dọn đồ cho vào thùng rác xong thì bà phiên dịch bảo Vĩnh Yên xuống phòng chị ở tầng 6 ngủ nhé, Vĩnh Yên quay sang tao bảo ở thế anh ngủ đâu. Tao xì mặt bảo thôi đành thức trắng đêm, chung cư của em Hóa Đơn có 2 phòng ngủ nhưng 1 phòng kia ko dùng đến nên ko có chăn gối, thà ngủ ghé sofa còn êm hơn. Em Hóa Đơn bảo thế em thức cùng anh. Mụ phiên dịch tùm tùm cười bảo thôi xuống tắt nhà chị. Nhà chị còn 1 phòng ngủ nữa mà. Tao bảo 2 chị em cứ xuống đi, tí em xuống sau. 73. Lẽ ra tao ko kể thêm đoạn tao xuống

phòng bà phiên dịch nữa vì nhiều chi tiết gợi dục quá sợ bọn mày bội thực. Nhưng ko kể không được vì có 1 biến cố. Khi này đã gần 2h, tao gõ gõ cửa hỏi Hóa Đơn oi nhăm nhe vào ngủ kẻo thì thấy Hà Đông trả lời, anh ngủ phòng khách đi chàng trai của bọn em, anh mà vào thì bọn em ko chịu được đâu, nghe giọng nó thẽ thọt khiêu khích vl, tao nghe thấy em Hóa Đơn với Em Vợ Sếp còn cười khúc khích. Mẹ bọn này chơi tao rồi. Tao bảo thế thôi ngủ đi mấy thím. Hôm nay thật vui, sinh nhật có lẽ tao ko bao giờ quên. Tao lên sân thượng, không khí mát mẻ, đéo biết đứa nào bỏ quên cái ghế nhựa trên này, tao kéo ghế ra vắt chân lên lan can ngửa mặt lên trời phả khói thuốc. Thật thoải mái. Có tin nhắn. Bà phiên dịch nhắn xuống đi để đi ngủ, tao trả lời đang ở sân thượng hút thuốc, mẹ bảo thế chờ tí chị lên. Lúc sau thấy mẹ lên, đã thay đồ ngủ rồi, váy 2 dây, trời tối nên chỉ thấy thế chứ không nhìn rõ. Bà phiên dịch đứng gần tao hỏi chuyện, rồi bảo khi này thấy em đâm bọn hàn chị khoái lắm, bọn chó này cứ tưởng bắt nạt người mình được. Mẹ bảo thằng hàn lớn làm thầu ở bên tổng thầu cũng gạ gẫm chị mãi nhưng chị đéo thèm. Bác giám đốc dự án thì lịch sự lắm, thế nọ thế kia. Chuyện 1 lúc lâu cỡ 15 phút tao trên chị mỗi thì ngồi lên đùi em này, mẹ bảo thật nhé rồi lại ngồi mẹ lên đùi tao. Tao thuận tay vòng qua ôm eo bà, cả 2 im lặng. Mùi nước hoa còn sót lại, thơm tho. Thằng bé rúc đầu lên, có lẽ là chạm vào đầu đó nên bà phiên dịch bảo cậu mất kiểm chế rồi kìa, tao ko nói gì. Mẹ bảo ko phải kiểm chế đâu, chắc sắp tới chị về quê, ko làm phiên dịch nữa mẹ con xa cách thương thằng bé ở nhà. Mẹ nói nhỏ, tao đưa dần tay lên bầu ngực của mẹ mà xoa, bóp, mẹ vẫn nói nhỏ bảo cuộc sống xô bồ quá, về quê xin vào khu công nghiệp có chân nào thì làm ko thì làm công nhân cho gần con. Hơi thở bắt đầu gấp gáp, mẹ phiên dịch đứng dậy, tao đứng dậy theo, mẹ quay lại ôm tao, tao lại luôn tay vào xoa bóp ngực, mẹ dần dần đưa tay xuống, luôn vào nắm thằng nhỏ. Tao cũng luôn tay dần xuống vào khe, lúc sau thì cả 2 quần đều đã tụt, tao xoay người bà phiên dịch lại, bà cúi xuống, 2 tay chống vào ghế bắt đầu ư ư. Tiếng thở dốc, tiếng ư ư dồn dập rồi dừng lại. Lúc sau cả 2 đã mặc lại quần. Mẹ ôm tao và bảo sẽ rất nhớ.

Về phòng lúc hơn 3h. Lăn ra ghế sofa và ngủ, đéo nghĩ ngợi gì nữa. Sáng hôm sau thấy buồn buồn mũi, mở mắt thì thấy Hóa Đơn đang ngoáy ngoáy hò hét dậy đi, 10h rồi... 74. Tỉnh dậy đéo nhớ gì, hay là say mất trí nhớ. Hóa Đơn hô dậy đi anh, sinh nhật gì mà ngủ 10h, tao liếc nhìn đồng hồ, đéo, mới có hơn 8h mà. Hóa Đơn cười hi hi bảo em phải nói thế cho anh dậy. Tội nghiệp ng yêu em hôm qua phải ngủ ghế. Bọn nó dậy từ sớm về hết rồi, Em Vợ Sếp còn chụp ảnh anh ngủ, nó bảo a ngủ cũng đáng yêu. Tao bắt đầu nhớ lại từ lúc đánh bài tối qua lãi gần chục triệu xong, rồi dần dần nhớ vụ nã bà phiên dịch ngất người trên sân thượng, hơi rùng mình. Cảm thấy có lỗi với em Hóa Đơn quá. Tao véo nhẹ má Hóa Đơn bảo anh yêu em. Hóa Đơn nghe thấy sướng cười tít mắt bảo anh thay đồ đi, rồi đi chơi nhé. Chơi bởi đéo gì, mệt bỏ mẹ. Tao dậy, tắm phát cho tỉnh táo, nghĩ lại hôm qua chịch bà phiên dịch rủi ro quá, phải liên hệ với mẹ để làm rõ mới được và tuyệt đối không để Hóa Đơn biết. Tắm xong tao bảo Hóa Đơn thay đồ trang điểm đi rồi đi đâu thì đi nhé, nghe tiếng vâng vâng dạ dạ. Tao xuống phòng bà phiên dịch gõ cửa, lúc lâu mới thấy mở cửa hé hé, thấy tao bà mới mở rộng cho tao vào. Mẹ cười cười bảo dậy sớm thế cơ à, tưởng hôm qua mệt hôm nay phải ngủ hết sáng chứ. Tao ngồi xuống ghế, đi thẳng vào vấn đề chuyện đêm qua. Mẹ bảo chị biết kiểu gì cậu cũng hỏi mà, chị

nói thế này cho cậu thoải mái nhé, chị biết cậu ko có tình cảm yêu đương gì với chị, chị cũng thế, chị rất quý cậu, có thể nói là thích tuy nhiên đó ko phải là tình yêu. Còn chuyện tình dục thì chị nghĩ nó đơn giản lắm, đơn giản là có cảm xúc thì chịch. Do vậy chị với cậu ko có bất cứ ràng buộc gì hết, nếu cậu thích thì chúng ta vẫn quan hệ bình thường mà ko ràng buộc, ko ảnh hưởng đến tình yêu của cậu với em Hóa Đơn. Còn nếu cậu thấy dằn vặt vì em Hóa Đơn thì cậu có thể suy nghĩ lại, cậu ko cần bận tâm đến chị vì chị cũng ko bận tâm đến chuyện đó. Mụ thật thẳng thắn, nếu ngày nay thì mối quan hệ này gọi là fwb thì phải, tức là địt thì cứ địt nhưng đừng làm ảnh hưởng đến đời nhau. Tâm trí tao như được khai sáng, tao nghĩ ngợi như vậy thì cũng có thể chịch cả chị Em Vợ Sếp, cả em Vĩnh Yên hay chịch luôn cả em Hà Đông, chỉ cần ko ảnh hưởng đến tình yêu của mình với em Hóa Đơn là được. Nghĩ thế là tinh thần phấn chấn. Chưa được mấy giây thì bị mụ phiên dịch cho 1 gáo nước lạnh vì mụ bảo, này, đây là với chị và cậu thôi nhé, ko phải ai cũng như chị đâu, cậu mà vác chim đi chịch dạo thì chuyện đến tai Hóa Đơn tự đi mà xử lý, chị thấy công ty cậu toàn em ngon thôi. Tao hỏi bảo hôm qua chị nói định về quê làm việc, thế bao giờ chị về. Mụ bảo gồm, chưa gì đã muốn đuổi chị à, xem ra sợ Hóa Đơn quá nhỉ. Tao cười bảo ko phải muốn đuổi, mà muốn biết để còn làm vài nháy thuần khiết nữa. Mụ cười ha hả bảo giỏi lắm, rồi kêu dự kiến làm nốt tháng này, nói chuyện với ông giám đốc dự án thì ông ko nghe, bảo phải theo ông hết dự án, nếu muốn gần con thì sau dự án ông sẽ xin cho làm việc ở văn phòng giờ hành chính, có thể đón con lên đây mà ở. Tao hỏi tiếp thế chị định thế nào: Mụ bảo đeo tin lòi bọ hàn được, dù lão giám đốc này rất lịch sự nhưng kinh nghiệm nhiều năm làm việc với bọ hàn thì mụ bảo bọ hàn toàn cho ăn bánh vẽ, rất hay hứa nọ hứa kia để dụ như dụ trẻ con xong đeo thấy đâu. Mụ lại nói là bảo với lão Hàn rồi, hết tháng này nếu xin cho chị ngồi văn phòng thì chị ở, chị đón thằng ku lên, còn ko thì chị xin nghỉ về quê, làm công nhân cũng được.

Tao nhìn ngực mụ bảo chị làm công nhân sợ ko mặc vừa đồng phục. Mụ nhe nhẻn cười bảo cậu có ý gì, à mà chị đặt vòng rồi nhé, thoải mái đi. Mụ chớp chớp mắt. Tao lao vào bóp vú 1 hồi rồi về. Mụ bảo ko phải nghĩ ngợi gì đâu nhé, cứ coi chị là bạn sex thôi. Vl tư tưởng thoáng. Trong thâm tâm tao thì vừa muốn mụ về quê đi cho yên chuyện, đỡ lằng nhằng, lại vừa muốn mụ ở lại vì nếu mụ về quê thì thấy tiếc tiếc. Cơ thể phụ nữ ngoài 30, phồn thực, gợi dục mang 1 nét đẹp và hấp dẫn riêng. Em Vợ Sếp nhắn tin chúc mừng sinh nhật kèm theo ảnh chụp trộm lúc tao ngủ. Nó bảo lẽ ra có quà cho tao nhưng hôm qua tao thịt của nó gần 3 củ nên coi như đây là quà. Đéo mẹ hôm qua chỉ mỗi tao cá kiểng, à hình như em Vĩnh Yên cũng được hơn củ. Thua nặng nhất là em Hà Đông hình như mất 5 củ, ồ thế là mụ phiên dịch cũng mất tầm 3 củ, thế là mụ vừa mất tiền vừa bị chịch, mà đéo phải bị chịch, nhìn nét mặt hớn hở khi nãy thì phải nói là mụ được chịch mới đúng. Lượn fb 1 đồng tin chúc mừng sinh nhật, nhặt bọ mẹ. Tao chỉ trân trọng những đứa nhắn tin riêng thôi, vào messenger thấy Vĩnh Yên cũng nhắn tin chúc, hỏi hôm nay có nhà ko để nó mang quà qua. Tao bảo vẫn ở nhà Hóa Đơn, chuẩn bị đi chơi, Vĩnh Yên bảo đi đâu đấy cho đi với, tao bảo ko biết, cái đấy hỏi Hóa Đơn. Hóa Đơn vẫn đang mài miết kẻ mắt kẻ môi, tao bảo Vĩnh Yên đòi đi chơi cùng bọn mình em ơi, Hóa Đơn nói luôn ko được, ngày hôm nay chỉ có anh và em thôi. Thế thì chịu. 75. Hóa Đơn bảo đi flamigo đại lái. Bảo nhà đứa bạn có 1 căn trong đó, cho thuê đéo

rõ là 6 triệu hay 8 triệu 1 ngày đêm, Tao tròn mắt bảo bạn bè đeo gì chém ghê thế. Hóa Đơn bảo thì nó mua mười mấy tỷ để đầu tư cho thuê mà. Tuy nhiên em thì được miễn phí mượn. Mẹ thế đeo nói sớm. Đi taxi độ hơn tiếng thì đến nơi, đi lòng vòng các kiểu, cũng lằng mằng như trong phim hàn, cơ mà hơi vắng. Chắc mùa thu nên bọn đi nghỉ dưỡng cũng ít hơn. Bọn tao nhận nhà, khá sạch đẹp, 2 tầng, đầy đủ tiện nghi. Ko quan trọng lắm, vào đây chủ yếu ngắm cây cỏ. Hóa Đơn rủ đi bơi, tao bảo ko biết bơi, ra ngắm gái thì ra, Ra khu bể bơi có vài móng, lèo tèo quá Hóa Đơn bảo thôi về phòng. Tao bảo thế này khác gì ở nhà em, Hóa Đơn cười bảo đây là nhà, em muốn mình có cảm giác 2 đứa chung 1 nhà. Đôi vợ chồng trẻ ấy, tự dưng em hỏi bao giờ mình cưới anh nhỉ. Đeo gì nghĩ xa thế, tao bảo bao giờ có bầu thì cưới, Hóa Đơn cười hihi bảo thế thì nhanh thôi, em thích là dính luôn. Tao bảo thôi từ từ, tìm hiểu nhau cho kỹ đã, mới yêu nhau có vài tháng mà. Hóa Đơn bảo vâng, đùa anh thế thôi.

Đ.mẹ, phải đề phòng cả con yêu nữ này mới được, đang độc lập tự do hạnh phúc mà bị trói vào thì nhục. Nhưng mà cũng thấy đáng yêu phết. Hóa Đơn biết cách ăn mặc, trang điểm nên lúc nào tao nhìn em cũng thấy xinh, ngon. Đùa nhau tí lại hực, mấy hôm nàng đèn đỏ ko được gì, ôm ấp, vuốt ve rồi đưa nhau vào phòng. 1 trận toi bởi khói lửa. Đến trưa thì đi ăn, xuống nhà hàng chả có đồ mẹ gì mấy mà đắt lòi. Hóa Đơn tranh trả tiền bảo hôm nay sinh nhật anh nên em mời hết, tao bảo ơ tiền lãi đánh bạc đêm qua em vẫn cầm thì phải, em cười khanh khách bảo em thu tiền chiếu, và tịch thu tài sản bất minh của anh. Mẹ, chưa gì đã bá đạo thế sau giả như có làm vợ mình thì chắc mình đi làm chỉ trên răng dưới dép mắt. Tao bảo trả lại bọn nó đi chứ lấy làm gì, em bĩu môi bảo trả là trả thế nào, đánh bài lại trả lại tiền thế thì vui gì nữa, nó bảo anh ko phải lo, bọn đây tiền cả núi. Tao hỏi sao em biết, em kể vanh vách chị Hà Đông bố làm giám đốc xí nghiệp gì gì ấy, mẹ làm bác sĩ ở bạch mai. Có 4-5 cái nhà cho thuê, cái mà ở Hà Đông đang cho thuê hơn 70 triệu là tài sản của bà ấy rồi, còn bà ấy ở cùng bố mẹ cái biệt thự ở khu xala ấy. Vĩnh Yên thì hình như bố làm chức vụ gì to to ở tỉnh, nôm na là quan chức, có thằng em đi du học thấy bảo mỗi năm phá mất mấy tỷ mà ko xi nhê gì, Vĩnh Yên cũng có 1 căn chung cư khu mỹ đình đây nhưng kêu ở 1 mình chán nên đang ở cùng đứa bạn, căn chung cư cho thuê hình như hơn chục triệu. Em Vợ Sếp thì em ko rõ nhưng chắc chắn là tiểu thư nhà đại gia rồi, Tính ra khéo em còn là đứa nghèo nhất. Tao bảo toàn con nhà giàu chui vào công ty bé tẹo này làm gì. Em cười khinh khích bảo cũng chả biết, em vào sau, Hóa Đơn với Vĩnh Yên vào trước thì bảo người quen giới thiệu chỗ chị Vợ Sếp nên làm, còn em thì Vĩnh Yên giới thiệu vào, bọn em quen nhau từ trước. Vĩnh Yên bảo công ty bé nhưng vui, em thì đi làm cho vui là chính...Chắc mấy nàng kia cũng thế. Mẹ kiếp, nghe nó kể xong mà tuốt mồ hôi, toàn con nhà giàu đi làm cho vui, thế thì công ty phát triển thế đeo nào được. Em hỏi ơ thế nhà anh thế nào, tao bảo nhà tao có gần 4000m2 đất nhưng để trồng lúa 1 năm 2 vụ. Đất để ở rộng hơn nghìn m2, cây cối quanh năm cho hoa thơm trái ngọt, Nhà thuần nông, 5 gian cấp 4 làm bằng khung gỗ từ thời các cụ, tao có 1 đứa em gái lấy chồng rồi đang ở sài gòn. Giờ 2 thầy u ở nhà quanh năm vườn tược cỏ cây. Em Hóa Đơn nghe thế tròn mắt bảo thế nhà anh là địa chủ rồi. Chủ chủ cái mẹ gì, đất ở quê rẻ như bèo, bán hết cả ruộng cả đất chắc mua được căn chung cư như của em là cùng. Hóa Đơn bảo lúc nào cho em về chơi nhé, tao bảo ok. ngừ tiểu thư này về chơi độ

1-2 hôm ở quê sẽ thích chứ cho ở độ 1 tuần là ngấy người ngay. Ăn xong về lại lao vào nhau quần tiếp, Hóa Đơn mới hết đèn đỏ nên chắc chắn ko dính được, tao cứ thỏa sức mà tuôn trào, đến 4h chiều lại tiếp tục cuộc nữa. Thế là 3 cuộc, sinh nhật đáo gì mà chỉ đắm chìm trong nhục dục. Hóa Đơn bảo anh khỏe thế, đm ko khỏe ko được với mày, nháy thứ 3 có ý định đáo đâu, tại nó cứ nhõng nhẽo rờ mó. Phát thứ 3 còn mãi đáo ra được, thế mà nó khen khỏe. Mẹ nhà nó. Tối quay về HN, bảo thôi đường ai nấy đi nhé, ngày nay 3 cuộc rồi, Hóa Đơn bảo đáo, anh qua nhà em ngủ đi, tao phải giả vờ là về nhà làm việc tí liên quan hồ sơ giấy tờ để mai mang lên tổng thầu thì nó mới miễn cưỡng đồng ý. Cũng chả sợ chiến tiếp đâu cơ mà phải hạn chế, tối về nghỉ ngơi, lao lực quá độ quả thật ko hề tốt.

Về đến phòng, nằm phịch xuống đệm. 1 ngày xúc 3 tấn than, tính cả 1 tấn rưởi lúc đêm với bà phiên dịch thì quả là nặng nhọc, sướng thì sướng thật nhưng mà cũng mỗi gỏi ra phết. Nghỉ ngơi tí rồi nhắc đít dậy đi ăn cơm, nghĩ thoáng qua đến em sinh viên phong thủy. Nghĩ là gặp, gặp em đang cầm đầu ăn, 1 tay vẫn bấm bấm điện thoại. Tao gọi cơm bê ra ngồi cạnh, em cũng đáo để ý, tao kệ cứ ăn như thường, tí sau em ngó sang bảo ớ anh à, ừ anh đây. Bảo hôm nay sinh nhật anh phải ko, em thấy zalo báo. Tao bảo ừ, em hỏi sao ko ăn uống tung bừng gì à mà ra ăn cơm bụi. Tao cười bảo già rồi sinh nhật sinh nguyệt gì nữa. Em bảo đang định chúc qua zalo thì gặp anh, chúc anh sinh nhật vui vẻ, sang tuổi mới nhiều thành công mới nhé. Tao gật gù cảm ơn hỏi thăm tình hình ăn ở học hành của em, em kể lể đủ thứ trên trường dưới lớp. Vui đáo để, sinh viên bây giờ khác ngày xưa. Tao bảo hỏi sinh viên bọn anh ko có điện thoại máy tính như giờ, sinh nhật toàn uống rượu ôm đàn hát đến đêm. Con bé bảo anh biết đàn à, tao gật đầu biết chút chút. Nó bảo em có đàn, mua định học nhưng bấm đầu tay quá ko chịu được thế là bỏ xó. Rồi bảo anh qua phòng em chơi, làm vài bài đàn, em thích nghe đàn guitar lắm. Qua thì qua. Em sinh viên phong thủy thuê 1 phòng trong dãy trọ có 4 phòng. Phòng rộng tầm 15m², khép kín. Em bảo ở cùng 1 chị nữa nhưng nay chưa lên. Tao cầm đàn, lâu phết rồi ko sờ đến đàn. Chỉnh dây lại 1 lượt, móc ngoặc tứ tung cho quen tay, rồi từ từ rải điệu sì lâu rock, ngâm nga hát bài tử thời sinh viên" Một hôm em ko đến, lớp họp bỗng quanh hui, lời thầy như bay xa, đưa ta vào cô đơn..." Em sinh viên lắng nghe hết bài anh hát hay quá, đáo thấy khen đàn hay. Em bảo làm bài nữa, tao chơi luôn bông hồng thủy tinh, vì tình yêu kia mong manh như thủy tinh nên anh không muốn trong đời thiếu em...Hát xong buông đàn, em sinh viên thở 1 câu nghe phê thật. 76. Chém gió thêm 1 lúc thì tao về, em dặn lúc nào rảnh anh lại qua dạy em đàn nhé. Tao bảo anh dạy em cái khác được chứ đàn thì phải cần năng khiếu, em hỏi dạy cái gì, tao bảo em chuyển sang học saxophone đi, em bảo anh cũng biết thổi kèn à, tao bảo ko nhưng anh dạy em thì được. Lúc này em mới nghĩ ra bèn buông câu, vãi cả dạy thổi kèn, anh bựa quá. Tao cười haha đi về. Nói chuyện với bọn trẻ vui phết, hồn nhiên. em này mới 20 tuổi, vẫn còn non. Về phòng gặp mẹ kính cận vừa đi đâu về, thò đủ thứ trên xem máy tao hỏi thì mẹ bảo vừa từ quê lên nên mang ít gạo, hoa quả. Bảo cậu có ăn buổi thì lấy ăn, buổi nhà chị ngọt lắm. Tao xách giúp đồ lên cho bà ý rồi bảo, buổi của chị còn ngọt hơn. Mẹ đi sau đá vào đít tao bảo đừng nói vớ vẩn. Ko gặp thì thôi, gặp lại nghĩ đến thân thể trần truồng của mẹ, mặc dù hôm nay đã xúc 4 tấn rưởi than nhưng thằng em vẫn ngồng đầu dậy. Tao bảo chị về quê mấy hôm em ko gặp, có 1 chút nhớ chị đấy. Mẹ cười bảo chém ít thôi, sáng nay tao mới về,

tôi qua có thấy mày về nhà đâu. Mụ đổi cách xưng hô sang tao với mày nghe thân thiện hơn là chị với cậu. Tao hưởng ứng luôn, ai lại xưng tao mày thế, mụ cười khanh khách bảo thế dễ gọi. Mụ bảo ăn bưởi đi, chị đi tắm đây. Ko thấy mụ đuổi về nữa, có lẽ sau vụ trần truồng và tao tiết chế cảm xúc thì mụ có vẻ tin tưởng tao hơn. Tao bóc bưởi ăn, công nhận ngọt, nhiều nước mà tôm ko bị nát, ăn hết nửa quả thì mụ tắm xong. Mặc cái váy màu hồng nhạt, kiểu váy ngủ nhưng cũng kín đáo, chỉ có phần dưới hơi rộng, tao nhìn mông ko thấy viền quần lót, ko biết là loại lọt khe hay là ko mặc. Mụ kể bưởi quê, năm nay ăn được sớm. Mụ còn cho xem ảnh vườn bưởi rộng mênh mông sai trĩu, tao cầm điện thoại mụ xem ảnh, thấy ảnh chụp con bé nhỏ, mụ bảo con chị, gửi ông bà nội trông chứ 1 mình ở đây không quanh được, hay phải làm thêm. Đợt trước thì bà ngoại xuống ở đây nhưng được hơn năm thì bà bảo chịu thôi ko ở được hà nội nữa nên về. Tao bảo ơ chị để thường à , mụ bảo đeo đâu, để mở chứ. Tao bảo thế sao hôm trước ko thấy vết mổ, mụ đỏ bừng mặt bảo vớ vẩn. Nói linh tinh nữa tao đuổi giờ.

Mụ bảo gọi cho chồng rồi nhưng lão ko nghe, bảo đến tết, xong dự án thì về luôn, ko muốn bỏ dở. Tao gật gù bảo vậy thì lúc ấy tính sau, còn 4 tháng nữa là tết rồi, cũng nhanh mà. Chị giục anh về đi mà còn sản xuất tiếp chứ đũa đầu cũng lớn rồi, chị cũng có tuổi rồi. Mụ hỏi mày thấy tao già lắm à, tao cười bảo chị vẫn ngon, rất ngon. Mụ hươ hươ dứ dứ quả bưởi như định ném. Tao cười bảo em có gì nói thế thôi. Mụ ửng hồng No bưởi thì về phòng nằm. 9h tối rồi. Bỗng điện thoại rung, thằng bạn gọi bảo nhậu đi ông ời, tao bảo muộn mẹ rồi nhậu cái l' gì, bố gọi bao nhiêu lần chúng mày toàn bận. Nó kêu nay sinh nhật ông mà, muộn đeo gì, hồi sinh viên toàn 11h đêm mới đi nhậu. Ừ như hồi đấy nhậu xong hôm sau ngủ dạng dái còn giờ phải đi cày, nó bảo tóm lại nhậu ko để tôi bảo bọn nó qua. Đm qua đi, sợ đeo gì. 9 rưỡi thấy 3 thằng ml mới qua, đây là mấy thằng bạn thân chơi với nhau từ bé, ngày trước suốt ngày quăn quýt nhau, từ lúc đi làm mới dần dần xa cách. Mấy thằng ml cũng vác hộp quà sang, mẹ nhiều khô phết, tao hỏi cái đ' gì đấy, thằng ml bảo cứ bóc ra đi. Thấy có đôi giày lười, đẹp ra phết. Tao bảo đm chúng mày nhiều khô thế, thì thằng ml cười bảo tao chuyển hộ thôi, rằng đeo ngờ mày cũng có fan hâm mộ xinh thế. Tao hỏi thế thế đeo nào, thằng ml cười bảo em Vĩnh Yên cùng công ty mày đấy. Nó cũng là bạn tao, trên fb có bạn chung mà mày đeo để ý à. Đm đúng ko để ý thật. Tao bảo thế mày rủ nhậu muộn là vì đóng vai ship hàng là chính hả. Nó cười bảo mày nghĩ xấu anh em quá, bọn tao muốn mày bất ngờ thôi. Bất bất cl, thôi đi. Tầm này nhậu chỉ còn vịt nướng, chân, cánh thôi. 4 thằng ngồi hàn huyên, làm hết hơn 3 chai rượu nếp. Uống rượu với bọn này vẫn là vui nhất. Tml hỏi em Vĩnh Yên là thế nào với mày, tao bảo người yêu tao đấy nhưng đợt này đang giận dỗi. Mấy thằng bảo ngon, con đấy ngon vl, chén chưa nọ kia. Đúng là lũ mất nết. Tàn cuộc thì đã 11 rưỡi, mấy thằng bảo nếu tối thứ 7 thì ở lại đánh bài chia tiền, nhưng nay chủ nhật mai phải đi cày nên chim cút hết. Tao lắt ngắt lên phòng, say ra phết. Nhắn tin cảm ơn em Vĩnh Yên, Vĩnh Yên nhắn lại mỗi hình trái tim thôi. Thứ 2 là ngày đầu tuần, chè cháo xong thì cũng hỏi Sếp về việc dưới công trường. Sếp bảo vẫn ổn, có điều chuẩn bị làm bể nước mà mấy chú ở công trường thiếu kinh nghiệm, tao bảo thế để em xuống cho. Sếp bảo thôi, chú ở vp làm khối lượng để thanh toán hằng tháng cũng bận rồi. Đúng vậy vì giờ thêm việc thì dưới công trường làm ko kịp, với lại làm khối lượng thanh toán rồi còn gửi gắm nợ kia mà thông qua

nhiều cửa ko tiện. Tao bảo vậy tuần em xuống 1 lần, hôm nào anh xuống thì em đi cùng. Sếp bảo anh định mai xuống, tao gặt đầu bảo mai em đi cùng luôn.

Cơ bản giờ đéo có việc gì, ngồi đọc báo và đi trêu bọn con gái hết ngày. Các mối quan hệ để kiểm việc thì Sếp phải lo chứ mình biết đéo đâu mà lo. Hôm sau xuống công trường, tao họp với các đội thi công. Có thêm 1 đội nhận làm phần bề rồi. Tao vạch ra phương án đào đắp thế nào, nếu sạt lở thì dùng ván be, đóng cọc tre thế nào. Mùa thu này cũng ít mưa nên đéo sợ mấy. Rồi bảo phương án lắp dựng cốp pha thế nào, cái nào trước cái nào sau, tường tận rõ từng bước. Cứ thế mà làm. 1 tuần tao xuống 1 lần có gì sẽ điều chỉnh. Đi 1 vòng công trường thấy phần gói phụ trợ triển khai cũng đều đặn ổn định, làm bề xong thì có khi bọn nhà xưởng cũng đồ sần xong, lắp dựng kết cấu thép chắc mát tầm tháng, sau đó hết tải nặng thì bắt đầu cho san, lu làm đường được. Tao kinh qua mấy công trình nhà xưởng tổng thể rồi nên ko có gì khó khăn. Lang thang vào văn phòng tổng thầu, lại rủ lão giám đốc hàn ra hút thuốc, lão lại kéo bà phiên dịch đi theo... Ra tào lao 1 lúc tao bảo xin lỗi lão vì vụ hôm trước đánh nhau, lão bảo cái đó là bình thường, người hàn với nhau cũng đâm nhau ở đó đầy lần. Mày đâm hay lắm. Lão kể có lẽ thằng hàn hỏi kia hơi say và hiểu nhầm mấy chị em là phều, vì gái việt ở trong đó nhiều phều lắm, kiểu hàng xách tay đi cùng ấy. Tao trêu thế lão có hàng xách tay nào ko thì lão cười ha hả bảo tao yêu sinh lý, chỉ thích rượu thôi. Tao bảo thảo nào chị phiên dịch bảo đi phiên dịch cho ông buồn lắm, hần lại phá lên cười. Hần bảo bà phiên dịch xin nghỉ, tao ko muốn cho nghỉ vì nó phiên dịch tốt với lại rất hiểu ý tao. Tao quay sang nhìn bà phiên dịch, thấy bà ngơ ngác vì bọn tao nói chuyện bằng tiếng anh, lão hàn nói tiếp bảo mày động viên nó hộ tao, làm hết công trình thì tao cho về văn phòng làm hành chính. Tao quay ra nói lại với bà phiên dịch thì bà cười cười. Tao nói luôn với lão hàn là mục phiên dịch đéo tin mày đâu, mục bảo nếu hết tháng này cho mục làm văn phòng luôn thì mục ở, ko thì mục nghỉ. Lão méo xệch mặt bảo nó làm văn phòng thì ai dịch cho tao, thôi được để tao tính. Rồi lão đi vào, tao nháy mắt với bà phiên dịch trêu bảo trưa đi làm tí nhỉ, mục cười bảo có gan thì tối, chị hiệp chết cậu. Tao tái mặt bỏ của chạy lầy người. Mục gọi với bảo quên thuốc lá này cu em ơi. Mẹ nó, cu em à, rồi mày sẽ biết cu em. Chiều về, về nhà luôn. Ngại ngại chạm mặt em Vĩnh Yên, thế là thế đéo nào nhỉ, tao tự nhủ ko được phép mất lý trí, phải rành mạch mọi mối quan hệ. với bà phiên dịch coi đơn giản là bạn chịch thì được vì đã thẳng thắn nói với nhau rồi, nhưng vẫn phải hạn chế đề phòng Hóa Đơn biết. Còn chỗ em Vĩnh Yên phải nói chuyện rạch ròi 1 lần nữa, Em Vợ Sếp có vẻ gì đấy nhưng chưa đáng lo. tôn chỉ bây giờ là chỉ 1 tình yêu với Hóa Đơn mà thôi. Nghĩ xong 1 lúc mới nhớ ra là quên mất mục kính cận, cơ mà mục này mình chưa có gì, sờ mó vài lần coi như là vô tình thôi, ko cần tính.

Hóa Đơn gọi điện bảo trốn em à, hôm trước mới có thế mà đã sợ sao. Đm, tao bảo về tắm giặt chờ sẵn rồi, em tan làm thì về phòng anh luôn xem ai sợ ai, Hóa Đơn cười hi hi. Hơn 5 giờ đã ú òa trước cửa phòng, mẹ mày dám bảo ông trốn à. Lao vào luôn, hôn thật sâu, tụt thật nhanh, đẩy đầu, bắt chống tay vào tường chống hông ra, giã cho kêu oai oái, rồi xin, em thua rồi em thua rồi, phụt đầy vào trong, vật nhau ra nệm nằm thờ. 1 lúc sau mới tỉnh táo, tao bảo cho chừa đám khiêu khích anh nhé. Em lại cười hồn nhiên bảo em sợ gì mà chừa, ơ đm, vừa nãy xin thua oai oái giờ trở mặt nhanh thế, em nháy mắt bảo tiếp nào anh. Đm, bố chịu, làm liền thế

đéo nào được. Có phải tuổi 18 đéo đâu. Tao đành cười bảo thôi anh thua vậy, Hóa Đơn hôn chụt chụt vào má vào yêu lắm cơ. Xong xuôi mặc quần áo quẩy đít bảo em hẹn mấy con bạn tối qua chơi, em về đây. Tao bảo cho anh qua chơi nữa, Hóa Đơn bảo đi luôn, nhưng bọn nó ngủ lại đây nên anh nằm ghé nhé, Tao nghĩ trong đầu ghé cc ông, có bộ salon xôi thịt ở tầng 6 lúc nào chả chào đón. Nghĩ vậy thôi nhưng vẫn phải nói thế thì thôi, em về mà chơi với bạn em đi. Tao nói thêm à em gạ bạn em lúc nào mình cùng lên xe bus nhé, Hóa Đơn lườm mắt bảo anh liệu hồn, bệnh vừa thôi. Hôn phát rồi quẩy mông về. Đm thế này đéo biết là ai chịch ai nữa. thỏa mãn xong lại về đú. Thời gian trôi, chẳng cái lại cuối tháng, lại đến đợt làm thanh toán. Lại vật lộn làm khối lượng thực tế, tháng này chắc cũng tầm hơn tí, gói 8 tỷ dự kiến khoảng 4 tháng, 2 tháng đầu toàn làm phần thô, mất nhiều thời gian nhưng ít tiền. xác định 2 tháng chỉ được dưới 3 tỉ. 2 tháng sau thì xoi nốt 5 tỷ vì phần hoàn thiện bao giờ chi phí cũng nhiều hơn. Phần bể nước chưa được mấy nên đéo tính làm gì. Tay kỹ sư khối lượng của tổng thầu ở dưới công trường gọi điện hỏi tháng này có gì ko em. Tao bảo để xem vì tháng này lên hình lên khối hết rồi, khó gửi lắm, lại chả phát sinh đéo gì. Hấn bảo có gửi thì báo anh sớm nhé. Mẹ, quen mùi rồi đây mà. Rà soát loại thì chả có đéo gì gửi được, có kích thước rõ ràng cả rồi, may lắm thì gửi được vào tí khối lượng thép, đéo đáng gì thôi bỏ. Sau phần hạ tầng dễ xử lý hơn. Làm xong khối lượng thì mò lên văn phòng tổng thầu gửi, gặp mục phiên dịch bảo ơ chị ko xuống công trường à, mục bảo chị nộp đơn nghỉ, lão hàn cứ nhất quyết bảo chị làm hết dự án nhưng thôi, về quê thôi. Ở thế là nghỉ thật à, đợt vừa rồi cũng ít gặp mục, từ hôm hành lạc trên sân thượng thì có gặp vài lần trên ghẹo, cũng quên bằng mất vụ mục sắp nghỉ. Mục bảo ừ, hợp đồng thuê nhà còn đến tết nên chị đang tìm phương án nhượng lại, chắc chưa tìm được ngay, chị ở thêm vài hôm nữa dọn dẹp rồi về. Đéo mẹ, tự dung cay cay sống mũi, cảm giác chia xa ko mấy ai vui bao giờ. Tao bảo chị xin việc khác ở cty khác được mà, em thấy tuyển phiên dịch hàn nhiều lắm. Mục bảo ừ nhưng toàn yêu cầu tốt nghiệp đh, bọn chị tiếng hàn phổ thông này chỉ đi phiên dịch thôi. Tao bảo đéo gì mà đại học, làm thư ký văn phòng nọ kia thì đại học chó gì, mục cười cười. Mục bảo tối mai làm bữa chia tay nhé, gọi Hóa Đơn đi nữa. Tao vâng dạ cho xong. Về văn phòng hỏi Hóa Đơn thì Hóa Đơn bảo em ko biết, ơ thế chị ấy nghỉ thật à. Tao bảo ừ, mục nghỉ rồi về quê luôn. Hóa Đơn có vẻ cũng tiếc tiếc bảo thế thì mất vui, có chị ấy ở đây chị em hay gặp nhau nói chuyện, chị hòa đồng vui tính. Tao nghĩ đây là em đéo biết bà ấy nặng 1 tấn rưỡi than thôi, nếu biết lại chả muốn đuổi bà ấy đi vội. Tao bảo mục rủ tối mai ăn chia tay. Hóa Đơn bảo vâng thế mai đi, em đi mua món quà tặng chị ấy.

78. Em Vĩnh Yên ngồi cạnh vênh tai lên bảo cho em đi cùng nữa, hôm trước em ngủ nhà chị ấy nên cũng gọi là quen biết, với lại thấy chị ấy đáng quý phết. Mẹ, hóng vãi. Hóa Đơn trố mắt nhìn bảo bà đạo này cũng ham vui ghê nhỉ, Vĩnh Yên bảo tôi phải học theo bà, thấy bà cứ phơi phơi ra ấy. Tao bảo thế thì phải thay đổi từ cách ăn mặc đi nhé, nhìn đây này, tao chỉ chỉ vào cặp đùi trắng nõn của Hóa Đơn, Hóa Đơn gõ vào tay tao bảo anh đừng đầu độc nó, nó chân còn đẹp hơn chân em mà hiếm khi thấy khoe bao giờ, hôm trước thử cái váy thun của em đẹp thế, em cho mà có dám lấy mặc đâu. Em Vĩnh Yên bĩu môi, tôi ko lấy vì sợ bà xót ruột với lại sợ ai đó nhầm tôi thành bà thì chết chứ tôi sợ gì mà ko khoe. Mai tôi mặc siêu ngắn cho bà xem. 2 đứa đùa qua đùa lại như chốn không người. Chuyên gia hóng chuyện

đang ngồi chỗ bàn khách đã đánh hơi được và mò sang, chính là Em Vợ Sếp, em sang bô bô nói đúng rồi, chị em mình có đẹp là phải khoe ra, thời đại nào rồi mà suốt ngày quần jean áo sơ mi kẻ như bà Vĩnh Yên này, léo nhéo om tỏi, thêm em Hà Đông thỉnh thoảng lại cạc cạc, cái chợ chính là đây chứ đâu. Nói đến vấn đề quần áo thì chị em hăng say, tao lúc này bị coi như cái bàn, cái ghế hay là 1 thứ đồ vật nào đó thôi, lắc đầu về chỗ ngồi đọc báo. Vợ Sếp dạo này dẻo biết đi đâu thấy ít lên cty lắm, tuần thấy lên có buổi, tuần này còn chưa thấy mặt đâu. hỏi Em Vợ Sếp thì bảo em ko biết, có ở cùng nhà đâu mà biết, hình như bố em bảo về cty bố em làm thì phải. Tao có hỏi Em Vợ Sếp rằng nhà có công ty sao ko làm mà lại vào cty bé con con này làm thì nó hồn nhiên trả lời em có phải vào đây làm đâu, em vào đây học việc mà. Ờm, học việc gì suốt ngày chỉ buôn chuyện quần áo với du lịch. Hôm trước Sếp bảo thanh toán đợt này xong thì cho cả văn phòng đi du lịch, mấy đứa đàn bà bàn nhau om tỏi xem đi đâu, tao bảo mỗi câu đi cát bà đi, mùa này ra đây nhiều tây du lịch ngon lắm. Bọn nó bảo anh chỉ thế là nhanh, bọn em còn ngon hơn tây trăm lần. Xong thế dẻo nào mà cả bọn cũng gật gù bảo cát bà được đấy, biển trong, sạch, cảnh cũng đẹp. Em Hóa Đơn bảo đi cát bà xong đi lên Hạ long về nhà nó chơi luôn, cả hội hưởng ứng. Hết ngày, Hóa Đơn rủ đi mua quà cho chị phiên dịch, tao bảo ừ, mua cho bà ấy bộ váy sexy nhất có thể đi, Hóa Đơn tí mắt cười bảo anh mua cho em bộ nữa nhé. Ok, Đúng là đớp của ẻm nhiều mà chưa mua cho em được cái gì, trừ khoản bị tịch thu gần chục củ hôm đánh bài. Hóa Đơn quá nhiều váy áo, cơ mà cũng nên mua tặng em bộ cho tình cảm. Tao chọn cho Hóa Đơn 1 cái váy màu đỏ, có dây bắt chéo nhau từ lưng đến ngực, dưới lòi xòe nhìn như kiểu váy cho bọn đi dự sự kiện. Hóa Đơn đồng ý luôn dẻo thêm xem giá. Hóa Đơn thì chọn cho bà phiên dịch 1 bộ gồm váy xòe xếp xếp ngắn cũn, đi kèm với áo quây thun có kéo khóa sau lưng, thêm cả miếng dán ngực và quần lọt khe. Hỏi tao rằng set này được ko anh, tao nhìn thấy bảo hay là mua cho em bộ thế này luôn đi, Hóa Đơn cười bảo em có đây. Tao ra thanh toán hết hơn 4 củ, vcl đắt. Dẻo đủ tiền mặt, Hóa Đơn hỏi có thanh toán thẻ được ko. May là có quẹt thẻ được. Tao bảo em về tặng luôn bà ấy đi để mai bà ấy mặc luôn cho nóng, Hóa Đơn bảo nóng để bỏ mắt anh à. tao cười hô hô. Hôm sau, tay giám đốc người hàn gọi điện bảo mày ko động viên bà phiên dịch cho tao à, tao bảo tao nói nhiều rồi nhưng con bà ấy hình như lại đang ốm nên bà ấy càng xót ruột muốn về. Lão bảo mày có quen đứa nào dịch tốt không giới thiệu cho lão, lão bảo mấy thằng kỹ sư ng viết ở đây tiếng anh kém quá, nói mãi dẻo hiểu. Tao bảo tao quen đây nhưng ko ngon như bà phiên dịch đâu, lão bảo ko cần ngon, chỉ cần xinh là được. Ờm, đúng là bản chất dâm dê khó dời.

Hết giờ làm em Vĩnh Yên với Hóa Đơn đi về nhà Hóa Đơn, tao bảo anh về tắm giặt rồi qua sau. 6h qua nhà thì thấy 2 nàng đã quần áo chỉnh tề, em Vĩnh Yên mặc bộ váy màu đen, ngắn ngang đùi, bó sát, hở 1 bên vai, tóc buộc cao, đeo vòng tai. Hóa Đơn hí hửng bảo tao anh nhìn nó ngon chưa, bộ này của em mua chưa mặc lần nào, vào tay em phối đồ cho nó là khác ngay. Tao gật đầu bảo em không đi làm chuyên gia thời trang hay stylist cho đám diễn viên ca sĩ thì hơi phí, em bĩu môi bảo em mà phải đi xách đồ cho bọn đấy à. Công nhận Vĩnh Yên hôm nay lọt xác, lại còn trang điểm kẻ mắt xêch xêch, nhìn dân chơi voãi. Tao bảo nhìn Vĩnh Yên bây giờ giống như mấy con bạn của em Hóa Đơn quá. Hóa Đơn cười bảo chào mừng bà gia nhập vào hội nữ nhân độc thân sành điệu của bọn tôi. Vĩnh Yên bĩu môi bà mà

độc thân à, có mà độc toàn thân thì có. Tao mỉm cười bảo ko độc đâu, anh ăn nhiều lần rồi mà ko thấy sao. 2 đứa phì cười. Đưa 2 em đi, cảm giác giống cái lần đưa 4 đứa bạn Hóa Đơn đi uống bia, công nhận em Vĩnh Yên mặc này nhìn ngon, chất chơi và gợi cảm. Tao nháy mắt Vĩnh Yên bảo cứ phát huy thể này nhé, Vĩnh Yên nháy mắt lại bảo nếu anh thích. Hóa Đơn to tiếng ê ê, có khi tôi phải xem lại thôi, bà đẹp quá lại hót mấy ng yêu của tôi thì chết. Vĩnh Yên bảo ko hót đâu, dùng chung đi. Phá ra cười. 79. Bà phiên dịch hẹn ở nhà hàng, ra thấy bà ở sẵn đấy rồi. Hôm nay lại lạ thường, mặc quần leggings, áo sơ mi trắng, nhìn như phục vụ nhà hàng ấy. Mụ bảo ở cty về đã tắm giặt đéo gì đâu rồi nhìn 2 nàng kia bảo các cô làm chị lép về quá đấy. Tao bảo ko sao, chị có mặc 4 lớp áo cũng ko che được bộ ngực khổng lồ đâu, đúng thể thật, phần ngực căng đét, cúc áo bị tách hờ khe, nhìn xuyên được vào quả áo lót màu đen. Cả bọn phì cười vào bàn ăn, Có lẽ dân ở đây sẽ nghĩ tao là thiếu gia công tử nào đó cũng nên, vì lần đéo nào cũng thấy tao đi cùng đàn người đẹp sang chảnh. Kệ mẹ thiên hạ nghĩ. Tao đi với gái đẹp cũng được phép hãnh diện vênh mặt lên 1 chút. Làm hết nôi lâu hải sản với 1 chai rượu vodka nga thì tàn cuộc. Hết tận tiếng rượu, bọn đàn bà uống thì ít một nên lâu, cơ mà cũng ko kém chén nào. Đủ say vừa vừa. Mụ bảo về phòng chị pha cafe uống rồi chị em tâm sự. OK, về phòng thì bà cầm nước bảo Vĩnh Yên pha hộ chị, chị tắm ầm cái. Nước sôi, mỗi đứa hân 2 gói cafe cho đậm. Mụ phiên dịch tắm xong mặc cái váy 2 dây lộ 2/3 vú, tao ngó ngó tí mà Hóa Đơn cũng nhéo. Góm đặng nào chả ngồi đây ngắm từ giờ đến đêm. ầm nói về gợi dục thì mụ phiên dịch đúng là số 1 luôn, tao nhìn thì mà thằng em đã ngóc lên rồi, cổ dim nó xuống nó càng ngóc lên. Thôi kệ mẹ, chịu khó căng quần tí vậy. Mụ vút bao thuốc ra bảo hút đi mọi người, hút luôn trong nhà ko sợ ám khói đâu. Tao làm điệu, mụ làm điệu, em Vĩnh Yên cũng xin điệu, thật bất ngờ. Tao tròn mắt nhìn, Vĩnh Yên bảo có gì mà ngạc nhiên, em cũng biết hút mà. Hóa Đơn thấy thế cũng làm điệu bảo bọn em chỉ đi bar đi quẩy chằm cho vui. 4 điệu thuốc cháy, khói mờ mịt, tao phải ra mở cửa sổ. Gió mát lùa vào, mát lạnh, thật thoải mái. Vào ngồi tiếp hỏi bà phiên dịch chị xin được chỗ nào ở quê chưa thì bà bảo đang hỏi, chưa xin được rồi cười bảo quê chị đây nhà máy, lo gì ko có việc, trước ở bên hàn cũng làm công nhân suốt mà, trước khi sang hàn cũng đi công nhân may mấy năm. Rồi bà trầm ngâm kể cuộc sống bên Hàn, vất vả, rồi kể khi trốn ra ngoài làm như kiểu thằng tù trốn trại ấy, ko dám đi đâu chỉ sợ bắt, kể say sưa xong thế đéo nào khóc tu tu, Vĩnh Yên với Hóa Đơn cũng sụt sịt khóc. Ở thế là thế đéo nào, tao tự nhiên hơi cay mũi. Có lẽ vì không khí chia xa thôi

Tao bảo chị về quê thì thoải mái xuống hà nội chơi, chị em lại giao lưu, có gì buồn. Em hỏi vài chỗ nếu có chỗ tuyển phiên dịch văn phòng thì em sẽ giới thiệu, trước em thấy trên mạng tuyển đấy.

Mấy nàng sụt sịt, tao lại ngồi cạnh bà phiên dịch, khoác vai bả bảo khóc làm chi cho phai má hồng. Bà ôm chầm tao, òa khóc hơn. Mẹ, chắc say rượu. Tao kê, 1 lúc sau đỡ hơn, Hóa Đơn bảo chị vui lên, chị buồn làm bọn em buồn theo. Về quê gần con cũng vui mà, khi nào chán đưa bé lên đây chơi. Mụ phiên dịch lúc này mới thôi ôm tao quay ra bảo ok, có thời gian chị sẽ lên chơi. Chị quý các em lắm, từ khi về việt nam, gặp các em chị mới thấy đời mình trẻ ra, thoải mái, vui tươi. Bả bảo hôm nay ở đây ngủ tắt nhé, nói chuyện cho đỡ buồn. Tao bảo ở cả em luôn à, mụ nhìn và cười bảo cậu thì phải hỏi ý kiến Hóa Đơn. Hóa Đơn có vẻ chưa say bèn nói

anh lên phòng em mà ngủ, em ở đây. Tao bảo anh ngủ 1 mình sợ lắm, phải có người ngủ cùng. Mấy nàng phì cười bảo vậy cho ngủ ở đây nhưng ko được ngủ cùng phòng. Tao lại dày mặt bảo thế thì em bảo anh đi tự tử luôn cho xong. Đùa nhau 1 lúc, không khí vui vẻ hơn, mấy chị em lại kể chuyện sắp tới đi du lịch, chị đi cùng bọn em. Bà phiên dịch âm ừ bảo chưa chắc nên ko dám nói trước. Rồi lại bàn nhau chị chưa về thì mai mấy chị em đi bar. Đéo mẹ, vui vẻ gì mà bar, sao ko đưa nào đề xuất ý kiến là cứ ở nhà ôm nhau tâm sự nhỉ. Tao ngáp dài cái bảo nào ai đi ngủ với tôi đây. Mụ phiên dịch cười cười kêu hay là gấp thăm đi. Xem duyên phận thế nào, đéo mẹ, ai ngờ Hóa Đơn cũng đồng ý, có lẽ nó nghĩ gấp thăm chỉ là đùa thôi. Tao lấy 3 cái tấm bẻ ngắn rồi bảo ai rút phải cái dài nhất thì được ngủ với ta. Vĩnh Yên bĩu môi bảo vãi cả được ngủ, bị ngủ thì có. Nói vậy nhưng ánh mắt nàng nhìn tấm có vẻ xao xuyến lắm, xung phong rút trước. Đéo, rút đúng cái ngắn nhất, đó là chỉ tao biết thôi còn 2 người kia ko biết, mụ phiên dịch rút cái nữa, là cái dài nhất. Chết mẹ, tao bèn xoay chuyển bảo đúng là ý trời rồi, cái còn lại là cái ngắn nhất, Hóa Đơn về ngủ với anh rồi tao đúc cái tấm vào túi quần. Hóa Đơn ngây ngô bảo ơ ko cho em rút à, mẹ con ngu này nữa. Được ã Vĩnh Yên bèn bảo đúng đấy, anh lôi cái tấm ra đi để so. Tao cãi bay bảo anh vứt rồi, cái của Hóa Đơn là ngắn nhất mà. Vĩnh Yên nhất quyết ko nghe bảo anh gian quá. Tao bảo thôi, anh ngủ mình cũng được nhưng anh sẽ ngủ ghế, mấy chị em cứ buồn đi nhé. Tao ngả lưng luôn, gối đầu vào đùi em Vĩnh Yên. Bảo gối êm quá, em Hóa Đơn xách tai bảo dậy ngay, tao giả vờ ngáy khò khò đéo dậy... 80. Hóa Đơn vẫn là tinh táo nhất, kéo tai tao mạnh hơn bảo đừng giả vờ để lợi dụng con nhà người ta nhé. Tao đau quá phải kêu ái ái, đéo mẹ ngủ cùng thì ko cho ngủ, ké tí đùi con khác mà đã cấu đứt tai mình. Mẹ con yêu nữa này. Tao đứng dậy lục túi bảo cái tấm khi nãy đây nhé, anh nhớ nhầm, của Vĩnh Yên là ngắn nhất. Lúc này em Hóa Đơn mới biết tình ý của tao, nhìn tao cười hạnh phúc. Tao bảo Vĩnh Yên ngắn nhất, chúc mừng em đã là người chiến thắng đêm nay. Đi thôi em, Vĩnh Yên sưng lại 1 chút rồi cười khúc khích bảo kết quả đã bị hủy rồi. tóm lại là anh phải ngủ 1 mình thôi. Ờm, 1 mình thì 1 mình, tao bảo thôi được, tao lên sân thượng chơi cho mát đi, Hóa Đơn bảo đi đâu thì đi.

Tao 1 mạch lên sân thượng, vẫn còn cái ghế nhựa, chắc vị nào cố ý để đây. Ngồi chiêm thuốc hút, nghĩ ngợi vẩn vơ, gió mát, thư thái. Thôi thì bà phiên dịch về ã bà ấy về, cũng là hãm bớt cái phần con trong cái thằng người tao lại, đỡ rủi ro với em Hóa Đơn. Tao nhận ra càng lúc càng bị em Hóa Đơn chinh phục, càng lúc càng thấy yêu em nó hơn. Ngồi rất lâu, đi xuống thì vừa đến cầu thang gặp bà phiên dịch, bà bảo ở giờ mới xuống à, tao bảo chị lên làm gì, mụ bảo chị lên hút thuốc với ngồi trên này cho thoáng mát, gọi là chia tay cái sân thượng này. Chị hay lên đây ngồi vào buổi tối lắm, tao hỏi cái ghế kia của chị à thì bà bảo ko, trên này tầm chiều tối nhiều người lên đây hóng gió mát lắm mà, chắc của ai đó. Tao lại quay lại, mụ bước lên, quay qua ôm tao. bọn tao đứng ngay cạnh cửa, mụ thế thọt bảo sẽ nhớ tao lắm. Vẫn váy ngủ khi nãy, bộ ngực áp sát vào người tao, hôi hổi nóng, tao luôn tay từ từ, mụ ko mặc quần lót, tao thám hiểm đám lông rồi đút ngón tay vào lỗ, nhót ! Mụ khẽ rên, rồi ôm ghì tao chặt hơn, 1 lúc rồi tay mụ lùa dần vào quần tao, nắm lấy thằng nhỏ mà bóp. Thằng nhỏ vùng dậy, mụ kéo quần tao xuống, tao xoay người mụ, tốc váy mụ lên rồi đưa 2 tay ôm trọn bầu vú mà xoa, thằng nhỏ ở dưới ko có mắt nhưng cũng đi đúng hướng mà đâm vào. Mê mệt. Xong việc tao mới bảo, Ờm

ng yêu em biết thì chết. Mụ cười bảo 2 đứa nó ngủ như chết rồi, chắc uống nhiều. Trò chuyện tiễn đưa hứa hẹn 1 hồi mụ bảo thôi xuống phòng chị ngủ đi, tao hỏi em nằm đâu, mụ bảo chen được lên giường thì chen, ko thì ngủ phòng kia. Phòng ngủ của mụ có cái giường rộng 1m8, Hóa Đơn và Vĩnh Yên đang nằm ôm nhau ngủ giữa giường, tao nằm sang bên em Hóa Đơn, bà phiên dịch nằm bên em Vĩnh Yên. Cố tí là vẫn vừa. Nằm 1 lúc tao thấy tiếng thở nhẹ nhàng, chắc mụ ngủ rồi. tao thì uống cafe vào là mất ngủ, nằm ôm Hóa Đơn xoa xoa bóp bóp 1 hồi mà ngủ như chết. Mon men sang đúi em Vĩnh Yên, sờ sờ, ôi lảng mìn thật nhưng mà đéo với được hơn. Rồi cũng có cơn buồn ngủ, nhắm mắt, ngủ thiếp đi. Bỗng thấy buồn buồn, tay em Hóa Đơn đang xoa xoa ngực tao, tao mở mắt, em Hóa Đơn cười cười rồi ra dầu sụt sụt. Lúc này em Vĩnh Yên đã quay sang bên bà phiên dịch thành ra tao và em Hóa Đơn có 1 khoảng giường rộng hơn, em Hóa Đơn thì thảo bảo anh có thấy kích thích ko, tao gật gật, hôn em rồi lùa tay vào khe suốt mân mê, nước suốt róc rách, tao kéo váy em Hóa Đơn lên, thằng nhỏ đã sẵn sàng, Hóa Đơn cởi quần áo tao, tao trèo lên người em mà nhấp. Em bịt mồm ầm ứ ko dám rên to. Vừa chịch vừa sợ bọn kia dậy nhìn thấy, hồi hộp vl. Điều tao lo sợ cũng đã xảy ra, em Vĩnh Yên trở mình, quay sang phía bên bọn tao. Bọn tao nín thở, cỡ 1 phút ngâm thẳng em trong hang, thấy yên tĩnh tao nhấp tiếp. Nhấp nhanh để cho ra, tránh bị phát hiện. chính thể thành ra em Hóa Đơn ầm ứ to hơn, tao phụt. Nằm áp xuống , úp mặt, quay sang phía em Vĩnh Yên. Thật bất ngờ, em Vĩnh Yên mở mắt, lè lưỡi lêu lêu rồi cười ko lên tiếng, đm thôi thế là thôi, nó thấy hết rồi.... Tao ngẩng đầu dậy, gõ gõ em Hóa Đơn hắt hắt hàm sang em Vĩnh Yên, Hóa Đơn quay sang nhìn thì lúc này Vĩnh Yên lại như đang ngủ say lắm, Hóa Đơn nhìn tao, tao lắc lắc đầu, em Hóa Đơn lại quay sang nhìn Vĩnh Yên, vẫn nhắm mắt như đang ngủ say, tao bèn đưa tay cù cù vào sườn, Vĩnh Yên nhoẻn miệng cười. Hóa Đơn kêu lên á, Vĩnh Yên phì cười, mở mắt. Bà phiên dịch vẫn ngủ, có lẽ là ngủ say thật. Hóa Đơn giật gối dí vào mặt Vĩnh Yên, tao mặc quần áo luôn, để ý 1 bãi ga chỗ Hóa Đơn bị ướt. Nhiều nước thật. Vĩnh Yên thì thảo bảo hay hơn xem phim. Hóa Đơn đập búp búp vào gối. Tao bảo anh lên nhà em ngủ đây rồi lượn. Mẹ, làm 2 nháy, phê như con tê tê, sướng đéo tả được. Có điều ngại quá, bị em Vĩnh Yên biết, chắc nó chỉ he he mắt nhìn được đoạn tao tăng tốc về đích thôi, còn lúc trước nó quay sang bên kia chỉ nằm nghe. Mẹ nó. Ngủ 1 giấc đến sáng, dậy thì thấy Hóa Đơn nằm bên cạnh rồi. Bảo em ko đi làm à, ẻm kêu ngại quá, lên con Vĩnh Yên nó trêu cho thì chết. Tao bảo anh truyền cho em 1 bí kíp, em chủ động trêu nó trước đi, Hóa Đơn hỏi trêu thế nào, tao bảo thì tí em gặp nó em hỏi nó trước là đêm qua nằm cạnh có khó chịu ko, sao ko ý kiến tôi cho dùng chung. Hóa Đơn cười cười gật gù. Bản chất 2 nàng này chơi với nhau lâu rồi, cũng khá thân, do khác nhau phong cách 1 chút nên Vĩnh Yên mới ko gia nhập hội độc thân sành điệu thôi. Hóa Đơn bảo anh phải lên cùng em cơ, ko em ngại chết. Tao bảo được. Quay sang sơ múi 1 lúc rồi dậy thay quần áo đi làm. Lên đến nơi thì Vĩnh Yên và Hà Đông đã ở đây rồi. Thấy bọn tao lên Vĩnh Yên cười cười. Nhưng xét về độ đánh đá và dạn dĩ thì có lẽ Vĩnh Yên còn kém Hóa Đơn 1 bậc, đặt túi xách xuống bàn Hóa Đơn bảo luôn, hôm qua bà thức mà sao ko bảo tôi, bọn mình có phúc cùng hưởng có họa mình tôi chịu, bà im im thế chắc khó chịu chết. Vĩnh Yên có vẻ bất ngờ, mặt ửng đỏ bảo bà học cách nói chuyện của người yêu từ bao giờ thế. Rồi ko bàn tán gì đến chuyện này nữa. Vĩnh Yên nhìn tao, tao giả bộ lại khuôn mặt

hôm qua em nó lêu lêu, Vĩnh Yên đỏ rần mặt. Hà Đông hỏi có chuyện gì vui à, kể đi. Tao bảo hôm qua anh đang luyện công ngọc nữ tâm kinh với Hóa Đơn thì Vĩnh Yên lên chơi, học lén bí kíp của bọn anh. Hà Đông chưa hiểu hỏi bí kíp gì, tao bảo em đọc thần điều đại hiệp đi thì biết. Hà Đông gật gù, hình như search google rồi đọc to đoạn Ngọc Nữ Tâm Kinh muốn luyện thành phải trải qua 3 giai đoạn:

- Thứ nhất phải luyện hết võ công của Toàn Chân Giáo (Toàn Chân Kiếm Pháp).

- Thứ hai phải luyện hết võ công của **phái Cổ Mộ** (Ngọc Nữ Kiếm Pháp).

- Thứ ba mới bước vào giai đoạn luyện Ngọc Nữ Tâm Kinh (khi luyện tập phải có hai người cùng luyện và phải "lỏa thể" để luyện công do lúc luyện khí nóng trong cơ thể phát tiết, nếu không trút hết áo quần thì khí nóng sẽ chạy ngược vào nội thể nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì chết ngay tức khắc). Lúc luyện Ngọc Nữ Tâm Kinh chia ra Âm Tiến và Dương Thoái, luyện Dương Thoái thì có thể ngừng lại nghỉ nhưng Âm Tiến thì phải liên tục không được dứt quãng, nếu không tẩu hỏa nhập ma chân khí chạy ngược vào lục phủ ngũ tạng. Tao nghe rồi gật gù bảo đúng đây, bọn anh đang luyện đến đoạn dương thoái ngừng lại nghỉ, còn âm tiến liên tục ko được dứt quãng thì bị phát hiện thành ra dứt quãng, may mà thời khắc đấy anh phải xuất nội công thượng thừa ra, nếu không tính mạng của Hóa Đơn e là khó cứu... Hà Đông cười ha hả, 2 nàng kia thì mặt đỏ rần rần

Lúc sau thấy Em Vợ Sếp lên, đi 1 mình. Vợ Sếp đúng là lặn mất rồi, Sếp cũng mất tăm. Em Vợ Sếp bô bô bảo văn phòng mình sắp chuyển nhé mọi người, tất cả ngỡ ngác, nó nói tiếp em hóng được thông tin là sẽ gộp công ty xây dựng này vào công ty vận tải của bố em. Bên cty bố em có cả khoản cho thuê máy móc công trình nữa. Đéo ai nói gì, tao hỏi thật hay đùa, mà chuyển đi đâu. Em Vợ Sếp kêu ko biết, hình như chuyển tất lên chung cư chỗ mỹ đình văn phòng của cty bố em bây giờ. Tao hỏi trên đây đông người không nó kêu hình như có hơn 2 chục người. Tao hỏi nam nữ thế nào con bé bảo cỡ 7-8 nam với mười mấy nữ. Tao hỏi có xinh ko thì con bé bảo xinh, nhưng ko bằng các chị ở đây. Tao bảo thế đéo chuyển đâu. Ở đây đang tự do đang sướng, Mấy em kế toán cũng đồng ý, ở đây ít người nhưng vui, đi ăn chơi cũng dễ. Con bé cười bảo anh nói cứ như anh là chủ công ty ấy nhì. Tao bảo đéo chuyển, phải ko các em, 3 đứa gật đầu. Tao bảo thôi cô học việc đủ rồi thì cô tự chuyển lên đây, con bé cười cười bảo em mà thích lên đây thì em lên từ lâu rồi, em theo anh chị mà. Đùa nhau tí, hôm nay đéo rõ thứ mấy vì tuần vừa rồi mụ mị rượu chè tình dục, việc thì ít. Mở lịch mới biết thứ 6 rồi. Tào lao chuyện nọ chuyện kia, con bé Em Vợ Sếp bảo cty bố em có 3 mảng, 1 là vận tải chuyên chở = container từ cảng về các nhà máy, 2 là cho thuê máy xây dựng và 3 là chở vật liệu xây dựng. Nhưng tập trung lớn vào mảng vận tải. Mấy em kế toán dềnh tai lên nghe, tao cũng nghe, đề phòng nó sáp nhập với nhau còn biết địch biết ta. Sếp ko có mặt, Vợ Sếp cũng ko, tao làm vua văn phòng. Hết ngày Hóa Đơn lại lẻo đẹo về theo tao, bám ko rời. Bảo đi xem phim, tao bảo để mai xem giờ muộn cho thoải mái. Nịnh nọt hỏi thì nàng cũng chịu về. Bà phiên dịch gọi bảo mai chị về, chị có đăng tin trên mạng cho thuê lại nhà 4 tháng, cậu xem ai có ý định thuê thì bảo nhé. nói chuyện qua điện thoại 1 hồi mụ kết 1 câu làm tình với cậu thích lắm rồi cúp máy. Tao hơi tiếc, mới được có 2 lần, quan hệ với bà phiên dịch thoải mái lắm, dù ko được tê tái như với

em Hóa Đơn các tư thế khác nhau, 2 lần với bà ý đều trên sân thượng và doggy nhưng thật sướng khoái, ko lo lắng, ko nghĩ suy, chỉ có sức nào đập sức ấy. Tiếng rên của mẹ ko đậm bằng Hóa Đơn nhưng độ khẩu đậm thì mạnh bạo hơn theo kiểu ôi sướng quá, mạnh nữa đi em... Phê. Tao định qua nhưng thôi, thế là đủ, qua kiểu đó gì lân la làm phát vớ vẩn em Hóa Đơn biết thì toi. Hạn chế, thật sự hạn chế. Tắm giặt xong nằm nhắn tin cho em Vĩnh Yên bảo hôm qua em thấy gì, em bảo ko thấy gì, tao hỏi có nghe tiếng gì ko thì kêu ko, không nhớ gì cả. Rồi bảo bọn anh vô duyên thật, nằm cạnh người ta mà mạnh động vãi. Tao bảo đây là cảm xúc thăng hoa, khi nào em thăng hoa em sẽ hiểu. Em bảo Hóa Đơn sướng thật, em cũng muốn được như nó. Tao giả vờ ko hiểu bảo nghe nói nhà em cũng giàu ú, đáng thì xinh đẹp, trai theo cả đàn. Em nhắn lại lâu lắm rồi ko yêu đương, bảo 2 năm nay rồi ko yêu ai được. Nó là người kín kẽ mà gặp toàn bọn vô vậ nên ko đến được với nhau. Kết lại nó lại gửi tao hình trái tim. Tao bảo đừng yêu anh nhé, nó thả thêm tim nữa. VI.

Đi ăn cơm ko gặp e sinh viên, đó để ý lắm. Về nhà ngó lên thấy phòng bà kính cận tối om, chắc chưa về. Nhắn tin em đang làm gì, có ở nhà ko thì em bảo có, đang nấu cơm. Mẹ giờ này mới nấu, à mới 6 rưỡi, tại mình đi ăn cơm sớm. Tao bảo cho anh mượn đàn được ko, nó bảo ok anh qua lấy đi. Tao qua thì thấy em đang nấu cơm, bà ở cùng phòng đang nhặt rau. Tao chào hỏi thông thường, mẹ kia nhìn tao có vẻ lạ lắm. Giới thiệu qua loa tí, mẹ gật gù. Tao vác đàn về phòng, bật bông vài cữ. Rồi con chim đa đa ngẩn ngơ đứng trông về chốn xa... 83. Tao ngồi bật bông theo bản năng với những ngón đàn quen thuộc từ trước, đầu óc suy nghĩ vẩn vơ 1 hồi rồi ra cửa làm điều thuốc, tầng trên, phòng bà kính cận vẫn tối om, hay là về quê rồi đó rõ. Bà này có gì đó tao cảm thấy gần gũi với tao nhất, cái vẻ vô tư, thật thà mang nét người nhà quê, có gì đó là đồng cảm với tao. Các tiểu thư ở công ty tao ngày ngày bông đùa trêu ghẹo nhưng trong nội tâm cảm giác vẫn có một khoảng cách nào đó. Đến cả Hóa Đơn đã trao hết cho nhau, quăn quắt quýt quýt ko rời thì vẫn thấy còn chút gì là xa cách. Đó hiểu tại sao. Hôm nay về phòng ko có gì chơi, thấy buồn thôi ruột. Lại lòi facebook ra ngắm gái vậy, lướt thấy Vĩnh Yên được tag vào ảnh của thằng đầu b nào ấy, ảnh chụp em Vĩnh Yên đang ngồi bàn ăn với tus Đưa người đẹp đi ăn. ở dưới 1 đám bình loạn người yêu xinh thế với thế lọ thế chai. Ô, đó có người yêu lúc nào mà ko ai biết nhỉ. Vào fb thằng đầu b xem thì nhìn khá ổn, đẹp trai, ảnh nào cũng phong bật chớn chu, tóc tai bóng mượt, chụp ảnh vô lăng, tự sướng ô tô. Nghĩ bụng ngon đấy, tự dung thấy khó chịu trong người. Tính tham lam của con người mà, dù không phải của mình nhưng cũng đó muốn là của thằng khác. Nhưng thôi, kệ mẹ. Ấn like cho phát. Lướt vào fb mấy đứa bạn của Hóa Đơn, xem ảnh bọn này là thích mắt nhất, sexy, chanh sả. Vừa xem vừa nhắn tin cho Hóa Đơn trêu rằng anh đang xem ảnh trên fb bạn em, ngon quá. Hóa Đơn reply ăn được thì ăn đi, em ko cấm. Tao bảo thật thế à, em nhắn lại nhẹ nhàng, vâng, em nói thật mà, ăn đi rồi về em cắt...Mẹ nhà nó. Em kêu đang xem lịch chiếu phim, mai có cái phim việt nam gì đang hot ấy, tao bảo ngay chớ chọn phim việt nam làm gì, tốn thời gian, cứ chọn phim hành động hoặc võ thuật trung hoa, xem cho vui mắt. Em vâng vâng rồi bảo chọn giờ xem lúc 20h nhé. Lướt sang fb Em Vợ Sếp, ngon ra phết, trắng nõn nà. Nghĩ đến bèn nhắn tin trêu tí bảo anh lại ôm, em ship cháo qua cho anh phát. Thấy reply luôn hỏi thật hay đùa, lúc chiều có ôm đâu, sao ko bảo chỉ

Hóa Đơn ship. Tao nhấn rằng cháo của em ngon hơn, thuần khiết hơn. Em hihi bảo hãy đợi đấy. Nằm lướt hải vj thêm tí nữa thì cũng buồn ngủ, ngủ luôn. Đang mơ luyện ngọc nữ tâm kinh thì có điện thoại. Em Vợ Sếp gọi bảo em ship cháo đến đây, đoán là nó trêu nên tao bảo thôi để anh ngủ, anh đang ngủ ngon rồi tắt máy. Tắt máy phát thì ẻm lại gọi lại bảo ơ hay em đang ở dưới nhà, anh xuống đi. Tao hỏi thật á thì em bảo thật chứ đùa gì, lúc nãy em bảo hãy đợi đấy mà

Lồm cồm bò dậy, xuống dưới thấy đúng là Em Vợ Sếp đang ngồi trên xe, chống chân, mặc quần sooc jean lộ đùi trắng nõn. Tao hỏi đi đâu đấy thì kêu em ship cháo mà, tao hỏi cháo đâu thì kêu chuẩn bị đi mua, phải xem anh ốm thật hay ốm giả. Rồi em bảo luôn ơ anh ko mời em vào nhà à. Vào đến phòng tao hỏi luôn chắc đi chơi đâu tiện qua đây chứ gì, ẻm cười bảo sao anh biết rồi bảo vừa đi chơi qua nhà bạn về nên vào xem ốm đau thế nào. Ồm như anh khéo voi vẫn còn bị anh vật. Nhìn thấy cái đàn nó hỏi a biết chơi đàn à, làm vài bài cho em nghe với, em thích nghe đàn. Tao vẫn ngái ngủ bảo anh đang tập thôi thì nó bảo em trước cũng tập được tí rồi nó tự nhiên cầm đàn bấm bật tung tung, mấy cái bài linh tinh kiểu mới tập thật. Mẹ đang ngủ ngon ko muốn tiếp khách tí nào, tao nằm xuống đệm bảo nãy anh đùa tí chứ anh khỏe như voi luôn, nhưng mà hơi đói thật, em có mang cháo qua thì anh vẫn chén hết. Con bé trả lời buông chổng rằng đói thì đi ăn thôi, hôm trước thịt của em mấy củ, hôm nay mời em đi ăn đê. Tao ngáp ngáp lim dim, con bé vẫn hăng say bật đàn. Giờ mới để ý đồng hồ, gần 10h tối rồi. Tao bảo em đi chơi muộn thế về thầy u ko quạ cho à, ẻm trả lời dạo này phụ huynh bận nhiều việc, với lại em là người đã đi làm rồi nên ít bị kèm cặp như trước. Vãi cả đi làm !!! Tao rủ đi ăn đê, con bé buông đàn ngay bảo chờ mãi chả thấy ý kiến gì. Đưa em đi ăn, ra quán ăn thì 9/10 người trong quán bị hút mắt vào cặp giò của ẻm, số còn lại là mấy người làm của quán. Vì đùi đã trắng, chân dài lại còn mặc quần sooc siêu ngắn, phải tao thì tao cũng nhìn, mắt đéo gì. Gọi 2 bát miến gà, nửa con gà luộc bảo em là làm tí rượu ko thì ẻm bảo ko, có 2 đũa uống thì ra thế nào. Thế là ăn, vài miếng thì ngán, ăn xong về phòng ngồi chuyện linh tinh lúc thì em bảo về, tao đứng dậy tiễn, cười cười bảo ồm thuần khiết cái đã chứ. Em đứng lại, quay lại cúi đầu mặt hơi đỏ. Tao ồm luôn, ồm thuần khiết rồi tao nói nhỏ em cứ khoe đùi thế này thì dễ tai nạn giao thông lắm. Em bảo đẹp thì phải khoe chứ, anh thấy có đẹp ko. Tao gật đầu bảo rất đẹp là đằng khác... 84. Con bé bảo anh so em với chị Hóa Đơn thì thế nào. Tao bảo ko so được vì vẻ đẹp ko có thước đo, ko thể định lượng được, chỉ biết là cả 2 cùng rất đẹp và có phần hơi giống nhau. Nó hỏi giống ở điểm nào, tao trả lời là giống ở điểm tiêu thư, ăn mặc sành điệu, cùng lắm mồm và có vẻ tính nghịch giống nhau. Con bé bĩu môi bảo anh còn thiếu, tao hỏi thiếu gì thì ẻm bảo cùng xinh đẹp giống nhau nữa. Ờ, xinh, ngon nữa. Em Vợ Sếp cười khinh khích bảo thôi đi về và hỏi mai anh có đi làm ko, tao bảo chưa biết, tối mai có hẹn đi xem phim với Hóa Đơn nên có khi mai nghỉ ở nhà lấy sức. ẻm bảo làm gì mà phải chuẩn bị từ sáng ghê thế. Tao nháy mắt bảo anh đang luyện ngọc nữ tâm kinh. Con bé hỏi cái đây là cái gì, tao cười trả lời về tra google. Nếu thấy hay thì anh em mình cùng luyện.

Cuối cùng thì nó cũng lượn, nhìn từ đằng sau, quả đùi ấy, quả mông ấy, nếu ko bận lòng thì chỉ muốn lao vào cắn. Tao về phòng, viết tiếp giấc mơ khi nãy cơ mà đéo thể viết được, đành ngủ. Làm 1 mạch đến 7h sáng hôm sau, vừa dậy được tí thì Hóa Đơn hỏi anh có đi làm ko, tao bảo ko, ở nhà lấy sức tối chiến đấu. Hóa Đơn

bảo chỉ vớ vẩn, anh chuẩn bị đi, em qua đón, lên cty cho vui chứ ở nhà làm gì. Nói là làm, ko để cho tao có cơ hội thanh minh, Hóa Đơn bảo mỗi câu thế anh nhé rồi tắt máy. 8h kém 15 đã bấm còi pip píp ở dưới cửa. Hôm nay mặc bộ váy ngắn màu đen, áo kiểu lính hải quân, thấy tao nhìn chăm chăm nàng bảo nhìn gì mà nhìn, bắn giờ. Tao bảo em mặc thế này ra đảo thì bố chiến sĩ nào mà chiến đấu được. Em ngồi đằng sau, bắt chéo chân, tao liếc xuống thấy cặp giò mơn mớn buột miệng nói đùi em đẹp ngang đùi Em Vợ Sếp. Hóa Đơn nhéo sườn bảo anh thấy đùi Em Vợ Sếp bao giờ mà a biết. Tao phải nặn óc mấy giây mới trả lời được rằng lần trước đi liên hoan sinh nhật anh nó chả mặc váy ngắn đó còn gì. Hóa Đơn bảo đùi Vĩnh Yên mới đẹp nhất, nếu đùi Vĩnh Yên mà trắng như bọn em thì hoàn hảo luôn. Tao cũng hỏi sao em ở hạ long, miền biển mà da em trắng thế, nàng cười kể lể rằng 1 là do bản chất da, 2 là do cách chăm sóc, em chăm sóc thế lọ thế chai... Hết chuyện chăm sóc da của em thì cũng đến công ty. Vẫn 2 gương mặt thân quen là Hà Đông và Vĩnh Yên, đưa thì ăn ngô, đưa thì ăn xôi.

Tao vào văn phòng bảo chúc mừng Vĩnh Yên có người yêu đẹp trai, thế mà bí ần quá. Vĩnh Yên đỏ mặt thanh minh ko phải bạn trai đâu, nó đang tán tỉnh em thôi chứ có gì đâu mà bạn trai. Tao khen rằng thằng đầu b đấy nhìn cũng được đấy, Vĩnh Yên bảo em lại ko thích đàn ông trau trốt quá, em thích phong cách như của anh hơn. Lại động vào chuyện thời trang, mấy nàng bắt đầu bàn con trai mặc thế nào thì đẹp, tao biết thân phận sang ngồi im 1 chỗ, bật máy tính đọc báo. Câu chuyện của các nàng tưởng như sắp trùng xuống thì xuất hiện thêm 1 chuyên gia thời trang nữa là Em Vợ Sếp, chưa thấy mặt đã nghe tiếng bảo thời tiết đẹp quá, thời tiết này mà đi chơi thì tuyệt. Vào nhìn thấy tao con bé ơ ơ tưởng anh nghỉ, thế tôi có luyện ngọc nữ tâm kinh với chị Hóa Đơn nữa ko, nghe thấy ngọc nữ tâm kinh 3 nàng kia tròn mắt vài giây rồi em Vĩnh Yên đỏ mặt, Hóa Đơn lườm lườm tao, Hà Đông cười ha hả bảo sao em cũng biết chiêu thức này à. Em Vợ Sếp giả vờ ngơ ngác bảo e ko biết, hôm qua thấy anh ý nói chuyện với em là tối nay cùng chị Hóa Đơn luyện công mà Tao cũng cạ lời với con bé này. Đành lảng chuyện rằng Vĩnh Yên có người yêu rồi còn cô với Hà Đông thì thế nào. Hà Đông bảo ui em đây người yêu, đuổi ko hết, yêu đương nhưc đầu. Em Vợ Sếp thì bảo em còn bé mà anh, tao nhìn chăm chăm vào mông rồi đưa mắt lên ngực bảo anh thấy ko bé lắm đâu. Con bé chạy lại gõ vào đầu tao bảo anh nhìn đi đâu đấy. Vĩnh Yên lúc này mới cất lời là em chưa có người yêu nhé, thằng đầu b hôm qua đi ăn cùng là bạn bè thôi, nó đang theo đuổi em, rủ đi ăn đến 8 lần rồi hôm qua em mới đi...Tao cười bảo nếu ko phải ng yêu thì giới thiệu cho Em Vợ Sếp đi, Em Vợ Sếp bảo no, thank. Tao lại bảo thế giới thiệu cho Hóa Đơn đi, Hóa Đơn thích zai đẹp. Hóa Đơn nói yes, ok tôi là nhà vô địch. Nhưng đề bao giờ gặm hết xương của anh rồi em tính, giờ thì anh là đẹp nhất. Mấy đứa kia bữu môi gớm anh chị tâng nhau lên quá đấy, Hóa Đơn đồng dục đứng dậy hỏi thế tôi hỏi các bà 1 câu, các bà thật lòng trả lời nhé. Anh ng yêu tôi đây có đẹp trai không. Mấy đứa gật gù, Hóa Đơn hỏi tiếp Có ngon ko, mấy đứa lại gật gù bảo ngon. Hóa Đơn hỏi ngon thì phải sao, 3 đứa kia đồng thanh hô ngon thì phải chén. Rồi cười ha hả, Hóa Đơn cũng cười sảng sặc bảo linh tinh, Ngon thì phải giữ...

85. Vui đùa tí thì hết buổi sáng, chả được việc mẹ gì. Vĩnh Yên hỏi tối nay 2 vị đi xem phim ở đâu, Hóa Đơn le te trả lời là xem ở mỹ đình sống đà phim xxx đấy, 8h mới chiếu. Có cần thiết phải khai chi tiết thế ko. Vĩnh Yên mỉm cười, ko

biết đang nghĩ gì. Đưa Hóa Đơn đi ăn rồi thì về nhà em, Hóa Đơn bảo chị phiên dịch về lúc sáng rồi. Sáng sớm chị lên chào em và gửi lời tạm biệt anh, tao âm ừ, nghĩ bụng thật là đáng tiếc, tối hôm qua mục cũng gọi cho mình còn chốt hạ câu làm tình thật thích. Ko biết còn cơ hội đập dĩa vào bộ môn ấy, 2 tay bóp 2 quả bưởi của mục ấy nữa ko. Nghĩ đến vậy thằng bé lại nhồm dậy, quay ra nhìn nhìn Hóa Đơn nháy má, Hóa Đơn bảo anh định làm gì em mà mặt anh gian thế. Tao bảo ko làm gì đâu, chỉ luyện công tí thôi. Cô nàng cười hihi bảo cái võ đấy em ko thấy chi tiết nào là cho xxx đâu, anh toàn luyện sai. Tao nghiêm mặt bảo ko phải sai đâu mà đấy là cảnh giới cao nhất, là mật học thất truyền nhưng anh vô tình có được... Ân ân ái ái từ giường ra ghế rồi lại vào giường, toi bởi khói lửa. Xong thì ôm nhau lăn ra ngủ. Đúng là mới yêu, cứ có cơ hội là chịch. hơn 3h mới tỉnh giấc, Hóa Đơn bảo tắm giặt rồi đi siêu thị luôn, ăn luôn ở Big C rồi lên xem phim. Khu Mỹ Đình thì rạp phim ở tầng 4, Bigc ở tầng hầm, tầng 1, 2 là khu các ki ốt bán hàng, tầng 3 là ăn uống. 5h bọn tao đã đến Big C, đi lượn lờ từ tầng hầm lên tầng 2 thì đã mất 2 tiếng, Hóa Đơn mua 1 đóng lạng nhặng. Chỉ khổ tao trưa phải xúc than, giờ lại bốc vác. 3 túi to đùng, Hóa Đơn bảo nó quen đưa có ki ốt tầng 2, ra gửi đó sau khi xem phim về thì lấy. Tao bảo hình như 10 đóng cửa rồi, lúc ấy còn chưa hết phim. Nàng bảo thế em bảo nó mang về nhà hộ cho, nó ở cùng tòa chung cư ấy. Vào rạp phim, vé đặt trước rồi, ngồi ở ghế hàng G hay H ko rõ, hôm nay thứ 7 mà rạp vắng vãi, được hơn chục mạng. Tao hỏi Hóa Đơn phim này chắc là không hay thì phải, rạp vắng toe. Hóa Đơn cười bảo chịu. Rạp tắt điện tối om, mấy cảnh đầu là thằng đeo nào đang chui ở cống thoát nước, công nhận bên tây có cống thoát nước khủng, thế này thì mới ko ngập úng chứ, cống đeo gì mà thằng người đi ở dưới, trên đầu vẫn còn khoảng trống mênh mông, chắc phải là loại cống hộp 3mx3m mất. , trong cống tối đen, thấy 2 thằng cũng mặc quần áo đen như bọn trộm cát cát giấu giấu đồ gì đó chắc là mới ăn trộm được. Hóa Đơn nắm tay tao xem chăm chú, có đứa đeo nào đến ngồi cạnh tao ko rõ, ngửi mùi thơm thơm chắc là con gái, tao cũng ko để ý. Trong phim 2 thằng đi đã đi ra khỏi cống, ra đến con suối hay sông gì đó, vừa ra khỏi thì súng ở đâu nã ầm ầm, mẹ nó, ngồi trong rạp, âm thanh khủng làm giật cả mình, 2 thằng trộm quay ngược vào cống, thì thảo với nhau rồi chia ra mỗi thằng 1 đường, bên ngoài cảnh sát tập trung, trực thăng vù vù. 1 toán cảnh sát trang bị đầy đủ, đèn chiếu sáng choang, súng gắn laze chiếu loạn, chui vào trong cống. Thằng trộm ở lại rút súng lục bắn tòm tòm hạ được vài chiến sĩ, lúc hết đạn nó tìm đường chạy trốn, bị bắn trúng chân, bọn cảnh sát tiến lên định bắt sống thì ùng ùng mấy quả bom hay mìn gì đó nổ, thằng trộm khi nãy diu thằng bị thương, mở nắp cống chui ra, ở trên có xe motor chờ sẵn, 2 thằng chạy. Nhưng đeo đâu thoát dễ thế, chạy được lúc thì trực thăng cảnh sát bay vù vù đằng sau, 2 thằng đi lòng vòng trong phố, chui vào hầm rồi lại tòi lên rồi tạt vào cái ngõ, 2 thằng vút xe đi lên tòa chung cư, lúc sau cảnh sát bao quanh đầy chung cư. 2 thằng bỏ mẹ này lên cởi hết quần áo trộm thì hóa ra 1 đứa ko bị thương là con gái, bọn này phá cửa vào 1 phòng ông bà già, bà đang ngồi xe lăn, con bé dơ súng đen dọa rồi tìm băng bó cho thằng bị bắn ở chân. Nó lục tung tìm kiếm thì kiếm đc cái kính với mớ tóc giả trắng tinh kiểu bà già, nó lấy quần áo ông bà già thay cho thằng bị thương, đội cho tóc giả. Bịt mồm và trói 2 ông bà kia nhốt trong phòng tắm rồi cũng thay đồ, cho thằng bị thương vào xe lăn đẩy ra ngoài. Cảnh sát lúc này thông báo tất cả cư dân ra khỏi tòa nhà, cảnh sát canh

ở dưới cửa và đương nhiên là 2 đứa trộm kia thoát thành công trong bộ dạng mới. Hết cảnh hay, tao quay sang Hóa Đơn bảo có về hay đấy. Cũng chả chú ý gì xung quanh. Xem tầm 15 phút cứ thấy gương gương, quay sang bên phải thì gặp đúng em Vĩnh Yên, quay lên trên gặp ngay Em Vợ Sếp và em Hà Đông. bọn nó nhe nhớn cười thì thảo bảo đi ăn mảnh mà xong à, bọn em đi xem 2 người luyện công thể nào...

86. May là ở rạp phim chứ ở chỗ khác thì tao trở thành người buồn vệt rồi. Cuối cùng cũng hết bộ phim, có vài cảnh 2 đứa trộm đẩy cối áo lẫn lộn trên giường cũng gọi gọi ra phết. Ra ngoài đứa Em Vợ Sếp mới bảo bọn anh đi phải rủ mọi người đi cùng chứ, phòng có mấy người mà ăn mảnh quá. Tao bảo đi luyện công có phải đi chơi đâu. Bây giờ mới về nhà Hóa Đơn luyện công thật đây này, mấy đứa có về xem ko. Tưởng bảo thể bọn nó chối ai ngờ tất cả hô nhất trí thôi. Thế là thể beep nào.

Trưa được 1 nháy đã đời nên Hóa Đơn cũng hào hứng rủ chị em về đéo kể đã hơn 10h rồi. Hà Đông bảo về mấy chị em bàn xem hôm này đi cát bà mặc đồ gì. Ôi phụ nữ, về phòng bọn nó léo nhéo bắt kể đã 11h đêm và hình như ko có ý định ra về. Tao bảo ơ mấy chị em muộn rồi về đi chứ. Mấy đứa mới liếc đồng hồ, Hà Đông bảo nay tối thứ 7 mà, Hóa Đơn bảo thôi ngủ lại đi cho vui. Tao mặt dày bảo thể thì luyện công thể nào. Em Vợ Sếp bảo anh luyện 1 mình đi. Vcl. Tao chán nản bảo thôi anh về đây. Về luyện 1 mình cho yên tĩnh. Hóa Đơn nhìn thoáng qua rồi bảo anh ngủ đây đi cũng được mà. Nghĩ bụng bà phiên dịch về mẹ rồi, còn chỗ nào dung thân đâu. Thế là cậm cụi về. Hóa Đơn gọi gọi tao kệ mẹ, cứ đi về. Nghe thấy nhí nhéo bảo chết, dỗi rồi kìa, tại em đó. tại chị ấy, chị làm gì mà tại chị... Tao xuống tầng 1, quán trà đá đang dọn, tao bảo cho cháu cốc đã. Làm hết cốc trà với 2 điều thuốc, Hóa Đơn gọi điện hỏi anh dỗi thật à, bọn nó đùa mà, tao bảo làm gì có chỗ ngủ mà chả về, thấy giọng Em Vợ Sếp nói hóng vào bảo quay lại thì cho ngủ cùng này. Tao bảo thôi mấy chị em chơi đi, anh về nhà ngủ cho lành. Cỡ tầm 15 phút sau tao lại mò lên, khẽ khàng mở cửa, nghe tiếng 4 nàng đang léo nhéo. Vì các nàng đang thử quần áo, Vĩnh Yên đang cởi đồ, cởi cả áo ngực nhưng mà quay vào trong nên đéo nhìn được ngực, tiếc vãi. Mông căng đét, đáng như người mẫu, nhìn láng mịn. Vĩnh Yên đang mặc thử cái váy ngủ mỏng của Hóa Đơn, Hóa Đơn bảo váy này phải mặc với quần lọt khe mới hấp dẫn, Em Vợ Sếp và Hà Đông thì đang úm úm váy gì đấy, chờ Vĩnh Yên mặc xong váy ngủ tao mới nhảy vào ú ớa, cả bọn giật mình, tao bảo anh hết dỗi rồi. Mắt thì dính vào ngực Vĩnh Yên, váy mỏng tay, nhìn xuyên qua, ngực tròn, đầu ti nhỏ. Cả đám kêu oai oái, Vĩnh Yên ôm áo che người. Tao bảo mấy chị em đang làm gì đấy, Hóa Đơn bảo anh đi ra đi ra, đang thử đồ mà, đi ra. Tao bảo anh vừa hết dỗi lại nữa đuổi anh thế, mắt dính vào Vĩnh Yên, Vĩnh Yên mặt đỏ bừng bừng. Hóa Đơn chạy ra bảo dỗi thì cũng lượn, nhanh ko thì hồng mắt giờ...Dường như bọn nó nghĩ tao đứng rình không bằng. Tao đứng bên ngoài áp sát tai vào nghe thấy Hóa Đơn vừa đi vào vừa cười vừa bảo một cái tên này lắm. Vĩnh Yên lúc này mới nói bà làm lộ hết hàng của tôi rồi... Cả mấy đứa cười bảo mai thì phạt anh ấy đi nhé. Đéo cho xem thì thôi, tao về thật. Gọi taxi 1 phút có 5 chục về thẳng đến nhà, gần 12h rồi. Bước lên thấy đèn phòng bà kính cận vẫn sáng. Tao cậm cách mở cửa, mù kính cận nghe tiếng cũng hé cửa thò đầu hỏi đi đâu về muộn thế, tao bảo đi xem phim, chị mới ở quê lên à. Mụ ậm ừ bảo có hoa quả này ăn không. Tao hỏi quả gì có bưởi hay cam hay táo loại vừa tay ko thì mụ

bảo có hết. Tao bảo thế cho em vài quả, nói vậy nhưng tao vẫn đi vào trong phòng. Nằm nhoài ra đệm vươn chân vươn tay.

5 phút sau thấy mẹ bê đĩa có mấy quả cam, mấy múi bưởi bảo chén đi. Tao ngồi dậy đưa tay ra với, thế đéo nào quả lặn mẹ hết xuống đất, bà kính cận cúi nhặt trước tao, tao đang tầm ngồi, nhìn 1 phát rút qua cổ áo rộng thấy tận rốn, mẹ nó. Đánh liêu đưa 2 tay ra giả vờ nhặt cam, lúc đưa lên chạm ngay vào ngực mẹ, mẹ giật mình ngược lên nhìn. Tao nhìn lại, 4 mắt nhìn nhau. Tao bảo em ko cố ý, mẹ ko nói gì nhặt hết cam, bưởi cho vào đĩa bảo ko sao, bóc vỏ ăn tốt ko cần rửa lại. Mẹ ngồi cạnh tao bóc 1 quả cam bảo ăn đi, cam nhà chị, ngọt lắm. Tao đưa tay đón, nhai ngấu nghiến. Lại 1 trận đấu tranh tâm lý, người ta là phụ nữ có chồng rồi, đéo thể được, nếu lộ ra thì nhục mặt, mẹ lại còn quen biết bà Vợ Sếp nữa, nhất quyết không được. Tao quay sang bảo chị buổi tối ko mặc áo lót à, mẹ cúi xuống nhìn rồi bảo ko, thả cho nó thoải mái. Tao bảo chị có 1 thân hình tuyệt đẹp, em cực kỳ ham muốn với chị, nhưng lý trí em ko cho phép. Nếu chị còn độc thân thì có lẽ em ko kiềm chế được đâu. Mẹ hơi ửng hồng bảo mày cứ nịnh chị. Tao nói tiếp ham muốn là bản năng con người rồi nên khó tránh khỏi, em hỏi thật chị có ham muốn ko. Bà ấy ngáp ngừng bảo cái hôm mà chị bị tuột khăn thì đúng là có. Tao hỏi tiếp thế bây giờ chị có ham muốn ko... Mẹ kính cận ko nói gì. Tao bảo e đang cố kiềm chế lắm đây ạ, mẹ quay sang nhìn tao, mỉm cười. Mẹ bảo chị coi mày như đứa em thôi. Đm, thế tức là ko có hứng thú gì với đứa em phải ko, câu này ko biết có ý gì nhưng vào thời điểm ấy đối với tao là cực kỳ khiêu khích... 87. Mẹ đứng dậy, tao vươn tay chụp lấy tay mẹ kéo xuống. Vật mẹ ra và đè vào. Mẹ dường như quá bất ngờ ko kịp phản ứng. Tao ghé sát mặt và nói em thì muốn coi chị như bạn thôi. Bạn đặc biệt ấy. Tao bắt đầu xoa nắn, mẹ dẫy dẫy, tao xoa tiếp, kéo áo lên rồi bóp, hôm nay mới là cận cảnh nhìn ngực mẹ. Mấy lần trước hoặc là luồn từ phía sau, hoặc là ôm sát. Ngực mẹ căng, đầu ti hơi thâm, to vừa phải. Mẹ vẫn dẫy dẫy bảo em làm gì đấy, tao úp mặt vào, mẹ dẫy yếu dần rồi thôi. Tao cho tay xuống quần mẹ mà xoa, 1 lúc thì thấy nước ướt ra hần ngoài quần. Tao luồn tay vào trong, nhơ nhớp. Tao đưa 2 ngón tay vào mà móc, mẹ oằn oại. Tay tao đầy nước, cỡ vài phút sau tao đưa tay đang nhớp nháp lên rồi bôi bôi vào ngực mẹ. Rồi thôi. Tao bảo chị có đồng ý làm bạn đặc biệt với em ko. Mẹ ko nói gì, ngồi dậy và đi nhanh lên tầng. Tao nghĩ trong đầu, dám khiêu khích tao à. Tao làm thế đồ mẹ đêm nay ngủ được ngon, nếu ko có sẵn dưa chuột hay cà rốt thì đảm bảo trần trọc đến tận sáng mai. Ngày chủ nhật, trời thu trong xanh, vài đám mây bay bay lượn lượn tô vẽ thêm vài vẻ hữu tình. Nắng vàng, gió mát. Có lẽ tiết trời thu là quãng thời gian đẹp nhất trong năm. Thời tiết dễ chịu khiến con người ta cũng thư thái. Bước ra cửa vươn vai nhìn bầu trời qua khung lưới sắt, ngáp vài cái dài thấy thật khỏe khoắn. Mẹ kính cận đi xuống, thấy tao đứng ở đó mẹ lại quay lại. Tao bảo to hôm qua chị ngủ ngon không. Mẹ đóng cửa ko nói gì, chút sau thấy đi ra, mặc áo váy công sở, tao hỏi hôm nay chị vẫn đi làm à. Mẹ ko nhìn tao mà chỉ ậm ừ. Tao trêu chị cầm giúp em cái đĩa về ạ, cam em ăn hết rồi. Mẹ bảo để tối, giờ đang bận đi làm. Tao bảo tối nguy hiểm lắm đấy. Mẹ đỏ rần mặt đứng lại. Quay ra nhìn tao bảo, cậu bốn cọt tôi à ? Tao bảo em đùa tí thôi. Mẹ thờ dài, cậu thật là, ko biết cậu lừa bao nhiêu đứa con gái rồi. Tao cười cười bảo em chưa lừa ai hết. Mẹ quay đi bảo tôi mà chưa có chồng tôi cũng đồng ý để cậu lừa. Đi vài bước bỗng dừng lại, quay lại, nháy mắt với tao phát rồi mẹ đánh mắt

xuống mông mụ, rồi hẩy hẩy mông phát rồi mới đi. ĐM đây là thái độ gì, chơi lại tao hay sao. Thằng nhỏ của tao dựng đứng...

Hóa Đơn gọi điện bảo dậy chưa, em qua. Tao hỏi bọn kia đâu thì kêu vẫn chưa ngủ dậy, kệ chúng nó ngủ, em nhớ anh. Tao bảo anh cũng nhớ em lắm. 15p sau Hóa Đơn có mặt, bảo hôm qua anh rình bọn em à, tao bảo chỉ vô tình thôi chứ rình gì, ko tin thì hỏi cô bán trà đá ở dưới, anh ngồi chán dưới đây rồi mới lên mà. Hóa Đơn bảo em ko biết, anh nhìn thấy hàng họ của Vĩnh Yên rồi còn gì, tao nhe răng cười bảo thấy ko rõ lắm, coi như là hòa với cái hôm nó giả ngủ xem mình luyện công. Hóa Đơn cười hihi. Bọn tao cuốn vào nhau. May quá lúc này bị mụ kính cận khiêu khích, có chỗ xả, em Hóa Đơn lại ngất người rên la. Tao bảo hôm nay có nhận thua ko, ẻm bảo ko thua đâu. Em đẩy tao ra, lao vào bj, mẹ nó, thật tê tái, 1 lúc em ấy trèo lên cuồi, trườn, rồi lại cười. Miệng thì rên, người thì nhún. Em ấy tăng tốc nhún nhanh 1 hồi, tao thua... Buổi sáng được nháy thật là sáng khoái. Năm áp nhau rồi Hóa Đơn bảo Vĩnh Yên rủ trưa đi ăn, anh có đi ko. Tao hỏi sao tự nhiên rủ, Hóa Đơn bảo thằng đầu b đang theo đuổi Vĩnh Yên ấy cứ rủ Vĩnh Yên đi nhưng nó đéo muốn đi nên bảo thằng kia là nay vẫn làm thêm, để rủ cả mọi người ở cty nữa. Tao bảo đéo ai chơi trò đấy, lại định đến diệt ví của thằng kia à, Hóa Đơn cười hihi. ẻm nói Vĩnh Yên bảo mọi người đi thì nó đi còn ko thì thôi, nó ko thích thằng kia thì phải. Tao ra vẽ đám chiêu rằng thằng ấy thấy bóng lộn, đẹp trai, ô tô cả chiếc thể cơ mà. Hóa Đơn ngồi dậy bảo anh chưa hiểu Vĩnh Yên rồi. Vĩnh Yên nó thích kiểu người như anh ấy, chẳng qua anh bị em vọt trước mắt rồi. Tao ngạc nhiên bảo người như anh là thế nào. Hóa Đơn hôn chụt vào má phát rồi bảo, em ko biết, em chỉ biết là anh rất có mị lực, rất thu hút mọi người... Thay đồ về nhà Hóa Đơn, 3 tiên nữ vẫn đang ngủ, tao vào hét ầm lên ta là dân tộc đây. 3 đứa mở mắt bảo dân tộc muốn làm gì thì làm đi nhưng nói bé thôi cho em ngủ. Mẹ biết mấy giờ rồi ko, mấy đứa bảo hôm qua ngủ muộn mà...Tao hét to 10h rồi các mẹ ơi, dậy đi ko anh hấp hết 1 mẻ giờ. Đéo đứa nào nói lại gì. Hóa Đơn cười khúc khích bảo hôm qua mấy chị em buồn đến hơn 2h sáng. V1 88. Rồi cũng qua ngày. Thứ 2 lên mới gặp vợ chồng nhà Sếp. Sếp bảo mọi người là cuối tuần đi cát bà nhé. Cả bọn ầu zê ngay. Sếp gọi tao ra cafe, tao hỏi dạo này Sếp đi đâu bận thế. Sếp rít vài hơi thuốc bảo có ít việc liên quan đến công ty. Tao nói thẳng luôn là nghe Em Vợ Sếp hóng hớt mấy chuyện nhập với gộp cty gì đó, Sếp gật gù kể ông bố vợ muốn gộp cty lại cho nó mạnh, ông bảo giờ ông cũng có tuổi rồi, muốn vợ chồng anh về quản lý cty của ông ấy, nhưng anh đéo thích, anh vẫn yêu nghề xây dựng, nhưng vợ anh thì lại muốn về. Thế là mới có ý tưởng gộp chung công ty. Thực ra gộp chung công ty thì bên xây dựng mình sẽ tận dụng được nguồn vốn của bên kia cũng là lợi thế. Tuy nhiên dính dáng vào bên vợ anh ko khoái. Tao chỉ biết nghe vì mấy cái này nằm ngoài hiểu biết của tao. Sếp nói tiếp ngày trước ông bố vợ cũng bảo anh về làm rồi nhưng anh ko làm, lèo lái mái cái cty xây dựng con con này đến ngày hôm nay, rồi bảo ông bố vợ anh cao thủ lắm, biết đéo đâu ông nuốt công ty mình để vươn tầm công ty ông ấy cũng nên, mới có 55 tuổi, khỏe như vâm chứ già yếu gì. Vợ chồng chị gái vợ thì làm nhà nước, di út thì chưa chồng con gì, ông ấy bảo giờ trông chờ vào mỗi vợ chồng anh tiếp quản thôi.

Ngồi cả tiếng đồng hồ nghe hần tâm sự kể lể thì tóm lại là bố vợ muốn gộp công ty rồi giao cho vợ chồng Sếp quản lý, ông ấy đứng phía sau. Vợ Sếp thì muốn

nhưng Sếp đéo muốn. Tuần vừa rồi suốt ngày họp bàn đấu tranh, vẫn chưa phân thắng bại. Tao hỏi chốt lại anh định thế nào. Sếp bảo trước mắt cho đến tết, cũng là khi làm xong công trình đang làm thì vẫn bình thường. Sau đó tính sau. Tao hỏi thế a cũng phải xem nguồn việc mới dần dần đi để gởi đầu, xong công trình này phải có công trình mới, ko thì đéo có tiền trả lương cho em đâu. Sếp cười khà khà bảo chú ko phải lo, anh hợp với chú, cty ko lo hết việc đâu. Đến thứ 6 thì nổ tiền. Vĩnh Yên đi lên tổng thầu Hóa Đơn hóa từ cái gì đó về hỏi tao, ơ tháng này anh ko có tiền nữa à. Tao bảo có phải ăn cướp đâu, ẻm cười cười bảo thế thì tháng này lại ko được ngắm quần áo lót mới sexy rồi. Hóa Đơn nghe thấy bảo bà chỉ được cái mồm, đồ lót sexy với tôi là biển nhé. Sếp bảo đi 2 ngày 1 đêm, sáng t7 đi, chiều cn về. Hóa Đơn rủ bảo chủ nhật đi tàu lên hạ long qua nhà nó chơi rồi sáng thứ 2 thì về HN. Sếp bảo thế thì cho mấy đứa đi, anh chị về trước cũng được. Chiều cả phòng về sớm, mấy chị em hăng hái bảo về chuẩn bị đồ còn đi biển. Tao dặn ai có đồ sexy nhất thì được thưởng, mấy đứa hỏi thưởng gì, tao bảo thưởng 1 đêm với trai đẹp là tao. Cả lũ bĩu môi. Vĩnh Yên bảo đồ sexy thì ai mà lại được Hóa Đơn, thôi ông bà áp nhau cả ngày luôn đi.... Ngày hôm sau lên công ty, thuê xe 7 chỗ. chị em nào cũng váy vóc xì phấp phới, chị em nhà Vợ Sếp còn diện đồ đôi. Hóa Đơn bảo em cũng mua đồ đôi đấy, ra biển mặc nhé. Váy maxi dài lướt lướt, hở mỗi vai. Ngồi trên xe tao nhìn vai mới đánh giá lần lướt, da Hóa Đơn trắng nhất, da Hà Đông và Em Vợ Sếp trắng ngang nhau, da Vĩnh Yên và Vợ Sếp ngang nhau, kém trắng 1 chút nhưng vẫn là trắng. Tao mơ mộng tí nữa ra biển bọn nó mặc bikini phải ngắm kỹ từng đứa 1, thật là 1 thú vui tao nhã. Đi tàu cao tốc, sóng đánh nhắc người. Vĩnh Yên ngồi cạnh tao phờ phạc, gụ gập. Hóa Đơn có vẻ dạn dày sóng biển hơn. Mấy đứa kia mặt cũng tái mét. Ra biển nhận phòng, tao với Hóa Đơn 1 phòng, 2 vợ chồng Sếp 1 phòng, 3 đứa kia 1 phòng. Nghỉ ngơi cho đỡ mệt rồi đi ăn. Gọi toàn hải sản, ăn hải sản chỉ bữa đầu là ngon thôi. 7 người làm hết 2 chai, nhẹ nhàng, ăn là chính. Hô nhau về ngủ giấc cho khỏe rồi ra biển sau. 4h Hóa Đơn gọi dậy ra biển, vẫn nắng, nắng vàng to. Bọn tao đi xe điện ra bãi 3, hình như bãi 1 là dài nhất, bãi 3 là vắng nhất. Mùa này cũng vắng, ngồi cùng xe điện với tao có 2 e tây, mặc sẵn bikini rồi. Ngon thật là ngon, tao cứ ngó ngó, em Hóa Đơn bảo có gì mà ngó, tí ra biển tha hồ ngắm. Tao ậm ừ. Hóa Đơn vẫn mặc maxi, xách sẵn túi quần áo tắm rồi. Ta bãi tắm, vắng, chắc khoảng tầm trăm người là cùng. Đến nửa non là tây, già trẻ đủ cả, có mấy đứa cũng ngon như 2 đứa đi xe điện cùng. Tao bảo ko tắm đâu, ngồi chơi thôi, Hóa Đơn bảo ko tắm thì thôi nhưng tí phải xuống để chụp ảnh tự sướng. Tao bảo ok. Hóa Đơn đi thay quần áo, diện bộ bikini siêu bé, toàn dây, che đủ chỗ cần che. Tao nhìn ko chớp mắt, chịch ẻm bao lần rồi mà nhìn vẫn khô cả miệng. Ngon quá thể ngon. Hóa Đơn xuống biển, tao ngồi bờ trông điện thoại, túi xách. Thi thoảng ngắm mấy em tây ngon. Đang thưởng gái thì đt Hóa Đơn có chuông, Vĩnh Yên gọi, tao nghe bảo đang ở bãi 3, Vĩnh Yên cần nhàn bảo đi mà ko chịu rủ. Lúc sau thấy 3 nàng ra, mặc sẵn bikini rồi, bạo dạn phết. Thật ngạc nhiên, chả nhẽ các nàng thi đấu sexy thật sao. Nhẹ nhàng như Vĩnh Yên mà hôm nay cũng chơi áo quây ngực bé tẹo, hở cả chân ngực, quần lót buộc dây. Tao nghĩ bụng mặc thế này tí sóng đánh tụt mẹ áo... . Ngồi trông đồ ngắm gái đẹp, đéo có gì thú bằng. Trong đầu nghĩ rằng nếu được 4 đứa kia hầu hạ đêm ngày cỡ 10 năm thì chắc chỉ cần sống đến 70t là được, đéo cần sống hơn. Cầm điện thoại Hóa Đơn chụp choẹt các em. Hóa Đơn

vẩy tay gọi ra chụp ảnh tự sướng, ôm ấp hít hà châu mỗ chu môi 1 hồi. Rồi thì bị làm thợ ảnh cho các nàng. Chụp tầm vài trăm phát thì các em thả cho lên bờ, dặn là cầm được xóa cái nào, đề nguyên đây tối về bọn nó chọn. Vừa đặt mông ngồi nghỉ thì Sếp gọi ở vào máy Hóa Đơn. Tao nghe luôn, Sếp bảo chú để ở nhà à, đang đâu đây, tao bảo đang ở bãi 3. Tí sau vợ chồng nhà Sếp ra, Sếp cởi trần quần hoa, Vợ Sếp diện bikini kiểu dây buộc qua cổ, nhìn từ đằng sau hở toàn bộ lưng trần. Sếp xách túi có chục lon bia với 3 con mực nướng. Bảo anh đéo biết bơi, tao nhìn Sếp đồng cảm. 2 anh em ngồi uống beer ngắm gái, Sếp cũng hỏi chuyện tao với em Hóa Đơn thế nào. Tao bảo cứ yêu thôi chứ có thể nào đâu. Sếp cười cười bảo ko thì làm đồng hao cọc chèo với anh cũng được... Các cháu tắm chán thì lên ngồi nhai nốt mực, uống nốt beer rồi kéo nhau về. Tao nói thật, nếu người ngoài nhìn vào có thể sẽ nghĩ tao với Sếp tao là 2 đại gia thiếu gia nào đấy dẫn gái ra đây du hí. Nhìn dàn gái này đéo ai nghĩ là nhân viên văn phòng 1 cty xây dựng. Buổi tối ăn uống xong thì ai về phòng nấy, vừa về phòng được tí thì thấy Em Vợ Sếp mò vào bảo trả nợ đi anh, tao hỏi nợ gì thì nó bảo lần trước anh vật lông mấy chị em, lần này phải vật lông lại anh. Tưởng gì, đánh 3 cây thì tao chưa bao giờ biết sợ. 1 lúc sau 3 đứa kéo sang phòng, em Hà Đông cầm ví dày cộp bảo hôm nay khô máu. Mẹ, có vẻ căng đây, tao đánh bài nếu cầm nhiều vốn thì đéo bao giờ ngại, hôm nay ví có hơn 3 triệu, chắc chắn là ít hơn bọn kia đã ử mưu từ trước. Đành quay sang Hóa Đơn bảo anh với em lại chung 1 cửa chứ. Hóa Đơn bảo không, hôm nay em chơi riêng, tiền bạc phân minh, ái tình dứt khoát. Vcl Ôn giới Sếp vào rồi, 2 vợ chồng nhà Sếp vào bảo cho chơi với. Tao bảo Sếp em với anh 1 cửa nhé, Sếp bảo ok, chú vật hết cho anh. Ban đầu chơi nhẹ nhàng 50 100, rồi tăng dần, vẫn chơi theo thể thức trống cửa 50, tối đa 200. 10 điểm lấy cái. Tao thì cái cũng được, ko cái cũng được vì tao gạ đánh ngoài với các cửa. Em Vợ Sếp bị tao đập 8 cái liền mỗi cái 500k, méo mặt. Sợ đéo đánh nữa. tiền chạy đi chạy lại 1 hồi thì Em Vợ Sếp bảo thua hết rồi, mấy người chơi gian vãi, nó bảo về ngủ đây. Vợ Sếp này giờ ngồi xem bảo thế để chị thay. Đúng là trời không phụ lòng người tốt, ngồi hơn 2 tiếng tao ăn mười mấy triệu. Hóa Đơn cũng bị lôm 3 củ. Mấy đứa kia chia nhau, Hà Đông lãi, Vĩnh Yên với Vợ Sếp lỗ. Tao cười ha hả bảo lần sau đừng gạ thần bài đánh bạc nữa nhé. Tao bảo tổng kết lại đi, rồi trả lại hết tiền. Mọi người nhận đủ vẫn còn hơn 5 củ. Vậy là món này của Em Vợ Sếp. Tao bảo cái này tạm cầm để mai trêu nó. Vợ chồng Sếp về phòng.

Hóa Đơn, Vĩnh Yên, Hà Đông mỗi đứa cái điện thoại say sưa ngồi lọc ảnh, sửa ảnh, post fb. Tao bảo đi ra ngoài hút thuốc. Đi qua phòng Em Vợ Sếp thấy hé cửa, vào trêu tí, thấy cũng đang ôm điện thoại. Tao bảo mất 5 củ phải ko, con bé xì mặt bảo chơi với anh đen lắm. Tao cười haha bảo lần sau còn dám gạ vật lông anh ko. Chưa vật được sợi nào đã bị anh cạo nhẵn rồi. Con bé nhe nhở cười anh cạo hết được em chắc phải hết đời nhé, em đây tiền, chẳng qua ko muốn chơi nữa thôi. Rồi mở ví cầm xấp tiền ra huơ huơ. Tao liền bảo vốn dĩ định qua phòng để trả lại em tiền, nhưng em nhiều tiền thế có khi không cần nữa đâu nhỉ. Em Vợ Sếp lao vào tao giật luôn tiền trên tay bảo làm gì có chuyện đấy. Mẹ nó giật nhanh như cắt và thật bất ngờ, tao bảo áy, em mất có 5 triệu thôi, đây là cả tiền của anh, trả lại anh đi. Nó đếm đếm bảo ở đây có 8 triệu thật, nhưng anh sẽ bị tịch thu vì hành vi gian lận cờ bạc. Lý lẽ ở đâu đéo biết, cứ thua lại bảo thắng thắng chơi gian lận là thế đéo nào. Tao lao vào định cướp lại, con bé cười ha ha giấu giấu, vật lộn nhau thế đéo nào tao

nằm đè lên người nó, mặt gần sát nhau. Mặt nó đỏ rần, tao bảo có trả tiền ko, nó bảo còn lâu nhé. Tao bảo ko trả thì anh hấp diêm, nó nhe răng cười bảo giờ em mà gào lên thì thế nào nhỉ. Đm nó.

Tao bảo anh đồ em gào được đấy, rồi hôn luôn, con bé bất ngờ 1 lúc rồi thế đáo nào cũng hôn lại, xoắn xuýt ra phết. Hôn nhau tầm 5 phút rồi lại lăn bên nọ, lăn bên kia. Đang định lùa tay thám hiểm thì nghe tiếng cười nói của mấy nàng kia bên ngoài. Vội đứng bật dậy, Em Vợ Sếp cũng ngồi dậy, chỉnh trang quần áo mấy giây thì 3 đứa kia vào. Tao bảo các em vào làm chứng giúp anh, Em Vợ Sếp thua có 5 triệu, anh đưa nhầm 8 triệu bao gồm cả tiền của anh mà giờ nó ko trả. Nếu nó ko trả thì anh xin phép 3 em, anh ngủ lại đây đêm nay, như thế có được ko. Em Hóa Đơn bảo được cái đầu anh ấy, anh đưa nhầm là anh mất chứ sao. Mẹ nó, chả nhẽ phải kể ra là con kia nó lao lên cướp xong bọn anh vật lộn hôn nhau. Em Vợ Sếp lúc này mới nhe nhớn cười bảo ngủ lại cũng được, nôn thêm 10 triệu nữa thì cho ngủ lại, muốn cả chị Hà Đông với chị Vĩnh Yên ngủ ở đây thì nôn thêm 20 củ nữa, còn muốn chị Hóa Đơn cũng ngủ đây luôn thì thêm 5 củ. Hóa Đơn bảo sao chị lại có 5 củ. Em Vợ Sếp cười khanh khách nói thì 1 cái lạ bằng tạ cái quen mà, chị là hàng quen rồi 5 củ vẫn hơi đắt. Cả bọn phá lên cười. Hóa Đơn bảo thôi ko đùa nữa, ra biển chơi đi, biển đêm mát lắm. Em Vợ Sếp vẫn đếm đếm tiền rồi đưa bảo trả anh tiền này, 3 củ nhé, bonus thêm 1 củ nữa này. Tao hỏi bonus gì, em nháy mắt bảo vì lòng tốt trả lại tiền. Ý nó là vì lúc nãy hôn nhau, mẹ nó, tao có phải zai bao đáo đâu. Tao cầm 3 củ đúc ví rồi bảo lòng tốt bản chất của anh rồi mà, là điểm yếu mà mãi ko sửa nổi. Mấy đứa cười hihi. Ra biển đêm, hơi se lạnh, sóng vỗ oào oạp. Cả bãi biển có mỗi bọn tao, ra bãi 1 cho gần, đi mấy chục vòng từ đầu bãi đến cuối bãi rồi lại chụp choẹt ảnh ọt cho các nàng thì cũng 12h. Lúc nhúc về đi ngủ, đáo còn xe điện, cuốc bộ hết. Vĩnh Yên thế đáo nào bị chuột rút, 3 đứa kia nhìn vào tao. Tao đánh phải công, sờ đùi em mát lẹm, ngực tì vào người, thân thể thơm tho. Mấy đứa kia bàn luận chụp ảnh nọ kia đi nhanh vãi, tao công người đẹp trên lưng tuy nặng nhưng cũng sướng nên đi chậm hơn chút. Vĩnh Yên hỏi có nặng ko thì xuống em đi tập tễnh cũng được. Hết rút rồi chỉ hơi bó chân tí thôi. Tao bảo ko phải lo, anh công em cả ngày cũng được. Vĩnh Yên bảo công cả đời có được ko. Tao im lặng. Ko nên trả lời những câu hỏi nhạy cảm như thế. Về đến phòng. Tao bảo hôm nay cầm đứa nào làm phiền anh luyện công, nếu ko sẽ bị tẩu hỏa nhập ma. Chốt cửa lại luôn, nằm nói chuyện với Hóa Đơn bảo anh chưa đi biển mùa này bao giờ, kể ra cũng thích phết. Hóa Đơn bảo anh về nhà em đây biển, mùa nào cũng có biển. Tao cười bảo mai về nhà em à, Hóa Đơn bảo à đấy, để em dặn mẹ em chuẩn bị sẵn phòng...Tao hỏi nhà em làm khách sạn phòng lúc nào chả sẵn, em kêu ko ở ks, nhà em ở nhà riêng, khách sạn chỉ để kinh doanh thôi. Ôm ấp kể lể 1 hồi thì tao bảo đến giờ luyện công rồi yêu ời. Nghe từ yêu ời có vẻ tình cảm quá mức nên Hóa Đơn quay sang tao, ánh mắt nhu mì...Bọn tao lại chìm vào hoan lạc

Sáng hôm sau 6h Hóa Đơn đã gọi dậy bảo ra biển ngắm mặt trời mọc anh ời. Đéo gì lắm chuyện thế, nhưng vẫn phải chiều nó chứ biết thế nào. Đi ra biển buổi sáng dễ chịu thật, nắng vàng rọi, sóng vỗ, gió heo may. Hóa Đơn quay sang tao, hôn hít 1 hồi Hóa Đơn bảo chụp ảnh tự sướng đi, 2 đứa hôn nhau, mặt trời trên đầu, gió tung mái tóc. Vô tình mà được quả ảnh quá đẹp. Hóa Đơn đáo hôn hít gì nữa mà up lên fb rồi hỏi anh có câu nào hay hay ko. Tao nghĩ 5 giây rồi bảo câu: " Sáng ra gặp

năng thu vàng - Gặp anh zai đẹp, bắt mang luôn về" Hóa Đơn cười bảo vãi cả zai đẹp, nhưng hay đấy. Gõ gõ rồi post luôn. Tao bảo chưa hết mà, còn 2 câu nữa là Ngày dài mới thấy lê thê, nằm ôm zai đẹp mà phê ngất người. Hóa Đơn đắm bùm bụp vào lưng bảo vô duyên quá.... Bọn tao ngồi mồm đá ngấm ông zời. Mẹ Hóa Đơn đã like và hỏi có về nhà ko con gái, đăng hình gì mà mặt mũi tối om chả nhìn ra. Hóa Đơn reply bảo tí về rồi mẹ nhìn, đảm bảo ko phải thất vọng. Tao nhìn thấy cười cười bảo mẹ em dậy sớm thế, Hóa Đơn nói dậy sớm là truyền thống nhà em rồi. Ko ai ngủ như anh đâu. Ngồi lâu lâu thì lại khoác tay nhau về, tình cảm phết. Hóa Đơn còn bắt đứng lại mấy lần để chụp chân 2 đứa từ trên xuống, rồi chụp bóng nắng 2 đứa, còn nói em cứ đăng ảnh ko rõ mặt anh cho hấp con nhà bà dẫn, bọn bann em trừ mấy con bạn thân đã biết anh thì còn lại tò mò lắm... Đi về thì 3 tiên nữa kia vẫn chưa ngủ dậy. Khách sạn này có buffet, 2 đứa tao xuống ăn đã thấy vợ chồng Sếp đang ăn rồi. Chào hỏi tào lao tí thì vợ chồng Sếp bảo mấy đứa đi hạ long thì đi nhé, anh chị về HN trước, bọn tao vâng dạ vâng dạ. Ăn xong lên hò hét 3 đứa kia dậy bảo đi Hạ Long cho sớm, mãi mấy đứa mới dậy. Các nàng trang điểm hết mẹ hơn tiếng, vẩy áo tung bay. Tàu đi tuyến Cát bà Tuần châu, nay sóng nhẹ hay xuôi gió ko biết ko bị sốc, các nàng cười nói vui vẻ. Mất khoảng gần 30p. Lên nơi thì Hóa Đơn bảo em báo xe đón rồi, có cái inova đón, tay lái xe nhìn như dân xã hội. Giới thiệu qua loa, chạy xe đéo rõ bao lâu thì vào thành phố, đến nhà ẻm Hóa Đơn. Nhà to vl, đéo ai nghĩ đây là nhà ở... 91. Mẹ Hóa Đơn người mảnh mảnh, ăn mặc lịch sự chắc tầm 45-46. Giọng nói chắc nịch, nghe như có cái gì rất quyền uy. Hóa Đơn giới thiệu bọn tao bảo đều là đồng nghiệp ở công ty, mẹ Hóa Đơn chỉ tao bảo cậu này mẹ thấy hơi quen này, quay lưng ra cô xem, ô đúng cái lưng này rồi. Cả đám cười ha ha, mẹ Hóa Đơn vui tính phết. Tao nói chuyện lễ phép, lịch sự. Rồi chém gió trên trời dưới bể, mẹ Hóa Đơn thi thoảng lại hỏi ơ cháu cũng biết chỗ đó à, ơ cháu cũng biết cái đó à...Tao hồi sinh viên đọc cực nhiều sách, địa lý, thiên văn cái đéo gì cũng đọc. Ko hiểu sâu cái gì nhưng cái gì cũng đọc. Riêng truyện Kim Dung là tao đọc đi đọc lại ko biết bao lượt.

Mẹ Hóa Đơn bảo mọi người ra khách sạn ăn, có 1 cái khách sạn ở gần đây. Chú đang ở ngoài đấy. Đi bộ tầm 300m thì tới. Khách sạn 8 tầng, tầng 1 là hội trường ăn uống. Tầng 2 đến tầng 8 là phòng, mỗi tầng hình như được 10 phòng thì phải. Mùa này cũng ít khách, do hôm nay cuối tuần nên đông hơn chút. Bọn tao ngồi 1 bàn, bố Hóa Đơn xuất hiện. Nhìn phong độ, tóc bông bông, chào hỏi 1 hồi thì cũng ngồi vào bàn ăn, cả bố mẹ Hóa Đơn là 7 người. Bố Hóa Đơn hỏi uống gì thì Hóa Đơn đã hô beer bố ơi, tao bảo có rượu uông cho nhẹ nhàng ạ, lão bảo cháu giống bác, rượu mới ngon chứ beer chỉ thay nước. Đéo hiểu sao lại xưng bác, hay là do tao trẻ quá, nãy gọi mẹ Hóa Đơn là cô rồi, chả nhẽ giờ gọi cô với bác... Kệ mẹ. Bác mang chai rượu bảo ngâm lâu rồi, rượu đinh lăng. Các nữ nhân uống beer, nam nhân uống rượu, truyện trò rôm rả ko có gì là e ngại hết. Com no rượu say thì Hóa Đơn bảo về nhà ẻm nghỉ ngơi, chiều thích thì vịnh, tối đi bar, mọi người thoải con gà mái đi... Nhà em hóa 3 tầng, làm theo kiểu biệt thự pháp, mặt sàn 1 tầng chắc phải tầm 250m², rộng vl. Có đâu 9-10 phòng ngủ gì đó, Hóa Đơn bảo bố mẹ xây cái nhà này xác định ở 3 thế hệ, cơ mà giờ anh trai thì bên canada, gái thì ở hà nội thành ra có mỗi 2 ông bà với 1 cô giúp việc. Rồi kể lể tiếp tương lai sẽ gọi ông anh về, nhưng chưa biết lúc nào. Hóa Đơn chỉ phòng cho mọi người, tao bảo ở riêng

à, Hóa Đơn bảo đây là nhà bố mẹ em anh em nhé, ko phải khách sạn đâu mà đòi ở chung. Sáng dậy sớm, vừa uống rượu ngon, tao đặt lưng cái là ngủ bảo Hóa Đơn có đi đâu thì gọi anh nhé. Hóa Đơn bảo ok cứ ngủ đi, em sang nói chuyện với mẹ em tí. 3h chiều đéo thấy ai gọi mà tao tự tỉnh, tỉnh dậy đi xuống tầng 1 thấy cả đám đã dậy rồi bàn nhau bảo thôi ko đi vịnh đâu, đi nhiều rồi. Kêu lại ra biển thôi. Đéo mẹ tao biết rằng hạ long có biển cơ mà có bãi tắm đéo đâu, nước thì đục, bẩn. Tao ý kiến thì các em bảo anh biết cái gì, anh ko đi thì ở nhà. Tao bảo ở thì ở. Hóa Đơn cười bảo thế anh cứ ở nhà, em đưa bọn nó ra chắc ra tí nó chán về luôn ấy mà. Mẹ bọn ngu. Bảo đi vịnh nhiều rồi mà ko biết điều này hay sao. Tao ngồi xem tivi, lúc sau thấy bố Hóa Đơn về, ông cũng hút thuốc, 2 bác cháu làm quen giới thiệu kỹ hơn. Ông này khá thẳng tính và vui tính, có lẽ Hóa Đơn giống tính bố. Ông kể trước nó đòi nằng nặc đi canada sang bên thẳng anh nó, đợt này lại chả nhắc gì đến, hôm nó về quê hỏi nó thì nó bảo thôi ko đi nữa. Mất bao công sức thủ tục, nộp hết rồi chỉ chờ cấp visa thôi thì nó bảo ko đi nữa, kêu bao giờ có visa thì sang du lịch rồi về. Ông nhìn tao hỏi cậu có phải là lý do ko đấy. Tao bảo ko, cháu ko biết, cháu là bạn đồng nghiệp thôi ạ, công ty cháu đi Cát Bà, em rủ về chơi thì cả nhóm về thôi ạ. Ông cười khà khà bảo chém gió ko chớp mắt, rất có phong cách và giống bác ngày trước... 92. Lão ngồi ngâm ngê kể chuyện ngày xưa, rằng mẹ Hóa Đơn ngày xưa theo đuổi bác ghê lắm, bác là bộ đội xuất ngũ về biết vài ngón đàn sáo, cô mày bám riết. Nói thật bác đi bộ đội về trên răng dưới dép, cô mày khi đó đang là sinh viên đại học, nhà có điều kiện...Lão ngồi kể say sưa, tao xưng hô thân thiện, tao thì thoảng chen vào vài câu kiểu cháu nghe bố cháu kể hồi đấy trên biên giới đánh nhau ác lắm chứ ko em mềm nhẹ nhàng như báo chí viết bây giờ, hoặc là kiểu ơ thế lúc đấy bác học đàn ở đâu...2 thấy trò ngồi 1 lúc mà gặt tàn đầy mẩu thuốc, ngẩng mặt lên đã gần 5h chiều. Chưa thấy các nàng đâu. Đéo gì đi biển có mẹ gì mà lâu thế nhỉ. Lão bố Hóa Đơn lại quay sang kể chuyện bây giờ kinh doanh thế nọ thế kia, già rồi vẫn phải bươn trải vất vả. Tao nghĩ bụng cơ ngơi của lão mà nói bươn trải thì chắc ai cũng muốn bươn trải như thế. Tuy nhiên miệng vẫn phải nói nhìn bác còn phong độ lắm, chắc bác chưa đến 50, Lão cười bảo 54 rồi. Tao hỏi tiếp ơ thế bác gái bao nhiêu tuổi ạ thì lão bảo 52. Mẹ thế là ngoại hình lão bà quá trẻ, nhìn đoán chỉ 45 46 thôi. 1 đoàn bướm bướm bay vào, nói cười rôm rả. Tay xách nách mang đủ thứ, bảo đúng là biển chán thật nhưng mà đi chợ cũng vui. Hô hào đi tắm giặt. Lão bố bảo tối sang khách sạn khác ăn, nhà bác có 4 khách sạn, các cháu ở chơi phải đi ăn lần lượt mới được về. Tao bảo thôi sáng mai bọn cháu phải về rồi, lão bố bảo vội gì, mấy khi. Khách sạn thứ 2 cách nhà khoảng gần 2km, lão bố đi trước bảo Hóa Đơn tí gọi anh lái xe đến đón. Tầm 6h30 các nàng vẫn đang make up thì anh lái xe lúc sáng đến, tao bảo các nàng buổi tối make up làm gì thì Hóa Đơn bảo tí đi bar mà. Lại bar.

7h kém mới đi ăn được, đến khách sạn thứ 2, khách sạn này nhỏ hơn, 6 tầng thì phải nhưng bên trong bài trí có vẻ đẳng cấp hơn. Tầng 1 là nhà hàng nhưng cũng có khu bar cafe, màn hình lớn. Chắc phục vụ ca nhạc hay xem bóng đá. Bọn tao được bố trí ăn trong phòng riêng. Lão bố đã ngồi trong giới thiệu khách sạn này mang xu hướng nhà hàng nữa, ăn xong ra ngoài kia hát, âm thanh đảm bảo như sân khấu. Lão bà thì đang sắp xếp các đĩa đồ ăn miệng bảo đích thân cô vào bếp đấy, Hóa Đơn bảo mẹ phải nói đích thân mẹ vào bếp xem người ta làm mới đúng, lão bố cười khà khà, lão bà bảo con bé này ko để tí sĩ diện nào cho mẹ. Lão bố vẻ như sự

nhớ ra gì rồi bảo quên ko mang rượu sang rồi. Hóa Đơn bảo thôi uống ít thôi tí bọn con còn đi chơi. Lão bố ậm ừ ít thì cũng phải đủ. Lão bà chạy đi đâu rồi quay lại cầm chai rượu đục đục bảo còn mấy chai rượu nếp hôm trước khách để lại này, lão bố khả khả bảo cũng được, cứ uống đồ này mới thật, rượu tây rượu tàu toàn đồ vớ vẩn. Mấy nàng uống nước ngọt, nhu mì thực nữ vãi. Lão bố với tao làm hết chai 75, vẫn thòm thềm cơ mà thôi. Ăn xong thì đã hơn 8h, lão bố bảo ra kia hát đã, bên ngoài khu màn hình hiện đã có 4-5 bàn khách ngồi cafe. Bảo cậu nhân viên bật nhạc, màn hình, máy tính. Lão bố vào cầm ra 2 cái mic đưa tao kêu làm bài đi. Tao khiêm tốn bảo ko biết hát, lão cười rằng nhìn cậu có nét lãng tử, bảo ko biết hát ko ai tin. Lão cầm mic lấy bài đeo gì lá thư trần thế rồi cất giọng Lạy chúa con là lính trận ngoài biên, vì xa thành phố xa mãi nên quen, hai ba năm chưa thỏa chí...Nghe da diết ra phết, giọng như Chế Linh ấy. Bấy giờ cả đám nữ nhân kia đã ra ngoài, cắn hạt dưa tanh tách, mỗi đứa thấy 1 cóc sinh tố to vật. Đeo gì bụng đứa nào eo cũng bé mà sao ăn uống khỏe thế. Tao với lão bố ngồi riêng 1 bàn, lão bố hát xong thì cafe mới đc đem ra. Lão cứ dúi mic bảo tao hát bài. Tao đành ngại ngùng cầm mic xin bài Hai quê của quang lê. Tao mới ngâm hết câu Ở ơ tôi lớn lên bờ tam giang nước mặn, những chiều không mây trắng lưng lờ trôi, rồi xuôi ngược theo dòng đời năm tháng, ơn quê người mà chạnh nhớ quê tôi...thì đã nghe tiếng vỗ tay rào rào. Rồi kết câu Ai đi không hẹn về sao nặng tình hai quê Bên ni những nguyện thề Có chạnh lòng bên tê Quê người mưa nắng có còn tình sâu nặng hay nhạt phai trong lòng? Đường như khán phòng im phăng phắc, róm lệ lắng nghe. Hát xong lại vỗ tay rần rần, lão bố bảo hay quá, hay thật, sao ko đi làm ca sĩ đi mà làm xây dựng làm gì...

Ngồi thêm tí thì Hóa Đơn nhám nháy bảo đi bar, tao lắc đầu. Hóa Đơn bĩu môi, lão bố bảo mấy chị em đi đi, để cậu này ở đây hát, còn câu khách cho quán chứ. Hóa Đơn nháy mắt ra hiệu bảo thế thì cứ ngồi đấy mà hát, mấy đứa xúng xính quẩy mông đi. Đeo biết có phải tao có duyên ko mà khách vào đông phết, cả tây cả ta, chắc phải đến 5 chục bàn. Có mấy đứa cũng lên hát nào thì lời của gió, nào thì quảng bình quê ta ơi, nghe cũng tạm coi là được. Lão bố lại bảo tao hát bài nữa đi, tao đùa rằng cháu hát cái lương được ko, lão bố tròn mắt nhìn bảo thật hay đùa, bác rất thích nghe cái lương. Tao bảo nhân viên tìm giúp bài tình anh bán chiếu Hòòòòò ..... oooooi! Chiếu Cà Mau nhuộm màu tươi thắm, Công tôi cực lắm mưa nắng dãi dầu. Chiếu này tôi chẳng bán đâu, tìm cô không gặp, Hòòòòò ..... oooooi, Tôi gói đầu mỗi đêm. Mới hò xong lão bố đã vỗ tay đét hô hay quá. Tao hứng thú đứng lên sân khấu hát. Mẹ bài này tao luyện ko biết bao lần mà, đang hát thì có 2 em tây cầm cóc sinh tố lên ngồi bàn gần, 1 em rút tờ 10\$ vẩy vẩy, đeo hiểu ý gì. Tao kệ mẹ, ca tiếp... .

Hát xong về chỗ, 2 con tây sang hỏi, giờ mới nhìn rõ, 2 con này chắc kiểu người pháp hay nga gì đấy, nói tiếng anh khó nghe bỏ mẹ, đeo đoán nổi tuổi bọn nó nhưng nếu quy ra người việt nam thì tao đoán cũng phải ngoài 30. Nói nói cặc gì đeo hiểu, lão bố cười khả khả bảo nó hỏi cháu sao nó tips tiền mà ko xuống lấy, chắc nó tưởng cháu là ca sĩ được thuê về hát. Tao gật gù, nói lại với 2 con tây = tiếng anh rằng tao là chủ quán này mới đi du học về, đeo phải ca sĩ thuê. Lão bố cười khả khả, 2 con tây ú ồ rồi 1 con nói dễ nghe hơn rằng mày hát cái nhạc lòn gì mà tao có thấy qua tivi khi tìm hiểu về việt nam nhưng đeo biết và đi các nơi đeo thấy chỗ nào hát live nhạc này, nó bảo nghe rất lạ tai. Tao chém gió bảo đây là nhạc

tao mới sáng tác dựa trên nét cổ truyền của dân tộc, mày phải vào miền nam việt nam mới có chứ ngoài này ko có. 2 con tự nhiên vãi bảo bọn tao có thể ngồi cùng bàn mày ko. Tao ok, 2 đứa bê cốc sang, tao giới thiệu lão bố là bố tao, 2 bố con tao đang đàm đạo chuyện liệu obama có làm giảm tỉ lệ thất nghiệp của mỹ hay ko. Lão bố được đà cũng chém xoành xoạch bảo năng lượng châu âu bây giờ đang phụ thuộc vào nga quá, trong khi mối quan hệ đồng minh của EU và Mỹ và Nga thì không êm đẹp, rồi thì sự vương lên của trung quốc. 2 con bé ngơ ngác.

Đến lượt thả cho bọn nó nói thì nó giới thiệu tên là gì đó nhớ, 25 tuổi, người Pháp, mới sang việt nam được 1 tuần, vừa đi xong tour tây bắc thì xuống đây. Tao hỏi sắp tới đi đâu thì kêu sẽ xuống cát bà 2 hôm rồi về Hà Nội. Tao bảo về Hà Nội làm gì thì kêu có bạn ở hà nội nên về đó chơi tuần. thắc mắc sao mày quen người ở hà nội thì nó bảo oh no, bạn nó là người Pháp đang làm đéo gì ở hà nội ấy. Tào lao tí thì nó hỏi có thể xin fb tao được ko, tao đưa điện thoại cho nó nó tìm tìm tên nói rồi add friend. Lão bố hỏi 2 đứa nó uống rượu ko thì nó gật đầu, bảo nhân viên lấy thêm 2 cái ly, uống xong nó lè lưỡi bảo (so strong) chắc ý rượu nặng quá. Lão bố với tao cười cười đưa lên ực phát hết, mặt ko biến sắc. 2 đứa tây trầm trồ. 1 lúc nữa thì 2 đứa nó bảo bọn nó đi bar, nếu vẫn ở đây hoặc lúc nào xuống hà nội thì gặp nhé. Tao quay sang hỏi lão bố sang trình tiếng anh ngon thế thì lão bố bảo cũng biết tí tí vì lần trước cũng đi học định sang canada với thằng con, tao hỏi hình như Hóa Đơn ko biết tiếng anh, lão bố tròn mắt hỏi nó còn giỏi hơn bác mà. Đéo mẹ, cũng là mình ko hỏi với lại cũng chả sử dụng tiếng anh làm gì, hóa ra Hóa Đơn tiếng anh cũng ngon. Lão bố bảo Hóa Đơn đi học tiếng anh suốt để định sang bên, ko rõ đợt này có học hành gì ko. Tao nghĩ trong đầu đợt này toàn học võ công thôi cụ ạ Ngồi làm nốt chai rượu với lão bố rồi lão bố bảo về nhà, về đến nhà lão bố pha chè tiếp bảo ngồi đàm đạo. Lại đàm đạo rằng thì là lọ chai xô chậu đến 11h đêm lão bố bảo thôi đi nghỉ ngơi đi. Lão bố đi ngủ, đéo gì già mà chọn phòng ngủ tận tầng 3. Tao vào phòng tầng 2 vẫn lúc trưa, gọi điện cho Hóa Đơn thấy nhạc âm âm đéo nghe rõ gì hết, cúp máy, Hóa Đơn bảo cứ ngủ đi, tí em về. Rượu đủ, ngủ thì ngủ. Thế là ngủ. Ngủ say tít. Đêm tỉnh dậy, thế đéo nào có người nằm cạnh, giật nảy mình, ánh sáng đèn đường xuyên qua cửa kính thành ra nhìn được chút nhưng ko rõ lắm. Hình như là Hóa Đơn, lại liều thế dám vào phòng mình, vén gối ra thì ôi trời, là em Vĩnh Yên. Thế đéo nào lại vào đây. Giày cao gót còn chưa tháo, váy mỏng quạt thổi bay lộ cả đoạn từ gần bẹn xuống chân, đang nằm nghiêng nên thấy có 1 đùi. Mẹ nó, phải báo ngay bảo vệ ko thì tình ngay lý gian bỏ mẹ, vừa ra định mở cửa thì ọ ọ, em Vĩnh Yên quay mặt ra nôn mẹ ra nên nhà. Tao cầm điện thoại soi, đéo dám bật đèn sợ bị sự chú ý. Nhìn màn hình điện thoại thì 2 rưỡi đêm. Nghĩ trong đầu chắc bọn này đi bar say, vào nhầm mẹ phòng mình, mà mình ngủ cũng say, nó vào mà đéo biết. May là phòng khép kín, tao vào nhà vệ sinh vớ nắm giấy vệ sinh và cái chậu, ra lau hết chỗ nó vừa nôn rồi đặt chậu, vào lấy khăn, đéo có khăn mặt, chỉ có khăn tắm, tao vừa dùng lúc chiều. Kệ mẹ, thấm nước rồi mang vào lau mặt mày cho em nó, lau lia 1 hồi. Đặt điện thoại chiếu đèn lên trần cho sáng phòng 1 chút, lấy nước ấm từ vòi rửa mặt vào cốc, mang ra vỗ vỗ bảo nó xúc miệng đi, Lay lay nó tỉnh dậy, súc miệng nhổ nhổ rồi uống ừng ực. Đéo biết nước gì cũng uống. Tao lại vào thấm khăn rồi lại ra lau mặt cho nó, tí sau cô nàng mở mắt thều thào bảo ơ sao anh lại ở phòng em...

94. Đéo thèm giải thích làm gì, tao bảo đêm dậy đi đái, đi qua thấy em nôn nên vào giúp. Em Vĩnh Yên nhìn xuống chậu vẫn đầy giấy với nôn kêu ớ em nôn à. Rồi em cũng ngồi dậy dựa vào tường bảo cho em xin hóp nước. Tao vào lấy mẹ nước ớ vôi, con bé đéo biết uống ừng ực. Con bé bảo say quá, hôm qua đi bar chỉ nhớ là gần 1h mới từ bar về, xong đéo nhớ gì nữa. Tao hỏi có mấy đứa con gái mà uống ghê thế, nó trả lời chả biết, quây vui quá cứ ngửa cổ ra uống. Tao hỏi bọn kia có ai say ko, ẻm bảo ko rõ nhưng chắc đứa nào cũng ngất. Ẽm nhìn tao bảo sao ko bật điện lên, tao giả vờ nói bật điện lên sáng chói mắt ko tốt. Ẽm cũng ko nói lại gì chỉ bảo cảm ơn anh. Tao ngồi xuống cạnh hỏi tỉnh chưa thì kêu hơi tỉnh rồi. Tao mang chậu đi đổ, rửa sạch rồi mang vào đặt lại cạnh giường. Vĩnh Yên bảo thôi được rồi anh về phòng đi, tao hỏi phòng nào, ẻm nói phòng anh chứ phòng nào. Tao phì cười bảo phòng anh đây, cô vào nhầm phòng rồi. Vĩnh Yên ngơ ngác nhìn quanh rồi ớ ớ chết mất, xấu hổ quá. Vội đứng dậy, vừa bước xuống giường thì loạng choạng tí ngã, tao ra đỡ, thế beep nào cả 2 bịch phát xuống giường, em nằm gọn trong tay tao. Vĩnh Yên á lên 1 tiếng bé bé bảo Anh... rồi đéo nói gì. Tao cũng để im, lúc lâu sau Vĩnh Yên bảo thôi em về phòng, ko ai biết nghĩ sai đi thì chết, đây lại là nhà Hóa Đơn. Tao cười bảo ơ thế ko phải nhà Hóa Đơn và ở chỗ riêng tư thì mình cứ được nằm thế này à. Vĩnh Yên ko nói gì, quay sang nhìn tao. Tao lại nhắc lại bọn mày là tao có lý trí, lý trí vững vàng là khác. Ko hề sờ mó, ko lợi dụng. Tao ngồi dậy bảo em cứ nằm đây đi, anh sang phòng em nằm cũng được, rồi cầm điện thoại đi ra ngoài luôn. Xuống tầng 1, vẫn còn nước chè lúc tối, làm điều thuốc với chén chè. Mở điện thoại xem, thấy ảnh các nàng nhà mình bikini lung linh đầy fb, ảnh đã qua chỉnh sửa, đứa nào đứa đấy như là mẫu ảnh. Cỡ nửa tiếng sau nghe tiếng ọ ọ, hình như Vĩnh Yên nôn tiếp. Tao bèn gọi điện cho Hóa Đơn, lúc lâu mới thấy nghe máy hỏi có chuyện gì, tao bảo dậy xuống ngay tầng 1 có việc gấp, 2 phút sau thấy đèn cầu thang sáng, Hóa Đơn mặc cái váy ngủ 2 dây mỏng manh, vừa đi vừa dụi mắt, mặt còn chưa cả tẩy trang. Tao bảo Hóa Đơn là hôm qua uống kiểu gì mà cả lũ ngất ngây thế, Hóa Đơn phụng phịu bảo vui quá mà. Tao chỉ lên tầng 2 bảo Vĩnh Yên nó vào nhầm phòng anh, nôn tóe loe. Hóa Đơn kêu thế á rồi cùng tao đi lên, vào phòng, lúc này Hóa Đơn mới bật điện, Vĩnh Yên đúng là vừa nôn, đầy ra chậu. Hóa Đơn cười cười bảo em mượn điện thoại, cầm điện thoại của tao chụp xoẹt xoẹt cảnh Hóa Đơn nằm vật vã bên cạnh chậu nôn. Tao lại đi đổ, Hóa Đơn chạy về phòng lấy khăn mặt, chai nước. Giờ thì Vĩnh Yên mới được lau mặt và uống nước tử tế. Hóa Đơn cũng tỉnh ngủ rồi kể hôm qua bọn em quây tung bừng, phải đón tiếp chị em nhiệt tình chứ. Tao bảo em ko say à, Hóa Đơn kêu ko say, chỉ say anh thôi chứ em chưa bao giờ biết say. Tao cười rằng em chém gió giống hệt bố em...Nàng ngườm nguyệt tao bảo lão, dám bảo bố vợ chém gió. Dường như thốt ra từ bố vợ hơi xỏ mồm nên nàng ngườm nguyệt chữa lại là anh phải nói em thừa hưởng tính tốt từ phụ huynh mới đúng. Nhìn mắt lúng liếng, mặc áo 2 dây thì đéo có áo lót, lộ rõ 2 núm, kêu gọi quá thể. Em Vĩnh Yên lúc này mới cất giọng 2 ông bà ra chỗ khác chim chuột giúp tôi, đang say mết bỏ mẹ cứ thấy chim chuột lại càng khó chịu. Hóa Đơn cười khanh khách rằng khó chịu chỗ nào tôi bảo anh ng yêu tôi giúp. Tao bảo thôi em trông Vĩnh Yên đi anh đi ngủ đây, trông nó đi không say rượu xong dễ cảm lạnh nó kia lắm. Hóa Đơn bảo anh ở đây. Tao ngớ người, đéo được, ở đây mai các bác nhìn thấy thì chết. Hóa Đơn thanh minh bảo có lý do chính đáng mà, với lại có cả Vĩnh

Yên ở đây nữa thì lo gì, mà bố mẹ em hay dậy sớm lắm, ông bà dậy sớm rồi ra khách sạn luôn, thường phải 8-9 mới về nhà. Đóng cửa lại là được, lúc nào bố mẹ em đi thì dậy... Tao nghe cũng xuôi xuôi tai. Thế là tao lên nằm 1 bên, Hóa Đơn nằm giữa, Vĩnh Yên nằm bên kia. Cơ bản là xoa bóp Hóa Đơn 1 hồi, Hóa Đơn vừa quay sang bên tao thì Vĩnh Yên bảo tôi vẫn chưa ngủ nhé 2 người. Mẹ nó, 1 lúc sau nó lại bảo sao khó ngủ thế, ý rằng vẫn chưa ngủ. Bực hết cả mình, đeo làm gì nữa, tao giả vờ khua tay sang, vô trúng ngực em Vĩnh Yên, em kêu oai oái bảo tay ai, tao bảo chắc là tay Hóa Đơn. Hóa Đơn cười khăng khặc. Rồi ngủ. Sáng dậy đeo thấy Vĩnh Yên đâu, nhìn điện thoại, 7h30 rồi. Tao lay lay Hóa Đơn gọi dậy, Hóa Đơn hỏi mấy giờ rồi, tao bảo 7 rưỡi rồi hỏi bố mẹ em liệu về chưa, Hóa Đơn bảo còn lâu, phải 9h, rồi ngáp ngáp ra chừng chưa muốn dậy. Tao hô dậy đi mà về phòng đi ko phụ huynh nhìn thấy, Hóa Đơn nũng nịu bảo anh kéo em dậy, tao giơ tay ra thì nó kéo mẹ tao đổ xuống giường, bất ngờ nên tao ko kịp đề phòng. Thế lại quần quýt, lột trần truồng, ẻm leo lên nhún, đang nhún hăng bỗng Vĩnh Yên ở đâu đi vào nhìn thấy cảnh lại quay ra, tao còn nghe tiếng ẻm lầm bầm sao lúc nào cũng bắt gặp cảnh này. Hóa Đơn hơi đỏ mặt, nhưng phải nói thật là kích thích. Tao vùng dậy đẩy Hóa Đơn xuống và già, buổi sáng già bao giờ cũng là khỏe nhất... Tiếng rên rỉ tắt thì cũng là lúc xong. Em mặc đồ rồi bảo anh thay đồ xong xuống đi ăn sáng còn về Hà nội sớm nhé. Ẽm vừa ra đến cửa thì tao nghe tiếng ẻm chào ơ sao mẹ về sớm thế, sao mẹ ko gọi con dậy sớm, con vừa phải vào gọi anh ấy dậy, muộn quá rồi sợ ko kịp xe về HN. Nghe tiếng mẹ Hóa Đơn bảo con gái hai mấy tuổi đầu rồi còn phải để gọi à, rồi nói tiếp xong sang bên kia ăn sáng xong thì về nhé. Rồi nghe tiếng guốc mẹ Hóa Đơn đi xuống tầng 1, Hóa Đơn quay lại phong tao lè lưỡi. giờ ngón tay cái lên nghĩ bụng, trình độ xoay sở của nàng ko hề thua kém tao. Rất có phong thái của ông lão bố. ăn xong xuôi thì ra bắt xe về Hà nội. Lên xe chắc vẫn mệt nên đưa nào cũng ngủ gật. Về đến Mỹ Đình thì đã trưa. Tao bảo thôi ai về nhà nấy đi, hôm nay cho nghỉ. Em Vợ Sếp bảo anh nói cứ như Sếp. Tao bảo thôi tất cả là nhờ em. Con bé khanh khách cười ằng tiếng OK. Về nằm dài nhắm cho Vĩnh Yên trêu sao em cứ rình bẹn anh luyện công thể, Vĩnh Yên bảo em định vào gọi 2 người dậy chứ rình gì. Bẹn anh suốt ngày quần lầy nhau ko chán à, tao bảo chưa thấy chán tí nào.

Cuộc sống diễn ra êm đềm như vậy thêm vài tháng nữa. Vẫn chịch đều đặn với Hóa Đơn, bóp mông chị kính cận thêm vài lần và tăng thêm mức độ thân thiết, tình cảm với em Vĩnh Yên, Em Vợ Sếp và cả em Hà Đông. Em Vĩnh Yên tháng trước đã kêu em cho thằng đầu b bóng mượt next rồi, vì tội chưa nhận lời yêu mà nó hỏi em như bố, nào thì anh ko thích em thế nọ, anh thích em thế kia, rồi thì em đi đâu, đang làm gì, sao ko báo anh. Ẽm nghĩ bụng tán gái như thế thì có chó nó yêu, mặt mày sáng sủa thế mà ngu. Tán gái là phải giữ ở mức độ vừa phải, tạo cho cảm giác có thể tiến tới bất cứ lúc nào nhưng lại đeo tiến tới, thế mới hấp dẫn đc gái chứ. Kể như tao đang yêu em Hóa Đơn, công khai ai cũng biết nhưng có thể rủ bất kỳ em nào trong đội văn phòng đi chơi riêng và Hóa Đơn cũng chả ghen gì hết. Đây gọi là tạo được lòng tin, cả về phía Hóa Đơn cũng tin tưởng và các em kia cũng tin tưởng. Lòng tin là quan trọng nhất, khi nó đã tin mình thì nó chẳng e ngại mình gì hết. Có lần Hóa Đơn về quê, tao đi chơi với Vĩnh Yên, ôm hôn thuần khiết. Ko làm gì hơn. Vĩnh Yên còn chụp ảnh bẹn tao gửi cho Hóa Đơn bảo tôi mượn người yêu bà 1 hôm nhé, Hóa Đơn ok bảo nhớ trông cẩn thận, sút mề tí nào thì bà chết với tôi... Công

trình cũng hòm hòm, phần phụ trợ coi như xong, chỉ còn chờ thảm asphalt với làm vỉa hè rồi trồng cây là quyết toán được. Thanh toán dóc, Sếp bảo định đổi xe, lên đời con CRV. Gạ hỏi tao có mua xe cũ ko hẳn để lại cho, tao bảo làm éo gì có tiền, Vợ Sếp bảo anh chị cho chịu. Tao bảo thôi, chịu bao giờ mới trả được. Tiền thì lương coi như đủ ăn tiêu, mấy lần gửi gắm khối lượng tính ta cũng được hơn 2 lít. Cứ để tiết kiệm đây đã. Xe cộ đeo gì giờ này. Sếp kêu đang theo dự án mới, thằng tổng thầu cũng sắp có dự án nhà xưởng mới. Cái này tao cũng biết, mấy lần xuống công trường gặp lão hàn thì lão cũng nói sơ bộ. Nếu thuận lợi thì cứ làm thầu phụ ruột của nó, đi theo nó thôi cũng đủ việc, nhưng như vậy thì phải thật thân thiết. Lão hàn lần trước có đề cập muốn tao sang làm trợ lý cho lão ở dự án mới. Tao cũng nghe bỏ đấy vì là nói chuyện tào lao chứ đeo phải lời đề nghị chính thức. Hóa Đơn về quê, hôm nay thứ 3 rồi vẫn chưa thấy lên, hôm chủ nhật hỏi thì kêu nhà có việc, hôm qua cũng kêu chưa giải quyết xong. Nghĩ đến cái thấy gọi điện ngay, bảo trưa ra mỹ đình đón nó. Giờ đã là mùa đông rồi, lạnh buốt. Phóng xe ra đón thấy em quần khăn, đội mũ kín mít nhưng phía dưới vẫn kiên quyết sexy với quần lưới, váy ngắn, đi boot thấp cổ. Mẹ, đúng là tín đồ thời trang. Nhưng nhìn mắt em sưng sưng, đỏ đỏ. Tao hỏi có chuyện gì, em nói giọng nặng trĩu bảo về nhà rồi nói sau... 96. Em bảo về nhà luôn đi. Tao gọi cho Sếp bảo em đưa Hóa Đơn về luôn, nó đi lạnh quá nên mệt, Sếp ok ngay. Về phòng, em ngồi phịch xuống ghế ôm tao khóc tu tu. Tao chưa hiểu chuyện gì nhưng phải nhẫn nại, khi phụ nữ khóc thì cần người lắng nghe tiếng khóc đó đã. Khóc 1 hồi em bảo em sắp phải đi canada. Tao nghe mà sửng sò, thực là từ lần trước em bảo ko muốn đi nữa, đến khi gặp lão bố thì lão bố nói chuyện cũng ko có vẻ gì là ép buộc em ấy đi nên tao chưa từng nghĩ đến điều này. Hóa Đơn lại nhe răng nói ko thành tiếng, tao vỗ về bảo bình tĩnh kể anh nghe. Sau cùng thì em cũng kể được. Đại khái có biến cố, nhà em có vấn đề gì đó, phải lánh đi 1 thời gian. Visa của em cũng xin được rồi, bố mẹ ép em phải đi, bố mẹ em sẽ sang sau. Nghe như bị truy sát ko bằng. Tao hỏi có việc gì thì em bảo bố mẹ em ko nói nhưng quả quyết là em phải đi, em bảo ko đi thì bộ mẹ em bảo cắt hết viện trợ, tịch thu tài sản. Em kiên quyết bảo ko đi thì bố mẹ nói cứ tạm đi xong sống yên bề lạng thì lại về, ko ở bên đấy thì thôi.

Tao thần thờ vài phút rồi hỏi bao giờ em đi, em bảo anh trai bên kia đã đặt vé, đi trước tết, rằng tháng 12 âm lịch. Em nói xong lại khóc, nắc nhen bảo em ko muốn xa anh, ko thể xa anh. Tao cay mũi, vài giọt nước mắt cũng chực rơi. Ôm em vào lòng, ko nói câu nào. Cũng ko biết nói gì hết. Mấy tháng qua bên em là những khoảng thời gian tươi đẹp nhất, vậy mà tình yêu chưa thấm mấy mùa đã vội tàn phai. Xa mặt sẽ gây cách lòng, ở phương trời xa cách ai hay được cái gì sẽ đổi thay. Tao hiểu những điều này, và hóa nó thành những giọt lệ. Hóa Đơn nhìn tao, thấy nước mắt tao rơi, em lại rúc vào tao mà khóc nhiều hơn nữa.

Nước mắt khô, em bảo em sẽ về sớm, anh có chờ em ko. Tao ko nói gì, nghĩ ngợi, miên man. Em bảo anh nói gì đi, rồi lại chực khóc. Tao bảo em cứ đi đi, anh chờ được bao nhiêu anh sẽ chờ. Nếu có gì thay đổi thôi cứ thuận theo tự nhiên, đừng gượng ép. Đêm hôm đó bọn tao ngủ thuận khiết. Sáng hôm sau tao vẫn đưa em lên công ty. Em báo xin nghỉ việc. Tất cả cũng bất ngờ như tao. Em bảo ở lại 1 HN nốt tuần này, có gì sẽ bàn giao hướng dẫn lại công việc cho Em Vợ Sếp. Không gian trầm lắng, Vĩnh Yên và Hà Đông mặt cũng buồn thiu. Tao thì ko còn tâm trạng làm

việc nữa, chè thuốc cả ngày. Sếp biết cũng lôi tao ra quán cafe ngồi. Hóa Đơn hướng dẫn lại cho Em Vợ Sếp hết ngày thứ 5. Bảo mọi người đi ăn chia tay, ko ai đi cả, tâm trạng nào mà ăn uống. Tao là đầu tàu ko đi thì còn ai đi. Cứ âm ỉ như vậy. Tao xin Sếp nghỉ thứ 6. Hóa Đơn bảo chủ nhật sẽ về quê luôn. 3 tuần nữa mới đến ngày bay nhưng về nhà còn chuẩn bị nhiều thứ. Hóa Đơn bảo căn chung cư vẫn cứ để đây, bảo tao dọn lên mà ở, trông nhà cho em, em bảo chắc cùng lắm thì 1 2 năm em về. Tao nghe câu được câu chẳng, hỏi nếu em ko về thì sao. Em nhìn tao kiên quyết, em sẽ về, chắc chắn sẽ về. Anh trông nhà hộ em cho chắc cú nhé. Tao hỏi tiếp thế bố mẹ em thì sao, em trả lời bố mẹ em đang lấy visa du lịch, nếu kịp thì sẽ đi cùng em, ko thì đi sau chút. Thu dọn đồ, chủ yếu là quần áo. Em bảo mà thôi, cứ để quần áo đây, sang đó cũng ko chắc mặc được mấy đồ này nữa. Tao rủ lên sân thượng. Em đi theo, mùa đông, gió rét buốt, tao ngồi bệt xuống đất, dựa vào tường lan can, Hóa Đơn cũng ngồi theo. Tao châm thuốc hút, Hóa Đơn bảo cho em hút nữa. 2 đứa tao ôn lại kỷ niệm từ hôm tao chở em đày ở quán karaoke về, rồi hôm em ấy khóc ở văn phòng chia tay ng yêu cũ mà tao đưa đi ăn sáng, rồi cái đêm em ấy qua nhà tao ăn đêm, rồi hôm tao nói lời yêu em.... Từng hình ảnh, từng nụ hôn, từng cái ôm. Suốt thời gian yêu nhau chưa 1 lần hôn dỗi, chưa 1 lần cãi vã vì cả 2 đều nhường nhịn nhau.... Hút hết bao thuốc dở chắc còn hơn chục điếu. 2 đứa ôm nhau co ro. Rồi lại đi xuống. Cũng quần nhau mấy hồi nhưng quần xong lại thấy buồn nhiều hơn. Chủ nhật xe nhà em xuống đón, lại 1 phen nghẹn ngào, Vĩnh Yên, Hà Đông và Em Vợ Sếp đến tiễn đưa cũng ko cầm được nước mắt. 4 đứa con gái ôm nhau khóc tu tu, tao lại thêm 1 lần cay mũi mà rơi lệ... Rồi em đi.... Sáng thứ 2 dậy đi làm, lên cty nhìn vào chỗ ngồi Hóa Đơn, trống rỗng. Tao rủ rượi, chưa bao giờ tao rủ rượi như thế, mấy đứa con gái thỉnh thoảng lại qua động viên, càng nói càng buồn... Tao cố tập trung vào làm việc để quên đi, dạo này mạnh mẽ dự án mới của bọn tổng thầu đã có sơ bộ nội dung, tao đọc ngâm cứu trước. Điện thoại lúc nào cũng nhắn tin, gọi điện với Hóa Đơn, ngày ko biết bao nhiêu cuộc... Và đến hôm gọi điện, thuê bao đã ko liên lạc được...

Hôm điện thoại Hóa Đơn báo thuê bao, tao về quê. Có lẽ chỉ về quê mới thấy yên bình và thanh thản nhất. Quê tao là vùng quê yên bình, thuần nông. Tao về, thầy u mừng hỏi lâu lâu mới thấy mặt mày thế, vừa về cách đây 1 tháng mà lâu gì ko biết. Ăn bữa cơm mẹ nấu, phải nói là ngon. Nhưng tâm trạng thì ko khá lên chút nào. Ăn xong vào nằm vật trong phòng hút thuốc, thầy hỏi sao trông mày mệt mỏi thế cu. Tao vâng dạ bảo đi đường xa nên lạnh thôi chứ ko có gì, thầy nói đeo đơn giản thế đâu, nhìn mày như thằng chết rấp. Mạnh mẽ lên cu. Bố tao cũng là bộ đội xuất ngũ, ông kể ông vào bộ đội rồi cũng được đi học hành, đeo lon trung úy được 2 năm thì xin ra quân. Hồi đấy nghèo khó, chỉ mong về với vợ với con, đi làm kinh tế. Thầy nói tiếp nếu mệt mỏi vì công việc có thể tạm dừng, nghỉ ngơi lấy sức. Nếu mệt mỏi vì tiền bạc thì đơn giản, tiền là vật ngoài thân, mất tiền đừng mất thân là được. Còn mệt mỏi về chuyện tình cảm là cái mệt sâu nhất, chỉ chờ thời gian chữa lành vết thương đấy thôi... Tao ngồi dậy ra pha ấm chè, 2 bố con ngồi chè thuốc, hỏi chuyện nhà quê cho khuây khỏa. Cũng đỡ được phần nào. Tao xin Sếp nghỉ phép nhưng đeo nói là nghỉ mấy hôm. Tao ở quê 3 ngày rồi xuống HN, vẫn đeo đi làm, cứ nằm dạ dật ở trong phòng thế thôi, nhắn tin fb cho Hóa Đơn ko thấy trả lời. Sếp gọi đeo nghe, Vợ Sếp gọi cũng đeo nghe. Rồi Vĩnh Yên gọi tao mới nghe bảo anh

mệt nên nghỉ thêm vài hôm. Tắt máy. Ở nhà thêm 3 hôm nữa. Chả rõ là thứ mấy, phải cầm điện thoại mới biết nay là thứ 7. Nằm từ sáng đến chiều, suy nghĩ hết cái nọ đến cái kia. Cả tuần đeo buồn cạo râu, đi ăn cơm mà bà quán cơm cũng trở mắt, lại bảo cậu để râu nhìn lại phong cách hơn nhiều đấy. Tao ko buồn trả lời. Đang nằm hút thuốc thấy gõ cửa, hỏi ai đấy thì nghe tiếng mẹ kính cận bảo tao đây, hỏi lại có chuyện gì thì mẹ kêu mở cửa tao vào, ngoài này lạnh quá. Tao mở cửa, mẹ bước vào nhìn tao như kiểu nhìn người ngoài hành tinh, mẹ bảo chu choa, 1 tuần không gặp, nhìn cậu men lì quá. Tao nghĩ bụng lì cái lôn. Mẹ hỏi có chuyện gì thế, ốm đau thế nào. Tao bảo mỗi cậu ko có gì. Mẹ ngồi xuống, mùa đông, mẹ mặc cái quần legging bó sát làm quả mông tròn của mẹ càng được phô ra. Mẹ bảo chị nghe chuyện rồi, bạn chị có gọi cho chị hỏi tình hình cậu, chị bảo cả tuần nay ko gặp. Hóa ra là chuyện ng yêu cậu à. Tao im lặng ko nói gì. mẹ kính cận lại tiếp: chị thấy cậu có vẻ được Vợ Sếp quan tâm hơi sâu đấy, tao vẫn im lặng. Mẹ thấy thế cũng ko đùa thêm câu nào. Lúc sau mẹ bảo cậu cứ ừ ừ thế này thì được gì, cậu là người có lý trí mạnh mẽ lắm mà. Cậu phải xác định cho rõ 1 là chờ đợi Hóa Đơn, 2 là chuyện tình ấy đã kết thúc. Tao nghĩ trong đầu chờ ừ, chờ đến khi nào? Kết thúc ừ, thật không đành. Mẹ kính cận bảo rồi mọi thứ sẽ qua thôi, chị mày đây, lấy chồng 6 năm nay, thời gian ở bên nhau tính ra chỉ được 6 tháng, nói đùa nhưng mà thật là số lần ân ái chắc chưa được trăm lần, vậy mà 6 năm rồi, vẫn sống khỏe, vẫn yêu. Vì vẫn còn mục tiêu, còn tương lai... Mẹ nói đúng, vẫn phải sống khỏe, còn mục tiêu, còn tương lai, còn bao nhiêu dự định kế hoạch nữa mà. Mẹ kính cận lại nói thôi hay tạm gói gém tình yêu cho vào 1 góc trái tim đi, nếu có duyên thì nó sẽ bung ra, hết duyên thì chôn sâu nó rồi nó cũng tan đi thôi...

Tao nằm nhìn mông mẹ và cất tiếng, sao hôm nay chị nói hay thế. Mẹ thấy tao trả lời thì quay ra nhìn nhìn mỉm cười bảo chị chỉ chia sẻ lại kinh nghiệm từ chính chị mà thôi. Tao trả lời mông chị đẹp thật, mặc quần bó kiểu này nhìn càng đẹp... Mẹ đứng phắt dậy bảo sắp tết rồi, chồng chị về bất cứ lúc nào đấy nhé. Đừng có mà nhí nhố... Có lẽ mẹ bị quen với việc tao sờ mông sờ ngực rồi nên có vẻ đề phòng lắm. Mẹ phải mông đi ra, xong lại dừng lại quay đầu lại nói à bạn chị nó nhờ chị chuyển lời là nếu ko có gì thì nghe máy đi nhé, đừng có kiểu ko nghe điện thoại thế làm người khác lo lắng và khó chịu. Tao bảo đêm nhà em có bản đầu mà chị phải mông, mẹ bảo tao phải cho sạch thêm ko được à, tao ngồi dậy bảo để em phải giúp cho, mẹ lại nháy mắt nói lại câu ngày xưa: Thích thì lên tầng... 98. 22h. Có tin nhắn fb. Hóa Đơn nhắn tin. Bảo em sang bên này rồi, phải ổn định ăn ở mất mấy hôm mới online được ạ. Lời nhớ, lời thương tuôn trào, rồi facetime, Hóa Đơn bảo sao ko cạo râu đi, được vài câu lại khóc rưng rức mếu máo bảo nhớ anh quá... Bên đây lệch giờ với Việt Nam 14 15 tiếng gì đấy. Hiện giờ bên đây đang buổi sáng. Bọn tao hẹn nhau giờ nói chuyện, em kể trước mắt sẽ đi học thêm tiếng anh, học lái xe rồi kêu em chả muốn học gì, chỉ muốn về. Hiện đang ở tạm nhà anh chị, mấy hôm nữa bố mẹ em cũng sang thì có lẽ sắp xếp chỗ ở mới sau, một lúc thì bảo anh có muốn sang bên này ko, để em hỏi cách. Tao bảo ko, sang đó làm cu li à, với lại anh còn thầy u với mấy mẫu ruộng đến mùa canh tác, anh đi thì ai làm. Hóa Đơn cười, lâu rồi mới thấy em cười. Nằm chat chit đến 3h sáng. Thề non hẹn biển đủ điều thì tha cho nhau. Tao ngủ, buồn ngủ lắm nhưng giấc ngủ ko yên. 8h sáng tỉnh giấc, hôm nay trời có nắng, nắng xuyên qua cửa sổ kính chiếu đúng vào mặt. Cầm điện thoại có tin nhắn

em nhớ anh. Cơ mà ko phải của Hóa Đơn, là của Vĩnh Yên. Cũng 1 tuần rồi ko gặp. Tao nhắn lại cho Vĩnh Yên: “Anh nhớ Hóa Đơn.” Vĩnh Yên reply em biết mà. Nhưng anh định thế nào, nghỉ cả tuần rồi, Sếp đau cuống lên công việc kia. Tao bảo mai anh đi làm, dặn thêm em mặc đồ sexy vào nhé. Vĩnh Yên nhắn tin em ko phải là Hóa Đơn đâu. Mụ kính cận nói nhảm nhí nhưng có lẽ đã thông kinh mạch cho tao, đúng là còn nhiều việc phải làm, thầy u đã dặn phải mạnh mẽ. Gói hết vào 2 chữ duyên phận đi vậy, còn duyên thì sẽ gặp, hết duyên thì thôi đành. Vùng dậy, ra ngoài sưởi nắng, mụ kính cận ở đâu lò dò đi lên, mụ này thiêng thật, cứ nghĩ đến mụ là mụ xuất hiện. Tao chào, mụ bảo nay tâm trạng khá hơn chưa, tao bảo tâm trạng khá hơn rồi nhưng cơ thể bí bách quá, mụ bảo mày nằm ì cả tuần thế thì sao chả bí. Tao cười nói ko phải vì thế, vì từ khi Hóa Đơn rời hà nội đến nay được tháng rồi, chưa được xả phát nào. Mụ phì cười bảo vớ vẩn rồi lượn lên phòng

Đang định đi làm bát cháo, mẹ cả tháng nay bỏ ăn sáng rồi. Điện thoại reo, Em Vợ Sếp gọi. Tao giả vờ, alo ai đấy, đầu kia sưng lại tí rồi cười hihi bảo em là người ship hàng. Tao hỏi hàng gì, em kêu ship trái tim không ngủ yên. Tao cười bảo ngứa đít quá. Con bé bảo em đang ở dưới, anh xuống đi. Đm thật hay đùa ko biết. Tao xuống thấy đang ở dưới thật, bọn này có lẽ vẫn ngại nên ko dám lên phòng luôn, chỉ có Hóa Đơn, lần nào đến nhà tao là cũng xông 1 phát vào tự nhiên như nhà ẻm. Em Vợ Sếp mặc quần lưới mắt to, đi boot ngắn cổ, mặc váy xòe, ở trên khoác áo, chùm mũ. Ôi sao giống em Hóa Đơn cái hôm tao đón em ở mỹ đình rồi nghe tin em đi bển quá. Trong mấy đứa con gái trên văn phòng thì phong cách của Hóa Đơn và Em Vợ Sếp giống nhau nhất, cùng kiểu nói nhiều, vô tư, ăn mặc theo phong cách đẹp thì phải khoe, da cũng trắng như nhau, chiều cao cũng tựa tựa nhau. Tao bảo em ăn mặc như Hóa Đơn, con bé cười bảo trong mắt anh lúc nào chả Hóa Đơn rồi con bé bảo quần lưới của em mắt lưới to hơn, chị Hóa Đơn hay mặc lưới dày hơn... Cô mang theo tập tài liệu, dao cạo râu, 1 cái áo khoác nam. Tao hỏi đi đâu mà linh kinh thế, thì kêu em ship hàng mà, dao cạo râu và áo là em mua tặng anh. Tài liệu là chị em tặng anh, bảo gói thầu gì gì ra tết làm gì đó em ko rõ. Tao vớ luôn dao cạo vào cạo cạo, lúc sau thì khuôn mặt đẹp trai ngày cũ cũng hiện ra trong gương, nhìn sức sống hơn thật. Em Vợ Sếp bảo anh thử mặc áo xem vừa ko, tao mặc thử, vừa in, nói với Em Vợ Sếp rằng anh là người mẫu chuẩn nên cái gì mặc cũng vừa, Em Vợ Sếp gật gật. Rồi kể đủ thứ chuyện trong tuần qua, nào thì vắng anh buồn, nào thì vợ chồng Sếp cứ chạy quanh bao việc, nào thì Vĩnh Yên hôm nào lên mặt cũng iu xiu... Tuyệt ko thấy nhắc đến Hóa Đơn. Tao hiểu, bọn này cố ý đến nói chuyện cho tao bớt sầu Hóa Đơn, tao hiểu... Tao bảo cho anh ôm thuần khiết cái nào, con bé giật mình bảo thuần khiết như hôm đánh bài ấy á. hôm đấy thuần khiết em suýt tắc thở. Tao bảo thuần khiết thật mà, Em Vợ Sếp đứng dậy bảo nhớ nhé. Tao ôm ẻm, mùi thơm sang chảnh, ấm áp, giống mùi Hóa Đơn quá... Thế đeo nào tay lùa lùa xuống hông, con bé túm tay bảo chỗ này ko thuần khiết... rồi cười hihi, bảo thôi em về, trưa nay nhà em tụ họp, còn bàn chuyện sáp nhập công ty, em có chân trong đó đấy. Tao hỏi tưởng Sếp ko đồng ý mà, con bé bảo em chịu, chắc là cứ bàn thôi chứ đã quyết gì đâu... Con bé về, nhìn theo bóng hình, đáng yêu và sexy ra phết.... 99. Thế là lỡ mẹ giờ ăn cháo. Mẹ con bé, tặng cái áo sao đeo tặng thêm bát cháo. Chả nhẽ 10h đi ăn sáng. Thôi đành nhịn đến trưa đi ăn thể. Lên phòng mụ kính cận hỏi chị có nấu cơm trưa ko, mụ kêu đeo nấu, ăn mì thôi. Tao bảo tưởng nấu thì lên ăn trực,

mụ bảo ơ thể để tao nấu giờ vẫn kịp. Nhưng thôi, phiền. Tao bảo thôi trưa em đi ăn cơm bụi. Về phòng lấy ví, ra làm cốc trà nóng. Mùa đông nhưng có nắng, không khí cũng dễ chịu, chỉ có điều hơi khô. chủ nhật, các em sinh viên đi tập tót khắp đường, quần tất, quần lưới ngập mắt. Ngắm 1 hồi cũng thú ra phết. Có mấy em mặc quần leggings nhưng mỏng dính, lộ mề cả ren rùng các kiểu bên trong. Vĩnh Yên gọi điện hỏi anh đang ở đâu, bảo đang trà đá, à quên trà nóng gần nhà. Em hỏi đi ăn gì ko, em mời. tao bựa mồm bảo anh chỉ ăn em thôi. Vĩnh Yên bảo đừng đùa, hôm qua Hóa Đơn nó nhắn tin cho em rồi, bảo ở nhà trông anh cho nó, bao giờ nó về nếu anh còn nguyên vẹn thì nó hậu tạ. Mẹ té ra là con yêu nữ Hóa Đơn kia đang thề non hẹn biển với mình mà vẫn còn đùa cợt với Vĩnh Yên. Tiếc là ở xa ông ko làm gì được, ko thì chết với ông.

Tao trả lời anh ngại đi lắm, lạnh. Vĩnh Yên bảo anh có gì mờ ám ở nhà phải ko, em phải qua nhà anh điều tra, ko phụ lòng tin của Hóa Đơn mới được. Vĩnh Yên vẫn chưa biết nhà tao, tao bảo anh đảng hoàng có gì mà sợ, em điều tra thoải mái, cho em địa chỉ rồi kệ mẹ em. Ngồi gọi thêm cốc trà ấm nữa, ngồi ngắm đường, cảm giác khá thi vị... 10 phút sau em Vĩnh Yên gọi bảo anh đón em, tao chỉ đến quán trà đá, em phi 1 phát ra, mặc quần jean rách ở đùi, bên trong cũng lộ lưới lưới, áo choàng dài đến gối, phong cách ra phết. Tao gọi thêm cốc trà nóng, em xuýt xoa kêu tưởng anh đang ủ rũ ở nhà, ai ngờ đang ngồi bảnh chọe trà ở đây, đúng là em lo xa quá mất rồi. Tao trêu thể trưa đi ăn có thằng đầu b bóng mượt ko, ẻm cười hihi bảo nó sắp cưới rồi, vừa mời em hôm thứ 6. Hôm này anh đi ăn cưới với em nhé...Đéo gì cưới nhanh thế, ẻm bảo may là em ko thích, chứ ko lại là 1 con cá của nó mất thôi. Tao hỏi thể em làm cá của anh nhé, Vĩnh Yên mím cười bảo em chỉ thích làm cua thôi, cặp tay anh nếu anh bắt cá...Tao hỏi thể Hóa Đơn nhắn tin với em thật à, sao nó ko nhắn gì với anh. Vĩnh Yên xòe điện thoại bảo em dõi anh đâu, tao cầm điện thoại xem, đúng là đêm qua 2 đứa nó chat chit với nhau cũng khoảng thời gian chat với tao, cũng đúng là có nội dung Hóa Đơn trêu bảo Vĩnh Yên trông tao hộ, kéo xuống dưới còn có vụ 2 đứa nói nhăng cuội đại ý là Vĩnh Yên bảo thể là tôi ko được xem 2 người luyện công rồi, Hóa Đơn trả lời bà thử luyện công với người yêu tôi đi, cẩn thận lại nghiện rồi thì Hóa Đơn trêu Vĩnh Yên chắc cái đêm mà bà nằm cạnh bọn tôi thì bà thốn thức lắm nhĩ...Vĩnh Yên giật điện thoại bảo đọc thể thôi được rồi. Tao cười nham hiểm. Vĩnh Yên bảo mặt anh sao gian thể... Mất công em lặn lội mấy cây số dưới trời đông lạnh giá đến thăm tao, tao cũng đại xá bản thân mà đưa em đi ăn. Ăn xong em bảo đi xem phim, tao lại đưa đi. Xem phim xong lại cafe hết buổi chiều, tinh thần cũng phấn chấn thêm tí. Vĩnh Yên bảo chỗ nó ở sắp có thêm đứa bạn của đứa đang ở cùng chuyển đến, rằng ở đông người nó ko thích, sắp tới ra tết cũng là hết hợp đồng cho thuê căn chung cư của em nên có khi ẻm về căn chung cư của em ở mỹ đình ở. Tao trêu cho anh ở cùng nữa thì ẻm bảo nghe nói ai đó nhờ anh trông hộ căn chung cư ở trung hòa đầy cơ mà...Tao mới nhớ ra ừ, từ hôm em Hóa Đơn đi, tao cũng chưa qua nhà ẻm lần nào, sợ qua đó ký ức lại ủa về. Thôi kệ mẹ, khi nào rảnh thì qua ngó tí. Tao bảo em ở đây 1 mình thì phí, cứ cho thuê kiếm thêm thu nhập. Em cũng gật gù bảo đúng thể, nhưng ở đông ko thích. Tao bảo hay em qua nhà Hóa Đơn mà ở, trông hộ luôn thì em kêu ko được, Hóa Đơn nhờ anh trông chứ có phải nhờ em đâu, với lại đại ý là ko muốn ở đó sợ anh lại nhớ nhiều về Hóa Đơn...Chốt lại em bảo việc đó tính sau, em ít đồ nên

chuyên đi đâu cũng đơn giản. 100. Tôi về nhà mẹ kính cận bảo lên ăn cơm nhé, chị nấu. Tao ok, tắm giặt xong lên phòng mẹ nằm ra ghế xem điện thoại, tí lại hỏi mẹ nấu xong chưa, mẹ bảo mày ăn trực mà cứ như đi ăn nhà hàng đòi nhân viên thế, chờ đi. 1 lúc nấu xong mẹ bảo chờ mẹ tắm đã, tao hồ tắm xong mặc quần áo chỉnh tề chứ đừng cuốn khăn nhé, mẹ bảo cứ ngồi đấy mà chờ. Mẹ tắm chừng 10p thì đi ra, bê mâm ra, tao ăn nhờ mà được phục vụ như ông chủ, kể cũng hơi ngại. Ăn cơm tao hỏi anh nhà chị bao giờ về, mẹ kêu 25 tết mới về. Tao nhảm nhảm thế thì còn chục ngày nữa thôi, mẹ ậm ừ, tao hỏi lần này anh về luôn chứ, mẹ bảo chưa biết được với lão ý. Tao trêu thôi anh về luôn đi cho em đỡ thốn thứt, cứ mỗi lần thấy chị em lại bấn loạn, em sợ đẻ lâu thì lý trí của em cũng chịu thua. Mẹ quá quen với kiểu trêu đùa của tao rồi bèn bảo, mày thử thua 1 lần đi xem sao. Tao cười khà khà.

Ăn xong mẹ lại bê mâm bát đi rửa, tao lại ngồi lau mồm lau mép, mẹ rửa xong quay ra hỏi ơ chưa lượn đi, tao bảo tưởng còn hoa quả gì mà, mẹ bảo hôm nay ko có gì đâu, có sữa chua trong tủ lạnh ăn thì lấy. Tao bảo có bưởi cam ăn cũng được mà rồi nhìn chăm chăm vào mông mẹ, mẹ nguýt nói chỉ được cái mồm, dám ăn thì đã ăn mãi từ trước rồi. Tao hihi đứng dậy đi về bảo lâu ko được xả, sức mạnh dồn ép quá, mẹ lườm phát hồ thôi lượn đi ông tướng. Về nằm tí thấy Vĩnh Yên lại nhắn tin hôm nay đi chơi với anh vui thật, lâu lắm mới được ngày vui, thả thêm hình trái tim. Tao nhắn lại trong giai đoạn này tâm trạng tao rất mỏng manh, em đừng công kích như thế ko thì anh là đổ em mất thôi, Vĩnh Yên lại thả hình trái tim phát nữa. Đến giờ hẹn với Hóa Đơn, Hóa Đơn gọi facetime, truyện trò ko biết chán, Hóa Đơn dặn chỉ chat đến 11h thôi nhé rồi anh ngủ đi mai còn đi làm, em nghe kể anh nghỉ cả tuần rồi, anh như thế em càng buồn đấy. Tao bảo ok, hỏi ẻm sao lại nhờ Vĩnh Yên trông anh, nhờ đâu Vĩnh Yên giữ anh làm của riêng thì sao, Hóa Đơn cười hehe kêu cho nó giữ, nó giữ còn hơn để đứa khác giữ, bao giờ em về thì nó trả em là được...chu môi chụt mỏ, gần 12h thì bái bai đi ngủ. Mẹ kính cận gõ cửa bùm bụp bảo chị nhờ tí, ra thì mẹ mặt tái kêu có con bướm to vãi vào phòng mẹ. Tao cười bảo thế kệ mẹ nó, mẹ bảo mày lên đuổi nó ra ngoài hộ chị, chị sợ. ầm, con bướm có đéo gì mà sợ, toàn do tuyên truyền tào lao gây ảnh hưởng hệ ý thức. Tao lên phòng mẹ, mẹ đi sau, mẹ kiếp con bướm to thật, to bằng bàn tay, màu mè hơi ghê rợn. Nhưng cũng chỉ là con bướm, tao cầm cái chổi khua 1 hồi thì nó cũng bay ra ngoài. Mẹ bảo lần đầu thấy bướm to thế. Tao buột mồm hỏi bướm chị to hay bé, mẹ vỗ bộp phát vào lưng tao bảo vô duyên mất nét. Thực ra thì tao cũng đã móc cưa mẹ lần trước khiến mẹ trần trọc 1 đêm rồi, nhưng chưa được nhìn. Chỉ nhìn qua ảnh nude trên mail thì hồng đẹp lắm, tuy nhiên đây là ảnh của 6-7 năm trước, giờ mẹ đẻ 1 lứa rồi. Chắc ko còn được như thế. Tao quay lại, mẹ vẫn đang ngó ngó trong phòng như kiểu xem tìm còn con gì ko và xác minh lần nữa rằng con bướm thực sự đã bay ra ngoài. Mẹ ngẩng mặt lên, chạm mặt tao. Tao thở nhẹ nhẹ, khẽ thổi vào tai mẹ 1 phút, mẹ dường như bủn rủn chân tay, phải ôm nín lấy tao. Tao ôm mẹ, đưa thẳng tay xuống mông mà bóp, vẫn kiểu quần thun bó, mông tròn, mẹ để yên cho tao sờ soạng, có lẽ cũng quen rồi. Tao luôn tay vào trong quần mẹ mà xoa mông rồi dần mò sang rãnh, cọ cọ vài hồi tay tao đã nhảy nhua, mẹ đưa tay xuống giữ tay tao, miệng khẽ rên nho nhỏ, tao cố lùa ngón tay vào khe, mẹ giữ yếu ớt, mẹ thở gấp hơn, rên to hơn, mẹ rờ rờ vào thẳng núm của tao như kiểu theo bản năng, mẹ đưa tay vào trong quần tao đưa đẩy. Cả tháng nay thẳng núm bị gò bó thành ra mẹ đưa tay vuốt

vuốt mấy hồi thì tinh túy đã tuôn trào đầy tay mặt, tao móc mạnh hơn, mặt thở gấp hơn, 1 hồi nữa thì mặt rút tay ra khỏi quần tao và giữ tay tao lại. Mặt dần tỉnh. Tao bảo em bắt đèn chị, trời lạnh thế này mà chị bắt em phải đi thay quần, mặt cười cười bảo sao nhanh thế, chắc là lâu ko có chỗ xả nên đây à. Tao gật gật, mặt bảo chị vẫn để nước nóng đấy, vào mà rửa. Tao bảo có quần đeo đâu mà thay, mặt cười cười đi vào rửa tay, tao về phòng. Thay quần áo xong thì ngủ 101. Sáng hôm sau lên công ty đúng giờ. Em Hà Đông chạy sang sờ má, cầm tay, lật đi lật lại thốt ơn trời anh đây rồi, anh có biết 1 tuần anh ko đến công ty em ăn ko ngon, ngủ ko yên lo lắng như thế nào ko. Đm lo lo cái con cc, suốt cả tuần thấy mỗi vợ chồng Sếp hay gọi, Vĩnh Yên ngày nào cũng gọi, Em Vợ Sếp gọi mấy lần nhưng mà đến ship hàng thăm trước tiên, chỉ có con mẹ Hà Đông nhà mày gọi ăng được đúng 1 lần lại hỏi được ba câu, anh có sao ko, công ty đang nhiều việc, đi làm sớm cho chị em vui nhé. Mẹ tao có phải trò mua vui đâu. Nghĩ bụng thế thôi nhưng đeo ai nói ra thế. Tao giang tay ra bắt ngờ ôm lấy Hà Đông và bảo anh cũng nhớ em quá honey, kéo mẹ sát vào người, ngực em tì vào ấm áp. Cả văn phòng biết bọn tao đang diễn nên cười ầm.

Sếp gọi qua chè thuốc đã. Hồi thăm tinh thần phần chán hơn chưa, động viên đùa cợt vài câu đại khái em nó đi mấy bữa rồi về, mà nếu ko về thì chú nhìn xinh quanh chú xem, 1 đàn người đẹp chăm lo cho chú, anh mà đang ở tuổi như chú thì anh chả việc gì phải buồn. Vợ Sếp cũng ngồi đấy, chỉ cười. Được vài câu thì cũng lòi ra vấn đề, hẳn bảo bên tổng thầu gọi, sắp có gói nhà xưởng ở hưng yên. Bên tổng thầu đang đấu thầu, khả năng trúng là cao, bọn nó ngỏ ý muốn cty bên mình làm thầu giúp chúng nó vài mục với lời hứa nếu trúng thầu sẽ giao cho bên mình cơ sở việc. Tao bảo anh tin đeo gì lời mấy thằng hàn, bọn này chuyên có món bánh vẽ mà. Sếp cười khà khà bảo anh có tin đâu, tuy nhiên nó nhờ mình giúp vài mục thì mình cứ làm, coi như có mối quan hệ trước. Tao gật gù, bọn tổng thầu lồn này giờ lại chơi cả trò lấy thầu phụ làm thầu, thế thì chúng nó làm cái l gì, tận dụng đến thế là cùng. Sếp bảo nước nôi xong thì anh với chú lên tổng thầu nhé. Tao vâng dạ. Vợ Sếp hỏi han vài câu, làm tao lại nhớ đến chị bạn Vợ Sếp tối hôm qua làm ướt quần tao. Em Vợ Sếp chạy vào xun xoe nói oang oang như muốn cho cả văn phòng nghe tiếng, áo em mua anh mặc chưa, em giặt sẵn ở nhà rồi mới mang cho anh đấy. Tao liếc mắt qua nhìn Vĩnh Yên, Vĩnh Yên cũng đang nhìn tao, 1 giây xong thì quay mặt nhìn máy tính. mẹ con ranh con này là vô tư hay cố ý đây ko biết. Tao đứng dậy bảo áo đẹp lắm, lúc nào mua hộ anh thêm mấy cái quần sịp nhé, con bé bảo anh vớ vẩn. Mấy đứa cười ầm. Tao ngồi vào bàn làm việc, lại nhìn vào chỗ Hóa Đơn ngồi, trống rỗng. Trước kia Hóa Đơn với Em Vợ Sếp ngồi 1 bên Hóa Đơn ngồi bên ngoài thẳng tầm nhìn của tao và gần tao nhất, Hà Đông với Vĩnh Yên 1 bên. 1 tuần ko đi làm thì Vĩnh Yên với Em Vợ Sếp đổi chỗ cho nhau, vậy là Vĩnh Yên lại ngồi thẳng tầm tao nhìn. Em Vợ Sếp ko chờ tao hỏi mà giải thích em ngồi bên này để chị Hà Đông dạy bảo cho tiện. Tao cười nói Hà Đông chỉ dạy đánh bài với đi bar thôi, Hà Đông bữ môi bảo honey đừng đùa, em chuyên môn hơi bị cao đấy nhé. Có vẻ là cao nhất và cứng nhất trong mấy đứa thật. Em Vợ Sếp bảo anh cho chị gọi anh ấy là honey, chị Hóa Đơn nghe thấy lại lồng lộn lên, Hà Đông bảo lồng lộn thì cũng ở tận bên, có bay về vn luôn thì chị cũng kịp chạy thoát rồi, rồi ha ha cười bảo giờ anh là của chung 3 chị em, đứa nào nhanh thì đứa ấy vọt, vừa nghe có đứa nào còn đến mua áo ấm cho anh ấy rồi cơ mà.... Mấy đứa đùa nhau 1 hồi huyền não, tao lại nghĩ nếu

có Hóa Đơn ở đây thì đủ cái chợ. Tiếc thay 1 góc chợ giờ yên ắng đều hiu quá. Tao với Sếp lên văn phòng tổng thầu, lại thăng hàn lòn thầu ra tiếp, dẫn theo 1 đứa phiên dịch mới, hình như kiểu sinh viên mới ra trường dịch cứng nhắc bỏ mẹ, tao bảo mày nói tiếng anh đi, em phiên dịch này chưa quen dịch đâu, phải học hỏi thêm. Thăng hàn gật gật, cũng đúng thôi vì những từ chuyên môn em ấy có hiểu và va chạm đâu mà dịch được, ví dụ như ý thăng hàn nói nó muốn lập tiên lượng phần nhà phụ trợ cung cấp động lực, có thêm dự toán sơ bộ thì tốt, em phiên dịch lại dịch ra rằng anh ấy bảo cần khối lượng các tòa nhà nhỏ nhỏ gì đó mà có điện với ga, anh ấy muốn tính giá tiền luôn.

Đại khái thăng hàn lòn chia sẻ là mấy giám đốc rất thích bọn mày nên công trình tới sẽ giao cho bọn mày nhiều việc, bây giờ bọn mày hỗ trợ tao làm tiên lượng và biện pháp thi công để tính giá mang đi đâu thầu, bọn mày làm giúp phần hạ tầng và phần phụ trợ, cũng tương đồng với gói bọn mày đang thi công, nó nói thêm chỗ này là chỗ thân quen với giám đốc nên chắc là sẽ trúng thầu, bọn mày cứ yên tâm. Mẹ, kiểu treo củ cà rốt cho con lừa bước đi. tao lạ đéo gì. Nhưng thôi Sếp bảo làm thì làm, kéo thêm việc về được để gởi đầu dự án hiện tại là cái tốt, với là như này thì các gói mới ra gói, chứ cứ làm mấy gói con con chán bỏ mẹ. Thăng hàn đưa tập tài liệu giống với tài liệu hôm Em Vợ Sếp đưa qua, đưa thêm vài bản vẽ mặt bằng khu đất và quy hoạch sơ bộ. Nó bảo bên nó vẫn là EPC nên phải thiết kế theo yêu cầu chủ đầu tư cung cấp trong tài liệu. Tao bảo mày có tài liệu tiếng việt ko chứ tài liệu tiếng anh thế này mất thời gian lắm, nó gật gù bảo vậy tao sẽ cho dịch, trong tuần này sẽ gửi lại cho. 102. Hết giờ làm, tinh thần phấn chấn hơn nhiều. Đúng là cứ ngồi 1 chỗ thì ừ rồi không nguôi, phải sống, phải sống chứ ko đơn giản là tồn tại. Ra ngoài gặp gỡ, công việc, vài câu bông đùa. Giải tỏa tâm trạng u uất rất tốt. Em Vĩnh Yên rủ đi ăn, bảo đứa mới chuyển đến mời đi ăn. Tao bảo thế thì anh liên quan gì mà đi ăn, đi cùng liệu có vô duyên ko. Em bảo anh là bạn em, hơn nữa em lại được Hóa Đơn ủy thác trông anh nên có thể tạm coi anh là người yêu hờ của em, đi cùng có gì mà vô duyên. Mẹ, nghe cũng hợp lý phết, cơ mà đi với mấy đứa con gái lại là gái lạ thì chắc ko vui nên tao vẫn chôi ko đi. Vĩnh Yên tỏ vẻ ko hài lòng, tao bảo đi với mình em thì anh đi. Lúc này ẻm mới bảo vậy cũng được, để em nhấn đứa kia báo bạn. Đéo mẹ, nói chơi thế thôi mà thành thật à, vừa cả trưa cả chiều hôm qua đi với nàng rồi, giờ lại đi có khi hết cả buổi tối. Chưa kịp nói gì thì Vĩnh Yên bảo ok, em nhấn rồi. Chờ nàng đi bằng xe của nàng, xe tao vút lại ở cty, 2 đứa đi về luôn, cảm giác sau lưng có ánh mắt hờn ghen của ai đó. Vĩnh Yên có con Vespa LX giống của chị em nhà Vợ Sếp nhưng màu đỏ, chị em nhà Sếp thì 1 cái màu trắng 1 cái màu xanh tím than. Nay mới để ý xe Vĩnh Yên biển khá đẹp. Tao hỏi em mua biển à thì ẻm kêu ko biết, chỉ biết xe đầy đủ rồi thì đi. Ờ, con nhà quan, có xe biển đẹp là bình thường. Tao hỏi sao em ko vào nhà nước làm, em bảo bố em ko cho vào, bảo 1 mình bố làm nhà nước là đủ rồi. Tao nghĩ bụng lão này cáo già, thăng con trai thì tổng đi du học, con gái ko cho vào làm nhà nước, tao hỏi thêm anh hỏi thật nhé, em có đứng tên giám đốc công ty nào ko. Nàng trố mắt hỏi sao anh biết, rồi kể em có đứng tên 1 công ty cũng về xây dựng nhưng chú em làm, em chả để ý gì cả. Tao biết ngay mà...

Thoài hỏi về chuyện chính trị vì cũng chả để làm đéo gì. Tao đưa em vào quán pizza với fastfood, 2 đứa ăn no căng bụng ăn xong định về tắm giặt để chuẩn bị thế

non hẹn biển với Hóa Đơn là vừa thì Vĩnh Yên lại bảo đi xem phim đi anh. Đm tao cũng biết ngay mà... Đi thì đi. Lại vào cái rạp chỗ mỹ đình. May là xem sớm, đến 9h hết thì nàng cũng bảo về, ko đòi đi đâu nữa. Ngồi đằng sau nàng dạng 2 chân, ôm tao chặt hơn cả em Hóa Đơn ôm ngày trước, 1 phần là tư thế ngồi khác nhau, 1 phần là do mùa đông nên ôm chặt cho ấm. Đưa em về nhà tao, tao hỏi lên phòng chơi ko thì em cười Hóa Đơn dặn em chỉ trông anh thôi chứ ko trông nhà anh đâu. Rồi nháy mắt bảo em để cho anh còn tâm sự online với ng yêu phương xa chứ. Hóa Đơn đi được 3m thì dừng lại ngoái đầu bảo à mai em qua đón anh nhé, anh để xe trên cty nhĩ. Tao bảo ko cần đâu tao đi taxi cũng được, em bảo anh nhớ dậy sớm em qua đón rồi vút ga đi. Vĩnh Yên là thế, cứ nhẹ nhàng, nhẹ nhàng, cảm giác lúc nào cũng sẵn ở bên cạnh.

Lại đến chương trình tâm sự đêm sâu, thi thoảng gạ Hóa Đơn bảo cho ngó sexy tí thì ẻm giả vờ kéo kéo cái áo xuống hờ hờ tí ngực rồi bảo cứ thêm đi, em sắp về rồi, hihi. Mẹ nhà nó nữa. Em kể được rảnh nốt tuần này, sang tuần là phải đi học tiếng anh nên sẽ ít thời gian nói chuyện vớ anh đấy. Chụt chịt chụt chịt qua điện thoại rồi ngủ. Vĩnh Yên nhắn tin tối nào anh cũng đưa em đi ăn nhé, tao bảo thế thì viêm túi của anh, em bảo mỗi bữa trả 1 hôm, lại thả tim. Hôm sau lên cty bắt đầu ngâm cứu tài liệu, theo như thằng hàn lồn nói thì phải tét nhất xong xuôi, ra tét mới có lịch chính xác để thâu bẻ. Thôi cứ ngâm trước xem sao. hơn 9h thấy ting ting mục phiên dịch hỏi đang ở đâu, bảo đang ở cty, mục kêu trưa chị xuống hà nội gặp nhau cafe tí nhé. Tao bảo ok, xuống làm gì thì mục bảo thằng Sếp đi đón Sếp to hơn, trưa bọn nó đi họp hay ăn đéo gì với nhau ấy chiều mới xuống nhà máy, vậy nên chị bị cho ra rìa trong lúc chúng nó ăn họp. Nói về bà phiên dịch, sau khi bà về quê thì thi thoảng vẫn nhắn tin chat chit với tao, tao cũng nắm được tình hình, mục xin được làm phiên dịch cho ông giám đốc ở nhà máy, chỉ ở nhà máy thi thoảng mới phải đi cùng thôi nên cũng kể như làm hành chính. Mục có than vẫn là thằng cha hàn này khó tính, kệt xin ko thoải mái như lão hàn công trường, mục bảo nhiều lúc ức chế nhưng phải nhịn vì công việc làm cũng gần nhà. Đợt Hóa Đơn đi mục cũng biết, cũng nhắn tin động viên tao, mục còn nhắn bảo lúc nào chị xuống hà nội chị bù đắp cho, vcl hồ ly tinh. 11h thì mục gọi điện bảo đang ở Nguyễn Chí Thanh. Tao báo mọi người là có việc bận ra ngoài chút, trưa ko ăn cơm cùng. Phi xe ra gặp mục, mấy tháng không gặp, vẫn ngon như ngày nào... 103. Mục phiên dịch mặc váy ngắn, đeo có quần tất gì luôn, mặc áo 2 dây. Bên ngoài khoác 1 cái áo choàng cài cúc từ trên xuống dưới nhưng hở phần ngực. Tao vẫn thấy rõ bộ ngực vĩ đại muốn bung cúc, mục ngồi vắt chéo chân, lộ ra ra 1 phần đùi trắng bóc. Tao hỏi chị ko lạnh à mà ăn mặc thế này, mục bảo ngồi trên xe đeo lạnh, với lại có áo choàng dài thế này cơ mà, vải cả dài thì dài thật nhưng vẫn hở chỗ cần hở. Mục cười bảo ko hiểu sao mặc kín mít thấy ko quen, khó chịu. Mục hỏi uống gì, tao trả lời uống gì giờ này, đi nhanh kẻo muộn, thời gian là vàng. Mục cười hihi bảo vội thế, uống nước đã. Tao gọi nhân viên tính tiền em oi. Mục rút ví trả rồi đứng dậy, tao chờ 1 phút vào nhà nghỉ gần đây. Nhận phòng, thằng nhân viên hỏi nghỉ qua đêm ko, tao bảo ko, thế mời anh chị lên phòng, ko cần để lại cmnd đâu. Đẩy mục vào giường tao bảo hôm trước nhắn tin cho em chị kêu chị bù đắp gì đấy, giờ thì chị có cơ hội rồi đấy. Lao vào ôm ấp, hôn hít, mục có vẻ cũng phấn khích lắm khuya tay lột hết quần áo tao nhanh chóng, đồ của mục thì chưa đến 30s tao đã lột sạch rồi. Ko hiểu mục hứng từ lúc nào mà đã thấy ảm

ướt. Tao thúc thẳng nhỏ vào, mẹ ồan người rên la...em ơi em giết chị đi. Quá thể kích thích, tao nã liên hồi, mẹ có vẻ như cũng bí bách lâu ngày, hưởng ứng nhiệt tình, tao ko chịu nổi tiếng kêu của mẹ nên 1 lúc dập như máy thì out. Mẹ vẫn mơ màng.

Nằm ôm 1 lúc cho tỉnh táo, mẹ bảo làm gì mà như con thú dữ thế, toàn gái đẹp vây quanh mà chịu gò bó thế à rồi cười hihi dâm dăng. Tao nghĩ trong đầu, chỉ làm tình với mẹ là thống khoái, mấy nàng kia ko phải chỗ để xả được, dính vào là phải dính luôn...

Nằm nghe mẹ kể chuyện công việc mới, chủ yếu là phàn nàn thẳng hàn khó tính. Tao hỏi thế về nhà máy có thẳng nào sẵn đón chị ko, mẹ bảo cả đồng nhưng mà toàn chả ra gì nên chị ko tiếp. Tao hỏi thế mấy tháng vừa rồi chị cũng bó bím à, mẹ cười khanh khách bảo bí mật. Tao cũng ko có nhu cầu tìm hiểu cái bí mật đấy làm gì. Nằm thêm 1 lúc thì mẹ bảo để chị bù đắp tiếp nhé, mẹ bò bò xuống, tay gầy gầy thẳng bé bảo nhìn đáng yêu quá, rồi mẹ bắt đầu hôn quanh bên, tao bảo để em đi rửa đã. Mẹ bảo cứ nằm im. Thật là điêu luyện, 2 phút sau thẳng bé là oai dững như chưa hề có cuộc mây mưa, mẹ làm 1 lúc nữa rồi bảo em lại giết chị lần nữa đi em. Mẹ nằm ngửa ra, tao ngồi dậy, nhẹ nhàng, nhẹ nhàng, điện thoại mẹ reo, mẹ nhìn sang bảo thẳng hàn khó gọi gì ko biết, mẹ ra hiệu suýt suýt ý bảo tao tạm dừng rồi mẹ nghe máy, tao kệ mẹ đeo tạm dừng mà lại tăng tốc, mẹ khếp đùi, tao lại banh ra, mẹ nói tiếng hàn cái đeo gì đấy giống kiểu vâng, vâng, vâng, em biết, vâng vâng. Tao nã mạnh vài phát, mẹ bịt mồm lại rồi tắt máy, mẹ bảo chị giết em. Đẩy tao ra rồi trèo lên cười, cười nhiệt tình, vừa cười vừa khêu dâm thâm. Nhưng nên nhớ đây là nháy thứ 2, tao đâu dễ gục ngã, một hồi thì chuyển sang kiểu dog, tao dùng sức mà phệt, mẹ rên la tao sợ cả nhà nghỉ này nghe thấy mất. Vẫn chưa out, mẹ ngồi dậy bảo em đứng lên đi, mẹ lại miết mài hôn thẳng bé. Rồi lại quay về thể truyền thông, lại dùng sức trâu bò mà đã, tao thấy mệt và thấy mẹ có vẻ ngất lên ngất xuống. Rồi cũng out. Cả 2 nằm im cỡ 10 phút rồi mẹ mới bảo chưa bao giờ được phê thế này, có khi chị nghiện em mất thôi cậu bé ơi. Tao bảo đang theo dự án ở hưng yên, kể qua thì mẹ bảo gần nhà chị, cách có 2km. Mẹ chớp chớp mắt bảo thế này thì còn gì bằng... Trong thâm tâm vẫn thèm cuộc nữa nhưng thôi, nhiều chóng chán, để thế cho nhớ. Ôm ấp bảo mẹ dạo này Hóa Đơn đi em cô đơn lắm, chị năng xuống HN thăm em nhé, mẹ bảo được, tuần nào chị cũng xuống, chỉ sợ cậu thành xác ve thôi. Tao cười nói chị có biết ngày trước em với Hóa Đơn 30 ngày thì phải 50 nháy ko, mẹ cười khinh khích bảo được rồi, để xem. Mẹ hôn chụt chụt thẳng bé mấy cái bảo thích thẳng nhỏ quá cơ rồi vào rửa ráy ra mặc quần áo. Tao cũng dậy theo. Thực sự là kết mối này... Tao bảo hay chị xuống hà nội làm lại đi, mẹ bảo cũng chưa biết chừng vì thẳng hàn chó này khó tính ghét quá. Tao hỏi ơ thể chung cư của chị cho ai thuê chưa thì mẹ kêu mấy lần có mấy đứa gọi hỏi xong chị ko xuống được, xong cũng ko rao nữa, kệ, ra tết thì xuống trả nhà. Mẹ bảo tao chờ ra quán cafe khi này. Tao chờ ra, lúc này mới gọi đồ uống, ngồi tám chuyện đến 2h thì có tên lái xe đến đón. Mẹ chào tao bảo giữ gìn sức khỏe mấy hôm nữa chị lại xuống, nháy mắt đầy ẩn ý. Đúng là hồ li tinh.

Tao về văn phòng, mấy đứa hỏi anh đi đâu về mà mặt mày hớn hờ, tao bảo gặp đứa bạn cũ thôi. Vĩnh Yên hỏi trai hay gái, tao bảo mấy thẳng cùng lớp đại học ấy

mà. Em gật gù hỏi ăn cơm chưa, tao bảo chưa, ngồi cafe thôi. Giờ đang đói quá, rủ Vĩnh Yên về sớm đi. Em Vợ Sếp bảo đi đâu cho em đi với ko em mách Sếp. Tao lườm mắt bảo thế thôi ngồi chờ hết giờ...Tao thì chả ngại, ngại Vĩnh Yên thôi. Hà Đông bô bô cái mồm bảo xem ra Vĩnh Yên đang dẫn trước chị em mình rồi, rồi quay sang tao bảo honey tối anh là của em, đi chơi với em nhá. Mẹ, nói ko biết ngượng mồm.... Tết cận kề, hoa đào hoa mai rực rỡ khắp đường, cảm giác cứ mỗi lần thấy đào quất đầy phố lại thấy nhớ nhà, muốn về nhà. Người đi đường tấp nập, cửa hàng, hiệu bánh chỗ nào cũng thấy trang hoàng, không khí vui tươi thật. Tiết trời đã đỡ lạnh, chị em váy áo tung tăng, không còn những cái áo choàng, áo khoác to sù sụ nữa mà thay bằng áo hoa, váy ngắn. Đường phố rộn bóng cờ tổ quốc, vốn đã nhiều màu hoa nay lại càng thêm nhiều màu sắc. Đây là không khí của đường phố hà nội, còn ở công trường thì bầu không khí hoàn toàn khác. Vẫn như ngày bình thường thôi. Tao với Sếp xuống công trường, cơ bản đã thăm asphalt xong rồi, đang làm nốt vỉa hè với dặm vá linh tinh, chắc đến tết là xong. Chắc qua tết vẫn phải cấm đội kỹ sư ở đây thêm tháng nữa, bảo hành, sửa chữa lật vật với dọn dẹp. Gặp tay giám đốc hàn chém gió mấy câu, lão hỏi có nhớ lần trước lão bảo muốn tao về làm trợ lý cho lão ở dự án mới, hỏi tao đã suy nghĩ về việc đó chưa. Lão bảo có mày thì tao ko cần phiên dịch, giao cho mày quản lý công trường, tuần tao chỉ xuống mấy buổi thôi. Lão kêu tay giám đốc cty muốn lão ở văn phòng còn lo quan hệ nọ kia để kiểm việc về nữa. Tao trả lời đọt ậy tưởng mày nói đùa, lão bảo nói thật đấy. Sắp tới làm dự án ở hưng yên, mày sang làm bên này tao sẽ trả lương cho mày cao hơn chỗ cũ + thêm lương của 1 người phiên dịch. Tính ra khoảng gần 40 triệu. Tao bảo sao lão biết lương của tao, lão cười kêu tao có nói chuyện với Sếp mày rồi, thế nó chưa nói gì với mày à... Chiều về công ty, Sếp mới bảo ông hàn quốc muốn chú sang làm trợ lý cho ông ấy, ý chú thế nào. Tao bảo lão cũng nói chuyện với em rồi, em cần suy nghĩ. Sếp bảo nếu chú ở lại, trúng dự án tiếp thì anh sẽ tăng lương cho chú = mức lương ông hàn quốc trả. Tao cười bảo lương là 1 phần thôi ạ, em sẽ suy nghĩ thêm. Tao nghĩ trong đầu, quãng thời gian làm ở đây thật vui vẻ, nếu ko có biến cố Hóa Đơn đi canada thì hoàn hảo. Nếu Hóa Đơn vẫn ở nhà thì có lẽ tao chả nghĩ ngợi gì mà sẽ hỏi Hóa Đơn em muốn anh làm ở đây hay chỗ mới. Tao đoán Hóa Đơn sẽ bảo anh phải làm ở đây để em còn quản, nếu tao có thắc mắc Hóa Đơn sẽ bảo ko lý do, trình bày lên giường... Giờ Hóa Đơn đã đi, lòng tao nhiều lúc cũng trống rỗng. Tao về bàn làm việc, mấy đứa con gái hóng được chuyện hỏi ơ anh sắp chuyển thật à, tao bảo có thích anh chuyển ko, Em Vợ Sếp bảo đương nhiên là ko, anh phải ở đây. 2 đứa kia ko nói gì. Tối về lại chat chit với Hóa Đơn, tao hỏi Hóa Đơn ông người hàn muốn anh sang làm trợ lý giám đốc dự án, lương gấp đôi theo em có nên chuyển ko. Hóa Đơn bảo nếu em ở nhà đương nhiên anh ko được đi đâu hết, giờ thì để em xem nào. Quanh anh có 3 mỹ nhân, đúng là nguy hiểm, em sợ lúc em về thì 1 trong 3 nàng ấy đã trối được anh. Tao hỏi lại thế ý em là anh nên chuyển đi à, Hóa Đơn bảo ko, em cũng ko biết nữa. Anh cân nhắc kỹ đi rồi quyết định. báo cáo lại với em là được. gần 11h thì Hóa Đơn bảo phải chuẩn bị đi học. Tạm biệt nhau.

Tất máy thấy tin nhắn. Vĩnh Yên hỏi anh định chuyển cty thật à, tao hỏi lại anh có nên chuyển ko, Vĩnh Yên trả lời tùy anh ạ... Vài phút sau Vĩnh Yên nhắn em muốn mỗi ngày lên cty đều được gặp anh, được thấy anh, em muốn mỗi tối đều

được ngồi sau xe anh, ôm anh... Đm, đây chính là tỏ tình chứ còn gì nữa. Tự dưng tao mông lung quá Có lẽ chỉ người bên ngoài mới sáng suốt. 11h đêm, tao lên gõ cửa phòng mẹ kính cận. mẹ hỏi ai đấy, tao bảo em có chuyện cần lời khuyên của chị. Mẹ bảo đêm hôm khuyên bảo đéo gì, mai đề. Tao bảo ko, phải luôn... Nghe tiếng lạch cạch bật điện, rồi mẹ mở cửa bảo vào đi. Vào mẹ lại chui lên giường kêu lạnh vãi, tao bảo em ngồi giường được chứ, mẹ gật đầu. Tao trình bày nghiêm túc rồi hỏi mẹ rằng em có nên chuyển chỗ ko. Mẹ nghĩ 1 hồi rồi bảo, mày phải phân biệt rõ giữa công việc và tình cảm, việc này chỉ mày mới quyết định được vì mày mới thấu tỏ chính bản thân mày muốn gì, cần gì. Mẹ nói tiếp ví dụ như tao, tao cần lương cao, ổn định thì cứ lương cao với ổn định là tao nhảy. Nhưng biết đâu mày cần gái đẹp vây quanh, cần tình cảm với con Em Vợ Sếp, đại khái là cái mục tiêu cuối cùng của mày đi làm để làm gì và mày cần cái gì. Tao ngẫm nghĩ 1 hồi bảo ok, em cảm ơn chị. Những người như mẹ kính cận tuy lý trí có kém nên mới để tao móc lóp dễ dàng như vậy, nhưng ngược lại mẹ nhìn nhận vấn đề rất vô tư và khách quan, do đó có những lúc mẹ nói đúng lắm... Tao ghi lời mẹ vào trong đầu, sẽ suy nghĩ lại. Tao trêu em ngủ lại đây nhé, mẹ bảo biến. Mày ngủ ở đây bố tao cũng ko ngủ được. Tao lại trêu ko ngủ thì chị em mình cùng thức, mẹ hỏi thức làm gì, tao trả lời làm gì thì làm rồi nháy mắt với mẹ... Lần này thì mẹ chả đỏ mặt hồng mặt gì hết mà cười ha hả nói, chị thừa biết cậu sẽ làm gì rồi, chị cũng hiểu, cậu rất có tư cách và ko muốn đi quá giới hạn với chị. Chị cũng thế, ngay lúc đó chị ko kiểm soát được con người chị nữa nhưng lúc sau nghĩ lại thì việc ko đi quá giới hạn với cậu là điều đúng đắn nên làm. Mẹ kiếp, thế là bị bà này bóc trần suy nghĩ rồi. Tao thì thảo rằng bây giờ em muốn đi quá giới hạn với chị có được ko... 105. Mẹ kính cận nhìn tao chằm chằm hỏi cậu dám ko, tao hỏi ngược lại thế chị có dám ko. Mẹ trả lời bây giờ thì ko nhưng cậu ở đây thêm 1 lúc nữa thì chưa biết chừng, rồi mẹ cười hihi bảo thôi chim cú đi cho chị ngủ...Mẹ nó, có nét gì đó hao hao bà phiên dịch rồi. Hôm sau là 23 tết. Lên công ty thấy chị em nhà Sếp cúng bái, vàng mã, mũ áo đầy đủ, có cả chậu mây con cá chép. Chưa được miếng nào thì Em Vợ Sếp bảo anh ơi chở em đi thả cá. Tao bảo anh đang bắt cá chả được thả gì mà thả, em lườm bảo đừng nói nhiều chở em ra hồ tây thả cá đi. Vợ Sếp nói thêm chú chở nó ra thả cá hộ chị với. Đành phải đi, Em Vợ Sếp ngồi sau giống hệt Hóa Đơn, cũng vắt chéo chân, mặc váy, lộ đùi trắng, tay cũng vòng qua ôm eo tao. Ôi Hóa Đơn ơi, anh nhớ em...

Ra tận hồ tây, thả xong lại quay về, Em Vợ Sếp bảo ơ a ko cho em đi ăn kem à. Lạnh này kem đéo gì, nhưng em thích ăn. Ừ ăn thì ăn. Mẹ nó, những nha những nhẽo. Nhưng mà gái xinh nên những nhẽo cũng đáng yêu ra phết. Tao giả vờ đưa tay xuống đùi, em kêu ê ê cái tay, chỗ này ko thuần khiết đâu, nhưng vẫn để im, ko thấy gạt tay tao ra, chắc tay em đang bận ôm em tao sợ ngã. Tao vuốt vuốt được 2 cái thì em kêu anh lái xe cẩn thận hộ em, tết nhất đến nơi rồi. Tao thu tay về, tập trung lại xe. Nghe tiếng cười khinh khích sau lưng. Em ăn 1 cái với mua thêm 10 cái bảo về văn phòng cho 3 chị, để ăn dần cả ngày. Giả đưa nó đi ăn kem được móc lóp chứ ko phải móc ví thì hay biết mấy, cơ mà sự thật là phải móc ví mới đau. Sếp lên công ty thông báo làm hết 26 thì nghỉ, đến mùng 6 khai xuân rồi lại lặn mất hút. Mấy đứa con gái bàn nhau kế hoạch đi chơi, tao với Vĩnh Yên ở quê nên kiếu. Vợ Sếp bảo xuống thu dọn đồ giúp chị, mẹ đi theo sau. Vợ Sếp hỏi nghe nói em muốn chuyển chỗ làm, tao hỏi lại Sếp kể với chị ạ, Vợ Sếp gật đầu. Tao bảo ko phải em

định mà đúng hơn là có chỗ đang thiếu người, em đang suy nghĩ thôi ạ. Tao bảo thêm tại chị lần trước bảo nếu trúng gói hạ tầng thì về làm đồng nghiệp với em mà chả thấy về, Vợ Sếp mỉm cười bảo đợt vừa rồi bận việc ở cty của bố chị. Rồi nói nếu cậu ở lại, ra tết mà làm tiếp được dự án ở hưng yên thì chị sẽ làm đồng nghiệp của cậu thật, chị hứa. Ko những là đồng nghiệp mà chị nguyện làm nhân viên của cậu luôn. Tao cười, nhân viên của em là phải pha chè châm thuốc, đấm bóp vai lưng đây, Vợ Sếp cười tươi bảo ok, chị ngại gì việc đó...Rồi 1 lúc mẹ bảo nghiêm túc rằng chị muốn em ở lại cty, gắn bó lâu dài với công ty. Tao hỏi chị quan tâm đến việc cty từ lúc nào thế, Vợ Sếp cười bảo từ lúc cậu bắt đầu vào... Mẹ bảo tối nay tổ chức tất niên nhé, anh em công trường cũng về hết. Chị đặt cổ rồi. 4h chiều tao hô chị em về sớm đi, trang điểm cho đẹp, ăn mặc thật hơ để tối đi tất niên nào. Tao bảo Vợ Sếp chị cũng về đi, trang điểm đẹp vào à mà chị thì ko cần trang điểm cũng đẹp rồi, mấy đứa trẻ kia mới cần trang điểm thôi. 3 đứa nhăm nhéo, cả Vĩnh Yên cũng hung hăng gào lên ê cái tên kia, nói thế là ý gì, chê hội này xấu hả. Tao nhanh chóng phui mông đi về. Vừa xuống tầng 1 đang định dắt xe thì Vĩnh Yên chạy ra, đứng ở trên tầng ngo ngo xuống bảo anh ới tí qua đón em nhé. Nghe gọi ngọt như gọi người yêu. Tao ko nở lòng nào từ chối. Tao bảo anh đi taxi đây, tối uống rượu say ko đi xe máy đâu. Vĩnh Yên bảo anh đi gì thì đi, miễn là qua đón em. Hic, có nét bá đạo rồi đây. Bọn này giờ bá đạo hết rồi. Toàn học thói bá đạo của Hóa Đơn... Đi taxi qua, Vĩnh Yên đã chờ sẵn. Mặc váy trang nhã, xách túi, đi giày cao gót, đây chắc là cả 1 set thì phải thấy tông màu xiên nhau hợp lý lắm. Lên xe tao khen bộ này đẹp quá, Vĩnh Yên kêu chuyện, anh làm như em ko biết mặc ấy. Vâng, em cũng tiểu thư, cũng thời trang lắm, chỉ là ít sexy thôi. Tao bảo người em đẹp thế sao ko khoe, tay lái xe phì cười vì chắc nó nghĩ thằng mọi rợ này hỏi thô vl. Vĩnh Yên cười cười bảo em chỉ khoe cho anh thôi làm nụ cười tay lái xe tắt nắng. Tao mạnh dạn bảo em đừng như thế nữa, anh đồ mất đấy. Hôm trước em nhắn tin làm tao hơi xốn xang rồi. Vĩnh Yên bảo kệ, em cứ thích thế... Bọn tao bước vào nhà hàng, Vĩnh Yên khoác tay tao. Có lẽ 2 nhìn vào cũng nghĩ là 1 cặp. Mọi người đã đến đủ, gái thì trầm trồ bộ váy, trai thì ngán ngời vẻ đẹp của Vĩnh Yên. Còn tao như người vô hình. Cuối cùng Vợ Sếp cũng ra đón, kéo tay tao lại ngồi cạnh Em Vợ Sếp, Vĩnh Yên ngồi cạnh tao. Tao được ngồi giữa 2 người đẹp. Nhìn xuống, liếc sang. Đùi Em Vợ Sếp trắng nõn...

106. Em Vợ Sếp thò tay sang nhéo đùi tao phát nói nhỏ bảo nhìn gì mà nhìn, có gì lạ đâu mà nhìn. Mẹ nó, kiểu nhéo giống Hóa Đơn vãi. Tao giả vờ rơi đĩa, cúi xuống nhặt, tranh thủ xoa xoa đùi Em Vợ Sếp phải rồi ngẩng lên cười hihi. Em Vợ Sếp định nhéo tao tiếp thì Sếp đứng dậy e hèm phát biểu. Đại ý là cảm ơn anh em năm vừa rồi đã làm việc vất vả, nói xong tiếng vỗ tay rào rào. Xếp mở túi cầm 1 tập phong bì đi phát lần lượt, có tên trên phong bì luôn. Giờ tao mới để ý là bọn văn phòng tao 1 mâm, 1 mâm mấy anh em kỹ sư, thủ kho dự án tao đang làm. Có 1 người mới vẫn là người cũ ở chỗ khác chuyển về, còn 1 mâm nữa là mấy anh em kỹ sư các công trường nhỏ lẻ vẫn đợt vừa rồi vẫn đang sửa chữa, bảo hành. Thế cũng được gần 20 người. Thấy Sếp phát cả phong bì cho vợ, tao trêu ở chị cũng có quà à, Vợ Sếp cười rạng rỡ bảo chị cũng là nhân viên công ty mà rồi nháy mắt kín đáo với tao. Vào cuộc ăn, tao mãi uống, Vĩnh Yên thì thoảng lại gấp cho tao phát bảo ăn đi ko lại say. Gắp miếng nào tao chén miếng ấy. Em có vẻ vui lắm. Tao đứng dậy đi

mời, uống mỗi mâm vài chén, quay về ngồi thì Em Vợ Sếp đang bóc tôm rồi đưa cho tao bảo anh ăn đi. Mẹ nó, được cả 2 em gái đẹp chăm hơi ngại, may là ko ai để ý. Hà Đông thì ngồi đối diện, thấy tao về bảo đây rồi, honey đây rồi, em mời anh chén. Tao nhắc lại em mời anh chén á, Hà Đông bảo vâng. Tao bảo thế để tối anh mới chén, ở đây đông người ko chén được. Hà Đông mới ngộ ra, cả mâm cười ầm. Uống xong nó rót ra bảo này thì chén, chén em nữa đi. Lại làm chén nữa. Rồi thì mọi người lần lượt sang mâm tao mời, ngồi mâm Sếp khổ vãi. Tao để ý thấy Vĩnh Yên hôm nay uống ít lắm, nhấp môi là chính. Nàng chỉ là nhẹ nhàng hơn mấy đứa kia thôi chứ cũng ko phải hiền lành nhút nhát gì, đợt đi cát bà còn say ngoắc cần câu sau khi quẩy tung bùng ở bar, về vào nhầm phòng tao cơ mà. Tao quay sang hỏi nay em sao thế, ko thấy uống. Vĩnh Yên bảo em đề phòng anh say, em đưa anh về. Tao nghĩ trong đầu, em có cần tấn công anh mạnh thế ko. Tao bảo nhỏ, anh sắp thích em rồi đây. Em Vợ Sếp nhéo phát bảo đây ko phải chỗ chim chuột nhé, nãy chị Hà Đông mời anh chén, giờ đến lượt em, anh chén chị Hà Đông rồi chả nhẽ chê em. Thế là cách, uống. Em Vĩnh Yên đề phòng ko thừa hay do tâm lý có người dìu về nên tao say thật. Chỉ nhớ Vĩnh Yên đưa về, Đêm dậy thấy Vĩnh Yên ngồi ngủ gật, thấy có cái chậu, có dấu hiện đã được rửa qua. Chắc tao nôn. Vĩnh Yên mở mắt, đưa nước tao uống. Tao uống xong lại nôn 1 choạt. Tao lại uống, lại nôn. Tao có kinh nghiệm rồi, chỉ nôn hết mới nhanh tỉnh, lúc này lý trí vẫn mách bảo là uống nhiều nước vào. Vĩnh Yên lại lau mặt cho tao. Tao hỏi em đưa anh về à, em bảo vâng, anh bảo anh tự về được nhưng em ko yên tâm. Anh làm 1 bãi dưới ngõ rồi nhé. Tao bảo cảm ơn em. Vĩnh Yên cười bảo coi như hòa, lần trước em say anh cũng chăm em mà. Tao nghĩ bụng lần đây lau mặt em bằng khăn tắm với cho uống nước máy. Thôi, cái này ko cần kể cho em nó làm gì. Vĩnh Yên cầm nước nóng, kêu em mua trà gừng trà chanh gì đó, anh uống cho nhanh tỉnh. Tao đáo biết trà gì, chờ nguội làm 1 hơi hết. Tao bảo em nằm xuống, ngại gì, anh đang say ko làm gì đâu. Vĩnh Yên bảo em ngồi trông anh được rồi. Tao lại ngủ thiếp đi. Tỉnh dậy lần 2, có vẻ cái trà đáo kia gì có tác dụng cộng với nôn hết ra rồi nên đã hơi tỉnh. Tao ngồi dậy, Vĩnh Yên đang bó gối gục đầu ngủ. Tao lại vỗ vỗ, em giật mình, tao bảo em nằm xuống ngủ đi, anh tỉnh rồi, em mơ màng bảo em thức được mà. Tao nhấn mạnh là em nghỉ đi, anh tỉnh thật rồi mà, lấy gối phủi phủi rồi chỉ vào gối. Vĩnh Yên cũng nghe lời, nằm ngủ, tí thì thấy ngủ say rồi. Nhìn như thần tiên tử tỷ.

Tao dậy lấy nước uống, ra ngoài hút điều thuốc, cầm điện thoại xem giờ đã thấy 3h sáng rồi. Thấy 1 đồng tin nhắn, gọi nhớ zalo của Hóa Đơn. Đọc hết lượt, đại khái là tin nhắn nhớ nhưng, sắp tết, nhớ hà nội các thứ. Tao nhắn lại là a xin lỗi, hôm nay tắt niên công ty, say quá, giờ mới tỉnh. Thấy Hóa Đơn nhắn lại luôn, hỏi có mệt ko các thứ. Lại chat chit xuyên đêm đến hơn 5h thì Hóa Đơn bảo bận rồi. Tao vào, nhìn Vĩnh Yên đang ngủ ngon lành. Đầu óc mông lung, lẫn lộn, Hóa Đơn, Vĩnh Yên, Hóa Đơn, Vĩnh Yên... 107. 7h mới dám gọi Vĩnh Yên dậy, em dậy dụi mắt hỏi mấy giờ rồi. Tao bảo em có đi làm ko, ko thì anh báo Sếp cho nghỉ luôn. Em bảo có chứ ạ, nghỉ ở nhà cả ngày chán lắm. Tao bảo thế dậy anh đưa về còn thay đồ nọ kia. Tao thay quần áo rồi đưa ẻm về. Em cũng ở căn chung cư chung với bạn, đưa em đến chân tòa nhà thì nghe tiếng ồ ồ Vĩnh Yên hôm qua đi chơi qua đêm nhé, người yêu đây à. Thế mà kín quá. Con mẹ nào vô duyên thế không biết, nhìn lên thì thấy 1 thân hình nôm na là gần bằng bà phiên dịch, mặc áo 2 dây, quần tập gym

chắc mới đi tập về. Vĩnh Yên bảo đây là chị ở cùng em. Tao cười bảo em là xe ôm chị ơi, em có ng yêu thế này thì lại tốt quá. Hóa Đơn phì cười bảo anh chờ em nhé, em lên thay đồ tí rồi xuống luôn. Mụ kia bảo ơ sao ko mời lên nhà, Hóa Đơn ầm ớ mới bảo hay là anh lên chờ, mụ bạn bảo lên mà chờ chứ đứng đây cả tiếng à. Tao gật gù cơ mà ngại gửi xe bỏ mẹ nên bảo thôi, ngồi trà đá chờ. Cỡ 30p sau thì Vĩnh Yên xuống, tao đưa đi làm. Vĩnh Yên quen phong cách quần jean áo sơ mi rồi, nay cũng thế. Ngồi sau tao ôm nhẹ nhàng, thi thoảng lại hít hít, tao hỏi hít hà gì đấy thì kêu hít mùi của anh. Vkl. Tao hỏi em cứ như là yêu quá hút hết tinh lực của con người ấy, Vĩnh Yên cười hihi ko nói gì, xiết chặt vòng tay ôm hơn. Lên công ty chưa thấy ai, thế đeo nào đến giờ làm rồi mà, già đám sớm thế à. Đúng là không khí gần tết, trâu bò cuối vụ chả muốn làm ăn mẹ gì cả. 2 đứa tao ngồi văn phòng đọc báo, nói mấy câu linh tinh, tao trêu Vĩnh Yên rằng em là người con gái đầu tiên qua đêm ở phòng anh đây, Vĩnh Yên ngườm nguýt anh dùng từ qua đêm nghe ghê quá. Mặt thoáng ửng hồng. Đọc tin tức gì đó Vĩnh Yên bình luận 1 mình, tao tò mò qua đứng cạnh xem chung, là mấy tin tức ảnh ọt của kiều bào đón tết ở bên, có mấy ảnh đẹp nen Vĩnh Yên xuýt xoa. Tao rờ rờ vào vai tìm dây để bứt, rờ mãi ko thấy. Vĩnh Yên hỏi anh làm gì đấy, tao bảo anh tìm dây, Vĩnh Yên cười to bảo hôm nay ko có dây. Tao mặt dày nói thế là loại gì cho anh xem nào, Vĩnh Yên mắt vẫn nhìn chăm chú vào màn hình, miệng trả lời hồn nhiên để tối nhé, như kiều lỡ mồm rồi mới nói chữa lại là anh vớ vẩn. Đang khúc khích đùa nhau thì em Hà Đông đi vào kêu á, bắt quả tang honey chim chuột. Em giết anh, lao vào tỏ thái độ dơ dơ tay, tao túm lấy tay kéo phát vào lòng nói khê khàng hết sức, em giết anh đi. Hà Đông sững người, đỏ bừng mặt, trong vòng tay tao ko cựa quậy, Vĩnh Yên tùm tùm cười bảo giết được tên này thì mình chết trước.

Hà Đông đỏ bừng mặt, trong mấy em thì em này dạn dày nhất, gái hà nội. Tao cũng hay trêu đùa em này nhất những cũng ít tiếp xúc hay trò chuyện tình cảm nhất, nay thấy em đỏ bừng mặt là có vấn đề. Tao đỡ em dậy bảo có muốn giết anh nữa ko, trấn tĩnh lại vài giây Hà Đông mới dùng giọng nhõng nhẽo bảo honey ơi anh giết em đi...Nghe chỉ muốn tông vào mồm, giống hệt kiểu mụ phiên dịch hôm trước bảo em giết chị đi... Gần tết, chủ yếu ngồi chém gió. Hà Đông bảo tết ở hà nội vắng toe, chán bỏ mẹ. Tao kêu chán thì về quê anh chơi, Hà Đông sáng mắt hỏi ý Vĩnh Yên thế nào, Vĩnh Yên trả lời anh ấy mời chị chứ có mời em đâu. Hà Đông bảo ừ thế chị đi 1 mình cũng được. Chị thật đấy, tết ở hà nội chán lắm, ăn ngủ suốt ngày, tết xong lại béo ú thì chết. Vĩnh Yên bảo em cũng thế, mấy đứa bạn em ở quê nó lấy chồng hết rồi cũng chả có ai chơi... Tao cắt dòng than thở của các nàng bằng câu nói: Thôi có 10 ngày nghỉ, anh rảnh khoảng 6 ngày. Mỗi đứa xuống ở với anh 3 hôm, ko phải tị nạnh nhau nữa. Vừa nói xong thì Em Vợ Sếp đi vào bảo đi đâu đấy cho em đi nữa. Tao quay ra nhìn nhìn rồi hỏi 1 câu vô thưởng vô phạt sao đùi em trắng thế. Em Vợ Sếp lại dấm dứ vắn nhàu với tao 1 hồi. Cuối cùng bị tao xoa đùi mấy phát đỏ mặt phụng phịu về chỗ ngồi. Nay 24 rồi, làm nốt 25, 26 là nghỉ. Vợ chồng Sếp ko thấy đâu. 11h tao hô chị em đi ăn, đưa 3 nàng đi ăn, cũng lâu rồi mới đi ăn trưa cùng bọn này, thiếu Hóa Đơn lòng thấy buồn buồn. Ăn xong lại ngồi nước nôi chán chê mới về. 3 nàng lại chui vào trong ngủ, tao bảo thôi anh đi về đây, Em Vợ Sếp bảo ko được về, chiều anh chở em đi đưa quà tết mấy chỗ, tao bảo em ra lệnh anh à, con bé nhe răng ko, em nào dám, em nhờ anh đi mà, với chị em dặn lên

vp thì nhờ anh chở đi. Tao hỏi mấy giờ, ẻm bảo 2h nhé, giờ ngủ đã... 108. Tao hỏi Em Vợ Sếp quà đâu thì em kêu để ở nhà Sếp, giờ qua lấy. Tao hỏi sao khi này em ko cầm đi thì kêu em lười đi lòng vòng. Thế là tao lại làm 1 cuộc vòng lên nhà Sếp, nghĩ bụng đúng là gái xinh có lợi thế thật, Em Vợ Sếp mà ko xinh thì tao lặn luôn chứ đừng hòng mà chở đi lòng vòng. con bé ngồi sau nhiều lúc tao cứ tưởng Hóa Đơn, nếu mà đi sh thì có lẽ tao nghĩ đúng Hóa Đơn ngồi sau. Cái kiểu ngồi chéo chân, đùi trắng, ôm eo rõ chặt lại mùi thơm tho của tiều thư... Có mấy túi quà, toàn quà cho cả công ty nên chỉ có chai chivas với hộp bánh với cái thiệp. Đây gọi là đi gửi quà thôi. còn những chỗ quan hệ hoặc cá nhân thì có lẽ Sếp đi trực tiếp. Đầu tiên là chở lên văn phòng tổng thầu, tao dừng lại ở dưới bảo em lên đi, anh đóng đúng vai xe ôm thôi. Con bé dậm chân bình bịch, gót nhọn dày suýt nữa thùng gạch via hè, kêu anh đi với em chứ. Tao thì ko ngại đi nhưng ngại gửi xe lắm, dựng mẹ xe cạnh chỗ ông bảo vệ ngồi bảo cho cháu gửi xe 2 phút cháu lên cái xuống luôn, ông lão gật gật.

Đưa Em Vợ Sếp lên, giày cao gót em đi càn cạch, váy ngắn chân dài, dáng đẹp mặt xinh chuẩn hotgirl, mấy thằng đực rựa ở văn phòng xì xào. Em Vợ Sếp tươi như hoa bảo gặp anh x, anh x ra đón, em nói mấy câu chúc nọ kia các kiểu. Tao thì đứng cách đó mấy m đang đảo mắt tia gái văn phòng xem có đứa nào xinh ko, thấy có vài ba khuôn mặt đáng để xem xét ra phết. Cơ mà bọn nó chả đứa nào chú ý đến tao, tất cả zai gái tập trung nhìn hết vào Em Vợ Sếp. Đang ngắm nghía thì tay giám đốc dự án người hàn đi từ phòng họp ra, mặt mày hớn hờ xì lò xê ô cúi rạp đầu với 1 thằng hàn khác ăn mặc lịch sự lắm. Thằng hàn lịch sự ra về, tay giám đốc dự án hàn đi ra văn phòng ban đầu cũng chú ý đến Em Vợ Sếp, dường như hắn nhận thấy quen mặt, hắn nhìn thấy tao, vẫy vẫy rồi chỉ chỉ tay vào khu góc văn phòng. À có 1 buồng kính, chắc là khu hút thuốc mới làm. Tao đi ra, hắn xì lò hỏi tao đi đâu thì tao chỉ chỉ về phía Em Vợ Sếp. Hắn hiểu, bảo nhìn đẹp đấy, mày đã làm gì chưa. Tao bảo ông nghĩ tôi xấu xa thế à, hắn cười khà khà, tao cũng cười hô hô. Lúc này thì bọn ở văn phòng mới thôi chú ý Em Vợ Sếp và quay về phía bọn tao. Chém gió với lão hàn hỏi con gái ông có xinh bằng đứa kia ko thì lão bảo ko xinh bằng nhưng tương lai sẽ xinh hơn, tao hỏi sao lại thế thì hắn kể con gái hắn đang đi làm thẩm mỹ rồi. Hắn giở điện thoại ra cho tao xem ảnh con gái, nhìn cũng ngon mắt ra phết. Tao bảo tết mày có về ko thì lão bảo có, tao trêu thế ra tết xong sang việt nam thì cho con gái sang chơi nhé, father in law. 2 thằng 1 già 1 trẻ nói chuyện, hút thuốc thì thoảng lại phá lên cười. Bọn văn phòng có lẽ tò mò, tao nhìn thì chỉ có vài đứa biết tao, bọn còn lại ko biết có khi nghĩ tao là giám đốc trẻ cũng nên... Em Vợ Sếp vẫn là 1 sức hút, mấy thằng rựa vẫn đang bầu quanh chém gió. Tao tào lao chút nữa với ông giám đốc rồi cùng đi ra. Tao bảo ra tết khi nào sang thì báo tao để tao tổ chức nhậu nhẹt, lão gật gật ok bảo chắc chắn rồi. Em Vợ Sếp thấy tao đi ra thì cũng khách sáo chào mấy con dê xồm kia rồi ra về. Ẽm hỏi thấy anh thân thiết với ông hàn kia quá, anh định bỏ cty thật à. Tao bảo em giữ được anh ở lại thì anh ở, con bé bảo giữ bằng cách nào, tao trả lời dùng mỹ nhân kế đi. Con bé đấm lưng tao bùm bụp. Tao biết là mấy con dê xồm nhìn theo có vẻ ghen tức lắm... Đi mấy chỗ nữa, tao để hết cho Em Vợ Sếp vào ăn nói, thấy em có vẻ dạn dĩ tự nhiên lắm chứ ko có gì là e ngại. Đi xong các chỗ thì cũng gần 5h. Tao bảo anh làm xe ôm cả ngày em có trả công anh cái gì ko. Em Vợ Sếp bảo đơn giản, đi ăn nhé. Tao sực nhớ là lúc

sáng đưa em Vĩnh Yên đi làm đàn bảo thôi về văn phòng, anh còn phải chờ Vĩnh Yên về nữa. Em Vợ Sếp bảo ghê thật, dạo này thân thiết Vĩnh Yên quá nhỉ. Tao mỉm cười, ừ đúng, dạo này hay qua lại đón đưa với Vĩnh Yên thật... Về văn phòng, Vĩnh Yên hỏi 2 anh em đi lâu thế có té tạt chỗ nào ko. Tao bảo đen quá hôm nay Em Vợ Sếp đến ngày, vào rồi lại phải ra. Em Vợ Sếp nhéo tao phát bảo vớ vẩn. Rồi kêu tối nay em đi ăn với tao, 2 chị ko được tranh nhé. Thôi đến thế là cùng. Đưa Vĩnh Yên về, đứng nói chuyện vài câu có vẻ quyến luyến ko muốn rời xa, Vĩnh Yên hỏi anh đi ăn với Em Vợ Sếp thật à, tao bảo nó nói đùa thôi mà., có đi đâu mà đi. Về nhà trọ, thấy mẹ kính cận đang lục đục, nhìn thấy tao mẹ kêu lên với hộ cái balo trên nóc tủ, mai mẹ về nghỉ tết rồi. Tao đi lên bảo thế đêm nay chị em mình làm nháy chia tay nhé, mẹ lấy chân đá vào mông tao bảo chém ít thôi. Xuống tắm giặt xong chả có việc gì làm, lôi điện thoại ra lướt lướt thì thấy Em Vợ Sếp đăng ảnh tao chở ẻm đi phát quà, cũng góc chụp tự sướng từ phía sau nên chỉ thấy lưng tao. Em thì đang chu mỏ, đeo hiệu chụp lúc nào, kèm stt tết này vẫn giống tết xưa, vẫn đang thất nghiệp, vẫn chưa có bồ... Đã thấy Hóa Đơn like và comment: Cái lưng này quen quen... .

Chết mẹ, để ẻm hiểu nhầm thì chết. Thấy Vĩnh Yên cũng nhảy vào trả lời comment của Hóa Đơn rằng bà ko về nhanh thì mất đấy, tôi ko trông nổi đâu. Em Vợ Sếp reply góp, chị Hóa Đơn ơi, bà Vĩnh Yên mới là đáng lo nhất đấy, xong Em Vợ Sếp còn gửi cái ảnh hôm đi ăn tất niên, chụp tao đang khoác vai 2 ẻm 2 bên. Đeo hiệu đùa nào chụp lúc nào. Em Vợ Sếp bảo hihi, dạo này em thấy Vĩnh Yên với anh ấy hay đi lại với nhau lắm. Mẹ nó, biết là nói đùa nhưng đùa quá trớn thì gây hiểu nhầm bỏ mẹ. Biết ngay mà, Hóa Đơn nhảy vào nhắn pm luôn: “Ôi tôi chết mất thôi, mới xa tôi có mấy hôm mà đã thế kia là thế nào ông xã á á.” Nghe em gọi tao từ ông xã đáng yêu vãi. Tao nhắn lại sao lại online giờ này, Hóa Đơn bảo mất ngủ nên dậy xem điện thoại, rồi bảo anh trả lời ngay, đừng đánh trống lảng. Tao vẫn về bảo trái tim này đã dành trọn cho em, thân xác này thì cũng dành cho các em rồi. Hóa Đơn cười hihi, xong nhớ ra bảo á, các em cơ á. Cắt cắt cắt cờ him đấy ko phải vớ vẩn đâu. Trò chuyện linh tinh em kêu bố mẹ em sang rồi. Bố em bảo nếu ra tết 1 vài tháng ổn định thì sẽ về. Tao hỏi có chuyện gì thì em bảo ko rõ, chỉ nghe loáng thoáng có bác gì bảo là cả nhà đi du lịch nước ngoài gấp ít ngày đi. Thế là đi. Bố em bảo em dặn anh yên tâm, bố anh quý chàng rể ca vọng cổ lắm... Vkl lão bố. Tao mập mờ đoán lão này có thể là sân sau của ai đó... Nói chuyện thêm mấy chục phút thì em bảo thôi em đi ngủ tiếp, sáng dậy mà anh vẫn thức thì lại chat chút nữa. Mẹ, thời gian, không gian, xa cách... Khổ thế đấy Chưa kịp buông điện thoại thì Em Vợ Sếp nhắn tin bảo chuẩn bị xong chưa qua đón ẻm đi để đi ăn. Tao bảo ơ nói thật à, em bảo ai đùa với anh. Ếm gửi hình tự sướng qua gương đã ăn mặc chảnh chọe, trang điểm đầy đủ rồi. Tao bảo anh tưởng đùa, thôi anh ko đi đâu. con bé bảo ko đi thì chết với ẻm, mất công ẻm trang điểm thay đồ nọ kia. Tao bảo thế rủ Vĩnh Yên hay Hà Đông đi cùng nữa cho vui, Em Vợ Sếp bảo No, only love. Lốp cái bốp, may là mày xinh và ngon, ko thì... Năm không cũng chả có việc gì, Em Vợ Sếp bảo qua nhà ẻm khu nguyên chí thanh. Em bảo đến tận nhà đón, đến đúng địa chỉ, đang ngó ngó vào trong thì thấy lão Sếp ra đổ bã chè, ầm ớ hỏi đi đâu đấy, tao đeo biết trả lời thế nào bảo đi chơi anh ạ. Hấn cười cười bảo vào làm chén nước đã, Vào thì vào, vừa ngồi xuống thì thấy Vợ Sếp từ trong nhà đi ra cũng ớ ớ. Tao bảo em đi ship

hàng, làm thêm mấy ngày tết kiếm thêm mấy đồng. Vợ Sếp cũng cười cười bảo ship hàng đến hay đến nhận hàng để ship đi. Tao gãi đầu. cỡ 1 phút sau thì tiếng lộp cộp giày cao gót từ trên tầng vọng xuống. Em Vợ Sếp chảnh chọe cười hihi bảo em ko ăn cơm nhà, mọi người ăn trước đi nhé. Tao chém gió thêm mấy câu bảo nay em làm xe ôm cả ngày nên tối được bữa ăn miễn phí. Vợ Sếp bảo ừ 2 đứa đi đi...

Chờ Em Vợ Sếp, hỏi em ăn gì, ở đâu thì em bảo tùy anh. Ờ đm, tao là người được mời cơ mà. Con bé bảo hay lên phố tây ăn vặt uống beer đi đi. Ừ thì đi. Cái phố bỏ mẹ này cứ tối là đông nhưng nhúc người, bọn tao đi sớm nên còn nhiều bàn trống. Ngồi ẻm gọi bia với mấy món linh tinh, lâu ko uống beer giờ uống thấy ngon ra phết. Ngồi bảo em dám công kích anh với Hóa Đơn à, con bé cười hihi bảo đùa thôi mà, chị Hóa Đơn biết thừa ko giận đâu mà anh lo. Con bé hỏi anh xác định chờ chị Hóa Đơn à, tao buột miệng vạ sự tùy duyên, biết thế nào mà chờ... Em Vợ Sếp lại hỏi hình như anh với chị Vĩnh Yên đang thích nhau. Tao lại bảo nước chảy bèo trôi, thuận theo thiên định. Con bé cười bảo thế thiên định em với anh thì sao, tao cười bảo thì quất luôn chứ sao, được là ng yêu của hot girl như em cũng thích mà. Đang chém gió thì 2 con tây ở đéo đâu xì xồ rồi ngồi cạnh. Mẹ kiếp, trái đất tròn quá tròn. 2 con nhìn tao rồi hú lên ô, ca sĩ. Tao mỉm cười chào, 1 em tây hỏi sao mày ở đây, tưởng mày là chủ nhà hàng ở cát bà mà. Tao đành trả lời tao ko thích gò bó nghề khách sạn nên để trả lại bố tao quản lý rồi, giờ tao xuống HN làm công việc bình thường, nó hỏi làm nghề gì tao bảo kỹ sư xây dựng. Có vẻ như ở bên nghề xây dựng đéo được tôn trọng lắm thì phải nên thấy 2 con nhật nhẽo lắm. Em Vợ Sếp nhéo nhéo bảo sao anh quen mấy con này, tao kể vắn tắt vụ quen ở cát bà. 1 đứa tây nhìn Em Vợ Sếp hỏi đây là người yêu của mày à, cả tao và Em Vợ Sếp đầu gật đầu. rồi quay sang nhìn nhau cười to. 2 đứa tây đéo hiểu sâu sa nhưng cũng cười. Tao nói với Em Vợ Sếp là để anh chén mấy con tây này nhé, Em Vợ Sếp nhéo phát bảo định đuôi chuột ngoáy lộ mỗ hay sao. Tao cười bảo thử tán tỉnh xem sao. Lân la hỏi mấy con tây là sao bọn mày ở VN mấy tháng cơ á thì bọn nó bảo ko, sau lần đấy bọn nó về, giờ mới sang lại bảo thấy đất nước bọn mày thú vị lại nghe nói tết vui nên bọn nó lại qua. Tao hỏi đêm nay có thể mời chúng mày đi ăn đêm được ko, 2 đứa nhìn nhau hỏi lại là mời cả 2 bọn nó à, tao bảo ừ. Nó nói ok rồi bảo thế hẹn 11h nhé, liên lạc qua facebook. Tao bảo ok. Nhớ là nó add friend từ thuở nào nhưng mình cũng ko để ý. Lôi điện thoại ra tìm tìm rồi accept hỏi con tây đây là fb của mày phải ko, nó cười gật đầu Em Vợ Sếp nãy giờ ngồi hóng giờ mới bảo anh thử đi với bọn nó xem...Tao nhìn cười bảo em làm gì mà đã không chế anh sớm thế, con bé bảo em ko thích anh đi với mấy con tây ml này. Tao bảo anh chỉ đùa bọn nó thôi mà. Em Vợ Sếp mặt giãn ra chút, 2 anh em uống mỗi đứa 4-5 cốc thì thôi, đứng dậy. Em Vợ Sếp rủ đi bar ko, tao bảo ko. Ềm lại hỏi thế đi đâu giờ, vẫn sớm mà. Tao bảo đau bụng, đi về thôi. Con bé phụng phịu ra vẻ ko vui, tao đành bảo thế đi cafe nhé. Thấy gật gật. Tao bảo đừng có chụp trộm ảnh lưng anh nữa đấy, con bé rằng thế chụp thẳng mặt được ko. Vào quán cafe cái quán chỗ Nguyễn Phong Sắc thì phải, cafe bệt. Em Vợ Sếp ngồi cạnh tao, dơ điện thoại chụp choẹt 1 hồi. Tao bảo đừng có mà mang ảnh đi công kích Hóa Đơn với Vĩnh Yên thôi nhé. Em cười rãnh mánh đéo biết ý gì. Mẹ nó, gái đẹp mình ko nỡ chối từ. 10 phút sau thấy Vĩnh Yên nhắn tin: Đi về ngay.

Tao mở đt, thấy thông báo fb bạn đã được gắn thẻ...Mở ra thì đúng là Em Vợ Sếp đăng ảnh vừa chụp kèm dòng tus: “Bắt được zai đẹp ở quán cafe, xin chụp ảnh mãi mới cho” Chết mất với con bé này. Tao bèn reply ở dưới bảo: “Ngày đi làm xe ôm, tôi làm thêm ở quán cafe, mà toàn gặp fan xin chụp ảnh. Ta ơi sao ta đẹp thế hả ta...”

Gần 10h thì đưa Em Vợ Sếp về, em bảo vào nhà đã. Mẹ vào đéo gì giờ này, ẻm kêu vào chào bố mẹ em câu. Đéo. Em bảo cảm ơn anh nhé, đi chơi với anh vui lắm. Câu này tao nghe quen tai rồi, ậm ừ rồi cút thẳng. Vừa về nhà thì Hóa Đơn gọi face bảo hết Vĩnh Yên giờ lại sang Em Vợ Sếp, còn ai nữa thì khai nốt ra đi cho tôi đỡ đau lòng. Tao bảo tất cả chỉ là thuần khiết, chỉ mỗi với em là ko thuần khiết thôi. Rồi Hóa Đơn nhắn tin em ko trách anh đâu, người như anh đến em còn thích huống chi là đứa con gái khác, rằng em chỉ buồn 1 chút thôi, hi vọng khi em về thì anh vẫn là anh của ngày chia tay. Tự nhiên Hóa Đơn nói vậy, có vẻ tâm trạng thật rồi. Tao bảo đến bây giờ anh vẫn chỉ nghĩ về em và yêu em, anh cũng sợ tình yêu này phai nhạt theo thời gian... Nhưng cuộc sống nhiều biến động, anh thì ko để cứ đứng yên. Hóa Đơn lại khóc, bảo thôi anh đừng nói nữa, em hiểu...Tao xoay qua vài câu chuyện vui, hôm nay nói chuyện có vẻ tâm trạng nên kết thúc sớm, gần 11h đã thôi. Buổi đi làm cuối cùng của năm, cái tâm lý đi làm cuối năm đếm từng ngày, vậy là nốt ngày nay là được nghỉ rồi. Vợ chồng Sếp lên chúc tết nọ kia, căn dặn mông 6 nhớ lên đầy đủ để khai xuân. Rồi tàu lượn hết. Vợ Sếp bảo mấy đứa dọn dẹp văn phòng xong thì nghỉ, chiều nghỉ ko phải làm. Ngồi tào lao bí đao tí thì hết buổi, hẹn nhau đi chơi nọ kia nhưng bàn tới bàn lui chốt lại là đứa nào có nhà đứa đấy ở. tao bảo ôm mỗi đứa cái để chia tay năm cũ nào. Ôm lần lượt theo thứ tự từ lớn đến bé, ôm Hà Đông trước, Hà Đông bảo em sẽ rất nhớ anh đó honey. Tao bảo thế hôn cái nhé, Hà Đông giẫy vội bảo lúc khác và ở chỗ khác nhé honey. Ôm Vĩnh Yên cái nhanh chóng, chỗ này nhảy cảm ko nên ôm lâu, ôm Em Vợ Sếp cái dặn dò tết nắng thì đừng có đi ngoài đường nhiều mà đen mất quả đùi trắng của anh. con bé nhéo. Ra về đi cùng đường với Vĩnh Yên, nàng bảo qua nhà em chơi dọn hộ tí đồ, 2 đứa kia về quê từ hôm qua rồi. Lên căn chung cư thì khá sạch sẽ, có 3 phòng ngủ, chắc mỗi đứa 1 phòng. Vyên bảo có khi ra tết em dọn ra ở riêng thôi, cái đứa mới đến ở hay đưa bạn trai về, thế nọ thế kia. Tao bảo ừ ở riêng cho thoải mái, bảo ông cụ mua thêm căn chung cư nữa mà cho thuê, nhà quan chức thiếu gì tiền. Vĩnh Yên bảo anh làm như mua chung cư như mua mớ rau ko bằng. Bố em cũng làm bình thường thôi mà. Hỏi ơ thế mẹ em làm gì, ẻm bảo mẹ em cũng làm nhà nước, hỏi tiếp thế có chức sắc gì ko thì ẻm kêu cũng có tí ti. Vkl, té ra cả bố mẹ đều làm quan... Tao cười cười rằng: “Con quan rồi lại làm quan Còn anh chân đất hân hoan làm vườn” Vĩnh Yên bảo em thích được làm vườn như anh, cả vườn rau, nay hái cái nọ mai hái cái kia, ai sướng bằng anh. Đây chính là nói cạnh khóe việc hôm trước tao đi chơi với Em Vợ Sếp đây mà. Tao phải chấn chỉnh ngay, anh ko phải như em nghĩ đâu. Vyên cười bảo vâng, em biết rồi, dù sao thì em vẫn thích anh, càng lúc càng thích hơn. Nói xong em ửng hồng mặt, cũng một vài lần em nói thích tao rồi, trước tao coi như lời nói đùa nhưng từ sau hôm em chăm sóc khi tao say thì mỗi lần nghe như vậy tao lại thấy xao lòng...

Tao bảo anh ôm em 1 cái nào, em đứng dậy, tao lại ôm. Nhẹ nhàng thanh khiết, rồi em ngẩng mặt lên nhìn tao lại nói nữa nếu Hóa Đơn ko về, anh làm người yêu

em nhé... Tao hôn em, nụ hôn dài. Vĩnh Yên thì thảo anh cứ chờ đi, em cũng chờ... Tết đến, vùng quê cũng rộn ràng không khí, tao về nhà thấy thầy u đã sắm đào quất cả rồi. Bảo vợ chồng đưa em gái năm nay về ăn tết, mai là về đến nhà. Ôi thế thì hay, có thêm người uống rượu. Thằng em rể tao người Huế, sinh ra lớn lên ở Hà Nội, đến cấp 3 cả nhà nó lại về Huế, cũng nho nhã cơ mà rượu tốt, thuốc rít tốt. nó làm cơ điện, trước cũng đi công trình nhưng sau thế đếo nào xin làm bảo dưỡng trong nhà máy ở bắc ninh. Rồi cty nó cử vào làm nhà máy trong sài gòn, thế là cả vợ con vào theo. Nhà nó về, đông người, không khí tết ấm cúng. Thằng rể lớn bảo sao anh ko lấy vợ đi, tao bảo tao sẽ vào nam kiếm vợ, vợ nam mới ngọt nào chứ vợ bắc ghê gớm lắm, thằng rể gật gù bảo cũng đúng, vừa nói xong bị em gái tao xách tai bảo đúng cái gì. Không khí chuẩn bị tết vui thật, mẹ tao với em gái gói bánh chưng, thằng ku con chạy lũng chững khắp sân, còn 3 bậc nam nhân thì hét âm chề nọ đến âm chề kia, thuốc lá cháy ngùn ngụt. Thằng em vợ mang ra 2 cây craven, biểu chú bác mỗi người mấy gói là 1 cây, còn 1 cây mà được 3 hôm đã đốt hết. Chiều 30 tao phải ra mua thêm 2 cây malboro. Thằng rể bảo mồng 5 té, tao thì chiều mồng 5 cũng té. Tao bảo vợ chồng nó năng về quê đi, nó bảo a ko phải lo sắp tới bố mẹ em lại ra hà nội thì em lại xin về hà nội. Tao hỏi nhà chú gì mà cứ đi tản ghê thế thì thằng rể lớn bảo chịu với các cụ, theo điều chuyển của búa liềm thôi. Tao ậm ừ thế thì tốt, về gần nội gần ngoại cho vui. Tết đi chúc tết cùng vợ chồng thằng rể, 2 ngày tết lúc nào cũng lâng lâng men rượu. Gái gú vẫn nhắn tin chat chit ko sót đứa nào. Cơ mà thế đếo nào lại nói chuyện với em Hà Đông nhiều nhất, cứ than vãn ko có gì chơi suốt ngày nhắn tin cho tao. Em Vợ Sếp thì cả nhà đi đà năng từ mồng 2, Vĩnh Yên thì kêu ở nhà đi chúc tết với đi chơi với mấy đứa bạn ế sót lại. Hóa Đơn thì bảo bên đó vẫn bình thường, chỉ có hôm giao thừa với mùng 1 thì tập trung sinh hoạt cộng đồng người việt, người hoa. Còn đâu ko có gì thay đổi, than vãn quá trời bảo chưa tết năm nào buồn như năm nay. Tết cũng qua, lại mỗi người mỗi ngả, thầy u bảo đang đông vui giờ đi hết thấy nhà cửa vắng buồn lắm. Con em gái bảo anh lấy vợ nhanh lên cho các cụ bế cháu. Tao bảo còn trẻ, đếo gì lấy sớm, ai như vợ chồng nhà mày nứt mắt ra đã cưới. Trưa mồng 5 phi xuống hà nội, phố xá vẫn vắng vẻ lắm, chắc đội sinh viên chưa xuống. Lên phòng dọn dẹp 1 hồi sau chục ngày ko ở. Em Vợ Sếp nhắn tin hỏi xuống hà nội chưa, bảo rồi, em kêu có quà đà năng đây, anh qua lấy. Đếo có chuyện có quà lại bắt qua lấy, tao bảo thôi mai cầm lên cty, ẻm kêu thế thì mất giông, ẻm bảo ở nhà nhé em qua....

15p sau thấy alo anh có nhà ko, tao bảo tự lên đi ko phải đón nhé. Nghe tiếng giày cao gót lộc cộc. Em Vợ Sếp ú ồa, thấy tóc mới, làm xoắn nhẹ, nhuộm tím tím. Áo sơ mi kẻ, quần kaki. Tao bảo chúc mừng năm mới, ôm cái lấy may. Con bé cười toe toét chủ động giang tay ra. Tao ôm luôn, vỗ vỗ lưng vài cái. Tao bảo tết ăn uống thế nào để anh kiểm tra xem có béo thêm ko, tay đang định đưa xuống từ từ thì em cười hihi bảo, vẫn thế thôi ko phải kiểm rồi đấy ra. Bảo có quà đà năng cho zai đẹp đây, lồn nhồn đủ thứ, mực cay, mô hình buồm thuyền... Tao bảo gì mà mua lắm thế thì nó kêu thấy thích mắt nên mua. Tao hỏi sao hôm nay ăn mặc giản dị thế này, nhìn ko thuận mắt tẹo nào. Em Vợ Sếp bảo tí về đi ăn mừng thọ hay gì đó nên phải mặc lịch sự tí. Ờ, thế cũng là biết nghĩ đấy. Trò chuyện 1 lúc thì em bảo tối đi chơi nhé, tao bảo ko, mệt nên muốn ngủ. Con bé bảo thế đi ngủ nhé, tao bảo được được. Nó cười khanh khách bảo còn lâu sỏi ạ. Rồi kêu mai khai xuân, bố nó cũng sang cty

khai xuân cùng đây, có khi sáp nhập thật. Tao thờ ơ rằng đây là việc nhà em. Ẽm bảo cũng liên quan đến anh mà, em hóng người lớn nói chuyện có nhắc đến anh. Tao nghĩ bụng liên quan đến gì, tao là thằng làm thuê thôi, có khi tao cũng sắp nghỉ cty này rồi... Đang ngẫm nghĩ thì em thơm chụt cái vào má rồi bảo nhớ anh phết. Quay đi về luôn.

Dọn nốt phòng thì cũng chiều chiều rồi, đang ko biết tối nay ăn gì vì quán cơm còn chưa mở cửa, mũ kính cận cũng chưa xuống thì Vĩnh Yên gọi hỏi:

- Anh xuống HN chưa?
- Rồi.
- Qua em chơi đi, em vừa xuống
- Chơi em à.
- Năm mới ko nói linh tinh nhé
- Máy bạn em xuống chưa
- Xuống rồi
- Thế thôi ko qua đâu
- Thế em qua anh nhé
- OK baby. Nhớ mặc sexy
- Sex cái đầu anh, ko nghĩ được cái gì hay hơn à, chuẩn bị đi, em qua xong đi ăn, xem phim
- Cũng được, đang định ăn mỳ tôm.

Vĩnh Yên ở loanh quanh cầu giấy, tao ở quanh khu trường quốc gia. Cách có vài km, 10p sau đã thấy còi bipbip. Ngó qua cửa sổ thấy đang đứng chờ rồi, tao vẫy vẫy tay ý bảo lên đây đã. Ẽm cất xe lên luôn. Hôm nay Vĩnh Yên mặc áo sơ mi dài tay nhưng rất mỏng. Lộ rõ dây dợ bên trong, mặc loại dây buộc qua cổ. Váy bó bó dài gần đến gối. Nhìn gọi cảm mà vẫn nhẹ nhàng lịch sự. cũng thấy tóc tai mới, nhuộm hạt dẻ đậm. Vừa vào phòng tao đã phủ đầu, ôm cái lấy may nào, nói là làm, lao vào ôm luôn. Tay xoa xoa bả vai, thấy Vĩnh Yên thở nhanh nhanh 1 chút, tao bảo ở đây đâu rồi, ẻm phì cười bảo đây thắt cổ rồi. Tao nghịch nghịch thế đến nào rút tuột mẹ dây, nhưng đang ôm em nên em ko biết hoặc là biết nhưng ko nói gì. Vĩnh Yên ôm tao bảo em nhớ anh, mấy hôm nghỉ tết ngày nào cũng nghĩ về anh. Tao ko nói gì, cảm nhận được đây là em đang nói thật lòng. Ôm 1 lúc rồi thôi, Vĩnh Yên bảo đi ăn xong đi xem phim anh nhé. Hình như cảm nhận được chỗ nào đó bị lỏng lẻo, em kêu lên á, anh tháo dây của em à. Tao bảo chắc căng quá nó tự tuột, Vĩnh Yên mặt đỏ lừ bảo căng gì mà căng, anh buộc lại cho em ngay, tao bảo rồi rồi rồi đi ra sau lưng em, kéo kéo, buộc buộc dường như Vĩnh Yên thấy hành động này là hơi quá thân thiết nên bảo thôi em tự buộc, Vĩnh Yên đưa 2 tay vòng sau gáy, tao chỉ chờ có thế, luôn tay xuống ôm eo của em. Vĩnh Yên tưởng tao đùa nên bảo anh ôm chưa chán à. Tao ôm chặt hơn rồi thì thâm vào tai ẻm bảo ôm em thì có bao giờ chán được. V Yên lại đỏ mặt, im lặng, tao từ từ đưa tay lên ngực em xoa xoa, Vĩnh Yên giữ tay tao bảo anh, đừng! Tao bảo anh xem 10 hôm ko gặp thì có hao tí nào

ko thôi mà, tay tao vẫn để nguyên, xoa xoa. Vĩnh Yên quay người lại. Tao hôn nàng, hôn 1 lúc lâu, tay tao lại đưa lên ngực. Sờ qua 2 lớp áo ko đã lắm, nhưng vẫn cảm giác độ săn chắc của ngực. Tao nhẹ nhẹ cởi mấy hàng cúc, rồi luồn vào trong, chạm vào đầu ti, Vĩnh Yên rung mình bảo ko được, anh! Tao kê, bóp bóp, giữ chặt tay... 112. Đang xoa xoa thì Vĩnh Yên bảo Anh, còn Hóa Đơn nữa mà... Mẹ, câu này khác gì sét đánh ngang tai. Cố bóp bóp thêm mấy cái rồi rút tay ra, Vĩnh Yên mỉm cười bảo vẫn còn tiếc à. Tao bảo ko, em ko hao tí nào, có phần đầy đặn hơn chút xíu. Vĩnh Yên đóng lại cúc. Rồi nói anh biết tình cảm em dành cho anh thế nào rồi, em vẫn đang chờ anh. Thật là, ý nàng là muốn chinh phục tao, là người yêu của tao chứ ko phải người đóng thế hay là trò vui. Nhưng cái cách cứ nhẹ nhàng của ẻm làm tao lay động trong lòng. Tao thần thờ 1 chút, nghĩ về Hóa Đơn, nghĩ về kỷ niệm đẹp... Vĩnh Yên bảo thôi đi ăn đi anh. Tao chở nàng đi, nàng ôm chặt lắm, bộ ngực tì vào lưng, tay thì xoa xoa bụng bảo anh tết về ăn uống thế nào, chắc lại rượu bia suốt ngày phải ko. Rồi thì dặn dò uống ít rượu thôi, bỏ thuốc lá đi các kiểu... Sự quan tâm như 1 người vợ. Dư âm tết vẫn còn, hàng quán ít mở, đành đưa em đi ăn fastfood. Em bảo ăn nhẹ nhàng thôi, tết ăn nhiều thịt thà kẹo bánh quá rồi, tăng cân thì chết. Ăn xong lại đi xem phim, lần này xem ở keangnam. Rạp đông ra phết, chắc toàn người thủ đô, nhiều gái xinh vãi ra, mắt tao đảo như rang lạc. Vĩnh Yên mỉm cười, khoác tay tay sánh đôi. Cả buổi xem phim Vĩnh Yên nắm tay tao ko rời 1 khắc, nhiều lúc ngứa quá rút tay lại gãi gãi phết, tí sao em lại quờ quờ đan tay tao. Xem xong lại lượn vài vòng phố xá thì về. Tao bảo ngủ nhà anh ngủ chứ, ẻm cười hihi bảo ok. Thế mà lúc về đến phòng thì kêu thôi em zì, yêu anh. Lần đầu Vĩnh Yên nói yêu anh sau 1 cơ sở lần nói thích anh. Vĩnh Yên khuất bóng, tao lững thững lên cầu thang, nghĩ lại cảm giác lúc sờ ngực em mà phê pha, người đâu mà da thịt mịn màng thế, ngực săn chắc thế... Tối Hóa Đơn chat chit, dặn dò ăn chín uống sôi, ngủ sớm dậy sớm, thể dục thể thao 8 hồi xong thì chut mỏ chu môi tạm biệt. Cũng là gần 12h đêm. Trôi vào giấc ngủ.

Ngày khai xuân, vợ chồng Sếp cúng bái xong thì hô nhau đi ăn. Ra nhà hàng chè chén tung bừng rồi đi hát. Sếp bảo hôm nay xuân mới chỉ hát bài vui, ko hát bài buồn. Hát hay có thưởng. 2 vợ chồng Sếp tiên phong hát song ca bài tình ca mùa xuân: Và chúng mình yêu nhau, bắt đầu từ dạo ấy, anh đi vào nhà máy khi trời còn hơi sương... 3 em hot girl kia mỗi em cũng làm 1 bài, đến lượt tao thì tao bảo mọi người đều hát mùa xuân, tôi cũng hát về mùa xuân. Tao chọn bài Xa rồi mùa đông:

Tạm biệt, tạm biệt mùa đông. Tạm biệt ánh lửa hồng Xa rồi vòng tay ấm Mùa đông sẽ đi qua Rồi em cũng đi xa Chỉ còn lại mình anh Ngồi hát cùng dòng sông Chỉ còn lại mình anh Nhớ về một mùa đông...

Vừa hát đến đây thì Em Vợ Sếp hô cắt cắt, bài này ko vui, ko tính. Hát bài khác đi... Nó chạy lại ấn tạm dừng luôn. Mấy người còn lại xôn xao ừ đúng đấy, hát bài khác đi cho không khí. Tao bảo tao ko hát được nhạc tiết tấu nhanh đâu, ko cho hát thì thôi. Em Vợ Sếp bảo hát đi, chọn bài khác là được. Tao lại chọn bài Biển cạn:

.... Có người hẹn tôi cuối phương trời Biển xưa lắng nghe trăng xóa nỗi niềm, biển không lên tiếng Đòi tôi nhỏ bé trước những khát khao, biển tràn nỗi đau Tình em quá lớn với những đam mê làm nên oan trái Sóng ru não nề, hải âu không về Vắng em trên đời, biển thẳm than khóc ngàn lần với tôi.

Lần này thì tất cả lắng nghe, tao hát da diết lắm. Mọi người trầm ngâm, tao thấy mình hơi vô duyên khi phá không khí vui tươi nên chỉ hát nửa bài. Rồi bảo cho hát thêm nửa bài khác nhé. Chọn bài mùa xuân vui cười...

Không khí năng động hơn, Em Vợ Sếp lên hát bài đéo gì mà stronger stronger... Nhún nhảy ác... Hát hò từ 12 rưỡi đến 3 rưỡi mới về. Ai có nhà nấy về. Vừa về đến nhà gặp ngay mục kính cận, vẫn hình ảnh quen thuộc tay xách nách mang đủ thứ, tao chào hỏi vài câu rồi lại đóng vai bốc vác hộ. Mục bảo tối qua đây ăn cơm nhé, anh nhà chị tí nữa về. Hỏi ra thì biết lão phải trực ở công trường từ hôm mồng 2, đến mồng 6 rồi lại được nghỉ từ mồng 6 đến mồng 10. Nghĩ bụng thế thì tao lại mất mấy hôm nghe tiếng cọt kẹt của chúng mày rồi 113. Dư âm tét thêm vài hôm, ngày lên công ty treo hoa ghẹo bướm, tối về nghe vợ chồng mục kính cận phá bướm đập hoa. Cơ mà đợt này có vẻ hạn chế hơn, chắc trước tết đã dè dặt rồi. Sếp cũng cho đi chùa chiền vài chỗ cơ mà tao ko đi chỗ nào. Rồi cũng phải vào công việc, cùng Sếp xuống công trường, cơ bản là xong cả rồi, chủ đầu tư vẫn đang lắp máy móc thiết bị thấy đã có bộ sậu và tuyển công nhân, nhiều cháu đến nộp hồ sơ lắm. Lão Hàn ko thấy xuống công trường, hỏi mấy đồng chí người việt thì kêu ko biết, tao gọi điện cho lão, chúc mừng năm mới vài câu, lão bảo sang Việt Nam rồi nhưng ở văn phòng, công trường đây hoàn thiện rồi lão ko cần xuống nữa, lão bảo mai lên văn phòng gặp lão nhé. Sếp hỏi chú suy nghĩ về việc ở ở đi đi chưa, tao trêu hay là em làm cả 2 chỗ ăn 2 lương. Sếp bảo nếu mà theo được thằng tổng thầu này thì như thế cũng ko phải vấn đề. Chú làm cho tổng thầu, hỗ trợ công ty anh, anh vẫn trả lương như cũ... Sếp lì xì cho mấy anh em dưới công trường, tao cũng là lì xì cho mấy anh em. Mẹ cái này đéo ai bảo ai, chỉ sợ bao lì xì của tao nặng đô hơn của Sếp thì lại ngại quá. Chiều về Hà Nội. Mục phiên dịch gọi điện bảo đi làm chưa, đéo mẹ mồng 10 rồi còn hỏi đi làm chưa. Mục bảo chị vừa xuống Hà nội đây, tao giả vờ lạnh nhạt bảo xuống làm gì, mục kêu chả biết lão giám đốc dự án hàn gọi xuống nhờ bảo mai đi dịch cho lão 1 hôm, ko rõ có việc gì nên chị xuống luôn từ tối nay. Tao bảo thế ở đâu để chúc mừng năm mới cái nào. Mục hihi bảo chị đang đi cùng đứa bạn, để tối nhé, có gì alo sau. Đéo gì, lâu lâu bí bách, lại gặp đúng hồ li tinh, chắc đêm nay bị nó vắt kiệt mất thôi. Nghĩ đến và hừng hực và phẫn chấn hơn. Về văn phòng Vĩnh Yên hỏi có gì mà huyết sáo vui thế, tao bảo tự dưng nhớ đến 1 bài hát vui nên thôi sáo vậy thôi. Vĩnh Yên bảo tối đi chơi nhé, mấy hôm rồi ko đi đâu. Tao trả lời luôn tối anh bận rồi, để mai. Vĩnh Yên hình như đoán ra điều gì bèn bảo em muốn đi chơi tối nay. Tao tiện mồm nói thế em rủ ai đi cùng đi, anh bận mà. Mặt nàng cúi sầm, ko nói gì, vẻ như sầu bi lắm. Tao ko đành lòng. Thế đi về sớm thì được, mai anh có việc trên tổng thầu nên phải về nhà sớm chuẩn bị tí việc. Lúc này Vĩnh Yên mới ngẩng đầu lên cười toe như chưa từng phiên muộn. Tao nghĩ bụng ơ thế này là nó diễn à, mẹ nó.

Trong đầu nghĩ về cái hẹn với mục phiên dịch nên tan làm là bảo Vĩnh Yên đi luôn, đi đâu thì đi luôn rồi về cho sớm. Chung quy thì Hà nội buổi tối có gì mà chơi đâu, cũng chỉ đi ăn vặt, lượn phố, xem phim, cafe thế là hết. Chở Vĩnh Yên đi ăn vài quán, lượn vài vòng HN thì hơn 8h rồi, tao bảo về chứ thì ẻm kêu muốn ôm anh thêm chút nữa, thế là lại làm vài vòng nữa. Rồi cũng chở em về, em bảo anh chở em về rồi đi xe của em luôn xong sáng mai đón em nhé vì khi này tao vớt xe tao ở cty. Nghĩ bụng tí còn đi chịch mục phiên dịch, đi xe em phiên bỏ mẹ bèn bảo thôi mai

anh đi taxi lên tổng thầu luôn cũng được...Tao về nhà tắm giặt sạch sẽ chuẩn bị tinh thần, thế đéo nào đến hơn 9h vẫn ko thấy mục phiên dịch gọi, tao chủ động gọi cho mục thì mục kêu ôi đang ở nhà đứa bạn, chắc tối nay ngủ lại với nó rồi. Đm thế là thế đéo nào, lỡ hẹn à. Tao bảo mẹ nhà chị, mất công em kỳ cọ sạch sẽ tắm giặt thơm tho, mục bảo đứa bạn nó giữ lại quá, để lúc khác nhé. Đậu phộng, chắc đang ngồi cùng bạn nên đéo thấy thốt ra từ dâm dăng nào. Chán đời... Buông điện thoại thì Vĩnh Yên nhắn: “Muốn ôm anh mãi cơ, vừa về 1 lúc đã nhớ rồi.” Đang bực bội vì bị hớ mục phiên dịch, đọc tin nhắn này dịu cả người. Tao reply thế thì đi làm ko đủ tiền xăng đâu, lượn đường mòn hết cả lốp rồi. Vĩnh Yên hihi thả trái tim. Nằm vật vờ, mãi chưa thấy Hóa Đơn nhắn tin. Tao nhắn trước, ko thấy trả lời...Chờ tin nhắn rồi ngủ quên lúc nào ko hay. Sáng hôm sau ngủ bảnh mắt, đi ăn sáng đằng hoàng rồi lên tổng thầu. Lão Hàn vầy vầy gọi vào phòng, có mục phiên dịch và lão giám đốc công ty ngồi đấy rồi. Mục nháy mắt tao, mẹ con hồ lý hôm qua làm bố hớ, nhớ cái mặt mày. Tao nhìn vào ngực mục vài giây rồi thôi, đến ngồi cạnh mục. Lão Hàn nói xê ô xi mi tà với lão giám đốc mấy câu, mục phiên dịch bảo lão đang giới thiệu em và khen em làm việc tốt, lão bảo lão muốn em sẽ làm trợ lý cho lão ở dự án mới, quản lý công việc dưới công trường, còn lão tập trung vào kiểm việc. Tay giám đốc công ty gật gù rồi nói tiếng anh hỏi tao vài câu bảo mày có muốn làm cho bọn tao ko, mày sẽ làm trợ lý cho ông kia, nhưng thực ra mày sẽ nhận trách nhiệm quản lý dự án. ông kia chỉ thỉnh thoảng xuống thôi. Tao trả lời là công việc đó tao làm được, tuy nhiên tao còn mấy việc làm dở ở cty cũ nên cũng ko thể sang ngay bên cty mày được. lão Hàn dự án cười bảo ko sao, hết tháng này mày bắt đầu sang cũng được, giữa tháng sau thì mới triển khai dự án mới ở hưng yên. Tao bảo cho tao suy nghĩ, tao sẽ trả lời trong tuần này. ... 114. Ra buồng hút thuốc với lão hàn dự án, lão bảo đây là cơ hội rất lớn của mày đấy. Đúng bối cảnh, tao cũng thấy mày làm việc tốt và rất quý mày, ban đầu ông giám đốc công ty ko nghe đâu, ông bảo có thể lấy thêm 1 thằng hàn nữa làm trợ lý, tao nói vài lần ông ấy mới nghe và khi biết là mày thì ông ấy mới đồng ý, ông ấy cũng ấn tượng với mày từ hôm đầu thầu. Tao cũng trình bày rằng nhưng tao ko thấy sự vững mạnh của cty này, tính ổn định ko cao... Lão cười khà khà bảo chính thế nên tao mới ở đây và tao cho mày làm quản lý dự án, còn tao thì phải lo việc đấy đấy. Chém gió mất dạy mấy câu nữa, đại khái bảo mục phiên dịch lâu ngày ko gặp vẫn ngon với thế lọ thế chai, 2 thằng 1 già 1 trẻ nhìn sẫm sồi mục phiên dịch ngoài kia thì thoảng cười ha hả, cả bọn văn phòng thì thoảng lại quay ra nhìn bọn tao. Tao bảo lão hàn gọi mục phiên dịch lên có chuyện gì thì lão bảo chiều đi gặp khách hàng, đối tác là 1 cty của hàn nhưng có cả vốn của người việt, chiều nay gặp đại diện là 1 người việt mà con bé phiên dịch kia non quá lại chả tìm dc ai nên gọi mục phiên dịch này lên giúp buổi. Mẹ nó thế là mục bận buổi chiều à, tao bèn rút vôi và bảo tao mời chị phiên dịch kia đi cafe sáng tí, chiều thì trả lại cho mày. Lão cười cười bảo ok. Ra nói nhăng cuội vài câu với mục phiên dịch rồi kéo mục đi luôn, chờ một lúc mới có taxi, bảo cho thẳng vào nhà nghỉ lần trước. Vào phát quần luôn, mục hỏi đợt tết giờ có dc xả chỗ nào ko, tao bảo ko, thế nên hôm qua hớ là bực mình lắm. Mục bảo thế để chị đền... 2 tiếng làm 2 nháy. Công nhận là sượng. Đưa mục đi ăn xong thì tạm biệt, hỏi mục khi nào về thì mục bảo chiều xong việc thì về, tao bảo tối ở lại tí đi, mục nháy mắt bảo tối nhường lại cho các em trẻ xinh đẹp ở công ty cậu. No đủ rồi, về văn phòng thôi. Các em kế toán chắc đang

ngủ, Vợ Sếp đang ngồi 1 mình xem máy tính chăm chú, thấy tao vào ả mỉm cười chào. Tí sau vẫy vẫy tay ra dấu vào chị bảo, ko dám nói to sợ bọn kia tỉnh giấc chắc. Tao vào ngồi bàn khách tự nhiên rót chè uống như ở nhà, chè còn ấm, gạt tàn có vài mẩu thuốc, chắc Sếp cũng mới lượn. Mụ vợ bảo chắc em cũng nghe qua về vụ sáp nhập công ty. Chị nói sơ sơ thế này, anh chị ý định cho cậu phụ trách 1 phòng, gọi là phòng dự án, sẽ chuyên về các dự án xây dựng và sẽ thêm 1 số dự án mà cty làm chủ đầu tư luôn. Tao hỏi lại thế mấy đứa kế toán thì sao, Vợ Sếp bảo cho vào kế toán công ty, hoặc cho vào phòng cậu quản lý. Mụ im lặng 1 lúc rồi hỏi cậu thấy đi út nhà chị thế nào, tao bảo cái này có liên quan gì đến công việc ko ạ, mụ cười cười bảo chỉ là nói chuyện thôi mà, tao trả lời Em Vợ Sếp xinh, đáng yêu, da trắng, đặc biệt đùi rất trắng và đẹp. Vợ Sếp cười to, rồi vội đưa tay bịt miệng, cậu thông minh quá nên đang giả vờ ko hiểu phải ko, chị có hỏi cậu mô tả đầu. Tao cười, bị mụ này bắt thóp. Tao nói tiếp Em Vợ Sếp đáng yêu đây, có điều hơi tiểu thư bá đạo. Có nhiều nét rất giống Hóa Đơn... Vợ Sếp trầm xuống 1 chút hỏi em vẫn định chờ Hóa Đơn à, chờ đến bao giờ ? Tao ko trả lời, câu này nhiều người hỏi tao lắm và tao cũng tự hỏi mình nhiều lần. Tao chỉ trả lời đúng 1 lần do thuận miệng cho Em Vợ Sếp là vạn sự tùy duyên thôi. Vợ Sếp nói tiếp nếu cậu và em gái chị đến với nhau được thì tốt biết mấy. Tao giật nhẹ cái mình, câu chuyện đang đi đâu ko biết, tao xin phép về ghé ngồi nghỉ tí. Vợ Sếp gạt đầu. Về ngồi ghé ngựa cổ ra nhắm hờ mắt, đầu tiên là phê pha 2 nháy với mụ phiên dịch, sau là suy nghĩ về việc lão hàn nói rồi lại nghĩ tiếp về những điều Vợ Sếp vừa nói. Thảo nào nhiều lần tao để ý Vợ Sếp cứ tạo điều kiện để tao gần gũi em gái mụ, kể cả từ lúc Hóa Đơn còn ở nhà, khi đó có lẽ vì Hóa Đơn quá mạnh nên ít cơ hội hơn, từ khi Hóa Đơn đi Em Vợ Sếp tiếp cận tao nhiều hơn, mà còn tạo cho tao cảm giác em ấy giống như Hóa Đơn thứ 2... Kể ra thì em cũng ngon nghề, phong cách cũng khá giống Hóa Đơn, đùi trắng hơn 1 chút, mặt kém xinh hơn 1 chút. Cơ mà dẻo ôn, giả sử phai nhạt với Hóa Đơn đi nữa thì vẫn còn 1 tấm chân tình Vĩnh Yên luôn bên cạnh kia. Với Em Vợ Sếp hiện tại tao chỉ coi em như 1 người bạn thân hơn 1 chút để có thể ôm ấp, đi chơi riêng, và làm vài điều thuần khiết mà thôi... Cửa ngựa mặt thế mà ngủ thiếp đi lúc nào, thấy buồn buồn mũi, mở mắt ra thấy Em Vợ Sếp đang ngoáy ngoáy, tao đưa mẹ tay lên kéo đầu nó phát thế là mặt áp mặt, môi kề môi. Con bé giẫy nảy bảo toàn mũi thuốc lá, mấy đứa kia cười hà hà, Vợ Sếp cũng cười thành tiếng.

Những trò đùa và đụng chạm kiểu vậy với tao là bình thường và với các em cũng là bình thường, chỉ là đùa thôi, ko ai bận lòng gì cả. Ngày còn Hóa Đơn, đang lúc mặn nồng, tao vẫn ra bụt bụt dây áo Hà Đông, con bựa Hà Đông này toàn để im cho bật, còn bảo bật nhé thôi kéo đau đấy... Hóa Đơn nhắn tin ngày hôm nay tham gia cái lễ hội mẹ gì nên sáng dậy đi luôn ko cầm đt, giờ mới sờ đến. Gửi cho tao xem vài cái ảnh, nhìn vẫn chảnh xinh lung linh. Tao nghĩ trong đầu 1 lần nữa khẳng định Hóa Đơn vẫn là ngon nhất. Thêm vài lời yêu thương thì Hóa Đơn bảo đi ngủ đây, bên đó đang là 12h đêm...

Ngày bỗng dài lê thê, mãi mới hết giờ. Tao về luôn tranh thủ lúc các em còn say sưa đọc báo, ko để cho các em có cơ hội rủ rê. Thế dẻo nào Hà Đông nhìn thấy vẫn ăng lên câu Honey làm gì về vội thế. Tối ở nhà em qua đón đi chơi nhé. Mẹ cái con này nói đi chơi cả trăm lần mà có đi lần nào, tao nghe câu này quen tai quá rồi nên thùng thảng bảo ừ qua đi, trước 8h nhé, sau 8h giờ thì anh nhốt luôn ở phòng

anh chơi đấy. Ko để ý thái độ chúng nó thế nào, té luôn. Lúc này tao cần thời gian và không gian để suy nghĩ, để có hướng đi hợp tình hợp lý nhất. Cty hiện tại từ khi Hóa Đơn đi, cái động lực đi làm của tao giảm đi 1 nửa, phần vì hụi hắt của tình yêu, phần vì lúc có Hóa Đơn không khí văn phòng vui tươi lắm, em như kiểu đầu tàu cho mấy trò đùa, ăn chơi...Lâu lắm ko ăn cơm bụi, lang thang ra thấy đã mở quán rồi. Nghĩ trong đầu đi ăn tầm này để đùng em phong thủy lắm, y như rằng, mà mượn đàn của em từ ngày nào chưa trả. Thấy tao em cười tươi lắm bảo chúc mừng năm mới. Vâng, chúc mừng. Hỏi thăm vợ vẫn rồi thì bảo em qua nhà anh anh gửi trả đàn, mượn lâu quá rồi. Bé cười hihi bảo anh cứ dùng đi, vẫn theo tao về. Bé kêu anh hát vài bài cho em đỡ ghiền, chiều lòng em tao bật mấy sợi bông ca Ngày xưa mỗi lần em buông tiếng anh, thì anh tay phím nấn nón cung đàn... Nghe xong em phong thủy khen tâm tắc mãi ko thôi. Em bảo tao dạy em vài bài đơn giản được ko, tao chỉ trò hướng dẫn mấy cái linh tinh rồi đưa em đàn bảo làm thử, con bé cầm nguyệt nguyệt cứng nhắc, tao phải cầm tay chỉ trở. Bàn tay nhỏ nhắn, trắng trẻo, mềm mại. Tao tranh thủ sờ sờ tay vài chỗ, đoán ngay con bé này chắc cũng ko phải làm lụng vất vả gì, ko thấy chỗ nào thô ráp hay bị chai. Mềm lắm. Con bé có vẻ hơi ngại ngại nhưng đây là tao đang dạy đàn, với lại tao cũng ko có ý định dâm dục gì ở đây. Bấm vài dây thì em kêu đau tay lắm, tao bảo phải bấm nhiều khi đầu ngón tay rộp da lên, rồi sẽ hết, rồi quen thì từ sau ko bị nữa... Tung tung mấy hồi thì em kêu về, bảo anh kê thêm cái mô hình thuyền buồm vào giá cây là ko hợp phong thủy, tao hỏi thế là thế nào thì nó bảo để thế kia là thuyền mắc cạn hoặc thuyền bị neo. Mà thuyền ko được ra biển thì còn gì là thuyền nữa, chỉ là mấy ván gỗ không hơn. tao hỏi thế kê ở đâu cho hợp. Nó nói cho vào trong phòng tắm mà ngắm, hihi ra về. Đéo biết thật hay đùa. Tao ngẫm nghĩ nó nói cũng có lý, ko biết Em Vợ Sếp có biết về phong thủy ko mà đặt thuyền chỗ kia, là nó đặt chứ ko phải tao đặt. Định cho tao mắc cạn vào sóng tình của nó chẳng ? Tao nằm 1 mình ngẫm nghĩ mình đi làm vì cái gì, vì niềm vui hay vì mưu sinh, vì đam mê nghề nghiệp hay vì cơm áo gạo tiền...Đắn đo, cân nhắc rồi cũng tìm ra phương án. Quyết định là thế đi. Vừa nghĩ xong thì có điện thoại, Hà Đông gọi bảo honey ơi em đang qua rồi nhé, nhà anh ở chỗ nào, em đang ở mỹ đình rồi. Giờ là 7h52. Tao bảo cho em 5 phút nữa, nói địa chỉ sơ sơ rồi bảo em đến muộn anh nhốt em vào phòng anh chơi đấy. Đầu kia cúp máy luôn. Tao nghĩ con ranh này thích đùa bố à. Ra cửa châm điều thuốc, nhìn lên tầng trên ko biết chồng mù kính cận đi chưa, thấy cửa khép, đèn sáng. Hút chưa hết điều thuốc thì Hà Đông gọi điện bảo đang đứng ở cửa ối nhé, muộn 2 phút ko tính. Tao đéo tin bảo thế nhìn thấy quán tạp hóa chưa, nó đọc vanh vách cửa hàng tạp hóa xxx địa chỉ số x y z. Đéo mẹ nó đến thật à...

Tao xuống đón, chân dài, quần jean trắng, bó sát, áo len rộng cổ trái tim, có lấp ló khe ngực. Tao hơi bất ngờ. Bảo em chết với anh rồi, muộn 4 phút, lên phòng ngay. Nó thanh minh em đến đúng 8h, xác minh chính xác mới gọi anh, gọi anh là 8h02. Tao học câu của Hóa Đơn bảo ko nói nhiều, trình bày lên giường. Tao tiến lại gần bảo yêu cầu cô xuống xe, xuất trình giấy tờ à mà thôi cô thì tôi biết trên 18t rồi ko phải xuất trình, con bé cười hihi xuống xe, tao dắt xe luôn vào. Nó đi theo. Vào phòng tao nó kêu òa, sạch sẽ ra phết nhỉ, cơ mà giường đầu Honey, nãy bảo trình bày lên giường cơ mà. Tao bảo lấy đệm thay giường, ko phải nằm đất là được. Tao giả vờ bảo tại sao giờ mới đến, nằm xuống đệm ngay, Hà Đông lặn mẹ ra đệm bảo

đấy, chơi gì thì chơi đi rồi cười hihi. Mẹ nhà nó, đừng phải hàng khủng rồi đành bảo thôi mẹ ngồi dậy cho con nhờ... Tao hỏi có chuyện gì tự nhiên hôm nay rủ tao đi chơi, em bảo muốn đi chơi với anh ko được à, em toàn nhường mấy đứa kia hôm nay ko nhường nữa. Tao bảo thôi anh xin, cô trình bày đi. Nó hỏi tao ăn gì chưa, tao bảo ăn rồi thì nó kêu đã hẹn đi chơi sao mà ăn trước, nó kêu nó chưa ăn gì. Tao bảo đưa sờ bụng xem, nó đứng phắt dậy bảo đây, ko tin à, sờ thử coi. Sờ thì sờ, sờ đéo gì... 116. Tao vươn tay ra bảo vén áo lên cho ta khám, Hà Đông bảo mơ đi nhé honey rồi đưa tay vỗ đét phát vào tay tao cười hihi. Em kêu em qua muốn hỏi anh vụ sáp nhập công ty gì gì ấy. Tao bảo cái đó em phải hỏi Sếp hoặc hỏi Em Vợ Sếp chứ hỏi gì anh, con bé lại cười hihi bảo hỏi mấy người ấy ko tiện, tao ngáp ngáp bảo mà cô quan tâm việc đó làm gì, nhà cô thiếu gì tiền 1 mình cô 1 cái nhà cho thuê ngót trăm củ 1 tháng, tưởng cô đi làm cho vui thôi chứ. Hà Đông tròn mắt bảo ai kể với anh mà anh biết, chắc là Hóa Đơn phải ko. Con này chỉ đc cái lảm chuyện, nhà em cho thuê có 65 triệu thôi, với lại đây là của bố mẹ em chứ có phải của em đâu, tao hỏi thế 65 triệu đấy thì ai cầm, cô nàng lại hihi bảo đương nhiên là em cầm. Vkl nhà của bố mẹ em.

Rồi nó bảo có ông chú hay ông bác gì đó giới thiệu chỗ làm mới gần nhà hơn nên đang phân vân, bảo làm ở đây đang vui đang quen lại thoải mái, ko biết sáp nhập vào thì thế nào. Tưởng gì hóa ra cũng định té, cơ mà mục đích của em này đi làm để lấy vui, nếu vậy thì làm chỗ này quá vui rồi, quá thoải mái, việc thì bình thường mà chả ai kiểm soát giờ giấc, lại có đồng bọn hợp cạ. Tao bảo anh ko rõ nhưng chắc là sáp nhập cũng ko ảnh hưởng bọn em đâu, mấy cô vẫn làm với nhau thôi. Hà Đông nhìn nhìn rồi nói em nghe nói anh cũng đang định chuyển à. Tao bảo ừ... cô nàng im lặng 1 lúc bảo thiếu anh thì mất vui, tao bảo cùng lắm là ko có ai giật dây áo của cô nữa chứ gì, nàng khẽ cười bảo có anh văn phòng vui mà, hay honey ở lại cty với em đi, à với bọn em đi. Tao bảo ở lại phải có cái gì đủ nặng để níu giữ, Hà Đông tròn mắt kêu cả Em Vợ Sếp, Vĩnh Yên đang chặn anh thế mà chưa đủ sao. Tao quay nhìn thẳng em bảo sao cô biết, nó lại hihi rằng chị em con gái với nhau nhìn về tình ý là biết ngay. Câu này giống mụ phiên dịch từng nói với tao khi Hóa Đơn đang tình ý với tao. Tao thuận mồm hỏi thế theo em thì Em Vợ Sếp và Vĩnh Yên ai hơn. Hà Đông trả lời rành rọt. Anh phải cho tiêu chí cụ thể chứ, nếu về ngoại hình thì theo em Vĩnh Yên hơn, em thích vẽ đài các của Vĩnh Yên hơn. Tao hỏi thế còn tính cách, Hà Đông bảo tính cách thì ko thể so sánh, phụ thuộc vào hợp nhau thế nào thôi. Tao hỏi tiếp thế xét độ ngon thì sao, Hà Đông ko cười hihi nữa mà cười hehe rằng độ ngon thì Hóa Đơn số 1, sau đó đến em, 2 đứa kia chưa ăn thua. Tao ngạc nhiên hỏi sao thế, mà cô thì có gì ngon. Nàng lờm rằng anh đã ăn em đâu mà biết. Tao bảo thế cho nếm thử tí nào, Hà Đông chìa điện thoại ra khoe ảnh bikini các kiểu con đà điểu của nàng bảo đấy, nhìn ngon chưa, tao bảo mới ngon mắt thôi chưa biết ngon thật ko. Con bé cười ha hả bảo tham lam vừa thôi bố tướng, định ăn hết gái thiên hạ à. Tào lao thêm tí em bảo anh có đi lượn phố ko, tao trả lời ko, nhà cô tận Hà Đông xa bố mẹ, tí đưa về mệt lắm. Cô nàng nhe nhên thế em về đây, hẹn Honey khi khác nhé. Rồi bước ra cửa. Tao gọi với lại bảo này, anh chưa ăn được đứa nào trừ Hóa Đơn đâu nhé mà bảo anh ăn hết thiên hạ, nó quay lại, kéo áo hở vai rồi tự bật dây áo ngực màu đen kêu tạch phát rồi nháy mắt cút thẳng. Quả là dân chơi, con này mà cho đi câu zai đảm bảo ko thằng nào thoát... Cơ mà để chén

được nó e rằng không hề đơn giản ! Nghĩ trong đầu rồi, mai sẽ lên nói chuyện với Sếp xem thế nào, hẹn lão hàn trong tuần phải trả lời hẳn vụ công việc do vậy cũng phải trình bày rõ ràng với Sếp. Nằm lướt facebook ngắm ảnh gái, đeo hiểu sao nhiều gái ngon thế, cứ click vào bạn của bạn thấy đâu cũng là gái ngon, đội bạn của Hóa Đơn phải đến trăm con ngon, sang đội bạn của Vĩnh Yên, em Sếp, Hà Đông cũng thế. Mà bọn ngon toàn để ảnh public, ngắm mãi đeo hết. Hơn 10h ko thấy Hóa Đơn nhắn tin gọi điện gì, có khi lại bận gì. Tao cũng đi ngủ, chuẩn bị ngủ thì thấy tin nhắn của Vĩnh Yên chúc bé ngủ ngon với hình trái tim. Tao reply lại chúc bé ko to ngủ ngon! Vĩnh Yên nhắn lại vô duyên, mất nét. E Y A, tao đoán chắc ý nó là Ếch, Yếu A, vậy là nó nói tao là ếch và yếu sinh lý à. Đêm bơ vợ. Đạo này hay bị ngắt quãng trò chuyện với Hóa Đơn, cái này tao dự đoán từ trước vì khác nhau mũi giờ lớn quá. Tuy nhiên trong lòng vẫn có chút khó chịu, dần dần sẽ thừa dần, chẳng nhẽ tình yêu chỉ ngăn ngủ vậy sao, nghĩ lan man rồi cũng vào giấc ngủ say, trong cơn mơ tao mơ thấy tao chịch Vĩnh Yên dính bầu, rồi cưới, ngày cưới Vĩnh Yên Em Vợ Sếp và Hà Đông đến chúc mừng mà khóc suối mướt, Hóa Đơn ko đến mà chỉ nhắn tin chúc anh hạnh phúc... 9h mới lên đến công ty, gặp ngay Sếp đang uống nước chè, bảo anh rảnh đi cafe tí em có chuyện muốn nói ạ. Sếp nhìn nhìn rồi gật đầu. Ra quán cóc đầu ngõ, chờ nhân viên bê xong 2 ly ra tao mới ý kiến...

Tao chưa kịp nói gì Sếp đã nói trước rằng chị cũng đã nói với chú rồi phải ko, chú ở lại thì chú là trưởng phòng dự án. Nguồn việc nếu chú kéo về được để triển khai thì sẽ thưởng tùy mức độ, giao cho chú luôn 3 em kế toán, chú được tuyển thêm người nếu thấy cần thiết. tao gật gù vâng dạ rồi bảo. Em cũng chưa muốn nghỉ cty nhưng em lại muốn thử sức vị trí quản lý dự án bên kia. Sếp hỏi ý chú là thế nào. Tao nói trước mất làm hết tháng này thì em nhận việc bên kia, nhưng em vẫn là người của công ty anh, anh vẫn để máy móc chỗ ngồi đây cho em, tuần em sắp xếp qua văn phòng 1 vài lần trao đổi công việc với anh, làm xong dự án mới ở bên kia chắc tầm 6-7 tháng thôi thì tính tiếp được ko ạ, à mà lương anh trả hay ko thì tùy. Sếp ngần ngại bảo ý chú là muốn làm cả 2 công ty cùng lúc, tao bảo vâng, đằng nào thì em cũng muốn cty mình theo vài gói ở dự án mới mà. Sếp nghĩ nghĩ bảo kể ra mà chú làm ở đây, công ty mình... chơi 2 mang thế cũng hay. Nhưng bọn hàn nó biết khéo nó ko nghe. Tao bảo nó biết sao được nếu ko ai nói. Sếp có vẻ thông rồi bảo ok cứ thế đi, lương anh vẫn trả chú hàng tháng, coi như chú vẫn là người của công ty nhưng làm tại công trường. OK, anh em cùng cười ha ha. Về văn phòng mấy chị em thấy về mặt 2 anh em tươi tắn thì hỏi có gì vui thế, tao bảo ko có gì, vừa ở quán cafe thấy có đoạn phim hài xem xong thấy vui thôi. 2 vợ chồng Sếp thì thảo luận đến trưa thì ra thông báo công ty chuyển văn phòng, sáp nhập với công ty của bố chị Vợ Sếp. Văn phòng mới ở Mỹ Đình, đang set up, hết tháng này thì chuyển, cty chúng ta mang tính chất là công ty con, vẫn hạch toán độc lập nhưng trong tổ chức thì sẽ gọi là phòng dự án của công ty lớn. Mọi người yên tâm là phòng dự án ở trong 1 phòng riêng, có cả ngăn cho ngủ trưa, chỉ hẹp hơn đây tí thôi. Mấy chị em xì xào xì xào. Sếp nói thêm tao sẽ làm trưởng phòng nhé. Mấy đứa gật gù. Tao ý kiến bảo cứ sáp nhập về mặt hồ sơ, giấy tờ còn văn phòng cứ ở đây có được ko. Sếp bảo thế thì lãng phí tiền thuê nhà, với lại lên kia cho đông đúc. Đường như đoán được suy nghĩ trong đầu mấy đứa kế toán nên Sếp nói tiếp, phòng dự án nhưng thực ra là độc lập nên có chính sách nhân sự riêng. Mọi người cứ làm việc thoải mái, có

gì khó khăn cứ trao đổi lại với anh... Tao nhắn tin với lão hàn rằng tao đồng ý nhưng để hết tháng này thì tao chuyển sang nhé. Lão bảo ok rồi kêu sang thứ 3 tuần sau có buổi gặp chủ đầu tư, bảo tao đi cùng hẳn hợp để nắm được tình hình. Tao ok. Vợ chồng Sếp ra về, mấy đứa bàn tán xôn xao, Em Vợ Sếp bảo em lên chỗ văn phòng mới xem rồi, rộng rãi lắm, đang sửa sang ngăn chia lại, bảo là ở đây đẹp hơn và lịch sự hơn ở đây, ra dáng công sở hơn. 2 nàng kia gật gù bảo thế thì được, Hà Đông bảo mỹ đình thì cũng gần hơn tí. Mẹ con này đi làm cứ tình xa với gần. Vĩnh Yên hỏi Em Vợ Sếp là tòa nhà nào chỗ nào, xong thì gật gù bảo thế thì gần chung cư của em, khéo em đi bộ đi làm được.

Trưa đi ăn cơm cùng các em bảo sang tháng có lẽ anh đi công trường, xa các em dài ngày đây. 3 đứa trố mắt hỏi đi đâu, bảo đi dự án ở hưng yên, Hà Đông bảo đã thấy ký hợp đồng gì đâu...tao cười cứ nói trước thế cho các em chuẩn bị tâm lý. Vĩnh Yên vẽ mặt hồi hộp như muốn hỏi kỹ thêm nhưng lại thôi. Nàng rút điện thoại ra bấm bấm, tao thấy có tin nhắn lòi ra đọc thì là Vĩnh Yên nhắn tin, đeo biết nói gì bí mật mà phải nhắn tin ko biết: Tối anh phải nói rõ mọi thứ cho em, em thấy có gì mờ ám lắm. Em Vợ Sếp liếc mắt kêu 2 người nhắn tin cho nhau đây à, tao bảo anh xem giờ thôi mà. Hôm nay thứ 6 rồi, Em Vợ Sếp bảo tối cả nhà tụ tập đê, lâu quá chả có gì, đắng mồm đắng miệng quá. Anh sắp lên trường phòng, đề nghị anh mời bọn em đi. Tao bảo ok, mời thì mời. Các em về tắm rửa sạch sẽ ăn mặc sexy rồi đi nhé. 3 đứa tón về, Vĩnh Yên cùng đường tao bảo anh qua đón em nhé, hihi. Tao nhìn ẻm, 1 chút rung động xuất hiện... . Trời xuân bắt đầu ấm áp. Thế đeo nào giờ thời tiết thay đổi thế nhỉ, tao nhớ hồi bé tết vẫn rét căm căm, đưa đi chơi tết mà da dẻ trẻ con đứa nào cũng hồng mà, nứt nẻ. Đường làng ngõ xóm đất trắng bạc, nứt toác. Có lẽ giờ thành đường bê tông cả rồi, mấy năm gần đây cứ đến tết là kể như hết rét, ra tết là nắng nóng bỏ mẹ. Sắp vào hè rồi cũng nên. Tối đưa các em đi ăn đê, đeo rõ quán gì chỗ thái hà ấy. Đông vãi, ngồi ăn mà khách nào cũng cứ nhìn nhìn vào bàn tao, nghĩ bụng thế này mà có Hóa Đơn với menu phiên dịch nữa chắc chúng nó lòi mẹ mất. Nhưng thôi, cặp đùi trắng của Em Vợ Sếp, bờ vai trần của em Hóa Đơn với chân dài thướt thướt của em Vĩnh Yên cũng đủ làm bọn nó ướm hết mép rồi. 4 người bọn tao cụng ly ầm ầm. Ăn xong thì rủ đi cafe, lại kiếm quán cafe ngồi buôn chuyện láo đến 9 rưỡi mới hô nhau về. Em Vợ Sếp lại nhéo tao bảo đưa Vĩnh Yên về cầm té tạt đầu. Tao bảo ơ con bé này, đi đâu là việc của người lớn bọn anh, cô còn bé về ngủ sớm đi. Nó cười bảo anh nhìn em với chị Vĩnh Yên xem ai to hơn mà bảo em bé. Tao trả lời thẳng thắn cô thấp hơn khoảng 3cm, con bé lại cười bảo em hỏi ai to hơn cơ mà. Tao lảng tránh trả lời nhìn sang bảo Hà Đông to nhất, Hà Đông đang rít cổ nốt cóc sinh tố thì sặc và bảo mẹ lão này vô duyên đeo tả được, nhưng mà đúng đấy, em chỉ thua chị phiên dịch gì gì đấy thôi... Đưa Vĩnh Yên về, trên đường về cũng kể sự tình cho em nghe, em bảo thế thì em phải xa anh nữa à, tao cười bảo chắc là sáng đi tối về thôi. Với Vĩnh Yên tao có chút hạn chế bông đùa, có lẽ vì cái tính cách nhẹ nhàng của ẻm. Ngồi sau ôm chặt, em thì thầm bảo thế thì được chứ đi biệt là em ko cho đi đâu. Ồ hơ, kiểm soát à, tao thoáng nhớ đến em người yêu cũ ở bắc ninh... Đưa em về nhà, em xuống xe dơ má lên chỉ chỉ. Mẹ nó, nêu bình thường đang đùa cợt nhau thì hôn môi cũng hôn, nhưng tình cảnh này đeo biết làm thế nào. hôn thì khác đeo gì là bảo anh yêu em, ko hôn thì thấy thế đeo nào ấy. Với Vĩnh Yên có 1 cái gì đó mang nét âm trầm và nặng chịch, mỗi cử chỉ, mỗi

lời nói đều có trọng lượng. có phải đây là phong cách của con nhà quan ? Tao bảo anh xin lỗi... rồi phóng xe. Về nhà đã thấy tin nhắn từ lúc nào rồi, Vĩnh Yên nhắn anh ko có lỗi, em vẫn chờ anh. Hôm nay lại ko thấy Hóa Đơn liên lạc gì, tao gọi face thì ko nghe, nhắn tin nhớ nhung vài câu, ko thấy phản hồi. Chán. Ra ngoài hút thuốc, cầm đt nhắn tin cho mẹ phiên dịch bảo sang tháng em xuống hưng yên làm dự án đấy, mẹ nhắn lại chị đang định bảo em, sang tháng chị xuống Hà Nội đấy. Tao hỏi xuống làm gì, thì bảo xuống làm cho bọn tổng thầu ý nhưng là làm văn phòng thôi, lão giám đốc hàn gọi, may quá chưa trả chung cư, chị lại thuê tiếp. Tao bảo thế chị em mình cùng công ty rồi, mẹ bảo cũng nghe lão hàn nói chuyện qua rồi. Mẹ bảo sẽ cho con xuống để học dưới này, làm ở quê thằng hàn chó nó mất dạy quá thế nọ thế kia. Tao trêu thế chị bị nó sơ mũi à, mẹ cười nêu được nó sơ mũi đã ngon, đằng này nó khinh mình như mọi, chửi như chó. Mẹ kêu lên làm với lão giám đốc hàn cho thoải mái. Nghĩ bụng đéo hiểu phiên dịch được lương chắc 12 đến 15 triệu là cùng mà tiền đâu để thuê chung cư, lại nuôi con nhỏ nữa nhỉ. Cũng ko dám mở mồm ra hỏi. Trong đầu chỉ mường tượng cảnh chịch bộp với mẹ thôi... Thứ 7 đéo đi làm, Em Vợ Sếp nhấm nhéo gọi điện bảo sao ko đi, tao cười cười bảo nhân viên dám hạch sách trưởng phòng à, con bé bảo nhân viên này có cổ phần ko hề nhỏ trong công ty đâu đấy nhé. Vkl, đây là đe dọa hay gì. Tao cười thế thì anh nghĩ luôn, sợ công ty gia đình nhà em lắm, con bé xuống giọng bảo ko, em trêu tí thôi chứ em là nhân viên của anh, anh bảo gì em nghe hết...Hehe, em còn non lắm. Tao giả vờ bảo báo cáo với nhân viên hôm nay trưởng phòng mệt nên nghỉ, con bé bảo thế em lại làm người ship hàng nhé, bảo thôi khỏi, anh đang ngủ. Cứ nằm thế lướt điện thoại, vẫn ko thấy Hóa Đơn nhắn lại gì, thế đéo nào ấy nhỉ. Hơn 10h thấy tiếng còi pip pip ở dưới, điện thoại kêu, người ship hàng đây. Bỏ khi, chưa cả đánh răng rửa mặt, tao bảo tự lên đi, anh đi đánh răng. Tao mở cửa rồi vào đánh răng, con bé vừa bước vào đã kêu ôi giờ ơi có ai ngủ đến giờ này bao giờ ko. Mẹ nó, nhớ cái hôm 3 đứa nó ngủ ở nhà Hóa Đơn, 10h vẫn lăn lóc, tao dọa đâm tặc đây còn đéo đứa nào buồn gì. Tao kệ mẹ, đánh răng rửa mặt xong mới mò ra hỏi em trốn làm à, nhân viên này phải phạt. Con bé nhe nhẻ đây là em dc công ty cử đi thăm người ốm, phạt gì mà phạt. Tao chỉ nhìn chăm chăm vào đùi nó rồi nói, thấy chân giò là đỡ rồi, được ăn chân giò là khỏe luôn. Cho ôm thuần khiết cái nào, đang định ôm thì mẹ kính cận ở đâu chạy xuống thò đầu vào ghé ghé... 119. Mẹ buông 1 câu rằng cô cậu đóng cửa vào rồi làm gì thì làm nhé. Con mẹ vô duyên thế là cùng, Em Vợ Sếp hơi đỏ mặt. Tao dừng lại ko ôm nữa. Ngồi xuống bảo ko hiểu sao lên văn phòng mà ko thấy anh cứ thiếu thiếu ấy, sắp tới sang văn phòng mới mà anh lại đi dự án thì buồn chết. Tao cũng ko giải thích nhiều, trò truyện lảng nhãng tí đã gần trưa. Vĩnh Yên nhắn tin hỏi anh ăn chưa, em mua pizza qua ăn cùng nhé. chết mẹ, Em Vợ Sếp đang ở đây, nếu đựng hàng thành ra tình ngay lý gian bỏ mẹ. Tao ko nhắn lại gì, phải nghĩ cách đuổi Em Vợ Sếp. Đéo có cách nào lại giờ bài cũ cho ôm thuần khiết cái, đứng dậy, em cũng đứng dậy, tao ôm thuần khiết cơ mà con bé thì ko thuần khiết, nó đẩy đầu tao ra và đưa tay áp mặt tao, vít đầu tao xuống và hôn. Bạo dạn lắm. Tao vô tình đáp lại khoảng 3 giây, hoàn toàn là vô tình rồi dừng lại. Em cũng dừng lại, đi thẳng ra cửa đi về, ko nói gì. Thật rắc rối, lý trí cũng ko kịp xoay sở với tình huống kiểu này. Tự dưng thấy mình ko còn là mình nữa, bức dọc với chính mình. Nhắn lại với Vĩnh Yên rằng anh ăn rồi, ko cần mua cho anh. Anh hơi mệt

muốn nghỉ ngơi chút. Ko thấy Hóa Đơn nhắn tin, thấy khó chịu... Ko hiểu lý do là gì. Cả ngày thứ 7 vật vờ, mẹ phiên dịch thi thoảng lại xuống thò đầu vào hỏi mấy câu vớ vẩn rồi lại quây mông đi ra, nhìn mông của mẹ hôm nay tao cũng ko thấy có hứng lắm dù nó vẫn tròn như thế. Gần 5h chiều mẹ lại thò đầu xuống bảo tối ăn cơm ko chị nấu luôn cho. Tao bảo mỗi câu có. Mẹ bảo mày thế nào đây, tao bảo thiếu hơi gái, bí bách. Mẹ ko nói lại gì lẳng lẳng đi. Tao nói thật, thiếu Hóa Đơn, mấy hôm nay rồi ko có liên lạc gì, cũng chả nói lý do...

Tắm giặt xong vác môm lên ăn trực, bữa cơm mẹ bảo lão chồng kêu dự án kéo dài thêm mấy mục nên chưa về được, nhất quyết phải xong mới về, rồi thì tết thế nó thế kia, rồi thì đi làm đầu năm Sếp lì xì ít... Tao chỉ âm ừ cho qua. Ăn xong bảo em cảm ơn, rồi lại về phòng, cứ bòn chòn trong lòng. Ra trà đá ngồi đánh xèng, đánh đỏ vãi, lần đầu trong đời thắng, đang thắng ăn bữa cũng trúng. Lãi hơn trăm nghìn, cầm về 100 còn lại bảo bo luôn nhé, mẹ chủ quán bảo bo đéo gì, ko tính tiền nước 3 nghìn 1 cốc à mà bo. Mẹ vui tính phết. Đi lang thang ngắm đường, ngắm gái. Khu này nhiều sinh viên, nhiều gái ngon, cũng vui mắt. Mai là chủ nhật, tối thứ 7 các em tập tót ra đường. Vĩnh Yên gọi điện hỏi anh đang làm gì, tao thật thà bảo anh đang lang thang đi bộ ngắm gái, em hỏi đi với ai, bảo 1 mình mà. Em tắt máy xong gọi facetime như kiểu ko tin ấy, em bảo sao lang thang 1 mình thế. Tao lảng chuyện bảo tối thứ 7 đông thật...Vĩnh Yên cau mày rồi tắt máy. Tao đi tí lại kiếm quán trà đá ngồi, hôm nay thắng xèng 100k, uống tet. Ngồi rồi lại đi, ngó điện thoại đã gần 10h, mong chờ tin nhắn hay cuộc gọi của Hóa Đơn nhưng vẫn ko thấy...Lại lang thang định về thì thấy còi xe bip bip phía sau, tao đang đi trên vỉa hè mà beep cái loãn gì, quay lại thì ra là Vĩnh Yên. Em bảo đồ hôm kia, đi đâu 1 mình thế, đi về đi. Tao lại trèo lên xe ngồi sau em, thấy em mặc quần sooc jean cũng rất ngắn, khoác ngoài chiếc áo len mỏng. Chắc vội đi nên ko kịp thay quần áo. Tao vòng tay ôm eo em, dựa đầu vào vai.. Vĩnh Yên chở tao về nhà, tao bảo đi lượn đã, ngồi thế này đang thoải mái. Em hỏi đi đâu, tao bảo tùy em, anh đang hưởng thụ đi đâu cũng thế. Đi lòng vòng ra khu mỹ đình, đường vắng hơn, yên tĩnh, thanh mát, em hỏi vài câu, tao ko trả lời. Bỗng dừng xò đầu ra mấy ông cơ động. Giật hết cả mình... Anh chị xuất trình giấy tờ, Vĩnh Yên bảo nhà em gần đây đi vội quá ko mang, thế anh chị nộp phạt ko mũ bảo hiểm 2 người 300k. Lúc này mới để ý đúng là ko mũ thật. Vĩnh Yên bảo em là cháu chú x ở đội y, mấy ông cơ động nghe nghe. Tao ra xò mẹ tờ 200k bảo các anh thông cảm, em đi vội quá.... 2 ông nhìn nhau ko biết xử lý thế nào... 2 chú cơ động ko cầm tiền mà chỉ bảo lần sau đi thì úp cái mũ vào rồi lên xe bỏ đi, hình như đang bận vụ gì khác chẳng. 2 chú đi rồi tao mới bảo Vĩnh Yên rằng em chú x với chú Y làm gì, những việc nhỏ như thế này cần gì phải nhờ, phiền phức mà lại chịu tiếng mang ơn. V.Y khẽ cười bảo thì tại chú X mấy lần đến nhà em chơi bảo có vấn đề gì cứ alo cho chú. Rồi em kể chú X là bạn thân của bố em, thân nhau từ lúc em còn bé tí, 2 gia đình qua lại với nhau như người nhà, chú đang làm ở y z gì đó, nghe chừng cũng có tí cút sắt. Tao ko quan tâm, bị cắt mạch cảm hứng nên tao bảo Vĩnh Yên đi về thôi. Em chở tao về, tạm biệt em với câu nói quen miệng là lên phòng anh chơi đã, V.Y bảo thôi muộn rồi, mai chủ nhật nó qua.

Tao về phòng, ngả tằm lưng gầy xuống đệm cho đỡ mỏi. Trong đầu lại lan man suy nghĩ về Hóa Đơn, về Vĩnh Yên rồi lân la sang cả Hà Đông với Em Vợ Sếp...

Giấc ngủ không tròn, sáng dậy thấy hơi uể oải, thói quen cầm điện thoại, ko thấy tin nhắn nào. Nằm lười nhác thêm mấy phút thì vùng dậy. Trời nắng nhẹ, chắc còn đợt rét nàng bân nữa là hết hẳn mùa đông, nghĩ đến mùa hè mà đi làm công trường cũng hơi kinh kinh. Đánh răng rửa mặt xong, cầm đt gọi cho Vĩnh Yên định rủ đi ăn sáng thì em kêu đang qua nhà anh rồi nhé. Cách nhau có vài km nên 5p sau đã thấy mặt, nàng tự tin lên thẳng phòng cười tươi như hoa bảo anh dậy sớm thế. Tao bảo ngủ ko ngon, mấy giấc mơ ko đẹp, Vĩnh Yên bảo kể nghe xem thì tao uể oải kể anh mơ thấy em với Hóa Đơn cãi nhau vì anh, ko hiểu có chuyện gì. Vĩnh Yên khẽ nhíu mày, mặt trầm xuống 1 chút rồi hỏi anh có nhớ Hóa Đơn ko. Tao thành thật trả lời có. Vĩnh Yên ko nói gì, trầm ngâm 1 lúc lâu hỏi anh có thích em ko, tao cũng trả lời có. Vĩnh Yên hỏi tiếp nếu sau này Hóa Đơn về thì anh chọn em hay chọn Hóa Đơn. Cái này tao cũng đã suy nghĩ đến rồi nên nói luôn rằng: chuyện về sau khó có thể nói trước, tình cảm với ai nhiều hơn thì ở bên người ấy thôi.

Không khí nặng nề. Tao phải đùa rằng sao em ko hỏi anh liệu anh có chọn Em Vợ Sếp hay là Hà Đông ko, 2 đứa đây cũng xinh đẹp ra phết đấy, Vĩnh Yên mới giãn nét mặt ra khẽ cười và dứ dứ bàn tay vào tao bảo anh vợ vẫn thì em cắt cắt...Tao cũng ko kể chuyện Hóa Đơn ko liên lạc với tao mấy hôm nay, chả kể làm gì.

Đưa Vĩnh Yên đi ăn sáng rồi lại ngồi cafe lê la hết buổi sáng. Vĩnh Yên bảo cuối tuần sau thì dọn về Mỹ Đình ở, rồi tính lịch ngày nào ngày nào. Tao bảo hôm nào chuyển thì anh làm bốc vác cho, nhớ chọn ngày chủ nhật, anh bốc vác ko tính công, chỉ cần ngủ với cô chủ nhà 1 tối là được. Vĩnh Yên nhe răng cười bảo thế thì công anh cao quá rồi...

Tao không nghĩ là có vấn đề gì về việc bận hay ko cầm điện thoại của Hóa Đơn, vì đã mấy hôm rồi, tao nghĩ Hóa Đơn đã đọc nhưng ko phản hồi, lý do tại sao thì tao ko hiểu, tại em muốn loăng ra thì tao nghĩ ko phải vì với tính cách ấy, niềm yêu ấy có loăng thì cũng phải cần thời gian ko ngắn như vậy... Thật là ko hiểu nổi.

Sang tuần làm việc mới, miệt mài làm khối lượng cho dự án mới, đây là làm cho cty Sếp chứ sang tháng tao là quản lý dự án rồi có cc mà bảo tao ngồi gõ excel xoay xoay nữa. Thứ 3 lên văn phòng tổng thầu theo cuộc hẹn của lão giám đốc hàn gặp phía chủ đầu tư. Chủ đầu tư là 1 ông người Việt, to béo nhưng cũng rất có nét trí thức, ông giới thiệu ông với 1 lão ng hàn nữa đứng ra làm chung, chủ yếu là lão hàn còn ông thì hiện vẫn đang sinh sống bên hàn quốc. Thật là ngược đời, thằng hàn thì sang việt còn thằng việt lại ở bên hàn, nhưng kệ mẹ chúng nó. Đại khái là chả có thầu bè đéo gì hết, thằng tổng thầu được giao cho làm luôn. Các vấn đề liên quan đến báo giá thì thằng hàn đầu tư sẽ chốt. Trong quá trình làm việc thì tổng thầu phải lo tất thủ tục pháp lý nọ kia, chủ đầu tư chỉ ký thôi. Cái này thì tao ko lạ, trong đầu nghĩ chỉ ngại vấn đề thanh toán thôi. chủ đầu tư kiểu này ghê răng lắm. Cơ mà đây là việc của giám đốc với nhau. Tao chỉ quan tâm về mặt quy mô, tiến độ yêu cầu...

Đợt không khí lạnh về cũng là cuối tuần, được mấy ngày nắng ấm thì giờ lại lạnh, mưa. Nào hết cả nề. Tối thứ 6 nằm đắp chăn ngủ từ 9h tối. Vậy là 1 tuần rồi Hóa Đơn đéo liên lạc gì cả. Mẹ nhà nó. Đang trùm chăn kín đầu xem haivl thì mẹ kính cận gọi cộc cộc bảo nhờ tí, nhờ cái mẹ gì ko biết. Mẹ nhờ lên lấy hộ cái chăn để ở nóc tủ, hôm trước nóng cất mẹ mất mà giờ lạnh lại phải lôi xuống, tao bảo thôi

lôi xuống làm gì, xuống đây ngủ tạm với em vài hôm, chắc giờ chỉ lạnh vài hôm thôi. Mụ bảo tao mà chưa chồng con gì thì mày ko phải nói, cười hé hé.

Tao lên với hộ cái bịch chần, bụi bay mẹ vào mắt. Chạy luôn vào nhà tắm của mụ để rửa mặt, rửa một hồi mới hết, tìm khăn lau tay thì thấy ren rùng dây dợ linh tinh ở móc, và bất ngờ hơn là thấy 1 cái toy ở chỗ để dầu gội đầu...

Đi ra thấy mụ đang gỡ gỡ chần ra, tao bảo trong nhà tắm nhà chị có con gì nhìn ghê vãi. Mụ tròn mắt ngẩng mặt lên bảo con gì đâu, chị vừa tắm xong mà. Tao vẩy vẩy mụ với về mặt sợ sợ rồi chỉ chỉ vào trong nói chị lại ngay đây mà xem, nhìn ghê vãi. Mụ đứng vội dậy chạy lại, có vẻ tưởng thật nên đứng nép nép phía sau tao, 2 tay ôm lấy cánh tay tao. Tao chỉ chỉ bảo chị nhìn kia, cạnh chai dầu gội có con gì trong trong đấy. Tao quay xuống nhìn mụ, mụ khi này đã hiểu ý, mặt đỏ bừng đưa tay vỗ bốp bốp và lưng tao bảo vớ va vớ vẩn. Tao hỏi tiếp con đây là con gì. Mụ bảo bình thường mà, nhu cầu thôi, giống như cánh đàn ông bắt sóc bỏ lọ thôi, mặt mụ vẫn chưa hết đỏ. Tao chêm thêm câu nữa bảo ơ em hỏi nó là con gì sao chị trả lời đi đâu đấy. Mụ quay ra chỗ gỡ chần thùng thẳng bảo nó là dương vật giả, chị mua lâu rồi. Tao tiến lại gần rồi bảo cảm giác thế nào, mụ bảo ko thích bằng thật, tao lại dày mặt hỏi sao thế, mụ trả lời thì mày cảm giác giống như khi mày quan hệ và khi mày được handjob ấy, mà hỏi lắm thế. Cái này là bình thường mà.

Tao cười cười nhìn mông mụ, vẫn tròn lẳn, hôm nay trời trở lạnh, mụ mặc quần leggings dạng len, đứng thì không sao nhưng khi cúi làm quần giãn ra thì tao nhìn rõ nội y, mụ mặc cái quần lót ren màu đen thì phải, lộ hết nửa mông. Mụ lấy chần xong quay ra bảo tao cất hộ chị cái túi lên nóc tủ cái, tao bảo thế ko có em thì chị lấy xuống cất lên thế nào. Mụ kêu bắc ghế chứ sao nữa, tao bảo thế giờ chị cũng bắc ghế đi, cái gì cũng nhờ thế. Mụ nhìn nhìn lườm lườm rồi bảo éo thềm nhờ nữa rồi ra lấy cái ghế, đứng lên ghế vẫn phải kễnh chân 1 chút mới đẩy được hăng cái túi vào trong. Tao cười trêu đấy, làm được mà cứ nhờ...Mụ ko nói gì, mặt xì xì.

Hỏi mụ có thích loại gai góc ko thì mụ bảo dờ mà dùng loại đấy à, ghê bỏ mẹ, 2 chị em đàm đạo dâm dật 1 lúc, mụ lại kê ghế để với với cái túi lằm bằm rằng quên mẹ ko thay vỏ gối, tao tiến lại bảo thôi để em với cho, mụ bảo khỏi khỏi. Tao vẫn tiến lại, mụ đứng ghế kễnh chân, mông tròn rõ mồn một. Ghế cũng chỉ thấp thấp thôi nhưng mụ đứng lên kễnh chân thành ra mông nhô cao. đứng cách mụ cỡ 30cm thì dừng lại, mụ với với, thế nào lại trượt ghế, tao tiện tay đỡ bảo đẩy để em lấy cho thì ko nghe. Mụ chỉ bảo mẹ tí thì ngã. Tao với cho mụ xong, mụ rút vỏ gối ra rồi đưa túi lại bảo quăng lên hộ chị phát. Xong mụ đi ra giường với với gối tít ở cạnh trong. Chổng nguyên bộ mông vào phía tao. Tao lại gần hỏi chị mặc quần lót ren à, mụ giật mình đứng dậy, mặt lại đỏ lên rồi. Tao cười bảo khi nào cần thì em giúp chị được mà dùng con vật ghê ghê kia làm gì. Mụ hít thở vài hơi rồi bảo cậu còn non lắm, cười hihi.

Tao tiến lại, ôm nhẹ nhàng, tay xoa xoa mông rồi từ từ luồn vào trong. Quá là nhóp nhóp. Mụ kính cận nhắm mắt, chủ động dạng chân, tao vuốt vuốt khe cỡ 5 phút rồi đưa ngón tay vào móc móc 1 hồi, nước đầm bàn tay, mụ bắt đầu lùa tay vào thẳng nhỏ của tao nhưng tao giữ tay lại. Tao khẽ nói vào tai mụ là chị hưởng thụ đi. Mụ bỗng đẩy tao ra, mụ ngồi xuống giường, tao hỏi sao thế, mụ ko nói gì. Tao tiến lại khẽ bóp bóp ngực mụ qua lớp áo. Tao bảo để em thử con vật kia xem thế nào

nhé, tao vào lấy cái toy ra, bắt đầu đẩy nhẹ mụ xuống giường, lột quần mụ ra. Quả là 1 con bướm xinh. Tao sử dụng toy mà già, mụ rên ư ử, nước ướt 1 mảng ga. Kể ra nghịch thế này cũng vui phết. Đến khi mụ giữ tay tao, khép đùi lại thì tao dừng. Mụ nằm im cỡ 3 phút mới mở mắt, nhìn tao cười bảo sao chị tự làm ko được như thế này nhĩ. Rồi mụ ngồi dậy bảo để chị chiều em nhé, rồi lần mò định cởi quần tao, thằng nhỏ của tao dường như qua cơn kích thích nên giờ ỉu xiu. Tao giữ tay mụ lại bảo để khi khác chị nhé...

Chả hứng thú cho lắm. Về nhà ngủ 1 mạch, sáng dậy thấy ướt quần. Có lẽ hôm qua mộng tinh rồi, bố khỉ, lâu lâu ko làm gì lại thêm 1 phen kích thích tối qua, hậu quả này đúng là ko tránh khỏi. Mấy chị em hỏi có đi làm ko, tao bảo ko, đang đi có việc rồi. Nằm tiếp đến trưa cố lê thân đi ăn rồi lại về nằm đọc báo cày phium tiếp. Lạnh này lười dậy bỏ mẹ. Xem hết vài ba phim thì hết buổi chiều. Ngồi dậy lấy quần áo đi tắm, định đéo tắm đâu nhưng nghĩ mai còn phải đi bốc vác cho Vĩnh Yên, đéo thể để cái người hôi mù với cái đầu bết tóc được...Tắm tấp xong thì cũng tỉnh cái thằng người.

Điện thoại có tin nhắn, với với cầm xem thì là Hóa Đơn nhắn tin, chắc là nhắn từ lúc tao đang tắm, thấy mười mấy dòng rồi...

Hóa Đơn nhắn: Giờ là nửa đêm, ko ngủ được, nhớ anh vô cùng, em định rằng sẽ ko nhắn tin cho anh nữa nhưng em ko làm được, nếu thế thì em ko phải là em. Tao nhắn lại ngay em làm sao mà cả tuần ko nhắn tin gì, anh nhớ và lo lắng. Đợi 1 lúc thì Hóa Đơn mới trả lời, dài dòng, rất là dài dòng, rằng em ấy nghe nguồn tin là từ khi em đi, tao buồn bã sâu muộn một thời gian, rồi thì đợt này hay đi lại với Vĩnh Yên, rồi thì chuyển công ty nọ kia, đại khái là em vẫn theo tao từng bước, nhưng em nghĩ ko muốn tao vì em mà phải phân vân nhiều chuyện, kể cả việc tình cảm hay là công việc. Em ấy bảo muốn để anh tự lựa chọn. Rồi bảo Vĩnh Yên cũng là ng tốt, ngoan, xinh... Vậy là tao hiểu mọi chuyện rồi. Em là đang ghen, vì ở xa nên đéo làm gì được, quay ra tức giận, giận dữ tao nên đéo thèm nhắn tin. em ấy vừa bảo Vĩnh Yên thế nọ thế kia là nói bóng gió, thử lòng tao thôi. Tâm lý của em anh lạ đéo gì.

Tao ko nhắn lại gì, cho em gõ xong hết, im vài chục giây tao mới trả lời gãy gọn. Anh từng nói với em rồi, tương lai thì anh ko nói trước được nhưng cho đến lúc này trái tim anh vẫn yêu em ko biết nhường nào mà kể. Tao chỉ nói vậy thôi, nếu nói đúng hơn thì phải thêm câu mặc dù trái tim anh có 1 chút rung động với Vĩnh Yên rồi. Nhưng đại đéo gì mà nói thế

Hóa Đơn nhắn lại hỏi anh nói thật ko. Tao lại khẳng định thêm 1 câu: 1 tuần qua ko liên lạc đc với em, trong lòng anh khó chịu, bức dọc, anh sắp không còn là anh nữa rồi. Hóa trả lời ngay bảo tuần vừa rồi em cũng như người mất hồn ý, cứ cầm điện thoại định gọi định nhắn rồi lại thôi rồi cứ loay quanh như đĩa đồ hơi, hihi. Mẹ nó, vừa đẩy lại hihi rồi. Bọn tao quay trở lại chat chit vui vẻ hơn, Hóa Đơn bảo tạm thời em cho anh qua lại với Vĩnh Yên đấy, khi nào em về thì thôi, hihi. Tao bảo thế cho anh qua lại với Em Vợ Sếp và Hà Đông nữa nhé. Hóa Đơn bảo á à, tình báo của em cũng bảo anh dạo này còn hay chở Em Vợ Sếp đi đâu lắm nhé, cứ coi chừng. Em ở xa ko cắt được thì Vĩnh Yên nó cũng cắt cho đấy...Tao hỏi tình báo của em là ai, em kêu bí mật.

Trong đầu tao phán đoán, chắc chắn ko phải Vĩnh Yên rồi, Em Vợ Sếp chẳng, nhưng cũng ko hợp lý. Vậy thì là Hà Đông, có thể Hà Đông là người ngoài cuộc nhất nên chuyện trò với Hóa Đơn vô tư, có gì thì kể hết. Nghi lắm, con mụ này dẻo dễ chơi rồi, môm thì lúc nào cũng gọi mình honey mà mình đã sơ mũi được gì đâu, cái hôm từ phòng mình về ra đến cửa nó còn kéo áo ra hờ vai, bật dây tạch phát rồi nháy mắt. Mẹ nó, mỗi hận này tao sẽ để trong lòng, có cơ hội thì em chết với anh nhé sư tử Hà Đông.

Lâu lắm mới liên lạc, nói chuyện luôn 1 mạch đến 7h tối thì em bảo bên em là 2h đêm, tao bảo em ngủ đi, từ sau có gì cũng phải ăng ra chứ cấm được im ắng kiểu đây, Hóa Đơn nhẩn lại kêu em biết rồi, ăng ăng. rồi chụt chụt.

Được giải tỏa tâm trạng, con người nó cũng thoải mái hơn, huyết sáo khóa cửa đi ăn cơm, mụ kính cận gọi với xuống hỏi đi ăn à, mua hộ chị gói mì chính, tao bảo tí nữa đèn đi nhé. Mụ bảo vớ vẩn. Đi làm bát cơm bụi, ăn lèo cái thì hết. Về quán tạp hóa mua cho mụ gói mì chính, lên phòng bảo mụ cần gì phải mì chính, có vị ngọt đôi môi đây rồi, mụ cười hihi rằng chưa thử chưa biết môi cậu có ngọt ko, hihi. Nghe giọng mụ hôm nay có vẻ gì đấy gọi đòn lắm. Tao lượn xuống luôn ko cả lấy tiền.

Giờ phải điều tra xem có đúng em Hà Đông tung tin cho Hóa Đơn hay không. Tao nhẩn tin Hà Đông bảo em đang làm gì, anh tự dưng nhớ nhớ em. Hà Đông nhẩn lại ngay trời, honey hôm nay lại có thời gian nhớ em cơ á, tưởng đang ôm ấp Em Vợ Sếp hay đang đi lượn phố với Vĩnh Yên, hoặc chí ít cũng đang bận rộn nhẩn tin với Hóa Đơn chứ lại có đầu óc nghĩ tới thân già này sao. Tao bảo các nàng mỗi người mỗi vẻ, vì anh thấy em cáo già quá anh ko nhai được nên ít nói chuyện với em thôi. Con bé nhẩn um um em còn ngây thơ mà. Mẹ cha nó, như kiểu giả học sinh bị hấp diêm ko bằng.

Hà Đông hỏi tao có chuyện gì thì khai ra đi, tao nhẩn ko có gì, chỉ là nhớ đến em thì hỏi thăm thôi. Nó kêu nhớ thì qua đây với em đi honey, tao bảo xa vl...Hà Đông ko nhẩn gì, lúc sau thì gọi điện bảo em đang định đi xem phim với mấy đứa bạn, anh có đi cùng em ko. Tao bảo đi riêng thì đi, nó rằng ko được, mấy đứa nó rủ nhau rồi nên nó ko tách riêng được. Tao hỏi xem ở đâu thì nó kêu ở mỹ đình gần chỗ anh còn gì. Tao bảo thôi đáo đi. Con bé xí xí rồi im. Thế là đáo khai thác được gì...

Quay ra hỏi đối tượng hơi khả nghi là Em Vợ Sếp. Hỏi em dạo này có hay liên hệ với Hóa Đơn ko thì em ko chả liên hệ gì bao giờ, chỉ comment trên fb chứ ko chat chit riêng phát nào. Mà dạo này thấy chị ấy ít lên sóng. Con bé nói tự nhiên lắm, có lẽ loại khỏi danh sách tình nghi được. Lúc này thì lại càng nghi ngờ con sư tử Hà Đông kia lắm chuyện lắm môm. Có thể nó ko có ý gì đâu nhưng do thói quen nói lắm mà ra. Em Vợ Sếp nhẩn bảo lạnh thế này mà được ôm anh thì thích lắm nhỉ, tao bảo khó gì đâu, qua đây đi anh ôm cho cái rồi về, con bé bảo muốn ôm lâu lâu cơ, tao trả lời ôm lâu thì ko thuần khiết đâu. Ờm hihe bảo em có cần thuần khiết đâu, là anh cứ nói môm thuần khiết đây chứ. Chết thật. Tao nhẩn thế qua luôn đi, anh tắm rửa thơm tho sạch sẽ rồi. Em Vợ Sếp gửi hình dê cụ bảo nghe nói ngày mai có ai đó đi chuyển nhà hộ chị Vĩnh Yên, thôi tối nay tha cho anh để mai anh lấy sức. Mai em cũng đi chuyển nhà hộ đấy. Nghĩ bụng thế lại tốn suất ăn vô ích rồi, toàn

tiểu thư mà đi chuyển nhà thì chắc chỉ ngồi gấp quần áo rồi bàn luận thời trang hết ngày...

Nghĩ quả không sai. Chủ nhật trời ko mưa, hừng nắng, đỡ lạnh. Rét mùa này chỉ vậy mà thôi. đến nhà thì Vĩnh Yên xuống đón. Mặt tươi như hoa, dẫn lên phòng thì đã thấy Em Vợ Sếp đang chém gió phành phạch với 2 đứa ở cùng nhà Vĩnh Yên. Tao liếc qua, 1 đứa lần trước đã gặp, thể loại xôi thịt ngon mắt, 1 đứa còn lại chắc là đối tượng mà Vĩnh Yên kể hay có bạn trai đến. Thấy tao, con này đứng dậy nhìn tao rồi bảo ơ người yêu Vĩnh Yên đây hả. Vĩnh Yên mỉm cười ko nói gì. Con bé kia tiếp chào anh, rồi quay sang Vĩnh Yên bảo thế mà bà giấu kỹ quá. Có vẻ hơi gai mắt nên Em Vợ Sếp cất lời anh ý là người của công chúng đấy ạ. hihi. Tao giữ vẻ mặt bình thản có phần lạnh lùng chào xã giao ít câu. Tao cảm giác con bé mà hay đưa bạn trai về kia có nét đơng đưa lắm, bảo sao Vĩnh Yên kêu ko hợp là đúng rồi. Vĩnh Yên bảo đồ của em chỉ có ít quần áo, gấu bông, chó bông, ít sách thôi. tao bảo thế thì đơn giản, đi vào phòng nó thì ối mẹ ời, 3 con gấu bông to người ôm ko xuể, 1 con bé hơn, với 1 vali to đùng, 1 va li bé và 7-8 thùng các tông, hỏi ẻm thùng gì thì bảo toàn quần áo thôi. Vt thế mà kêu có ít thôi. Tao bảo mấy con gấu kia bỏ đi, anh tặng em con gấu này biết tự tắm giặt, tự ôm, mùa đông thì ấm mùa hè thì mát. Tao vừa nói vừa chỉ chỉ vào ngực, Vĩnh Yên bĩu môi ko nói gì, nhìn cực cute.

Cũng may ko nặng lắm, tao gọi 1 xe tải thùng kín loại 800kg, bê hết món kia xuống, dù ko nặng lắm cũng tuốt mồ hôi. Xong thì Vĩnh Yên với Em Vợ Sếp đi trước, cho tao địa chỉ, tao ngồi trên xe tải. Nhìn 2 hot girl ngồi xe Sh của Em Vợ Sếp mà lão lái xe tải bảo chầy dãi hỏi 2 đứa kia đứa nào là người yêu chú, tao trả lời cả 2 luôn. Lão cười khà khà dâm dật bảo được cả 2 đứa kia phục vụ thì chú khác gì vua. Mẹ thằng cha dâm đăng, nhưng mà ý tưởng này cũng hay đấy.

Đến nơi tao bảo tay lái xe bê cùng em, hân bảo cho anh thêm trăm nữa, ừ thì trăm nữa. Bê hùng hục, nhà Vĩnh Yên ở tầng 8, chung cư này đẹp, rộng rãi hơn chỗ trung hòa của Hóa Đơn, có 3 phòng ngủ. Lên phòng thấy full đồ đạc, Vĩnh Yên bảo đồ nó sắm từ đầu, cho thuê bao gồm cả đồ, trước là 2 vợ chồng ông bà bà người hàn quốc ở. Vừa rồi 2 ông bà đẩy về nước, bảo Vĩnh Yên cho mấy đứa cũng người hàn thuê nhưng đúng đợt Vĩnh Yên muốn chuyển nên thôi ko cho thuê nữa. Bê hết đồ đạc vào thì thở hồng hộc, mở tủ lạnh thấy có mấy chai nước lọc, ra ngồi bệt, tu phát hết chai. Vĩnh Yên nhìn âu yếm hỏi anh có mệt ko. Tao lắc đầu, thở ko ra hơi.

Em Vợ Sếp ko biết đóng cái vai trò gì trong cuộc chuyển nhà này, chắc là vai trò sắp xếp vác vác quần áo treo vào tủ cho Vĩnh Yên. 2 đứa vừa sắp xếp vừa bàn nhau chuyện quần quần áo áo mà đến gần trưa mới xong. Tao bảo Em Vợ Sếp chở tao về chỗ nhà cũ của Hóa Đơn lấy xe, nó bảo ơ anh vẫn ở đây à, thế mà em đang định thử vác. Tao quay mặt đi bảo anh về rồi nhé, cứ thử tự nhiên...Vĩnh Yên bảo đi ăn đã nhưng thôi, người mò hôi nhóp bỏ mẹ. Giục Em Vợ Sếp chở về thì 15p sau mới về, tao ngồi sau, tự tiện ôm eo ẻm như ng yêu, ẻm ko nói gì, chỉ chuyện quần áo vác bảo tưởng bà này ko ăn chơi mà xem quần áo thấy ko thiếu thứ gì, tao hỏi có lọt khe, ren lưới ko, Em Vợ Sếp nói to đã bảo ko thiếu thứ gì mà lại. Ai chà, thế là cũng có hàng. Từ mỹ đình lên cầu giấy hơi ngắn thành ra chỉ kịp ôm eo xoa đùi ngoài quần Em Vợ Sếp tí thì đến nơi. Tao xuống hầm lấy xe, gặp ngay đứa cùng

nhà cũ của Vĩnh Yên, con bé đang đưa ấy, con bé chào thề thốt mà mắt cứ nhìn tao chăm chăm, nói hỏi chuyện mấy câu cơ mà tao trả lời lạnh nhạt. Kiểu người này tao ko thích, rất ko thích...

Về tắm giặt sạch sẽ mới thấy hơi đói, lên phòng bà kính cận hỏi có gì ăn ko. Mụ đang nằm vắt chân xem điện thoại buông ra 1 câu có chị mày đây có ăn ko rồi cười khinh khích. Mụ này cảm giác như người đa nhân cách, có lúc thì lịch sự non nớt nói tí đã đỏ mặt, có lúc thì lại thể hiện sự già dơ lọc lõi. Có lúc lại như hồ ly tinh...Tao thì chưa từng nghĩ sẽ chịch mụ ấy đâu, mà nghĩ cũng khổ, cứ xa chồng biệt, lão chồng thì đeo hiểu sao cũng đeo chịu về, có phải còn trẻ trung gì đâu. Có thể sau lần bị cầm sừng nên lão chán chường thì phải. Có lẽ lần sau gặp thì phải động viên tâm sự cho lão về gần mà làm, để con bướm xinh kia cô đơn thật là lãng phí. Với lại càng như thế thì càng xa cách, mụ kính cận yêu chồng lắm nhưng nếu cứ mãi vậy thì cũng nản lòng thôi...Khi đó thì ai có thể trách ai được.

Tao quay xuống luôn, mụ cười bảo chưa gì đã sợ thế, có mì miễn ăn gì thì vào tự nấu. Tao đang theo dòng suy nghĩ nên xuống luôn, ko trả lời gì lại. Làm điều thuốc ngâm nghệ, xong điều thì mụ kính cận xuống bảo đưa tiền bảo hôm qua chưa trả tiền mì chính, tao cười nói tiền nong gì, ăn trực nhà chị bao bữa em có đưa tiền đâu, chưa kể suýt ăn chị mấy lần. Mụ cười cười chạy vào dứ dứ tao kiểu thẳng vớ vẩn, tao túm tay, 2 chị em giằng co giằng co thế đeo nào ngã ụch vào đệm. Tao vội ngồi dậy, phải lý trí. Tao bảo nói thật em thương chị lắm, mụ cũng ngồi dậy cạnh tao bảo thương gì. tao nói thì tuổi xuân chẳng được bao lâu mà cứ sống 1 mình xa chồng như vậy, thật đáng thương và đáng tiếc. Mụ thở dài...1 lúc thì mụ bảo muốn buông xuôi lắm rồi.

Rồi mụ đứng dậy, đi về phòng. Tao nói với theo chị cố lên, cố lên, cố lên. Mụ ko nói, đi thẳng, bờ mông tròn trịa rung rung như muốn khóc.

Vĩnh Yên gọi điện bảo tối qua ăn cơm, em nấu cơm. Tao bảo em cũng nấu cơm á thì nó kêu đừng ngạc nhiên, cứ qua ăn thì biết.

Tao đi tắm giặt rồi phi qua luôn, thấy em vẫn đang dọn dẹp nhà cửa bảo thế mà mời anh ăn cơm, nàng cười tươi bảo em mời tối chứ mời bây giờ đâu. Tiểu thư cũng động mồ hôi lắm tắm, e răng vừa dọn dẹp nhà mới 1 hồi. Tao bảo thôi có gì từ từ dọn hoặc thuê người dọn như kiểu Hóa Đơn ấy, Vĩnh Yên bảo em cũng tính thế nhưng dọn qua qua đã. Vĩnh Yên bảo chờ em tắm xong thì đi chợ với em nhé. Tao ngồi ghé sofa, bật tivi xem, tự nhiên như nhà mình. Đồ đạc trong phòng đẹp ra phết, người mua sắm sắp xếp khá tinh tế. tivi chả có gì, lôi điện thoại ra thấy có yêu cầu kết bạn mới, chính là cô bạn đang đưa của Vĩnh Yên. Tao đồng ý, vào xem ảnh thì thấy cũng chanh xả ra phết, cơ mà so với Vĩnh Yên hay Hóa Đơn hay Em Vợ Sếp hay Hà Đông nữa thì có vẻ ở 1 tầm thấp hơn. Nó nhắn tin, hihi nhìn anh bên ngoài đẹp hơn trong ảnh, mà anh có ng yêu xinh quá nhỉ, em tưởng a là ng yêu Vĩnh Yên hóa ra ko phải. Chắc nó xem ảnh trên fb của tao mấy lần Em Vợ Sếp với Hóa Đơn chụp tag vào các kiểu. Tao nhắn tin bảo anh đã có ng yêu đâu, đúng hơn là đã có nhưng hiện thì chưa. Con bé hỏi lại thế là sao ạ. Tao trả lời ng yêu a đi bên, chưa biết lúc nào mới về. Tao chỉ nhắn đến thế, nó nhắn thêm mấy câu gì nữa tao đeo để ý. Với bọn này chỉ mời nhẹ vậy thôi rồi bỏ mặc. Thế mới hút. Tao cũng chả thích gì nó đâu cơ mà để cho nó thích tao thì kệ mẹ nó.

Vĩnh Yên tắm xong, mặc váy xòe xòe ngắn ngắn, mặc quần tất mỏng dính, ở trên mặc áo phông. Tao bảo trời này cần gì quần tất cho nóng, em kêu nhưng mà tối vẫn lạnh đấy. Rồi ko hiểu nghĩ thế nào đi vào phòng, tí sau đi ra thì thấy cởi tất rồi. Kêu kẻ ra cũng hơi nóng. Tao nhìn chăm chăm vào cặp chân, đùi. Ko hờ hững nhưng vẫn gợi cảm. Vĩnh Yên bảo nhìn gì mà nhìn, nhìn cho xin trăm nghìn. Tao rút ví ra lấy tờ 100k bảo cho nhìn thêm tí, Vĩnh Yên khúc khích lại ngồi cạnh tao, giả vờ vén vén lên đc 5cm nữa, tao lại rút thêm tờ 200k bảo vén thêm tí đi, Vĩnh Yên cười hihi kéo váy xuống, khoác tay tao. Bảo ơ này trả tiền xe hết bao nhiêu em gửi anh, tao bảo vén cao thêm tí thì ko phải trả gì hết. Em dứ tay vào trán tao bảo chỉ được cái mồm. rồi dựa vào vai. Mùi cơ thể nàng ko biết dùng mỹ phẩm hay sữa tắm gì mà thơm ngọt ngào lắm lắm. Tao choàng tay qua vai, nói với Vĩnh Yên rằng Hóa Đơn bảo trong lúc này thì cho anh quan hệ với em, còn khi Hóa Đơn về thì tính tiếp. Vĩnh Yên khẽ nhúu mày bảo anh điều vừa thôi. Tao rút điện thoại ra cho đọc đúng đoạn Vĩnh Yên bảo thế rồi cất luôn. Vĩnh Yên cười bảo nó nói đùa thôi mà, hơn nữa em ko ko ai cho hay cấm gì hết, em muốn mọi thứ tự nhiên, em hi vọng sau này anh sẽ chỉ có em trong tim thôi...

Bọn tao hôn nhau hồi lâu, tay tao đưa xuống xoa đùi, mẹ nó, quá thể mịn. Định tiến vào tí thì em giữ lại, tao đành đưa lên bóp bóp ngực 1 hồi, ko thấy em ý kiến tao lại đưa xuống mà chậm rãi đưa tay vào khe. Lần này ko vấp phải kháng cự, day day 1 lúc thì nước tràn bờ đê. Vĩnh Yên rùng mình bảo ko được đâu anh. Tao hỏi phòng em là phòng nào. Nàng cười bảo em ở 1 mình thì phòng nào chẳng là phòng em. Tao đứng dậy, kéo Vĩnh Yên đứng dậy, hôn nhau tiếp, vừa hôn vừa tiến vào phòng gần nhất...

Vào phòng. Vẫn đứng, hôn hít mấy hồi thì Vĩnh Yên bảo em yêu anh, thật sự yêu anh. Em nhấn mạnh từ thực sự yêu anh như đó là câu hỏi anh có yêu em ko. Tao sưng lại 1 chút, biết trả lời thế nào đây, nói yêu thì ko thể nói bừa được. tình cảm thực sự thì nó ở trên mức thích, nó đang ở mức rung động, có nhớ nhưng, nếu đơn thuần là chăn rau thì khuya môi múa mép mấy câu ngọt ngào để chén. Nhưng đây ko phải như vậy, đặc biệt là đối với Vĩnh Yên. Tao khẽ thì thào nói lại ngay lúc này thì đang rất yêu. Đúng là 1 câu nói nước đôi. Vĩnh Yên mỉm cười nói, em biết anh có tình cảm với em, còn mức độ nào thì ko quan trọng đâu anh. Rồi em chủ động hôn tao, loay hoay 1 chút thì tao đã cởi xong áo, tao úp mặt vào rồi từ từ cảm nhận. Cái quần lót của em được cởi ra cũng là lúc quần tao bung cúc, hình như em chủ động cởi giúp tao. Nhẹ nhàng, chật trội, trơn trượt, đủ một cơ sở sắc thái rồi kết thúc bằng tiếng rên to em yêu anh quá anh ơi...

30p sau mới vùng dậy. Vĩnh Yên vẫn chưa muốn dừng, bảo cho em ôm anh thêm 1 lúc. Lại ôm thêm chục phút thì thôi

Mặc quần áo xong, Vĩnh Yên má vẫn hồng hồng bảo anh đưa em đi chợ nhé. Tao bảo anh ăn em no rồi, nàng cười rạng rỡ. Tao bảo thôi đi ăn quán, anh chưa tin tưởng lắm về tay nghề của em. Nàng bĩu môi bảo đừng coi thường, chẳng qua chung với mấy người mà ko ai thích nấu nên mới ko nấu, giờ em ở 1 mình sẽ tích cực nấu. Nấu cho anh ăn luôn. Tao nghĩ bụng chắc nấu 3 hôm thì chán ngay chứ gì, nói là nấu có phải chỉ nấu ko đâu, còn đi chợ, còn nhặt rau, lát thịt...Làm được bữa cơm

đơn giản cũng mất cả tiếng. Tao bảo ừ thôi để hôm khác nấu nhé, hôm nay ăn quán cho nhanh. Vĩnh Yên vẫn tươi như hoa bảo thôi được, chiều anh.

Đi ăn về 2 đưa lại ngồi xem tivi, được tí xuôi cơm thì tay chân lại ngứa ngáy, lại đưa vào phòng. Lần này là phòng ngủ của em, lại vật nhau ra mà đưa đẩy. Cơ thể mịn màng, mùi thơm thoang thoảng, thêm 1 lần nữa yêu thương. Phê ko tưởng, tuy ngày thường nhẹ nhàng là thế mà trên giường Vĩnh Yên ko hề đơn giản....Các cụ bảo trường túc bất chi lao, Vĩnh Yên chân dài...

9h thì tao bảo anh về thôi, mai đi làm rồi. Vĩnh Yên tiến chân tận tầng 1, ôm hôn mấy hồi mới về được. Về phòng, nằm nghĩ ngợi, rồi tặc lưỡi thôi kệ, nước chảy bèo trôi. Hóa Đơn nhắn tin, tao chỉ kể chuyện hôm nay cùng Em Vợ Sếp chuyển nhà giúp Vĩnh Yên thôi, các chi tiết về sau ko dám kể. Hóa bảo nhìn anh với Vĩnh Yên cũng đẹp đôi phết đấy, tao hỏi có đẹp bằng em ko thì cô nàng hiha cười bảo tất nhiên là không...

Thời gian trôi, nắng đã vàng hơn. Nhặng cái thì hết tháng giêng âm lịch cũng là hết tháng 2 dương lịch. Bước vào tháng 3. Tao chính thức làm cho bên cty hàn, ban đầu thì đi cùng lão giám đốc người hàn sáng đi tối về, được 1 tuần thì lão hàn bảo ko đi nữa và bảo tuần lão chỉ xuống 1 buổi hoặc có việc gì mới xuống thôi. Cty cho tao cái thẻ mai linh bảo hỗ trợ 5 triệu tiền đi lại. Thừa thì bỏ tiền túi mà ko hết 5 triệu cũng ko được lấy về. Thế là tao cũng đi đi về về bằng taxi, ngại đáo gì. Hôm nào lão người hàn đi thì tao đi kè, ko thì tự đi. Ở công ty hàn thì mỗi tuần có họp 1 buổi vào thứ 2 ở văn phòng, tất cả quản lý dự án, chỉ huy trưởng đều tham gia. Trong đội người việt thì có mỗi tao là quản lý dự án, có mấy tay chỉ huy trưởng ng việt nữa. Tao cũng được sắp xếp 1 chỗ ngồi ở văn phòng cơ mà ko mấy khi ngồi, vì có thời gian thì tao qua bên cty Sếp ngồi, trao đổi công việc và yêu thương các em kế toán. Công ty cũ hay gọi là công ty phụ cũng ăn được gói phụ trợ, dự án này bé hơn nên gói trị giá có hơn 6 tỷ.

Công ty phụ sau khi sáp nhập thì cũng chuyển văn phòng lên chung cư ở khu mỹ đình. Đúng là có 1 phòng dự án, sơ đồ công bố tao là trưởng phòng, tao cũng chưa quan tâm đến lắm. Vẫn 3 nàng công chúa và thêm Vợ Sếp có chức danh phó phòng dự án. Bọn cty ai cũng ngạc nhiên bảo sao Vợ Sếp lại kiêm 1 chân phó phòng dự án làm gì, trong mắt chúng nó mấy đứa dự án là từ công ty xây dựng con con ghép vào, bọn nó có vẻ coi thường lắm. Tao cũng chả rõ bên mảng kia hoạt động có mạnh ko, doanh thu có lớn ko nhưng thấy các cháu hay xì xào về phòng dự án. Em Vợ Sếp kể là bị chuyển sang bên vận tải nhưng ẽm đáo chuyển, ai làm gì được em, em cứ ở đây cho vui. Vợ Sếp cũng lắc đầu kêu ko bảo được đi út đâu. Thế là 3 mỹ nhân vẫn diễn hằng ngày, cũng bảo chả thêm chơi với bọn kia. Vĩnh Yên cũng bảo bọn kia vớ vẩn. Mấy thằng bên vận tải thấy gái đẹp cũng le ve sang vài lần xong thấy 2 chị Em Vợ Sếp ngồi đấy cũng ko dám vào. Sếp thì lên chức giám đốc công ty, chả biết thêm việc gì mà thấy căng thẳng lắm. Vợ Sếp thì mừng ra mặt, như kiểu quy về 1 mối là ý tưởng của bà ấy thì phải.

Chỉ có tao là đặc biệt, ra vào phòng như chỗ ko người, ban đầu bọn nó còn ko biết tao làm trưởng phòng đấy, mấy thằng ra hút thuốc vớ vai tao bồm bộp hỏi ông bạn làm ở phòng đấy sướng nhỉ thế nọ thế kia...Công việc mới cũng nhiều việc nên tao cũng ít có mặt, tuần chắc cũng chỉ tranh thủ qua được 1-2 lần, ngồi tiếng vài

tiếng lại xuống công trường. Vẫn phải giữ thái độ bình thường với Vĩnh Yên vì sợ có tình báo, mà vẫn chưa điều tra được tình báo là đứa nào. Vợ Sếp cũng hay ngồi đây thành ra ko trêu đùa sò mó được đứa nào. Trưởng phòng phải sợ phó phòng thế đấy. Tao cũng biết thừa chức danh trưởng phòng chỉ là chức danh, cũng chả mơ mộng gì ở công ty gia đình kiểu này nên thái độ với mọi người vẫn như cũ. Được cái trên văn phòng mới ở mỹ đình đông người, tia thấy 1 số em cũng ra gì phết...

Mụ phiên dịch đã xuống HN, coi như là đã làm cùng cty với tao, được Sếp 1 chân ngồi văn phòng, thi thoảng thì đi cùng lão giám đốc hàn. Phong cách ko hề thay đổi, thậm chí nhìn mụ bây giờ còn ngon hơn, mịn màng hơn. Giờ là giữa tháng 3 rồi, vậy là đã gặp nhau làm đồng nghiệp được 2 tuần nhưng vẫn chưa quần què với mụ được lần nào, tối rảnh lúc nào thì bị Vĩnh Yên xịch lại, trốn được tí thì Em Vợ Sếp bắt chở đi nọ đi kia. Bận rộn ko thể tả...

Bận rộn thành ra mật độ chat chit với Hóa Đơn cũng loãng hơn, trong tâm niệm thì Hóa Đơn vẫn đang là ng yêu của tao. Hóa Đơn cũng bảo dạo này ít chat chit trò chuyện quá đấy anh yêu. Tao bảo công việc mới nên cũng hơi bận. Hóa Đơn rằng bận hay là đi với con nào, em có hỏi thăm dò Vĩnh Yên mấy lần thì Vĩnh Yên bảo anh ngoan lắm. Ngoan thật ko hay là hối lộ Vĩnh Yên đấy. Chết mẹ, 2 đứa nó vẫn chat chit với nhau à. Ngồi nhăm nhăm thì tính ta cũng xoạc Vĩnh Yên 7-8 lần ời, nhưng nói thật là vẫn còn 1 khoảng cách để nói đó là tình yêu, có lẽ khoảng cách đó chính là Hóa Đơn.

Ở công trường dưới tao có 6 ông kỹ sư, đa phần là trẻ, có 1 ông ks điện thì già, chắc khoảng 81 82. Bên công ty phụ thì vẫn mấy đồng chí đấy, thủ kho đấy. Gặp nhau tao vẫn coi như bình thường dù thái độ mấy anh em kia có vẻ kính nể hơn. Nói chung làm công trường cũng ko tránh khỏi áp lực, rồi phải báo cáo báo kèo cho giám đốc, báo cáo cho chủ đầu tư, lại lo các thủ tục pháp lý với cơ quan công quyền, mệt phết. May là có đội mấy em hỗ trợ dự án lo liên hệ với chính quyền nên cũng đỡ phần nào việc đó. Hồi này nếu mà gian dân thì có lẽ chén hết mấy em đó cũng chẳng khó gì. Phía nhà thầu phụ nhà xưởng chính và thầu phụ cơ điện vẫn là các nhà thầu cũ ở dự án trước. Tao thi thoảng cũng gọi lên dần cho vài trận dần mặt. tránh kiểu chúng nó nghĩ rằng quan hệ với người hàn là được. Thằng thầu nhà xưởng chính 2 tuần tao đập cho 2 lần, cũng kiến nghị lên với lão hàn giám đốc dự án. Tao giải thích với lão hàn, xong lão hàn gọi bọn kia lên chửi te tua.

Mẹ, tao là lão hàn giới thiệu, tâm phúc của lão, thi thoảng tao còn gọi lão là father in law, bảo tao sai khác gì bảo lão sai. Đúng là ngu

Chủ đầu tư thì ko mấy khi xuống công trường, ko có tư vấn giám sát. Tao tự tung tự tác, giai đoạn đầu suốt ngày đi kiểm tra nhà cung cấp, Cọc, bê tông, kết cấu thép... Rượu bia suốt ngày. Oải luôn, nhưng là công việc, phải trực tiếp đi để đánh tiếng đã. Cũng tức tặc có phong bì, ko đáng bao nhiêu nhưng việc nó phải có là phải có. Tháng đầu tiên trôi đi cơ bản là mệt nhưng cũng đã ổn, quan trọng nhất là phải sắp xếp để tất cả vào guồng.

Hoa loa kèn đã bắt đầu xuất hiện trên phố, từng gánh hàng rong chát đầy cánh hoa trắng muốt. Thế là hè đã về. Nắng cường độ ngày một gắt. Thứ 2, họp xong với cty chính, về văn phòng cty phụ, Em Vợ Sếp bảo dạo này anh đen hơn rồi đấy. Vợ

Sếp cũng gật gật bảo chị có mấy lọ kem chống nắng tốt lắm, mai chị mang lên cho. Đéo mẹ, đi công trường lại kem chống nắng, giống phong cách mấy thằng hàn lớn ngày trước tao làm, bọn nó bịt kín hết sạch, chỉ hở đôi mắt, thế mà vẫn bôi vài lượt kem chống nắng. Có thể dân trí nó cao hơn chẳng, bọn nó bảo để chống ung thư da... Vkl. Tao bảo các ông thợ xây ở việt nam, da cháy nắng đen bóng, sống toàn 80 tuổi ko bệnh tật gì....

Vĩnh Yên bảo hôm trước em mua cho anh ấy rồi nhưng anh ấy có dùng đâu. Vĩnh Yên vừa nói xong thì 6 con mắt nhìn vào nàng, câu nói vừa rồi giống như kiểu dành cho ng yêu ấy. Chết mẹ, khéo tình báo lại nắm được mắt.

Vậy là xa Hóa Đơn được hơn 3 tháng rồi, đéo biết em lúc nào mới về nữa...Tao báo dưới công trường là hôm nay anh ko xuống, có gì thì gọi anh. Ngồi ở văn phòng cty phụ tí lại vác máy lên trên văn phòng cty chính ngồi, kiểm tra lại báo cáo tiến độ để gửi chủ đầu tư cũng mất thời gian phết, mấy em thư ký văn phòng pha cafe cho bọn hàn chắc cũng tiện tay nên bê cho tao 1 cốc, đéo thấy bê cho bọn việt cộng khác. Mụ phiên dịch lân la ra bảo lên Sếp sướng quá, có ng pha cafe. Mụ kéo ghế lại ngồi cạnh tao, nói cười rinh rích, cứ như ở nhà mụ ko bằng, nhiều lúc phát ngại với bọn xung quanh. Mụ bảo lâu ko qua nhà mụ chơi thế, chờ mãi chả thấy qua. Mẹ nó, đây là mời gọi chứ gì nữa. Tao bảo hay bây giờ về luôn. Mụ cười cậu được tự do đi chứ chị có được tự do đi đâu. Tao lại bảo ông giám đốc cho tao mượn chị phiên dịch tí, đi siêu thị hàn, tao muốn mua ít đồ hàn. Lão cười khà khà gật đầu. Bắt taxi 1 mạch về trung hòa...

Lâu lắm rồi mới vào phòng mụ. Vẫn như xưa, tự dung nhớ Hóa Đơn da diết. Ngồi phịch xuống ghế tao bảo mụ em nhớ Hóa Đơn quá, mụ chắc cũng hiểu, động viên mấy câu. 1 lúc thì mụ bảo hồi chị ở đây bị cậu đâm 2 lần trên sân thượng. Hôm nay ở tại phòng và thoải mái đi nhé. Quả là kích thích...Đâm ko biết mỗi, mụ này thì cứ ôi Sếp ơi Sếp làm gì em đấy, đâm nó. Quả thật thống khoái.

Nói thật là nếu để chọn chỉ để làm tình thì có lẽ chọn mụ này là nhất. Oánh toi bời xong, nghỉ ngơi chút thì mụ nháy mắt bảo thỉnh thoảng lại thế nhé rồi bảo về cty thôi. Tao bảo mụ cứ về trước đi. Tao lên phòng Hóa Đơn, mở vãn tay vẫn ngon lành. Phòng vẫn sạch lắm, hay là bà quét dọn vẫn làm nhỉ. Từ lúc em đi thì tao cũng chưa qua lại đây lần nào. Ngồi ghé sofa, bao nhiêu hình ảnh lại ùa về, ngân ngơ hồi lâu, lôi điện thoại chụp tự sướng rồi gửi cho Hóa Đơn bảo anh qua trông nhà em này. Hóa Đơn giờ có khi vẫn đang ngủ, tầm này bên ấy chắc đúng nửa đêm. mân mê từng ký ức rồi khóa cửa ra về. Vừa ra cửa thì Hóa Đơn reply bảo anh yêu đi đâu qua đấy, em đang ngủ thì tỉnh giấc. Tao bảo qua nhà bà phiên dịch có việc. Hóa Đơn cười hihi bảo thế là anh tái ngộ chị phiên dịch gọi cảm rồi nhé, Hóa Đơn vẫn ko biết gì chuyện tao với phiên dịch, có lẽ cũng chẳng ai biết. Mụ phiên dịch cũng chẳng có nhu cầu khoe khoang mối quan hệ với tao làm gì, tao với mụ đơn thuần là bạn bè, chịch thỏa mãn nhau lúc đó, xong là thôi. Hóa Đơn bảo xem ảnh mà nhớ nhà quá, nhớ anh quá... Tao cảm giác cay cay mũi. Nhấn tin thêm tí thì bảo em ngủ đi...

Cuộc sống cứ diễn ra như vậy, vẫn ở 1 mối quan hệ chưa rõ ràng với Hóa Đơn và 1 mối quan hệ rất rõ ràng với bà phiên dịch. Cũng chẳng có nhu cầu tán thêm gái nữa, phần là bị Vĩnh Yên trông coi, phần là bận rộn bận bịu.

Nắng gắt, nắng chói chang, công trường đã lắp dựng kết cấu. Tháng 6, mùa hè đổ lửa rồi thì thoảng lại xen mấy cơn mưa nặng hạt. Bụi công trường chưa kịp bay thì lại thành đất nhão. Có hôm đi làm về mà mũ kính cận hỏi mày đi cày ở đâu về thế hả em. Mà mũ bảo chồng mũ sắp về rồi, tao bảo chúc mừng chị nhé nhưng trong lòng có hăng hăng 1 chút. Chỉ 1 chút thôi vì từ lúc có bà phiên dịch lên thì đời sống tình dục thực sự no đủ. Chỉ đôi lúc là xuất hiện với ý nghĩ dâm tà với Em Vợ Sếp thôi, vì nó ngon quá, đùi trắng quá.

Công ty phụ có biến động, vợ chồng Sếp xuất hiện tranh cãi, Sếp muốn đẩy mạnh phòng kinh doanh để kiếm thêm dự án, kiếm thêm việc cho phòng dự án nhưng Vợ Sếp thì lại thích mảng cho thuê máy công trình. Tao cũng ko nắm rõ, là do mảng đứn kể lại. Vợ Sếp ko ngồi ở phòng dự án nữa mà sang ngồi vị trí phó giám đốc. Bố Vợ Sếp vẫn đứng phía sau tất cả, mảng dự án có về ông ko can thiệp nên tao ít gặp.

Giữa tháng 6, Sếp gọi tao bảo tối về anh em nhậu tí, đợt này căng thẳng quá. Tao ok. Tối về tao về văn phòng phụ luôn, hơn 6h vẫn thấy vợ chồng Sếp ở lại, đang tranh luận gì đó. Tao bảo em ra ngoài chờ nhé rồi lượn. Tí sau 2 vợ chồng Sếp đi ra, bảo tao đi uống bia luôn chứ, Vợ Sếp bảo để gọi di út đi cùng cho vui. Tao leo lên xe, Sếp đánh ra quán đéo gì chỗ lê đức thọ. Hỏi chuyện linh tinh, nhâm nhi hết mỗi người vài cốc thì Em Vợ Sếp đi taxi ra bảo sao ko rủ em sớm. Mùa hè rồi, em mặc quần sooc, áo 2 dây, đúng là ngon khó cưỡng.

Một lúc sau thì Vợ Sếp ý kiến rằng hết dự án thì anh chị dự định gộp mảng cho thuê máy công trình vào phòng dự án, bảo tao vẫn là trưởng phòng như nhờ tao có phương án phát triển mảng đó. Tao cười bảo em biết gì đâu mà làm, Vợ Sếp cũng chỉ cười. rồi bảo di út sẽ hỗ trợ. Rồi bảo hi vọng 2 đứn sẽ thành 1 đôi đẹp/ Tao quay sang nhìn Sếp, Sếp lảng tránh ánh mắt, ko nói gì. Em Vợ Sếp thì bảo nếu làm cùng với tao thì em ý tin là sẽ làm được. Mẹ nó, 2 chị em nhà này có ý gì ko biết...

Thêm mấy hồi bia nữa thì Vợ Sếp bảo chị về trước, 2 anh em cứ ngồi đi nhé. Vợ Sếp kéo luôn cô em về. Còn tao với Sếp ngồi uống tiếp. 1 Lúc rồi Sếp bảo, chú ít ở công ty nên chắc chưa nắm được thông tin mảng. Tao bảo em làm thuê cho anh chị thôi mà, cái gì cần biết thì anh cho em biết còn cái gì ko cần biết thì thôi ạ. Sếp đưa cốc lên cách, 2 anh em cạn. Sếp mới thông thả nói... Nói 1 tràng rồi sếp trầm ngâm. Tao lại đưa lên cách, cạn. Đại khái thì sếp đã dự đoán được cảnh này, rằng vợ và gia đình vợ ko muốn phát triển mảng xây dựng, ko hiểu lý do gì. Đạo này hấn lên danh giám đốc to, nắm bắt thêm cả bên vận tải và bên thuê thiết bị nên bị căng thẳng, mệt mỏi. Tao hỏi tóm lại anh định thế nào, sếp gọi thêm beer rồi bảo chú có góp ý gì ko. Tao nhắc lại cái câu lần trước mũ kính cận đã nói với tao đó là: Anh đi làm hay anh đang xây dựng cơ nghiệp vì mục đích gì, vì tiền hay vì đam mê. Sếp rút thuốc hút, hút vài hơi mới nói anh theo xây dựng vì đam mê, anh đi lên từ 1 ông công nhân rồi làm tổ đội rồi có ngày hôm nay. Nếu vì tiền có lẽ anh làm cho công ty của ông bố vợ từ lâu rồi. Tao hỏi tiếp đây là chuyện thời xưa, còn thời điểm bây giờ thì sao. Sếp trả lời chắc nịch rằng vẫn là vì đam mê. Nếu làm 1 công việc vì tiền thì ko bao giờ bền và sẽ thiếu động lực. Tao cười thế thì anh có câu trả lời rồi còn gì. Beer ra, 2 anh em lại cách, cốc này cũng khoảng cốc thứ 7 thứ 8 rồi, uống chậm hơn, nhưng ko sao, tầm này ngồi lai rai thôi chứ ko phải uống cho ngon cho mát

nữa. Sếp bảo để thêm thời gian nữa, nếu ko ổn thì anh lại tách ra, ko liên quan gì đến mấy mảng kia lắm, chỉ có điều...Sếp ngắt quãng suy nghĩ, tao im lặng chờ sếp nói tiếp. Mãi ko thấy nói tao bèn cất tiếng hỏi liệu có phải sút mẻ tình cảm vợ chồng. Hần bảo chú khá lắm, đúng là thế đấy, vợ chồng khác chí hướng...

Beer xong cũng muộn muộn rồi, trời đã nhá nhem, đèn đường đã sáng. Mùa hè rồi nên trời tối muộn chứ nếu mùa đông thì giờ chắc tối mịt rồi. Sếp bảo để anh chở về, tao bảo thôi em tự về, bảo sếp đi cẩn thận, beer rượi rồi lái xe cho an toàn. Tao định bắt taxi về thì nhớ ra đang ở gần nhà Vĩnh Yên. Alo em hỏi có ở nhà ko anh uống beer no quá, muốn đi tè nhờ. Em cười bảo đang đi chơi rồi, nhịn hoặc đứng đường tìm 1 chỗ kín đi. Mẹ nó, thôi về.

Về nhà thấy hơi biếng, lăn ra ngủ, tỉnh dậy lúc 11h đêm, cầm điện thoại ko thấy Hóa Đơn nhắn tin, thấy cuộc gọi nhờ của Vĩnh Yên lúc 8h. Vùng dậy tắm giặt cho khỏe khoắn rồi lại đi ngủ tiếp. Nằm mãi ko ngủ được dậy bật máy tính lướt web tiện thể xem vài mail nội dung công việc ở công trường. Vậy là đi được 50% công trình với vai trò quản lý dự án rồi, mấy thằng hàn ko chê được câu nào vì tao đã đưa mọi thứ đúng guồng quay, thi thoảng lại phải gỡ lại vài bánh răng, cứ có dấu hiệu hơi lỏng phát là lại gỡ chặt ngay nên vận hành ổn định. Lướt vào facebook ngắm ảnh Hóa Đơn, thấy ít khoe ảnh, cũng thấy chụp cùng lớp tiếng anh toàn người việt. Vài lần cũng có thằng đầu bù nào chụp ảnh chung. Tao cũng chả hỏi làm gì, những cái này mình ko kiểm soát được, người đẹp như Hóa Đơn lại có điều kiện và với tính cách đó đương nhiên là phải giao du nhiều, nhiều đứa sẵn đón. Còn Vĩnh Yên, vốn dĩ Vĩnh Yên cũng ít up ảnh ột lên fb, giống tao do vậy ảnh chụp chung thì cũng có nhiều, nhưng toàn trong máy Vĩnh Yên chứ chưa công khai gì cả. Tao cũng kệ.

Tao lướt thấy Hóa Đơn vẫn đang đi comment dạo, tao vào nhắn bảo rảnh quá mà đi thi comment hay sao, nàng bảo ơ anh chưa ngủ à, em hôm nay dậy muộn, sợ anh ngủ rồi nên ko dám nhắn. Hóa Đơn bảo sắp tới nàng rất bận nên có thể ko online thường xuyên được...Chat chit tí thì tao buồn ngủ trở lại, đi ngủ mai còn đi làm

Hôm sau 6h sáng mục phiên dịch đã gọi điện hỏi có đi cùng xuống công trường với lão giám đốc không ko, tao bảo không, các ông bà đi trước đi, mục phiên dịch bảo thế xuống sớm nhé, lão hàn dặn hôm nay chủ đầu tư xuống thăm công trường, hôm qua họp đã phổ biến rồi. Ôi thôi chết mẹ rồi. Quên mẹ mất, tao hỏi mục phiên dịch có biết mấy giờ chủ đầu tư xuống ko thì mục bảo ko rõ, chỉ biết là buổi sáng. Tức tốc gọi cho mấy thằng đệ, chúng nó vẫn đang ngái ngủ, lại gọi thêm cho tất cả giám đốc nhà thầu phụ báo yêu cầu cho người dọn dẹp vệ sinh ngay, ngay lập tức, 8h tao xuống kiểm tra thì tất cả phải gọn gàng sạch sẽ. Các đồng chí vâng vâng dạ dạ.

Vội bật dậy đánh răng rửa mặt thay quần áo, may là bắt được ngay 1 chú mai linh. Xuống công trường hơn 7h, mới thấy túc tắc có mấy ông công nhân đang hút thuốc lảo. Cáo quá rút điện thoại gọi yêu cầu tất cả kỹ sư, nhân viên, chỉ huy của nhà thầu vào ngay lập tức. Lúc sau mới thấy ừn ừn kéo vào. Tao quát tháo trực tiếp bảo dọn cái nọ, quét chỗ kia, cái gì to quá bừa bộn quá ko dọn kịp thì kiếm bạt che chắn dán giấy thông tin vào...8h30 lão giám đốc hàn cùng mục phiên dịch mới xuống đã thấy tao lảng xảng chạy chỗ nọ, né chỗ kia. Đến 9h thì cơ bản mới sạch đẹp. Vào hút thuốc lảo hàn mới bảo chủ đầu tư chỉ xuống họp bàn tiến độ thôi. Ờm, vậy

là ko ra công trường à, lão bảo chắc ko ra đâu.. Vì công cốc 10h lại ra làm điều thuốc, lại rủ lão hàn ra hỏi lắng nghe có nhiều việc ko thì lão cười cứ yên tâm, tao sang đây đây việc, mối quan hệ tao cực rộng, ở bên kia tao làm trùm xây dựng, lão chém gió phảnh phạch chuyện nghề nghiệp, đéo dứt được. Tao phải quay sang hỏi con gái ông có ng yêu chưa thì lão như sực nhớ bảo nó sắp sang việt nam chơi đấy. Tao đùa rằng thế để tôi tán nhé thì lão cười mày phải học tiếng hàn đi, con gái tao đéo biết tiếng anh đâu. Ôi mẹ nó, bố thì đi bôn xa xây dựng khắp nước ngoài, tiếng anh vù vù mà đéo dạy con chữ nào sao. Lão cười khăng khặc khi thấy vẻ mặt của tao.

Có cái inova đi vào cổng rồi dừng lại, trong xe có 4 người bước ra, 3 nam 1 nữ. Tao nhìn thoáng qua thì biết là chủ đầu tư, nhưng tao chú ý hơn về cô gái, dáng như người mẫu, ăn mặc công sở lịch sự, đéo biết hàn hay việt vì nhìn xa quá ko rõ. Lão giám đốc hàn giật mình bảo sao bọn nó xuống đông thế rồi vội vàng dụi thuốc đi lại phía 4 người chủ đầu tư đang đứng. tao cũng đành lóc cóc theo. Lại nơi bắt tay bắt chân giới thiệu, thì 2 thằng của chủ đầu tư giới thiệu 1 lão kia là khách hàng của họ, vậy thì cô em gái xinh đẹp trắng bóc đầy nét hàn này có thể là thư ký, nhìn cận cảnh cũng đéo rõ là người hàn hay việt, nó mới cười chứ chưa ảng câu nào. Tao dẫn đi 1 tham quan công trường, may vì là đã dọn sạch đẹp, tao nói tiếng anh, mấy thằng cha cứ gật gù gật gù đéo biết có hiểu ko và khen hay chê. Vào trong nhà xưởng thì vài thằng hàn nói chuyện với nhau xì lô xê ô tao ko hiểu, đến lúc thằng khách hàng của chủ đầu tư mới quay sang tao hỏi xì ô lô xê cái đéo gì, tao ngỡ ngác thì em gái xinh đẹp mới sửa rằng ông ấy hỏi anh bao giờ thì xong nhà xưởng chính. Tao bảo hết tháng 8 thì có thể vào lắp thiết bị, tên kia gật gật rồi nói bằng tiếng anh hỏi tao ko biết tiếng hàn à, tao trả lời mô la mô la, mấy thằng cười ầm, tay giám đốc dự án của tao nói lại bằng tiếng hàn, tao đoán là bảo nó đéo biết tiếng hàn đâu nhưng tiếng anh thì được, nó chỉ huy ở đây, làm việc rất tốt... Rồi 3 thằng lại xì lô với nhau, tao quay sang đứng với em phiên dịch xinh đẹp, cách đó 1 quãng, tao hỏi em là phiên dịch à thì em kêu ko, em là thư ký cho bác giám đốc, tao hỏi thêm thì hóa ra chủ đầu tư của tao cũng là được bọn khách hàng đặt hàng sản xuất đéo gì đấy thì mới xây nhà máy. Hỏi thêm em vài câu thì em thư ký bảo ẻm lai hàn việt, bố hàn, mẹ việt, quốc tịch hàn để ra bên hàn nhưng cũng về việt nam được 3 năm rồi, theo bố mẹ về vn làm ăn. Vậy là ẻm cũng phải 24 25 tuổi, thế đéo nào mà nhìn trẻ như gái 20. Đúng là bọn hàn nó trắng, trẻ thật.

Chỉ hỏi xã giao linh tinh xong thì thôi, em cũng theo bọn kia té về. Lão giám đốc hàn lại bảo mẹ nó ngoài kế hoạch, may là mày cho vệ sinh rồi, lại cười khả khả. Tao bảo đéo để ý, chỉ để ý con bé lai hàn việt kia xinh vài lần.

Chiều về cùng lão hàn đỡ tốn tiền taxi. Lão về trung hòa luôn, mục phiên dịch bảo lên nhà chị chơi ko, đéo, lên lại bị hiếp thì bỏ mẹ, hôm nay không hứng nên bảo đồng chí lái xe cho về nhà trọ. Đoạn đường về lão lái xe cứ tằm tắc khen mục phiên dịch ngon, tao trêu bà ấy mẹ đơn thân anh thử xem có chén được ko, lão lái xe bỏ bã bảo ẻm nó, tao nhắn tin vài lần hẹn đi chơi nó ok mà lần đéo nào cũng bùng hẹn, xong lại cười hihi, nản luôn. Tao bảo thôi anh ạ, hàng đầy khả năng là hàng phục vụ lãnh đạo, anh em mình ko sờ vào được. Lái xe gật gù bảo anh thì đành thế nhưng

anh nghĩ chú có thể chén được đây, anh thấy nó có vẻ nhõng nhẽo với chú lắm. Tao cười trừ bảo thôi em chả chơi...Nghĩ bụng bảo đang phải trốn mụ đây này.

Em vợ sếp gọi điện bảo nhớ anh, nhớ cái nôi gì, vừa hôm qua gặp, rồi chiều còn uống mấy cốc beer, tao bảo anh ko nhớ em và ko muốn gặp em. Con bé tưởng thật bảo ơ sao thế ạ, tao gằn giọng bảo ko sao rồi tắt máy. Nó lại gọi lại bảo ơ anh có chuyện gì thế, tao nói lại anh gặp em là anh lại có suy nghĩ không thuần khiết nên anh ko muốn gặp, con bé biết tao đùa mới cười hihi bảo chán quá, chuyện công ty sắp nhập xong giờ không khí gia đình nó căng thẳng, bảo là lúc chiều 2 vợ chồng sếp lại to tiếng ở công ty. Chẹp, tao cũng nghĩ vậy, 1 nước ko thể có 2 vua, nếu có 2 vua thì xung đột là dễ hiểu. Con bé bảo anh đưa em đi chơi đi, ở nhà nóng bức lại thêm bực bội. Tao bảo thôi được, qua đi, nhớ ăn mặc sexy.

Tắm giặt thơm tho xong thì em vợ sếp cũng qua, nó lên thẳng phòng cười hihi, cơ bản là rất sexy và ko thể sexy hơn vì chỉ đến thế thôi mới phù hợp, ko thể sexy kiểu mụ phiên dịch được. Em vợ sếp vẫn là phong cách váy xòe ngắn ngang bẹn, áo 2 dây sợi bé tí. Tao nhìn đù rồi bảo em đi xe chắc chắn sẽ lộ hàng, con bé cười bảo cho lộ, đi đường thì ai biết ai, mặc thế cho mát, đúng phong cách anh thích còn gì. Tao bảo thực ra thì lần sau gặp anh em mặc dài dài thêm tí, ko thì anh khó chịu lắm. Con bé cãi bảo em nhớ chị Hóa Đơn lúc ở nhà còn mặc hở hơn em nhiều... Mẹ kiếp, hở của Hóa Đơn nó khác, tao được chén, hở của mày tao chỉ được nhìn. Chán ko cãi nhau với nó làm gì tao hỏi đi đâu đây, con bé kêu đi đâu thì đi, tao bảo thế ở nhà ôn thuần khiết nhé, con bé cười bảo được được. Tao quàng tay ôm luôn, sờ da thịt bờ vai mát lẹm. Vài giây thì thôi bảo thôi đi uống beer cho mát, ra mỹ đình gọi cả Vĩnh Yên đi nhé. Con bé ok.

Ra quán beer gần ngay nhà Vĩnh Yên mới gọi bảo xuống uống beer, Vĩnh Yên kêu với ai thì tao bảo có mình anh thôi. Lúc sau thấy Vĩnh Yên đi bộ ra, cũng mặc quần sooc ngắn tí, áo 2 dây màu đen. Em vợ sếp bảo đây chị Vĩnh Yên cũng mặc giống em kìa. Hình như từ lúc yêu tao, chịch nhau với tao cơ sở lần thì Vĩnh Yên có vẻ cởi mở phong cách, thấy ăn mặc thoáng đảng hơn nhiều, Vĩnh Yên thì giải thích là em ở 1 mình nên ăn mặc tùy tiện thoải mái được, trước ở chung hay có người nọ người kia đến chơi nên ko ăn mặc tùy tiện. Đây chắc chỉ là nguy biện thôi. Tao nhìn 2 nàng, ko phân biệt nổi ai ngon hơn, chỉ dám khẳng định là cả 2 đều ngon. Vĩnh Yên hỏi sao 2 anh chị hôm nay lại ngẫu hứng đi riêng với nhau thế, nói thế mà mắt nhìn tao ả ý lắm, em vợ sếp bô bô bảo chán quá chị ạ rồi nói 1 thôi 1 hỏi chuyện nhà, chuyện công ty. Tao hỏi thế em thích tách riêng bên xây dựng ra hay là gộp chung như hiện tại, em vợ sếp bảo em nghĩ gộp chung thì mình sẽ mở rộng thêm công việc, có thêm kiến thức và cũng là cơ hội kinh doanh. Tao với Vĩnh Yên nhìn nhau, tao bảo nói có lý. Nhưng vấn đề là 1 nước chỉ nên 1 vua thôi, 2 vua thì đấu tranh ghê lắm. Cách, cạ, 2 em cũng uống khỏe phết. Tao nói tiếp còn 1 vua thì có thể có nhiều thê thiếp, em vợ sếp nhéo tao phát bảo ý anh là thế nào...Dường như chuyện tao với Vĩnh Yên ở cty chưa ai biết vì bọn tao khá kín kẽ, em vợ sếp hỏi anh với chị Hóa Đơn vẫn liên lạc chứ, tao bảo chia tay rồi. Em bĩu môi kêu điều, để em hỏi nhé, tao buột miệng bảo giờ này bên đây đang đêm chắc nó đang ngủ, hỏi vào mắt. em vợ sếp lại bĩu môi bảo chia tay rồi mà rành cả giờ ngủ cơ. Tao bảo chia tay

thật rồi mà, bây giờ anh yêu Vĩnh Yên rồi. Vĩnh Yên đỏ mặt, cười cười. Em vợ sắp cưới bảo nếu chia tay thật thì đến lượt em trước nhé, hihi....

Loanh quanh cũng hết tuần, thứ 7 lại xuống công trường. Hôm trước hỏi mẹ phiên dịch có biết thông tin gì về em thư ký xinh đẹp ko thì mẹ bảo ko biết rồi kêu những người con gái quanh cậu chưa đủ đẹp à. Từ hôm gặp em thư ký ở công trường thành ra xuống công trường có chút vương vấn, em ấy đẹp 1 cách cuốn hút. Trưa thứ 7 mấy ông nhà thầu điện mời tối đi ăn, tao bảo mệt lắm, nắng nóng ăn ko vào. Mấy tay bảo thế thì đi uống beer cho mát, bọn anh cũng về hà nội. Tao ậm ừ cứ biết thế, hơn 12h tao bắt taxi về hà nội. Thứ 7 tao chỉ làm nửa ngày, cty trả lương có thể thôi. Hôm nay hình như cty phụ vẫn làm việc, công ty phụ làm theo lịch nghỉ cách thứ 7, cách tuần lại đc nghỉ 1 buổi thứ 7. Tao gọi điện Vĩnh Yên hỏi nay có làm ko, kêu có, tao phi lên chui luôn vào văn phòng. Em vợ sắp ngồi chỗ của tao, tao vào bảo định xoắn chỗ của anh à con kia, nó cười hihi bảo ngồi nhờ tí mà, trả chỗ trưởng phòng này. Hà đông bảo hôm nào nó chả ngồi đấy, nó bảo ngồi lấy hơi trưởng phòng đấy anh ạ. Á à con mẹ hà đông, tao ngoái ngoái ko thấy vợ sắp đâu. Lại bóp vai con hà đông bảo anh nhớ em quá honey, hà đông rên ư ư anh nhẹ thôi em đau. Đm, hết thuốc với con này, người ngoài mà nghe tiếng tưởng tao đang xoạc nó, tao nhúm dây bật tạch phát. Trong đầu vẫn ức vụ nó làm tình báo. Tao bảo buồn quá hà đông ơi, anh vừa chia tay Hóa Đơn, giờ anh chỉ còn em thôi. Á cười hehe bảo chém vừa thôi honey, thấy 2 người vẫn like dạo comment dạo với nhau trên fb tình chàng ý thiếp lắm cơ mà. Tao giả vờ hỏi em có hay nói chuyện với Hóa Đơn ko mà biết. Nó kêu đợt này thì thi thoảng chat chit hỏi thăm vài câu, cơ mà ko nhắc gì đến anh. Tao hỏi tiếp thế trước thì sao, hà đông trả lời trước thì cũng chat chit linh tinh thôi, nó cũng chả hỏi gì em về anh, chắc có Vĩnh Yên trông hộ là đủ. Vãi, sao biết Vĩnh Yên trông hộ. Vậy là chắc chắn con bé này làm tình báo, giấu đầu hở đuôi.

Trò truyện với các cháu 1 hồi. Em vợ sắp thì cứ nhõng nhẽo anh ơi lâu lâu phòng mình chả thấy tổ chức liên hoan, buồn quá đi, tình cảm đi xuống quá. Mẹ, suốt ngày ăn. Tao bảo vậy tối mai phòng mình đi ăn nhé. 3 nàng cùng yeah, hà đông bảo còn tối nay thì đi cafe hay sinh tố nhé trưởng phòng. VL, may là chúng mày xinh đẹp nên tao chiều. Đi thì đi. Hẹn 8h tối.

Tao về nhà tắm giặt, định lên trò chuyện với mẹ kính cận tí thì mẹ chắc là về quê mẹ rồi, thấy đóng cửa. Nằm hút thuốc đọc báo đến 7h thì chán, đi làm suất cơm bụi, lâu lâu ko gặp em phong thủy, chắc là nghỉ hè về quê rồi cũng nên. Nhớ đến thì rút điện thoại nhắn tin hỏi luôn, đúng là em nghỉ hè về quê, đầu tháng 8 mới xuống. Ăn xong về nhà mặc quần áo đang hoảng phi qua nhà em Vĩnh Yên vì hẹn nhau cafe cà fào ở đây, nghĩ là kiểu gì bọn nó cũng đòi đi ăn nằm nướng hay lằng nhằng gì đó khu sân vận động. Nói ko sai, hà đông với em vợ sắp cùng nhau đến bảo vội quá chưa ăn gì, thôi đi ăn nằm nướng đi. Bỏ khi, mấy đồ độc hại đấy có gì ngon mà ăn. nhưng thôi, cho chúng nó ăn.

Ngồi 1 quán vỉa hè rộng rãi, có cả màn hình loa đài để hát karaoke. Tầm này hơi sớm nên chưa đông lắm, ngồi được lúc thì thấy lúc nhúc trai gái dặt nhau vào, cũng thành ra đông phết. Mấy thằng thanh niên lên hát như lòn, công nhận là độ tự tin chúng nó có thừa khi dám phô giọng hát như lòn trước bàn dân thiên hạ. Mấy em kế toán cũng ý kiến nhưng ko nói bậy như tao, các em bảo thằng kia hát như shit

rồi bảo anh hát bài đi cho chúng nó tạnh. Được sự động viên, chờ bọn nó hát xong tao ra mượn mic, bảo quán chọn cho 1 bài, chất lượng âm thanh ko đến nỗi nào nhưng mà không gian hở, rộng thành ra ko bắt mic lắm. Tuy nhiên so với mấy thằng giọng lòn hát khi nãy thì tao vẫn là ca sĩ, hay hơn trăm lần. 3 em kế toán cứ thế mà vỗ tay rào rào. Tao về bàn, các cháu xung quanh nhìn tao với con mắt ngưỡng mộ, phần đa là vì 3 hot girl ngồi cạnh chứ ko phải vì giọng hát.

Ăn xong thì lại ra cafe, ngồi chém gió cười đùa sảng khoái thì có điện thoại. Hóa Đơn gọi qua zalo bảo anh đang làm gì, tao trả lời đang đi chơi thôi. Hóa Đơn bảo anh qua chung cư em, tìm hộ ít giấy tờ rồi chụp ảnh gửi sang cho em, có việc gấp, sang tìm luôn đi. Tao bảo 3 em rằng tao về trước có việc, xuống gọi taxi, chờ 5 phút thì có taxi, đang ngồi xe thì Hóa Đơn lại gọi hỏi sang chưa, giọng gấp gấp lắm, rồi còn chỉ là vào phòng ngủ, tìm ở ngăn kéo nào, để trong hộp nào. Tao hơi sốt ruột, tầm này ở bên là đêm rồi mà, đeo gì gấp thế ko biết... Vừa đến chân chung cư thì Hóa Đơn lại gọi, hỏi sang chưa thì tao bảo đang ở chân chung cư, hỏi em có gì mà gấp thế thì em trả lời anh cứ lên tìm rồi chụp ảnh gửi em luôn...

Tao lên vội mở cửa, vào phòng ngủ bật điện, kéo tung các loại ngăn kéo mà chả thấy mẹ gì, toàn dây dợ lộn xộn các kiểu. Cầm điện thoại đi ra gọi Hóa Đơn hỏi, bỗng thấy có gì khác khác. Lúc tao vào tao chỉ bật mỗi đèn phòng khách rồi đèn phòng ngủ này, đeo hiểu sao phòng ngủ kia đèn cũng sáng. Tao trấn tĩnh nhớ lại hay là bà quét dọn ko tắt đèn, mà lúc tao vào thì nhà tối om có sáng đèn đâu nhỉ, tao chạy ra ngoài thấy cửa vẫn mở. Mẹ, run run, đi vòng vòng ra phòng khách, ghé ghé, phòng này đang khép cửa. Tao ngó xung quanh kiếm cái gì thủ thế mà đeo tìm được cái gì, bèn rút dây lưng ra cuộn cuộn chặt vài vòng vào tay, tiến lại lấy chân đạp cửa bung ra, nhìn vào phòng ko có ai. Tao cất tiếng hỏi có ai ko, thấy im lặng. Tao hỏi tiếp có ai ko, vẫn im ắng... Tao nửa muốn tiến vào nửa ko, ma quỷ đeo sợ nhưng thấy bất thường nên hơi e ngại. Đang nghĩ nghĩ thì thấy chuông tin nhắn, cầm xem thì của Hóa Đơn, Hóa Đơn nhắn nếu phòng ngủ của em ko thấy thì anh sang phòng cạnh tìm nhé. Mẹ nó. Hay là trộm.

Tao đang phân vân thì òa 1 người nhảy ra, nhìn quen lắm, a lão bố, chính là lão bố Hóa Đơn. Lão bố kêu lên a ca sĩ, bác cứ tưởng trộm, mẹ nó ra đi. Mẹ Hóa Đơn lúc này mới đi ra, nhìn tao. Tao lễ phép chào rồi thở phào bảo cháu tưởng trộm thì có, 2 bác về lúc nào thế ạ. Lão bố bảo vừa về được lúc thì nghe tiếng mở khóa bèn tắt điện vào phòng, xong đứng nép vào cửa vô tình bật công tắc đèn. Nghe thì hơi vô lý nhưng tao lúc này ko để ý, hỏi han 2 bác về 1 mình hay Hóa Đơn về cùng, 2 vị mặt buồn buồn bảo Hóa Đơn gặp mấy chuyện phải ở bên đấy. Lòng tao chùng xuống, tao bảo Hóa Đơn nhờ cháu tìm mấy giấy tờ gì đấy nhưng ko thấy. Lão bố bảo bác cũng đang tìm đây rồi im lặng. Tao liếc nhìn, thấy có gì đó khác khác. Tao hiểu rồi, muốn hỏi Hóa Đơn có chuyện gì nhưng lại ko dám hỏi. Lão bố hỏi han tao mấy câu xã giao, tao cũng hỏi thêm mấy câu, dù gì cũng mới gặp các vị có 1 lần ở cát bà, cũng chưa có gì là thân thiết. Lão bố kể 1 hồi bảo Hóa Đơn sang đây suốt ngày kể về cháu, rồi nhớ nhung các kiểu, lão bố bảo ở bên cũng ko quen, sang đó được tháng thì chán ngấy người, hết hạn visa gì gì đấy phải nhờ bảo lãnh với những gì tao ko hiểu. Tao hỏi sao bác đi gấp thế thì lão bố bảo cái đó lúc nào có thời gian kể sau.

Ngồi tầm nửa tiếng thì tao nhận tin cho Hóa Đơn bảo anh gặp bố mẹ em, 2 vị đang tìm giấy tờ cho em rồi. Ko thấy trả lời lại. Tao xin phép về, vừa ra cửa thì đằng sau có người choàng tay che mắt tao, tao giật mình, nghe giọng nói đoán xem ai. Tao choáng váng, thốt lên ko kiểm soát nỗi bảo ở đệt mợ...Tao quay ngoắt lại... Ôi Hóa Đơn của tôi.

Ồ đệt, đéo phải Hóa Đơn. Trước mắt tao là 1 người con gái trạc tuổi tao, ăn mặc sành điệu, nhìn tao cười hihi. Thế đéo nào sao giọng nói giống Hóa Đơn thế. Nhìn mặt lão bố lão mẹ vẫn tỉnh bơ, lão bố cắt lời dừng trêu nó nữa con, nó đang buồn. từ nhà vệ sinh đi ra xuất hiện 1 nam giới, á, là thằng anh trai của Hóa Đơn, tao chưa gặp nhưng xem ảnh nhiều rồi. Vậy là ng con gái này là vợ của hắn, tức chị dâu Hóa Đơn. Sau 1 phút thần thờ thì tao chào anh chị. Tay anh Hóa Đơn cười bảo người yêu Hóa Đơn đây phải ko, tao vẫn đứng gần cửa vâng dạ mấy câu. Tay kia bảo cũng tưởng trộm nên trốn trong nhà vệ sinh, sau biết là cậu thì muốn trêu cậu tí nên 2 vợ chồng hắn trốn thật luôn. Tao chả còn tâm trạng nào cả, ậm ừ rồi kiêu ra về.

Đi được vài bước tao thấy có gì đó sai sai. Ban đầu là bố mẹ Hóa Đơn trốn vì tưởng mình là trộm, mà nãy anh chị nó lại bảo biết là tao nên muốn trêu tao tí, mà tình huống này có đéo gì vui mà trêu, đặc biệt tao lại là người lạ hoàn toàn với vợ chồng hắn. Vậy thì nghi ngờ cao là có kịch bản, tức là... Định mệnh. Tao bất ngờ quay lại và cười lớn, mấy người nhà của Hóa Đơn mặt ngơ ngác tỏ vẻ ngạc nhiên lắm, diễn giỏi lắm. Tao vào đứng giữa phòng cười ha hả và bảo chắc chắn Hóa Đơn đang ở trong nhà vệ sinh ở phòng ngủ. Mấy người kia lại tỏ vẻ ngơ ngác nhìn nhau. Tao bảo Hóa Đơn muốn tự ra hay để anh vào công ra...Lúc này mới nghe tiếng cười hihi, điện trong phòng vệ sinh sáng lên. Hóa Đơn bước ra, kiêu diễm, chẳng khác gì nhiều so với lúc đi. Tao đứng lặng người, Hóa Đơn nhìn tao mấy giây rồi chạy lại ôm tao và òa khóc.

Mấy người nhà nó giờ mới chịu trở lại trạng thái bình thường cười đùa rôm rả, Hóa Đơn kéo tao ngồi xuống ghế mới giới thiệu anh trai và chị dâu của nàng. Không khí hồi han vui vẻ, lão bố bảo ở đây có gì ko cả nhà đi làm tí, giờ đã hơn 10h rồi chỉ có quán ăn đêm vỉa hè thôi. Hóa Đơn bảo để con xuống mua rồi mang lên nhé, Hóa Đơn giật giật tay tao. Tao vẫn chưa hết hồi hộp, để nàng giật mấy phát thì mới đứng dậy. Tao bảo để cháu đi mua đồ cho ạ. 2 đứa khoác tay nhau đi ra cửa. Vào thang máy, hôn nhau, hít nhau, ôm chặt nhau từ tầng 12 xuống tầng 1, vẫn chưa đã. Ra ngoài sảnh đứng giữa sảnh Hóa Đơn lại quay sang ôm tao, hôn hít thêm vài hồi mới thôi. Thật là phê, hôn thôi cũng phê rồi.

Xuống mua nem rán, cánh gà, xoài, củ đậu các thứ. Trong lúc chờ quán làm thì hỏi vài ba câu vớ vẩn, việc quan tâm đầu tiên là em về chơi hay về luôn. Ềm bảo em với bố mẹ thì về luôn, anh chị thì về chơi. Tao bảo hết biến rồi à mà về luôn, Hóa Đơn bĩu môi bảo biến cái đầu anh ấy, em ko rõ chỉ thấy bố em bảo về thì về thôi, ở bên đây cũng chán mà. Rồi Hóa Đơn nhìn tao bảo lần này quyết ko xa anh nữa đâu...

Mang đồ lên, cả nhà ngồi nhâm nhi nhậu nhẹt thăm hỏi chuyện trò, lão bố bảo ở hà nội chơi 1-2 hôm rồi về hạ long, rủ tao về hạ long chơi. Tao bảo cháu sẽ sắp xếp, đợt này hơi bận ạ. Tao hỏi mai các vị định đi đâu thì tao đưa đi mà lão bố kêu

tự đi được, hà nội bé tí ấy mà. Ngồi ăn liếc nhìn bà chị dâu Hóa Đơn, rất ít nói, giọng nhõng nhẽo giống hệt Hóa Đơn, cũng khá xinh. Tay anh trai Hóa Đơn thì cũng bông bênh mái tóc, nhìn lãng tử ra phết. ăn mấy cái cánh gà nướng thôi mà bố cháu cứ tâm tặc khen ngon, rượu cứ rót cách uống tùm tùm. Ngồi mãi đến gần 12h thì tao xin phép về, Hóa Đơn tiễn, lại đứng hôn nhau mấy hồi mới buông, Hóa Đơn dặn mai anh qua nhà em sớm nhé, cả nhà đi chơi. Lại đứng lẩn cấn mãi nửa tiếng sau mới về được...Hóa Đơn nhéo tao mấy phát bảo nghe nói ở nhà nhiều gái lắm, giờ nó về rồi nó sẽ cho vào khuôn khổ. Mẹ, nghe cũng thấy hơi ghê răng.

Sáng hôm sau, nắng chói chang từ sớm, 6h Hóa Đơn đã gọi điện bảo sang đi, hôm qua ngủ muộn mà sang gì từ 6h ko biết. Nhưng theo lệnh thì vẫn phải đi. Sang nơi thì cả nhà Hóa Đơn đã chỉnh tề bảo lịch trình là đi ăn sáng rồi đi thăm lăng bác rồi lòng vòng phố cổ, hồ tây, trưa ăn ở Sen. Chiều thì các đôi tự do văn cảnh, tối hẹn nhau nhét tung bùng. Tao hỏi có ăn cháo lòng tiết canh ko thì lão bố gật gù bảo ngon đấy, nhưng số còn lại thì ko đồng ý. Tuy vậy tao vẫn dẫn ra quán bún lòng, cháo lòng. 3 người đàn ông lại làm hết hơn 1 chai. Đi thăm lăng bác rồi loay quanh công viên, chùa 1 cột, chỉ có mỗi bà chị dâu là tỏ vẻ lạ lẫm và háo hức, đến chỗ nào cũng đòi chụp ảnh. Trưa ăn xong, Hóa Đơn bảo bọn con đi thăm mấy người bạn rồi kéo tao đi luôn, Hóa Đơn bảo về phòng anh em kiểm tra xem có dấu hiệu gì khác ko. Về phòng chả kiểm tra mẹ gì hết, ôm, hôn rồi tao bảo anh kiểm tra em xem có khác gì ko, nhẹ nhàng cời từng chút rồi vật nhau, lăn lộn, rên rĩ, mọi nhớ nhung, mọi nỗi niềm theo thể mà tuôn trào. Xong việc Hóa Đơn bảo anh có biết em nhớ anh nhiều lúc muốn phát điên lên thật ý... Tao nằm mân mê vuốt ve thân thể ngọc ngà, 1 lúc thấy thẳng bé lại thức giấc, Hóa Đơn trèo lên, rồi lại nằm xuống, rồi lại đứng dậy, rồi lại quỳ xuống. Yêu thương mãnh liệt thêm 1 hồi rồi thiếp vào giấc ngủ.

Chắc ngủ tầm 1 tiếng thì dậy, xem đồng hồ thấy gần 3h. Hóa Đơn bảo đi thăm mấy con bạn thân của ẻm đi, tao gật đầu. Hóa Đơn gọi mấy lượt mà đứa thì ko nghe máy, đứa thì kêu sao đéo bảo trước, giờ đang trên xe, tối mới xuống. Hóa Đơn bảo thôi bọn nó gặp sau, tụ tập các nàng kế toán đi. Ếm gọi điện lần lượt cho Vĩnh Yên, Hà Đông, Em Vợ Sếp hẹn nhau tụ tập ở nhà Vĩnh Yên...

Có cái gì đó là áy náy trong lòng. Chạm mặt Vĩnh Yên thì sẽ thế nào. Xét cho cùng thì tình cảm của tao dành cho Hóa Đơn chưa hề nguội ngoai, nay gặp lại khiến cho ngọn lửa tình yêu rực cháy mãnh liệt. Với Vĩnh Yên thì nó là 1 ngọn lửa cháy âm ỉ chưa lúc nào tắt, luôn luôn sưởi ấm cõi lòng tao khi ngọn lửa Hóa Đơn bị mùa đông chia ly lạnh lẽo làm cho mất dần hơi ấm. Tao chợt nghĩ tao của ngày hôm nay có gì đó đã ko còn là tao của ngày chia tay Hóa Đơn. Ngọn lửa tình yêu vẫn cháy rực như thế nhưng bên cạnh đó đã có 1 nhóm lửa nhỏ cháy bấy lâu.

Đến nhà Vĩnh Yên, Vĩnh Yên mặt mày rạng rỡ đón Hóa Đơn, 2 đứa ôm nhau tíu tít, tao bị ra rìa. Cảnh tượng này khác hoàn toàn với những cái tao nghĩ, thật kỳ lạ. Vĩnh Yên còn bảo Hóa Đơn đã kiểm tra hàng chưa, tối trông cho bà 6 tháng rồi đấy, mệt mỏi lắm bà ạ. Hóa Đơn cười nói đã kiểm tra rồi, ko yếu đi tí nào, vẫn khỏe như hôm bà nhìn trộm bọn tôi luyện công, 2 đứa lại nhăm nhéo nhau 1 hồi. Tao thấy vậy cũng giải tỏa tâm lý phần nào nhưng vẫn ko hiểu nổi, Vĩnh Yên đang diễn hay thật lòng như thế, nếu nói về diễn thì có lẽ Vĩnh Yên ko phải 1 diễn viên giỏi, còn

nếu thật lòng thì chẳng lẽ Vĩnh Yên ko yêu tao, ko sợ mất tao, điều này càng không đúng.

1 Lúc thì hà đông với em vợ sếp đến, trái ngược với Vĩnh Yên thì thái độ của em vợ sếp lộ ra mặt, ko rõ đùa hay thật, thậm chí nó nói luôn ôi chị Hóa Đơn ơi, thế là công sức chần dặt của em 6 tháng nay thành công cốc rồi, mấy đứa cười ầm lên, Hóa Đơn cười lớn bảo ôi xời, bấu lăm đây, chia tay rồi, chị nhường cho cô luôn, em vợ sếp bảo nhường thật nhé thì Hóa Đơn nói lại luôn, nhường thật mà, bọn chị chia tay lâu rồi, cơ mà đã gặp lại rồi, bước qua xác chị rồi hăng đến với hấn nhé. Mấy đứa phá ra cười, em vợ sếp cũng cười nhưng có vẻ ko ưng lắm. Tao biết em vợ sếp cũng có chút tình ý với tao, có điều tao ko để ý đến với lại tình cảm đó hiện chỉ ở mức độ thuần khiết thôi nên chưa có gì đáng nói và đáng ngại.

Hà đông hô hào đi ăn mừng ngày tụ họp, Hóa Đơn bảo tối nay bận đi ăn với gia đình rồi. Để tối mai hoặc hôm khác, rằng ẻm về hấn nên thời gian còn dài. Hóa Đơn kể chuyện tháng ngày ở bên, mấy đứa ừ ời bảo thích thế nọ kia rồi kêu có coi hội phải sang mới được, rồi lại kể chuyện công ty sáp nhập có văn phòng mới thế nọ thế kia, em vợ sếp bảo chị lại về cty làm chứ. Hóa Đơn cười bảo chưa biết, ko biết các sếp có nhận lại ko. Hà đông bảo người yêu là trưởng phòng lo gì, đi làm cho vui. Vãi cả vui, bọn này tư tưởng đi làm cho vui...

Chém gió đến hơn gần 6h thì các nàng rút về, tao với Hóa Đơn cũng đứng dậy. Con tình báo hà đông còn lại chỉnh chỉnh cổ áo tao nói âu yếm rằng honey, vậy là em lại phải xa anh rồi quay mặt đi, Hóa Đơn hơi ngỡ ngàng, Vĩnh Yên phì cười thì Hóa Đơn mới biết Hà Đông trêu.

Tao bảo tao về nhà tắm giặt, Hóa Đơn đi nhờ xe em vợ sếp về, đằng nào cũng đi qua khu trung hòa. Nhìn 2 ẻm đèo nhau trên con SH thì dâm tà lại nổi lên. Quá là ngon, mùa hè nóng nực, 2 nàng đều quần áo ngắn, chẹp chẹp.

Vừa tắm xong thì Hóa Đơn gọi điện giục sang nhanh để đi ăn, vội vàng sang thì thấy có lão bố với lão anh ngồi hút thuốc trong phòng, chả có ý tứ ẹo gì cả. Tao lại ngồi thì lão bố đẩy bao thuốc sang bảo thử điếu, thuốc ngoại, hút đi ko phải ngại. Ở tao có ngại ẹo gì đâu nhĩ. Làm ngay điếu, 3 tên đàn ông bình luận về thuốc lá. Cỡ nửa tiếng sau mới thấy 3 mẹ con Hóa Đơn đi ra, ăn mặc sang chảnh, Hóa Đơn mặc cái váy khoét sâu lộ ngực, chị dâu mặc cái váy thun bó, chỉ bà mẹ Hóa Đơn mặc quần áo. Lão bố bảo đi ăn thôi làm gì mà mặc như đi dự tiệc cưới thế... Đi ra nhà hàng, lại là Hóa Đơn chỉ chỗ. Mọi người đều bảo ưu tiên vợ chồng anh chị chọn món vì ở bên lâu, bà chị dâu ko ngại ngần gì gọi liền 7-8 món. Lão bố thì hỏi có nếp quế hay ba kích, chuối hột ko. Thế là gọi 3 chai rượu nếp. Nhậu nhẹt tung bừng, 3 nữ nhân cũng nhấp nhấp đủ ửng hồng má. Lão bố bảo mai cả nhà về hạ long, bảo tao thu xếp về chơi. Hóa Đơn bảo bố mẹ với anh chị cứ về, ẻm ở đây mấy hôm nữa mới về. Đúng, phải thế chứ...Ăn xong lão bố bảo muốn nghe vọng cổ quá, lại vào hát. Rất bất ngờ là bà chị dâu hát cực hay, tao song ca với bà bài ẹo gì mà của mạnh quỳnh phi nhung ấy, ngọt như mía. Lão bố cứ bảo tao hát lại bài tình anh bán chiếu đi cơ mà chọn bài lại ko có. Tao hát lại bài Hai quế, nghe xong mà cả nhà róm lệ...

Ngồi hết thêm chục chai bia thì tàn cuộc, cũng gần 11h. Cả nhà đi về, tao đứng ôm áp Hóa Đơn 1 tí rồi tạm biệt, máu lấm đấy nhưng cũng phải nể mặt phụ huynh, ko dám rủ nhau đi hú hí. Hóa Đơn bảo mai anh có qua cty ko thì tao bảo có, em lên cty đi nhé...

Sáng thứ 2 lên họp trong tâm lý lằng lằng. Họp trên cty chính mất nửa buổi sáng, ra trên đùa mấy phiên dịch mấy câu bảo Hóa Đơn về rồi, mấy kêu cũng chạm mặt rồi, mấy còn dâm đẳng bảo tổ chức liên hoan xác thịt đi thôi. Mẹ con hồ ly tinh.

Về văn phòng cty phụ, thấy mấy cháu đang xôn xao, Hóa Đơn đã đến từ lúc nào ko biết. Vợ sếp cũng ở trong phòng, thấy tao thì vợ sếp hỉ hả mấy câu rồi ra ngoài. Hóa Đơn đang ngồi chỗ của tao, tao bảo cho mình xin lại cái ghế, đây là chỗ của trưởng phòng. Hóa Đơn bữ môi bảo nghe oách quá, trưởng buồng tự kiếm chỗ ngồi đi, em là khách phải được tiếp đón, hà đông xua xua tay bảo anh ngồi chỗ khác đi để chị em nói chuyện tiếp. Mẹ chúng mày, ko coi ông ra gì cả, ngậm ngùi tiến lại ngồi chỗ vợ sếp vừa đứng dậy, vẫn còn ám mộng.

Hóa Đơn bảo nhà em về từ sáng, tối nay phòng mình liên hoan nhé. Tao bảo em có phải nhân viên đâu mà hô phòng mình, Hóa Đơn cười bảo vợ sếp vừa nói rằng em có thể vào làm mà, bảo sắp tới thêm mảng thuê thiết bị gì đó nên thiếu người lấm. hihi. Tao bảo thế thì ngon, hôm nay chúng ta được mời đi ăn rồi các em, Hóa Đơn bảo trưởng phòng mời đi, bọn em làm gì có tiền. VL,

Tao vẫn thỉnh thoảng dò xét thái độ Vĩnh Yên, thấy ko có gì khác biệt lắm, thế là thế đó nào. Gọi taxi xuống công trường, gọi điện chém với Hóa Đơn mấy câu thì Hóa Đơn bảo thôi nhé để em còn sắp xếp lại đồ đạc quần áo, vậy là về rồi. Tao nhắn tin cho Vĩnh Yên bảo anh xin lỗi. 1 lúc sau Vĩnh Yên mới nhắn lại, chỉ thả hình trái tim, giống cái kiểu ngày trước. Tao nhắn thêm 1 tin nữa là Anh xin lỗi. Vĩnh Yên thả 2 tim, rồi trả lời anh ko phải nghĩ gì đâu, em chuẩn bị tinh thần cho tình huống này rồi. Miễn sao thấy anh vui là em cũng vui, thế nhé anh em, em yêu anh...

Thế là thế nào, thế gian này lại tồn tại người con gái như vậy sao, ko ganh đua, ko tính toán, sống đơn giản là để cho đi. Tao cũng từng nghe nhiều bọn ngôn tình khảm khú nói rằng yêu 1 người là chỉ cần người ta hạnh phúc là mình cũng vui, nếu người ấy ở bên mình thì hạnh phúc trọn vẹn, nếu người ấy ở bên người khác thì hạnh phúc chỉ kém trọn vẹn 1 chút thôi. Nhưng đó là thế ngò Vĩnh Yên lại là người như thế, tao vẫn nghĩ Vĩnh Yên sẽ giằng xé cõi lòng chứ ko nghĩ rằng Vĩnh Yên bình thản 1 cách ko thể tin nổi như vậy. Lý trí tao nghĩ rằng tao đã nợ Vĩnh Yên nhiều lắm. Lại có tin nhắn, là Vĩnh Yên. Vĩnh Yên bảo em ko bỏ cuộc đâu anh...

Buổi chiều, chuẩn bị về thì Hóa Đơn gọi rằng mấy nàng kia báo bạn nên hoãn liên hoan, anh về qua nhà em luôn nhé. Tao 1 mạch về nhà Hóa Đơn, thấy đã sắp xếp quần áo xong xuôi rồi. Hóa Đơn bảo anh đi tắm đi xong tới đi xem phim, 1 tỷ năm rồi 2 đứa ko đi chơi tối với nhau. Tao bảo tắm cùng đi, 1 triệu năm rồi ko được tắm cùng. Hóa Đơn phụng phịu bảo em sợ lấm, anh ăn thịt em thì sao...nói thì thế mà đã chạy tót vào phòng tắm rồi. Lại 1 màn hoan lạc ngất người từ nhà tắm vào đến giường, Hóa Đơn cuồng nhiệt như thể nắng hạn gặp mưa rào, hút sạch từng giọt mưa rơi...

Đi xem phim, Hóa Đơn bảo mai cho em xuống công trường với anh nhé, tao bảo xuống làm gì cho chết bụi, ẻm kêu ko muốn rời anh nửa bước với lại ở nhà cũng chả làm gì, có đi làm cũng phải chực hôm nữa, còn phải về quê, chờ anh chị đi xong mới xuống hà nội, lúc ấy có đi làm thì mới đi. Tao cũng chả ý kiến nhiều làm gì, thích xuống thì cho xuống, thời tiết này ra công trường chắc chịu được nửa tiếng là cùng. Tối về ngủ lại nhà Hóa Đơn, quần nhau thêm mấy hồi thì lăn ra ngủ, chả cả mặc quần áo. Thật là sướng...Sáng hôm sau tao dậy sớm, từ ngày làm dự án ở hưng yên sáng đi tối về nên sáng toàn phải dậy sớm, 6h đã dậy, tầm 6 rưỡi 7h kém là lên xe. Gọi Hóa Đơn dậy thì phụng phịu bảo thôi em ko đi đâu, nắng lắm. Tao biết ngay mà. Ếm kêu chiều thì anh về luôn đây nhé, em hẹn mấy con bạn tối tụ tập đấy...

1 tuần quần nhau không rời nửa bước trừ lúc đi làm thì đến lúc nghỉ ngơi, thứ 6 Hóa Đơn về quê, bảo về nhà chơi mấy hôm với vợ chồng ông anh. Rủ tao về nhưng tao bảo thôi, để cho gia đình bàn chuyện nội bộ. Hóa Đơn bảo thế lúc nào anh chị sắp đi thì anh về nhé. Tao đồng ý. Tối thứ 6 nhàn rồi, nắn chân bóp tay sau 1 tuần chinh chiến, kể ra cũng mệt phết đây chứ dẻo đùa đâu. Vĩnh Yên gọi điện bảo Hóa Đơn lại nhờ em trông anh, tao bảo chém vừa thôi thì em bảo thật tí em chụp màn hình tin nhắn cho anh xem. Tao nghiêm túc, phải chấn chỉnh lại rằng anh ngoan mà ko phải trông đâu, Vĩnh Yên cười bảo thế thì thôi, em ko trông nữa, mà rủ anh đi chơi được ko. Thật khó xử, cái thái độ cứ bình thản nhẹ nhàng làm tao thật sự khó xử. Tao nói anh xin lỗi rồi cúp máy...

Tao có thể đi chơi với hà đông, với em vợ sếp nhưng đi chơi với Vĩnh Yên bây giờ là 1 cái gì đó rất phức tạp về khía cạnh tâm lý, cảm giác có lỗi với Hóa Đơn và có lỗi với ngay cả Vĩnh Yên vì cuộc đi chơi với Vĩnh Yên sẽ ko đơn giản là 1 cuộc đi chơi với bạn bè bình thường. 1 lúc sau Vĩnh Yên lại nhắn tin, vẫn là hình trái tim quen thuộc, thêm dòng chữ em đã từng nói khi anh chưa cưới thì em có cơ hội. Tao nhắn lại em đừng thế nữa, ko thì anh đờ em mất đấy. Vĩnh Yên trả lời em đang muốn anh đổ mà. Tao nhắn lại thế anh phải xử lý thế nào với Hóa Đơn, anh yêu Hóa Đơn và Hóa Đơn cũng yêu anh, điều đó em cũng biết. 1 lúc sau Vĩnh Yên phản hồi: Anh có chắc tình yêu đó là vĩnh cửu không. Mẹ, chả nhẽ nàg định theo tao cả đời hay sao, tao nhắn lại Anh rất trân trọng tình cảm của em, em là một người con gái thật tuyệt mà anh chỉ có thể tưởng tượng ra chứ ko tin là có thật, nhưng em lại là người thật, chuyện tương lai anh ko nói trước được nhưng bây giờ em có thể là 1 người bạn thân của anh được ko....Hóa Đơn trả lời lại ngay Em là người yêu anh, anh là bạn thân của em. Ếm, lại thế rồi, dẻo biết phải nói thế nào nữa.

Ra ngoài hút thuốc, mụ kính cận đi đâu về hồi đi đâu mắt hút cả tuần thế cậu bé, tao ngược mặt lên bảo chị cầm nó rồi mà bảo nó bé à. Mụ phì cười bảo cậu trả lời đúng câu hỏi cho chị. Tao nói trống không rằng người yêu về nước, cả tuần vừa rồi đi xúc than, run hết cả chân đây. Mụ cười khì khì bảo ai bắt xúc đâu, ăn kem ko chị vừa mua về đây. Tao vớt mẩu thuốc, đi theo mụ lên tầng. Nhặt cái kem ăn cho mát mồm, nhìn miệng mút mút kem tao giả vờ quay lưng lại, mụ bảo sao thế thì tao trả lời nhìn chị mút kem em ăn ko ngon, mụ đưa tay vỗ bóp bóp vào lưng tao. Tao quay người lại, tay mụ đang vỗ thì ko kịp hăm nên bụp cái vào chỗ thắt bé đã tỉnh giấc từ lâu. Tao nhét cả cái kem vào mồm nhai nhai, nuốt xong mới nói chị lại muốn ăn thêm à. Mụ bảo dẻo đùa nữa đâu nhé. Mụ ăn nốt kem rồi bảo ăn nữa thì cầm về.

Tao bảo ăn ở đây được ko, mụ kêu lượn lượn, về mà dưỡng sức đi. Mụ đứng dậy vứt vỏ vào thùng rác, mông tròn rung rung, tao nhìn chăm chăm, mụ quay lại bắt gặp ánh mắt của tao thì bảo ơ ko lượn đi. Tao đứng dậy về phòng, ra cửa mới thò đầu bảo chị ăn kem nữa thì xuống phòng em nhé rồi cút thẳng.

Hóa Đơn nhắn tin bảo phụ huynh hỏi mãi sao ko rủ anh về chơi, nói 1 thôi 1 hồi. Tao hỏi hôm nào em xuống HN thì Hóa Đơn bảo chắc cuối tuần sau, nằng bảo chủ nhật anh chị sang bên kia, đưa ra sân bay rồi về Hà Nội luôn, dặn tao nhớ thu xếp về chơi. Tao ậm ừ thứ 6 tuần sau anh về.

11h thì ngủ. Chưa vào giấc, có tin nhắn, là Vĩnh Yên nhắn nhớ anh quá, ko ngủ được, làm sao bây giờ. Tao ko nhắn lại, 1 tuần vừa rồi chỉ quán bên Hóa Đơn, trước kia thì 1 tuần kiểu gì cũng gặp Vĩnh Yên ít thì 2 lần, nhiều thì có tuần ngày nào cũng gặp. Vĩnh Yên nhắn tiếp, em biết là Hóa Đơn về quê nên em mới dám nhắn cho anh, cả tuần ko gặp anh, em thực sự rất nhớ, anh đi dạo phố với em 1 chút được ko?

Có lẽ phải gặp em để nói chuyện cho rõ ràng mới được. Tao bảo anh qua em bây giờ đây. Nói là làm, qua luôn. Đến nơi thì Vĩnh Yên đã chờ sẵn ở sảnh, mặt rạng rỡ. Leo luôn lên xe, ôm chặt...Đi lòng vòng 1 đoạn tao bảo em có biết là anh đang ngoại tình ko ? Vĩnh Yên cười nói ngoại tình là từ người ta dành cho kẻ đã có gia đình, đã kết hôn. Tao hỏi thế thì gọi thế nào cho đúng, Vĩnh Yên trả lời phải nói anh là người bắt cá 2 tay, là kẻ lẳng nhăng. Tao lại hỏi em thích 1 người đàn ông như thế à, Vĩnh Yên bảo ko, em chỉ thích anh thôi....Tao im lặng, ko biết nói thế nào nữa.

Phố đêm mùa hè hà nội, ánh đèn vàng vọt chiếu trên mấy con đường rợp bóng cây tạo ra mấy hình thù kỳ dị. Trời về khuya, ngoài đường thưa thớt, trên đoạn đường vắng, thỉnh thoảng mới có xe máy vụt qua vội vã. 1 đôi trai gái ngồi trên vỉa hè, cô gái tựa đầu vào vai chàng trai, chàng trai co gối, 2 tay kê lên đầu gối buông thõng, mắt nhìn vô định, họ im lặng 1 lúc lâu ko rõ đang suy nghĩ điều gì. Cô gái có lẽ cứ muốn giữ im khoảnh khắc như vậy, muốn thời gian ngừng trôi để cô hưởng thụ mãi cảm giác yên bình hạnh phúc bên người mình yêu, chàng trai thì ngồi im nhưng trong tâm đang giằng xé dữ dội kiểu như băng khuâng đứng giữa 2 dòng nước, chọn một dòng hay để nước trôi. Tao chính là chàng trai đó.

Tao chưa từng lâm vào hoàn cảnh này, cũng đa tình đấy nhưng yêu là yêu, bạn là bạn, trải qua mấy mối tình từ khi biết yêu, chưa bao giờ biết đa cảm như vậy. Tao mạnh mẽ nhưng Vĩnh Yên đã khiến tao mềm lòng, giả như Hóa Đơn ko về, giả như Vĩnh Yên ko chấp nhận âm thầm yêu thương thì mọi chuyện thật dễ, thà Vĩnh Yên chửi tao, mắng tao, ko nhìn mặt tao nữa có lẽ cũng chỉ đau khổ mấy hồi rồi yên tâm bên Hóa Đơn ong bướm. Đáng này...

Vĩnh Yên cất lời: Em hiểu suy nghĩ của anh, anh cứ coi em như 1 người bạn thôi cũng được, thỉnh thoảng vẫn đi chơi cùng nhau, em nghĩ Hóa Đơn chẳng để ý đâu. Biết đâu rồi sau tình yêu của em hoặc của Hóa Đơn với anh phai nhạt, anh sẽ có quyết định của mình. Em yêu anh, em cũng biết ghen đấy chứ, nhưng em biết nếu em càng ghen thì anh sẽ càng buồn, mà em ko muốn anh buồn, anh có biết thời gian mà Hóa Đơn đi, nhìn anh buồn mà lòng em cũng đau xót, em ko muốn thấy

cảnh ấy lần nữa. Anh cứ vui với tình yêu Hóa Đơn đi, bình thần và coi em như 1 người bạn. Còn em cũng bình thần mà nhìn hạnh phúc của anh...

Vĩnh Yên cầm tay tao, đưa vào ngực em. Tao quay sang, nhìn em, mắt em ngân nước.

Mẹ nó, chuyện gì thế này, cảm giác cay mũi như ăn phải mù tạt. Tao đứng dậy, kéo Vĩnh Yên đứng dậy bảo về thôi, muộn rồi. Vĩnh Yên đứng dậy, tao ko dám nhìn vào em. Chở em về, thấy lưng mát mát, về nhà thấy dưới vai áo sau lưng ướt 1 mảng, đúng chỗ Vĩnh Yên dựa vào. Tao thì nghĩ Vĩnh Yên ko háo sắc đến mức thèm tao mà chảy dãi, có lẽ là nước mắt rồi.

Chìm vào giấc ngủ, sáng dậy, nắng chói lọi qua khe cửa sổ. Ko buồn ăn sáng, bắt taxi xuống công trường, mục phiên dịch gọi điện chiều lên họp với chủ đầu tư. Đm sao ko báo trước, mất công xuống công trường vl, làm việc đến trưa thì lại ngược về Hà nội, nghĩ trong đầu chiều thứ 7 có phải giờ làm việc đéo đâu mà họp với hành. Thằng hàn chủ đầu tư đại khái là bảo có vài thay đổi, muốn xây thêm 1 nhà kho nhưng muốn kịp tiến độ bàn giao giữa tháng 10, nó hỏi tao có vương thủ tục pháp lý gì ko, tao bảo phải xin phép xây dựng bổ sung, đánh giá DTM bổ sung, thẩm duyệt pccc bổ sung, tóm lại thủ tục gần như mới vì ban đầu bản vẽ trình lên đéo có, giờ xây nhà kho to tướng như thế thì phải làm mới hết thủ tục. Tay hàn chủ đầu tư gật gù bảo sẽ cân nhắc, có gì thông tin lại. Nó bảo khách hàng của nó cũng muốn xây thêm 1 nhà xưởng, tao hỏi có phải khách hàng hôm trước không thì nó gật đầu.

Họp xong tao bảo lão giám đốc hàn rằng vọt luôn cái dự án sắp tới của khách hàng thằng chủ đầu tư nhé, lão cười khà khà bảo tao đi trước từ lâu rồi, uống rượu với thằng cha ấy mấy lần rồi. Tao hỏi có gặp em hàn lai ko thì lão bảo lần nào chả gặp. Ôi đệt mợ. Lão giám đốc hàn cười nói mày làm xong dự án này tao cho mày làm dự án đấy tiếp. Tao bảo nhớ nhé father in law. Lão lại cười khà khà.

Ra về, bà phiên dịch bảo làm gì mà mỗi gối run chân thế em, tao bảo mỗi cái cờ him, có thích mỗi ko thì bảo, mục bảo về nhà chị đề. Tao bảo thằng bé đầu, mục kêu gửi cả thứ 7 mà. Nghĩ cũng thích nhưng thôi, đang tâm trạng, đéo thích chịch choẹt. Về tạt qua công ty phụ, mẹ, hôm nay ngày nghỉ, quên đéo hỏi trước. Cơ mà vẫn có mấy đứa bên vận tải đang làm việc, chả hiểu làm gì. Tao lê la lại hỏi thì mấy bố cháu bảo bận nhiều việc phải đi làm thêm, tổ sư chúng mày, vẫn giữ thái độ coi thường bên xây dựng là thế nào. Tao lân la hỏi doanh thu bên vận tải có tốt ko thì mấy thằng lồn đọc mấy con số mà tao cũng hiểu tại sao nó coi thường bên xây dựng...Ừ, thôi, kệ mẹ chúng mày. Mấy thằng lồn hỏi thăm em Hóa Đơn, hôm trước chắc nhìn thấy em lên văn phòng chơi, tao bảo em ấy sắp về làm ở phòng dự án đấy. Mấy thằng xuýt xoa bàn tán. Tao quay đi cười khẩy, chúng mày mà tán được nó tao gọi chúng mày là bố...

Tối thứ 7, mưa tầm tã, mưa dai dẳng mãi ko ngớt, định đi ăn cơm mà ông trời không dừng mưa cho đề đi. Mưa làm bầu không khí dễ chịu đi chút, thậm chí còn thấy hơi hơi lạnh, tao phải bật lại quạt số bé hơn. Nằm với bao thuốc, còn mỗi 1 điếu, lấy luôn vỏ bao làm gạt tàn, cứ thế nằm mà hút. Tao rất hạn chế hút thuốc trong phòng, nó ám mùi khói khó chịu. Ngâm hết điếu thuốc thì thấy đói, quyết định

dậy đi ăn. Lên phòng bà kính cận định mượn ô thì thấy đóng cửa, điện tối om. Mụ này dạo này hay vắng mặt phết, liệu có chim chuột gì ko biết. Đéo có ô, xuống quán tạp hóa kiếm tấm bìa che tạm, đéo hiểu cái ngày gì, quán cơm đóng cửa. Lại lếch thếch về mua ít bánh mì, nước ngọt, thuốc lá lên phòng. Đang gặm dở bánh mì thì Hóa Đơn gọi facetime, qua video nhìn thấy đám bạn hot girl của nó, nó kêu rủ anh về thì anh ko về, cho xem gái đẹp mà thèm này. Mẹ, gái đẹp thì về cũng có được xơi đâu. Tao đưa bánh mì lên gặm bảo tôi đang nhai rome cho qua ngày đây, cô cứ ăn chơi đi. Hóa Đơn hihi bảo hôm nào về đây em đền cho nhé.

Trời vẫn mưa, đéo đâu mà lấm nước thế không biết. Nhai hết cái bánh thì nghe tiếng bước chân cầu thang, mụ kính cận thò đầu vào bảo sao ăn bánh mì thế kia, tao trả lời quán cơm đóng cửa, mụ bảo lên chị nấu mì mà ăn. Tao ậm ừ, nhìn nhìn mụ, hôm nay mụ đi đâu về mà ăn mặc đẹp, trang điểm nhìn cũng ngon ra phết. Mụ lên phòng, 5 phút sau tao đi lên, đm lại gặp cảnh thay quần áo, thế đéo nào chuyên có kiểu thay quần áo ko chốt cửa. Mụ ớ ớ, tao cũng ớ ớ. Tao đi xuống, không có tâm trạng trêu đùa. 5p sau đi lên thì thấy mụ đã thay đồ xong, mặc bộ váy hoa hoa mỏng manh. Mụ hỏi sao hôm nay iu xù thế cậu bé, tao trả lời đang loạn tình, bị nhiều người yêu quá nên bù đầu. Mụ bảo tao biết ngay, mà cứ bông đùa trêu ghẹo gái cho lấm vào, mà trêu gái nhưng gái thích mà thì nó nghĩ là thật đấy. Mẹ, mụ biết đéo gì mà nói. Mụ hỏi ăn mì hay ăn miến, tao bảo cho bát miến, cho ít hành thôi, 2 quả trứng, thêm tí tương ớt. Mụ lườm lườm bảo bỏ ra quán mà gọi thế nhé, tuy nhiên mụ vẫn lấy các thứ ra ngâm ngâm rửa rửa. Tao nằm ra ghé, thiu thiu ngủ, chắc khoảng hơn chục phút thì mụ bảo dậy ăn đi ông tướng. Đúng là bát miến 2 trứng, ít hành, có tương ớt. Bát của mụ thì nhiều hành hơn và 1 trứng. Tao ăn 1 lèo hết, có thực mới vực được đạo, ăn no xong tinh thần cũng sáng khoái hơn. Mụ đi rửa bát, tao hỏi chị hôm nay đi đâu về ăn mặc đẹp thế, mụ bảo đi hội thảo cái éo gì đấy, tao bảo mẹ lại bọn đa cấp à, mụ kêu ừ đúng đa cấp, đứ công ty rủ đi cho vui chứ ham hồ gì. tao hỏi tiếp thế có gặp mấy thằng quần áo, áo trắng, đóng thùng chém gió phân phật ko, mụ cười ha hả bảo có, mấy thằng ranh còn định đong chị, chị bảo bao giờ lên cấp kim cương thì hăng tán chị nhé. Đéo hiểu sao tao dị ứng với mấy thanh niên đa cấp lấm, cái kiểu chém gió thô thiển, khoa trương một cách thiếu cơ sở nghe mà thấy ghét.

Tao lại lên ghé nằm, mụ lấy quần áo chắc là đi tắm, cũng chả bảo gì tao và ko đuổi tao về như các lần. Có lẽ thấy tao tâm trạng nên cũng kệ. Tao ngủ lúc nào ko biết, thấy mát mát ở mặt mới tỉnh dậy. Mụ kính cận đang lấy cái kem dử dử bảo má tao, mụ bảo dậy đi, 10h rồi, về phòng cho chị còn đi ngủ. Mở mắt cầm điện thoại, đúng là 10h kém rồi. Tao bảo em ngủ đây luôn, đang ngủ ngon. Mụ kéo tai bảo dậy đi. Mụ chắc là lúc tắm đã thay đồ, mặc cái váy 2 dây rộng rộng, mùi thơm thoang thoang hít vào thấy khá dễ chịu. Tao ngồi dậy, dụi mắt. Mụ kêu nhìn lúc cậu ngủ đáng yêu phết, ơ thế lúc tỉnh thì ko đáng yêu à, mụ cười cười bảo ko đáng yêu bằng lúc ngủ. Tao bảo thế để em ngủ ở đây cho chị ngắm cả đêm nhé, mụ cười gian manh bảo cậu ở lại thì chắc lại ko ngủ được. Mụ đứng dậy, tao thấy mụ ko mặc áo ngực, thấy rõ núm. Tao bảo em buồn quá, cho em ôm chị 1 cái được ko. Mụ ko nói gì. Tao đứng dậy, ôm mụ, thấy tim mụ đập mạnh hơn, tao đưa tay xoa xoa ngực hỏi chị ko mặc áo lót à, mụ thở gấp hơn nhưng vẫn trả lời thả cho mát, mùa hè nóng nực lắm. Tao tiếp tục xoa, rồi luồn tay vào, 1 tay thì bóp mông, 1 lúc thì tao hỏi nhỏ bảo

cái toy của chị để đâu rồi, em làm cho chị sướng nhé. Mụ ko nói gì, đưa tay nắn nắn thằng nhỏ của tao. thằng nhỏ dựng đứng, cứng ngắc, mụ kéo khóa quần của tao rồi định kéo xuống. Tao giữ lại, nghĩ trong đầu rằng ko thể có lỗi với chồng mụ được, lý trí đã được kiểm chứng nhiều lần rồi, quyết tâm ko địt mụ. Tao đẩy dần mụ vào giường, hỏi lại lần nữa cái toy đâu thì mụ bảo trong phòng tắm. Tao vào lấy, lại ngoáy cho nước ướt bãi giường, mụ phải cắn răng vào gối kìm tiếng rên, 1 lúc thì mụ mở miệng bảo thôi thôi em ơi, thôi mà. Mụ nằm im cỡ 1 phút rồi ngồi dậy, mụ bảo để chị làm cho em ra nhé ...

Thằng nhỏ thức dậy suốt bao lâu mà ko làm gì nên đã ngủ rồi. Tao bảo ko cần đâu, nhìn và nghịch chị thế thôi em cũng phê rồi. Mụ bảo chị thích được xxx cơ, thế này ko đã. Tao bảo em nghĩ cho chị thôi, nếu làm thế chị có áy náy với chồng ko. Mụ kính cận thở dài bảo chán lắm, cố gắng mãi mà anh ấy cũng chẳng coi vào đâu, mụ bảo sau lần làm lỡ đây mụ luôn cố gắng, giữ gìn, vun đắp tình cảm, nhưng anh chồng thì ...Tao cũng thở dài, rồi bảo cái gì đến sẽ đến thôi. Tự dưng nghĩ mà thương dân công trình, thương cả người tiền tuyến lẫn người hậu phương...

Chủ nhật, trời lại nắng, nhưng có lẽ sau trận mưa hôm qua thì nắng đỡ gắt hơn. Dậy vươn vai, đánh răng rửa mặt thấy đầy sảng khoái. Lướt fb thì đã thấy ảnh Hóa Đơn với mấy đứa bạn tung tăng bikini ở bãi biển. Bà chị dâu cũng xuất hiện, so với Hóa Đơn có lẽ ko bằng. Tao ấn like và coment rằng bảo các bạn em ở đến cuối tuần tới anh xuống nhé. Thấy đứa bạn nó reply ôi được thế thì còn gì bằng anh kỹ sư xây dựng ơi, chỉ sợ Hóa Đơn ko nuôi nổi bọn em. Hóa Đơn tức thì reply, nuôi các bà ko thành vấn đề nhưng chỉ được đến thứ 6 thôi. Thứ 6 anh người eo tôi xuống thì các bà ra rìa, lượn gáp. Mấy nàng bông đùa vài câu, tao ko để ý nữa.

Đi làm bát cháo lòng, rồi ra ngồi trà đá. Nghĩ bụng trước Hóa Đơn ko ở nhà kiểu gì mấy ngày nghỉ này cũng bị hoặc Vĩnh Yên hoặc em vợ sếp lôi đi, Hóa Đơn về thì lại thành 1 mình. Gọi mấy thằng bạn cút rủ trưa uống beer, thằng nào cũng ok, thế là có kèo nhậu giết thời gian. Hẹn nhau ở mỹ đình, chưa 11h mấy thằng đã í ới bảo ra đi. Ra đến nơi đã thấy lố nhố ngồi, mặt bàn đã có cốc cạn. Họ nhau uống 1 hồi, chém gió chuyện tao chuyện mày, mỗi thằng 7-8 cốc thì có thằng loãn bảo đi massage. Ừ thì đi, vào cái quán đéo gì ko nhớ, chỉ thấy to đẹp phết. Vừa vào thì thấy Vĩnh Yên gọi điện hỏi anh đang ở đâu đấy, tao bảo đi chơi với mấy đứa bạn. Vĩnh Yên hỏi tiếp thế giờ đang ở đâu, tao bảo vừa đi uống beer về xong, Vĩnh Yên nói lại em hỏi hiện giờ đang ở đâu mà, mẹ kiếp, chả nhẽ bảo đang ở quán massage, chưa nghĩ ra câu trả lời thì em bảo khôn hồn thì về ngay, ko là em vào kéo tai về đây. Tao ra cửa ngó ngang ngó dọc, bên kia đường Vĩnh Yên đang nhoen miệng cười vầy vầy. Mẹ nhà nó.

Léch thếch đi bộ sang đường, mặt hơi xấu hổ. Vĩnh Yên bảo giỏi lắm, dám trồn ng yêu đi massage. Ng yêu ở đây ko rõ ẻm ám chỉ ẻm hay ám chỉ Hóa Đơn. Tao giải thích bảo mấy thằng bạn nó cứ kéo đi chứ anh có thích gì đâu, Vĩnh Yên bảo ko giải thích nhiều, lên xe, về đồn. Tao ngoan ngoãn trèo lên xe, Vĩnh Yên chờ 1 mạch về nhà ẻm. Tao bảo tưởng về đồn mà, Vĩnh Yên cười bảo lẽ ra bắt về đồn nhưng nhìn có beer rượu nên cho về nhà nghỉ ngơi. Em lấy nước cho tao, rồi bảo bọn anh cứ đi vớ vẩn, bệnh tật vào thì chết. Tao bảo massage lành mạnh mà. Vĩnh Yên bĩu môi em lạ gì quán đấy, lành mạnh gì mà toàn gái kẹp 3 kẹp 4 ra vào tấp

nập, ăn mặc hờ hang, toàn bọn vớ vẩn. Tao phải lảng hỏi sao em thấy anh, ẻm trả lời vô tình thấy, lúc a xuống taxi em đi qua rồi em lại quay lại nhìn thì đúng là anh.

Mấy cốc beer vào phê phê, tao nằm dài ra ghế bảo anh mỗi lưng nên vào massage, em ko cho anh vào thì em massage cho anh đê. Vĩnh Yên bảo ok, nằm sắp xuống, kéo áo lên, à mà cởi áo ra. Tao thấy đám bụp bụp, con buồn ngủ kéo đến, ngủ luôn...

Tỉnh dậy thấy mình vẫn đang cởi trần. Ngó đồng hồ thì hơn 2h chiều, ko thấy Vĩnh Yên đâu. Gọi vài câu ko thấy nghe, ngồi dậy lấy điện thoại gọi thì kêu em đang ở cafe dưới tầng 1 với bạn, anh dậy rồi à, tí em về.

Mặc áo rồi vào nhà vệ sinh, rửa mặt mảy cho tỉnh táo, thấy móc treo xúng xểng dây dợ, hình như khoản này đứa con gái nào cũng giống nhau thì phải. Ra bật tivi xem linh tinh 15p thì thấy Vĩnh Yên về, vừa vào nhà đã kêu bạn em đến chơi mà anh đang ngủ nên ko dám cho nó vào bảo xuống cafe ngồi. Hihi. Thế thì có đéo gì mà phải hihi. Vĩnh Yên lại ngồi cạnh tao, hỏi anh tỉnh chưa, ngủ gì mà ngáy o o. Làm đéo gì có chuyện đấy, tao ngủ ko bao giờ ngáy, ko chờ tao thức mắc thì Vĩnh Yên bảo lần đầu thấy ngáy. Uhm, tao cũng ngủ ko ít lần cùng nàng rồi mà. Tao cười trừ bảo chắc nằm sắp nên ngáy.

Hóa Đơn lại gọi facetime, tao cầm điện thoại lên, Vĩnh Yên cũng nhìn thấy, tao quay sang nhìn Vĩnh Yên. Ẽm bảo anh cứ nghe bình thường, có gì đâu...

Tao nghe, vĩnh yên dựa sát tao cười toe toét giờ tay lên, haiiii, tôi đang trông người yêu bà đấy nhé, hôm nay ko có tôi thì ng yêu bà đã mất xác cho mấy con hàng massage rồi. Hóa đơn cũng toe toét cười phía bên kia bảo thật thế á, bà buộc cò him hấn lại cho tôi, vĩnh yên bảo thật luôn, may tôi nhìn thấy nên lời cổ về, buộc cò him lại chỉ sợ bà lại đau lòng thôi. 2 đứa cứ thế nói chuyện với nhau, tao đóng vai cầm điện thoại, đéo hiểu hóa đơn đang gọi cho tao hay gọi cho vĩnh yên nữa. Hóa đơn còn bảo cuối tuần hấn về hạ long, bà đi cùng hấn về nhà tôi chơi nhé. Vĩnh yên trả lời ko dám đâu, về lại xem 2 người luyện võ à, mấy đứa phá lên cười. Tao nói chen vào rằng vĩnh yên bảo cho em ý luyện cùng thì em ý về, vĩnh yên quay nhéo tai tao bảo em nói thế bao giờ, anh đừng điều. Chém gió thêm lúc nữa hóa đơn bảo mà tôi nghe nói 2 người tình ý nhau thì phải đấy, vĩnh yên ơi bà có dùng thì nhớ giữ hàng, hàng đấy là hàng của tôi, bà chỉ dùng ké thì được nhưng cấm được phá đấy. Vĩnh yên ơi đổ mặt, hóa đơn vẫn cười khanh khách. Biết là nói đùa vô tư thôi nhưng động trúng điểm yếu, tao biết ý quay ngay điện thoại khỏi mặt vĩnh yên, chỉ hướng về mặt tao. Tao bảo 2 đứa bảo nhau, trước lạ sau quen, có gì cũng luyện tập nâng cao trình độ, hóa đơn bừm môi lại nói câu quen thuộc, anh cứ liệu hồn, vớ vẩn em cắt cắt... Rồi dặn dò nhớ xin nghỉ phép, tối thứ 6 phải có mặt ở hạ long.

Kết thúc cuộc gọi, vĩnh yên vẫn còn gượng gạo. Em nói hóa đơn đáng yêu thật, đến em cũng thích nó... Rồi nhẹ nhàng khoác tay tao, dựa đầu vào vai tao nói nhỏ, em vẫn bình thân yêu anh và nhìn anh hạnh phúc.

Buổi tối tao đưa vĩnh yên đi ăn, rồi đi cafe, 2 đứa chuyện trò bình thường, coi như bạn, chỉ khác cái là vĩnh yên nhất quyết kè kè khoác tay, ôm eo. Nhìn bên ngoài ko khác gì đôi tình nhân. Hoàn cảnh này với tao thì có thể coi là tình ngay lý gian, ngoại tình về mặt bối cảnh, còn trong tư tưởng thì vẫn kiên quyết chỉ 1 tình yêu.

Công trường đầy nắng gió, bụi bặm. Mùa hè thời gian ngày thì dài nhưng thời gian làm việc thì ngắn vì thời tiết quá nắng nóng, dẫn mấy ông đệ với mấy ông kỹ sư nhà thầu phụ đi lượn vòng công trường. Bắt được mấy bác công nhân đứng trên giáo đang trát tường, ông trên ông dưới chả có mũ mao gù, nhắc nhở thì các ông bảo đm nóng bỏ bỏ ra mũ mũ cái đeo gì, làm bao nhiêu lâu ko đội mũ có sao đâu. Tao yêu cầu tay kỹ sư thầu phụ gọi ông đội trưởng ra yêu cầu dừng công việc. 2 ông công nhân xuống ra vắng buổi dãi tứ tung. Tao bảo các bác bình tĩnh, cháu người nhà nông thôn, bố cháu hay các chú các bác của cháu ở nhà cũng làm thợ xây. Tao tháo mũ bảo hộ ra hỏi các bác nhìn mũ của cháu đi ạ, bao nhiêu vết xước là bấy nhiêu lần va quệt, nếu ko có mũ thì các vết xước này sẽ là ở trên đầu cháu phải ko ạ. cũng như các bác đi xe máy phải đội mũ bảo hiểm thôi, đây là bảo vệ an toàn cho chính các bác. Ngoài ra ở đây là công ty, là tổ chức, nếu xảy ra vấn đề tai nạn lao động thì có cơ quan nhà nước vào điều tra, rồi tạm dừng công việc, vậy thì các bác cũng mất việc, đành rằng ko làm chỗ này thì làm chỗ khác nhưng có thể sẽ mất tiền, mất lương, rồi tai nạn nằm nhà ko đi làm được, rồi vợ khóc con thương...Tao ca 1 bài ca hy vọng thì các ông cũng gật gù, có ông thì bảo nhưng mà nóng lắm. Nóng cũng phải đội, mãi thành quen, có mấy ông công nhân gần đó cũng í ới bảo đúng rồi đội mãi thành quen đây, giờ ra công trường ko có mũ cứ thấy ko quen, cảm giác không an toàn...

Rồi cho làm việc trở lại bình thường. Tao nhắc nhở mọi người kiên quyết giữ an toàn, an toàn là trên hết.

Họp bàn với các bên thầu phụ cũng hết buổi chiều. Nắng nóng chưa muốn về, bên thầu phụ cơ điện mời ở lại tối đi ăn, cũng đang rảnh nên đồng ý luôn. Mỗi tội chưa tắm giặt được nên người nhiều mồ hôi khó chịu, mấy lão bảo cần gì phải tắm, tối anh mời chú đi chỗ cho vài em tắm cho chú... Nghe có vẻ hấp dẫn.

Về sau...

Vợ sếp: Vợ chồng sếp có xảy ra mâu thuẫn, hục hặc nhau thậm chí ly thân 1 thời gian. Tao đóng vai trò cầu nối vài lần nhưng đeo được, có lần còn suýt chén vợ sếp hay là bị vợ sếp chén thì đeo rõ. Có đợt tao làm ăn chung với vợ sếp, tao lỗ vỡ mồm.

Hóa đơn: Hóa đơn đi canada lấy được cái đeo gì mà thường trú nhân đại khái là có thể tự do đi lại Việt Nam - Canada. Hóa đơn sn 89, nói là bây giờ vẫn liên lạc thì cũng hơi quá vì rất ít khi nói chuyện với nhau, lệch giờ và ai cũng có cuộc sống riêng. Lần gần nhất gặp là cuối năm 2016, chỉ gặp chém gió thôi ko chịch choạc. Hình như giờ đang ở cùng thằng kiều nào ý thì phải, nhưng vẫn bảo là chỉ ở cùng thôi, đeo cưới... Sau đó, em có về nhiều lần rủ tao cafe nhưng tao ko đi.

Vĩnh Yên: Về quê làm công chức nhà nước, chỉ biết đến thế. Tao cũng ko muốn nói về việc chia tay tao như thế nào, cả với hóa đơn hay vĩnh yên Hà Đông: Sau khi chia tay 2 nàng kia thì Hà đông hay thăm hỏi động viên tao. Tao chịch Hà Đông tầm 7-8 lần, ẻm cười bảo thích thì địt thôi, ko phải xoắn. Cả 2 cùng chỉ coi nhau như bạn, nhưng chả hiểu sao vẫn chịch 7-8 lần. Hà Đông cũng nghỉ cty đó đi làm chỗ khác.

Em vợ sếp: Tao chịch mấy tháng, cũng chả rõ yêu đương hay ko, yêu ẻm phải chiều chuộng em nhiều quá sinh ra mệt mỏi. Em vợ sếp làm trưởng phòng cty đấy.

Chị kính cận: 2 vợ chồng về quê, xin việc khác, anh chồng bỏ nghề xây dựng.

Chị phiên dịch: Sau xin về làm chính cái nhà máy tao xây ở hưng yên, giờ ko biết còn làm nữa ko. Khi về Hưng yên rồi thì tao vẫn choạch thêm vài lần nữa, ko rõ giờ ra sao.

Em sinh viên phong thủy: Đến lúc em ấy ra trường thì tao vẫn qua lại, nhẹ nhàng, cũng có thời gian ngắn móc lóp thối kèn. Chưa chịch phát nào vì mấy lần em ấy thối kèn trở mẹ mất đầy mồm ẻm.

Bà bán cơm: hình như bị chủ nhà đòi nhà nên chuyển đi đâu ko rõ.

Con đong đưa ở cùng vĩnh yên: Tao địt vài lần, địt cho bõ ghét vì nó cứ ve vãn tao. Tao địt toác bím, xong thì lượn.

Con bé Hàn Lai: Làm dự án nó là chủ đầu tư, ban đầu thì nói chuyện bình thường nhưng bản chất nó như người hàn, hám tiền và coi thường người việt, tao cãi nhau với nó nhiều lần rồi cũng đi chơi nhiều lần cơ mà chưa chịch được phát nào.

Còn thằng tao: Làm thêm 1 dự án nữa, chung tiền với vợ sếp đầu tư món xe nâng để cho thuê, ban đầu thì cũng được, rồi hồng hóc, kiểm định đéo hiểu đầu lăm thế, tao bận nhiều việc ko quan tâm được, thấy toàn báo lỗ. Vụ đó đầu tư 10 thu lại 3, vỡ mồm. Sau đó thì chuyển thêm 1 công ty làm TVGS 1 công trình rồi xin 1 chân ổn định làm đến giờ. Xóa zalo, xóa fb, xóa danh bạ và lấy vợ, vợ bình thường chắc tầm 7.5/10 trang điểm vào thì vớt lên 8, cóp nhật mua được miếng đất với xây được cái nhà, sống 1 cuộc sống đầy trách nhiệm của người chồng, người cha. Dù đôi lúc con tim hay đam mê trời dậy nhưng vẫn phải cân bằng. Ko còn là 1 chàng trai trẻ nữa rồi.

Hôm tao viết đến đoạn chia tay hóa đơn có trồn vợ chat chit với hóa đơn tí, cũng chả nhắc lại chuyện cũ làm gì, chỉ hỏi han bông đùa mấy câu. Hóa đơn thì vẫn nhắn em nhờ vĩnh yên trông anh mà nó vọt anh luôn, vọt xong lại ko trông nữa, thành ra xôi hồng bông không làm em bây giờ vẫn chẵn đơn gối chiếu,hihi. Tao nhắn lại 30 tuổi mà còn hihi, cứ chén chuối tây cho đã đi. Hóa đơn bảo anh vớ vẩn, em vẫn còn trẻ mà, hihi. Thế anh có gặp em ko để em về VN nào...Tao bảo anh còn bận trông con, hihi

Chuyện linh tinh của tao kết thúc ở đây. Tml nào còn thắc mắc thì cứ hỏi, đừng hỏi mấy câu xin info gì gì nhé.